

॥ ॐ ॥

श्री श्रावक कर्तव्य तथा

विविध स्तवनादि समुच्चय ग्रंथ.

प्रकाशक,—

श्रावक बीमसिंह मालुके

जैन पुस्तक वेद्यनार तथा प्रसिद्ध करनार

१०७, धनल स्ट्रीट, मुंबई. ३.

किंमत १-८-०

श्री श्रावक कर्तव्य

तथा

विविध स्तवनादि समुच्चय ग्रंथ.

आ ग्रंथमां जिनदर्शन तथा पूजा करवानी विधि तथा अनेक
जतना स्तवना, सजायो, लावणीयो, वार, तिथि विशेषना
स्तवना, चैत्यवंदनो, शोयो, नाटकना रागना गायना, गार
प्रतनी संक्षिप्त दीप, श्रावकने धारवाना चौद नीयम, म-
हावीरस्वामीनुं चोढाढीयु, नवस्मरणु तथा महा पु-
रुषेना श्लोका तथा सामायकनी विधि विगेरे अनेक
आभतोना संग्रह करावी यथाशक्ति शुद्ध करावी.

छपावी प्रसिद्ध करनार,

श्रावक बीभसिंह भाण्डेक.

जैन पुस्तक प्रसिद्ध करनार तथा वेचनार,

मांडवी शाकगढी—मुंअध.

प्रथमावृत्ति.

वीर संवत् २४४३

विक्रम संवत् १९७३

सने १९१७

ક્ષમા તે મહા દાન છે, ક્ષમા તે મહા તપ છે, ક્ષમા તે મહા જ્ઞાન છે, ક્ષમા તે મહા દમ છે, ક્ષમા તે મહા શીલ છે, ક્ષમા તે મહા પરાક્રમ છે, ક્ષમા તે સંતોષ છે, ક્ષમા તે ઇન્દ્રિનિગ્રહ છે, ક્ષમા તે મહા કુલ છે, ક્ષમા તે મહા વીર્ય છે, ક્ષમા તે મહા શૌચ છે, ક્ષમા તે મહોટી દયા છે, ક્ષમા તે સુંદર રૂપ છે, ક્ષમા તે મહા બળ છે, ક્ષમા મહા ઐશ્વર્ય છે, ક્ષમા તે મોટી ધીરતા છે, ક્ષમા તે પરંબ્રહ્મ છે, ક્ષમા તે મહા સત્ય છે, ક્ષમા ઉત્કૃષ્ટ મુક્તિને આપનાર છે, ક્ષમા સર્વ અર્થને સાધવાવાળી છે, ક્ષમા જગત્પૂજ્ય છે, ક્ષમા જગતને હિત કરનાર છે, ક્ષમા તે કટ્યાણુને દેવાવાળી છે, ક્ષમા તે ઉત્કૃષ્ટ મંગળ છે, ક્ષમા તે અંતરંગ ચાર શત્રુઓને નાશ કરનાર છે. માટે ક્ષમાને ધારણ કરી ક્ષમા રાખીને વર્તો.

ભાવનગર ધી આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

અથ વચન.

આ પુસ્તકની અંદર અનેક ઉપયોગી હકીકતોનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે, તેમજ અનેક ગ્રંથોની સહાય લેવામાં આવી છે. આ પુસ્તક ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી અક્ષરમાં બહાર પાડવામાં આવેલ છે. આ પુસ્તક બહાર પાડવાનો ઉદ્દેશ દેહરાસરોમાં દર્શન નીમીત્તે તથા પૂજા નીમીત્તે થતી અનેક આશાતનાઓ ટાળવાનો છે અને તેથી કરી પ્રથમ પ્રસ્તાવના રૂપે તે સંબંધી કેટલીએક બાબતો ચર્ચવામાં આવી છે. તેમજ ગ્રંથની અંદર પણ લખવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથની અંદર તીર્થવાર અને તીર્થો વગેરેના સ્તવનો, સઝાઓ, લાવણીઓ, ચૈત્યવંદનો, થાઓ, નાટકના રાગના ગાયનો, નવસ્મરણુ, ગૌતમસ્વામીનો મોટો રાસ, વૃદ્ધ ચૈત્યવંદન (કેવળજાણી) તથા મહાપુરુષોના શ્લોકો વગેરેનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે અને તેના માટે જે જે ગ્રંથોની તથા વિદ્વાન જનોની મદદ લેવામાં આવી છે તેના માટે તે તે ગ્રંથકારોનો તથા વિદ્વાન જનોનો ઉપકાર માનીએ છીએ. વિશેષ આ ગ્રંથમાં નજરદોષથી અગર પ્રમાદથી જે કાંઈ ભૂલચુક રહેલ હશે તે વાચકવર્ગ સુધારીને વાંચશે અને ક્ષમાવૃત્તિ રાખી ક્ષમા આપશે અને ઉપકારવૃત્તિથી લખી જણાવશે તો અમે ખીણ આવૃત્તિમાં સુધારવા પ્રયત્ન કરીશું.

લી૦

પ્રકાશક.

અમારા પાસે મળતાં પુસ્તકો માટે અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થએલ

જૈન

ધર્મના તમામ જાતનાં
પુસ્તકો, તીર્થો નકશા, પર્યુષણના

ક્ષમાપનાના ઉચ્ચ શૈલીથી લખાયેલા
કેન્સી, મનપસંદ કાડ કડોત્રીઓ મળવાનું.

જુનામાં જુનું મથક

શ્રાવક ભિમસિંહ માણેડ.

જૈન પુસ્તક મસિક કરનાર તથા વેચનાર

માંડવી શાકગણી,

મુંબઈ.

આર કથાઓવાળું મોટું સૂચિપત્ર ત્રણ આનાની ટીકાટી
મોકલીને મંગાવો.

મસ્તાવના.

દેવ દર્શનનો મહિમા.

“ સ્વામી, દર્શન સમો નિમિત્ત લાહી નિર્મળો,
જે ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે;
દોષ કે વસ્તુનો ? અહવા ઉદમ તણો,
સ્વામી સેવા સહી નિકટ લાશે. ” તાર હો તાર પ્રભુ.

શ્રી દેવચંદ્રજી મહારાજ ઉક્ત પંકિતઓમાં દેવદર્શનનો ઉદ્દેશ કિંચિત્ સ્પષ્ટ કરતાં કહે છે કે જે પ્રભુના દર્શનથી તમારો આત્મા શુચિ-પવિત્ર ન થાય તો પછી એ દોષ ખીજા કોઈનો નહીં પણ તમારો પોતાનોજ છે. ખીજા શબ્દોમાં કહીએ તો તમારા પુરુષાર્થની ખામીજ તમને પ્રભુ પાસે પહોંચાડી શકતી નથી. દર્શનનો ઉદ્દેશ તથા પુરુષાર્થની આવશ્યકતા સમજાવ્યા પછી તેઓશ્રી પોતેજ દેવદર્શનનું માહાત્મ્ય દર્શાવતાં સુમધુર સ્વરોમાં ઉપદેશો છે કે—

“ સ્વામી ગુણ ઓળખી સ્વામી જે લજે,
દર્શન શુદ્ધતા તેહ પામે;

જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉદ્ધાસથી,

કર્મ જીવી વસે મુક્તિ ધામે. ” તાર હો તાર પ્રભુ.

સ્વામી-પ્રભુ-સદેવના ગુણોનો પરિચય પ્રાપ્ત કરી જે લઘ્યા-ત્માઓ તેમની અંતઃકરણના ઉદ્ધાસથી પૂજા-ભક્તિ કરે તેઓ દર્શનની શુદ્ધતા પામ્યા વગર રહે નહીં એટલું જ નહીં પણ સમ્યક્ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી ચારિત્ર, તપ અને વીર્યના સ્કુરણ દ્વારા સંપૂર્ણ કાર્યોને પરાસ્ત કરી મુક્તિધામ હસ્તગત કર્યા વગર પણ રહે નહીં.

તપસ્વીઓની આ જન્મ તપસ્યાનું અંતિમ ફળ મુક્તિ, મુનિઓના અવિચ્છિન્ન સંયમનું અદ્વિતીય લક્ષ-મુક્તિ, યોગીઓની જન્મજન્માંતરની સાધનાનું દષ્ટિબિન્દુ મુક્તિ, જે એકમાત્ર દેવ દર્શનથી જ પ્રાપ્ત થઈ જતું હોય કિંવા શ્રી વીતરાગદેવના દર્શન માત્ર વડે જે સહેજે મુક્તિપુરીનું રાજ્ય હસ્તગત થઈ જતું હોય તે પછી એવો કયો હીણભાગી હોઈ શકે કે તેની દેવદર્શનમાં પ્રવૃત્તિ ન થાય ? આપણે સૌ કોઈ યથાશક્તિ દેવદર્શન અર્થે ઉદ્ધમ સેવીએ છીએ, એની કોઈથી ના કહી શકાય તેમ નથી. પરંતુ શ્રી દેવચંદ્રજી મહારાજે કહ્યું તેમ પુરૂષાર્થની ખામીને લીધે પ્રમુદદર્શનનું પવિત્ર નિમિત્ત મળતા છતાં આત્મ શુદ્ધિ ફળ પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી. ત્યારે હવે સુખ્ય પ્રશ્ન એ ઉદ્ભવે છે કે આપણામાં એવી તે કઈ પુરૂષાર્થમાં ખામી છે કે જેને લીધે આપણને દર્શનનું સંપૂર્ણ અને સુંદર ફળ પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી ? શું આપણે સ્તોત્રો લલકારવામાં કંબુસાઈ વાપરીએ છીએ ? શું આપણે મસ્તક નમાવવામાં પ્રમાદ સેવીએ છીએ ? કે શું પૂજાના દ્રવ્યોનો સંચય કરવામાં બેદરકારી રાખીએ છીએ ? આવા આવા અનેક પ્રશ્નોના જવાબની મીમાંસામાં

ઉતરવા કરતાં માત્ર એટલું જ કહેવું બસ થઈ પડશે કે પૂર્વાચાર્યોએ પરમ કરુણાની દૃષ્ટીએ જે દર્શન વિધિ અથવા પૂજની પદ્ધતિઓ દર્શાવી છે, તે નહીં સમજી શકવાને લીધે કિંવા તેનો આદર નહીં કરવાને લીધે પૂજનું અંતિમ ફળ આપણને પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી. વિધિપુરઃસર ન પ્રવર્તવું, તેમજ પ્રભુપૂજનું યથાર્થ સ્વરૂપ ન સમજવું એ પણ પુરુષાર્થની ખામી જ છે.

વર્ષો અને સૈકાઓ થયાં આપણા પૂજ્યપાદ પરમોપકારી પૂર્વાચાર્યો એ ગુણો આપણને ઓળખાવવાને તથા એ ગુણો તરફ આપણી નિર્મળ દૃષ્ટિ આકર્ષવાને પ્રયત્ન કરતા આવ્યા છે. એક માત્ર સત્ત્વેવ સત્ત્વર્મ અને સત્ત્વગુણની પીછાન-ઓળખાણ થાય એટલા માટે ભંડારોના ભંડારો ભરાય તેટલા ગ્રંથો આપણા માટે મૂકતા ગયા છે, પ્રભુના પ્રત્યે આદરબુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય અને તે દ્વારા આત્માના ગુણો પ્રકાશિત થાય તે અર્થે ભાવ અને રસથી પરિપૂર્ણ એવા સેંકડો અને સહસ્રો સ્તવનો કેવળ માત્ર જનહિતાર્થે રચતા ગયા છે. પ્રભુનાં દર્શન પામી દર્શક આત્મા વિશુદ્ધ થાય તે હેતુથી ગંભીર રહસ્યવાળી વિધિઓ પણ તેઓ દર્શાવતા ગયા છે. આટલું આટલું કર્યા છતાં હજી આપણને પ્રભુની ખરી પીછાન થઈ નથી તેનું શું કારણ? આપણા અનેક જૈન બંધુઓ હૃદયના સાચા ભાવથી નિત્ય દેરાસરમાં જાય છે, ત્યાં યથાશક્તિ વિધિ પ્રમાણે પૂજા તથા ભાવપૂજા કરે છે, સ્તવનો તથા સ્તુતિઓ પણ મધુર કંઠે આલાપે છે, સ્વસ્તિક વિગેરેની ક્રિયા કરી ભવભયથી મુક્ત થવાની ભાવના ભાવે છે, છતાં તેનો ધારેલા પ્રમાણમાં તેમને લાભ નથી મળતો તેનું શું કારણ? એજ કે આપણી ખરી ક્રિયાઓને અથ-

વા વિધિઓને આપણે યથાર્થ ભાવે સમજવાનો પ્રયત્ન કરતા નથી, અર્થાત્ પ્રત્યેક ધર્મક્રિયામાં જે ગંભીર હેતુ તથા રહસ્ય રહેલું હોય છે તે સમજવાનો પ્રયત્ન થતો નથી અને તેથી જે વિધિ ક્રમે ક્રમે મોક્ષધામમાં લઈ જવાને સમર્થ હોય છે, તે માત્ર અમુક સીમા પર્યંત જ કૃળ પ્રગટાવી બેસી રહે છે. પૂર્વાચાર્યોનાં રસિક સ્તવનોનો સંગ્રહ કરી પ્રસ્તુત પુસ્તક પ્રકટ કરવાને અમે તૈયાર થયા તે જ ક્ષણે અમને એમ લાગ્યું કે જો આ સ્તવનાવલીના સંગ્રહ સાથે દર્શનના હેતુ વિગેરેનું પણ પ્રસંગોપાત સ્કેટન થાય તો બહુ ઉપયોગી થાય. આવા ઉદ્દેશથી અમે આ સ્થળે ભૂમિકા રૂપે જે બોલ લખવા યોગ્ય ધાર્યા છે.

❀❀ બાહ્યશુદ્ધિ અને નિસિદ્ધિનો હેતુ. ❀❀

દેવદર્શને જતી વખતે સૌએ પ્રથમ બાહ્યશુદ્ધિની આવશ્યકતા સ્વીકારવામાં આવી છે. બાહ્યશુદ્ધિ ઘણીવાર આંતરશુદ્ધિના નિમિત્તભૂત થતી હોવાથી પ્રાતઃકાળમાં સ્નાન^૧ આદિથી શુદ્ધ થવાનું ન અને તો પણ છેવટે મલિન અંગોપાંગોને સ્વચ્છ કર્યા પછી પ્રભુનાં દર્શને જવાની વ્યવસ્થા કરવી. સ્નાન સમયે તથા અંગશુદ્ધિ કરતી વખતે કોઈ જીવ-જંતુને ઉપદ્રવ ન થાય એટલા માટે કેટલીક સાવધાનતા શ્રાવકને રાખવાની દૂરદર્શી આચાર્યોએ ભલામણ કરી છે, તે પણ લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય છે. અત્યારના પ્રવૃત્તિના ધમાલવાળા જમાનામાં જો કે આવી યતના (જયણા) રહેવી બહુ અશક્ય છે, એમ કેટલીકવાર કહેવામાં આવે છે, પણ તે માત્ર એક પ્રકારનો

૧ આખા શરીરે સ્નાનની આવશ્યકતા જિનપૂજા પ્રસંગેજ ખતાવવામાં આવી છે.

ખચાવ જ છે, એમ કહીએ તો ખોટું નથી. જેમ અને તેમ શાંત ચિત્તે, ઉતાવળ કર્યા વિના—હોકે હૈયે શુદ્ધ સ્થાને અંગશુદ્ધિ કરી, શુદ્ધ વસ્ત્રોનું પરિધાન કરી જિનમંદિરે જવાનું દરેક શ્રાવકે લક્ષમાં રાખવું જોઈએ. જિનમંદિર તરફ કેવળ દર્શન હેતુથી એક એક ડગલું ભરનાર વિશુદ્ધાત્મા અનેક કર્મોને ખપાવતો જાય છે, તે કથન ત્યારેજ સાર્થક થાય કે જ્યારે આપણે મન-વચન-કાયાના પાપમય વ્યાપારોનો નિરોધ કરી અહુજ નિર્મળ ભાવમાં આરૂઠ થઈ જિનમંદિર તરફ ગતિ કરીએ. દર્શન કરવા જનારા ભાવિક શ્રાવકોએ, શાસ્ત્રકારો જેને “નૈવેદિકી ત્રિક” કહે છે, તે ખાસ સ્મરણમાં રાખવા યોગ્ય છે. આ ત્રિકનો સંક્ષિપ્ત સાર એટલોજ છે કે (૧) ઘરના અથવા સંસારના પ્રપંચમય વ્યાપારોથી નિવર્તવાનો દેરાસરના અગ્રદ્વારમાં પ્રવેશ કરતી વખતેજ સંકલ્પ કરવો અને તે માટે ત્રણવાર નિસિહી ભણવી, (૨) ગભારામાં પેસતાં દેરાસરના વ્યાપારથી અર્થાત્ દેરાસર સંબંધી વ્યવસ્થાથી નિવર્તવા પુનઃ ત્રણવાર નિસિહી કહેવી અને (૩) દ્રવ્યપૂજના વ્યાપારથી પરવાર્યા પછી ભાવપૂર્ણ અર્થે ત્રીજીવાર ત્રણવાર નિસિહી કહેવી. આ વિધિ જો યથાર્થભાવે પાળવામાં આવે તો જિનદેવનાં દર્શનનો હેતુ ફળિભૂત થયા વગર રહે નહીં. ઘરમાંથી દેવદર્શન નિમિત્તે નીકળ્યા પછી આપણામાંના કેટલા બંધુઓ સંસારની ગડમથલમાં માતું નહીં મારતા હોય? ઠેક દેરાસરના ચોટલા સુધી પહોંચવા છતાં પણ આપણને આપણા નિત્યના રાગ-દ્વેષવાળા વાણીવ્યાપારમાંથી છૂટા થવાનું સૂજતું નથી એ આપણી મ્હોટી શિથિલતા છે. કેટલીકવાર તો દેરાસરમાં પણ સ્નાન અને પૂજા નિમિત્તે કલેશો થતા જોવામાં આવે છે. આ દૃશ્ય ઓછું ખેદકારક નથી. દેરાસરમાં પહોંચ્યા પછી ભાવિક શ્રાવકોએ દેરાસરની વ્યવસ્થા પાછળ

પોતાનું લક્ષ દોરવું જોઈએ. એટલે કે મંદિરમાં ક્યાંઈ અશુદ્ધ જેવું કે અવ્યવસ્થા જેવું જણાતું હોય તો સ્વાર્થ રહિત બુદ્ધિએ સુધારવાનો પ્રયત્ન કરવો, યા કરાવવો; અને એ રીતે દર્શનાલિલાપથી આગળ વધવું. પછી અનેક ઉત્તમ ઉત્તમ દ્રવ્યો વડે દ્રવ્ય પૂજા કરી દ્રવ્યપૂજાથી મુક્ત થઈ શાંતભાવે સ્તવન આદિનો પાઠ કરી પ્રભુના શુભોમાં તક્ષીન થવાનો અભ્યાસ કરવો. આ પ્રકારની વિધિથી જો ધર્મક્રિયા કરવામાં આવે તો અમે શ્રીમન્ દેવચંદ્રજી મહારાજના જે શબ્દો ઉપર ટાંક્યા છે તે ચરિતાર્થ થયા વગર ન રહે. વળી શ્રીમાન આનંદધનજી મહારાજ પણ સુવિધિનાથ ભગવાનના સ્તવનમાં કહે છે કે—

“ દ્રવ્યભાવ શુચિભાવ ધરીને હરખે દેહરે જઈએ રે,
હૃતિગ પણ અહિગમ સાચવતાં એકમના ધુરિ થઈએ રે. ”

અર્થાત્ દર્શન-પૂજાર્થે જતાં પહેલાં નિર્મળજાળથી સ્નાન વિગેરે કરી લેવું, નિસિદ્ધિ આદિ દશત્રિક અને પાંચ અભિગમ જે શાસ્ત્રમાં કહેવામાં આવ્યા છે તે સર્વ રીતે સાચવતાં થકા પૂરેપૂરા હૃષ્ઠી-ભાવથી પ્રભુની સેવા કરવી. પ્રભુદર્શન અથવા પ્રભુભક્તિ કરતી વખતે એક જો બાબતો જે આપણે સામાન્ય રીતે લક્ષમાં રાખવી જોઈએ તે પણ પ્રસંગોપાત આ સ્થળે જણાવવું ઉચિત ધાર્યું છે. પ્રભુને વંદન કરતી વેળા પુરૂષોએ પ્રભુની જમણી દિશાએ તથા સ્ત્રીઓએ પ્રભુની ડાબી દિશાએ ઉભા રહેવાનું ભૂલી જવું નહીં. દેરાસરના પ્રમાણમાં દર્શને આવનારા ભાઈઓ અને ખેડેનોની સંખ્યા વધારે હોય છે ત્યાં ઉક્ત નિયમ નહીં સચવાવાના કારણે અનેકોને ચિત્ત-કલેશ થવાનો પ્રસંગ આવે છે. માટે યાત્રાના સમયે, આંગીના સમયે

કે એવાજ કોઈ ગરદીના સમયે તો આ નિયમ ખાસ કરીને યાદ રાખવો એ અમારી ભલામણ છે. વળી પ્રભુદર્શન અર્થે પ્રભુજીની પ્રતિમા પાસે છેક નજીકમાં અવિવેકથી દોડી જવું એ પણ ઉચિત નથી. શાસ્ત્રમાં ત્રણ અવગ્રહો દર્શાવવામાં આવ્યા છે, તેનો એજ હેતુ છે કે જઘન્ય અવગ્રહમાં, જિને^૨વર પ્રભુથી ૯ હાથ દૂર ઉભા રહીને પણ ચૈત્યવંદન થઈ શકે છે, મધ્યમ અવગ્રહમાં ૯ હાથથી વધારે અને સાઠ હાથની અંદર રહી વંદના થઈ શકે છે, અને ત્રીજા ઉત્કૃષ્ટ અવગ્રહમાં સાઠ હાથ દૂર રહીને પણ વંદના થઈ શકે છે. વંદનના પણ ત્રણ પ્રકાર વર્ણવવામાં આવ્યા છે. (૧) નવકાર તથા ^૨લોક આદિ ખોલી જે પ્રભુવંદના કરાય તે જઘન્ય વંદના કહેવાય છે, (૨) ચૈત્યવંદન કરી નમુચ્ચુણુંનો પાઠ ભણ્યા પછી ઉભા થઈ અરિહંત ચેઈયાણું કહી કાઉસગ્ગ કરી-પારી સ્તુતિ કહેવી તે મધ્યમ વંદના કહેવાય છે, અને (૩) જેમાં પાંચે દાંડકો અને ચાર સ્તુતિ કહ્યા પછી ભવંતિ ચેઈયાએ, ભવંત કેવિ સાહુ અને સ્તવન કહી જ્યવીરાય પર્યંત વિધિપૂર્વક કહેવામાં આવે તેને ઉત્કૃષ્ટ વંદના કહેવામાં આવે છે.

દેવ-દર્શને જતાં દેવ શબ્દનો અર્થ ખરાખર સમજી લેવો જોઈએ. કારણકે દેવનું સ્વરૂપ યથાર્થ સ્વરૂપે સદ્દેવનો પરિચય. સમજાયું ન હોય તો પછી આપણે કોનું અને શા માટે દર્શન કરીએ છીએ તે તો સમજાય જ ક્યાંથી ? દેવ શબ્દ મૂળ સંસ્કૃત દિવ્ ધાતુ ઉપરથી ઉત્પન્ન થયો છે. દિવનો અર્થ પ્રકાશ કરનાર અથવા ક્રીડા કરનાર એવો થાય છે. અર્થાત્ જેઓ જ્ઞાનનો પ્રકાશ કરે કિંવા આત્મસ્વરૂપમાં ક્રીડા કરે તે દેવ-સદેવ કહેવાય. જેઓ ગોપીઓની સાથે ક્રીડા કરે કિંવા શૃંગાર

આદિનો પ્રકાશ કરે તેને સર્વજ્ઞપ્રાણીત જ્ઞાનશાસ્ત્ર દેવ તરીકે ઓળખવાની ભાર દઈને મના કરે છે, એ વાત લક્ષમાં રહેવી જોઈએ. આપણે દેરાસરમાં જ્યારે દર્શન કરવા જઈએ, ત્યારે સમ્યક્ જ્ઞાન આદિનો પ્રકાશ કરનાર તથા પોતાના આત્મસ્વરૂપમાં નિરંતર રમનાર સદેવનાં દર્શન કરવાનો અને તે દર્શન દ્વારા તદ્દરૂપ બનવાનો આપણો ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ. “ સ્વામીગુણ ” ઓળખીને જો દેવદર્શન કરવામાં આવે તો તે સફળ થયા વિના ન રહે એમ ઉપરજ શ્રી દેવચંદ્રજી મહારાજના શબ્દોમાં કહેવાઈ ગયું છે. સદ્દેવ એ શબ્દજ સ્વામીના ગુણોનો કિંચિત્ પરિચય આપે છે, તેથી તેનો લાંબો વિસ્તાર અત્રે કર્યો નથી.

દેરાસરમાં ગયા પછી પ્રભુની મનોમુગ્ધકર પ્રતિમાજી સન્મુખ ઉભા રહી આપણે સ્તુતિના શ્લોકોનો ઉચ્ચાર જ્ઞાનપૂર્વક દર્શન. કરીએ છીએ, તેમજ ચૈત્યવંદન કરતાં પણ સ્તોત્રો તથા પાઠોનો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ. હવે જો સ્તુતિના કિંવા પાઠોના અર્થો આપણે યથાયોગ્ય પ્રકારે સમજતા ન હોઈએ તો આપણે પ્રભુની કેવા પ્રકારે સ્તુતિ કરીએ છીએ તે આપણે પોતેજ સમજી શકીએ નહીં. અને આપણો ભક્તિભાવથી વિનમ્ર બનેલો આત્મા સંપૂર્ણ પ્રકારે ઉદ્વેગિત થાય નહીં. આ વાતનો આપણા અનેક બંધુઓને થોડે યા વધતે અંશે અનુભવ થયો હશે. એટલાજ માટે શાસ્ત્રકારે ફરમાવ્યું છે કે પ્રભુના દર્શન કરનારમાં સારું મતિજ્ઞાન તથા શ્રુતજ્ઞાન હોવું જોઈએ. આ કાળે આપણામાં અર્થાદિકના યોગનો પ્રાયઃ અભાવ જોવામાં આવે છે, તેથી પ્રભુદર્શન જોઈએ તેટલા પ્રમાણમાં સાર્થક થતાં નથી. બની શકે ત્યાંસુધી દરેક

શ્રાવકે તથા શ્રાવિકાએ પ્રભુસ્તુતિના કિંવા શકેસ્તવાદિના ધરાધર અર્થો વિચારી-ધારી લેવા જોઈએ. એટલુંજ નહિ પણ તેનું રહસ્ય પણ યથાશક્તિ સમજી લેવું જોઈએ. “ એક નવકાર પણ જો ભાવ-પૂર્વક સ્મરણ તો સંસાર-સાગર સહેલાઈથી તરી જવાય” એમ જે કહેવામાં આવ્યું છે તેનો આશય પણ એવોજ છે કે શાંત ભાવે જ્ઞાન પૂર્વક અરિહંત-સિદ્ધ પ્રભુનું ધ્યાન ધરવામાં આવે તો એ ધ્યાન ભવભ્રમણમાંથી જીવને મુક્ત કર્યા વગર રહે નહીં. અરિહંત શબ્દનો અર્થ જે જે મનુષ્ય સમજતો ન હોય તે અરિ-દુશ્મન કોને કહેવાય અને તેને કેવી રીતે હુણી શકાય એ સમજી જ કેવી રીતે શકે ? વસ્તુતઃ કામ-ક્રોધાદિ આપણા અંતરંગ રિપુઓ છે, અને તેને હુણવાને ઉદ્યમશીલ થવું એમાંજ અરિહંત ભગવાનને નમસ્કાર કરવાની સાર્થકતા સમાયેલી છે, એવો ભાવ “ નમો અરિહંતાણું ” પદનો ઉચ્ચાર થતાં જ મનમાં સ્ફુરવો જઈએ. પણ એ બધું જ્ઞાન-પૂર્વક દર્શન-ક્રિયા થાય તો જ સંભવી શકે.

દેરાસર કિંવા દેવમંદિર એ વસ્તુતઃ ધ્યાન કરવાનું, આત્મ-વિચારણા કરવાનું તથા પ્રભુસ્વરૂપ ચિંતવવાનું દેરાસરમાં શાંતિ- એક પવિત્ર સ્થાન છે, એ વાત આપણે ઘણીવાર રક્ષા. ભૂલી જઈએ છીએ, અને તેવા પવિત્ર-શાંતિમય સ્થળમાં કર્મ ખપાવવાને બદલે ઉલટાં કર્મ બાંધીને આવીએ છીએ; એમ ન થાય એ પણ દર્શનપિપાસુઓએ ખાસ લક્ષમાં રાખવું ઉચિત છે. દેરાસરમાં જેમ બને તેમ શાંતિનો ભંગ ન થાય અને સૌ કોઈ પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે પૂજા-સ્તવનાદિ કરી શકે તેવી વ્યવસ્થા રાખવામાં આપણે સહાયભૂત થવું જોઈએ.

કેટલાએકો પોતપોતાની સ્વચ્છંદતાને લઈને અનર્થક પ્રલાપો કરે છે, કેટલાએકો પોતાના પ્રત્યે અન્યનું ધ્યાન આકર્ષવાની અણુછાજતી કોશીશો કરે છે, અને કેટલાએકો પોતાનું સર્વોપરિપણું દર્શાવવાના અભિમાનથી અન્ય લવિકજનોને ધ્યાનભંગ કરવાનો અયોગ્ય પ્રયત્ન સેવે છે, એ ઉચિત કર્તવ્ય નથી. આમ કરવાથી આત્માનું મૂળ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત થતું નથી. એટલુંજ નહીં પણ અન્યને વિદ્મભૂત થવાથી નવાં કર્મ-બંધન થાય છે. એટલા માટે દેરાસરમાં શાંતિ સચવાય, સર્વ કોઈ બંધુ યથાશક્તિમતિ પ્રભુદર્શનનો લ્હાવો લે, એવા પ્રકારનું આચરણ આપણે રાખવું જોઈએ. અહીંઆ કોઈ એવો પ્રશ્ન કરશે કે શું ત્યારે અમારે દેરાસરમાં ગયા પછી સ્તુતિ કે નવકારમંત્રનો ઉચ્ચાર સરખો પણ ન કરવો ? અમે એમ કરવાનું કહેતા નથી તેમ કહી પણ શકાય નહીં. તો પણ જો કોઈ વિક્લાન નર સુસ્વરથી પ્રભુના સ્તોત્રોનું ગાન કરતો હોય તો કસ્યાણુની ઇચ્છાવાળા દરેક મનુષ્યે તે સુસ્વરમય સંગીતનો લાલ લેવો અને શાંતિરક્ષા કરવામાં મદદગાર થવું. જ્ઞાની પુરૂષોના સ્તવનમાં વિદ્મ ઉપજવવાથી જ્ઞાનાવરણીય કર્મનો બંધ થાય છે, બીજાઓ દર્શન કરતાં હોય તેમની આડે આવવાથી દર્શન મોહનીય કર્મ બંધાય છે, દુઃસ્વર કાઢીને આનંદ માનવાથી મોહનીય કર્મ બંધાય છે, અને અન્યને દર્શન સ્તવનાદિમાં અંતરાય પાડવાથી અંતરાયકર્મ બંધાય છે. એ બધી વાતોનું દેરાસરમાં જતાં પહેલાં સ્મરણ રહેવું જોઈએ.

દેવદર્શને જતાં જો કોઈ વસ્તુ સર્વથી અધિક અગત્યની હોય તો તે એકજ છે, અને તે બીજી કોઈજ નથી પણ મન:શુદ્ધિ. મન એજ કર્મબંધનમાં તથા કર્મક્ષયમાં કારણભૂત છે. એટલા માટે પાપમય

વ્યાપારોમાંથી મનને રોકી પવિત્ર ચિંતનમાં અથવા કલ્યાણકર ધ્યાનમાં તેને જોડવું એ અત્યાવશ્યક છે. પવિત્ર મનદ્વારા થયેલી પ્રાર્થના કિંવા ભાવના કૃણ આપ્યા વગર રહેતીજ નથી. ભલે, કદાચ સંપૂર્ણ પવિત્ર મનથી દેવમંદિરમાં ન જવાય, કારણ કે મનને દબાવે વશીભૂત રાખવું એ સહજ વાત નથી તો પણ પ્રભુનાં દર્શન આપણા હૃદય ઉપર પવિત્રતાની અસર કરે, આપણા મનને થોડા ક્ષણો પર્યંત શુચિતામય બનાવે, એવી રીતની માનસિક તત્પરતા તો અવશ્ય હોવીજ જોઈએ. શુદ્ધ થયેલું મન પ્રભુના ધ્યાનમાં સહેલાઈથી તક્ષીન થઈ શકે છે. ધ્યાન એવી વસ્તુ છે કે જે તમે હૃદયના ઉંડા-સાચા ભાવથી પ્રભુનું ધ્યાન કરતા હો તો કાળક્રમે પ્રભુરૂપ બન્યા વગર રહો નહીં. દાખલા તરીકે એળને બ્રમરી જ્યારે પ્રથમ ડંસ મારે છે, ત્યારે એળ (ઇલિકા) પોતાનું ભાન ભૂલી જઈ બ્રમરીના ધ્યાનમાં એવી તક્ષીન બની જાય છે કે અંતે પોતે બ્રમરીરૂપ બન્યા વગર રહેતી નથી. એવીજ રીતે જે મનુષ્યો જે વસ્તુનું અંતઃકરણપૂર્વક ધ્યાન કરે છે, તેઓ તે વસ્તુરૂપ બન્યા સિવાય રહેતા નથી. દેવમંદિરમાં આપણે પ્રભુના સ્વરૂપનું ચથાર્થ ચિંતન કિંવા ધ્યાન કરી શકીએ, તેટલા માટે મનઃશુદ્ધિની સર્વથી પ્રથમ આવશ્યકતા છે. મનને શુદ્ધ કરવાના અનેક માર્ગો છે, પણ વિસ્તારના ભયથી તે અત્રે દર્શાવ્યા નથી. તો પણ વૃત્તિ ઉપર સંયમ રાખવાથી, સાધુ-મુનિઓના સમાગમથી અને સાત્વિક આહાર-વિહારથી મનઃશુદ્ધિ થઈ શકે છે એમ પ્રસંગોપાત કહી દેવું જોઈએ. ખેડાયા વગરની ભૂમિમાં ખીજ બરાબર ઉગી નીકળતું નથી, અસ્વચ્છ દર્પણમાં જેવું જોઈએ તેવું પ્રતિબિંબ પડતું નથી, તેવીજ રીતે દેવદર્શને જતાં પહેલાં મનઃક્ષેત્ર બરાબર કેળવાવું જોઈએ, તથા મનરૂપી અરીસો યોગ્ય પ્રકારે સ્વચ્છ કરવો જોઈએ.

દેશસરમાં સાધારણ રીતે આપણા જૈન બંધુઓ તથા ભગિ-
નીઓ ચોખ્ખાનો સાથીઓ પૂરે છે અને મંદિરના
સ્વસ્તિક તથા દક્ષિણ ભાગથી શરૂ કરી ચૈત્યને ત્રણવાર પ્રદ-
પ્રદક્ષિણાનો હેતુ. ક્ષિણા આપે છે. સાથીઓ કરવાનો હેતુ જો કે
આજ પુસ્તકમાં એક સ્થળે સ્પષ્ટ કર્યો છે, તો

પણ આ સ્થળે કંઈક વિસ્તારથી સ્પષ્ટીકરણ કરવાની ઇચ્છા રાખી
છે. રાગ-દ્વેષ આદિ અંતરંગ વૈરીઓની પ્રપંચબળમાં ફસાઈ
જવાથી આ જીવ નરક-તિર્યંચ-મનુષ્ય અને દેવ આ ચાર ગતિ-
ઓમાંથી છુટો થઈ શકતો નથી. આવી રીતે ભવબ્રમણ કરતાં જીવને
કેટલો વખત નીકળી ગયો તેની પણ કલ્પના થઈ શકતી નથી.
હવે આ સાથીઆની ચાર પાંખડી રૂપી ચાર ગતિ લક્ષમાં લઈ એ
ગતિમાં ફરીથી ન જવાય અને સાથીયા ઉપર કરવામાં આવતી
જ્ઞાન-દર્શક-ચારિત્ર રૂપી ત્રણ ઢગલીઓ-રત્નો પ્રાપ્ત થાય તે અર્થે
ભાવના ભાવવાની છે, એટલુંજ નહીં પણ એ રત્નત્રયી ઉપર અર્ધ
ચંદ્રાકાર જેવું જે સિદ્ધશિલાનું સ્વરૂપ આલેખવામાં આવે છે, ત્યાં
પહોંચવાની ઉચ્ચ ભાવના સેવી મનને તથા આત્માને જેમ અને તેમ
દર્શન કરતી વેળા શુદ્ધતર બનાવવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. પ્રદ-
ક્ષિણાના ત્રણ ફેરા ફરતી વખતે પણ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રરૂપી
ત્રણ રત્નોની આરાધના કરવાનો તેમજ ભવબ્રમણ દૂર કરવાનો
ભાવ મનમાં હોવો જોઈએ. કેટલાક ઉપર કહી તેવી ક્રિયાઓ કરતી
વખતે ઇહલૌકિક સ્વાર્થીય આશા ફળીભૂત થાય, એવી ભાવનાઓ
સેવે છે. પણ તે યોગ્ય નથી. જિનેશ્વર ભગવાન સરખા કલ્પતરૂ
મળ્યા પછી રત્નોને બદલે કાચના કટકાની આશા રાખવી અને તેને

માટે ભાવના ભાવ્યા કરવી એ શિવસુખના અભિલાષીઓ માટે અંશ માત્ર પણ પસંદ કરવા યોગ્ય નથી. અસ્તુ.

દેવવંદનના મુખ્યત્વે બે પ્રકાર પાડવામાં આવ્યા છે. (૧)

દ્રવ્યવંદન અને: (૨) ભાવવંદન. જે વંદનમાં

દેવવંદન. માત્ર મસ્તક-ચરણ-હસ્ત-ચલન થાય તેને દ્રવ્ય વંદન કહેવામાં આવે છે, અને વિશુદ્ધ માનસિક

ધ્યાન ધારણા તથા નમસ્કારને ભાવવંદન કહેવાય છે. ભાવવંદન હોય, ત્યાં દ્રવ્યવંદન ન હોય એમ કહેવાનો ઉદ્દેશ નથી; તેમજ દ્રવ્યવંદન હોય ત્યાં ભાવવંદન ન હોય એમ પણ કહી શકાય નહીં, વસ્તુતઃ પરસ્પરમાં ઉપકારક ભાવ સ્વાભાવિક રીતેજ રહેલો હોય છે તો પણ સ્પષ્ટતાને ખાતર અને તે વિષે સરલતાથી વિવેચન થઈ શકે એટલા માટે એ ભેદ મુમુક્ષુઓ લક્ષમાં રાખી પ્રવૃત્તિ કરે છે. વંદનનો ઉદ્દેશ એટલોજ છે કે જે પ્રભુએ આંતરિક રિપુઓને પરાજિત કરી અનંતજ્ઞાન અનંતદર્શન અને અનંત આરિત્રનું અવ્યાખાધ સામ્રાજ્ય હસ્તંગત કર્યું છે, તે પ્રભુના ગુણોનું બહુ માન કરી, ભકિતપૂર્વક યશોગાન કરી આપણે પણ તે સામ્રાજ્યના ભાગીદાર બનવાને યોગ્ય થઈ શકીએ. અત એવ આટલી વાત તો બહુજ અવશ્યની છે કે વીતરાગભગવાનની પૂજા કરતી વખતે કિંવા વીતરાગ દેવને વંદન કરતી બેળા તેમનું યથાર્થ શુદ્ધ સ્વરૂપ આપણા અંતઃકરણને વિષે સંક્રાંત થવું જોઈએ. પ્રભુના ચરિત્રો વાંચવાથી, પ્રભુના નિત્ય નામ સ્મરણથી તથા પ્રભુનું પવિત્ર મને ધ્યાન કરવાથી તેમજ શુદ્ધગમ અને શાસ્ત્રોપદેશથી પણ દેવસ્વરૂપ હૃદયમાં પ્રતિબિંબિત થાય છે. જો કે અમે એ વિષય આ ભૂમિકામાંજ સંક્ષિપ્ત પ્રકારે સ્થાનાંતરે

કહી ગયા છીએ તો પણ વિસ્તૃત વર્ણન બહુવાની જ્ઞાસાવાળાએ તો આપ્ત પ્રણીત પ્રામાણિક ગ્રંથો દ્વારા જ તે બહુ લેવું, એવી અમારી નમ્ર ભલામણ છે.

આ સ્થળે કોઈ શંકા કરશે કે ભલે દેવવંદન કરવું, ધ્યાન કરવું, અને મન:શુદ્ધિ રાખવી, એ અમારે કબૂલ પ્રતિમા પૂજા મંબુર છે, પણ દેવવંદન વેળા તથા ધ્યાનવેળા શા માટે? સન્મુખ જિનેશ્વરની પ્રતિમા રાખવાનું શું કારણ? આનો ઉત્તર સ્પષ્ટ તેમજ સરળ છે.

અવલંબન વગર પ્રાથમિક ભૂમિકાવાળાઓ ધ્યાન કરી શકતા નથી. વળી ધ્યાનવિધિમાં પણ ધ્યાતા-ધ્યેય અને ધ્યાનની ત્રિપુટીનું પ્રતિ-પાદન કરવામાં આવ્યું છે. મૂર્તિ કિંવા પ્રતિમાજના દર્શનમાત્રથી આ કોની મૂર્તિ હશે? એમણે કેવાં કર્તવ્યો કર્યાં હશે? આપણાથી એમનામાં કઈ ભતની વિશેષતા હશે? ઇત્યાદિ પ્રશ્નો ઉદ્ભવે છે, અને એ પ્રશ્નોનું મનમાં સમાધાન થતાં ક્રિયારૂચિ કિંવા સન્માર્ગ પ્રત્યે આદરભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. જૈન શાસ્ત્રમાં પ્રતિષ્ઠિત આચાર્યો એકી અવાજે “જિન પ્રતિમા જિન સરખી” એવો ગંભીર ઘોષ કરી ગયા છે. જેવી રીતે એક શ્રૃંગારવતી રમણીય મૂર્તિના દર્શન માત્રથી પ્રેક્ષકના મનમાં વિકારી વૃત્તિઓ એકાએક ઉછાળો મારી ખૂદાર ધસી આવે છે, તેજ રીતે વીતરાગમૂર્તિના દર્શનમાત્રથી પણ મનમાં રહેલી દિવ્ય વૃત્તિઓ પ્રબળપણે સ્ફુરી આવે છે. આ પ્રમાણે પ્રતિમાપૂજના સંગ્રંધમાં જેટલું લખવા ધારીએ, તેટલું લખી શકાય તેમ છે. પણ જિનવચનને આજ્ઞારૂપ માની પ્રવર્તતા ભાવિક ગંધુઓ માટે તેની વિશેષ આવશ્યકતા નથી. પ્રતિમાજને સુગંધી દ્રવ્યોથી સ્નાન કરા-

વવું, વિલેપન કરવું, પુષ્પ ચડાવવાં, આંગી રચવી અને ટુંકામાં ઠહીએ તો તેમને સાક્ષાત્ જિનેશ્વર સમજી સર્વ પ્રકારે આભૂષિત અને દેહીપ્યમાન બનાવવા એ દ્રવ્યપૂજા છે, અને તે લબ્ય શ્રાવકોને માટે ખાસ કર્તવ્ય છે. શાસ્ત્રમાં દ્રવ્યપૂજના એકવીશ પ્રકાર દર્શાવવામાં આવ્યા છે, તે પશુ સ્મરણમાં રાખવા લાયક છે. એ એકવીશ પ્રકાર નીચે પ્રમાણે છે—

(૧) સ્નાન (૨) વિલેપન (૩) ભૂષણ (૪) ફળ (૫) વાસ (૬) ધૂપ, (૭) દીપ (૮) કુલ (૯) તંદુલ (૧૦) પત્ર (૧૧) પુગી (૧૨) નૈવેદ્ય (૧૩) જળ (૧૪) વસ્ત્ર (૧૫) છત્ર (૧૬) ચામર (૧૭) વાજીત્ર (૧૮) ગીત (૧૯) નૃત્ય (૨૦) સ્તુતિ અને (૨૧) દેવદ્રવ્ય ભંડાર વૃદ્ધિ. મુખ્યત્વે કરીને જિનેશ્વર ભગવાનની દ્રવ્યપૂજા આઠ પ્રકારે થઈ શકે છે. આ આઠ પ્રકારની પૂજામાં બધા પ્રકારનો સમાવેશ થઈ જાય છે. તેમાં જે ગંભીર હેતુ રહેલો છે, તે આ ન્હાનકડી ભૂમિકામાં સંપૂર્ણ રીતે સ્પષ્ટ થઈ શકે તેમ નથી. પ્રત્યેક દ્રવ્યપૂજા વખતે પૂજક આત્માએ કેવા પ્રકારની ભાવના રાખવી જોઈએ તેનું અત્રે સંક્ષિપ્તમાં જ વર્ણન આપ્યું છે. પ્રભુને નિર્મળ જળવડે સ્નાન કરાવતી વખતે આપણા મનમાં એવી ભાવના રહેવી જોઈએ કે—“ હે પ્રભુ ! આવા પ્રકારના બાહ્ય પ્રક્ષાલનથી જેમ બાહ્ય મળ વિનાશ પામે છે, તેવી રીતે મારા આત્માને અંતરંગ મળ-કર્મમળ પશુ એની સાથે જ નાશ પામે. ” અંદનપૂજા કરતી વખતે એવી ભાવના હોવી જોઈએ કે—“ હે પ્રભુ ! આ અંદન જેવી રીતે અંગેઅંગમાં શિતળતા પ્રકટાવે છે, તેવી જ રીતે મારા આત્મામાં પશુ શિતળતા પ્રકટ હો. ” ત્રીજી પુષ્પપૂજા કરતી વખતે એવી ભાવના ઉપર આરૂઠ રહેવું જોઈએ

કે-“ આ પુષ્પ જેવું સુંદર-શુદ્ધ અને પરાગવાળું છે, તેવુંજ માઈ મન પણ સુંદર શુદ્ધ અને લાવસુગંધ વિશિષ્ટ હો. ”

ચોથી ધૂપપૂજા કરતી વખતે એવી લાવના વર્ત્તવી જોઈએ કે-“ હે પ્રભુ ! અગ્નિમાં ધૂપ નાંખવાથી જેવી રીતે ધૂપ સળગે છે, અને તેનો ધૂમાડો ઉંચે ઉંચે ચાલ્યો જાય છે, તેવીજ રીતે મારા આત્માને લાગેલા કર્મરૂપ કાષ્ટનું દહન થાયો, અને શુભ લાવનારૂપી ધૂપ ધૂમાડાની પેઠે ઉંચે ચડો, અને મારો આત્મા પણ ઉચ્ચ સ્થાને અવસ્થિત હો. ”

પાંચમી દીપકપૂજા કરતી વખતે એવા લાવ રહેવા જોઈએ કે-“ હે પ્રભુ ! આ દીપક જેવી રીતે અંધકારને દૂર કરી સર્વત્ર પ્રકાશને ફેલાવે છે, તેવીજ રીતે મારા આત્મા ઉપર રહેલો કર્મરૂપી અંધકાર દૂર હો, અને મારો આત્મા દીપકની પેઠે પ્રકાશિત હો. ”

છઠ્ઠી અક્ષતપૂજા કરતી વખતે એવી લાવના રહેવી જોઈએ કે-“ હે પ્રભુ ! ચાર ગતિઓમાંના મારા લવબ્રમણને દૂર કરી મને એક એવું અક્ષત-અખંડ પદ પ્રાપ્ત થાયો કે જેથી પુનઃ આ જન્મ-જરા-મૃત્યુ-વાળા સંસારમાં મને રજળવું ન પડે. ”

સાતમી નૈવેદ્યપૂજા કરતી વખતે એવી લાવના હોવી જોઈએ કે-“ હે પ્રભુ ! આપ જોકે નિર્વેદી અને અનાહારી-છોંતો પણ આપની સન્મુખ આ નૈવેદ્યની સામગ્રી મૂકી આપને એટલી જ પ્રાર્થના કરું છું કે મને પણ આ પ્રપંચમાંથી મુક્ત કરી આપના જેવું જ અનાહારી પરમાનંદમય પદ પ્રાપ્ત હો. ”

આઠમી ફળપૂજા કરતી વખતે પણ મનમાં એવો લાવ-પ્રવાહ વહેવો જોઈએ કે-“ હે પ્રભુ ! આ ફળ આપના ચરણકમળમાં ધરી એટલું જ ઇચ્છું છું કે મને પણ આપના જેવુંજ શિવપદરૂપી ફળ પ્રાપ્ત હો. ” આ પ્રકારે સંક્ષિપ્ત દ્રવ્યપૂજાનો હેતુ આપ્યો છે, તે ઉપરથી સતરલેદી, એકવીશ પ્રકારી, એકસો આઠ પ્રકારી તથા એક હજાર આઠ પ્રકારી પૂજાનો હેતુ પણ કિંચિત્ અંશે સમજાશે. આવા

હેતુનું વિસ્મરણ થઈ જવાને લીધે પૂજના માહાત્મ્યને જે ઉણપ આવી છે, તે ઉણપ દૂર થાઓ, અને પૂજનું ઉત્તમોત્તમ રૂળ સર્વને પ્રાપ્ત હો.

ભાવપૂજનો હેતુ.

ભાવ શબ્દ પરમાત્માના સ્વરૂપનો જ્ઞાનાદિથી નિર્ધાર કરી તે તે લક્ષણનું એકાગ્ર ચિત્તે ચિંતન કરવાનો ઉપદેશ કરે છે. દ્રવ્યપૂજ પણુ જો કે ભાવપૂજનું નિમિત્ત પૂરું પાડે છે, પણ ભાવપૂજ બહુ આવશ્યક અને ઉપકારક છે એ વાતનું વિસ્મરણ થવું જોઈતું નથી. સ્તુતિ તથા સ્તવન વિગેરેના ગાનથી તથા તેમાં રહેલા અર્થના મનનથી ચિત્તમાં ભાવનો ઉદ્ભવ થાય છે. ખરેખરે ભાવ પ્રકટ કરવા ઇચ્છનારા બંધુઓએ સ્તવન-સ્તુતિ આદિમાં રહેલા અર્થનો એક વાર નિર્ધાર કરી લેવો, અને તે પછી પોતે તીર્થંકર પ્રભુમાં જે ગુણો અનુભવે છે, તે ગુણો પોતાનામાં ઉદ્ભવે છે કે નહીં? તેનો શાંતભાવે આત્મસાક્ષીએ વિચાર કરવો. કેટલાએક માત્ર ઓષ્ટ અને જીંહા વડે પ્રભુસ્તવન લલકારી જવામાં જ પોતાનું કર્તવ્ય સંપૂર્ણ થયેલું માને છે, પણ એ માન્યતા યથાર્થ નથી. ગુણ અને ગુણીની એકતા ન થાય ત્યાં સુધી ભાવપૂજ સફળ થયેલી ગણાતી નથી. ભાવપૂજ મુખ્યત્વે બે પ્રકારની છે. એક તો પ્રશસ્તરાગવાળી ભાવપૂજ અને બીજી શુદ્ધભાવવાળી પૂજા આપણને આપણા પરિવાર તથા વૈભવ ઉપર જે રાગ રહે છે તે સ્વાર્થના અંશોવાળો હોવાથી તે રાગને પ્રશસ્ત રાગ કહી શકાય નહીં. પણ નિઃસ્વાર્થ ભાવે-પક્ષપાત રહિતપણે ગુણીપણા માટે જે રાગ સ્કુરે તેને પ્રશ-

સ્તરાગ કહેવામાં આવે છે. આવો પ્રશસ્તરાગ જે કે પુણ્યબંધના હેતુરૂપ થાય છે તોપણ તેથી આત્મગુણ પ્રકટ થતો હોવાથી તેમજ આત્મગુણ સ્થિર થતો હોવાથી તે ઉપાદેય છે. શુદ્ધ ભાવપૂર્ણ સામાન્ય જીવોને માટે બહુ વિકટ છે. તોપણ તેનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ આ સ્થળે અમે આપવાનું યોગ્ય ધાર્યું છે. જે આત્માના ક્ષયોપશમભાવી દર્શનગુણ અને જ્ઞાનાદિ ગુણ પ્રભુની પ્રભુતામાં તક્ષીન થયા છે, એટલે જેટલી આત્મશક્તિ પ્રગટી છે તે સર્વ અરિહંતના ગુણને અનુયાયી કરીને તન્મયતારૂપ કરે તે શુદ્ધ ભાવપૂર્ણ છે. આવી રીતે શુદ્ધ નિર્મલતત્ત્વજ્ઞાની શ્રી અરિહંત દેવ સિદ્ધ ભગવાનના રસથી તેના ગુણની ભોગી ચેતના રંગાય એટલે અન્ય વિકલ્પ ટાળી અનુભવ ભાવના સહિત પ્રભુસ્વરૂપે રસીલી થાય ત્યારે આત્મભાવ પ્રગટે. એટલે ભવ્ય જીવ પહેલાં આત્માવલંબી થાય ત્યારે પોતાના ગુણને સાધતો-નિપજવતો સમ્યગ્દર્શનાદિક ગુણને પ્રકટ કરતો, ગુણસ્થાનક ક્રમે સ્વરૂપાનુભવ કરતો થકે તક્ષીનતા કરી અનાદિકાળના સત્તાગત પૂજ્ય સ્વભાવને પ્રગટ કરે. ભાવાર્થ એ છે કે પહેલાં “હું” પણ પૂજ્ય અને અનંતગુણી છું” એ નિર્ધારરૂપી સમ્યગ્દર્શન પ્રકટે, સ્યાદ્વાદ સત્તાનું પ્રકાશન થાય, પછી જે સત્તા પ્રકટી તેના રમણરૂપ-અનુભવરૂપ ચારિત્ર ગુણ પ્રકટે, પછી શુકલ ધ્યાન પ્રકટે, અને અંતે નિરાવરણ કેવલજ્ઞાન પ્રકટે. આવી રીતે પરમપૂજ્ય શ્રી અરિહંતને ભાવપૂર્ણ વડે પૂજવાથી પોતાનો પૂજ્ય સ્વભાવ પણ પ્રકટ થયા વગર રહે નહીં. એજ ભાવપૂર્ણનો હેતુ અને ભાવપૂર્ણનું સુંદર પરિણામ છે.

ચૈત્યવંદન કરતી વેળા આપણે નિત્ય ગાઇએ છીએ કે—

પ્રાતિહાર્ય અને “ ખાર ગુણ અરિહંત દેવ પ્રભુમીને ભાવે,
અતિશય. સિદ્ધ આઠગુણ સમરતાં દુઃખ દોહડગ બવે.”

આ ખારગુણ તે કયા તેની સમજણ પાડવી અત્ર અસ્થાને નહીં ગણાય. ખાર ગુણમાં આઠ પ્રાતિહાર્ય તથા ચાર અતિશયનો સમાવેશ થાય છે. પ્રભુની પાસે પ્રતિહારી તરીકે જે કાયમ રહે તેને પ્રાતિહાર્ય એવું નામ અપાય છે. આ પ્રાતિહાર્યોનું સંક્ષિપ્ત સૂચન નીચેના શ્લોકમાં સ્પષ્ટ રીતે કરવામાં આવ્યું છે—

અશોકવૃક્ષઃ સુરપુષ્પવૃષ્ટિઃ દિવ્યધ્વનિશ્ચામરમાસનં ચ ।

ભામંડલં દુંદુભિરાતપત્રં સત્પ્રાતિહાર્યાણિ જિનેશ્વરાણામ્ ॥

અર્થાત— અશોકવૃક્ષ, દેવતાઓ વડે થતી પુષ્પવૃષ્ટિ, દિવ્ય-ધ્વનિ, ચામર, સિંહાસન, ભામંડળ, દુંદુભિ અને છત્ર એ પ્રકારે જિનેશ્વર ભગવાનના આઠ પ્રાતિહાર્યો છે. ભગવાન ન્યાં ન્યાં વિહાર કરે છે અથવા સમવસરે છે, ત્યાં ત્યાં દેવતાઓ પોતે ભક્તિભાવથી પ્રભુની કાયાથી ખાર ગણેા વિસ્તીર્ણુ શાખાઓવાળેા અશોકવૃક્ષ, પુલની વૃષ્ટિ, પ્રભુની દેશના મનોહર રૂપ ધારણુ કરે એ-માટે સ્વરની પૂર્તિ, ભગવાનને વિંજવા માટે રત્નજડિત શ્વેત ચામરો, ભગવાનને યેસવા માટે સુવર્ણમય સિંહાસન, પ્રભુના મસ્તકને પાછલે ભાગે જ્યોતિઃમંડલ, અને પ્રભુના મસ્તકોપરિ ત્રણુ છત્ર, અને આકાશમાં દુંદુભિ-વાણંત્ર રચે છે. આ પ્રાતિહાર્યોનું ધ્યાન કરતી વેળા આપણે કેવી ભાવના ભાવવી જોઈએ તે પણ શ્રીસિદ્ધસેન-સુરિ મહારાજે બહુ કવિત્વભરી વાણીમાં કથ્યું છે.

અશોકવૃક્ષના પ્રાતિહાર્ય વિષે તેઓશ્રી લખે છે કે—

ધર્મોપદેશસમયે સવિધાનુભાવાત્, આસ્તાં જનો ભવતિ તે તરુરપ્યશોકઃ।
અભ્યુદ્ગતે દિનપતૌ સમહીરુહોઽપિ, કિંવા વિબોધમુપયાતિ ન જીવલોકઃ ॥

ભાવાર્થ—હે પ્રભુ ! આપ જ્યારે ધર્મોપદેશ આપો છો, ત્યારે આપની પાસે વૃક્ષ પણ અશોક થઈ જાય છે તો પછી મનુષ્યો શોક-રહિત થાય એમાં આશ્ચર્ય જ શું છે ? વળી, તેમ અને એ અસ્વાભાવિક પણ નથી. (કારણકે) સૂર્યોદય થવાથી મનુષ્યો જ માત્ર વિબોધ કિંવા વિકાસને નથી પામતાં, પણ વનસ્પતિ સુદ્ધાં પત્ર સંકોચાદિ લક્ષણવાળી નિદ્રાનો ત્યાગ કરી વિકાસને પામે છે, એ સર્વજન પ્રસિદ્ધ વાત છે.

બીજા પ્રાતિહાર્યના સંબંધમાં સૂરીશ્વર મહારાજ વદે છે કે—

ચિત્રં વિભો ! કથમવાહ્મુસ્વદ્વંતમેવ, વિલ્લક્ પતત્યાવિરલા સુરપુષ્પવૃષ્ટિઃ
ત્વદ્ગોચરે સુમનસાં યદિં વા મુનીશ, ગચ્છંતિ નૂનમથ ઇવ હિ બંધનાનિ ।

ભાવાર્થ—હે સ્વામિન્ ! દેવતાઓ જ્યારે પુષ્પની વૃષ્ટિ કરે છે, ત્યારે તે પુષ્પો મુખ ઉંચું રાખીને તથા ખીટ-બંધન નીચું રાખીને પૃથ્વી ઉપર પડે છે એ આશ્ચર્યકારક છે, પરંતુ તે પણ એક રીતે તો બનવાજોગ જ છે. કારણકે આપની સમીપે શોભાયમાન કિંવા પવિત્ર મનવાળાનાં અંતર-પ્રાદ્ય બંધનો અધોમુખ થાય અને ભાવમુખ ઉન્મુખ થાય એ તો સ્વાભાવિક જ છે. પ્રભુના પ્રભાવથી ભવ્યલોકના ચિત્ત ઉપર કેવી મનહર અસર થાય છે, તેનું આમાં સૂચન કરવામાં આવ્યું છે. જેવી રીતે પુષ્પના બંધનો નીચે ઢંકાઈ રહે છે અને પાંદડીઓ વિકસી રહે છે તેવીજ રીતે પ્રભુના દર્શન માત્રથી ભવ્ય પ્રાણીઓના રોમેરોમમાં વિકસ્વરતા પ્રાપ્ત થાય છે.

ત્રીજા પ્રાતિહાર્યના સંબંધમાં તેઓશ્રી પ્રકાશે છે કે—

સ્થાને ગમીરહૃદયોદાધિસંભવાયાઃ પીયૂષતાં તવ ગિરઃ સમુદીરયંતિ ।
પીત્વા યતઃ પરમસંમદસંગભાજો ભવ્યા વ્રજંતિ તરસાઽપ્યજરામરત્વમ્ ॥

ભાવાર્થ—સમુદ્ર મંથનને અંતે સમુદ્રમાંથી જેવી રીતે અમૃત બહાર આવ્યું હતું અને તેનાં પાનથી દેવતાઓ અમર બન્યા હતા તેવી રીતે આપની વાણી ગંભીર હૃદયરૂપી સમુદ્રમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ અમૃતને જ બહાર કાઢે છે, તે સ્વાભાવિક છે કારણકે તેનાં પાનથી ઉત્કટ હર્ષવાળા ભવ્યાત્માઓ જલદીથી અજર-અમર પદને પામી જાય છે. અર્થાત્ આપને! દિવ્ય ધ્વનિ અને અમૃત એક સરખા જ સુખકર તથા કલ્યાણકર છે.

ચોથા પ્રાતિહાર્યના વિષયમાં તેઓશ્રી દર્શાવે છે કે—

સ્વામિન્ સુદૂરમવનમ્ય સમુત્પતંતો મન્યે વદંતિ શુચયઃ સુરચામરૌઘાઃ ।
યેઽસ્મૈ નર્તિં વિદધતે મુનિપુંગવાય તે નૂનમૂર્ધ્વગતયઃ સ્વલુ શુઘ્ધમાવાઃ ॥

ભાવાર્થ—હે સ્વામિન્ ! મને એમ લાગે છે કે પવિત્ર દેવતાઓ વડે વિંબતા આમરોના સમૂહ કે જે અત્યંત નીચે નમીને ઉછળે છે, તેનો ઉદ્દેશ મનુષ્યોને એવો ઉપદેશ આપવાનો જ હોવો જોઈએ કે ‘ જે મનુષ્યો આ મુનિપુંગવ-તીર્થ’કર પ્રભુને નમસ્કાર કરે છે તે ખરેખર ઉંચી ગતિવાળા અને ઉચ્ચ ભાવવાળા બને છે. ’ ખીજા શબ્દોમાં કહીએ તો આ આમરો જણાવે છે કે અમે પણ પ્રભુ આગળ પ્રથમ મસ્તક નમાવીએ છીએ અને એ લઘુતાજ અમને ઊર્ધ્વગતિએ પહોંચાડે છે.

પાંચમા પ્રાતિહાર્ય વિષે શ્રી સૂરીશ્વરજી મહારાજ લખે છે કે—

શ્યામં ગભીરગિરમુજ્જ્વલહેમરત્નસિંહાસનસ્થામિહ મવ્યશિખંડિનસ્ત્વામ્ ।
આલોકયાંતિ રમસેન નદંતમુચ્ચૈશ્રામીકરાદ્રિશિરસીવ નવાંબુવાહમ્ ॥

ભાવાર્થ—ભવિ જીવરૂપી મયૂરો તે આ સમવસરણુને વિષે ઉજ્જ્વળ હેમ અને રત્નથી જડેલા સિંહાસનમાં બેઠેલા શ્યામવર્ણુ-ચુક્રા અને ગંભીર વાણીવાળા આપને, જેવી રીતે મેરૂ પર્વતના શિ-ખરમાં ઉંચે સ્વરે શબ્દ કરતા-ગર્જના કરતા નવીન મેઘને જ બુદ્ધિ તેમ ઉત્સુકપણાથી બુદ્ધિ છે. અર્થાત્ મેરૂ પર્વતને સ્થાને સિંહાસન સમજવું અને મેઘને સ્થાને પ્રભુનું શ્યામ શરીર તથા ગર્જનાને સ્થાને પ્રભુની વાણી સમજવી.

છઠ્ઠા પ્રાતિહાર્યને વિષે એવી ભાવના રહેવી જોઈએ કે—

ઉદ્ગચ્છતા તવ શિતિશ્ચુતિમંડલેન લુપ્તચ્છદચ્છવિરશોકતર્કભૂવ ।
સાન્નિધ્યતોઽપિ યદિ વા તવ વીતરાગ નીરાગતાં વ્રજતિ કો ન સચેતનોઽપિ ॥

અર્થાત્ ભગવાનના મહા તેજસ્વી ભામંડળને લીધે અશોક-વૃક્ષની પત્રકાંતિ તથા રક્તતા પણ લોપાઇ ગઈ, તેનું કારણ સ્પષ્ટજ છે કે રાગદ્વેષ રહિત શ્રી વીતરાગ ભગવાનની સમીપતાના પ્રભાવે ચેતનવંત પ્રાણી નીરાગતા કિંવા નિર્મમત્વભાવને પામે એમાં આ-શ્ચર્યજ નથી. પ્રભુની વાણી સાંભળવાથી જે અનહદ લાભ થાય છે, તેને એક બાબુ રાખીએ, પ્રભુના દર્શનથી જે દૈવી આનંદ પ્રકટે છે તેને પણ એક તરફ રહેવા દઈએ, તો પણ પ્રભુની સમીપતામાં રહેવા માત્રથી પણ કેટલો લાભ થાય છે તેનું આ શ્લોકમાં સૂચન કરવામાં આવ્યું છે.

સાતમા દેવદુંડુભિ નામના પ્રાતિહાર્ય વિષે કેવી ભાવના
 સેવવી એ દર્શાવતા શ્રીમાન્ સૂરીશ્વર મહારાજ આ પ્રમાણે કહે છે—
 મો મોઃ પ્રમાદમવધૂય મજધ્વમેન—માગત્ય નિર્વૃત્તિપુરીં પ્રતિસાર્યવાહમ્ ।
 एतन्निवेदयाति देव जगत्रयाय मन्ये नदन्नाभिनमः सुरदुंदुभिस्ते ॥

અર્થાત્—પોતાની ગર્જના વડે આકાશને ઘેરી લેતો અને શ-
 ખ્દાયમાન કરતો દેવદુંડુભિનો નાદ જગતને એમ સંબોધી રહ્યો છે
 કે ‘હે ત્રણ જગતના પ્રાણીઓ ! આજસાદિ અંતરંગ શત્રુઓને
 ત્યજી દઈ આ શ્રી તીર્થંકર પ્રભુ કે જે તમને મોક્ષમાર્ગ દર્શાવનાર
 છે, તેમની પાસે આવો અને તેમનું શરણ સ્વીકારો.’ આ પ્રાતિહાર્ય-
 થી પ્રભુ જગદુદ્ધારક તથા જગતને અભયદાન દાતા છે એમ
 સૂચિત થાય છે.

છેલ્લા છત્રત્રય નામના આઠમા પ્રાતિહાર્યની ભાવના વિષે આ-
 ચાર્યશ્રી કહે છે કે—

उद्योतितेषु भवता भुवनेषु नाथ, तारान्वितो विधुरयं विहताधिकारः ।
 मुक्ताकलापकलितोच्च्वसितातपत्रव्याजात्रिधा घृततनुर्ध्रुवमभ्युपेतः ॥

ભાવાર્થ—હે પ્રભુ ! આપના ઉપર જે ત્રણ છત્ર જેવું દેખાય
 છે તે છત્ર નથી, પરંતુ મુક્તાના સમૂહથી યુક્ત અને ઉદ્ભવિત એવા
 છત્રના ખૂંટાનાથી ચંદ્ર પોતે પોતાના તારામંડળ સાથે ત્રણ પ્રકા-
 રનું શરીર ધારણ કરી આપની પાસે સેવા અર્થે હાજર થયો હોય
 એમ લાગે છે. ચંદ્ર તમારી સેવામાં હાજર થાય એમાં નવાઈ પણ
 નથી. કારણ કે તેનો અધિકાર જગતને જે પ્રકાશ આપવાનો હતો તે
 આપના પ્રકાશથી હણાઈ ગયો હતો, કેમકે આપ પોતે જ્યાં ત્રણ

ભુવનને પ્રકાશિત કરતા હો ત્યાં ચંદ્ર બિચારો નિષ્કૃળ થાય એમાં કંઈ આશ્ચર્ય નથી !

આ પ્રમાણે આઠ પ્રાતિહાર્યો જેમ સમજવા યોગ્ય છે તેજ પ્રકારે ચાર અતિશયો પણ સમજવા લાયક છે. (૧) અપાયાપગમ અતિશય કે જેનાવડે દ્રવ્યભાવ સર્વ પ્રકારના ઉપદ્રવો નાશ પામે છે, (૨) જ્ઞાનાતિશય કે જેનાવડે ભગવાન્ લોકલોકનું સ્વરૂપ હસ્તામલકવત્ નીહાળી શકે છે, (૩) પૂજ્ઞતિશય કે જેનાવડે ભગવાનની પૂજ્ઞ કરવાની રાજ્ઞ-મહારાજ્ઞ-ચક્રવર્ત્યાદિ અને ઇંદ્ર જેવા પણ અભિલાષા રાખે છે, (૪) વચનાતિશય કે જેનાથી શ્રી તીર્થંકર પ્રભુની વાણી ઉપ શુભ સંયુક્ત હોઈને દેવ, મનુષ્ય અને તિર્યચને પોતપોતાની ભાષામાં સમજાય છે.

અમે આ ભૂમિકામાં પૂર્વે એકવાર કહી ગયા છીએ કે યથાયોગ્ય વિધિના અભાવે આપણે દેવદર્શન કિંવા દેવપૂ-
ચૈત્યવંદનની જાનું ક્ષણ જેવું જોઈએ તેવું પ્રાપ્ત કરી શકતા
વિધિ. નથી, એટલા માટે આ સ્થળે તે વિષે કંઈક
સ્પષ્ટતા કરવાનું અમે ઉચિત ધાર્યું છે. ચૈત્યવં-
દન કરનારે પ્રથમ દશત્રિક સમજી લેવા જોઈએ તે નીચે પ્રમાણે—

(૧) **નૈષેધિકૃત્રિક**—પ્રથમ નિસીહી દેરાસરે જતાં અગ્રદ્વારે કહેવી. આ નિસીહીના ઉચ્ચારની સાથેજ ધર વિગેરેના સાવધ-પાપ-મય વ્યાપારોથી નિવર્ત્તવું. નિસીહીનો અર્થ પણ એજ છે કે પાપ-મય વ્યાપારોનો મન-વચન-કાયાથી નિષેધ કરવો. ખીજી નિસીહી જિનગૃહ-ગભારામાં પેસતી વખતે ઉચ્ચારવી, અને તેની સાથે દેરાસરને લગતા વ્યાપારોથી નિવર્ત્તી દ્રવ્યપૂજ્ઞમાં મનને જોડવું, ત્રીજી

નિસીદી ચૈત્યવંદનના અવસરે ભણવી, અને તેની સાથે દ્રવ્યપૂજાથી નિવર્તી સ્તવનાદિવડે ભાવપૂજામાં તક્ષીન થવાનો પ્રયત્ન કરવો.

(૨) પ્રદક્ષિણાત્રિક—દેરાસરના દક્ષિણુ લાગથી ચૈત્યને ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી અને મનમાં એવી ભાવના ભાવવી કે સંસાર ભ્રમણથી છૂટવા માટે પ્રભુની જમણી બાજુથી ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરી અનુક્રમે જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્રની આરાધના કરું છું, અર્થાત્ ત્રણ પ્રદક્ષિણા જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રરૂપ રત્નત્રયની સિદ્ધિને માટે આપું છું.

(૩) પ્રણામત્રિક—બે હાથ જોડી અંજલી કરી પ્રણામ કરવા તે, કેડથી શરીરને જરા નમાડી માથા તથા હાથ આદિથી ભૂમિનો સ્પર્શ કરવો તે, ત્રીજું પંચાંગ પ્રણામ એટલે બે જાનુ, બે હાથ તથા મસ્તક ભૂમિએ લગાડી ખમાસમણ આપી પ્રણામ કરવા તે. આ ત્રણ પ્રકારે પ્રભુને પ્રણામ થઈ શકે છે.

(૪) પૂજાત્રિક—(૧) અંગપૂજા (૨) અગ્રપૂજા (૩) ભાવપૂજા એમ ત્રણ પ્રકારે પ્રભુપૂજા થઈ શકે છે. અંગપૂજામાં મન-વચન-કાયાની પવિત્રતા સાથે વસ્ત્રો, પૂજાનાં સાહિત્યો તથા ભૂમિ અને ધનની પણ શુદ્ધિ હોવી જોઈએ. પ્રથમ શુદ્ધ અને નિર્દોષ સ્થાને શાંતચિત્તે સ્નાનાદિ કરી, નિર્મળ વસ્ત્રો પરિધાન કરી. આઠપડો મુખકોશ થાય એવું ઉત્તરાસંગ રાખી મુખકોશ બાંધી પ્રભુની અંગ પૂજામાં પ્રવૃત્ત થવું ઉચિત છે. અંગપૂજાના પ્રારંભમાં પ્રતિમાના પ્રક્ષાલન પૂર્વે ભગવાનના અંગને મોરપીંછથી કે પુંજણીથી પ્રમાર્જવું અને ત્યારબાદ સ્નાન કરાવવું. સ્નાન થઈ રહ્યા પછી પ્રભુના

અંગને અંગલુહણા વતી લુછી નાંખી કેસર-ચંદન-કર્પૂર આદિથી વિલેપન કરવું તેમજ ઘરેણા તથા કુલ આદિ ચડાવી મનને ઉલ્લસિત કરવું. આ સર્વ પ્રવૃત્તિ દરમીયાન એક વાત મનમાં સતત જાગૃત રહેવી જોઈએ કે માત્ર પ્રભુને શૃંગારવા માટે જ પૂજા નથી પણ તેની સાથે આપણે પ્રભુ જેવા નિર્દોષ અને શક્તિએ એટલા માટે આ બધી વિધિ સેવવામાં આવે છે. પૂજક આત્માએ કેવળ બાહ્યાંકગરમાં જ મુગ્ધાઈ નહીં જતાં આત્મિક ગુણો પ્રાપ્ત કરવાનો લક્ષ્ય રાખવો જોઈએ એવો કહેવાનો આશય રહે છે.

અગ્રપૂજામાં ધૂપ-દીપ-નૈવેદ્ય આદિનો સમાવેશ થઈ જાય છે. અર્થાત્ પ્રભુની આગળ ધૂપ કરવો, દીપક પ્રકટાવવો તથા અક્ષત કૂળને નૈવેદ્ય ધરવા અને આરતી મંગળ દીવો ઉતારવો, ઘંટ બજાવવો એ સર્વ અગ્રપૂજાનો વિષય છે. ચોખાનો સાથીઓ કરતી વખતે પણ સાથીઆના ચાર પાંખડા તે ચારગતિ-મનુષ્યગતિ, દેવગતિ, નરકગતિ તથા તિર્યચગતિ છે એમ વિચારી એ ચારે ગતિથી મુક્ત થવા સાડ તેની ઉપરના ત્રણ બિંદુ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રરૂપી-ત્રણ રતનો પ્રાપ્ત કરવાની ભાવના ભાવવી જોઈએ. એટલું જ નહીં પણ સાથીયાના સર્વોપરિ ભાગે જે અર્ધ ચંદ્રાકાર ચિન્હ કરવામાં આવે છે તે સિદ્ધશિલાની પ્રતિકૃતિ છે એમ વિચારી એ સ્થાન મેળવવાની ત્રિલોકનાથને પ્રાર્થના કરવી જોઈએ.

ભાવપૂજામાં સ્તુતિ, સ્તવન તથા ચૈત્યવંદનનો સમાવેશ થાય છે, કાર્યની સરળતા ભાવને જ અવલંબે છે એ વાત અમે પૂર્વે પણ અનેકવાર કહી ગયા છીએ, તેથી આ ભાવપૂજા વખતે સ્તુતિ સ્તવ-

નાદિના અર્થોનું મનન કરતાં લાવનાશ્રેણીએ આરોહણ કરવાનો અભ્યાસ રાખવો.

(૫) અવસ્થાત્રિક-પિંડસ્થ અવસ્થા, પદસ્થ અવસ્થા અને રૂપાતીત અવસ્થા એ ત્રણ અવસ્થાઓનો આ અવસ્થાત્રિકમાં સમાવેશ થાય છે, પ્રભુએ તીર્થ કર નામકર્મ બાંધ્યું ત્યારથી લઇને કેવળજ્ઞાનપ્રાપ્ત કર્યું ત્યાં સુધીની અવસ્થાને છદ્મસ્થ અવસ્થા કહેવામાં આવે છે. અને તેમાં પણ જન્માવસ્થા, રાજ્યાવસ્થા, શ્રમણાવસ્થા, સમાઈ જાય છે. પ્રભુને સ્નાન કરાવતી વખતે જન્માવસ્થાનું ચિંતન કરવું, કેશર-ચંદન અને શૂંગારો ચડાવતી વખતે રાજ્યાવસ્થાનું ચિંતન કરવું અને ભગવંતની કેશાદિ રહિત મૂર્તિ નિહાળી શ્રમણાવસ્થાનું ધ્યાન કરવું. પદસ્થ અવસ્થાનું ધ્યાન કરતી વેળા કેવળી તરીકેની અવસ્થા ચિંતવવી, અને તેની સાથે આઠ પ્રાતિહાર્ય તથા ચાર અતિશયની લાવના સંયુક્ત કરવી. રૂપાતીત અવસ્થા એ સિદ્ધપણાની અવસ્થા છે. પ્રભુને પર્યંકાસને અથવા કાયેત્સર્ગ મુદ્રાએ સ્થિત થયેલા નિહાળી તદ્રૂપ થવાની લાવના લાવવાની છે.

(૬) દિશાવર્જનત્રિક-ઉંચી-નીચી અને આડી અવળી દ્રષ્ટિ ફેરવવી મૂકી દઈ કેવળ માત્ર જિનમુખ ઉપરજ દ્રષ્ટિ સ્થાપી રાખવી તેને દિશાવર્જનત્રિક નામથી સંબોધવામાં આવે છે.

(૭) પદભૂમિપ્રમાર્જનત્રિક-ચૈત્યવંદનાદિ કરતી વખતે પગ મૂકવાની ભૂમિને ત્રણવાર પુંજવી તેનો આ ત્રિકમાં સમાવેશ છે.

(૮) આલંબનત્રિક-નમુશ્ચુણું વગેરે સૂત્રનો ઉચ્ચાર કરતાં અક્ષરો શુદ્ધ રીતે બોલવા તે વર્ણાલંબન અને સૂત્રના અર્થનું મનન

કરવું તે અર્થાલંબન તથા જિન પ્રતિમાની ઉપર દષ્ટિ સ્થાપી રાખવી તે પ્રતિમાલંબન; એમ આલંબનના પશુ ત્રણ પ્રકાર છે.

(૯) મુદ્રાત્રિક—અર્થાત્ યોગમુદ્રા, જિનમુદ્રા અને મુક્તા-શુક્તિમુદ્રા એમ ત્રણ પ્રકારની મુદ્રાઓ સમજી ભાવિક પૂજકે યોગ્ય અવસરે તે મુજબ વર્તવું. એ હાથની દશે આંગળીઓને પરસ્પર મેળવી કમળના ડોડાના આકારે હાથ જોડી પેટ ઉપર કોણી રાખવી તે યોગમુદ્રા કહેવાય. આ મુદ્રાએ ખમાસમણ દેવા અને સ્તવનાદિ કહેવાં. એ પગના આંગળાની વચમાં આગળ ચાર આંગળ જેટલું અને પાછળથી સહેજ ઓછું અંતર રાખી ઉભા રહી કાઉસગ્ગ કરવો તે જિનમુદ્રા કહેવાય. આ મુદ્રાએ વાંદણાં દેવાના છે, અરિહંત ચેઇઆણું આદિ કહેવાનો છે તથા કાઉસગ્ગ કરવાના છે. એ હાથ સરખા ગર્ભિતપણે લેગા કરી કપાળના મધ્યભાગમાં લગાડવા તેને મોતીની છીપ જેવી મુદ્રા કહેવામાં આવે છે. આ મુદ્રાએ જ્યવીયરાય આદિ લખવાના છે.

(૧૦) પ્રણિધાનત્રિક—(૧) જાવંતિ ચેઇઆઇ ગાથાથી ચૈત્યવંદનરૂપ પ્રણિધાન થાય છે, (૨) જાવંત કેવી સાહૂ ગાથાથી ગુરૂવંદનરૂપ પ્રણિધાન થાયું છે અને જ્યવીયરાય પ્રમુખ સૂત્રથી પ્રાર્થના સ્વરૂપ પ્રણિધાન થાય છે. એ ત્રણ પ્રકારના પ્રણિધાનનું સ્વરૂપ લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય છે.

દેરાસરમાં પ્રવેશ કરતી વેળા ઉક્ત દશત્રિક જાણવાની જેમ જરૂર છે તેજ પ્રકારે અભિગમનું સ્વરૂપ પણ લક્ષગત હોવું જોઇએ. અભિગમના પાંચ પ્રકાર છે. (૧) રૂળ-પુલાદિ સચિત્ત વસ્તુને ત્યાગ કરવો. (૨) નાણુ-વસ્ત્ર-આભૂષણ આદિ અચિત્ત વસ્તુને ન છાંડવી.

(૩) મનને એકાગ્ર કરવું. (૪) ઉત્તરાસંગ એકવડું અને બન્ને છેડા-સહિત રાખવું. (૫) જિનેશ્વરને દૂરથી નીહાળી અંજલિબદ્ધ પ્રણામ કરવા અને “ નમો જિણાણું ” નો ઉચ્ચાર કરવો. દર્શન કરતી વેળા પુરૂષોએ જિનેશ્વર ભગવાનની જમણી દિશાએ ઉભા રહેવું અને સ્ત્રીઓએ ડાબી દિશામાં ઉભા રહેવું એવી શાસ્ત્રાજ્ઞા છે. આ આજ્ઞાનું કેટલેક સ્થળે પાલન થતું નહીં હોવાથી સ્ત્રી-પુરૂષનો સંઘટ્ટ થાય છે, તે ઇચ્છવા ભોગ નથી.

પ્રસંગોપાત અવગ્રહ અને વંદના સંબંધે પણ બે બોલ કહીશું. જિનેશ્વર ભગવાનથી ૯ હાથ દૂર રહી ચૈત્યવંદના કરવી, તેને જઘન્ય અવગ્રહ કહેવામાં આવે છે. નવ હાથથી વધારે અને સાઠ હાથની અંદર રહી વંદના કરવી તેને મધ્યમ અવગ્રહ કહેવાય છે અને સાઠ હાથ દૂર રહી વંદના કરવી તે ઉત્કૃષ્ટ અવગ્રહ લેખાય છે. વંદનાના પણ તેવા ત્રણ ભેદ છે. કેવળ નવકારાદિ સ્તુતિ શ્લોકોકાદિથી પ્રભુ-વંદના કરવી તે જઘન્ય વંદના, ચૈત્યવંદન કરી, નમુશ્યુણું ભણી, ઉભા થઈ અરિહંત^૧ એઈઆણું કહી કાઉસગ્ગ પારી સ્તુતિ કહેતી તેને મધ્યમ વંદના અને પાંચ નમુશ્યુણું આઠ સ્તુતિ તથા ભવંતિ એઈઆણું, ભવંત કેવી સાહુ અને જ્યવીયરાય વડે વંદના કરવી, તેને ઉત્કૃષ્ટ વંદના કહેવામાં આવે છે.

આપણે જે સ્તવનોનો દેવમંદિરમાં પાઠ કરીએ છીએ, તેને પણ પૂર્વાચાર્યોએ ચાર ભાગોમાં વહેંચી નાંખ્યા છે અને તે ભેદો

૧ આ અવગ્રહમાં દેરાસરની વિશાળતા વિગેરે પ્રમાણુ ધ્યાનમાં રાખી તદ્દોગ્ય અવગ્રહ જાળવવાના છે.

પણ આત્મોપકારક હોવાથી હૃદયમાં રાખવા લાયક છે. સ્તવનના સામાન્યતઃ ચાર પ્રકાર છે. (૧) પ્રભુ પાસે મોક્ષની માંગણી થતી હોય, એવા પ્રકારના સ્તવનને યાંચારૂપ સ્તવન કહેવામાં આવે છે. દાખલા તરીકે—“જિનજી ચંદ્રપ્રભુ અવધારો કે નાથ નીહાળજો રે” એ સ્તવનમાં કર્તા રામવિજય કવિ પોતે પોતાનો ઉદ્ધાર કરવાની શ્રી વીતરાગદેવને પ્રાર્થના કરે છે. તેથી તેવી ઢબના સ્તવનો યાંચારૂપ સ્તવનમાં સ્થાન પામે છે, (૨) શુભોત્ક્રીર્તનરૂપ સ્તવન અર્થાત્ પ્રભુના બાહ્ય અને આભ્યંતર શુભોના વર્ણન સાથે તેમની વાણી અને અતિશયોત્તું સ્વરૂપ જેમાં લક્ષગત થતું હોય તેને શુભોત્ક્રીર્તનરૂપ સ્તવન કહેવામાં આવે છે. દ્રષ્ટાંત તરીકે—

“ શ્રી શ્રેયાંસ જિણુંદ ધનાધન ગહુગહ્યો રે,
વૃક્ષ અશોકની છાયે સુભર છાઈ રહ્યો રે;
ભામંડળની ઝબક ઝખૂકે વીજળી રે,
ઉન્નત ગદત્રિક ઈંદ્ર ધનુષ્ય શોભા મળી રે. ”

આ સ્તવનમાં પ્રભુના અતિશયોત્તું અને પ્રાતિહાર્યોત્તું ચિત્ર દૃષ્ટિ સન્મુખ ખડું થાય છે. તેથી તેને શુભોત્ક્રીર્તનરૂપ સ્તવનની કક્ષામાં મૂકવામાં આવે છે. (૩) સ્વનિંદારૂપ સ્તવન-અર્થાત્ સ્તોત્ર ભણનાર જે કાવ્યવડે પોતાની આત્મનિંદા પ્રભુ પાસે સરલ ચિત્તે કરતો હોય, તેને સ્વનિંદારૂપ સ્તવન કહેવાય છે. દાખલા તરીકે રત્નાકરપંચીશી કે જેમાં બહુ અસરકારક રીતે સ્વદોષોત્તું વર્ણન કર્યું છે, તે આ પેટામાં સમાઈ શકે તેમજ શુજરાતી ભાષાના સ્તવનોમાં પણ—

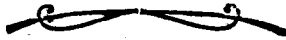
“ પ્રભુજી મુજ અવશુભ મત દેખો—

રાગદશાથી તું રહે ન્યારો, હું મન રાગે ઘાલુ,
 દ્રેષરહિત તું સમતા ભીનો, દ્રેષમારગ હું ચાલું. પ્રભુજી ”

એવા અનેક સ્તવનો મળી આવે છે. (૪) આત્મસ્વરૂપાનુભવ અર્થાત્ પ્રભુ સન્મુખ નિશ્ચય સ્વરૂપથી પોતાનામાં અને પ્રભુજીમાં લેશ પણ ભેદ નથી એવા અનુભવપૂર્વક સખળ આત્મસ્વરૂપના નિરૂપણ સાથે સ્તુતિ કરવી, તેને આત્મસ્વરૂપાનુભવરૂપ સ્તવન કહેવાય. દાખલા તરીકે—

“ જગત્ દિવાકર શ્રી નમીશ્વર સ્વામ જો,
 તુજ મુખ દીઠે નાહી ભૂલ અનાદિની રે-
 જાગ્યો સમ્યગ્ જ્ઞાન સુધારસ ધામ જો,
 છાંડી દુર્જય મિથ્યા નિંદ પ્રમાદની રે-”

ઇત્યાદિ સ્તવનો કે જેમાં સ્તુતિ કરનાર શુદ્ધાત્મા પ્રભુની સાથે તદ્દીનતા અનુભવતી હોય તેને ઉપર કહી તેવી કોટીમાં મૂકવામાં આવે છે.

અંતિમ વચન.

અવિધિએ થતું પૂજન તથા વંદન દૂર થાય અને પૂર્વાચાર્યોએ દર્શાવેલ ફળ પ્રાપ્ત થાય એટલા માટે અમે શાસ્ત્રીય પદ્ધતિનો કિંચિત્ પરિચય આપવાનો આ ભૂમિકામાં પ્રયત્ન સેવ્યો છે. તેમાં જે કોઈ પણ સ્થળે ભૂલચૂક કે પ્રમાદ જેવું જણાય તો તેને માટે ક્ષમા ચાચી છેવટે પ્રાર્થીએ હીએ કે વીતરાગ દેવની પૂજા કે જે પાપનો લોપ કરે છે, દુર્ગતિને કાચી ઘડીમાં દળી નાંખે છે, આપદાઓનો સંહાર કરે છે, પુણ્યનો સંચય કરે છે, સૌંદર્યને-લક્ષ્મીને વધારે છે, આરોગ્ય સૌભાગ્ય અને પ્રેમને ખીલાવે છે. એટલુંજ નહીં પણ યશોરાશિને પ્રસરાવી અંતે સ્વર્ગ તથા મોક્ષ પર્યંત લઈ જઈ શકે છે તે પૂજા અને તે પૂજનું અલૌકિક રમણીય ફળ અમારા વાચકોને પણ પ્રાપ્ત થાઓ.

પ્રકાશક.

અનુક્રમણિકા.

સ્તવનસંગ્રહ ખંડ ૧ લો. પ્રાતઃસ્મરણ પૃષ્ઠ ૧ થી ૧૬.

નંબર.	નામ.	પૃષ્ઠ.
૧	નવકાર મંત્ર.	૨
૨	નવકાર મંત્રનું માહાત્મ્ય-છંદ.(વાંછિત પૂરે વિવિધ પરે)૨	
૩	શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ. (મોટો)	૪
૪	શ્રી ગૌતમસ્વામીનો છંદ.(વીર જિનેશ્વર કેરો શિષ્ય) ૧૧	
૫	શ્રી ગૌતમસ્વામીનું પ્રભાતી સ્તવન.(માત પૃથ્વી સુત પ્રાતઃ ઉઠી નમો)	૧૨
૬	સોળ મહાસતીઓનું પ્રાતઃસ્મરણ. (આદિનાથ આદે જિનવર વંદી)	૧૩
૭	શ્રી પ્રભાતી સ્તવન. (ઉઠો ઉઠો રે મોરા આતમરામ) ૧૪	
૮	વિષયવાસનાત્યાગનું પ્રભાતી સ્તવન. (વિષયવાસના ત્યાગો ચેતન)	૧૫
૯	શ્રી પ્રભાતી સ્તવન. (રે જીવ જિનધર્મ કીજીએ) ૧૫	
૧૦	શ્રી પ્રભાતી સ્તવન. (જાગે સો જિન ભક્ત કહાવે) ૧૬	
સ્તવનસંગ્રહ ખંડ ૨ જો. દેરાસરે જવાની વિધિ પૃષ્ઠ ૧૭ થી ૩૪		
૧૧	દેરાસરે જવાની વિધિ.	૧૭
૧૨	સ્વસ્તિક (સાથીયા)ની સમજણ.	૧૮
૧૩	પૂજા કરવાની વિધિ.	૧૯
૧૪	પૂજાની દ્રવ્ય સામગ્રી.	૨૦

अथ चैत्यवन्दन विधि पृष्ठ २१ थी २६.

१५ स्तुति (अथ मे सकलं जन्म)	२१
१६ अथ चैत्यवन्दन. (पार गुणु अरिहंत देव)	२२
१७ अथ जंकिंयि.	२२
१८ अथ नमुथ्युणुं.	२३
१९ अथ ज्वंति येधआधं.	२३
२० अथ ज्वंतं केवि साडू.	२४
२१ अथ नमस्कार.	२४
२२ अथ स्तवन. (अंतरजमी गुणु अलवेसर)	२४
२३ अथ जय वीयराय.	२४
२४ अथ अरिहंतयेप्रयाणुं.	२५
२५ अथ अन्नथ उिससिओणुं.	२५
२६ अथ थोय (श्री शत्रुंजय तीरथ सार)	२६

जिनदर्शन तथा पूजा लावना स्वरूप पृष्ठ २६ थी ३०

२७ दर्शनलावना. (दर्शनात् दुरितध्वंसः)	२६
२८ पूजालावना. (प्रभु पूजनकुं डुं यद्यो)	२७
२९ नव अंग पूजाना होडा. (जल लरी संपुट पत्रमां)	२८
३० प्रदक्षिणाना हुडा. (काल अनादि अनंतथी)	२९
३१ साथीयो करती वेणा लावनाना हुडा.	३०
३२ इण भूकती वधने लाववाना हुडा.	३०
३३ जिनदर्शन भंडिमा इण. (यास्याभ्यायतनं जिनस्य लसते).	३०
३४ दर्शन कर्या पछी डेटडीक जणुवा जोग सूचना.	३१

૩૫ આજીવિકા ચલાવવાના સાત પ્રકાર.	૩૧
૩૬ દ્રવ્યશુદ્ધિ.	૩૨
૩૭ આવક જીવકનો નિયમ.	૩૨
૩૮ ધર્મ, અર્થ અને કામ.	૩૩
૩૯ દેશ કાળ વિરૂદ્ધ.	૩૩
૪૦ રાત્રિભોજનનો ત્યાગ.	૩૪

સ્તવનસંગ્રહ ખંડ ત્રીજો. તિથિ વિગેરેનાં ચૈત્યવંદનો,
સ્તવનો તથા થોથો પૃષ્ઠ ૩૫ થી ૪૬.

૪૧ ખીજનું ચૈત્યવંદન (દુવિધ ધર્મ જીભે ઉપદિશ્યો)	૩૫
૪૨ ખીજનું સ્તવન. (પ્રણમી શારદ માય)....	૩૫
૪૩ જ્ઞાન પંચમીનું ચૈત્યવંદન. (ત્રિગટે એકા વીર જિન)	૩૭
૪૪ જ્ઞાનપંચમીનું સ્તવન. (પંચમી તપ તમે કરો રે પ્રાણી)	૩૭
૪૫ અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન. (માહા સુદિ આઠમને દિને)	૩૮
૪૬ અષ્ટમીનું સ્તવન. (હારે મારે કામ ધરમના સાડા પચવીશ દેશ જો)	૩૮
૪૭ એકાદશીનું ચૈત્યવંદન. (શાસનનાયક વીરજી)....	૩૯
૪૮ એકાદશીનું સ્તવન. (જગપતિ નાયક નેમિ જિણિંદ.)	૪૦
૪૯ નવપદજીનું ચૈત્યવંદન. (શિવસંપદા વરવા સદા નવ પદ ધરું હું ધ્યાનમાં).	૪૧
૫૦ શ્રી સિદ્ધચક્રનું સ્તવન. (શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ)	૪૨
૫૧ અખાત્રીજનું સ્તવન. (આદિ જિજ્ઞેશ્વર કીથો પારણ)	૪૨
૫૨. પન્નુસણનું સ્તવન. (પર્વ પન્નુસણ આવીયાં રે લાલ)	૪૨
૫૩ દ્વીવાળીનું સ્તવન (મારે દીવાલી થઈ આજ)	૪૩

૫૪	બીજની થોય. (દિન સકળ મનોહર)....	૪૪
૫૫	પાંચમની થોય. (શ્રાવણ સુદિ દિન પંચમી એ)	૪૪
૫૬	આઠમની થોય. (મંગળ આઠ કરી જસ આગળ)	૪૪
૫૭	એકાદશીની થોય. (એકાદશી અતિ રૂઝડી)	૪૪
૫૮	પબ્ધસણની થોય (સત્તરલેદી જિનપૂજા રચીને)	૪૫
૫૯	સિદ્ધચક્રની થોય (જિનશાસન વંછિત)	૪૫
૬૦	નિત્ય સ્તુતિ (સકળ કરમ વારી)	૪૫
૬૧	સ્તુતિ કાવ્ય (અશોકવૃક્ષ:)....	૪૬

સ્તવનસંગ્રહ ખંડ ૪ થો. ચોવીશ તીર્થંકરનાં ચૈત્યવંદનો,
સ્તવનો તથા થોયો પૃષ્ઠ ૪૬ થી ૭૬

૬૨	સ્તુતિ (તુલ્યં નમસ્ત્રિભુવનાત્તિહરાય નાથ,)	૪૬
૬૩	શ્રી ઋષભજિન ચૈત્યવંદન (આદિ દેવ અલવેસર)	૪૭
૬૪	શ્રી અજિતનાથ ,, ,, (અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યા.)	૪૭
૬૫	શ્રી સંલવનાથ ,, ,, (સાવશ્થી નયરી ધણી)	૪૭
૬૬	શ્રી અલિનંદન ,, ,, (નંદન સંવર રાયના)	૪૭
૬૭	શ્રી સુમતિનાથ ,, ,, (સુમતિનાથ સુહંકર)	૪૮
૬૮	શ્રી પદ્મપ્રભ ,, ,, (કોસંબી પુરી રાજ્યો)	૪૮
૬૯	શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ,, ,, (શ્રી સુપાસ જિથુંદ પાસ)....	૪૮
૭૦	શ્રી ચંદ્રપ્રભ ,, ,, (લક્ષ્મણા માતા જનમીયા)...	૪૯
૭૧	શ્રી સુવિધિનાથ ,, ,, (સુવિધિનાથ નવમા નમુ)...	૪૯
૭૨	શ્રી શીતળનાથ ,, ,, (નંદા દઢરથ નંદનો)	૪૯
૭૩	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ,, ,, (શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમા)	૪૯
૭૪	શ્રી વાસુપૂજ્ય ,, ,, (વાસવવંદિતવાસુપૂજ્ય)	૫૦

- ૭૫ શ્રી વિમળનાથ ,, ,, (કંપિલપુરે વિમળ પ્રભુ) ૫૦
- ૭૬ શ્રી અનંતનાથ ,, ,, (અનંત અનંત ગુણ આગર) ૫૦
- ૭૭ શ્રી ધર્મનાથ ,, ,, (ભાનુનંદન ધર્મનાથ) ૫૧
- ૭૮ શ્રી શાંતિનાથ ,, ,, (શાંતિ જિનેશ્વર-સોળઝા) ૫૧
- ૭૯ શ્રી કુંથુનાથ ,, ,, (કુંથુનાથ કામિત દીયે) ૫૧
- ૮૦ શ્રી અરનાથ ,, ,, (નાગપુરે અર જિનવર) ૫૧
- ૮૧ શ્રી મહિનાથ ,, ,, (મહિનાથ ઓગણીશમા) ૫૨
- ૮૨ શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી (મુનિસુવ્રત જિન વીશમા) ૫૨
- ૮૩ શ્રી નમિનાથ ,, ,, (મિથિલા નયરીનો રાજા) ૫૨
- ૮૪ શ્રી નેમિનાથ ,, ,, (નેમિનાથ બાવીશમા) ૫૩
- ૮૫ શ્રી પાર્શ્વનાથ ,, ,, (આશ પૂરે પ્રભુ પાસણ) ૫૩
- ૮૬ શ્રી મહાવીરસ્વામી ,, (સિદ્ધારથ સુત વંદીએ) ૫૩
- ૮૭ શ્રી આદીશ્વર પ્રભુનું સ્તવન (માતા મરૂદેવીના નંદ) ૫૪
- ૮૮ શ્રી અજિતનાથ પ્રભુનું સ્તવન (અજિતનાથજી અર્જુન ઉચર) ૫૪
- ૮૯ શ્રી સંભવનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (સાહેબ સાંભળો રે) ૫૫
- ૯૦ શ્રી અલિનંદન પ્રભુનું સ્તવન. (કરૂણા નજરથી
પ્રભુજી કૃપાળુ) ૫૬
- ૯૧ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (જગતગુરૂનાથ સાચા રે) ૫૬
- ૯૨ શ્રી પદ્મપ્રભુનું સ્તવન. (હે પદ્મપ્રભુજી પરમ કૃપાળુ) ૫૭
- ૯૩ શ્રી સુપાર્શ્વપ્રભુ સ્તવન. (તાર પ્રભુ તાર મુજને) ૫૭
- ૯૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુનું સ્તવન. (ચંદ્રપ્રભુ ભગવાન) ૫૮
- ૯૫ શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (મુજરા સાહેબ,
મુજરા સાહેબ) ૫૮

- ૬૬ શ્રી શીતળનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (હે શીતળનાથ જિન
પ્યારા) ૫૬
- ૬૭ શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (જિનપતિ શ્રેયાંસનાથ
અરજ આ સ્વીકારો) ૫૬
- ૬૮ શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુનું સ્તવન. (સ્વામી તુમે કાંઈ
કામણ કીધું) ૬૦
- ૬૯ શ્રી વિમળનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (વિમળનાથજી સુણજો તમે) ૬૦
- ૧૦૦ શ્રી અનંતનાથ ,, ,, (નમું હું કરો રે કૃપા
જિનરાય) ૬૧
- ૧૦૧ શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (જગતપાલજી ધર્મનાથ રે) ૬૨
- ૧૦૨ શ્રી શાંતિનાથ ,, ,, (શાંતિનાથ પ્રભુ વિનંતિ
મોરી રે) ૬૨
- ૧૦૩ શ્રી કુંથુનાથ પ્રભુનું સ્તવન. (કુંથુ પ્રભુજી દયા દિલ ધારો) ૬૩
- ૧૦૪ શ્રી અરનાથ ,, ,, (આ અરજી અર જિનવરજી) ૬૩
- ૧૦૫ શ્રી મહિનાથ ,, ,, (મહિ.જિનેશ્વર હમસેં યોલો) ૬૩
- ૧૦૬ શ્રી મુનિસુવ્રત ,, ,, (નમું મુનિસુવ્રત જિનરાયા) ૬૪
- ૧૦૭ શ્રી નમિનાથ ,, ,, (નમિનાથ લજો જયકારી) ૬૫
- ૧૦૮ શ્રી નેમિનાથ ,, ,, (સાંભળ રે સખીયાં હમારી) ૬૫
- ૧૦૯ શ્રી પાર્શ્વનાથ ,, ,, (આવો આવો પાસજી મુજ
મળીઆ રે) ૬૬
- ૧૧૦ શ્રી મહાવીર પ્રભુનું સ્તવન. (સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું) ૬૬
- ૧૧૧ ,, ,, ,, (વીર જિનેશ્વર સાહેબ મેરા) ૬૭
- ૧૧૨/૧૩૫ ચોવીશ તીર્થકરની ચોવીશ થોયો અથવા સ્તુતિઓ
સંસ્કૃત..... ૬૮ થી ૭૩

૧૩૬	શ્રી મહાવીરસ્વામીની થાય ખીજી સંસ્કૃત.	૭૪
૧૩૭	શ્રી સીમંધરસ્વામીની થાય.	૭૪
૧૩૮	શ્રી પંચતીર્થની થાયો.	૭૪
૧૩૯	શ્રી સિદ્ધાચલજીની થાય.	૭૫
૧૪૦	શ્રી શાંતિ જિન થાય.	૭૫
૧૪૧	શ્રી જિનપંચક થાય.	૭૬

સ્તવનસંગ્રહ ખંડ ૫ મો. પ્રકીર્ણ સ્તવન તથા ચૈત્યવંદન
સંગ્રહ પૃષ્ઠ ૭૬ થી ૧૪૭.

૧૪૨	સ્તુતિ કાવ્ય.	૭૬
૧૪૩	શ્રી ચોવીશ તીર્થકરનું ચૈત્યવંદન (પ્રહુ સમે ભાવ ધરી ઘણો)	૭૭
૧૪૪	શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન. (શ્રી જિનેશ્વરા મહાવીર ભયહરા.)	૭૭
૧૪૫	શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન. (પાસ જિણુંદ સદા શિવગામી.)	૭૮
૧૪૬	શ્રી નેમનાથનું સ્તવન. (ભવિ તુમે નેમનાથને સેવો રે.)	૭૮
૧૪૭	શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન. (ભવજળ પાર ઉતાર)....	૭૯
૧૪૮	અથ સ્તુતિ કાવ્ય. (અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર)....	૭૯
૧૪૯	શ્રી પંચતીર્થ સ્તુતિ. (આબુ અષ્ટાપદ ગિરનાર)....	૮૦
૧૫૦	ચૈત્યવંદન. (આજ દેવ અરિહંત નમું)....	૮૦
૧૫૧	શ્રી આદિનાથ સ્તવન. (જગજીવન જગ વાલ હો)....	૮૦
૧૫૨	શ્રી શાંતિ જિન સ્તવન. (શાંતિ પ્રભુ વિનતિ એક મોરીરે)	૮૧
૧૫૩	શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન. (રાતાં જેવાં કુલડાં ને)....	૮૨
૧૫૪	શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન. (નારે પ્રભુ નહીં માનું)...	૮૨

- ૧૫૫ શ્રી સિદ્ધાચળસ્તુતિ. (પૂર્ણાનંદમયં મહોદયમયં).... ૮૩
- ૧૫૬ શ્રી સિદ્ધાચળ ખામણાં. (સિદ્ધાચળ સમરૂં સદા).... ૮૩
- ૧૫૭ શ્રી સિદ્ધાચળનું ચૈત્યવંદન. (વિમલ કેવલજ્ઞાન કમળા.) ૮૪
- ૧૫૮ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તવન. (વિમલાચળવાસી મારાવાલા) ૮૪
- ૧૫૯ " " ૨ બ્ધું. (શ્રી રે સિદ્ધાચળ ભેટવા) ૮૫
- ૧૬૦ " " ૩ બ્ધું. (મારૂં મન મોહું રે
શ્રી સિદ્ધાચળે રે) ૮૫
- ૧૬૧ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તવન ૪ થું. (સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેટ્યા રે) ૮૬
- ૧૬૨ શ્રી શેત્રુંજય ગિરિરાજ વિનતિ (સુષુ જિનવર
શેત્રુંજા ઘણીજી) ૮૬
- ૧૬૩ શ્રી ચૈત્યવંદન. (અરિહંત નમો ભગવંત નમો) ૮૮
- ૧૬૪ શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન. (આજ આનંદ અપાર) ૮૯
- ૧૬૫ શ્રી અજિત જિન સ્તવન. (અરજ અજિત જિનરાજ રે.) ૮૯
- ૧૬૬ શ્રી સંભવનાથનું સ્તવન. (પ્રભુ તોરી સુરત પર વારી
વારીઆં) ૯૦
- ૧૬૭ શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન. (સુનો અરજી આ મોરી
ઓ પ્રભુ મોરા) ૯૦
- ૧૬૮ શ્રી જિનરાજ વિનતિ. (પરમ દેવનો દેવ તું ખરો)... ૯૧
- ૧૬૯ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન. (સુષુ ચંદાજી) ૯૩
- ૧૭૦ " " ૨ બ્ધું. (ધન્ય ધન્ય મહાવિદેહજી. ૯૩
- ૧૭૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ. (સકલકુશલવદ્ધી પુષ્કરાવર્ત-
મેઘા) ૯૪
- ૧૭૨ શ્રી શાંતિ જિન સ્તવન. (શાંતિજીનું મુખડું જોવા લણીજી) ૯૫
- ૧૭૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન. (પાસ શંખેશ્વરા સાર કર સેવકાં) ૯૫

- ૧૭૪ શ્રી વીર પ્રભુનું ચૈત્યવંદન. (સિદ્ધાર્થસુત વંદીયે) ૯૬
- ૧૭૫ શ્રી પ્રભુના વર્ણુનું ચૈત્યવંદન. (પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય) ૯૬
- ૧૭૬ શ્રી પ્રભુના ભવનું ચૈત્યવંદન. (પ્રથમ તીર્થકર તણા હુવા) ૯૬
- ૧૭૭ શ્રી અરિહંતનાં લાંછનનું ચૈત્યવંદન. (વૃષભ લાંછન
રિખભદ્રેવ) ૯૬
- ૧૭૮ શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન. (પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમીએ.) ૯૭
- ૧૭૯ શ્રી અજિત જિન સ્તવન. (પ્રીતલડીખંધાણી રે અજિત
જિણુંદશુ).... ૯૮
- ૧૭૦ શ્રી સાંભવનાથજીનું સ્તવન. (મ્નાહિખ સાંભલો રે) ૯૮
- ૧૮૧ શ્રી અલિનંદન જિન સ્તવન. (અલિનંદન જિન દરિ-
શણુ તરસીએ.) ૯૯
- ૧૮૨ શ્રી સુમતિ જિન સ્તવન. (અતુલીખળ અરિહંત નમીજે) ૧૦૦
- ૧૮૩ શ્રી પદ્મપ્રભનું સ્તવન. (શ્રી પદ્મપ્રભ જિન રાજજી)... ૧૦૧
- ૧૮૪ શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન. (શ્રી જિન સાતમો રાજ). ૧૦૧
- ૧૮૫ શ્રી ચંદ્રપ્રભનું સ્તવન. (જિનજી ચંદ્રપ્રભ અવધારો કે) ૧૦૨
- ૧૮૬ શ્રી સુવિધિ જિન સ્તવન. (સાહેબ સુવિધિ જિણુંદ-
ને રે લો).... ૧૦૩
- ૧૮૭ શ્રી શીતલનાથજીનું સ્તવન (મહારે શીતલ જિનશું
લાગી પૂરણુ પ્રીત જો.) ૧૦૩
- ૧૮૮ શ્રી શ્રેયાંસજિનસ્તવન. (તુમે બહુ મિત્રી રે સાહેબા) ૧૦૪
- ૧૮૯ શ્રી વાસુપૂજ્યનું સ્તવન. (વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન-
સ્વામી) ૧૦૫
- ૧૯૦ શ્રી વિમળ જિન સ્તવન (વિમલ વિમલગુણે રાજતા) ૧૦૫
- ૧૯૧ શ્રી અનંત જિન સ્તવન. (જ્ઞાન અનંતું તાહરે રે) ૧૦૬

- ૧૬૨ શ્રી ધર્મજિનેશ્વરનું સ્તવન. (શ્રી ધર્મ જિણુંદ દયાલભ) ૧૦૭
- ૧૬૩ શ્રી શાંતિજિન સ્તવન. (શાંતિજિનેસર સાહિબા રે) ૧૦૭
- ૧૬૪ શ્રી કુંથુનાથ સ્તવન. (કુંથુ જિનની હો સેવા માણું
મહારા લાલ.) ૧૦૮
- ૧૬૫ શ્રી અરનાથનું સ્તવન. (શ્રી અર જિન ભવજળનો તારૂ.) ૧૦૯
- ૧૬૬ શ્રી મહિ જિન સ્તવન. (મહિમા મહિ જિણુંદનો) ૧૦૯
- ૧૬૭ શ્રી મુનિ સુવ્રત જિન સ્તવન. (મુનિસુવ્રતજિન વંદતાં.) ૧૧૦
- ૧૬૮ શ્રી નમિ જિન સ્તવન. (નમિનાથ જિણેસર વંદો કે) ૧૧૦
- ૧૬૯ શ્રી નેમનાથ જિન સ્તવન. (નિરખ્યો નેમિજિણુંદ રે
અરિહંતાભ.) ... ૧૧૧
- ૨૦૦ શ્રી શાંતિ જિન વિજ્ઞપ્તિ. (બે કર બેડી વિનવું) ૧૧૨
- ૨૦૧ શ્રી સિદ્ધાચળનું. ચૈત્યવંદન (શ્રી વિમળ ગિરિવર સુર
સુસેવિત તીર્થ જે શાશ્વત સદા) ૧૧૩
- ૨૦૨ શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન. (ઋષભ જિણુંદશું પ્રોતડી) ૧૧૩
- ૨૦૩ શ્રી સિદ્ધાચળનું સ્તવન. (સુણુ સુણુ શત્રુંજય ગિરિ
સ્વામી).... ૧૧૪
- ૨૦૪ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તવન. (બ્રા નવાણું કરીએ વિમળગિરિ) ૧૧૫
- ૨૦૫ શ્રી પુંડરીકજીનું સ્તવન. (પ્રણુમો પ્રેમે પુંડરીક રાજીઓ) ૧૧૫
- ૨૦૬ શ્રી રાયણનું સ્તવન. (નીલુડી રાયણ તરૂ તળે).... ૧૧૬
- ૨૦૭ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન. (મારગદેશક મોક્ષનો રે) ૧૧૭
- ૨૦૮ " " " (ગિરૂઆ રે ગુણુ તુમ તણા) ૧૧૭
- ૨૦૯ " " " (વીર પ્રભુને ચિત્ત ધારજે) ૧૧૮
- ૨૧૦ શ્રી પંચતીર્થનું સ્તવન. (હે સાહેબજી નેક નજર કરી
નાથ સેવકને તારો) ૧૧૮

- ૨૧૧ શ્રી તીર્થમાળાનું સ્તવન. (શત્રુઞ્ચ ઋષભ સમોસર્યા) ૧૧૯
- ૨૧૨ શ્રી શેત્રુઞ્જનું સ્તવન. (સિદ્ધાચ્ચળ ગાવું રે) ૧૨૦
- ૨૧૩ શ્રી ગિરનારજીનું સ્તવન. (જમ્બને રહેજે મારા વાલાજીરે) ૧૨૧
- ૨૧૪ શ્રી અષ્ટાપદજીનું સ્તવન. (ચઉ અઠ દસ દોય વંદીએજી) ૧૨૧
- ૨૧૫ શ્રી તારંગાજીનું સ્તવન. (તુંગ તારંગ ગિરિ શોભતોરે લોલ) ૧૨૨
- ૨૧૬ શ્રી આબુજીનું સ્તવન. (આબુ અચળ રણિઆમણો રે
લોલ) --- ૧૨૩
- ૨૧૭ શ્રી રાણકપુરનું સ્તવન. (શ્રી રાણકપુર રણિઆમણું
રે લોલ).... --- ૧૨૪
- ૨૧૮ શ્રી કેશરીયાજીનું સ્તવન. (કેશરીયાસેં લાગ્યું મારું
ધ્યાન રે) ૧૨૫
- ૨૧૯ શ્રી શિખરજીનું સ્તવન. (ચાલો ચાલો શિખર ગિરિ
જમ્બે રે) ૧૨૫
- ૨૨૦ શ્રી રાજગૃહી સ્તવન. (આજ આનંદ ધરી) ... ૧૨૬
- ૨૨૧ શ્રી બનારસનું સ્તવન. (પારસપ્રભુકાં ચાર કલ્યાણક) ૧૨૬
- ૨૨૨ શ્રી પાવાપુરીનું સ્તવન. (પાવાપુરીમેં વીર જિનેશ્વર) ૧૨૭
- ૨૨૩ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન. (મંગળકારી શ્રી
સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથ જગ જયવંતા) ૧૨૮
- ૨૨૪ શ્રી લોચણી તીર્થનું સ્તવન. (પ્રભુ મહિનાથ સુખકારી) ૧૨૮
- ૨૨૫ શ્રી વૃદ્ધ ચૈત્યવંદન. (કેવળનાણી શ્રી નિરવાણી).... ૧૨૯
- ૨૨૬ શ્રી કચ્છ કેવળનાણી. ૧૩૩
- ૨૨૭ શ્રી શામળા પાર્શ્વનાથજીના દેરાસરનું વર્ણન. ૧૩૬
- ૨૨૮ શ્રી મહાવીરસ્વામીના પંચકલ્યાણકનું ચોઢાલીયું. ૧૩૬
- ૨૨૯ કચ્છની પ્રસિદ્ધ પ્રતિષ્ઠાનું ચોઢાલીયું. ૧૪૩

સ્તવનસંગ્રહ ખંડ ૬ ઠો. ઉપદેશાત્મક પદોની રસમમ
ચુંટણી પૃષ્ઠ ૧૪૮ થી ૧૮૫.

- ૨૩૦ સંસારની અસારતા વિષે. (આહા આ સંસાર અસાર
જીવ તું જો વિચારી) ૧૪૮
- ૨૩૧ આશા. (આશા ઓરનકી કયા કીજે) ૧૪૯
- ૨૩૨ જમનો ઝપાટો. (જમ દે નિત્ય ઝપાટા રે) ૧૪૯
- ૨૩૩ અમે અમરપદ પામ્યા. (અખ હુમ અમર ભયે ન મરેંગે) ૧૫૦
- ૨૩૪ આત્મબ્રૂતિ ભાવનો ઉપદેશ. (બગ રે આતમા બગ રે
આતમા) ૧૫૦
- ૨૩૫ ધડીના નવાનવા રંગ. (ધડીમાં સુખ આવે છે) ૧૫૧
- ૨૩૬ મિથ્યા ગર્વ. (કીસ પર માન શુમાન કરીને) ૧૫૨
- ૨૩૭ અંતે એકલા જવાનું છે. (બવું છે એકલા ચાલી).... ૧૫૩
- ૨૩૮ મિથ્યા સંસાર. (દોલત દુનિયા હારી).... ૧૫૩
- ૨૩૯ મોહુ નિદ્રામાંથી જંગો. (અવધૂ ખોલી નયન અખ જોવો) ૧૫૪
- ૨૪૦ જગતમાં તારૂં કાંઈ નથી. (નથી જગતમાં સાથ સંબંધી) ૧૫૫
- ૨૪૧ આ સ્વપ્ના સમ સંસાર. (આ સ્વપ્નામય સંસાર) ૧૫૫
- ૨૪૨ જીવને શિખામણ. (જીવલડા ઝટપટ બવું રે) ૧૫૫
- ૨૪૩ મૃત્યુ. (અરે જીવ પામર પંખી રે) ૧૫૬
- ૨૪૪ મહુને આ સંસારમાં સગાં સંબંધીથી ખરી રીતે શાંતિ
જણાતી નથી. (સગાંઓથી સ્વાર્થ જ્યાંસુધી) ૧૫૭
- ૨૪૫ તૃષ્ણાની વિચિત્રતા. (હતી દીનતાઈ ત્યારે તાકી પટેલાઈ
અને).... ૧૫૯
- ૨૪૬ પ્રભુપૂજા પ્રત્યે મનને ઉપદેશ. (હે મનવા! કાં ચકડાણે

ચડાવ)....	૧૬૦
૨૪૭ દુનિયાની જૂઠી ખાજી. (ચેતનજી ચેતો જૂઠી આ દુનિયાની ખાજી)....	૧૬૧
૨૪૮ ચૌવન. (ચૌવન ધન સખ રંગ પતંગ રે)	૧૬૧
૨૪૯ તૃષ્ણા. (અવધૂ એસો જ્ઞાન બિચારી)	૧૬૨
૨૫૦ સંસારની આસક્તતા. (દુઃખે ચિંતવે મન આદિનાથ)	૧૬૨
૨૫૧ કાળનો અપાટો. (જબરો કાળ અપાટો રે)	૧૬૩
૨૫૨ કાળનો અપાટો. (પકડે કાળ પલકમાં રે)	૧૬૪
૨૫૩ દયામય દષ્ટિપાત. (અંતરના કાચા કેમ રહ્યો છે કુટી)	૧૬૪
૨૫૪ ભાવી સૂચન. (ચેત તો ચેતાવું તુને રે પામર પ્રાણી)	૧૬૫
૨૫૫ ભૂલા પડેલા મુસાફરને. (ઓ મુસાફર ઘેસા રે)	૧૬૬
૨૫૬ અમે મેમાન. (અમે તો આજ તમારા બે દિનના મેમાન)	૧૬૭
૨૫૭ શ્રાવકને ચૌદ નિયમ પાળવા વિષે ટુંક સ્વરૂપ.	૧૬૮
૨૫૮ શ્રાવકના ૨૧ ગુણોનું વર્ણન.....	૧૬૯
૨૫૯ શ્રી ખાર વ્રતની સંક્ષિપ્ત: ટીપ.	૧૭૨ થી	૧૮૪
૨૬૦ ખાર તિથિનો કોઠો.	૧૮૫

સ્તવન સંગ્રહ ખંડ ૭ મો. સંજ્ઞાઓનો સમુચ્ચય

પૃષ્ઠ ૧૮૬ થી ૨૧૦

૨૬૧ ક્રોધની સજ્જાય. (કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં)	૧૮૬
૨૬૨ માનની સજ્જાય. (રે જીવ માન ન કીજીએ)	૧૮૬
૨૬૩ માયાની સજ્જાય. (સમકિતનું મૂલ જાણીએ જી)....	૧૮૭
૨૬૪ લોભની સજ્જાય. (તુમે લક્ષણ જોજો લોભનાં રે)	૧૮૮
૨૬૫ શ્રી જંખૂસ્વામીની સજ્જાય. (સરસ્વતી સામિણી વિનવું)	૧૮૯

- ૨૬૬ આપ સ્વભાવની સજ્જાય. (આપ સ્વભાવમાં રે)... ૧૬૦
- ૨૬૭ વૈરાગ્ય સજ્જાય. (ઉંચાં મંદિર માળીયાં) ૧૬૦
- ૨૬૮ મન ભમરાની સજ્જાય. (ભૂદ્યો મન ભમરા તું ક્યાં ભમ્યો) ૧૬૧
- ૨૬૯ શ્રી સુખાહુ કુંવરની સજ્જાય. (હવે સુખાહુ કુંવર એમ વિનવે) ૧૬૩
- ૨૭૦ પરશ્ચી ત્યાગ સજ્જાય. (સુષ્ટ ચતુર સુજ્જાય) ૧૬૫
- ૨૭૧ શ્રાવક યોગ્ય કરણીની સજ્જાય (શ્રાવક તું ઉઠે પરભાત) ૧૬૬
- ૨૭૨ ગૌતમસ્વામીની સજ્જાય. (હે ઈંદ્રભૂતિ તાહરા ગુણ કહેતાં હરખ ન માય) ૧૬૯
- ૨૭૩ હિતોપદેશ સજ્જાય. (હું તો પ્રણમું સદ્ગુરૂ રાયા રે) ૧૬૯
- ૨૭૪ મૃગાપુત્રની સજ્જાય. (સુગ્રીવ નયર સોહામણું) ૨૦૦
- ૨૭૫ ઇલાચી પુત્રની સજ્જાય. (નામ ઇલાપુત્ર જાણીએ) ૨૦૨
- ૨૭૬ લોભની સજ્જાય. (લોભ ન કરીએ પ્રાણીયા રે) ૨૦૩
- ૨૭૭ શિખામણીની સજ્જાય. (જીવ વાડું છું મોરા વાલમા) ૨૦૪
- ૨૭૮ જોવન અસ્થિરની સજ્જાય. (જોખની આની મોજાં ફોજાં) ૨૦૫
- ૨૭૯ શ્રી શીયળ વિષે સજ્જાય. (સોમવિમળ ગુરૂ પયનમી જી) ૨૦૫
- ૨૮૦ શ્રી સમકિતની સજ્જાય. (સમકિત નવિ લક્ષું રે) ૨૦૭
- ૨૮૧ શ્રી રાત્રિલોજનની સજ્જાય. (પુણ્ય સંજોગે નરભવ લાધ્યો) ૨૦૭
- ૨૮૨ શ્રી સહજનંદીની સજ્જાય. (સહજનંદી રે આતમા) ૨૦૯
- સ્તવન સંગ્રહ ખંડ આઠમો. (લાવણી સંગ્રહ તથા આ-
રતી સંગ્રહ પૃષ્ઠ ૨૧૧ થી ૨૨૮)
- ૨૮૩ આદિનાથની લાવણી. (શ્રી આદિનાથ નિરવાણી નમું

એસે ધ્યાની)	૨૧૧
૨૮૪ અજિતનાથની લાવણી. (શ્રી અજિતનાથ મહારાજ)		૨૧૨
૨૮૫ શાંતિનાથની લાવણી. (સુભુ શાંતિ શાંતિ દાતાર)		૨૧૨
૨૮૬ વિમલનાથની લાવણી. (કર્ક મેં સેવ જિન તેરી)...		૨૧૩
૨૮૭ ઉપદેશ વિષે લાવણી. (ચેતન ભજ લે જિનરાજ)...		૨૧૪
૨૮૮ કેશરીયાજીની લાવણી. (સુનીયો રેખાતા સદાશીવજી)		૨૧૪
૨૮૯ વસંત. (વસંત પંચમી ને નૌતમ ક્ષેત્ર)	૨૧૫
૨૯૦ થી ૨૯૫ હોરીઓ ૧ થી ૬	૨૧૬
૨૯૬ થી ૨૯૮ ગહુંળીયો ૧ થી ૩	૨૧૮
૨૯૯ સાત વાર. (આદિતે અરિહંત અમ ઘેર આવો રે)		૨૨૧
૩૦૦ ગરબી. (આલો સખીઓ મમ સાથ)	૨૨૧
૩૦૧ ગરબો. (અનોપમ આજ રે ઓચ્છવ છે મહાવીર મંદિરે રે)		૨૨૨
૩૦૨ મહાવીર સ્વામીનું હાલરીયું. (છાનો મોરા છમ)....		૨૨૩
૩૦૩ મહાવીરસ્વામીનું પારણું. (માતા ત્રિશક્તા કુલાવે પુત્ર પારણે)		૨૨૪
૩૦૪ આરતી. (અપ્સરા કરતી આરતી જિન આગે)	૨૨૬
૩૦૫ આરતી. (જે જે આરતી આદિ જિણુંદા)	૨૨૬
૩૦૬ મહાવીરસ્વામીની આરતી. (જય દેવ જય દેવ)....		૨૨૭
૩૦૭ શાંતિનાથની આરતી. (જય જય આરતી શાંતિ તુમારી)		૨૨૭
૩૦૮ મંગળ દીવો. (દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો)	૨૨૮
૩૦૯ અથ મંગળ ચાર. (ચારો મંગળ ચાર)	૨૨૮

સ્તવન સંગ્રહ ખંડ નવમો (નાટકના રાગનાં ગાયનો)

પૃષ્ઠ ૨૨૬ થી ૨૪૭.

૩૧૦ થી ૩૩૭ ગાયન ૧ થી ૨૮. ૨૨૬ થી ૨૪૭

સ્તવનસંગ્રહ ખંડ દશમો. શ્રી નવસ્મરણાદિ પૃષ્ઠ
૨૪૮ થી ૩૦૪.

૩૩૮	નવકાર મંત્ર.	૨૪૮
૩૩૯	ઉવસગ્ગહરં.	૨૪૮
૩૪૦	સંતિકરં...	૨૪૮
૩૪૧	તિજ્યપહુત્ત નામકં.	૨૪૯
૩૪૨	નમિજીણુ નામકં.	૨૫૦
૩૪૩	અજિત શાંતિ સ્તવ નામકં.	૨૫૨
૩૪૪	લક્ષ્મીમર નામકં.	૨૫૭
૩૪૫	કલ્યાણમંદિર સ્તોત્રં.	૨૬૧
૩૪૬	બૃહસ્પતિ સ્તવન.	૨૬૫
૩૪૭	સામાયિક લેવાની વિધિ.	૨૬૮
૩૪૮	પચ્ચખખાણુ લેવાની વિધિ.	૨૭૩
૩૪૯	શ્રીનેમનાથ સ્વામીનો શલોકો.	૨૭૮
૩૫૦	શ્રી શાલિલદ્રશાહનો શલોકો.	૨૮૨
૩૫૧	શ્રીભરત બાહુબલીનો શલોકો.	૨૮૮
૩૫૨	શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો શલોકો.	૨૯૩
૩૫૩	શ્રી આદિનાથનો શલોકો.	૨૯૫
૩૫૪	શ્રી શેત્રુંજયનો શલોકો.	૨૯૯

શ્રાવકનું કર્તવ્ય.

રાત્રીના પાછલા પહોરે ચાર ઘડી બાકી રહે ત્યારે બ્રહ્મ મુહૂર્તમાં નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતાં શ્રાવકે બ્રહ્મત થવું. પોતે કોણ છે, ક્યાં છે, કેટલો વખત થયો છે અને લઘુનીતિ કે વડીનીતિની શંકા છે કે નહીં એમ વિચાર કરતો શય્યામાં નિદ્રા રહિત થાય. નાસિકા બંધ કરીને શ્વાસોશ્વાસ દુઃખાવવાથી નિદ્રા રહિત થવાય છે, માટે નિદ્રા રહિત થઈને કાંઈ પણ સ્વર કર્યા વગર ઝાઝા પીશામ કરવાના સ્થળે જવું. શંકા રહિત થઈને મહા મંગળકારી નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરે. શય્યામાં બેઠા બેઠા નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરવું હોય તો સૂત્રનો અવિનય દૂર કરવાને મનમાંજ ચિંતવન કરવું. ઓછામાં ઓછું બ્રહ્મત થતી વખતે સાત આઠ નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરવાનું શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે. વળી તે વખતે ધર્મબ્રહ્મચરિકા એટલે ધર્મ વિષેના વિચારો કરવા પણ શ્રેષ્ઠ છે. હું કોણ છું, મારે શું કરવાનું છે, પાપી છું કે ધર્મી છું વગેરે વિચાર કરી યોગ્ય નિયમથી વર્તવાનો નિશ્ચય કરે. પછી જે પ્રતિક્રમણ બની શકે તો તે કરવું અને ન બનતું હોય તો પણ કુસ્વપ્ન દુઃસ્વપ્ન અમંગલિક હોવાથી એનું ક્ષણ મિથ્યા કરવા માટે બ્રહ્મત થયા પછી ચાર લોગસ્સનો કાયોત્સર્ગ કરવો.

સ્તવન સંગ્રહ.

પ્રથમ અંક.

પ્રાતઃસ્મરણ.

સર્વારિષ્ટપ્રણાશાય સર્વાભીષ્ટાર્થદાયિને ।
સર્વલબ્ધિનિધાનાય ગૌતમસ્વામિને નમઃ ॥

ભાવાર્થ:—સર્વ પ્રકારનાં પાપો અને વિધ્નોનો નાશ કરનાર તથા સર્વ પ્રકારના મનોરથો સિદ્ધ કરનાર અને સર્વ પ્રકારની લાબ્ધિઓના લાંડાર સમાન શ્રી ગૌતમસ્વામીને નમસ્કાર હો.

નવકાર મંત્ર.

નમો અરિહંતાણું, નમો સિદ્ધાણું, નમો આયરિયાણું, નમો ઉવજ્જાયાણું, નમો લોએ સવ્વસાહુણું, એસો પંચનમુક્કારો સવ્વપાવપણાસણો મંગલાણું ચ સવ્વેસિં પઠમં હવઈ મંગલં.

દોહરા.

વાંછિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી જિનશાસન સાર;
નવકાર મંત્રનું નિશ્ચે શ્રી નવકાર નિત્ય, જપતાં જયજયકાર.
માહાત્મ્ય. અડસઠ અક્ષર અધિક કૃળ, નવ પદ નવે નિધાન;
વીતરાગ સ્વયં મુખ વદે, પંચ પરમેષ્ટી પ્રધાન.
એકજ અક્ષર એક ચિત્ત, સમયે સંપત્તિ થાય; સંચિત સાગર
સાતનાં, પાતક દૂર પળાય. સકળ મંત્ર શિર મુકુટમણિ, સદ્ગુરુ
ભાષિત સાર; સો લલિયાં મન શુદ્ધશું, નિત્ય જપીએ નવકાર.

છંદ હાટકી.

નવકાર થકી શ્રીપાળ નરેસર, પામ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ; સમશાન વિષે શિવ નામ કુમરને, સોવન પુરિસો સિદ્ધ; નવ લાખ જપતાં નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર; સો ભવિયાં ભત્તે ચોખ્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીએ નવકાર. ૧. બાંધી વડશાખા શિકે બેસી, હેઠળ કુંડ હુતાશ; તસ્કરને મંત્ર સમર્થો શ્રાવકે, ઉડ્યો તે આકાશ; વિધિ રીતે જપતાં વિષધરવિષ ટાળે, ઢાળે અમૃત ધાર. સોં ૨. બીજેરા કારણુ રાય મહાબળ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ; જેણે નવકારે હુત્યા ટાળી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ; નવ લાખ જપતાં થાયે જિનવર, ઇસ્યો છે અધિકાર. સોં ૩. પદ્મિપતિ શિખ્યો મુનિવર પાસે, મહા મંત્ર મન શુદ્ધ; પરભવ તે રાયસિંહુ પૃથિવીપતિ, પામ્યો પરિગળ ઋદ્ધ; એ મંત્ર થકી અમરાપુર પહોંચ્યો, ચારૂદત્ત સુવિચાર. સોં ૪. સંન્યાસી કાશી તપ સાધંતો, પંચાગ્નિ પરબળે; દીઠો શ્રીપાસકુમારે પન્નગ, અધબળતો તે ટાળે; સંભળાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયંમુખ, ઈંદ્રભુવન અવતાર. સોં ૫. મન શુદ્ધે જપતાં મયણાસુંદરી, પામી પ્રિય સંયોગ; ઇષ્ટિ ધ્યાને કષ્ટ ટલ્યું ઉંખરનું, રક્તપિત્તનો રોગ; નિશ્ચેશું જપતાં નવ નિધિ થાયે, ધર્મ તણો આધાર. સોં ૬. ઘટ માંહિ કૃષ્ણુ ભુજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી કરવા ઘાત; પરમેષ્ઠિપ્રભાવે હાર કૂલનો, વસુધા માંહિ વિખ્યાત; કમળાવતીએ પિંગળ કીધો, પાપ તણો પરિહાર. સોં ૭. ગયણાંગણુ જાતી રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણુપ્રહાર; પદ પંચ સુણુંતાં પાંડુપતિ ઘર, તે થઈ કુંતા નાર; એ મંત્ર અમૂલક મહિમા મંદિર, ભવદુઃખ ભંજણુહાર. સોં ૮. કંબળ ને સંબળ કાદવ કાઢ્યાં, શકટ પાંચસેં ધાન; દીધે નવકાર ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર વિમાન; એ મંત્ર થકી સંપત્તિ વસુધામાં લહી, વિલસે જૈન વિહાર. સોં ૯.

આગે ચાવીશી હુઈ અનંતી, હોશી વાર અનંત; નવકાર તણી કોઈ
 આદિ ન જાણે, ઈમ ભાષે અરિહંત; પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રપ-
 ચે, સમર્યા સંપત્તિ સાર. સો ૧૦. પરમેષ્ઠિ સુરપદ તે પણુ પામે,
 જે કૃત કર્મ કઠોર; પુંડરગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખ્યો, મણિધર ને એક
 મોર; સહશુરને સનમુખ વિધે સમરંતાં, સફળ જનમ સંસાર. સો ૧૧.
 શૂલિકારોપણુ તસ્કર કીધો, લોહખરો પરસિદ્ધ; તિહાં શેઠે ન-
 વકાર સુણાવ્યો, પાર્યો અમરની રિદ્ધ; શેઠને ઘેર આવી વિદ્ન નિ-
 વાર્યાં, સુરે કરી મનોહાર. સો ૧૨. પંચ પરમેષ્ઠી જ્ઞાનજ પંચહ, પંચ
 દાન ચારિત્ર; પંચ સજ્જાય મહાવ્રત પંચહ, પંચ સુમતિ સમકિત;
 પંચ પ્રમાદ વિષય તજે પંચહ, પાળો પંચાચાર. સો ભવિયાં ૧૩.

કુળશ છાપ્ય.

નિત્ય જપીએ નવકાર, સાર સંપત્તિ સુખદાયક;
 સિદ્ધ મંત્ર એ શાશ્વતો, જપે ઈમ શ્રી જગનાયક.
 શ્રી અરિહંત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય ભણીને;
 શ્રી ઉવજ્જાય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠી થુણીને.
 નવકાર સાર સંસાર છે, કુશળલાભ વાચક કહે;
 એક ચિત્તે આરાધતાં, વિવિધ ઋદ્ધિ વાંછિત લહે. ૧૪

પ્રથમ ઢાળ.

વીર જિજ્ઞેસર ચરણકમળ, કમલા કયવાસો, પણુમવિ પભણિ-
 સુ સામિ સાલ ગોયમગુરૂ રાસો; મણુ તણુ વયણુ એ-
 કંત કરવિ નિસુણો ભો ભવિયાં, જીમ નિવસે તુમ
 દેહુગેહુ ગુણુગણુ ગહુગહીઆ. ૧. જંબુદીવ સિરિ ભ-
 રહુખિત્ત, ખોણીતળમંડળ, મગધદેશ, સેણીય નરેશ,
 રિઉદલભલખંડણુ, ધણુવર ગુવર ગામ નામ, જહીં

શ્રી ગૌતમ-
 સ્વામીનો
 રાસ.

ગુણગણ સન્ન, વિપ્પ વસે વસુભૂઈ તથ્ય તસુ પુહવી ભન્ન. ૨. તાણુ પુત્ત સિરિઈદભૂઈ ભૂવલયપસિધ્ધો, ચઉદ્દહ વિન્ન વિવિહ રૂવ, નારી રસ વિધ્ધો; વિનય વિવેક વિચાર સાર ગુણગણુહ મનોહર, સાત હાથ સુપ્રમાણુ દેહ રૂપે રંભાવર. ૩. નયણુ વયણુ કર ચરણુ જિણુવી પંકજ જળે પાડિઅ, તેજે તારા ચંદ સૂર આકાશે ભમાડિઅ; રૂવે મયણુ અનંગ કરવિ મેદિહુઓ નિરધાડિઅ, ધીરમેં મેરૂ ગંભીર સિંધુ સંગિમ ચયચાડિઅ. ૪. પેખવિ નિરૂવમ રૂવ ભસ જણુ જપે કિંચિઅ, એકાકી કલિલીતે ઇથ્ય ગુણુ મેહુત્યા સંચિઅ; અહવા નિશ્ચે પુવ્વજમ્મે જિણુવર ઇણુ અંચિઅ, રંભા પઉમા ગૌરી ગંગ રતિહા વિધિ વંચિઅ. ૫. નહિ બુધ નહિ ગુરૂ કવિ ન કોઈ જસુ આગળ રહિઓ, પંચસયા ગુણુપાત્ર છાત્ર હીંડે પરવરિઓ; કરે નિરંતર ચક્કર્મ મિથ્યામતિ મોહિઅ, ઇણુ છલિ હોશે ચરણુનાણુ દંસણુહ વિસોહિઅ. ૬.

વસ્તુઈદ

જંબુદીવહ જંબુદીવહ ભરહ વાસંમિ, ખોણીતળ મંડણો, મગધદેશ સેણીય નરેસર; વર ગુવર ગામ તિંહા, વિપ્પ વસે વસુભૂઈ સુંદર, તસુ ભન્ન પુહવી સયલ, ગુણુગણુ રૂવનિહાણુ, તાણુ પુત્ત વિન્નનિલો, ગોયમ અતિહિ સુબણુ. ૭.

દ્વિતીય ઢાળ.

ચરમ જિણુસર કેવળનાણી, ચઉવિહ સંધ પઈકા બાણી; પાવાપુર સામી સંપત્તો, ચઉવિહ દેવ નિકાયહિ જુત્તો. ૮. દેવે સમવસરણુ તિહાં કીળે, જિણુ દીઠે મિથ્યામતિ ખીળે; ત્રિભુવનગુરૂ સિંધાસણુ ખેઠા, તતખિણુ મોહ દિગતે પઈકા. ૯. ક્રોધ માન માયા મદ-

પૂરા, જાયે નાઠા જિમ દિને ચૌરા; દેવદુંદુભિ આકાશે વાળ, ધર્મ-
 નરેસર આવ્યા ગાળ. ૧૦. કુસુમવૃષ્ટિ વિરયે તિહાં દેવા, ચઉસઠ
 ઈંદ્રજસ માગે સેવા; ચામર છત્ર શિરોવરિ સોહે, રૂપે જિણુવર જગ
 સહુ મોહે. ૧૧. ઉપસમ રસભર ભરી વરસંતા, યોજનવાણી વખાણુ
 કરંતા; જાણિઅ વર્ધમાન જિણુ પાયા, સુર નર કિંનર આવે રાયા.
 ૧૨. કાંતિસમૂહે ઝલઝલકંતા, ગયણુ વિમાણુ રણુરણુકંતા; પેખવિ
 ઈંદ્રભૂઈ મન ચિતે, સુર આવે અમ્હુ યજ્ઞ હોવંતે. ૧૩. તીર તરંડક
 જિમ તે વહતા, સમવસરણુ પહુતા ગહગહતા; તો અભિમાને ગો-
 યમ જંપે, ઈણુ અવસરે કોપે તણુ કંપે. ૧૪. મૂઠા લોક અજાણુયો
 યોલે, સુર જાણુંતા ઈમ કાંઈ ડોલે; મૂ આગળ કો જાણુ ભણીને, મેરૂ
 અવર કિમ ઓપમ દીને ? ૧૫.

વસ્તુ.

વીર જિણુવર વીર જિણુવર, નાણુસંપન્ન, પાવાપુરી સુરમહિય
 પત્તનાહુ સંસારતારણુ, તિહિં દેવેહિં નિમ્મવિઅ, સમોસરણુ બહુ
 સુખકારણુ, જિણુવર જગ ઉજ્જેઅકર તેને કરી દિણુકાર; સિંહાસણુ
 સામીય ઠંચો, હુઓ સુજયજયકાર.

ભાષા-દાળ ત્રીજી.

તવ ચડિઓ ઘણુમાણુગળે, ઈંદ્રભૂઈ ભૂદેવ તો; હુંકારો કરિ સં-
 ચરિઓ, કવણુસુ જિણુવર દેવ તો. ૧૭. યોજન ભૂમિ સમોસરણુ,
 પેખે પ્રથમારંભ તો; દહ દિસિ દેખે વિખુધ વહૂ, આવંતી સુર રંભ
 તો. ૧૮. મણિમય તોરણુ દંડ ધજ, કોસીસે નવ ઘાટ તો; વચર વિ-
 વર્જિત જંતુગણુ, પ્રાતિહારજ આઠ તો. ૧૯. સુર નર કિંનર અસુર
 વર, ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી રાય તો; ચિત્ત અમક્રિય ચિંતવે ઓ, સેવંતા પ્રભુ

પાય તો. ૨૦. સહસકિરણુ સમ વીર જિણુ, પેખવે રૂપ વિશાલ તો; એહ અસંભવ સંભવે એ, સાચો એ ઈંદ્રજાળ તો. ૨૧. તવ જોલાવે ત્રિજગ ગુરૂ, ઈંદ્રભૂઈ નામેણુ તો; શ્રીમુખે સંસય સામિ સવે, ફેડે વેદ પચેણુ તો. ૨૨. માન મેલ્હી મદ ઠેલી કરી, ભક્તિએ નામે શીસ તો; પંચસયાશું વ્રત લીઓ એ, ગોયમ પહેલો શીસ તો. ૨૩. અંધવ સંજમ સુણુવિ કરી, અગનિભૂઈ આવેય તો; નામ લેઈ અભ્યાસ કરે, તે પણ પ્રતિજોધેય તો. ૨૪. ઈણુ અનુક્રમે ગણુહર રચણુ, થાપ્યા વીરે અચ્ચાર તો; તવ ઉપદેશે ભુવનગુરૂ, સંયમશું વ્રત બાર તો. ૨૫. બિહુ ઉપવાસે પારણું એ, આપણુપે વિહુરંત તો; ગોયમ સંયમ જગ સયલ, જ્યજ્યકાર કરંત તો. ૨૬.

વસ્તુ.

ઈંદ્રભૂઈઅ, ઈંદ્રભૂઈઅ, ચડિઅ બહુ માને, હુંકારો કરી કંપતો, સમોસરણુ પહોતો તુરંત, અહ સંસા સામિ સવે, ચરમનાહ ફેડે કુરંત, જોધિખીજ સજ્જાય મને, ગોયમ ભવહ વિરત, દિખ્ખ લેઈ સિખખા સહિઅ, ગણુહરપય સંપત્ત. ૨૭.

ભાષા-ઢાળ ચોથી.

આજ હુઓ સુવિહાણુ, આજ પચેલિમાં પુણ્ય ભરો; દીઠા ગોયમ સામિ, જે નિઅ નયણુ અભિય સરો. ૨૮. (સિરિગોયમ ગણુધાર, પંચસયા મુનિ પરવરિય; ભૂમિય કરય વિહાર, ભવિયણુ જન પડિજોહુ કરે.) સમવસરણુ મઝારિ, જે જે સંસય ઉપને એ; તે તે પર ઉપકાર, કારણુ પૂછે મુનિપવરો. ૨૯. જિહાં જિહાં દીને દીખ, તિહાં તિહાં કેવળ ઉપને એ; આપ કનહે અણુહુંત, ગોયમ દીને દાન ઈમ. ૩૦. ગુરૂ ઉપરિ ગુરૂ ભત્તિ, સામી ગોયમ ઉપનીય; એણિ છળ કેવળ-

નાણુ, રાગજ રાખે રંગભરે. ૩૧. જો અષ્ટાપદ શૈલ, વંદે ચડિ ચઉ-
 વીસ જિણુ, આતમલખિ વસેણુ, ચરમસરીરી સોઇ મુનિ. ૩૨. ઇય
 દેસણુ નિસુણેઇ, ગોયમ ગણુહર સંચલિઓ; તાપસ પન્નરસએણુ, તો
 મુનિ દીઠા આવતો એ. ૩૩. તપસોસિય નિચ અંગ, અગ્હ સંગતિ
 નવિ ઉપજે એ; કિમ ચડસે દઠ કાય, ગજ જિમ દીસે ગાજતો એ.
 ૩૪. ગિરુઓ એણે અભિમાન, તાપસ જા મને ચિંતવે એ; તો મુનિ
 ચડિયો વેગ, આલંબવિ દિનકર કિરણુ. ૩૫. કંચણુમણિ નિપ્પન્ન,
 દંડ કલસ ધજ વડ સહિઅ; પેખવિ પરમાનંદ, જિણુહર ભરતેસર
 વિહિઅ. ૩૬ નિચ નિચ કાય પ્રમાણુ, ચઉદિસિ સંઠિઅ જિણુહ ણિંખ;
 પણુમવિ મન ઉદ્દાસ, ગોયમ ગણુહર તિહાં વસિય. ૩૭. વઇર સા-
 મીનો જીવ, તિયંક્રુળુંલક દેવ તિહાં, પ્રતિઓધે પુંડરીક, કંડરીક અ-
 ધ્યયન લાણી. ૩૮. વળતા ગોયમ સામી, સવિ તાપસ પ્રતિઓધ કરે;
 લેઈ આપણે સાથ, ચાલે જિમ જુથાધિપતિ. ૩૯. ખીર ખાંડ ઘૃત
 આણિ, અમિઅવૂઠ અંગુઠ ઠવી; ગોયમ એકણુ પાત્ર, કરાવે પારણો
 સવિ. ૪૦. પંચસયા શુભલાવિ, ઉજ્જળ ભરિયો ખીરમસિ, સાચા
 ગુરૂ સંયોગે, કવળ તે કેવળરૂપે હુઓ. ૪૧. પંચસયા જિણુનાહ, સ-
 મવસરણે પ્રાકાર ત્રય; પેખવી કેવળનાણુ, ઉપન્નું ઉજ્જોય કરે. ૪૨.
 જાણે જિણુવિ પીયૂષ, ગાજંતી ઘણુ મેઘ જિમ; જિનવાણી નિસુણેઇ,
 નાણી હુઆ પંચસય. ૪૩.

વસ્તુ.

ઇણે અનુક્રમે, ઇણે અનુક્રમે, નાણુ સંપન્ન, પન્નરહ સય પરિ-
 વસિય; હરિય દુરિય, જિણુનાહ વંદઇ; જાણેવિ જગગુરૂ વયણુ તિહ-
 નાણુ અપ્પાણુ નિંદઇ; ચરમ જિણેસર ઇમ લણે, ગોયમ કરિસ મ
 ખેઉ; ઇહિ જઈ આપણે સહી, હોસ્ચું તુહા ખેઉ. ૪૪.

ભાષા-ઢાળ પાંચમી.

સામીઓ એ વીર જિજ્ઞુંદ્ધ, પુનિમચંદ જિમ ઉદ્ધસિય; વિહરિ-
ઓ એ ભરહવાસંમિ, વરસ ખહોત્તર સંવસીય; ઠવતો એ કણુય પઉ-
મેવ, પાયકમળ સંઘહિ સહિય; આવિઓ એ નયણાણુંદ, નચર પાવા-
પુરિ સુરમહિય. ૪૫. પેખીઓ એ ગોયમસામિ, દેવસર્મા પ્રતિભોધ
કએ; આપણુ એ ત્રિશલાદેવી, -નંદન પહોતો પરમપએ; વળતો એ
દેવ આકાસિ, પેખવિ જાણ્યો જિજ્ઞુ સમે એ; તો મુનિ એ મન વિ-
ખવાદ, નાદલેદ જિમ ઉપનો એ. ૪૬. કુણુ સમે એ સામિય દેખી,
આપ કન્હે હું ટાળીઓ એ; જાણ્યો એ તિહુઅણુનાહ, લોકવિવહાર
ન પાલિઓ એ; અતિ ભલું એ કીધલું સામિ, જાણ્યું કેવળ માગશે
એ; ચિંતવ્યું એ ખાળક જેમ, અહવા કેડે લાગશે એ. ૪૭. હું કિમ
એ વીર જિજ્ઞુંદ્ધ, ભગતે લોળો લોળવ્યો એ; આપણો એ અવિહડ
નેહ, નાહ ન સંપે સાચવ્યો એ; સાચો એ એહ વીતરાગ, નેહ ન
જેહુને લાલિઓ એ; તિણુ સમે એ ગોયમ ચિત્ત, રાગ વિરાગે વાળિ-
ઓ એ. ૪૮. આવતો એ જે ઉલટ, રહેતો રાગે સાહિઓ એ; કેવળું એ
નાણુ ઉપન, ગોયમ સહેજે ઉમાહિઓ એ; ત્રિભુવને એ જ્યજ્યકાર,
કેવળિમહિમા સુર કરે એ; ગણુધર એ કરે વખાણુ, ભવિચણુ ભવ
જિમ નિસ્તરે એ. ૪૯.

વસ્તુ.

પઢમ ગણુહર પઢમ ગણુહર, વરિસ પચાસ ગિહવાસે સંવ-
સિઅ; તીસ વરિસ સંજમ વિભૂસિય, સિરિ કેવળનાણુ, પુણુ ખાર
વરસ તિહુઅણુ નમંસિઅ; રાજગ્રહી નગરી ઠવ્યો, ખાણુવય વરસાઉ;
સામી ગોયમ ગુણુનિલો, હોસ્યે સીવપુર ઠાઉ. ૫૦.

ભાષા-ઢાળ છટ્ટી.

જિમ સહકારે કોયલ ટહુકે, જિમ કુસુમહવને પરિમળ
 ખહેકે, જિમ અંદન સોગંધનિધિ; જિમ ગંગાજળ લહેરે લહકે,
 જિમ કણ્યાચળ તેને ઝળકે, તિમ ગોયમ સોભાગનિધિ. ૫૧. જિમ
 માનસસરંનિવસે હંસા, જિમ સુરવર શિરે કણ્યવતંસા, જિમ
 મહુચર રાજીવ વને; જિમ રચણાચર રચણે વિલસે, જિમ અંખર
 તારાગણ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણ કેલિવનિ. ૫૨. પુનિમ નિશિ
 જિમ સસિહર સોહે, સુરતરૂ મહિમા જિમ જગ મોહે, પૂરવ
 દિસિ જિમ સહસકરો; પંચાનને જિમ ગિરિવર રાજે, નરવઈ ઘરે
 જિમ મયગલ ગાજે, તિમ જિનસાસન મુનિપવરો. ૫૩. જિમ સુરત-
 રૂવર સોહે સાખા, જિમ ઉત્તમ મુખે મધુરી ભાષા, જિમ વન કેતકી
 મહમહે એ; જિમ ભૂમિપતિ ભૂયખળ ચમકે, જિમ જિજ્ઞમંદિર
 ઘંટા રણુકે, ગોયમ લખ્ધે ગહગહે એ. ૫૪. ચિંતામણિ કરે ચડિયું
 આજ, સુરતરૂ સારે વંછિત કાજ, કામકુંલ સો વસિ હુચ્ચો એ;
 કામગવી પૂરે મન કામી, અષ્ટ મહા સિદ્ધિ આવે ધામી, સામી
 ગોયમ અણસરૂ એ. ૫૫. પ્રણવાક્ષર પહેલો પભણિજે, માયા ખીજ
 શ્રવણ નિસુણીજે, શ્રીમુખે શોભા સંભવે એ; દેવહ ધુરિ અરિહંત
 નમીજે, વિનય પહુ ઉવચાય થુણીજે, ઇણે મંત્રે ગોયમ નમો એ.
 ૫૬. પુર પુર વસતા કાંઈ કરીજે, દેશ દેશાન્તર કાંઈ ભમીજે, કવણ
 કાજે આયાસ કરો; પ્રહુ ઉઠી ગોયમ સમરીજે, કાજ સવે તતખિણ
 તે સીઝે, નવ નિધિ વિલસે તાસ ઘરે. ૫૭ ચઉદસહે (ચઉદસય)
 ખારોત્તર વરિસે, (ગોયમ ગણધર કેવળ દિવસ) ખંલ નચર પ્રભુ
 પાસ પસાયે, કીચો કવિત ઉપગારકરો; આદિહી મંગળ એહ

ભણીને, પરવ મહોત્સવ પહિલો દીને, રિદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો. ૫૮.
 ધન માતા જેણે ઉદરે ધરીયા, ધન પિતા જિણુ કુળે અવત-
 રીયા, ધન સહગુરુ જિણે દીખિયા એ; વિનયવંત વિદ્યાભંડાર, જસુ
 ગુણુ પુહવી ન લલે પાર, વડ જિમ શાખા વિસ્તરો એ. ૫૯.
 ગૌતમસ્વામીનો રાસ ભણીને, ચઉવિહ સંઘ રલિયાયત કીને,
 સયળ સંઘ આણુંદ કરો; કુંકુમ ચંદન છડો દેવરાવો, માણુક
 મોતીના ચોક પૂરાવો, રચણુ સિંહાસણુ ખેસણું એ. ૬૦. તિહાં ખેસી
 ગુરુ દેશના દેશે, ભવિક જીવનાં કાજ સરેસે, ઉદયવંત (વિજયભદ્ર)
 મુનિ એમ ભણુ એ; ગૌતમસ્વામી તણો એ રાસ, ભણુતાં સુણુતાં
 લીલવિલાસ, સાસય સુખ નિધિ સંપને એ. ૬૧. એહ રાસ જે ભણુ
 ભણુવે, વર મયગળ લચ્છી ધર આવે, મનવંછિત આશા કુળે
 એ. ૬૨. ધતિ.

વીર જિનેશ્વર કેરો શિષ્ય,
 શ્રી ગૌતમસ્વા- ગૌતમ નામ જપો નિશદિશ;
 મીનો છંદ. જે કીને ગૌતમનું ધ્યાન,
 તે ધર વિલસે નવે નિધાન. ૧

ગૌતમ નામે ગિરિવર ચઢે, મનોવાંછિત હેલા સંપને;
 ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંયોગ. ૨

જે વૈરી વિરૂઆ વંકડા, તસ નામે નાવે ઢુકડા;
 ભૂત પ્રેત નવિ મંડે પ્રાણુ, તે ગૌતમનાં કરૂં વખાણુ. ૩

ગૌતમ નામે નિર્મળ કાપ, ગૌતમ નામે વાધે આય;
 ગૌતમ જિનશાસન શણુગાર, ગૌતમ નામે જ્યજ્યકાર. ૪

શાળ દાળ સુરહા ઘૃત ગોળ, મનોવાંછિત કાપડ તંબોલ;
 ધર સુગૃહિણી નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત. ૫

ગૌતમ ઉદ્યે અવિચળ ભાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણુ;
 મહોટા મંદિર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સકળ વિહાણુ. ૬
 ધર મયગળ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે વાંછિત કોડ;
 મહીયલ માને મોટા રાય, જે ત્રુકે ગૌતમના પાય. ૭
 ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
 ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન. ૮
 પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના ગુણુ છે બહુ;
 કહે દ્વાવણ્યસમય કર જોડ, ગૌતમ ત્રુકે સંપત્તિ કોડ. ૯

રાગ પ્રભાતી.

માત પૃથ્વી સુત પ્રાતઃ ઉડી નમો,
 શ્રી ગૌતમસ્વામી- ગણુધરા ગૌતમ નામ ગેલે;
 નું પ્રભાતીસ્તવન. પ્રહસમે પ્રેમશું જેહુ ધ્યાતાં સદા,
 ચઢતી કળા હોય વંશવેલે. માં ૧
 વસુભૂતિ નંદન વિશ્વજન વંદન, દુરિત નિકંદન નામ જેહુતું;
 અભેદ બુદ્ધે કરી ભવિજન જે ભજે, પૂર્ણ પહોંચે સહી ભાગ્ય તે-
 હનું. માં ૨
 સુરમણિ જેહુ ચિંતામણિ સુરતરૂ, કામિત પૂરણુ કામધેતુ;
 એહુ ગૌતમ તણું ધ્યાન હૃદયે ધરો, જેહુ થકી અધિક નહીં માહા-
 ત્મ્ય કેહેતું. માં ૩
 પ્રણવ આદે ધરી માયા ખીજે કરી, શ્રીમુખે ગૌતમ નામ ધ્યાયે;
 કોડિ મનકામના સફલ વેગે ફલે, વિધન વૈરી સવે દૂરજાયે. માં ૪
 જ્ઞાન બળ તેજ ને સકલ સુખ સંપદા, ગૌતમ નામથી સિદ્ધિ પામે;
 અખંડ પ્રચંડ પ્રતાપ હોય અવનિમાં, સુરનર જેહુને શીશ નામે. માં ૫
 દુષ્ટ દૂરે ટલે સ્વજન મેલો મલે, આધિ ઉપાધિ ને વ્યાધિ નાસે;

જૂતાનાં પ્રેતાનાં જોર લાંબે વહી, ગૌતમ નામ જપતાં ઉદ્ધાસે. માં ૬
 તીર્થ અષ્ટાપદે આપ લખ્યે જઈ, પન્નરસેં ત્રણુને દીખ દીધી;
 અક્રમ પારણે તાપસ કારણે, ક્ષીર લખ્યે કરી અખુટ કીધી. માં ૭
 વરસ પચાસ લગે ગૃહવાસે વસ્યા, વરસ વહી ત્રીશ કરી વીર સેવા;
 બાર વરસાં લગે કેવલ લોગવ્યું, લક્ષ્મિ જેહની કરે નિત્ય દેવા. માં ૮
 મહીયલ ગૌતમ ગોત્ર મહિમાનિધિ, ગુણુનિધિ ઋદ્ધિ ને સિદ્ધિદાઈ;
 ઉદય જસ નામથી અધિક લીલા લહે, સુજસ સૌભાગ્ય દોલત
 સવાઈ. માં ૯

સોળ મહાસ-
 તીઓનું પ્રાતઃ-
 સ્મરણુ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી,
 સકલ મનોરથ કીજીએ એ;
 પ્રભાતે ઉઠી માંગલિક ઠામે,
 સોલ સતીનાં નામ લીજીએ એ. ૧

બાલકુમારી જગ હિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બહેનડી એ;
 ઘટઘટ વ્યાપક અક્ષરરૂપે, સોલ સતી માંહિ જે વડી એ. ૨

બાહુબળ ભગિની સતીય શિરોમણિ, સુંદરી નામે ઋષભસુતા એ;
 અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવન માંહે, જેહ અનુપમ ગુણુન્નુતા એ. ૩

ચંદનબાલા બાલપણાથી, શીયલવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ;
 અડદના બાકુલા વીર પ્રતિલાભ્યા, કેવલ લહી વ્રત ભાવિકા એ. ૪

ઉગ્રસેન ધુઆ ધારિણી નંદની, રાજમતી નેમ વહ્નલા એ;
 જોબન વેશે કામને જીત્યો, સંચમ લેઈ દેવ દુહ્નલા એ. ૫

પંચ ભરતારી પાંડવનારી, દ્રુપદ તનયા વખાણીએ એ;
 એકસો આઠે ચીર પૂરાણાં, શીયલ મહિમાં તસ બાણીએ એ. ૬

દશરથ નૃપતિ નારી નિરૂપમ, કૌશલ્યા કુલચંદ્રિકા એ;
 શીયલ સલુણી રામજનેતા, પુણ્ય તણી પ્રણાલિકા એ. ૭

કેશઘિક ઠામે સંતાનિક નામે, રાભ્ય કરે રંગ રાજીએ એ;

- તસ ઘર ગૃહિણી મૃગાવતી સતી, સુરભુવને જશ ગાજીએ એ. ૮
 સુલસા સાચી શીયલે ન કાચી, રાચી નહિ વિષયા રસે એ;
 મુખડું જેતાં પાપ પલાયે, નામ લેતાં મન ઉલ્લસે એ. ૯
- રામ રઘુવંશી તેહની કામિની, જનકસુતા સીતા સતી એ;
 જગ સહુ જાણે ધીજ કરંતાં, અનલ શીતલ થયો શીયલથી એ. ૧૦
- કાચે તાંતણે ચાલણી ખાંધી, કુવા થકી જલ કાઢીયું એ;
 કલક ઉતારવા સતી સુલદ્રા, ચંપા ખાર ઉઘાડીયું એ. ૧૧
- સુર નર વંદિત શીયલ અખંડિત, શિવા શિવપદ ગામિની એ;
 જેહને નામે નિર્મળ થઇએ, બલિહારી તસ નામની એ. ૧૨
- હસ્તિનાગપુરે પાંડુ રાયની, કુંતા નામે કામિની એ;
 પાંડવ માતા દસે દસારની, ખેન પતિવ્રતા પદ્મિની એ. ૧૩
- શીયલવતી નામે શીલવ્રત ધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદીએ એ;
 નામ જપંતા પાતક જાયે, દરિસણુ દુરિત નિકંદીએ એ. ૧૪
- નિષિધા નગરી નલહુ નરિંદની, દમયંતી તસ ગેહિની એ;
 સંકટ પડતાં શીયલજ રાખ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ જેહની એ. ૧૫
- અનંગ અજિતા જગજન પૂજિતા, પુષ્પચુલા ને પ્રભાવતી એ;
 વિશ્વવિખ્યાતા કામિતદાતા, સોલમી સતી પદ્માવતી એ. ૧૬
- વીરે ભાખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદયરત્ન ભાખે મુદા એ;
 વહાણું વાતાં જે નર ભણુશે, તે લેશે સુખ સંપદા એ. ૧૭

ઉઠો ઉઠો રે આતમરામ.

ઉઠો ઉઠો રે મોરા આતમરામ, જિનમુખ જેવા જઇયે રે; પ્રભુ-
 જીનું દરિશણુ છે અતિ દોહેલું, તે કિમ સોહેલું
 જાણો રે; વારંવાર માનવભવ જેહવું, મળવું મુશ-
 કીલ ટાણું રે. ઉઠો ઉઠો ૦ ૧. ચાર દિવસનો ચટકો
 મટકો, દેખીને મત રાચો રે; વિણુસી જતાં વાર ન

શ્રી પ્રભાતી
 રતવન.

લાગે, કાયાઘટ છે કાચો રે. ઉઠો ઉઠો ૨. હીરો હાથ અમૂલ્ય પાયો, મૂહ-
પણે મત ગમજો રે; સહેજ સલ્લણા પાસ જિણુંદશું, રાજી થઈ ચિત્ત
રમજો રે. ઉઠો ૩. અનંત ગુણે કરી ભરીઓ જિનવર, પૂરવ પુણ્યે
પાયો રે; તે દેખીને મહારા મનમાં, આનંદ અધિક સોહાયો રે. ઉઠો ૪.
મનગત મેરા આતમરામ, કરજો સુકૃત કમાઈ રે; લાભ ઉદ્દય
જિણ્યુંદ લઈને, વર્તે સિદ્ધ સવાઈ રે, વર્તે આનંદ વધાઈ રે. ઉઠો ૫.

વિષયવાસના ત્યાગો ચેતન, સાચે મારગ લાગો રે, એ આંકણી—

તપ જપ સંયમ દાનાદિક સહુ, ગિનતી એક ન આવે રે; ઈદ્રિય
સુખમાં જો લઈ એ મન, વક તુરંગ જિમ ધાવે રે.

વિષયવાસના- વિષય ૧. એક એકકે કારણ ચેતન, બહુત બહુત
ત્યાગનું પ્રભા- દુઃખ પાવે રે; તે તો પ્રગટપણે દીસે, ઈષ્ટિવિધ
તી સ્તવન. લાવ લખાવે રે. વિષય ૨. મનમથ વશ માતંગ
જગતમેં, પરવશતા દુઃખ પાવે રે; રસના લુપ્ધ
હોય ઝખ મૂરખ, જલ પડ્યો પછતાવે રે. વિષય ૩. દ્રાણ
સુવાસ કાજ સુન ભમરા, સંપુટ માંહે બંધાવે રે; તે સરોજ
સંપુટ સંચુત પુન, ગયવરકે મુખ જાવે રે. વિ. ૪. રૂપ મનો-
હર દેખ પતંગા, પડત દીપમાં જોઈ રે; દેખો યાકો દુઃખકાર-
નમેં, નયન ભયે હે સહાઈ રે. વિ. ૫. શ્રોત્રોંદ્રિય આસક્ત મિરગલાં,
છિનમેં શીશ કટાવે રે; એક એક આસક્ત જીવ ઈમ, નાનાવિધ દુઃખ
પાવે રે. વિષય ૬. પંચ પ્રબલ વર્તે નિત જાકું, તાકું કહાણુ કહીયે રે;
ચિદાનંદ એ વચન સુણીને, નિજ સ્વભાવમેં રહીયે રે. વિષય ૭. ઈતિ

રે જીવ જિનધર્મ કીજીએ.

રે જીવ જિનધર્મ કીજીએ, ધર્મના ચાર પ્રકાર; દાન શીયળ

શ્રી પ્રભાતી
સ્તવન.

તપ ભાવના, જગમાં એટલું સાર. રે જીવં ૧.
વરસ દિવસને પારણે, આદીશ્વર સુખકાર; શેરડી
રસ વેરાવીયો, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર. રે જીવ જિન-
ધર્મ કીજીયે, ધર્મના ચાર પ્રકાર. ૨. ચંપાપોલ ઉ-
ઘાડવા, ચારણીએ કાઠયાં નીર; સતીય સુભદ્રા જશ થયો, શીયલે સુર નર
ધીર. રે જીવં ૩. તપ કરી કાયા શોષવી, સરસ નીરસ આહાર; વીર જિ-
ણુંદ વખાણીયો, ધન ધન્નો અણુગાર. રે જીવં ૪. અનિત્ય ભાવના ભા-
વતાં, ધરતાં નિર્મળ ધ્યાન; ભરત આરીસાભુવનમાં, પામ્યા કેવળજ્ઞાન.
રે જીવં ૫. જૈનધર્મ સુરતરૂ સમો, જેહની શીતલ છાયા; સમય-
સુંદર કહે સેવતાં, વાંછિત ફલ પાયા. રે જીવં ૬.

જાગે સો જિન ભક્ત કહાવે, સોવે સો સંસારી હે; ત્રસ જીવ-
કી હત્યા ન કરે, થાવર કરૂણાકારી હે ॥ જાગે ॥૧॥ થાપણુ મોસો
અદત્ત ન લેવે, ચોરી મારી વારી હે, પંચની સાખે પાણિગ્રહણુ કર-
તાં, અવર સ્ત્રીયા પ્રહાર્યારી હે ॥ જાગે ॥૨॥ સ્નાન પ્રમિત જલ
જિનકી સેવા, પરિગ્રહ સંખ્યા ધારી હે, રૂપચંદ કહે સમકિતકે લ-
ક્ષણુ, તાકું વંદના હમારી હે ॥ જાગે ॥૩॥

અર્હન્તો ભગવન્ત મહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિંગતાઃ ।

આચાર્યા જિનશાસનોન્નતિકરાઃ પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકાઃ ॥

શ્રીસિદ્ધાન્તસુપાઠકા મુનિવરા રત્નત્રયારાધકાઃ ।

પંચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં કુર્વન્તુ વો મંગલમ્ ॥

દ્વિતીય ખંડ.

ધન્યાસ્ત એવ મુવનાધિપ યે ત્રિસંધ્ય- ।

મારાધયન્તિ વિધિવદ્વિધુતાન્યકૃત્યાઃ ॥

મત્તયોલ્લસત્પુલકપક્ષ્મલદેહદેશાઃ ।

પાદદ્વયં તવ વિમો મુવિ જન્મભાજઃ ॥

ભાવાર્થ—હે ત્રિભુવનનાથ ! હે વિભુ ! તેજ મનુષ્યોને ધન્ય છે કે જે ખીન્નં કાર્યો છોડીને અને ભક્તિએ કરી ઉદ્ધાસ પામતા એવા રોમાંચથી પોતાના શરીરના ભાગ વ્યાપ્ત કરી આપના ચરણકમળને વિધિપૂર્વક ત્રણ કાળ આરાધે છે—સેવે છે.

દેરાસરે જ્વાની વિધિ.

ત્યારપછી શક્તિ અનુસાર ચૌદ નિયમ ધારણ કરવા અને નવ-કારશી પોરસી વિગેરે યથાશક્તિ પરચ્ચખખાણ કરવું. પછી બૂઠું વસ્ત્ર પહેરીને મળોત્સર્ગ મૌનપણે જ્યાં નિર્જીવ સ્થાનક હોય ત્યાં કરવો. પછી દાંતશુદ્ધિ કરવા માટે દાતણ કરવું અને જ્યાં દાંતનો મેલ પડે ત્યાં ધૂળ નાખી ચતનાપૂર્વક દરરોજ દાતણ કરવું. પછી ઘરવ્યવહારના કાર્યથી નિવૃત્ત થઈને પ્રભુદર્શન તેમજ પૂજન માટે ત્રસાદિક જીવ-રહિત પવિત્ર ભૂમિ ઉપર અચિત્ત અને ઉષ્ણ ગળેલ પાણીથી સ્નાન કરવું. પછી દેરાસરે જાય ત્યારે વિનયવંત થઈને પોતાના કુળાચાર પ્રમાણે પોતાની સંપદા અનુસાર વસ્ત્રાભૂષણનો આડંબર કરીને કુટુંબ સમુદાય સાથે અથવા એકલો પ્રભુદર્શન કરવાને જાય. દેરાસરે જઈને શ્રાવકના પંચાભિગમ સાચવે. તેનાં નામ (૧) શસ્ત્ર, પુષ્પ, ખૂટ

તથા સચિત્ત વસ્તુઓ વિગેરે દુર મૂકવી (૨) સર્વ આભૂષણ રાખવાં (૩) ઉત્તરાસણ રાખવું (૪) પ્રભુને દેખતાંજ નમો જિજાગં કહેવું (૫) મનની એકાગ્રતા રાખવી. આ પ્રમાણે પંચાભિગમ સાચવીને શ્રાવક નિસિદ્ધિ એ પદનો ઉચ્ચાર કરતો દેરાસરમાં પ્રવેશ કરે. દેરાસરમાં પ્રવેશ કરતાં પહેલાં તન, મન જેમ બને તેમ નિર્મળ અને નિષ્પાપ રાખી, દેરાસર તરફ ગતિ કરવાની જરૂર છે અને એટલા માટે સાવધ વ્યાપારોમાંથી મનને દૂર કરવું જોઈએ. પ્રભુદર્શન થતાં મસ્તક નમાવી પ્રણામ કરે, પછી ભાવના કરે, પછી જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની પ્રાપ્તિ માટે ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરે, પછી નિસિદ્ધિપૂર્વકે મૂળ મંડપમાં પ્રવેશ કરે, પ્રભુની જમણી બાજુએ ઉભા રહીને તેમના ગુણોની સ્તવના કરે, પછી સ્વસ્તિક પ્રસુખ કરે.

સ્વસ્તિક (સાથીયા) ની સમજણ.

દેરાસરમાં સ્ત્રી પુરૂષો બાજેઠ ઉપર ચોખાનો જે સ્વસ્તિક (સાથીયા) કરે છે, તેમાં ઘણાજ ગંભીર અર્થ રહેલો છે. તે દરેક જૈને બાણવો જોઈએ, એમ ધારી અમે તેનું રહસ્ય આપીએ છીએ:—

સ્વસ્તિક (સાથીયા)ને ચાર પાંખડાં હોય છે, તે ચાર પાંખડાં એટલે (૧) મનુષ્ય, (૨) દેવ, (૩) તિર્યચ, (૪) નારકી એમ ચાર ગતિ સમજવી; અને તેની ઉપરનાં ત્રણ ખિંડુને (૧) જ્ઞાન, (૨) દર્શન, (૩) ચારિત્ર એમ ત્રણ રત્ન સમજવાં. તેની ઉપરનું અર્ધ ચંદ્રાકાર ચિહ્ન તે ઊર્ધ્વ સ્થાન, સિદ્ધસ્થાન કિંવા મુક્તિસ્થાન સૂચવે છે. સાથીયાની અંદરનાં ચાર ખાનાનાં ચાર તથા વચ્ચું એક એમ મળી જે પાંચ ખિંડુ થાય તેને (૧) અર્હત, (૨) સિદ્ધ, (૩) આચાર્યજી, (૪) ઉપાધ્યાયજી, (૫) સર્વ સાધુ એમ પંચપરમેષ્ઠી બાણવા.

ઉક્ત રીતે સ્વસ્તિક (સાથીયો) રચીને ઇચ્છવાનું અથવા પ્રાર્થવાનું કે હે ત્રિલોકનાથ! આ ચાર ગતિમાંથી મને મુક્ત કરી જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રરૂપ દાન દઈ અજરામર મોક્ષસ્થાન પ્રાપ્ત કરવા શક્તિમાન કરૈ.

ચૈત્યવંદન એકાગ્ર ચિત્તથી કરે અને પોતાના આત્માની સ્થિતિનો વિચાર કરતો થકો પ્રભુની સ્તવના કરે. ચૈત્યવંદન વિધિ પૂર્ણ કરી પ્રભુ સન્મુખ ઉભા રહી પોતાના આત્માની નિંદા કરે અને પ્રભુના ગુણની ભાવના ભાવે. પછી વાંદણાના આવર્તે વિધિ સાચવી પરચખખાણુ પ્રભુ સન્મુખ લે.

પૂજા કરવાની વિધિ.

સવારના પૂર્વોક્ત કહેલ તે પ્રમાણે પ્રાતઃસ્મરણ કર્યા પછી ઘર-વ્યવહારના કાર્યથી નિવૃત્ત થઈ પ્રભુપૂજન માટે ત્રસાદિક જીવરહિત પવિત્ર ભૂમિ ઉપર અચિત્ત અને ઉષ્ણ ગળેલ પાણીથી સ્નાન કરવું. જે શરીરના કોઈ ભાગમાંથી રસી કે પડ નીકળતું હોય તો તેણે અંગપૂજા ન કરવી. અગ્રપૂજા અને ભાવપૂજા કરવી. સ્નાન કીધા પછી રૂમાલ પ્રમુખથી અંગ લુંછન કરી કામળી પહેરવી. શુદ્ધ જમીનમાં થઈને પવિત્ર સ્થાનકે આવી મનોહર, નવીન, ફાટેલ કે સાંધેલ નહીં એવું સફેદ વસ્ત્ર પહેરવું. ખીજાએ પહેરેલું અથવા જે વસ્ત્રથી લઘુનીતિ, વડીનીતિ કે મૈથુનાદિક કીધું હોય તેવું વસ્ત્ર પહેરવું નહિ. શુદ્ધ સફેદ વસ્ત્ર ન હોય તો રેશમી રંગીન વસ્ત્ર પહેરવું, અને અખંડ ઉત્તરાસણ જમણી ખાજુથી રાખવું. જે કે રેશમી વસ્ત્ર પવિત્ર માનેલું છે, પરંતુ ભોજનાદિકથી અપવિત્ર થયેલું રેશમી વસ્ત્ર પૂજામાં ન રાખવું જોઈએ. ટુંકામાં પ્રભુપૂજામાં વાપરવાનાં વસ્ત્ર પ્રભુપૂજા સિવાય ખીજે ક્યાંય વાપરવાં નહીં.

પૂજની દ્રવ્ય સામગ્રી.

શુદ્ધ ભૂમિમાં ઉત્પન્ન થયેલાં સુગંધી પુષ્પો, પવિત્ર કેશર, અ-
રાસ, ચંદન, ઘૂપ, ગાયના ઘીનો દીવો, અખંડ અક્ષત, તાળાં નૈવેદ્ય
અને મનોહર સ્વાદિષ્ટ સ્ત્રિચિત્ત અચિત્ત પ્રમુખ કૃણ એ પ્રકારે અષ્ટ-
પ્રકારી પૂજની સામગ્રી તૈયાર કરવી.

પછી દેરાસરની જમણી બાજુથી પ્રવેશ કરીને ત્રણ નિસિહિતું
ચિંતવન કરે, ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરે, ત્રિકરણ (મન, વચન, કાયા-
ની) શુદ્ધિ કરે, પવિત્ર પાટલા પર ઘેસીને મનોહર તિલક કરે, અને
પૂજના વિલેપનને ઘૂપથી ઘૂપીને પછી નિસિહિ કહેતાં થકા દેરાસરના
મૂળ મંડપમાં પ્રવેશ કરીને પંચાંગ નમસ્કાર ત્રણ વાર કરે. પછી
અષ્ટપદ મુખકોશ બાંધી જિનરાજપ્રતિમાનાં આગલા દિવસનાં નિ-
ર્માત્મ્ય ઉતારે. પછી મોરખીછવડે પ્રભુનું પ્રમાર્જન પોતે કરે. યતના-
પૂર્વક આગલા દિવસનાં પુષ્પ ચંદન કેશર ઉતારવાં અને દુધથી પ-
ખાલ કરીને પછી શુદ્ધ જળથી પ્રક્ષાલન કરવું. તે વખતે જન્માભિ-
ષેક સંબંધી સર્વ ચિતાર મનમાં ચિંતવવો. પછી બે કે ત્રણ સુવાળાં
અંગલુહણુથી પ્રભુનું અંગ જળરહિત કરવું, અને નવે અંગે ઘૂપથી
કેશરને શુદ્ધ કરી પૂજન કરવું. દેવપૂજા વખતે મુખ્ય વૃત્તિએ કરીને
મૌનજ રહેવું કહ્યું છે. જો તેમ ન બની શકે તો પ્રભુના ગુણની ભા-
વના ભાવવી. પ્રથમ મૂળનાયકની પૂજા કરી પછી અનુક્રમે સર્વ બિં-
બની પૂજા કરવી. દર્શન કરનારનું મન પ્રકુલિત થાય તેવી રીતે પુ-
ષ્પથી આંગી રચવી. અનુક્રમે ઘૂપ દીપની પૂજા કરવી.

અષ્ટપૂજા—ઉજ્જવળ શાલિ પ્રમુખના અખંડ અક્ષતવડે પ્રભુ
સન્મુખ અષ્ટ મંગલિકનો આલેખ કરવો અથવા શુદ્ધ સ્વસ્તિક કરી
ભાવના ભાવવી. છેવટ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ રત્નત્રયીના આ-

રાધન નિમિત્તે પાટલા ઉપર અક્ષતના પુંજ કરવા. પછી વિવિધ પ્રકારનાં નૈવેદ્ય ચડાવવાં. તેમાં પોતાને ઘેર હુમેશાં જે ભોજન તૈયાર થતું હોય તે નૈવેદ્ય મૂકવાના શાસ્ત્રમાં અધિકાર છે, અને તે પછી ઉત્તમ પ્રકારનાં ડ્રૂળ ધરી મોક્ષની ભાવના ભાવવી. વળી ગાયન કરવું, નૃત્ય કરવું, વાજિંત્ર વગાડવાં, હુણુ ઉતારવું, આરતી ઉતારવી, દીપક કરવો એ વિગેરે ક્રિયાઓનો અગ્રપૂજામાં સમાવેશ થાય છે.

ભાવપૂજા—જિનેશ્વર ભગવાનની દ્રવ્યપૂજાના નિષેધરૂપ ત્રીજી નિસિદ્ધિપૂર્વક શરૂ થાય છે. પુરૂષે જમણી બાજુએ અને સ્ત્રીએ ડાબી બાજુએ ઓછામાં ઓછા પ્રભુથી નવ હાથ અને વધારેમાં વધારે સાઠ હાથ છેટે ચૈત્યવંદન કરવા બેસવું. વિધિપૂર્વક એક ચિત્તે ચૈત્યવંદન કરી પ્રભુના ગુણોની સ્તુતિ મનોહર સ્તવન સ્તોત્રથી કરવી, અને ઉત્તમ પ્રકારની શુદ્ધ મનોવૃત્તિવડે ભાવના ભાવવી.

અથ ચૈત્યવંદન વિધિ.

સ્તુતિ.

અથ મે સફલં જન્મ, અથ મે સફલા ક્રિયા ।

શુભો દિનોદયોઽષ્માકં, જિનેંદ્ર તવ દર્શનાત્ ॥ ૧ ॥

અથ મિથ્યાંધકારસ્ય, હંતા જ્ઞાનદિવાકરઃ ।

ઉદિતો મચ્છરીરેઽષ્મિન્, જિનેંદ્ર તવ દર્શનાત્ ॥ ૨ ॥

અથ મે કર્મસંઘાતં, વિનષ્ટં ચિરસંચિતમ્ ।

દુર્ગત્યાપિ નિવૃત્તોઽહં જિનેંદ્ર તવ દર્શનાત્ ॥ ૩ ॥

ન હિ ત્રાતા ન હિ ત્રાતા, ન હિ ત્રાતા જગત્ત્રયે ।

વીતરાગસમો દેવો, ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ ॥ ૪ ॥

ન કોપો ન લોભો ન માનં ન માયા ।
 ન હાસ્યં ન લાસ્યં ન ગીતં ન કાન્તા ॥
 ન ચાપત્યશત્રોર્ન મિત્રં કલત્રં ।
 ત્વમેકં પ્રપદ્યે જિનં દેવદેવમ્ ॥ ૫ ॥
 દર્શનં દેવ દેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનમ્ ।
 દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્ ॥ ૬ ॥

અથ ચૈત્યવંદન વિધિ.

ઇંદ્રધામિ ખમાસમણો વંદિઉં જાવણિજ્જાએ
 નિસીહિયાએ, મથએણ વંદામિ.

(એ પ્રમાણે ઉપર મુજબ ત્રણ ખમાસમણ દેઈ ઇંદ્રધાકારેણ સંદિસહ લગવન ચૈત્યવંદન કરે.)

અથ ચૈત્યવંદન.

ખાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણુમીજે ભાવે;
 સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહુગ જાવે.
 આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજાય;
 સત્યાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખ થાય.
 અષ્ટોત્તર સય ગુણ મલી એ, એમ સમરો નવકાર;
 ધીરવિમળ પંડિત તણો, નય પ્રણુમે નિત્ય સાર.

અથ જંકિંચિ.

જંકિંચિ નામ તિથ્થં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસે લોએ;
 જાઈ જિણુખિંખાઈ, તાઈ સંવાઈ વંદામિ.

અથ નમુદ્યુણું.

(યે હાથ ળેડી નાસિકા સુધી ઉંચા રાખી કહેવું.)
 નમુદ્યુણું, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું, આઠગરાણું,
 તિથ્યરાણું, સયંસંબુદ્ધાણું, પુરિસુત્તમાણું,
 પુરિસસીહાણું, પુરિસવરપુંડરીયાણું, પુરિસવરગંધ-
 હૃથીણું, લોગુત્તમાણું, લોગનાહાણું, લોગહિયાણું,
 લોગપદ્ધવાણું, લોગપન્નજ્ઞેઅગરાણું, અભયદયાણું,
 અખ્ખુદયાણું, મગ્ગદયાણું, સરણુદયાણું, યોહિદયાણું,
 ધમ્મદયાણું, ધમ્મદેસિયાણું, ધમ્મનાયગાણું, ધમ્મસારહીણું,
 ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણું, અપ્પહિહુયવરનાણુદંસણુધરાણું,
 વિયટ્ટઇમાણું, જિણાણું, જવયાણું, તિન્નાણું, તારયાણું,
 બુદ્ધાણું, યોહયાણું, મુત્તાણું, મોઅગાણું,
 સંવનૂણું, સંવદરિસીણું, સિવમયલમરૂઅમણુંતમખખય-
 મવાખાહમપુણુરાવિત્તિ, સિદ્ધિગઈનામધેયં
 ઠાણું સંપત્તાણું નમો જિણાણું જિયલયાણું
 જે ચ અઈઆ સિદ્ધા, જે અ ભવિસ્સંતણુગચ્છે કાલે
 સંપઈ અ વટ્ટમાણુ, સંવે તિવિહેણુ વંદામિ.

અથ જ્ઞવંતિ ચેઈઆઈ.

જ્ઞવંતિ ચેઈઆઈ, ઉટ્ટે અ અહે અ તિરિયલોચ્છે અ;
 સંવાઈ તાઈ વંદે, ઇહુ સંતો તથ્થ સંતાઈ.

(ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જ્ઞવણિજ્ઞાચ્છે નિસીહિયાચ્છે
 મથ્થચ્છેણુ વંદામિ--)

અથ જ્ઞવંત કેવિ સાહુ.

જ્ઞવંત કેવિ સાહુ, ભરહેરવયમહાવિદેહે અ;
સવ્વેસિં તેસિં પણ્યો, તિવિદેષુ તિદંડવિરયાણું.

અથ નમસ્કાર.

નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

અથ સ્તવન.

અંતરજામી સુષુ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તુમારે;
સાંભળીને આંચો હું તીરે, જન્મ મરણુ દુઃખ વારો.
સેવક અરજ કરે છે રાજ, અમને શિવસુખ આપો—એ આંકણી
સહુકોનાં મનવંછિત પૂરો, ચિંતા સહુની ચૂરો;
એવું બિરદ છે રાજ તમારું, કેમ રાખો છો દૂરે.....સેવક૦ ૨
સેવકને વળવળતો દેખી, મનમાં મહેર ન ધરશો;
કરૂણાસાગર કેમ કહેવાશો, જો ઉપકાર ન કરશો.....સેવક૦ ૩
લટપટનું હવે કામ નહીં છે, પ્રત્યક્ષ દરિસણુ દીજે;
ધુઆડે ધીજીનું નહીં સાહેબ, પેટ પડ્યા પતી જે.....સેવક૦ ૪
શ્રી શંખેશ્વર મંડણુ સાહેબ, વિનતડી અવધારો;
કહે જિનહુર્ષ મયા કરી મુજને, ભવસાગરથી તારો..... સેવક૦૫
અથ જય વીયરાય.

(જે હાથ જોડી માથા સુધી ઉંચા રાખી જય વીયરાય આ-
ભવમખંડા સુધી કહી હાથ જરા નીચા ઉતારી બાકી રહેલા જય વીય-
રાય પૂરા કરવા.)

જય વીયરાય જગગુરૂ, હોઉ મમં તુહુ પભાવ્યો ભયવં ભવનિ-

વ્વેઓ મગ્ગા,-શ્ચસારિયા ઇકુકલસિદ્ધી ૧૧૧ લોગવિરૂદ્ધચ્ચાઓ, ગુરૂ-
જ્જુપૂઆ પરથ્થકરણું ચ ૧ સુહુગુરૂનેગો તવ્વચ,-શ્ચસેવણા આભવમ-
ખંડા ૧૨૧ વારિજ્જઇ જઇવિ નિયા,-શ્ચખંધણું વીયરાય તુહ સમઓ ત-
હવિ મમ હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણું ૧૩૧ દુખખઓ કમ્મ-
ખઓ,સમાહિમરણું ચ ખોહિલાલો ચ ૧ સંપજ્જઉ મહ એચ્ચં, તુહ નાહ
પણામકરણેણું ૧૪૧ સર્વમંગલમાંગદ્યં, સર્વકલ્યાણકારણું ૧ પ્રધાનં
સર્વધર્માણાં, જ્ઞેનં જયતિ શાસનમ્ ૧૫૧

અથ અરિહંતચેઇયાણું.

(ઉભા થઈ ખોલવું.)

અરિહંતચેઇયાણું કરેમિ કાઉસસગ્ગં વંદણવત્તિયાએ પૂઅણુવ-
ત્તિયાએ, સક્કારવત્તિયાએ, સમ્માણુવત્તિયાએ ખોહિલાભવત્તિ-
યાએ નિરૂવસગ્ગવત્તિયાએ સદ્ધાએ મેહાએ ધિઇએ ધારણાએ અ-
ણુપેહાએ વહુમાણીએ ઠામિ કાઉસસગ્ગં.

અથ અન્નથ્થ ઊસસિએણું.

અન્નથ્થ ઊસસિએણું નીસસિએણું ખાસિએણું છીએણું જ્જલા-
ઇએણું ઉરુએણું વાયનિસગ્ગેણું ભમલીએ પિત્તમુચ્છાએ સુહુમેહિં
અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં સુહુમેહિં દિઠ્ઠિસંચાલેહિં
એવમાઇએહિં આગારેહિં અભગ્ગો અવિરાહિઓ હુજ્જ મે કાઉસસ-
ગ્ગો જ્જવ અરિહંતાણું ભગવંતાણું નમુક્કારેણું ન પારેમિ તાવકાયં
ઠાણેણું મોણેણું ઝાણેણું અપ્પાણું વોસિરામિ. ઈતિ. ત્યારપછી એક
નવકારનો કાઉસસગ્ગ કરી નમો અરિહંતાણું ખોલી, નમોહર્હત્તિસદ્ધા-
ચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ કહી થોય કહેવી.

અથ થોય.

શ્રી શત્રુઞ્ય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ મેરૂ ઉદાર, ઠાકુર
રામ અપાર ॥ મંત્ર માંહિ નવકારજ બાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખા-
ણું, જળધર જળમાં બાણું ॥ પંખીમાં જેમ ઉત્તમ હુંસ, કુળ માંહિ
જેમ ઋષભનો વંશ, નાલિ તણો એ અંશ ॥ ક્ષમાવંતમાં શ્રી અરિહંત,
તપશૂરામાં મહા મુનિવંત, શત્રુઞ્ય ગિરિ ગુણવંત ॥

જિનદર્શન તથા પૂજાભાવનાસ્વરૂપ.

દર્શનભાવના.

શ્લોક.

દર્શનાત્ દુરિતધ્વંસઃ, વંદનાત્ વંછિતપ્રદઃ;
પૂજનાત્ પુરૂષઃ શ્રીદઃ, જિનઃ સાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ ૧
દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનં,
દર્શનં સ્વર્ગસૌપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનં. ૨

દુહા.

પ્રભુદરશન સુખ સંપદા, પ્રભુદરશન નવ નિધ.
પ્રભુદરશનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૩
ભાવે જિનવર પૂજાએ, ભાવે દીને દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળજ્ઞાન. ૪
જીવડા જિનવર પૂજાએ, પૂજનાં કૃણ હોય;
રાજા નમે પ્રજા નમે, આજી ન લોપે કોય. ૫
કુલાં કેરા યાગમાં, ખેડા શ્રી જિનરાજ;
જેમ તારામાં ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ. ૬

- પ્રભુ નામકી ઔષધી, ખરે મનશું ખાય;
 રોગ પીડા વ્યાપે નહીં, મહાદોષ મીટ જાય. ૭
 કુલે ખાંધ્યું જલ રહે, જલ વિણ કુંલ ન હોય;
 જ્ઞાને ખાંધ્યું મન રહે, ગુરૂ વિના જ્ઞાન ન હોય. ૮
 ગુરૂ દીવો ગુરૂ દેવતા, ગુરૂ વિના ઘોર અંધાર;
 જે ગુરૂવાણી વેગળા, તે રવજ્ય સંસાર. ૯
 જ્ઞાન સમું કોઈ ધન નહીં, સમતા સમું નહીં સુખ;
 જીવિત સમી આશા નહીં, લોભ સમું નહીં દુઃખ. ૧૦
 જે દર્શન દર્શન વિના, તે દર્શન નિર્પેક્ષ;
 જે દર્શન દર્શન હુએ, તે દર્શન સાપેક્ષ. ૧૧
 દર્શન દર્શન રટતો ક્ષીરું, તો રણુરોઝ સમાન;
 દર્શન શુદ્ધ સ્વભાવનું, અનુભવ મન વિશ્રામ. ૧૨

શ્લોક.

- સ્વસ્થાંતિસુધારસ્રસાગરં, શુચિતરં ગુણુરત્નમહાગરં,
 ભવિકપંકજબોધદિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ જિનેશ્વરં. ૧૩
 નમસ્કારસમો મંત્રઃ શત્રુંજયસમો ગિરી,
 વીતરાગસમો દેવો, ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ. ૧૪
 પાતાલે યાનિ ણિંબાનિ, યાનિ ણિંબાનિ ભૂતલે,
 સ્વર્ગેડપિ યાનિ ણિંબાનિ, તાનિ વંદે નિરંતરં. ૧૫
 અન્યથા શરણું નાસ્તિ, ત્વમેવ શરણું મમ,
 તસ્માત્ કાર્ણુણ્યભાવેન, રક્ષ રક્ષ જિનેશ્વર. ૧૬

પૂજાભાવના.

- પ્રભુ પૂજનકું હું અહ્યો, કેશર અંદન ધનસાર,
 નવ અંગે પૂજા કરી, સફલ કરું અવતાર. ૧

પાંચ કોડીને કુલડે, પાચ્યા દેશ અઠાર;	
કુમારપાળ રાજા થયો, વરત્યો જયજયકાર.	૨
શ્રી જિનેશ્વર પૂજતા, ઉત્કૃષ્ટ પરિણામ;	
કરતાં કેઇ જીવ પામીઆ, સ્વંગ મોક્ષનાં ધામ.	૩
સમકિતને અબ્બુવાલવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય;	
પૂજથી તમે પ્રીછજો, મનવાંછિત સુખ થાય.	૪
ભવદ્વ દહન નિવારવા, જલદ ઘટા સમ જેહ;	
જિનપૂજા જીગતે કરી, ત્રિવિધે કીજે તેહ.	૫
પૂજા કુગતિની અર્ગલા, પુન્ય સરોવર પાલ;	
શિવગતિની સાહેલડી, આપે મંગળ માળ.	૬
જિન દર્શન પૂજા વિના, જેહના દહાડા જાય;	
તે સર્વ વાંઝીયા જાણીએ, વળી જન્મ અકારથ જાય. ૭	૭

નવ અંગ પૂજના દોહા.

જલ ભરી સંપુટપત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;	
ઋષભ ચરણ અંગુઠડે, દાયક ભવજલ અંત.	૧
જાનુબલે કાઉસગ્ગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ વિદેશ;	
ખડાં ખડાં કેવલ લાલું, પૂજો જાનુ નરેશ.	૨
લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન;	
કરકાંડે પ્રભુ પૂજના, પૂજો ભવિ બહુ માન.	૩
માન ગયું દોય અંશથી, દેખી વીર્ય અનંત;	
જૂજાબલે ભવજલ તર્યા, પૂજો ખંધ મહંત.	૪
સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજલી, લોકાંતે ભગવંત;	
વસીયા તિણે કારણ ભવિ, શિરશિખા પૂજંત.	૫

તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;	
ત્રિભુવનતિલક સમા પ્રભુ, લાલ તિલક જ્યવંત.	૬
સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠવિવર વર્તુલ;	
મધુર ધ્વનિ સુર નર સુણે, તેણે ગણે તિલક અમૂલ.	૭
હૃદયકમલ ઉપશમ બળે, બાજ્યા રાગ ને રોષ;	
હીમ દહે વનખંડને, હૃદય તિલક સંતોષ.	૮
રત્નત્રયી ગુણુ ઉજલી, સકલ સુગુણુ વિશ્રામ;	
નાલિકમળની પૂજના, કરતાં અવિચલ ધામ.	૯
ઉપદેશક નવ તત્વના, તિણે નવ અંગ જિણુંદ;	
પૂજે બહુવિધ રાગશું, કહે શુભવીર મુર્ષીદ.	૧૦

પ્રદક્ષિણાના દુહા.

કાલ અનાદિ અનંતથી, ભવબ્રમણુનો નહીં પાર;	
તે બ્રમણુ નિવારવા, પ્રદક્ષિણુ દઉં ત્રણુ સાર.	૧
ભમતીમાં ભમતાં થકા, ભવ ભાવઠ દૂર પલાય;	
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રરૂપ, પ્રદક્ષિણુ ત્રણુ દેવાય.	૨
જન્મ મરણુાદિ સવિ ભય ટળે, સીજે ભે દર્શનકાજ;	
રત્નત્રય પ્રાપ્તિ ભાણી, દર્શન કરો જિનરાજ.	૩
જ્ઞાન વડું સંસારમાં, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત;	
જ્ઞાન વિના જગજીવડા, ન લહે તત્ત્વ સંકેત.	૪
અચતે સંચય કર્મનો, રિક્ત કરે વળી જેહ;	
ચારિત્ર નામ નિર્ચુકતે કહું, વંદો તે ગુણુગેહ.	૫
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર એ, રત્નત્રયી નિર્ધાર;	
ત્રણુ પ્રદક્ષિણુ તે કારણે, ભવદુઃખ ભંજનહાર.	૬

સાથીયો કરતી વેળા ભાવવાના દુહા.

તેમાં પ્રથમ ત્રણ ઢગલી અને સિદ્ધશિલા કરતી વખતે ભાવવું કે—

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રના, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૧

હવે સાથીયો કરતી વખતે.

અક્ષતપૂજા કરતાં થકા, સફળ કરું અવતાર;
ફળ માગું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ૧

ફળ મૂકતી વખતે.

ફળપૂજા કરતાં થકા, સફળ કરું અવતાર;
ફળ માગું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ૧

સાંસારિક ફળ માગીને, રવડયો બહુ સંસાર;
અષ્ટ કર્મ નિવારવા, માગું મોક્ષફળ સાર. ૨

ચિહું ગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ મરણ જન્મલલ;
પંચમગતિ વિણુ જીવને, સુખ નહીં ત્રિહું કાલ. ૩

જિનદર્શન મહિમા ફળ.

શાહૂલવિકીડિત છંદ.

યાસ્યામ્યાયતનં જિનસ્ય લભતે, ધ્યાયંશ્ચતુર્થફલં;
ષષ્ઠં ચોત્સ્થિત ઉઘતોઽષ્ટમમથો, ગંતું પ્રવૃત્તોઽધ્વનિ;
શ્રદ્ધાલુર્દશમં બહિર્જિનગૃહા, -ત્રાપ્ત્યસ્તતો દ્વાદશં;
મધ્યે પાક્ષિકમીક્ષિતે જિનપતૌ, માસોપવાસં ફલં. ૧

અર્થ—હું જિનમંદિરમાં જઈશ એવું ચિંતવતાં એક ઉપ-

વાસનું, જ્વાને ઉઠતાં છઠ્ઠું તપનું, માર્ગે ચાલતાં અઠ્ઠમ તપનું, જિન-
ગૃહ પાસે ચાર ઉપવાસનું, ચૈત્યમાં આવે ત્યારે પાંચ ઉપવાસનું, ચૈ-
ત્યની મધ્યમાં આવતાં પંદર ઉપવાસનું, અને જિનેશ્વરનાં દર્શન કર-
તાં માસોપવાસનું કૃણ મળે છે.

દેવદર્શન પૂજા આદિ કર્યા પછી બહાર આવે. પછી દેરાસરના
નોકર, ચાકર, નામાં લેખાદિની તપાસ કરે અને યથોચિત સુધારણા
કરે. દરેક પ્રકારની આશાતના ટાળે અને દેવદ્રવ્ય તથા સાધારણ-
દ્રવ્યની સારી વ્યવસ્થા કરે.

આખ્યાનવાણી લક્ષ્યપૂર્વક શ્રવણ કરે, હૃદયમાં તેના રહ-
સ્યનું ચિંતન કરે, ગુરૂના અભાવે સામાયિક સમભાવે કરતાં થકા
પોતે સ્વાધ્યાય કરે અને કરાવે.

એ પ્રમાણે સવારની ધર્મકરણીમાંથી નિવૃત્ત થઈ ગૃહતંત્ર
ચલાવવાના ઉદ્ધમનો વિચાર કરે. પ્રથમ પ્રહર વીત્યા પછી અને દ્વિ-
તીય પ્રહર વીત્યા પહેલાં શાંતિથી શુદ્ધ ભોજન કરે. સાધુ મુનિરાજ
હોય તો તેમને વહોરાવે તેમજ ગુરૂને સુખશાતા પૂછી તેમની શુશ્રૂષા
કરે. પછી વ્યાપારી હોય તો બંદરમાં પોતાના વ્યાપારમાંથી દ્રવ્ય-
ઉપાર્જનનો વિચાર કરે અને રાજ્યની કે બીજી નોકરી હોય તો
તેઓ રાજ્યસભામાં કે પોતાના કાંમ ઉપર જાય. વ્યાપારમાં વ્યવહાર-
શુદ્ધિ સાચવવાનું લક્ષ્ય રાખવું, કારણ કે તેથી વ્યાપારની વૃદ્ધિ થાય
છે અને ધર્મને બાધ આવતો નથી.

આજીવિકા ચલાવવાના સાત પ્રકાર છે.

(૧) વ્યાપાર (૨) વિદ્યા (૩) ખેતી (૪) પશુપાળ (૫) હુન્નર
કળા (૬) નોકરી અને (૭) લિક્ષા માગવી. આ સાતેમાં વ્યાપાર સ-
ર્વથી શ્રેષ્ઠ છે. લક્ષ્મી વ્યાપારમાંજ વસે છે. નોકરી કરવી તોપણ

સારા શેઠની કરવી અને ધર્મક્રિયાને ભૂલી જવી નહીં. વ્યાપાર હ-
મેશાં પોતાની પુંજીનું બળ જોઈને કરવો, દેશકાળ તથા પોતાના
ભાગ્યોદયનો વિચાર કરવો, વિચાર કર્યા વગર શકિત ઉપરાંત વ્યા-
પાર કરવાથી હાનિ અને હાંસી થાય છે.

દ્રવ્યશુદ્ધિ.

શ્રાવકને માટે પંદર કર્માદાનનો વ્યાપાર વળ્યું કહ્યો છે; ધર્મ
સચવાય નહીં એવા વ્યાપારથી ધનનો લાભ થતો હોય તોપણ શુદ્ધ
શ્રાવકે તે વ્યાપાર કરવો જોઈએ નહીં. છેવટ નિર્વાહ કોઈ રીતે થઈ
ન શકે તો મહારંભનો ત્યાગ કરી કર્માદાનનો વ્યાપાર કરવો, પણ
સર્વે જીવ પર દયાભાવ રાખવો, નિર્દયપણે ચલાવવા દેવું નહીં. હ-
મેશાં સ્વામિદ્રોહ, વિશ્વાસઘાત, વૃદ્ધદ્રોહ, બાળદ્રોહ, થાપણુ ઓળ-
વવી, ખોટી સાક્ષી, કોઈની ઘાત ચિંતવવી, કોઈની આજીવિકાનો
ભંગ કરવો વિગેરે મહા પાપનાં કાર્યો સર્વથા ત્યાગ કરવાં.

આવક જવકનો નિયમ.

શ્રાવકે પેદાશના પ્રમાણમાં ખર્ચ કરવો. પેદાશના ચાર ભાગ
કરવાનું કહ્યું છે. એક ભાગનો સંગ્રહ કરે, એક ભાગ ધર્મકાર્ય અને
પોતાની જાતના સુખને માટે રાખે, એક ભાગ વ્યાપારમાં નાખે અને
ચોથો ભાગ કુટુંબ દાસ દાસી તથા દુઃખી માણસોની સંભાળ
માટે રાખે.

ભાગ્યથી પ્રાપ્ત થયેલા દ્રવ્યનો હુમેશાં સદુપયોગ કરવો અને
દાન દેવામાં તથા ધર્મકાર્યમાં વાપરીને પુણ્યનું ઉપાર્જન કરવું, કા-
રણુ કે લક્ષ્મી ચપળ છે. અતિ તૃષ્ણા પણ કરવી નહીં તેમ લોભને
તદન તજી પણ દેવો નહીં. યોગાયોગ્ય આલોક અને પરલોકનો વિ-
ચાર કરી જે ધંધામાં પોતાનું ચિત્ત શાંતિ પામે તે ધંધો કરવો.

ધર્મ, અર્થ અને કામ.

શુદ્ધ શ્રાવક ગૃહસ્થે અન્યોન્ય અપ્રતિબંધપણે ધર્મ, અર્થ અને કામ એ ત્રણે વર્ગનું સેવન કરવું. એ ત્રણેને એવો સંબંધ છે કે એક તરફ દુર્લભ કરવાથી બધું બગડે છે. ધર્મ વગરનું અર્થ સાધન અનર્થથી ભરપૂર હોય છે અને ધર્મ તથા અર્થ વગરની કામલોગની આસક્તિ આલોક અને પરલોકમાં ઘણી નીચી ગતિએ પહોંચાડનાર છે તેમજ ગૃહસ્થને માટે અર્થપ્રાપ્તિ વગર એકલો ધર્મ સાધન થઈ શકતો નથી, માટે ત્રણે વર્ગને પરસ્પર બાધ ન આવે તેમ ઉચિત સાધના કરવી.

દેશ કાળ વિરૂદ્ધ.

શુદ્ધ શ્રાવકે દેશ વિરૂદ્ધ, કાળ વિરૂદ્ધ, રાજ વિરૂદ્ધ અને જાતિ વિરૂદ્ધ વર્તવાનો સર્વથા ત્યાગ કરવો. જે દેશમાં જેવા આચાર વિચારનો રિવાજ હોય તેને માન આપવું, લોક વિરૂદ્ધ વર્તવું નહીં. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે યદ્યપિ શુદ્ધં લોકવિરુદ્ધં નાચરણીયં નાકરણીયં. જે કે શુદ્ધ વર્તન હોય તોપણ લોકાચાર વિરૂદ્ધ હોય તો તેથી બેદરકાર નહીં થતાં તેનો ત્યાગ કરવો. કાળ વિરૂદ્ધ એટલે ચોમાસામાં મુસાફરી કરવી નહીં, ફાગણ માસ પછી તલ પીલાવવા કે ખાવા નહીં. ચોમાસામાં લાલ વનસ્પતિનો પણ ત્યાગ કરવો. જે ઋતુમાં જે કરવા યોગ્ય હોય તેજ કરવું અને જે તજવા યોગ્ય હોય તેનો ત્યાગ કરવો. એને લોક વિરૂદ્ધ ત્યાગ કહે છે. રાજ વિરૂદ્ધ ત્યાગ એટલે રાજના હુકમને માન આપવું, રાજદ્રોહ કરવો નહીં અને રાજ્ય વિરૂદ્ધ હીલચાલમાં સામેલ થવું નહીં. જાતિ વિરૂદ્ધ એટલે ન્યાત જાતથી જૂદા પડી ચાલવું નહીં, કુટુંબનો ત્યાગ કરવો નહીં, ન્યાતના નિયમને માન આપવું અને બધા સાથે હુળીમળીને ચાલવું.

રાત્રિભોજનનો ત્યાગ.

પોતાને ઉચિત ધંધામાં આવક જવકનો વિચાર કરી સંધ્યા કાળે તેમાંથી નિવૃત્ત થવું અને ચાર ઘડી દિવસ બાકી રહે ત્યારે વાળુ કરી લેવું જોઈએ. છેક સંધ્યાકાળે વાળુ કરવાથી રાત્રિભોજનનો દોષ લાગે છે. રાત્રિભોજનનો શુદ્ધ શ્રાવકે સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ, કારણ કે તેમાં અનેક જીવોની હિંસા થવાનું શાસ્ત્રકારો કહે છે, તેમજ વળી વૈદક નિયમ જોતાં પણ રાત્રિભોજન ત્યાગ કરવાથી શારીરિક પ્રકૃતિ સારી રહે છે, માટે રાત્રિભોજનનો સર્વથા ત્યાગ કરવો. વાળુ કર્યા પછી યથાશક્તિ ચઉવિહાર, તિવિહાર કે દુવિહારનું પર્યજખખાણુ કરવું. દિવસ બાકી રહે ત્યાંજ પર્યજખખાણુ કરી લેવું, પણ તેમ કદાચ ન બની શકે તો રાત્રે છેવટ સુતી વખતે પણ પર્યજખખાણુ કરવું લાભકારી છે.

પછી સાંજેના સૂર્ય અર્ધ અસ્ત થાય તે પહેલાં ત્રીજી વખત વિધિપૂર્વક જિનેશ્વર પ્રભુનાં દર્શન કરે અને તે પછી ઉપાશ્રયમાં આવી જયણાપૂર્વક પ્રમાર્જન કરી સામાયિક લઘુ વિધિપૂર્વક છ પ્રકારનાં આવશ્યકને સાચવવારૂપ દેવસિ પ્રતિક્રમણુ કરે. રાત્રે અસુરૂં પ્રતિક્રમણુ કરવું કહ્યું નથી, પણ સૂર્ય અર્ધ અસ્ત થાય ત્યારે વંદિતા સૂત્ર કહેવું, એમ શાસ્ત્રકારો કહે છે. તે છતાં કોઈ કારણસર રાત્રિના બાર વાગે ત્યાંસુધી થઈ શકે છે. એ પ્રમાણે સન્ઝાય ધ્યાન કરી ગુરૂ હોય તો તેની શુશ્રૂષા કરે અને ધર્મચર્યા કરી પ્રતિબોધ પામે.

એક પ્રહર રાત્રિ ગયા પછી માફક આવે એવા સ્થાનકે નિર્દોષ જીવરહિત પલ્લંક વિગેરે શય્યામાં વિધિપૂર્વક અલ્પ નિદ્રા કરે, યથાશક્તિ બ્રહ્મચર્યાનું પાલન કરે, સુતી વખતે નવકાર મંત્રનું સ્મરણુ કરી અરિહંત, સિદ્ધ, સાધુ અને જ્ઞેન ધર્મ એ ચાર શરણાં યાદ કરે અને શાંતિથી અલ્પ નિદ્રા કરે. ઇતિ શ્રાવકકર્તવ્ય.

તૃતીય ખંડ.

યં શૈવાઃ સમુપાસતે શિવ ઇતિ બ્રહ્મેતિ વેદાન્તિનો,
 બોદ્ધાઃ બુદ્ધ ઇતિ પ્રમાણપટ્તવઃ કર્ત્તેતિ નૈયાયિકાઃ ।
 અર્હન્નિત્યથઃ જૈનશાસનરતાઃ કર્મૈતિ મીમાંસકાઃ,
 સોઽયં નો વિદધાતુ વાઙ્ચિત્તફલં શ્રીવીતરાગો જિનઃ ॥
 વાર વિશેષનાં ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો તથા થોથો.

દુવિધ ધર્મ જીજ્ઞે ઉપદિશ્યો, ચોથા અલિનંદન; ખીજે જન્મ્યા
 તે પ્રભુ, ભવદુઃખ નિકંદન ॥ ૧ ॥ દુવિધ ધ્યાન
 ખીજનું ચૈત્ય- તુમે પરિહરો, આદરો દોય ધ્યાન; ઈમ પ્રકાશ્યું
 વંદન. સુમતિ જિને, તે ચવીયા ખીજ દિન ॥ ૨ ॥ દોય
 અંધન રાગ દ્વેષ, તેહને ભવિ ત્યજ્યે; મુજ પરે
 શીતળ જિન કહે, ખીજ દીન શિવ ભજ્યે ॥ ૩ ॥ જીવાજીવ પદા-
 ર્થનું, કરો નાણુ સુજાણુ; ખીજ દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લાહો કેવળનાણુ
 ॥ ૪ ॥ નિશ્ચયનય વ્યવહાર દોય, એકાંત ન ગ્રહીએ; અર જિન
 ખીજ દિને ચવી, એમ જિન આગળ કહીએ ॥ ૫ ॥ વર્તમાન ચોવી-
 શીએ, એમ જિન કલ્યાણુ; ખીજ દિને કેઈ પામીયા, પ્રભુ નાણુ નિ-
 વર્ણુ ॥ ૬ ॥ એમ અનંત ચોવીશીએ એ, હુઆં બહુ કલ્યાણુ; જિન
 ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખખાણુ ॥ ૭ ॥

પ્રણમી શારદ માય, શાસન વીર સુહંકર જી; ખીજ તિથિ ગુણુ,
 ગેહ, આદરો ભવિયણુ સુંદર જી ॥ ૧ ॥ એહ દિન
 ખીજનું સ્તવન. પંચ કલ્યાણુ, વિવરીને કહું તે સુજો જી; માહા

સુદિ બીજે બાણ, જન્મ અભિનંદન તણો ૭ ॥ ૨ ॥ શ્રાવણ સુદિની હો બીજ, સુમતિ ચવ્યા સુરલોકથી ૭; તારણ ભવોદધિ તેહ, તસ પદ સેવે સુર થોકથી ૭ ॥ ૩ ॥ સમેતશિખર શુભ ઠાણ, દશમા શીતળ જિન ગણું ૭; ચૈત્ર વદિની હો બીજ, વચ્ચા મુક્તિ તસ સુખ ઘણું ૭ ॥ ૪ ॥ ક્ષાણ્યુન માસની બીજ, ઉત્તમ ઉજ્જવલ માસની ૭; અરનાથ ચ્યવન, કર્મક્ષયે ભવપાસની ૭ ॥ ૫ ॥ ઉત્તમ માઘજ માસ, સુદિ બીજે વાસુપૂજ્યનો ૭; એહીજ દિન કેવલ નાણ, શરણ કરો જિનરાજનો ૭ ॥ ૬ ॥ કરણીરૂપ કરો ખેત, સમકિતરૂપ રોપો તિહાં ૭; ખાતર કિરિયા હો બાણ, ખેડ સમતા કરી જિહાં ૭ ॥ ૭ ॥ ઉપશમ તદ્રૂપ નીર, સમકિત છોડ પ્રગટ હોવે ૭; સંતોષ કરી અહો વાડ, પરચખખાણ વ્રત ચોકી સોહે ૭ ॥ ૮ ॥ નાસે કર્મરિપુ ચોર, સમકિત વૃક્ષ ક્ષત્યું તિહાં ૭; માંજર અનુભવરૂપ, ઉતરે આરિત્ર ફલ જિહાં ૭ ॥ ૯ ॥ શાંતિ સુધારસ વારિ, પાન કરી સુખ લીજીએ ૭; તંબોલ સમ દ્યો સ્વાદ, જીવને સંતોષ રસ કીજીએ ૭ ॥ ૧૦ ॥ બીજ કરો દોય માસ, ઉત્કૃષ્ટી ખાવીશ માસની ૭; ચોવિહાર ઉપવાસ, પાળીયે શીલ વસુધાસની ૭ ॥ ૧૧ ॥ આવશ્યક દોય વાર, પડિલેહણ દોય લીજીએ ૭; દેવવંદન ત્રણ કાલ, મન વચ કાયાએ કીજીએ ૭ ॥ ૧૨ ॥ ઉજમાણું શુભ ચિત્ત, કરી ધરીએ સંયોગથી ૭; જિનવાણી રસ એમ, ખીજીએ શ્રુત ઉપયોગથી ૭ ॥ ૧૩ ॥ એણિ વિધિ કરીએ હો બીજ, રાગ ને દ્વેષ દૂરે કરી ૭; કેવલપદ લહી તાસ, વરે મુક્તિ ઉલટ ધરી ૭ ॥ ૧૪ ॥ જિનપૂજ ગુરૂભક્તિ, વિનય કરી સેવો સદા ૭; પદ્મવિજયનો શિષ્ય, ભક્તિ પામે સુખ સંપદા ૭ ॥ ૧૫ ॥

ત્રિગટે ખેઠા વીર જિન, ભાષે ભવિજન આગે; ત્રિકરણશું
 ત્રિહું લોક જન, નિસુણો મન રાગે ॥ ૧ ॥
જ્ઞાનપંચમીનું આરાહો ભલી ભાતસેં, પાંચમ અનુવાલી; જ્ઞાન-
 ચૈત્યવંદન. આરાધન કારણે, એહજ તિથિ નિહાલી ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણી એણે સંસાર;
 જ્ઞાનઆરાધનથી લઈું, શિવપદસુખ શ્રીકાર ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન રહિત
 ક્રિયા કહી, કાશકુસુમ ઉપમાન; લોકાલોક પ્રકાશકર, જ્ઞાન એક
 પરધાન ॥ ૪ ॥ જ્ઞાની સાસોસાસમેં, કરે કર્મને ખેહ; પૂર્વ કોઠી
 વરસાં લગે, અજ્ઞાને કરે તેહ ॥ ૫ ॥ દેશ આરાધક ક્રિયા કહી, સર્વ
 આરાધક જ્ઞાન; જ્ઞાન તણો મહિમા ધણો, અંગ પાંચમે લગવાન
 ॥ ૬ ॥ પંચ માસ લક્ષુ પંચમી, જવજીવ ઉત્કૃષ્ટી; પંચ વરસ પંચ
 માસની, પંચમી કરો શુભ દષ્ટિ ॥ ૭ ॥ એકાવનહી પંચનો એ,
 કાઉસ્સગ્ગ લોગસ્સ કેરો; ઉજમણું કરો ભાવશું, ટાળે ભવકેરો ॥ ૮ ॥
 એણી પેરે પંચમી આરાહીએ એ, આણી ભાવ અપાર; વરદત્ત શુભ-
 મંજરી પરે, રંગવિજય લહો સાર. ॥ ૯ ॥

પંચમી તપ તમે કરો રે પ્રાણી, જેમ પામો નિર્મળ જ્ઞાન રે;
 પહેલું જ્ઞાન ને પછી ક્રિયા, નહીં કોઈ જ્ઞાન સમા-
જ્ઞાનપંચમીનું ન રે. પંચમીં ॥ ૧ ॥ નંદી સૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું,
 સ્તવન. જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર રે; મતિ શ્રુત અવધિ ને મ-
 ન:પર્યાવ, કેવળ એક ઉદાર રે. પંચમીં ॥ ૨ ॥ મતિ અઠાવીશ શ્રુત
 ચઉદહ વીશ, અવધિ છે અસંખ્ય પ્રકાર રે; દોય ભેદે મન:પર્યાવ દાખ્યું,
 કેવળ એક ઉદાર રે. પંચમીં ॥ ૩ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય શ્રહ નક્ષત્ર તારા,
 એકથી એક અપાર રે; કેવળજ્ઞાન સમું નહીં કોઈ, લોકાલોક પ્રકાશ રે.

પંચમીં ॥ ૪ ॥ પાર્શ્વનાથ પ્રસાદે કરીને, મહારી પૂરો ઉમેદ રે;
સમયસુંદર કહે હું પણ પામું, જ્ઞાનનો પાંચમો લેદ રે.
પંચમીં ॥ ૫ ॥

માહા સુદિ આઠમને દિને, વિજયા સુત જાયો; તેમ કાગુણુ
સુદિ આઠમે, સંલવ ચવી આવ્યો ॥ ૧ ॥
અષ્ટમીનું ચૈ- ચૈતર વદની આઠમે, જન્મ્યા ઋષભ જિણુંદ;
ત્યવંદન. દીક્ષા પણ એ દિન લાહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ
॥ ૨ ॥ માધવ સુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યાં
ફર; અલિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપૂર ॥ ૩ ॥ એહીજ
આઠમ ઉજલી, જન્મ્યા સુમતિ જિણુંદ; આઠ ભતિ કળશે કરી, નવ-
રાવે સુર ઈંદ ॥ ૪ ॥ જન્મ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિસુવ્રત સ્વામી;
નેમ આષાઠ સુદિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિ પામી ॥ ૫ ॥ શ્રાવણુ વદિની
આઠમે, નમિ જન્મ્યા જગલાણુ; તિમ શ્રાવણુ સુદિ આઠમે, પાસ-
ણુનું નિર્વાણુ ॥ ૬ ॥ ભાદ્રવા વદિ આઠમ દિને, ચવીયા સ્વામી
સુપાસ; જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યથી શિવવાસ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

હારે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીશ દેશ જો, દીપે રે ત્યાં
દેશ મગધ સહુમાં શિરે રે લો; હારે મારે નયરી
અષ્ટમીનું સ્તવન. તેહમાં રાજગૃહી સુવિશેષ જો, રાજે રે ત્યાં શ્રેણિક
ગાજે ગજ પરે રે લો ॥ ૧ ॥ હારે મારે ગામ
નગર પુર પાવન કરતા નાથ જો, વિચરંતા તિહાં આવી વીર સમોસ-
ર્યા રે લો; હારે મારે ચૌદ સહસ્ર મુનિવરના સાથે સાથ જો, સુધા રે
તપ સંયમ શીયલે અલંકર્યા રે લો ॥ ૨ ॥ હારે મારે કૂટ્યા રસ-
ભર ઝુટ્યા અંબ કદંબ જો, જાણું રે ગુણુશીલ વન હસી રોમંચીઓ રે

લો; હારે મારે વાયા વાય સુવાય તિહાં અવિલાંબ જો, વાસે રે પરિમ-
લ ચિહું પાસે સંચીઓ રે લો ॥ ૩ ॥ હારે મારે દેવ ચતુર્વિધ
આવે કોડાકોડ જો, ત્રિગુડું રે મણિ હેમ રજતનું તે રચે રે લો; હારે
મારે ચોસઠ સુરપતિ સેવે હોડાહોડ જો, આગે રે રસ લાગે ઇંદ્રાણી
નચે રે લો ॥ ૪ ॥ હારે મારે મણિમય હેમ સિંહાસન ઝેઠા આપ
જો, ઢાળે રે સુર આમર મણિ રત્ને જડ્યાં રે લો; હારે મારે સુણતાં
દુહંભિનાદ ટળે સવિ તાપ જો, વરસે રે સુર કૂલ સરસ જાનુ અડ્યાં રે
લો ॥ ૫ ॥ હારે મારે તાજે તેજે ગાજે ઘન જેમ ઘુંબ જો, રાજે રે
જિનરાજ સમાજે ધર્મને રે લો; હારે મારે નિરખી હુરખી આવે જનમન
લુંબ જો, પોષે રે રસ ન પડે ઘોષે ભર્મમાં રે લો ॥૬॥ હારે મારે આગમ
જાણી જિનનો શ્રેણિક રાય જો, આઠ્યો રે પરિવરીયો હુય ગય રથ પા-
યગે રે લો; હારે મારે દેઈ પ્રદક્ષિણા વંદી ઝેઠો ઠાય જો, સુણવા રે જિન-
વાણી મોટે ભાયગે રે લો ॥ ૭ ॥ હારે મારે ત્રિભુવનનાયક લાયક
તવ ભગવંત જો, આણી રે જન કરૂણા ધર્મકથા કહે રે લો; હારે મારે
સહજ વિરોધ વિસારી જગના જંતુ જો, સુણવા રે જિનવાણી મનમાં
ગહુગહે રે લો ॥ ૮ ॥

શાસનનાયક વીરજી, પ્રભુ કેવળ પાયો; સંઘ ચતુર્વિધ થા-
પવા, મહસેન વન આયો ॥૧॥ માધવ સીત
એકાદશીનું એકાદશી, સોમલ દિજ યજ્ઞ; ઇંદ્રભૂતિ આદે
ચૈત્યવંદન. મત્યા, એકાદશ વિજ્ઞ ॥૨॥ એકાદશસેં ચહિ
ગુણો, તેહનો પરિવાર; વેદ અર્થ અવળો કરે,
મન અભિમાન અપાર ॥૩॥ જીવાદિક સંશય હરી એ, એકાદશ ગણુ-
ધાર; વીરે થાપ્યા વંદીએ, જિનશાસન જયકાર ॥૪॥ મદ્વી જન્મ

અર મદ્દી પાસ, વર ચરણુ વિલાસી; ઋષભ અજિત સુમતિ નમી,
મદ્દી ઘનઘાતી વિનાશી ॥૫૧॥ પદ્મપ્રભ શિવવાસ પાસ, ભવ ભ-
વના તોડી; એકાદશી દિન આપણી, ઋધિ સઘળી જોડી ॥૬૧॥ દશ
ક્ષેત્રે ત્રિહું કાળનાં, ત્રણસેં કલ્યાણુ; વરસ અગ્યાર એકાદશી, આ-
રાધો વરનાણુ ॥૭૧॥ અગીયાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં; પું-
જણી ઠવણી વિંટણી, મધી કાગળ કાઠાં ॥૮૧॥ અગીયાર અવ્રત છાં-
ડવાં એ, વહો પડિમા અગીયાર; ખિમાવિજય જિનશાસને, સફલ
કરો અવતાર ॥૯૧॥

જગપતિ નાયક નેમિ જિણુંદ, દ્વારિકા નગરી સમોસર્યા; જગ-
પતિ વંદવા કૃષ્ણુ નરિંદ, જાદવ કોડશું પરિવર્યા
એકાદશીનું ॥૧૧॥ જગપતિ ધી ગુણુ કૂલ અમૂલ, ભકિતગુણુ
સ્તવન. માળા રચી; જગપતિ પૂજી પૂજે કૃષ્ણુ, ક્ષાયિક
સમકિત શિવરૂચિ ॥૨૧॥ જગપતિ ચારિત્રધર્મ
અશક્ત, રક્ત આરંભ પરિગ્રહે; જગપતિ સુજ આતમ ઉદ્ધાર, કા-
રણુ તુમ વિણુ કોણુ કહે ॥૩૧॥ જગપતિ તુમ સરિખો સુજ નાથ,
માથે ગાજે ગુણુનિલો; જગપતિ કોઈ ઉપાય બતાવ, જેમ કરે શિવ-
વધૂ કંતલો ॥૪૧॥ નરપતિ કે ઉજ્જવલ માગશિર માસ, આરાધો
એકાદશી; નરપતિ એકસો ને પચાસ, કલ્યાણુક તિથિ ઉલ્લસી ॥૫૧॥
નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણુ કાળ, ચોવીશી ત્રીશે મલી; નરપતિ નેવું જિન-
નાં કલ્યાણુ, વિવરી કહું આગળ વલી ॥૬૧॥ નરપતિ અર દીક્ષા નમિ
નાણુ, મલ્લી જન્મ વ્રત કેવલી; નરપતિ વર્તમાન ચોવીશી,
માંહે કલ્યાણુક આ વળી ॥૭૧॥ નરપતિ મૌનપણુ ઉપવાસ, દોઢસો
જપમાળા ગણો; નરપતિ મન વચ કાય પવિત્ર, ચરિત્ર સુણો સુવ્રત

તણા ૥૮૥ નરપતિ દાહિણ ધાતકી ખંડ, પશ્ચિમ દિશિ ઇક્ષુકારથી;
 નરપતિ વિજય પાટણ અભિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાળથી ૥૯૥
 નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી તાસ, ચંદ્રસુખી ગજગામિની; નરપતિ શ્રેષ્ઠી
 શૂર વિખ્યાત, શીયલ સલીલા કામિની ૥૧૦૥ નરપતિ પુત્રાદિક
 પરિવાર, સાર ભૂષણ ચીવર ધરી; નરપતિ જ્યે નિત્ય જિનગેહ, ન-
 મન સ્તવન પૂજા કરે ૥૧૧૥ નરપતિ પોષે પાત્ર સુપાત્ર, સામાયિક
 પોષધ વરે; નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક, કાળવેળાએ અનુસરે
 ૥૧૨૥ ઇતિ ॥

(હરિગીત.)

શિવ સંપદા વરવા સદા નવપદ ધરું હું ધ્યાનમાં, ભવવાસ-
 નાનો વેગ ટાળે રાચતાં શુભતાનમાં; શ્રીપાલ
 નવપદજનું ચૈ- મયણાસુંદરી સાધી ઘણાં સુખીઆં થયાં, નવપદ
 ત્યવંદન. ભજે સહુ ભાવથી એમાં અખિલ મંત્રો રહ્યા
 ૥૧૥ અરિહંતપદને પ્રથમ શુભતાં વિદ્ય સહુ
 ફરે ટલે, વળી સિદ્ધ આચારજ અને ઉવજ્જાયથી શાંતિ મલે; પંચમ
 મનોહર સાધુપદને સેવતાં શિવપુર ગયા, નવપદ ભજે સહુ ભાવથી
 એમાં અખિલ મંત્રો રહ્યા ૥૨૥ દર્શન અને શુભ જ્ઞાન ને ચારિત્ર-
 પદની યોજના, એ ત્રિતયની આરાધના પૂરે સદા સહુ કામના; અં-
 તિમ રહું તપપદ ચળકતું ખાર જસ લેહો કહ્યા, નવપદ ભજે સહુ
 ભાવથી એમાં અખિલ મંત્રો રહ્યા ૥૩૥

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ, શિવસુખ ફલ સહકાર લાલ રે;
જ્ઞાનાદિક ત્રણ રતનું, તેજ ચઠાવણુહાર લા-
શ્રી સિદ્ધચક્રનું લ રે; પાઠાંતરે, શ્રી સિદ્ધ. ॥ ૧ ॥ ગૌતમે પૂછતાં
સ્તવન. કહ્યો, વીરા જિણુંદ વિચાર લાલ રે; નવપદ

મંત્ર આરાધતાં, ફલ લહે ભવિક અપાર લાલ રે;
॥ શ્રી સિદ્ધ ॥ ૨ ॥ ધર્મરથનાં ચાર ચક્ર છે, ઉપશમ ને સુવિવેક
લાલ રે; સંવર ત્રીજું જાણીએ, ચોથું સિદ્ધચક્ર છેક લાલ રે; શ્રી
સિદ્ધ ॥ ૩ ॥ ચક્રી ચક્ર રચણ બળે, સાધે સયલ છ ખંડ લાલ રે; તિમ
સિદ્ધચક્રપ્રભાવથી, તેજ પ્રતાપ અખંડ લાલ રે ॥ શ્રી સિદ્ધ ॥ ૪ ॥ મ-
ચણા ને શ્રીપાલણ, જપતાં બહુ ફલ લીધ લાલ રે; ગુણ જશવંત જિને-
દ્રનો, જ્ઞાનવિનોદ પ્રસિદ્ધ લાલ રે ॥ ૫ ॥ શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ.

આદિ જિણેશ્વર કીયો પારણું, આ રસ શેલડી; આદિ ० ઘડા
એકસો આઠ શેલડી, રસ ભરીયા છે નીકા; ઉલટ
અખાત્રીજનું ભાવ શ્રેયાંસ વહોરાવે, માંડ દિવીઆ બુકારે.
સ્તવન. આદિ ० ॥ ૧ ॥ દેવહુંદલિ વાજ રહી રે, સોનૈયા રે
વરધા, બારે માસશું કીયો પારણો, ગઈ ભુખ
સખ તિરધા રે. આદિ ० ॥ ૨ ॥ રિદ્ધિ સિદ્ધિ કારજ મનોકામના, ઘર ઘર
મંગળા ચાર; દુનિયા હુર્ખ વધામણાં, શિરે અખાત્રીજ તેહેવાર રે.
આદિ ० ॥ ૩ ॥ સંકટ કાંટો વિદ્ધ નિવારો, રાખો હુમારી લાજ; બે કર
જોડી વિનવતાં, રીખલદેવ મહારાજ રે. આ રસ શેલડી. આદિ ० ॥ ૪ ॥

પર્વ પન્નુસણ આવીયાં રે લાલ, કીજે ઘણું ધર્મધ્યાન રે ભવિ-
ક જન. પર્વ ० આરંભ સકળ નિવારીએ રે લાલ,
પન્નુસણનું સ્ત- જીવને દીજે અભયદાન રે. ભ ० પર્વ ० ॥ ૧ ॥ સ-
વન. ધણા માસમાં માસ વડો રે લાલ, ભાદ્રવ માસ
સુમાસ રે; ભ ० તેહમાં આઠ દિન રૂઅડા રે લાલ,

કીજે સુકૃત ઉલ્લાસ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૨૧૥ ખાંડણુ પીસણુ ગારના રે લાલ,
 નાવણુ ધોવણુ જોડુ રે; ભ૦ એવા આરંભને ટાલીએ રે લાલ, વંછો મુખ
 અછેડુ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૨૩૧ પુસ્તક વાસીને રાખીએ રે લાલ, ઓચ્છવ
 કરીએ અનેક રે; ભ૦ ઘર સાડ વિત્ત વાવરો રે લાલ, હુઈએ આણી વિ-
 વેક રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૨૪૧ પૂજી અચીને આણીએ રે લાલ, સદ્ગુરની પા-
 સ રે; ભ૦ ઢોલ દદામણુ ફેરીયા રે લાલ, મંગળિક ગાવો ભાસ રે. ભ૦
 પર્વ૦ ૧૨૫૧ શ્રીકૃષ્ણ સરસ સોપારીયો રે લાલ, દીજે સ્વામીને હાથ રે;
 ભ૦ લાલ અનંતા બતાવીએ રે લાલ, શ્રીમુખ ત્રિભુવનનાથ રે. ભ૦
 પર્વ૦ ૧૨૬૧ નવ વાંચના શ્રી સૂત્રની રે લાલ, સાંભળો શુધ્ધે ભાવ રે;
 ભ૦ સ્વામિવત્સલ કીજીએ રે લાલ, ભવજળ તરવા નાવ રે. ભ૦ પર્વ૦
 ૧૨૭૧ ચિત્તે ચૈત્ય જુહારીએ રે લાલ, પૂજી સત્તર પ્રકાર રે; ભ૦ અંગ-
 પૂજી સદ્ગુર તણી રે લાલ, કીજીએ હુરખ અપાર રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૨૮૧
 જીવ અમાર પળાવી રે લાલ, તેહથી શિવસુખ હોય રે; ભ૦ દાન સં-
 વત્સરી દીજીએ રે લાલ, ઇજી સમો પર્વ ન કોઈ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૨૯૧
 કાઉસસગ કરી સાંભળો રે લાલ, આગમ આપણે કાન રે; ભ૦ છક
 અકૃમ તપસ્યા કરો રે લાલ, કીજે ઉજ્જવળ ધ્યાન રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૩૦૧
 ઇજી વિધ આરાધશે રે લાલ, લેશે મુખની કોડ રે; ભ૦ મુક્તિમદિરમાં
 આલશે રે લાલ, મતિ હંસ નમે કર જોડ રે. ભ૦ પર્વ૦ ૧૩૧૧

મારે દીવાલી થઈ આજ, જિનમુખ જોવાને; સર્યાં સર્યાં રે
 સેવકનાં કાજ, ભવદુઃખ જોવાને. એ ટેક. મ-
દીવાળીનું સ્ત- હાવીરસ્વામી મુગતે પોહોતા, ગૌતમ કેવળજ્ઞાન
વન. રે; ધન્ય અમાવાસ્યા દીવાળી મારે, વીર પ્રભુ નિ-
 રવાણુ. જિન૦ ૧૧૧૧ આરિત્ર પાળી નિરમણું રે,

ટાળ્યા વિષય કષાય રે; એવા મુનિને વંદીએ તો, ઉતારે લવપાર.
 જિન૦ ૧૧૨૧ ॥ આકુળા વોર્યા વીરજી રે, તારી ચંદનબાળા રે; કેવળ લઈ
 પ્રભુ મુગતે પહોતા, પામ્યા લવનો પાર. જિન૦ ૧૧૩૧ ॥ એવા મુનિને
 વંદીએ જે, પંચ જ્ઞાને ધરતા રે; સમવસરણુ દેઈ દેશના રે, પ્રભુ તાર્યા
 નર ને નાર. જિન૦ ૧૧૪૧ ॥ ચોવીશમા જિનેશ્વર ને, મુગતિ તણા દાતાર રે;
 કર જોડી કવિ એમ ભણે; રે, પ્રભુ દુનિયા ફેરો ટાળ. જિન૦ ૧૧૫૧ ॥

દિન સકળ મનોહર, બીજ દિવસ સુવિશેષ,

બીજની થોય.

રાય રાણા પ્રણમે, ચંદ્ર તણી જીહાં રેખ;
 તિહાં ચંદ્ર વિમાને, શાશ્વતા જિનવર જેહ,
 હું બીજ તણે દિન, પ્રણમું આણી નેહ.

શ્રાવણ સુદિ દિન પંચમી એ, જન્મ્યા નેમ જિજીવંતો,

પાંચમની થોય.

શ્યામ વરણ તનુ શોભતું એ, મુખ શારદકો ચંદ તો;
 સહસ વરસ પ્રભુ આઉપું એ, પ્રહાર્યારી ભગવંત તો,
 અષ્ટ કર્મ હેલે હણી એ, પહોતા મુક્તિ મહંત તો.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ, ભાવ ધરી સુરરાજજી,

આઠમની થોય.

આઠ જાતિના કળશ કરીને, નવરાવે જિનરાજજી;
 વીર જિનેશ્વર જન્મમહોત્સવ, કરતાં શિવસુખ સાધેજી,
 આઠમનું તપ કરતાં અમ ધર, મંગળ કમળા વાધેજી.

એકાદશી અતિ રૂઝડી, ગોવિંદ પૂછે નેમ,

એકાદશીની થોય.

કોણ કારણ એ પર્વ મોટું, કહો મુજશું તેમ;
 જિનવર કલ્યાણક અતિ ઘણાં, એકસો ને પચાસ,
 તેણે કારણ એ પર્વ મોટું, કરો મૌન ઉપવાસ.

સત્તરલેદી જિનપૂજા રચીને, સ્નાત્ર મહોત્સવ કીજેજી; ઢાલ
 દદામા ભેરી નફેરી, ઝલ્લરી નાદ સુણીજેજી; વીર
પબ્બુસણની જિન આગળ લાવના લાવી, માનવલવ ફળ લીજેજી;
 થાય. પરવ પબ્બુસણુ પૂરવ પુણ્યે, આવ્યાં એમ ગણી-
 જેજી ॥ ૧ ॥ માસ પાસ વળી દસમ દુવાલસ,
 ચત્તારી અઠ્ઠ કીજેજી; ઉપર વળી દશ દોય કરીને, જિન ચોવીશ
 પૂજીજેજી; વડા કલ્પનો છકું કરીને, વીરચરિત્ર સુણીજેજી; પડવેને દિન
 જન્મમહોત્સવ, ધવળ મંગળ વરતીજેજી ॥ ૨ ॥ આઠ દિવસ
 લગે અમારિ પળાવી, અઠ્ઠમનું તપ કીજેજી; નાગકેતુની પરે કેવળ
 લહીએ, જે શુભ લાવે રહીએજી; તેલાધર દિન ત્રણુ કલ્યાણુક, ગણુ-
 ધરવાદ વહીજેજી; પાસ નેમીસર અંતર ત્રીજે, ઋષભચરિત્ર સુણી-
 જેજી ॥ ૩ ॥ ખારસેં સૂત્ર ને સામાચારી, સંવચ્છરી પડિક્કમીએજી;
 ચૈત્યપ્રવાડી વિધિશું કીજે, સકલ જંતુને ખામીજેજી; પારણાને દિન
 સ્વામિવચ્છળ, કીજે અધિક વડાઈજી; માનવિજ્ય કહે સકળ
 મનોરથ, પૂરો દેવી સિદ્ધાઈજી ॥ ૪ ॥

સિદ્ધચક્રની જિનશાસન વંછિત, પૂરણુ દેવ રસાળ,
 થાય. લાવે ભવિ ભણીએ, સિદ્ધચક્ર ગુણુમાળ;
 ત્રિહું કાળે એહની, પૂજા કરે ઉજમાળ,
 તે અજર અમરપદ, સુખ પામે સુવિશાળ.

નિત્યસ્તુતિ. સકળ કરમ વારી, મોક્ષમાર્ગાધિકારી,
 ત્રિભુવન ઉપકારી, કેવલજ્ઞાનધારી,
 ભવિયણુ નિત્ય સેવો, દેવ એ ભક્તિભાવે,
 એ જિન ભજતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે.

स्तुति ३।०५. अशोकवृक्षः सुरपुष्पवृष्टिः
दिव्यध्वनिश्रामरमासनं च,
भामंडलं दुंदुभिरातपत्रम्
सत्प्रातिहार्याणि जिनेश्वराणाम्.

५।८ ४ थो.

थोवीश तीर्थंकरनां यैत्यवहंनो, स्तवनो तथा थोयो.

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्त्तिहराय नाथ,
तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ।
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,
तुभ्यं नमो जिन भवोदधिशोषणाय ॥

अद्याभवत् सफलता नयनद्वयस्य,
देवं त्वदीयचरणांबुजवीक्षणेन;
अद्य त्रिलोकतिलकः प्रतिभासते मे,
संसारवारिधिरयं चुलुकः प्रमाणम् ॥

अद्य मे सफलं जन्म, अद्य मे सफला क्रिया ।
शुभो दिनोदयोऽस्माकं, जिनेन्द्र तव दर्शनात् ॥

	આદિ દેવ અલવેસરૂ, વિનીતાનો રાય;	
શ્રી નૈકપલજિન ચૈત્યવંદન.	નાભિ રાયા કુલમંડણો, મરૂદેવા માય.	૧
	પાંચસેં ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ;	
	ચોરાશી લાખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ;	૨
	વૃષભ લંછન જિન વૃષધરૂ એ, ઉત્તમ ગુણુ મણિખાણુ;	
	તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચળ ઠાણુ.	૩

	અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યા, વિનીતાનો સ્વામી;	
શ્રીઅજિતનાથ ચૈત્યવંદન.	જિતશત્રુ વિજયા તણા, નંદન શિવગામી.	૧
	ખહોંતેર લાખ પૂરવ તણું, પાદ્યું જીણુ આય;	
	ગજ લંછન લંછન નહીં, પ્રણુમે સુરરાય.	૨
	સાડાચારસેં ધનુષની એ, જિનવર ઉત્તમ દેહ;	
	પાદપદ્મ તસ પ્રણુમીએ, જિમ લહીએ શિવગેહ.	૩

	સાવધથી નયરી ઘણી, શ્રી સંભવનાથ;	
શ્રીસંભવના- થ ચૈત્યવં- દન.	જિતારિ નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ.	૧
	સેના નંદન ચંદને, પૂજો નવ અંગે;	
	ચારસેં ધનુષનું દેહમાન, પ્રણુમું મનરંગે.	૨
	સાઠ લાખ પૂરવ તણું એ, જિનવર ઉત્તમ આય;	
	તુરગ લંછન પદ પદ્મને, નમતાં શિવસુખ થાય.	૩

	નંદન સંવર રાયના, ચોથા અભિનંદન;	
શ્રીઅભિનં- દન ચૈત્યવં- દન.	કપિ લંછન વંદન કરો, ભવદુઃખ નિકંદન.	૧
	સિદ્ધારથા જસ માવડી, સિદ્ધારથ જસ તાય;	
	સાડાત્રણુસેં ધનુષ માન, સુંદર જસ કાય.	૨

વિનીતા વાસી વંદીએ એ, આયુ લાખ પંચાસ;
પૂરવ તસ પદ પદ્મને, નમતાં શિવપુરવાસ. ૩

શ્રીસુમતિના- સુમતિનાથ સુહંકર, કોશલ્લા જસ નયરી;
થ ચૈત્યવંદન. મેઘરાય મંગલા તણે, નંદન જિત વયરી. ૧
કૌંચ લાંછન જિનરાજીએ, ત્રણસેં ધનુષની દેહ;
ચાલીશ લાખ પૂરવ તણું, આયુ અતિ ગુણુગેહ. ૨
સુમતિ ગુણુ કરી જે ભર્યો એ, તર્યો સંસાર અગાધ;
તસ પદ પદ્મ સેવા થકી, લહો સુખ અવ્યાબાધ. ૩

શ્રી પદ્મપ્રલ પદ્મપ્રલ પ્રભુતામયી, સુસીમા જસ માય. ૧
ચૈત્યવંદન. ત્રીશ લાખ પૂરવ તણું, જિન આયુ પાલી;
ધનુષ અઢીસેં દેહડી, સવિ કર્મને ટાલી. ૨
પદ્મ લાંછન પરમેશ્વર એ, જિનપદ્મપદ્મની સેવ;
પદ્મવિજય કહે કીજીએ, ભવિજન સહુ નિત્યમેવ. ૩

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ શ્રી સુપાસ જિણુંદ પાસ, ટાળો ભવકેરો;
થ ચૈત્યવંદન. પૃથ્વી માતાને ઉરે, જાયો નાથ હુમેરો. ૧
પ્રતિષ્ઠિત સુત સુહંકર, વાણારસી રાય;
વીશ લાખ પૂરવ તણું, પ્રભુજીનું આય. ૨
ધનુષ બસેં જિન દેહડી એ, સ્વસ્તિક લાંછન સાર;
પદ પદ્મે જસ રાજતો, તાર તાર ભવ તાર. ૩

શ્રી ચંદ્રપ્રભ
ચૈત્યવંદન.

લક્ષ્મણા માતા જનમીઆ, મહસેન જસ તાય;
ઉડુપતિ લાંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય. ૧
દશ લાખ પૂરવ આઉખું, દોઢસો ધનુષની દેહ;
સુર નરપતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ. ૨
ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા એ, ઉત્તમ પદ દાતાર;
પદ્મવિજય કહે પ્રણમીએ, મુજ પ્રભુ પાર ઉતાર.૩

શ્રી સુવિધિનાથ
ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ નવમા નમું, સુગ્રીવ જસ તાત;
મગર લાંછન ચરણે નમું, રામા રૂઠી માત. ૧
આયુ બે લાખ પૂરવ તણું, શત ધનુષની કાય;
કાકદ્દી નયરી ઘણી, પ્રણમું પ્રભુ પાય. ૨
ઉત્તમ વિધિ જેહુથી લહો એ, તેણે સુવિધિ જિન નામ;
નમતાં તસ પદપદને, લહીએ શાશ્વત ધામ. ૩

શ્રી શીતલનાથ
ચૈત્યવંદન.

નંદા દઢરથ નંદનો, શીતલ શીતલનાથ;
રાબ્દ ભદ્રીલપુર તણો, ચલવે શિવ સાથ. ૧
લાખ પૂરવનું આઉખું, નેવું ધનુષ પ્રમાણ;
કાયા માયા ટાલીને, લહ્યા પંચમ નાણ. ૨
શ્રીવત્સ લાંછન સુંદર એ, પદપદ્મે રહે જસ;
તે જિનની સેવા થકી, લહીએ લીલવિલાસ. ૩

શ્રી શ્રેયાંસનાથ
ચૈત્યવંદન.

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમા, વિષ્ણુ નૃપ તાય;
વિષ્ણુ માતા જેહુની, એંશી ધનુષની કાય. ૧
વર્ષ ચોરાશી લાખનું, પાટ્યું જેણે આય;

પડ્ગી લંછન પદકળે, સિંહપુરીનો રાય. ૨
રાજ્ય તણ દીક્ષા વરી એ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન;
પામ્યા તસ પદપદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન.૩

શ્રી વાસુપૂજ્ય
ચૈત્યવંદન.

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી કામ;
વાસુપૂજ્ય કુલ ચંદ્રમા, માતા જ્યા નામ. ૧
મહિષ લંછનજિન ખારમા, સીતેર ધનુષ પ્રમાણુ;
કાયા આયુ વરસ વલી, ખહોંતેર લાખ વખાણુ. ૨
સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાળીને એ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
તસ મુખપદ્મ વચન સુણી, પરમાનંદિત થાય. ૩

શ્રી વિમલનાથ
ચૈત્યવંદન.

કંપિલપુરે વિમલ પ્રભુ, શ્યામા માત મલાર;
કૃતવર્માનૃપ કુલ નલે, ઉગમીયો દિનકાર. ૧
લંછન રાજે વરાહનું, સાઠ ધનુષની કાય;
સાઠ લાખ વરસાં તણું, આયુ સુખદાય. ૨
વિમલ વિમલ પોતે થયા એ, સેવક વિમલ કરેહ;
તુજ પદપદ્મ વિમલ પ્રત્યે, સેવું ધરી સસનેહ. ૩

શ્રી અનંતનાથ
ચૈત્યવંદન.

અનંત અનંત ગુણુ આગર, અયોધ્યાવાસી;
સિંહસેન નૃપ નંદને, થયો પાપ નિકાસી. ૧
સુજસા માત જન્મીયો, ત્રીશ લાખ ઉદાર;
વરસ આઉખું પાળીઉં, જિનવર જયકાર. ૨
લંછન સિંચાણુ તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ;
જિનપદપદ્મ નમ્યા થકી, લહીએ સહજ વિલાસ. ૩

શ્રી ધર્મનાથ
ચૈત્યવંદન.

ભાનુનંદન ધર્મનાથ, સુવ્રતા ભલી માત;
વજ્ર લાંછન વજ્રી નમે, ત્રણુ ભુવન વિખ્યાત. ૧
દશ લાખ વરસતું આઉપું, વપુ ધનુષ પીસ્તાલીશ;
રત્નપુરીનો રાજ્યો, જગમાં જસ જગીશ. ૨
ધર્મ મારગ જિનવર કહે એ, ઉત્તમ જન આધાર;
તિણે તુજ પાદપદ્મ તણી, સેવા કરું નિરધાર. ૩

શ્રી શાંતિનાથ
ચૈત્યવંદન.

શાંતિ જિનેશ્વર સોળમા, અચિરાસુત વંદો;
વિશ્વસેન કુળનભમણિ, ભવિજન સુખકંદો. ૧
મૃગ લાંછન જિન આઉપું, લાખ વરસ પ્રમાણુ;
હથિણાઉર નયરી ધણી, પ્રમુજ ગુણુમણિખાણુ. ૨
ચાલીશ ધનુષની દેહડી એ, સમચૌરસ સંઠાણુ;
વદનપદ્મ જ્યું અંદલો, દીઠે પરમ કથ્યાણુ. ૩

શ્રી કુંથુનાથ
ચૈત્યવંદન.

કુંથુનાથ કામિત દીયે, ગજપુરનો રાય;
સિરિ માતા ઉરે અવતર્યો, સુર નરપતિ તાય. ૧
કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લાંછન જસ છાગ;
કેવળજ્ઞાનાદિક ગુણુ, પ્રણુમો ધરી રાગ. ૨
સહસ પંચાણું વરસતું એ, પાળી ઉત્તમ આય;
પદ્મવિજય કહે પ્રણુમીએ, ભાવે શ્રી જિનરાય. ૩

શ્રી અરનાથ
ચૈત્યવંદન.

નાગપુરે અર જિનવરૂ, સુદર્શન નૃપનંદ;
દેવી માતા જન્મીયો, ભવિજન સુખકંદ. ૧
લાંછન નંદાવર્તનું, કાયા ધનુષહ ત્રીશ;

સહસ ચૌરાશી વરસનું, આયુ જસ જગીશ. ૨
અરુજ અજર અજ જિનવરુ એ, પામ્યા ઉત્તમ ઠાણુ;
તસ પદપદ્મ આલંબતાં, લહીએ પદ નિરવાણુ. ૩

શ્રી મહિનાથ
ચૈત્યવંદન.

મહિનાથ ઓગણીશમા, જસ મિથિલા નયરી;
પ્રલાવતી જસ માવડી, ટાળે કર્મવયરી. ૧
તાત શ્રી કુંભ નરેસરુ, ધનુષ પચ્ચીશની કાય;
લંછન કલશ મંગલકરુ, નિર્મમ નિરમાય. ૨
વરસ પંચાવન સહસનું એ, જિનવર ઉત્તમ આય;
પદ્મવિજય કહે તેહને, નમતાં શિવસુખ થાય. ૩

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વા-
મી ચૈત્યવંદન.

મુનિસુવ્રત જિન વીશમા, કરુછપનું લંછન;
પદ્મા માતા જેહની, સુમિત્ર નૃપનંદન. ૧
રાજગૃહી નયરી ઘણી, વીશ ધનુષ શરીર;
કર્મ નિકાચિત રેણુવજ, ઉદામ સમીર. ૨
ત્રીશ હજાર વરસ તણું એ, પાળી આયુ ઉદાર;
પદ્મવિજય કહે શિવ લહ્યા, શાશ્વત સુખ નિરધાર. ૩

શ્રી નમિનાથ
ચૈત્યવંદન.

મિથિલા નયરીનો રાજુઓ, વપ્રા સુત સાચો;
વિજયરાય સુત છોડીને, અવરા મત માચો. ૧
નીલ કમલ લંછન ભલું, પત્તર ધનુષની દેહ;
નમિ જિનવરનું સોહતું, ગુણગણ મણિ જેહ. ૨
દશ હજાર વરસ તણું એ, પાળ્યું પરગટ આય;
પદ્મવિજય કહે પુણ્યથી, નમીએ તે જિનરાય. ૩

શ્રી નેમિનાથ
ચૈત્યવંદન.

નેમિનાથ ખાવીશમા, શિવાદેવી માય;
સમુદ્રવિજય પૃથિવીપતિ, જેહુ પ્રભુના તાય. ૧
દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હુબર;
શંખ લાંછનધર સ્વામીજી, તજી રાજ્યલ નાર. ૨
સોરીપુર નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
જિન ઉત્તમ પદપદ્મને, નમતાં અવિચળ થાન. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ
ચૈત્યવંદન.

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવપાશ;
વામા માતા જનમીયો, અહિ લાંછન બાસ. ૧
અશ્વસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાયા;
કાશી દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ પાયા. ૨
એકસો વરસનું આઉણું એ, પાળી પાસકુમાર;
પદ્મ કહે મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ૩

શ્રી મહાવીર-
સ્વામી ચૈત્ય-
વંદન.

સિદ્ધારથ સુત વંદીએ, ત્રિશલાનો બાચો;
ક્ષત્રીકુંડમાં અવતર્યો, સુરનરપતિ ગાયો. ૧
મૃગપતિ લાંછન પાઉલે, સાત હાથની કાયા;
બહોંતેર વરસનું આઉણું, વીર જિનેશ્વર રાયા. ૨
ખિમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;
સાત બોલથી વર્ણુબ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત. ૩

इति श्री चोवीश जिन चैत्यवंदन.

શ્રી આદીશ્વર પ્ર-
ભુનું સ્તવન.

(૧)

માતા મરૂદેવીના નંદ, દેખી તાહરી મૂરતિ માઈ
મન લોલાણું, માઈ દિલ લોલાણું. દેખી૦
કરૂણાનાગર કરૂણાસાગર, કાયા કંચનવાન;
ધોરી લંછન પાઉલે, કાંઈ ધનુષ પાંચસેં માન. માતા૦
ત્રિગડે બેસી ધર્મ કહંતા, સુણે પર્ષદા બાર;
જેજન ગામની વાણી મીઠી, વરસંતી જલધાર. માતા૦ ૨
ઉર્વશી રૂડી અપ્સરા ને, રામા છે મનરંગ;
પાયે નેપુર રણુણે કાંઈ, કરતી નાટારંભ. માતા૦ ૩
તુંડી પ્રહ્લા તુંડી વિધાતા, તુ જગ તારણુહાર;
તુજ સરિખો નહિ દેવ જગતમાં, અરવડીયા આધાર. માતા૦ ૪
તુંડી બ્રાતા તુંડી ત્રાતા, તુંડી જગતનો દેવ;
સુર નર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ. માતા૦ ૫
શ્રી સિદ્ધાયલ તીરથ કેરો, રાજા ઋષભ જિણુંદ;
કીર્તિ કરે માણેક મુનિ તાહરી, ટાળો ભવભય કુંદ. માતા૦ ૬

(લલિત.)

અજિતનાથજી અર્જ ઉચરું, તુજ કૃપા વડે ભવનિધિ તરું;
શરણુ આવી આ દાસ આ સમે, વિનયથી વિભુ
શ્રી અજિતનાથ વંદીએ અમે. ૧ વિજયથી ચબ્યા વિનીતા પતિ,
પ્રભુનું સ્તવન. જનની આપનાં વિજયા સતી; રમણી મુક્તિથી
(૨) રોજ તું રમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૨ જય
જગતપતિ જિન જાચીએ, ભજન ભક્તનું ભક્તિ
સાચી એ; તરૂણુ તારણુ તાત છે તમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૩
કુટિલ થઈ કર્યાં પાપ મેં ઘણાં, કુશીલ સેવતાં રાખી ના મણા; સુખદ

સેવથી પાપ સૌ શમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૪ વિષયવૃત્તિથી વ્રત ના કર્યું, ધન ધૂતી ઘણું ધૂળમાં ધર્યું; અવર દેવતા દિલ ના ગમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૫ સ્મરણુ સ્વામીનું હું કરું સદા, તરત ટાળશે આપ આપદા; સુરપતિ સૌ નાથને નમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૬ જૈનની સલા જિનજી જપે, ખચિત સર્વનાં પાપ તો ખપે; સમજતો નથી વંદના વિધિ, વિનતિ આપની કેશવે કીધી. ૭.

સાહેબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ હુમારી, ભવોભવ હું ભર્યો રે, ન લહી સેવા તમારી; નરક નિગો-શ્રી સંભવનાથ દમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમીયો, તુમ પ્રભુનું સ્તવન. વિના દુઃખ સહ્યાં રે, અહોનિશ કોધે ધમધમીયો.

(૩)

સાં ૧ ઈંદ્રિયવશ પડ્યો રે, પાજ્યાં વ્રત નવિ સોસે, ત્રસ પણુ નવિ ગણ્યા રે, હણીયા થાવર હાંશિ; વ્રત ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન જોડ્યું; પાપની ગોઠી રે, તિહાં મેં હઠહટું જોડ્યું. સાં ૨ ચોરી મેં કરી રે, અહિલ અદત્ત ન ટાળ્યું, શ્રી જિન આણુશું રે, મેં નવિ સંજમ પાળ્યું; મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેજ્યો, રસના લાલચે રે, નીરસ પિંડ ઉવેજ્યો. સાં ૩ નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહવસ પડીયો, પરચી દેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડીયો; કામ ન કો સર્યાં રે, પાપે પિંડ મેં ભરીયો, શુદ્ધ બુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીયો. સાં ૪ લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી, તોપણુ નવિ મળી રે, મળી તો નવિ રહી રાખી; જે જન અભિલષે રે, તે તો તેહથી નાસે, તૃણુ સમ જે ગણે રે, તેહની

નિત્ય રહે પાસે. સાં ૫ ધન્ય ધન્ય તે નરા રે, એહનો મોહ વિછો-
ડી, વિષય નિવારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી; અલક્ષ્ય તે મેં લખ્યાં
રે, રાત્રિભોજન કીધાં, વ્રત છ નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મૂળથી
લીધાં. સાં ૬ અનંત લવ હું લખ્યો રે, લમતાં સાહિબ મળીયો,
તુમ વિષુ કોણુ દીયે રે, ઓધરયણુ મુજ બળીયો; સંલવ આપજો રે,
ચરણુકમલ તુમ સેવા, નય એમ વિનવે રે, સુણુજો દેવાધિદેવા. સાં ૭

(કહું શું. નસીએ દુઃખીઓ કીધો છે-એ રાહ.)

કરૂણા નજરથી પ્રભુજી કૃપાળુ,
શ્રી અભિનંદન દીજીએ દરિશન દેવ દયાળુ. કરૂણાં એ ટેક.
પ્રભુનું સ્તવન. અભિનંદન પ્રભુ પાપનિકંદન,
(૪) ભક્તિ થકી ભવભયદુઃખ ટાળું. કરૂણાં ૧
ચરણુ શરણુ સ્વામી કરણુ હું આંચો,
આપ પ્રતાપથી પાપ પ્રજાળું. કરૂણાં ૨
ભવભયભંજન ભજન કરંતાં,
સાહિબ સમકિત ગુણુ અજવાળું. કરૂણાં ૩
જૈન પ્રવર્તક શિવસુત કેશવ,
નીહાલ થયો પ્રભુ મુખડું નીહાળું. કરૂણાં ૪

જગતગુરુ સુમતિનાથ સાચા રે (૨) વ્યસન સાત સખ દૂર
કરીને, એ જિનને રાચો (૨) જગતં ચતુર
શ્રી સુમતિનાથ નર ચોરી પરહરવી રે (૨) માંસ મદિરા જુગાર
પ્રભુનું સ્તવન. હિંસા, કદીએ નવિ કરવી (૨) તજો પરનારી
(૫) મેરી જન તજો પરનારી, વેશ્યાથી થાયે ખુવારી,
સુમત ધરી પ્રભુ આગળ નાચો રે (૨) વ્યસન

સાત સખ દૂર કરીને એ જિનને રાચો. જ૦ રાવણુ પરનારીથી લલ-
ચાચો રે (૨) મહા દુઃખની ખાણુ નરકમાં, ખૂળ લપટાચો રે (૨)
મેરી ધ્યાન શીયળ તપ ધરજો, લાવે રૂડો તપ કરજો; સુમત ધરી
જિનપૂજા રાચા રે. વ્યસન. જ૦ નગરમાં જૈનશાળા સારી રે (૨)
લઘુ સલા ખુશી જિનપૂજથી, સદા આનંદકારી (૨) મેરી ધ્યાન
પૂજન નિત્ય કરવું; મોહરાયની સાથે લડવું; સિદ્ધિસુખ વરવા લવિ
રાચો રે. વ્યસન. જ૦

(રાગ ઈંદ્રસલાનો.)

હે પદમ પ્રભુજી પરમ કૃપાળુ, પ્રભુમું ધરી હું પ્રેમ; કિંકર
કેરાં કર્મ વિદારો, તાર ધરીને રહેમ. ૧ ચાર
શ્રી પદ્મપ્રભુતું ગતિમાં હું ભમી આવ્યો, વાર અનંતી અનંત;
સ્તવન. પૂરવ પુન્ય થકી હવે મળીયો, પુરુષોત્તમ ભગ-
(૬) વંત. ૨ સુરપતિ પૂજિત શંકર સ્વામી, પરમે-
શ્વર જિનદેવ; અર્લક તારો તુડે માગે, પદ પંકેરૂ
હસેવ. ૩ જૈન પ્રવર્તક મંડળ જિનજી, નિશદિન ગુણુ તુજ ગાય;
મુનિ માણેક કર જોડી વંદે, જગદીશ્વર તુમ પાય. ૪ ઈતિ.

(ભેખ રે ઉતારો રાગ ભરથરી.—એ રાગ.)

તાર પ્રભુ તાર મુજને, જગજીવન જગરાજજી; શરણે આવ્યો રે
વિભુ તાહરે, કર જોડીને આજજી; અરજ સુણો
શ્રી સુપાર્શ્વપ્રભુ રે શ્રી સુપાસજી. એ આંકણી. ક્ષમા રે કરો
સ્તવન. પ્રભુ માહરા, આવ્યા વાંક અપારજી; કરૂણા-
(૭) નિધિ કરૂણા કરી, આપો ભવજલ પારજી.
અરજ૦ તરણુ તારણુ જિન તુજને, નમું વાર હ-

બરણ; પરમ પ્રભુ પરમાત્મા, મુજ દુરિત પ્રહારણ. અરજાં મુક્તિ આપી જિનનાથણ, સારો સેવક કાજણ; વિશ્વપતિ તુજને નમે, મુનિ માણેક આજણ. અરજાં

(સંજનો પૂરણ થયો છે—એ રાગ.)

ચંદ્રપ્રભુ ભગવાન્ સેવો ભવિ ચંદ્રપ્રભુ ભગવાન્,—ટેક. ચૈત્ર વદિ પંચમી દિને ચવીયા, શુભ વિજયવંત વિ-
શ્રી ચંદ્રપ્રભુનું માન. સેવોં પોષ વદિ ખારસ દિન જનમીયા,
સ્તવન. ચંદ્રપુરી શુભ સ્થાન. સેવોં લક્ષમણા જનની
(૮) બયા, પ્રભુ શિવશર્મ નિદાન. સેવોં મહાસેન નૃ-
 પતિ પ્રભુના પિતા, પરિપૂરણ પુન્યવાન્. સેવોં
 ઉદુપતિ લંછન પાયા જિનણ, કાયા ઈંદુ સમાન. સેવોં દીક્ષા લઈ
 પ્રભુ કેવળ પામ્યા, પામ્યા શિવપુર સ્થાન. સેવોં જૈન સભા મુનિ
 માણેક માગે, આપો કેવળજ્ઞાન. સેવોં

(પ્રભાતી રાગ.)

મુજરા સાહેબ, મુજરા સાહેબ, સાહેબ મુજરા મેરા રે; સાહેબ
 સુવિધિ જિનેશ્વર ખ્યારા, ચરણ પખાણું પ્રભુ
શ્રી સુવિધિનાથ તેરા રે. મુજરાં ૧ કેશર ચંદન ચર્યું અંગે,
પ્રભુનું સ્તવન. ફૂલ ચડાવું સેહરા રે; ઘંટ બજાવું અગર ઉખે-
(૯) વું, કડું પ્રદક્ષિણ ફેરા રે. મુજરાં ૨ પંચ શ-
 પ્દકે બાજે બબઈ, નૃત્ય કડું અતિ ગહિરા રે;
 રૂપચંદ ગુણુ ગાવત હરખિત, દાસ નિરંજન તેરા રે. મુજરાં ૩

(રાગ બનઝારો.)

હે શીતળનાથ જિન પ્યારા, મુજ સાહિબ મોહનગારા. ટેક.

તુમે નંદાદેવીના બયા, શુભ માઘ માસમાં આયા;

શ્રી શીતળનાથ વદિ બારસ જન્મ તુમારા, મુજ સાહિબ મોહન-

પ્રભુનું સ્તવન. ગારા. હે શીતળં શુભ માઘ વદિ પ્રમુ બારે,

(૧૦) કર્યો દીક્ષાઓચ્છવ પ્યારે; ધન્ય દિન તે મંગળ-

કારા, મુજ સાહિબ મોહનગારા. હે શીતળં

તુમ ભદ્રીલપુરની માંહિ, બની સભા અતિ શુભ ત્યાંહિ; મળ્યા સાધુ-

ઓ વીશ હજારા, મુજ સાહિબ મોહનગારા. હે શીતળં વળી ગણુ-

ધર એક ને એંશી, તેની મૂરતિ ચંદ્રજ જેસી; વળી શ્રાવક સાથ

અપારા, મુજ સાહિબ મોહનગારા. હે શીતળં પ્રમુ પોષ તણો દિન

સારો, વદિ ચૌદશ મંગળકારો; પ્રમુ કેવળજ્ઞાન સુધાર્યા, મુજ સા-

હિબ મોહનગારા. હે શીતળં હું વળી પૂજ કરવા આવું; શુભ

કેસર ચંદન લાવું; વળી પુષ્પ અને ફળ પ્યારાં, મુજ સાહિબ મોહ-

નગારા. હે શીતળં પ્રમુ જ્ઞાનોદય શુભુ ગાવે, શીશ વાડીલાલ નમાવે;

ઘો શિવરમણી આ વારા, મુજ સાહિબ મોહનગારા. હે શીતળનાથ

જિન પ્યારા. ઇતિ.

(દીનનો ધ્યાળ છોડી કાને શરણે જઈ—એ દેશી.)

જિનપતિ શ્રેયાંસનાથ અરજ આ સ્વીકારો, એ ટેક. તરણુ

તુંજ સ્મરણુ કરું, યૌગતિ નિવારો. જિનં ૧

શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરણુ શરણુ કરણુ આંચો, ભવસમુદ્ર તારો;

પ્રભુનું સ્તવન. જનમ મરણુ દુઃખ મુજ, જિનજી વિદારો. જિનં ૦

(૧૧) ૨ જગત બ્રાત તાત સ્વામી, દાસ છું ત-

મારો; નમું નમું નમું પ્રભુ, અઘસમૂહ વારો.

જિન૦ ૩ મોક્ષ કરજો મેં ઉથાપી, આણુ જે હજારો; દીનદયા-
ળ છેડો હવે, નથી હું છોડનારો. જિન૦ ૪ મોક્ષ સાત સ્વામી, શિષ્ય
કાજ સારો, માણેકવિજય સહિત વિભુ, જૈન સેવક તારો. જિન૦ ૫

(સાહેબા મોતીડો હમારો—એ દેશી.)

સ્વામી તુમે કાંઈ કામણુ કીધું, ચિત્તડું અમારું ચોરી લીધું;
સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિણુંદા, મોહના વાસુપૂજ્ય
શ્રી વાસુપૂજ્ય જિણુંદા.—એ આંકણી. અમે પણ તુમશું કા-
પ્રભુનું સ્તવન. મણુ કરશું, ભક્તિ ગ્રહી મન ઘરમાં ધરશું. સા-

(૧૨) હેબા૦ ૧ મન ઘરમાં ધરીયા ઘર શોભા, દેખત
નિત્ય રહેશે ચિર શોભા; મન વૈકુંઠ અકુંઠિત ભક્ત યોગી, ભાષે
અનુભવ યુક્તે. સાહેબા૦ ૨ કલેશે વાસિત મન સંસાર, કલેશ રહિત
મનને ભવપાર; જો વિશુદ્ધ મન ઘર તુમે આવ્યા, પ્રભુ તો અમે નવ
નિધિ રિદ્ધિ પામ્યા. સાહેબા૦ ૩ સાત રાજ અલગા જઈ ખેડા, પણ
ભગતે અમ મનમાં ખેડા; અલગાને વલગા જે રહેવું, તે ભાણુ ખડખડ
દુઃખ સહેવું. સાહેબા૦ ૪ ધ્યાયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણુ એકે, ભેદ છેદ ક-
રશું હવે ટેકે; ખીર નીર પરે તુમશું મળશું, વાચક યશ કહે હેને
હળશું. સાહેબા૦ ૫

(લલિત છંદ.)

વિમલનાથજી સુષુજો તમે, અરજ આજ તો ઉચારીએ અમે;
અજરનાથજી ત્રિજગતપતિ, દીનદયાળ તું આપ
શ્રી વિમલનાથ સન્મતિ. ૧ અહનિશ તાહરો જાપ જાપીએ, તુમ
પ્રભુનું સ્તવન. કૃપા થકી દુઃખ કાપીએ; શુભદ જિનજી વાર દુ-
ર્ગતિ, દીનદયાળ તું આપ સન્મતિ. ૨ પરમ
ભાવથી વંદીએ તને, ભવ સારિતપતિ તાર દાસને;

(૧૩)

વિભુ નિવારણે મુજ કુમતિ, દીનદયાળ તું આપ સન્મતિ. ૩ જગતમાં
 ઘણા દેવ તો ભમે, તુજ વિના પ્રભુ મુજ ના ગમે; જિનપતિ થકી બંધ
 વિપત્તિ, દીનદયાળ તું આપ સન્મતિ. ૪ ચરણપદ્મની સેવના કરું,
 ભવસમુદ્રથી પાર ઉતરું; હૃદય ધારણે માણિક વિનતિ, દીનદયાળ તું
 આપ સન્મતિ. ૫

(અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદી આવ—એ દેશી.)

નમું હું કરો રે કૃપા જિનરાય, દીયો સેવ આજે અતિ સુખ-
 કાર; ન રૂપં સરૂપં ન લોભં ન માન, ચિદા-
 શ્રી અનંતનાથ નંદ રૂપં નમે આજ્ઞાન. ૧ કરી પાપ દૂરે વર્ષા
 પ્રભુનું સ્તવન. શિવનાર, હવે રાજ રાજેશ્વરા મુજ તાર; દયાળુ
 (૧૪) જિનંદા દયાના નિધાન, ચિદાનંદ રૂપં નમે
 આજ્ઞાન. ૨ કર્યા મેં અનંતાં નહીં જવાય પાર,
 ભરી પાપપેટી ન કીધો વિચાર; નહીં દિન એકે ધર્યું તુજ ધ્યાન,
 ચિદાનંદ રૂપં નમે આજ્ઞાન. ૩ ભમ્યો ભૂતળે હું સુણો આજ
 વાત, બન્યો રાય રાંક અનંતીજ જાત; નહીં ધર્મ કીધું નહીં શુભ
 દાન, ચિદાનંદ રૂપં નમે આજ્ઞાન. ૪ ધરી પ્રેમ પૂરો હું આબ્યોજ
 આજ, જિનંદા હવે હું સુધારોજ કાજ; કરું સેવ જે હું લીયો
 આપ કાન, ચિદાનંદ રૂપં નમે આજ્ઞાન. ૫ જિનંદા જિનંદા જપું
 નામ હું, કૃપાનાથ આજે દીયે સ્હાય તું; નહીં અન્ય તારા વિના
 શુભવાન, ચિદાનંદ રૂપં નમે આજ્ઞાન. ૬ નમી કોડ વારે વદે
 વાડીલાલ, દીયો રત્નમાળા વરૂં શિવમાળ; સલા જૈન ગાવે પ્રભુ
 શુભગાન, ચિદાનંદ રૂપં નમે આજ્ઞાન. ૭

(લલિત છંદ.)

જગતપાલજી ધર્મનાથ રે, લવક તારજો ઝાટી હાથ રે; સુખદ
 દેવ રે ભાવ હું ધરી, જિન તને નમું ધસ સર્વ-
શ્રી ધર્મનાથ રી. ૧ લપન તાહરું દેખી આજ રે, હરખ પા-
પ્રભુનું સ્તવન. મીયો વિશ્વરાજ રે; સકળ તાહરું નાથ મેં કરી,
 (૧૫) જિન તને નમું ધસ સર્વરી. ૨ શરણ તાહરું
 હું હવે કરું, પલક એકમાં મુક્તિને વરું; જનમ
 મરણનાં દુઃખને હરી, જિન તને નમું ધસ સર્વરી. ૩ પૂરણ પુન્યથી
 તું હવે મળ્યો, સકળ કષ્ટના ઓધને હળ્યો; અરજ મુનિ માણેકની
 ધરી, જિન તને નમું ધસ સર્વરી. ૪

શાંતિ પ્રભુ વિનંતિ એક મોરી રે, તારી આંખડી કામણુગારી—
 શાંતિં વિશ્વસેન રાજ તુજ તાય રે, રાણી અ-
શ્રી શાંતિનાથ પ્ર- ચિરા દેવી માય રે; તું તો ગજપુરી નયરીનો
ભુનું સ્તવન. રાય—શાંતિં ૧ પ્રભુ સોવન કાંતિ ધિરાજે રે,
 (૧૬) મુગટે હીરા મણિ છાજે રે; તારી વાણી ગંગાપુર
 ગાજે—શાંતિં ૨ પ્રભુ ચાલીશ ધનુષની કાયા
 રે, લવિજનના દિલમાં ભાવ્યા રે; કાંઈ રાજ રાજેસર રાયા—શાંતિં
 ૩ પ્રભુ મારા છો અંતરજામી રે, કરું વિનંતિ હું શિર નામી રે;
 ચૌદ રાજના છો તુમે સ્વામી—શાંતિં ૫ પ્રભુ પરષદા બારે માંહે
 રે, દીયે દેશના અધિક ઉછાંહે રે; પ્રભુ અંગીયાં લેટ્યાં ઉમાહે—
 શાંતિં ૬ શ્રાવક શ્રાવિદા બહુ પુણ્યવંતાં રે, શુભ કરણી કરે મહંતાં
 રે; શાંતિનાથનાં દરશન કરતાં—શાંતિં ૬ સંવત્ અઠાર અઠાણુંસો
 સાર રે, માસકરૂપ કર્યો તેણીવાર રે; સૂરિ મુક્તિપદના ધાર—
 શાંતિં ૭

કુંથુ પ્રભુજી દયા દિલ ધારો, સેવકને ભવપાર ઉતારો. કુંથુ
 પ્રભુ ૧ ભવભયભાંગન શિવપુરગામી, જનમ
 શ્રી કુંથુનાથ મરણ ભય દુઃખ વિહારો. કુંથુ પ્રભુ ૨ શરણ
 પ્રભુનું સ્તવન. તમારે હું શંકર આવ્યો, ચાર ગતિ મુજ દૂર નિ-
 (૧૭) વારો. કુંથુ પ્રભુ ૩ દુરિત નિવારક શ્રી જિનચંદા,
 અવિચળ દો મુજ શિવવાસ સારો. કુંથુ પ્રભુ ૪ અ-
 રણજલજ વદેશીર નામી, મુનિ માણેક પ્રભુ ભૂત્ય તમારો. કુંથુ પ્રભુ ૫

આ અરજી અર જિનવરજી. (૨) અમ તારો ગરીબ નિવાજ,
 ણિરૂદ્ધ તુજ રાજ સહાયતા કરજી. ચાર ગતિમાં
 શ્રી અરનાથ પ્ર- લાખ ચોર્યાશી, યોનિ દુઃખની ખાણ; કાળ અ-
 ભુનું સ્તવન. નાદિ ભવઅટવીમાં, ભ્રમણ કયું લગવાન. સહા-
 (૧૮) યતા કરજી—આ અરજી ૦ કામ ક્રોધ મદ મોહ
 માનથી, છોડાવો જગનાથ; પામર પ્રાણી કરું
 પ્રાર્થના, ગ્રહો સેવકનો હાથ. સહાયતા કરજી—આ અરજી ૦ અનંત
 બળી પણ અબળ થયો છું, જગ વિષે જિનરાજ; કહે સેવક મંગળ
 માયું, પ્રભુ તુજ પદ આધાર. સહાયતા કરજી—આ અરજી ૦

(ઈંદ્ર સભાની દેશી.)

મદ્ધિ જિનેશ્વર હુમસેં બોલો, પ્રેમ ધરી મહારાજ; સેવક
 ઉભો અરજ કરે છે, કર જોડી જિનરાજ. ૧ જયંત
 શ્રી મદ્ધિનાથ નામ વિમાનથી ચવીયા, કાગણ સુદિ ચોથ; મ-
 પ્રભુનું સ્તવન. થુરાનગરી શોભતી, ઈક્ષાગકુળનો ઓથ. ૨ મા-
 (૧૯) ગશિર સુદિ અગીયારસ બાણ; જન્મતિથિ
 સુખકાર; સુર નર કિન્નર ઓચ્છવ કરતાં, હુઓ

તે જ્યજ્યકાર. ૩ પ્રભાવતી માતાના જાયા, મેષ રાશિ સોહાય; કુંભ રાજા કુળચંદ્રલો, પચીશ ધનુષની કાય. ૪ આયુ વર્ષ પંચાવન સહસ્રનું, નીલાવર્ણી કાય; કુમારપદવી લોગવી, કળશ લંછન પ્રભુ પાય. ૫ ત્રણસો સાધુ સાથે દીક્ષા, લીધી પ્રભુ નિજ હાથ; ઓચ્છવ મહોત્સવ અતિહી ભારી, કરતા થઈ સનાથ. ૬ માગશિર સુદિ અચ્યારસ પ્યારી, દીક્ષાતિથિ સુખકાર; પ્રથમ પારણું આનંદકારી, વિશ્વસેન ઘરે સાર. ૬ માગશર સુદિ અચ્યારસ જાણું, કેવળ લહો મહારાજ; ક્ષાગણ સુદિની દ્વાદશી, પહોંચ્યા મુક્તિ વિભુરાજ. ૮ અરજ દાસની સુણો મદ્ધિણ, છે ત્રિજગતના તાત; જ્ઞાનપ્રવર્તક મંડળી મળીને, પ્રીતે જિનગુણ ગાત. ૯

(મારા સ્વામી મારાથી છોટા--એ રાહ.)

નમું મુનિસુવ્રત જિનરાયા, રાજા સુમિત્ર કુળે આવ્યા. નમું શ્યામવરણ પ્રભુની કાયા, પદમાવતી માત તણા
શ્રી મુનિસુવ્રત જાયા. નમું લંછન કૂર્મ તણું સોહો, દેખી ભવિ-
સ્વામીનું સ્તવન. જનનાં મન મોહો. નમું રાજગૃહી નગરી સ્વામી,
(૨૦) પુરંદર વંદે શિરનામી. નમું આયુ ત્રીશ સહસ્ર
તાણું પાળી, વર્યા શિવરમણી રૂપાળી. નમું જે
પ્રભુ પદપંકજ પૂજે, તેના અષ્ટકર્મ રિપુ ધૂજે. નમું કિંકર હું છું
પ્રભુ તારો, ભવાળિધ થકી મુજને ઉતારો. નમું તુજ ગુણ જૈન સભા
ગાવે, માણિક અઘસંચય જાવે. નમું

(રાગ બનઝરો.)

નમિનાથ લલ્લે જયકારી, મત ભૂલા લમો નર નારી. એ આંક-
 શ્રી નમિનાથ ભી. એ અનંતગલી ચિદ્રૂપ, જસ સેવક સુર
 પ્રભુનું સ્તવન. નર ભૂપ રે; જુઓ નિરભય આયુધ છાંરી, મત
 (૨૧) ભૂલા૦ જે આપો આપ જગદીશ, કિમ સમરે
 ઓરણુ ઇશ રે; તિણે જપમાળા નહીં ધારી, મત
 ભૂલા૦ ગત રાગ દ્વેષ મદ હાસ, હૃત વેદ ઉદય પર આશ રે; રતિ અરતિ
 રામા છાંરી, મત ભૂલા૦ સર્વ વેદી ગત ભરમે, જે પૂરણુ છે સવિ
 ધરમે રે; તે દેવ લક્ષણુ જુઓ ધારી, મત ભૂલા૦ વૃદ્ધિ ગંભીર સુખ
 સેવે, નિજ રૂપ લહો જિનદેવે રે; હોય સુરશિવ મંગલકારી, મત
 ભૂલા૦

(રાગ બનઝરો.)

સાંભળ રે સખીયાં હમારી, મુજે નેમ પિયાને વિસારી. ટેક.
 પ્રભુ તોરણુકું જખ આયે, તખ સોર પશુને સુ-
 શ્રી નેમિનાથ નાયે રે; પ્રભુ જઈ ચઢે ગઠ ગિરનારી, મુજે નેમ૦
 પ્રભુનું સ્તવન. ૧ સખી રાજીલકું જઈ સુનાવે, તોહે નેમ પ્રભુ
 (૨૨) છટકાવે રે; વે પરણી મુગતિ નારી, મુજે નેમ૦
 ૨ એ તો શોક કહાંસેં આઈ, મેરે ખ્યારેકું ભર-
 માઈ રે; મેં ભઈ હું નિરાધારી, મુજે નેમ૦ ૩ તુમ માત પિતા
 સુનો ભાઈ, મેં સંયમ લેઈં જઈ રે; પ્રભુ પહેલાં ગઈ શિવ ખ્યારી,
 મુજે નેમ૦ ૪ જૈન પ્રકાશ અમૃત કૃપા પાવે, ગુણુચંદ ગોપાળ ગાવે
 રે; પ્રભુ ચરણુકમળ ચિત્ત ધારી, મુજે નેમ૦ ૫

આવો આવો પાસજી મુજ મળીયા રે, મારા મનના મનોરથ
 ક્ષીયા. આવો તારી મૂરતિ મોહનગારી રે,
શ્રી પાર્શ્વનાથ સહુ સંઘને લાગે છે ખ્યારી રે; તમને મોહી રહ્યાં
પ્રભુનું સ્તવન. સુર નર નારી. આવો અલખેલી મૂરત પ્રભુ
 (૨૩) તારી રે, તારા મુખડા ઉપર જઈ વારી રે;
 નાગ નાગિણીની જોડ ઉગારી. આવો ધન્ય
 ધન્ય દેવાધિદેવા રે, સુરલોક કરે છે સેવા રે; અમને આપો શિવપુર
 મેવા. આવો તમે શિવરમણીના રસિયા રે, જઈ મોક્ષપુરીમાં વસી-
 યા રે; મારા હૃદયકમળમાં વસીયા. આવો જે કોઈ પાર્શ્વ તણા
 ગુણુ ગાવે રે, તેનાં ભવભવનનાં પાતીક જાશે રે; તેનાં સમકિત નિર્મળ
 થાશે. આવો પ્રભુ ત્રેવીશમા જિનરાયા રે, માતા વામાદેવીના જાયા
 રે; અમને દર્શન દોને દયાળા. આવો હું તો લગી લગી લાગું પાય રે,
 માશ ઉરમાં તે હરખ ન માય રે; એમ માણુકવિજય ગુણુ ગાય. આવો

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર; ભવમંડપમાં
 રે નાટક નાચીયો, હવે મુજ પાર ઉતાર. સિદ્ધા-
શ્રી મહાવીર- રથ૦ ૧ ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી, જીમ
સ્વામીનું સ્તવન. નાવે રે સંતાપ; દાન દીયંતા રે પ્રભુજી કોસીર
 (૨૪) કીસે, આપો પદવી રે આપ. સિ૦ ૨ ચરણઅં-
 ગુઠે રે મેરૂ કંપાવીયો, સુરતું મોખું રે માન;
 અષ્ટ કરમના રે ઝગડા જીતવા, દીધું વરસી રે દાન. સિ૦ ૩ શાસન-
 નાયક સવિ સુખદાયક, ત્રિશલા કુખે રતન; સિદ્ધારથનો રે વંશ
 દીપાવીયો, પ્રભુજી તમે ધન્ય ધન્ય. સિ૦ ૪ વાયકશેખર કીર્તિ-
 વિજય ગુરૂ, પામી તાસ પસાય; ધર્મ તણા એ જિન ચોવીશમા,
 વિનયવિજય ગુણુ ગાય. સિ૦ ૫

વીર જિનેશ્વર સાહેબ મેરા, પાર ન લહું તેરા; મહેર કરી
 ઠાળો મહારાજજી, જન્મ મરણના ફેરા હો
 શ્રી મહાવીર પ્રભુ- જિનજી, અબ હું શરણે આવ્યો. ગર્ભવાસ તણાં
 નું સ્તવન. દુઃખ મોટાં, ઉઘે મસ્તક રહીઓ; મલ મૂતર
 (૨) માંહે લપટાણો, એહવાં દુઃખ મેં સહીઆં હો
 જિનજી ૨ નરક નિગોદમાં ઉપનો ને અવીયો,
 સૂક્ષ્મ બાદર થઇઓ; વિંધાણો સુધને અગ્રલાગે, મન તિહાં કિહાં
 રહીઓ હો જિનજી ૩ નરક તણી વેદના અતિ ઉલ્લસી, સહી તે જીવે
 બહુ; પરમાધામીને વશ પડીયો, તે જાણો તમે સહુ હો જિનજી ૪
 તિર્યચ તણા લવ કીધા ઘણેરા, વિવેક નહિ લગાર; નિશદ્દિનનો વહે-
 વાર ન જાણ્યો, કેમ ઉતરાય લવપાર હો જિનજી ૫ દેવ તણી ગતિ
 પુન્યે હું પામ્યો, વિષયા રસમાં ભીનો; વ્રત પચ્ચખખાણુ ઉદય નહિ
 આવ્યાં, તાન માન માંહે લીનો હો જિનજી ૬ મનુષ્યજન્મ ને ધર્મ-
 સામગ્રી, પામ્યો છું બહુ પુણ્યે; રાગ દ્રેષ માંહે બહુ ભલીઓ, ન
 ટળી મમતા ખુદ્દિ હો જિનજી ૭ એક કંચન ને ખીજી કામિની,
 તેહશું મનડું બાંધ્યું; તેના ભોગ લેવાને હું શૂરો, કેમ કરી જિનધર્મ
 સાધું હો જિનજી ૮ મનની દોડ કીધી અતિ ઝાઝી, હું છું કોક જડ
 જેવો; કલી કલી કલ્પનામેં જન્મ શુમાયો, પુનરપિ પુનરપિ તેહવો
 હો જિનજી ૯ શુરૂ ઉપદેશથી હું નથી ભીનો, નાવી સદ્લક્ષ્ણા સ્વામી;
 હવે વડાઈ જોઈએ તમારી, ખીજમત માંહે ખામી હો જિનજી ૧૦
 ચાર ગતિ માંહે રવડીયો, તોએ ન સિધ્યાં કાજ; ઋષભ કહે તારો
 સેવકને, બાંહે ગ્રહ્યાની લાજ હો જિનજી ૧૧

थोयो अथवा स्तुतियो.

लव्यालोभवियो धनैकतरणु विस्तारिकर्मावली-रंलासामञ्ज ना-
 श्रीआटीश्वर-
 स्तुति. लिनंदन मडानष्टापदालासुरैः । लकत्या वंदित-
 पाहपत्र विदुषां संपाहय प्रोन्निता-रंलासाम
 जनालिनंदन मडानष्टापदालासुरैः ॥ १ ॥

(युष्पिताया वृत्त)

तमजितमलिनौमि यो विराजद्वनधनमेडपरागमस्तकांतम् ।
 श्रीअजितना-
 थस्तुति. निजजननमडोत्सवेऽधितथावनधनमेड परागम-
 स्तकांतम् ॥ १ ॥ स्तुत जिननिवडं तमर्ति-
 तमाध्वनदसुरामरवेषु वस्तुवति । यमभरपतयः
 प्रगाय पार्श्वध्वनदसुरामरवेषुवस्तुवति ॥ २ ॥

(आर्या गीति वृत्त)

निर्लिन्नशत्रुलवलय शं लवकांतरतार तार ममारं । वितर
 श्रीसंलवनाथ-
 स्तुति. त्रातजगत्त्रय शंलव कांतरतारतारममारं ॥१॥
 आश्रयतु तव प्रणुतं विलया परमा रमारमान-
 मदमरैः । स्तुत रडित जिनकदंणक विलयापर-
 मार मारमानमदमरैः ॥ २ ॥

(द्रुतविलंयित वृत्त)

त्वमशुलान्यलिनंदन नंदितासुरवधूनयनः परमोदरः । स्मर-
 श्रीअलिनंदन-
 स्तुति. कर्षीद्रविदारणुकेसरिनसुरव धूनय नः परमोऽदरः
 ॥ १ ॥ जिनवराः प्रयतध्वमितामया मम तमो-
 डुरणाय मडारिणुः । प्रदधतो लुवि विश्वजनी-
 नतामभतमोडुरणु यमडारिणुः ॥ २ ॥

(आर्या गीति वृत्त)

महमदनरहित नरहित सुभते सुभतेन कनकतारेतारे ।
 दम दमपालय पालय दरादरतिक्षतिक्षपातः पातः
 श्रीसुभतिनाथ- ॥ १ ॥ विधुतारा विधुतारा सदाः सदाना जिना
 स्तुति. जिताघाताघाः । तनुतापातनुतापा हितमहित-
 मानवनवविलवा विलवाः ॥ २ ॥

(वसंततिलका वृत्त)

पादद्वयी दलितपद्ममृदुः प्रभोद-मुन्मुद्रतामरसदाभलतांतपात्री ।
 पाद्मप्रली प्रविदधातु सतां वितीर्षु-मुन्मुद्रता-
 श्रीपद्मप्रल- मरसदा भलतांतपात्री ॥ १ ॥ सा मे मतिं
 स्तुति. वितनुतानिजनपङ्क्तिरस्त-मुद्रा गतामरसलासु-
 रमध्यगाधां । रत्नांशुलिर्विदधती गगनांतराल-
 मुद्रागतामरसलासुरमध्यगाधां ॥ २ ॥

(मादिनी वृत्त)

कृतनति कृतवान्यो जंतुजतं निरस्त-स्मरपरमदमायामान-
 गाधायशस्तं । सुचिरमवियदत्वं चित्तवृत्तेः
 श्रीसुपार्थिना- सुपार्थि स्मर परमदमाया मानवाधाय शस्तं
 थस्तुति. ॥ १ ॥ प्रजतु जिनततिः सा गोचरं चित्तवृत्तेः
 सदमरसहिताया वोऽधिका मानवानां । पदमुप-
 रि दधाना वारिजनां व्यहृषी-त्सदमरसहिताया या ओधिकामा-
 नवानां ॥ २ ॥

(भंदाकांता वृत्त.)

तुल्यं चंद्रप्रलम्बिन नमस्तामसोऽन्वृत्तितानां, हुने कांतान-
लसम ह्यावंहितायासमान । विद्वत्पंक्या प्रकटि-
श्रीचंद्रप्रल- तपृथुरूपष्टष्टांतहेतू-हुनेकांतानलसमह्या वंहि-
स्तुति. तायासमान ॥ १ ॥

(उपगति वृत्त)

तवालिवृद्धिं सुविधिविधेयात्स लासुरादीनतपा ह्यावन् । ये
योगिपंक्या प्रणुतो नलःसत्सलासुरादीनत-
श्रीसुविधिनाथ- पाह्यावन् ॥ १ ॥ या न्तुलताय हितानि राशु
स्तुति. सारा जिनानामलपन्नमालं । दिश्यान्मुहं पाह्यु-
गं दधाना सा रजिनानामलपन्नमालं ॥ २ ॥

(द्रुतविक्षिप्त वृत्त)

ज्यति शीतलतीर्थकृतः सदा यलनतामरसं सहलं धनं ।
नवकमंभुइहां पथि संस्पृशय्यलनतामरसं-
श्रीशीतलनाथ- सहलंधनं ॥ १ ॥ स्मर जिनान्परिनुन्नगरा-
स्तुति. रणेजननतानवतोदयमानतः । परमनिर्वृतिशर्म-
कृतो यतो जन नतानवतोऽदयमानतः ॥ २ ॥

(हरिणी वृत्त)

कुसुमधनुषा यस्मादन्यं न भोडुवशं व्यधुः, कमलसदृशां गी-
तारावा अलाहयि तापितं । प्रणुमततमां द्राक्-
श्रीश्रेयांसनाथ- श्रेयांसं न आहुत यन्मनः, कमलसदृशांगी तारा
स्तुति. वाअला हयितापि तं ॥ १ ॥

શ્રીવાસુપૂજ્ય-
સ્તુતિ.

પૂજ્ય શ્રીવાસુપૂજ્યાવૃજિન જિનપતે નૂતનાદિત્ય-
કાન્તે-ડમાયાસંસારવાસાવન વર તરસાલી નવા-
લાનખાહો । આનઆ ત્રાયતાં શ્રીપ્રલવલવલયા-
દ્વિપ્રજતી ભક્તિભાજ-માયાસં સારવાસાવનવર-
તરસાલીનવાલાનખાહો ॥ ૧ ॥

શ્રીવિમલનાથ-
સ્તુતિ.

અપાપદમલં ધનં શમિતમાનમામો હિતં
નતામરસભાસુરં વિમલમાલયામોદિતમ્ ।
અપાપદમલં ધનં શમિતમાનમામો હિતં
ન તામરસભાસુરં વિમલમાલયામોદિતમ્ ॥ ૧ ॥

શ્રીઅનંતનાથ-
સ્તુતિ.

સકલધૌતસહાસનમેરવસ્તવ દિશન્ત્વલિષેકજલ-
પ્લવાઃ । મતમનન્તજિતઃ સ્નપિતોદ્વસત્સકલધૌ-
તસહાસનમેરવઃ ॥ ૧ ॥ મમ રતામરસેવિત તે
ક્ષણુપ્રદ નિહન્તુ જિનેન્દ્રકદમ્બક । વરદ પાદ-
યુગં ગતમજ્જતામમરતામરસે વિતતેક્ષણુ ॥ ૨ ॥

શ્રીધર્મનાથ-
સ્તુતિ.

નમઃ શ્રીધર્મ નિષ્કર્મોદયાય મહિતાયતે ।
મર્ત્યામરેન્દ્રનાગેન્દ્રૈદયાયમહિતાય તે ॥ ૧ ॥
જ્યાજિજ્ઞૈષો ધ્યાન્તાન્તં તતાન લસમાનયા ।
ભામંડલત્વિષા યઃ સ તતાનલસમાનયા ॥ ૨ ॥

श्रीशांतिनाथ-
स्तुति.

राजन्त्या नवपद्मरागरुचिरैः पादैर्जिताष्टापदा-
द्रेडकोपद्रुत ज्ञतइपविलया तन्वार्य धीरक्षमाम् ।
णिभ्रत्यामरसेव्यया जिनपते श्रीशांतिनाथास्मरे-
द्रेडकोपद्रुत ज्ञतइप विलयातन्वार्यधी रक्ष माम् ॥१॥

श्रीकुंथुनाथ-
स्तुति.

लवतु मम मनः श्रीकुंथुनाथाय तस्मा-
यमितशमितमोहायामितापाय हृद्यः ।
सकलभरतलर्ताभूजिनोऽप्यक्षपाशा-
यमितशमितमोहायामितापायहृद्यः ॥१॥

श्रीअरनाथ-
स्तुति.

व्यमुच्यन्थकवर्तिलक्ष्मीमिहु तृष्णभिवयः क्षणेन तं
सन्नमदभरमानसं सारमनेकपराजितामरम् ।
द्रुतकलघौतकान्तमानमतानन्दिताभूरिलक्षितला-
इसंनदभरमानसं सारमनेकपराजितामरम् ॥१॥

श्रीभक्षिनाथ-
स्तुति.

तुहंस्तनुं प्रवितर भक्षिनाथ मे प्रियंगुरेश्विर-रु
चिरोचितां वरम् । विडम्भयन्वररुचिमंडलो-
ज्ज्वलः प्रिये गुरोऽचिररुचिरोचितांवरम् ॥१॥
जवाहगतं जगद्वतो वपुर्व्यथाकदम्बकैरेवशतप-
त्रसं पदम् । जिनोत्तमान्स्तुत दधतः स्रजं
रुकुरकदम्बकैरेवशतपत्रसंपदम् ॥ २ ॥

श्रीमुनिसुव्रत-
स्तुति.

जिनमुनिसुव्रतः समवताञ्जनतावनतः
समुद्धितमानवा धनमलोभवतो भवतः ।
अवनिविक्रीर्णुभादिषत यस्य निरस्तमनः-
समुद्धितमानवाधनमलो भवतो भवतः ॥१॥

श्रीनभिनाथ-
स्तुति.

स्कुरद्विद्युत्कान्ते प्रविकिर वितन्वन्ति सततं
ममायासं चारो हितमह नभेऽधानि लपितः ।
नमद्भलव्यश्रेणीभवलयलिदां हुधवयसा-
ममायासं चारोहितमहनभेधानिल पितः ॥१॥

श्रीनेभिनाथ-
स्तुति.

त्रिक्षेपोर्जितराजकं रणमुषे यो लक्षसंभ्यं क्षणा-
दक्षामं जन लासमानमहुसं राशुभतीतापदम् ।
तं नेभिं नम नम्रनिर्वृत्तिकरं यके यद्गनां य यो
दक्षामंजनलासमानमहुसं राशुभतीतापदम् ॥१॥

श्रीपार्श्वनाथ-
स्तुति.

मालामालानभाहुर्द्धधदधदरं यामुदारा मुदारा-
द्वीनाद्वीनाभिडाद्वी मधुरमधुरसां सूयितोभा-
यितो मा । पातात्पातात्स पार्श्वो रुचिररुचि-
रदो देवराशुवराशु-पत्रापत्रा यद्दया तनुरतनु-
रवो नन्दके नोदके नो ॥ १ ॥

श्रीमहावीर-
स्तुति.

नमहभरशिरोरुहुस्रस्तसामोहननिर्द्रमन्दार-
मालारजेरजितांहे धरित्रीकृता-वन वरतम संग-
भोदारतारोहितानंगनार्यावलीलापदेहेक्षितामो-
हिताक्षो भवान् । मम वितरतु वीर निर्वाणश-

भाषि ञतावतारो धराधीशसिद्धार्थधाग्नि क्ष-
माक्षंकृता-वनवरतमसंगमोदारतारोदितानंगना-
र्याव लीलापदे हे क्षितामो हितोक्षोभवान् ॥ १ ॥

त्रिदशविहितमानं, सप्तदस्तांगमानं; दलितमदनमानं, सह-
शुणैर्वर्द्धमानम्। दनवरतमिमानं, क्रोधमत्स्थस्य-
श्री महावीर-मानम्; जिनवरमसमानं, संस्तुवे वर्द्धमानम्
स्वामीनी थोय. ॥ १ ॥

श्री सीमंधर जिनवर, सुभकर साहिभ देव,
श्री सीमंदिरस्वा- अरिहंत सकण्णी, लाव धरी कर्त्तुं सेव;
मीनी थोय. सकण आगम पारक, गणुधर लाभित वाष्णी,
न्यवन्ती आष्णा, ज्ञानविभण गुणुभाष्णी.

श्रीशत्रुंन्यमुभ्यतीर्थतिलकं श्रीनाबिराजंगणं, वंदे रैवतशै-
लमौलिमुकुटं, श्रीनेमिनाथं यथा ॥ तारंगेऽभ्य-
श्री पंचतीर्थनी जितं जिनं लृगुपुरे श्रीसुव्रतं स्तंभने, श्रीपा-
थोयो. श्वं प्रणुमामि सत्यनगरे श्रीवर्द्धमानं त्रिधा
॥ १ ॥ वंदेऽनुत्तरकल्पतल्पुवने, त्रैवेयकव्यं-
तर-न्योतिष्याभरमंहराद्रिवसतींस्तीर्थंकरानादरात् ॥ नंभुपुष्क-
रधातकीषु रुचके नंदीश्वरे कुंडले, ये न्यायेऽपि जिनान् नमामि स-
ततं तान् कृत्रिमाकृत्रिमान् ॥ २ ॥ श्रीमद्वीरजिनस्य पद्महृदतो निर्ग-
म्यते गौतमं, गंगावर्तनमेत्य या प्रविलिह्ये मिथ्यात्ववैताढ्यकं ॥
उत्पत्तिस्थितिसंहृतित्रिपथगा ज्ञानांभुदा वृद्धिगा, सा मे कर्मभलं
हृत्स्वविकलं श्रीद्रादशांगी नदी ॥ ३ ॥ शकश्चंद्रविग्रहाश्च धरणुप्र-

દ્વેન્દ્રશાંત્યંબિકા, દિક્પાલા: સકપર્દિંગોમુખગણિશ્ચક્રેશ્વરી ભારતી ॥
 ચેડન્થે જ્ઞાનતપ:ક્રિયાત્રતવિધિશ્રીતીર્થયાત્રાદિષુ, શ્રીસંઘસ્ય તુરા
 ચતુર્વિઘસુરાસ્તે સંતુ ભદ્રંકરા: ॥ ૪ ॥

(પુંડરગિરિ મહિમા. એ દેશી.)

શત્રુજય મંડળુ ઋષભ જિણુંદ દયાલ, મરૂદેવાનંદન વંદન કરું
 ત્રણ હું કાલ; એ તીરથ જાણી પૂર્વ નવાણું
શ્રી સિદ્ધાચલ- વાર, આદીશ્વર આઠ્યા જાણી લાલ અપાર. ૧
જની થોય. ત્રેવીશ તીર્થંકર ચઢ્યા એણે ગિરિ ભાય, એ
 તીરથના ગુણ સુરસુરાદિક ગાય; એ પાવન તી-
 રથ ત્રિભુવન નહીં તસ તોલે, એ તીરથના ગુણ સીમંધર મુખ યોલે. ૨
 પુંડરગિરિ મહિમા આગમમાં પરસિદ્ધ, વિમલાચળ ભેટી લહીએ
 અવિચળ રિદ્ધ; પંચમી ગતિ પહોતા મુનિવર કોડાકોડ, એણે તીરથ
 આવી કર્મવિપાક વિછોડ. ૩ શ્રી શત્રુજય કેરી અહોનીશ રક્ષાકારી,
 આદિ જિનેશ્વર આણુ હૃદયમાં ધારી; શ્રી સંઘ વિદ્મહર કવડ જક્ષ
 ગણુ ભૂર, શ્રી રવિબુદ્ધસાગર સંઘના સંકટ ચૂર. ૪

(માલિની છંદ.)

ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા, અવનીતલે ઉદારા,
 ચક્રવિ લચ્છીધારા, પ્રતિ દિવસ સવારા, સેવીએ
શાંતિજિન થોય. શાંતિ સારા, ભવજળધિ અપારા, પામીએ જેમ
 પારા. ૧ જિનગુણુ જસ મદ્ધિ, વાસના વિશ્વવદ્ધિ,
 મન સદન ચ સદ્ધિ, માનવંતી નિસદ્ધિ; સકલ કુશળ વદ્ધી, કુલડે
 વેગ કુદ્ધી, દુરગતિ તરસ દુદ્ધિ, તાસદા શ્રી બહુદ્ધિ. ૨ જિન કથિત

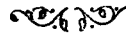
વિશાલા, સૂત્ર શ્રેણી રસાલા, સકલ સુખ સુખાલા, મેળવા મુક્તિ ખાલા;
 પ્રવચનપદ માલા, હૃતિકા એ દયાલા, ઉર ધરી સુકમાલા, મૂકીએ મોહ-
 જલા. ૩ અતિ અપલ વખાણી, સૂત્રમાં જે પ્રમાણી, લગવતી પ્રદ્માણી,
 વિદ્મહંતા નિર્વાણી; જિનપદ લપટાણી, કોડી કલ્યાણ ખાણી, ઉદય-
 રત્ન જાણી, સુખદાતા સયાણી. ૪

(હરિગીત ૭૬.)

શ્રી આદિ શાંતિ નેમિ પાસ, વીર શાસનપતિ વલી, નમો
 શ્રી-જિન પંચક વર્તમાન અતીત અનાગત, ચોવીશે જિન મન
 થોય. મળી; જિનવરની વાણી ગુણની ખાણી, પ્રેમે
 પ્રાણી સાંભળી, થયા સમકિત ધારી ભવ નિક્કા-
 રી, સેવે સુરવર લગી લગી.

પંચમ અંક.

પ્રકીર્ણ સ્તવન સંગ્રહ તથા ચૈત્યવંદન.

ઑંકારગિનહસંયુક્તં નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ ।
 કામદં મોક્ષદં ચૈવ ઑંકારાય નમો નમઃ ॥

ય એવ વીતરાગઃ સ દેવો નિશ્ચીયતાં તતઃ ।
 ભવિનાં ભવદંભૌલિઃ સ્વતુત્ય પદવીપ્રદઃ ॥

વીતરાગં યતો ધ્યાયન્ વીતરાગો ભવેદ્ભવી ।
 ઇલિકા ભ્રમરીભીતા ધ્યાયંતિ ભ્રમરીં યથા ॥

॥ શ્રી ચોવીશ તીર્થંકરનું ચૈત્યવંદન ॥

પ્રહુ સમે ભાવ ધરી ઘણો, પ્રણમું મન રે આનંદ;	
ધન્ય વેળા ધન્ય તે ઘડી, નિરખું પ્રભુ મુખચંદ.	૧
રિખલ અજિત સંભવ ભલા, અભિનંદન વંદું;	
સુમતિ પદ્મપ્રભુ જિનવરા, શ્રી સુપાર્થ જિનેંદુ.	૨
ચંદ્રપ્રભુ સુવિધિ નમું, શીતલ શ્રેયાંસ;	
વાસુપૂજ્ય વિમલ પ્રભુ, અનંત ધર્મ જિનેશ.	૩
શાંતિ કુંથુ અર જિનવરા, એ ત્રણ ચક્રી કહીએ;	
મદ્ધિ મુનિસુવ્રત પ્રભુ, નમિ નેમ નમીએ.	૪
પાર્થ વીર નિત્ય વંદીએ, એહવા જિન ચોવીશ;	
જ્ઞાનવિમલ સૂરિ પ્રણમતાં, નિત્ય હોય જગીશ.	૫

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન ॥

(શ્રી શંખેશ્વરા પ્રભુ પાર્થ જિનવરા—એ રાગ.)

શ્રી જિનેશ્વરા મહાવીર ભયહરા, ઉમંગ સંગ નમન
કરું અચલ સુખકરા ॥ એ ટેક ॥ ૧ ॥
તારક તુજ સમ ત્રણ ભુવનમાં, ખીજો ન મલે નાથ ॥
વારક ભવભયહારક જિનપદ, શિવપુર કેરો સાથ ॥ શ્રી જિં ॥૨॥
મહાદેવ બ્રહ્મા જગદીશ્વર, વીતરાગ અવિકાર;
નિર્મોહી નિર્માયી અલોભી, તિમ નહિ ક્રોધ લગાર ॥ શ્રી જિં ॥૩॥
તુજ શાસન રાજે જગ ગાળે, મંગળ આનંદપૂર;
શિવસુખ ઉત્તમ પદ માગે છે, દિન દિન વધતું નૂર ॥ શ્રી જિનેશ્વરા ॥૪॥

॥ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન ॥

પાસ જિણુંદ સદા શિવગામી, વાલોજી અંતરબની રે;
 જગજીવન જિનજી, મૂરત તાહરી મોહનગારી,
 ભવિયજીને હિતકારી રે—જગજીવન જિનજી ॥ ૧ ॥

વામા રે નંદન સાંભળો સ્વામી, અરજ કરું શિર નામી રે; જગં
 દેવ ઘણા મેં તો નયજી રે દીકા, તમે લાગો છો મીકા રે—જગં ॥૨॥

મેં તો મન માંહે તુંહીજ ધ્યાયો, રત્નચિંતામણિ પાયો રે; જગં
 રાત દિવસ મુજ મન માંહે વસીયો, હું છું તુમ ગુણ રસિયો રે. જગં ॥૩॥

મહેર કરીને સાહેબા નજરે નિહાલો, તુમે છો પરમ કૃપાલુ રે; જગં
 ગોઠી રે ગામમાં તુંહીજ સોહીયે, સુર નરનાં મન મોહીયે રે. જગં ॥ ૪॥

એ કર જોડીને પ્રભુ પાય લાગું, નિત નિત દરિશણ માગું રે; જગં
 દેવ નહીં કોયે તાહેરી તોલે, નિત્ય લાલ એણી પરે જોલે રે. જગં ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી નેમનાથનું સ્તવન ॥

(રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રેબે રે—એ દેશી.)

ભવિ તુમે નેમનાથને સેવો રે, જે મોક્ષ ખતાવણ મેવો. ભવિં ॥
 પ્રમુ શિવાદેવીના જાયા રે, શુભ સમુદ્રવિજયકુળ આયા રે;
 સોહે શ્યામ વરણ શુભ કાયા. ॥ ભવિં ॥ ૧ ॥

જેમ તારામાં ચંદ્ર વખાણું રે, તેમ મુખ તણું તેજ જાણું રે;
 વળી લંછન શંખ પ્રમાણું રે. ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥

જેની દશ ધનુષ્યની કાયા રે, સોરીપુરમાં જન્મ ધરાયા રે;
 રથ તોરણથી જે ફરીયા. ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥

જેણે છંડી છે રાજુલ નારી રે, જાઈ ચઢ્યા ગઢ ગિરનારી રે;
 લીધો સંજમ ત્યાં મુખકારી. ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥

શુભ કેશર ચંદન રંગ રે, ઘોળી મૃગમદ પરિમળ સંગ રે;
 પૂજો પરમાતમ નવ અંગે. ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥
 ગુણુ ખાળ જ્ઞાનોદય ગાવે રે, વાડીજાલ તે શીશ નમાવે રે;
 જેથી જનમ મરણુ દુઃખ જાવે. ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન ॥

(વિનતિ ધરણે એ ધ્યાન—એ રાગ.)

ભવજળ પાર ઉતાર, જિણુંદણુ, ભવજળ પાર ઉતાર;
 મુજ પાપીને તાર, જિણુંદણુ—એ ટેક.
 શ્રી સિદ્ધાચળ તીરથ રાજ, ત્રણુ ભુવનમાં સાર; જિં૦
 પૂર્વ નવાણું વાર શેત્રુંજે, આઘ્યા શ્રી નાલિકુમાર ॥ જિં૦ ॥ ૧ ॥
 આજ હમારે સુરતરૂ પ્રગટ્યો, દીઠો પ્રભુ દેદાર; જિં૦
 ભવોભવ ભટકી શરણુ આંચો, રાખો લાજ આ વાર ॥ જિં૦ ॥ ૨ ॥
 ભરતાદિક અસંખ્યને તાર્યા, તિમ પ્રભુ મુજને તાર; જિં૦
 માતા મરૂદેવાને દીધું, કેવળજ્ઞાન ઉદાર ॥ જિં૦ ॥ ૩ ॥
 ક્ષાયક સમકિત મુજને આપો, એહીજ પરમ આધાર; જિં૦
 દીનદયાળુ દરિશણુ દીજે, પાય પડું સોવાર ॥ જિં૦ ॥ ૪ ॥
 અવસર પામી અરજ સુણીને, વિનતડી અવધાર; જિં૦
 નીતિવિજયના ખાળ સિદ્ધિની, આવાગમન નિવાર ॥ જિં૦ ॥ ૫ ॥

॥ અથ સ્તુતિ કાવ્ય ॥

અષ્ટાપદે શ્રી આદિ જિનવર, વીર પાવાપુરી વરૂ;
 વાસુપૂજ્ય અંપા નયર સિદ્ધા, નેમ રેવા ગિરિવરૂ ॥ ૧ ॥

સમેતશિખરે વીશ જિનવર, મોક્ષ પહોતા મુનિવર;
ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદું, સયલ સંઘ સુહંકરૂં ॥૨ ॥

॥ શ્રી પંચ તીર્થ સ્તુતિ ॥

આખુ અષ્ટાપદ ગિરનાર, સમેતશિખર શેત્રુંજે સાર;
એ પંચે તીરથ ઉત્તમ ઠામ, સિદ્ધિ ગયા તેને કરૂં પ્રણામ ॥૧ ॥

॥ ચૈત્યવંદન ॥

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરૂં તોરૂં નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિન તાણી, ત્યાં ત્યાં કરૂં પ્રણામ ॥૧ ॥
શેત્રુંજે શ્રી આદિ દેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આખુ ઋષભ જુહાર ॥૨ ॥
અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે જ્યેય;
મણિમય મૂરતિ માનશું, ભરતે ભરાવી સોય ॥૩ ॥
સમેતશિખર તીરથ વડું, જ્યાં વીશે જિનપાય;
વૈલાર ગિરિ ઉપરે, વીર જિનેશ્વર રાય ॥૪ ॥
માંડવગઢનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાશ;
રિખવ કહે જિન સમરતાં, પહોંચે મનની આશ ॥૫ ॥

॥ શ્રી આદિનાથ સ્તવન ॥

(મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણો—એ દેશી.)

જગજીવન જગ વાલ હો, મરૂદેવીનો નંદ લાલ રે;
સુખ દીઠે સુખ ઉપજે, દર્શન અતિહિ આનંદ લાલ રે ॥જગ૦ ૧ ॥
આંખડી અંખુજ પાંખડી, અષ્ટમી શશિ સમ લાલ લાલ રે;
વદન તે શારદ અંદલો, વાણી અતિહિ રસાલ લાલ રે ॥જગ૦ ૨ ॥

લક્ષણ અંગે વિરાજતાં, અડહિય સહસ ઉદાર લાલ રે;
 રેખા કર ચરણાદિકે, અભ્યંતર નહીં પાર લાલ રે ॥જગ૦ા૩ાા
 ઈંદ્ર અંદ્ર રવિ ગિરિ તણા, ગુણ લઈ ઘડીયું અંગ લાલ રે;
 ભાગ્ય કિહું થકી આવીયું, અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલ રે ॥જગ૦ા૪ાા
 ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલ રે;
 વાચક જશવિજયે થુણ્યો, દેજો સુખનો પોષ લાલ રે ॥જગ૦ા૫ાા

॥ શ્રી શાંતિ જિન સ્તવન ॥

શાંતિ પ્રભુ વિનતિ એક મોરી રે, તારી આંખડી કામણુગારી ॥શાં૦ા
 વિશ્વસેન રાજ તુજ તાય રે, રાણી અચિરા દેવી માય રે;
 તું તો ગજપુર નગરીનો રાય ॥ શાંતિ૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ સોવન કાંતિ ધિરાજે રે, મુગટે હીરા મણિ છાજે રે;
 તારી વાણી ગંગાપુર ગાજે ॥ શાંતિ૦ ॥ ૨ ॥
 પ્રભુ ચાલીશ ધનુષ્યની કાયા રે, ભવિજનના દિલમાં ભાવ્યા રે;
 કાંઈ રાજ રાજેશ્વર રાયા ॥ શાંતિ૦ ॥ ૩ ॥
 પ્રભુ માહારા છો અંતરજમી રે, કરૂં વિનતિ હું શિર નામી રે;
 ચૌદ રાજના છો તુમે સ્વામી ॥ શાંતિ૦ ॥ ૪ ॥
 પ્રભુ પર્ષદા બારે માંહે રે, દીએ દેશના અધિક ઉચ્છાહે રે;
 પ્રભુ આંગીએ ભેટ્યાં ઉમાહે ॥ શાંતિ૦ ॥ ૫ ॥
 શ્રાવક શ્રાવિકા બહુ પુન્યવંતાં રે, શુભ કરણી કરે મહંતાં રે;
 શાંતિનાથનાં દરિસણુ કરતાં ॥ શાંતિ૦ ॥ ૬ ॥
 સંવત્ અઠાર અઠાણુઓ સાર રે, માસકદપ કર્યો તિણિ વાર રે;
 સૂરિ મુક્તિપદના ધાર ॥ શાંતિ૦ ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન ॥

રાતાં જેવાં કુલડાં ને, સામલ જેવો રંગ;
 આજ તારી આંગીનો, કાંઈ રૂડો બન્યો રંગ. ખ્યારા પાસજી હો લાલ
 દીનદયાલ મુને નયણે નીહાલ-એ આંકણી ॥ ૧ ॥
 જોગીવાડે જગતો ને, માતો ધીંગડ મદ્દ;
 શામળો સોહામણો ને, જીત્યા આઠે મદ્દ ॥ ખ્યારાં ॥ ૨ ॥
 તું છે મારો સાહિબો ને, હું છું તારો દાસ;
 આશા પૂરો દાસની કાંઈ, સાંભલી અરદાસ ॥ ખ્યારાં ॥ ૩ ॥
 દેવ સઘળા દીઠા તેમાં, એક તું અવદ્દ;
 લાખેણું છે લટકું તાહરું, દેખી રીજે દિદ્દ ॥ ખ્યારાં ॥ ૪ ॥
 કોઈ નમે પીરને ને, કોઈ નમે રામ;
 ઉદ્યરત્ન કહે રે પ્રભુ, મારે તુમશું કામ ॥ ખ્યારાં ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન ॥

નારે પ્રભુ નહીં માનું, નહીં માનું રે અવરની આણુ; નારેં
 મહારે તારૂં વચન પ્રમાણુ. નારે પ્રભું એ આંકણી.
 હરિ હરાદિક દેવ અનેરા, મેં દીઠા જગમાંય રે;
 ભામિની ભરમ ભૂકુટીએ ભૂટ્યા, તે મુજને ન સુહાય. નારેં ॥૧॥
 કેઈકે રાગી ને કેઈકે દ્રેષી, કેઈકે લોભી દેવ રે;
 કેઈકે મદ્દમાયાથી ભરીયા, કેમ કરીયે તસ સેવ. નારેં ॥૨॥
 મુદ્રા પણુ તેમાં નવિ દીસે પ્રભુ, તુજ માહેલી તિલમાત રે;
 તે દેખી દિલડું નવિ રીજે, શી કરવી તેહની વાત. નારેં ॥૩॥
 તું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, જગજીવન આધાર રે;
 રાત દિવસ સ્વપનાંતર તુંહી, તું મહારે નિરધાર. નારેં ॥૪॥

અવગુણ સહુ ઉવેખીને પ્રભુ, સેવક કરીને નીહાલ રે;
 જગબંધવ એ વિનતિ મોરી, મહારાં સવિ દુઃખ દૂરે ટાળ. નારે૦ ॥૫॥
 ચોવીશમા પ્રભુ ત્રિભુવનસ્વામી, સિદ્ધારથના નંદ રે;
 ત્રિશલાળના ન્હાનડીયા પ્રભુ, તુમ દીઠે અતિ આનંદ. નારે૦ ॥૬॥
 સુમતિવિજય કવિરાયનો રે, રામવિજય કર જોડ રે;
 ઉપગારી અરિહુંતળ મહારા, લવલવના બંધ છોડ. નારે૦ ॥૭॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તુતિ ॥

॥ પૂણાનંદમયં મહોદયમયં કૈવલ્યચિદ્દગ્ધમયં, રૂપાતીતમયં
 સ્વરૂપરમણું સ્વાભાવિકીશ્રીમયં ॥ જ્ઞાનોદ્યોતમયં કૃપારસમયં સ્યા-
 દ્વાદશવિધાલયં, શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થરાજમનિશં વંદેહુમાદીશ્વરં ॥ ૧ ॥
 શ્રીમધુગાદીશ્વરમાત્મરૂપં, યોગીંદ્રગમ્યં વિમલાદિસંસ્થં ॥ સદ્જ્ઞાન-
 સુદષ્ટિસુદષ્ટલોકં, શ્રીનાભિસુનું પ્રણુમાભિ નિલયં ॥ ૨ ॥ રાજાદિના-
 ધસ્તનભૂમિભાગે, યુગાદિદેવાંઘ્રિસરોજપીઠં ॥ દેવેંદ્રવંધં નરરાજ-
 પૂજ્યં, સિદ્ધાચલાગ્રસ્થિતમર્ચ્યામિ ॥ ૩ ॥ આદિપ્રભોર્દક્ષિણુદિગ્-
 વિભાગે, સહસ્રક્રુટે જિનરાજમૂર્તીઃ ॥ સૌમ્યાકૃતીઃ સિદ્ધિતતીનિભાશ્ચ,
 શત્રુજયસ્થાઃ પરિપૂજ્યામિ ॥ ૪ ॥ આદિપ્રભોર્વક્ત્રસરોરૂહાચ્ચ, વિ-
 નિર્ગતાં શ્રીત્રિપદીમવાપ્ય ॥ યો દ્વાદશાંગીં વિદધે ગણેશઃ, સ પુંડરીકો
 જયતાન્ધિવાદ્રૌ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચળ ખામણાં ॥

સિદ્ધાચળ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
 મનુષ્યજન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર. ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચળનું ચૈત્યવંદન ॥

વિમલ કેવલજ્ઞાન કમળા, કલિત ત્રિભુવન હિતકરં;
 સુરરાજ સંસ્તુત ચરણપંકજ, નમો આદિ જિનેશ્વરં ॥ ૧ ॥
 વિમલ ગિરિવર શૃંગમંડળ, પ્રવર ગુણગણ સૂધરં;
 સુર અસુર કિન્નર કોડિ સેવિત, નમો ॥ ૨ ॥
 કરતી નાટક કિન્નરીગણ, ગાય જિનગુણ મનહરં;
 નિર્જરાવળી નમે અહોનિશ, નમો ॥ ૩ ॥
 પુંડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડી પણ મુનિ મનહરં;
 શ્રી વિમલ ગિરિવર શૃંગ સિદ્ધા, નમો ॥ ૪ ॥
 નિજ સાધ્ય સાધન સુર મુનિવર, કોડિ (અનંત) એ ગિરિવરં;
 મુક્તિ રમણી વર્યા રંગે, નમો ॥ ૫ ॥
 પાતાલ નર સુરલોક માંહિ, વિમલ ગિરિવર તો પરં;
 નહિ અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે, નમો ॥ ૬ ॥
 ઇમ વિમલ ગિરિવર શિખર મંડળ, દુઃખ વિહંડળ ધ્યાઇયે;
 નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિ નિપાઇએ ॥ ૭ ॥
 જીત મોહ કોહ વિછોહ નિદ્રા, પરમ પદ સ્થિત જ્યકરં;
 ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર, પદ્મવિજય સુહિતકરં ॥ ૮ ॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તવન ॥

વિમલાચલવાસી મારા વાલા, સેવકને વિસારો નહીં. વિં
 જલ વિના મીન દુઃખ અતિ પામે જિણુંદ આપ જાણો સહી. જાં
 દુઃખ હરનારા ભવિજન પ્યારા, શરણે છું મહારાજ;
 ચાર ચાર મુજ કેડે પડીયા, પુણ્યરતનને કાજ. સેવકં વિમલાં ૧

પાપી ચંડાલો પકડી મુજ, માલ હરી લેનાર;
 જિનજીને મુજ વારે આવો, તો છું ઉગરનાર. સેવક૦ વિમલા૦ ૨
 જન્મ મરણનાં દુઃખ વેઠયાં બહુ, પણ નવ આવ્યો પાર;
 તે દુઃખને દૂર કરવા કારણ, આવ્યો તુમ દરબાર. સેવક૦ વિમલા૦ ૩
 અરજી ઉર ધરી નેહુ નજર કરી, સેવકની કરો સાર;
 કૃપા તણા એ સિંધુ તુમ વિણ, કોણુ ઉતારે પાર. સેવક૦ વિમલા૦ ૪
 લવદુઃખ ભંજન ભગવંત કરો, મુજ કઠણુ કરમનો નાશ;
 પદપંકજ રહે પ્રાણુ મધુકર, પૂરો મનની આશ. સેવક૦ વિમલા૦ ૫

॥ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

શ્રી રે સિદ્ધાચલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાહો;
 ઋષભ જિણુદં બુહારીને, લીજે ભવ તણો લાહો ॥ શ્રી૦ ૧૧૧॥
 મણિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની, તે નિપાઈ અભિરામ;
 ભુવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યું ભરતે નામ ॥ શ્રી૦ ૧૧૨॥
 પૂર્વ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી ઋષભ જિણુદં;
 રામ પાંડવ મુકતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ ॥ શ્રી૦ ૧૧૩॥
 નેમ વિના ત્રેવીશ જિન, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર બાણી;
 શેત્રુંબ સમું તીરથ નહીં, બોલ્યા સીમંધર વાણી ॥ શ્રી૦ ૧૧૪॥
 પૂરવ પુણ્ય પસાયથી, વિમલાચલ પાયો;
 કાંતિવિજય હુર્ષે કરી, વિમલાચલ ગુણુ ગાયો ॥ શ્રી૦ ૧૧૫॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

માઈં મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાચલે રે, દેખી હરષિત હોય;
 વિધિશું કીજે રે યાત્રા એહુની રે, ભવભવનાં દુઃખ બંધ ॥માઈંં ૦૧૧॥

પાંચમે આરે રે પાવન કારણે રે, એ સમું તીરથ કોય;
 મોહોટો મહિમા રે મહીયલ એહનો રે, આ ભરતે ઈહાં ભેય ॥મારૂં૦૧૧૨॥
 એણે ગિરિ આવ્યા રે જિનવર ગણુધરા રે, સિદ્ધા સાધુ અનંત;
 કઠિણુ કર્મ પણુ એણે ગિરિ ફરસતાં રે, હોય કર્મ નિશાંત ॥મારૂં૦ ॥૩॥
 જૈન ધર્મને સાચો જાણીયે રે, માનવ તીર્થ એ થંલ;
 સુર નર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટારંભ ॥ મારૂં૦ ૪ ॥
 ધન્ય ધન્ય દહાડો રે ધન્ય ધન્ય એ ઘડી રે, ધરી હૃદય મોઝાર;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એહના ગુણુ ઘણુ રે, કહેતાં નાવે પાર ॥મારૂં૦૧૧૫॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેટયા રે, ધન્ય ભાગ્ય હુમારાં. એ આંકણી.
 એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે પાર;
 રાયણુ રિખલ સમોસર્યા સ્વામી, પૂરવ નવાણું વાર રે ॥ ધ૦ ॥ ૧ ॥
 મૂલ નાયક શ્રી આદિ જિનેશ્વર, ચોમુખ પ્રતિમા ચાર;
 અષ્ટ દ્રવ્યથી પૂજે ભાવે, સમકિત મૂલ આધાર રે ॥ ધ૦ ॥ ૨ ॥
 ભાવ ભક્તિશું પ્રભુ ગુણુ ગાતાં, અપના જનમ સુધારો;
 જાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરક તિર્યચ ગતિ વારો રે ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥
 ફર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણુ તોરા;
 પતિત ઉદ્ધારન ખિરૂદ તુમારો, એ તીરથ જગ સારા રે ॥ ધ૦ ॥ ૪ ॥
 અઢારસેં યાશી માસ અષાઠે, વદ આઠમ લોભવાર;
 પ્રભુકે ચણુપસાયથી સંઘમાં, ખેમારતન પ્રભુ ખ્યારા રે ॥ ધ૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી શેત્રુંજય ગિરિરાજ વિનતિ ॥

સુણુ જિનવર શેત્રુંજ ધણીજી, દાસ તણી અરદાસ; તુજ

આગળ બાળક પરેજી, હું તો કરું વેખાસ રે, જિનજી મુજ પાપીને
 તાર. તું તો કરણારસ ભર્યોજી રે, તું સહુનો હિતકાર રે, જિનજી
 મુજ૦ ॥ ૧ ॥ હું અવગુણનો ઓરડોજી, ગુણ તો નહીં લવ લેશ;
 પરગુણ પેખી નવિ શકુંજી, કેમ સંસાર તરીશ રે, જિનજી મુજ૦
 ॥ ૨ ॥ જીવ તણા વધ મેં કર્યાજી, બોલ્યો મૃષાવાદ; કપટ કરી
 પરધન હર્યાજી, સેવ્યા વિષય સવાદ રે, જિનજી મુજ૦ ॥ ૩ ॥
 હું લંપટ હું લાલચીજી, કર્મ કીધાં કેઈ કોડ; ત્રણ ભુવનમાં કો
 નહીંજી, જે આવે મુજ જોડ રે, જિનજી મુજ૦ ॥ ૪ ॥ છિદ્ર પરાયાં
 અહોનિશેજી, જોતો રહું જગનાથ; કુગંતિ તણી કરણી કરીજી,
 જોડયો તેહશું સાથ રે, જિનજી મુજ૦ ॥ ૫ ॥ કુમતિ કુટિલ કદા-
 ગ્રહીજી, વાંકી ગતિ મતિ મુજ; વાંકી કરણી માહરીજી, શી સંભ-
 જાવું તુજ રે, જિનજી મુજ૦ ॥ ૬ ॥ પુન્ય વિના મુજ પ્રાણીઓજી,
 જાણે મેહું રે આથ; ઉંચાં તરવર મોરીયાંજી, ત્યાંહી પસારે હાથ રે,
 જિનજી મુજ૦ ॥ ૭ ॥ વિષુ ખાધા વિષુ લોગવ્યાજી, ફેગટ કર્મ
 બંધાય; આર્તધ્યાન મિટે નહીંજી, કીજે કવણુ ઉપાય રે, જિનજી
 મુજ૦ ॥ ૮ ॥ કાજળથી પણ શામળાંજી, મારા મન પરિણામ;
 સ્વપ્ના માંહિ તાહરુંજી, સંભારું નહીં નામ રે, જિનજી મુજ૦
 ॥ ૯ ॥ મુગ્ધ લોક ઠગવા લણીજી, કરું અનેક પ્રપંચ; કૂડ કપટ હું
 કેળવીજી, પાપ તણો કરું સંચ રે, જિનજી મુજ૦ ॥ ૧૦ ॥ મન
 ચંચળ ન રહે કીમેજી, રાચે રમણી રે રૂપ; કામ વિટંબણા શી કહુંજી,
 પડીશ હું દુર્ગતિ કૂપ રે, જિનજી મુજ૦ ॥ ૧૧ ॥ કિશ્યા કહું ગુણ
 માહરાજી, કિશ્યા કહું અપવાદ; જેમ જેમ સંભારું હૈયેજી, તેમ
 વાધે વિખવાદ રે, જિનજી મુજ૦ ॥ ૧૨ ॥ ગિરૂઆ તે નવિ લેખ-

વેળ, નિશુભ સેવકની વાત; નીચ તણે પણ મંદિરેળ, ચંદ્ર ન ટાળે
 જ્યોત રે, જિનળ મુજ ૦ ॥ ૧૩ ॥ નિશુભો તોપણ તાહરેળ, નામ
 ધરાવ્યું દાસ; કૃપા કરી સંભારજેળ, પૂરજે મુજ મન આશ રે,
 જિનળ મુજ ૦ ॥ ૧૪ ॥ પાપી જાણી મુજ લાણીળ, મત મૂકો
 વિસાર; વિખ હુળાહુળ આદર્યો ળ, ઈશ્વર ન તજે તાસ રે, જિનળ
 મુજ ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઉત્તમ ગુણકારી હુએળ, સ્વાર્થ વિના સુભણ;
 કરસણ સિચે સર ભરેળ, મેહ ન માગે દાણ રે, જિનળ મુજ ૦
 ॥ ૧૬ ॥ તું ઉપકારી ગુણનિલોળ, તું સેવક પ્રતિપાળ; તું સમરથ
 સુખ પૂરવાળ, કર માહરી સંભાળ રે, જિનળ મુજ ૦ ॥ ૧૭ ॥
 તુજને શું કહીયે ઘણુંળ, તું સૌ વાતે જાણ; મુજને થાજે સાહિ-
 ળાળ, ભવ ભવ તાહરી આણ રે, જિનળ મુજ ૦ ॥ ૧૮ ॥ નાભિરાયા
 કુલચંદ્રલોળ, માડદેવીના નંદ; કહે જિનહરખ નિવાજજેળ, દેજે
 પરમાનંદ રે, જિનળ મુજ પાપીને તાર ॥ ૧૯ ॥

॥ શ્રી ચૈત્યવંદન ॥

અરિહંત નમો ભગવંત નમો, પરમેશ્વર શ્રી જિનરાજ નમો;
 પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમે પ્રેખત, સિદ્ધાં સઘળાં કાજ નમો. અરિં
 ॥ ૧ ॥ પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો; અ-
 જરામર અહ્ભુત અતિશય નિધિ, પ્રવચન જલધિમયંક નમો. અરિં
 ॥ ૨ ॥ તિહુઅણુ ભવિયણુ જણુ મણુ વંછિય, પૂરણુ દેવ રસાલ નમો;
 લળી લળી પાય નમું હું ભાલે, કર જોડીને ત્રિકાલ નમો. અરિં
 ॥ ૩ ॥ સિદ્ધ યુદ્ધ તું જગ જન સજ્જન, નયનાનંદન દેવ નમો; સ-
 કલ સુરાસુર નર વર નાયક, સારે અહોનિશ સેવ નમો. અરિં ॥ ૪ ॥
 તું તીર્થકર સુખકર સાહેબ, તું નિષ્કારણ બંધુ નમો; શરણાગત ભ-

વિને હિતવત્સલ, તુંહી કૃપારસસિંધુ નમો. અરિં ॥ ૫ ॥ કેવલજ્ઞા-
નાદર્શો દર્શિત, લોકલોક સ્વભાવ નમો; નાશિત સકલ કલંક કલુષ-
ગણુ, દુરિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો. અરિં ॥ ૬ ॥ જગચિંતામણિ જ-
ગગુરૂ જગહિતકારક, જગજનનાથ નમો; ઘોર અપાર ભવોદ્ધિતા-
રણુ, તું શિવપુરનો સાથ નમો. અરિં ॥ ૭ ॥ અશરણુ શરણુ ની-
રાગ નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો; ઘોઘ દ્વીયો અનુપમ દા-
નેશ્વર, જ્ઞાનવિમલ સૂરીશ નમો. અરિં ॥ ૮ ॥

॥ શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન ॥

(કૃપા કરો ભગવાન, અમ પર કૃપા કરો ભગવાન—એ રાગ.)

આજ આનંદ અપાર, મુજ મન આજ આનંદ અપાર ॥ એ
ટેક. મરૂદેવીનંદન કર્મનિકંદન, નિરખ્યા નાલિ કુમાર ॥ મુજ ० ॥ ૧ ॥
અજર અમર અકલંક જિનેશ્વર, રૂપ સ્વરૂપ ભંડાર ॥ મુજ ० ॥ ૨ ॥
અશરણુ શરણુ કરણુ જગનાયક, દાયક શિવસુખ સાર ॥ મુજ ०
॥ ૩ ॥ તુમ સેવા શુભ ભાવે કરતાં, પામું ભવનો પાર ॥ મુજ ०
॥ ૪ ॥ કહે જિનદાસ પ્રભુ દરિશનથી, સફલ થયો અવતાર ॥ મુજ
મન આજ ० ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી અજિત જિન સ્તવન ॥

(રાગ કરમો.)

અરજ અજિત જિનરાજ રે, મોરી માનો મહારાજ; માનો મ-
હારાજ, મોરી માનો મહારાજ ॥ અરજ ० ॥ જિતશત્રુ રાણી વિજયા-
નંદન, શોભત સુંદર સાજ રે ॥ મોરી માનો મહારાજ ॥ અરજ ०

॥ ૧ ॥ હું છું પાપી પ્રભુજી અઘાપિ, ખાંહે બ્રહ્માની લાજ રે ॥ મોરી
 માનો મહારાજ ॥ અરજ ॥ ૨ ॥ લવસાગરથી પાર ઉતારી, દી-
 જીએ શિવ શિરતાજ રે ॥ મોરી ॥ અરજ ॥ ૩ ॥ નિજ સેવક
 પર કૃપા કરીજે, અરિહંત અરજી આજ રે ॥ મોરી ॥ અરજ ॥
 ॥ ૪ ॥ કહે જિનદાસ જિનવર પ્યારા, પૂર્ણ કરો મન આશ રે
 ॥ મોરી ॥ અરજ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી સંલવનાથનું સ્તવન ॥

(રાગ—રહો રહો રે જાદવ રાય દોય ઘડીયાં ॥ રાગ—ખમાય.)

પ્રભુ તોરી સુરત પરવારી વારીઆં, લલા વારી વારીઆં જાઉં
 બલિહારીઆં ॥ પ્રભુ ॥ એ ટેક ॥ અંદ્રજ્યોત તેજં મુખડું બિરાજે,
 દંત શોભત દાડમ કલીયાં ॥ પ્રભુ ॥ ૧ ॥ નયન સુંદર નાથ તુ-
 મારે, અધર મધુર મેરો દિલ હરીયાં ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥ મોહની મૂરત
 સોહીની સૂરત, નિરખત હરખત મન રલીયાં ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥ શ્રી
 સંલવ જિનરાજ સલુણા, દેખત દુરગતિ દુર હલીઆં ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥
 કહે જિનદાસ જિનદરિશનથી, મનકે મનોરથ સખ ફલીઆં ॥
 પ્રભુ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન ॥

(તુન કુમલા જીઅરવા ઓ પિતા મોરા—એ રાગ.)

સુનો અરજી આ મોરી ઓ પ્રભુ મોરા, સુનો અરજી આ
 મારી ॥ અભિનંદન જિનવર સુખકારી, સુનો અરજી આ મારી ॥
 હોજી સુનો અરજી આ મારી. એ ટેક. ॥ મંદ મતિ હું કંદમાં કુ-

લ્યો, ભૂલ્યો સેવા તુમારી ॥ હોજી ભૂલ્યો ॥ સુનો ॥ અભિનં-
 દન ॥ ૧ ॥ ભવ ભવ ભટકી શરન તમારે, હવે આવ્યો હું હારી ॥
 હોજી હવે ॥ સુનો ॥ અભિનંદન ॥ ૨ ॥ નિજ સેવક પર કૃપા
 કરીજે, રીઝે દીજે સુધારી ॥ હોજી રીઝે ॥ સુનો ॥ અભિનંદન ॥
 ૩ ॥ તુમ બિન ઔર ન જાયું જિણુંદા, સાચું માનો હું વારી ॥
 હોજી સાચું ॥ સુનો ॥ અભિનંદન ॥ ૪ ॥ કહે જિનદાસ અબ
 મન મેરે, લાગી તો સંગ તાલી ॥ હોજી લાગી ॥ સુનો ॥ અભિ-
 નંદન ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી જિનરાજ વિનતિ ॥

પરમ દેવનો દેવ તું ખરો, ધર્મ તાહરો મેં નથી કર્યો ॥
 ભરમમાં ભમ્યો તું નવિ ગમ્યો, કરમપાશમાં હું અતિ દમ્યો
 ॥ ૧ ॥ ગરીબ પ્રાણીના પ્રાણ મેં હણ્યા, ત્રસ થાવરો જીવ ના
 ગણ્યા ॥ થરર પ્રજાતાં મોતથી ડરી, અરર એહુની ઘાત મેં કરી
 ॥ ૨ ॥ નૃપ સભા જઈ જૂઠું જોડીયો, ધર્મી જીવનો મર્મ જોડીયો
 ॥ સદ્ગુણી શીરે આલ આપીઆં, અરર પાપના પંથ થાપીઆ
 ॥ ૩ ॥ અદત્તદાનથી હું નથી કર્યો, પરધનો હરી કેર મેં કર્યો ॥
 તસ્કરો તણા તાનમાં ચડ્યો, અરર પાપના પુંજમાં પડ્યો ॥ ૪ ॥
 રમણી રંગમાં અંગ ઉલ્લસ્યું, વિષયસુખમાં ચિત્તડું વસ્યું ॥ શીયલ
 ભંગનો દોષ ના ગણ્યો, અરર હાય રે આવરો બન્યો ॥ ૫ ॥ અથિર
 દામમાં હું રહ્યો અડી, ધરમવાત તો ચિત્ત ના ચડી ॥ ઉદ્ધત મોહમાં
 હું થયો અતિ, અરર માહરી શી થશે ગતિ ॥ ૬ ॥ કૂર ભાવથી
 કોધ મેં કર્યો, સુજન દૂહવી રોષમાં રહ્યો ॥ સર્વ લોકથી સંપ
 છોડીયો, તૂલ વૃષ્ણ થકી તુમ્હ હું થયો ॥ ૭ ॥ ચિત્ત મત્સરે મેં બહુ કર્યો,

મમત ભાવથી હું અતિ ભર્યો ॥ મદ છકે ચણ્યો માનમાં અણ્યો,
 વિનય ના કર્યો ગર્વમાં પણ્યો ॥ ૮ ॥ દગલખાણએ હું બહુ રમ્યો,
 કપટ કૂડમાં કાળ નિર્ગમ્યો ॥ મુખ મીઠું લવી સૃષ્ટિ ભોળવી, અરર
 કેમ રે ભૂલશે ભવિ ॥ ૯ ॥ ધન હીરા કણી મોતી ને મણિ, અખુર
 આથનો હું થયો ઘણી ॥ અધિક આશ તો અંતરે ઘણી, અરર
 લોભને ના શક્યો હણી ॥ ૧૦ ॥ મગન મનથી સાજનો પરે, હિત
 ઘણું ધરી પોષીઆ ખરે ॥ તરકટી તણા કુંદમાં ફસ્યો, અરર
 રાગથી ના લહ્યો કસ્યો ॥ ૧૧ ॥ દિલ દુઃખી રહ્યો દ્રેષ દરદમાં,
 ગુણ નવિ ગણ્યો મેરી મરદમાં ॥ અરણ્ય આંખડી રોષથી ભરી, અરર
 સર્વનો હું થયો અરિ ॥ ૧૨ ॥ નિજ કુટુંબ ને નાત બતમાં, વહી
 પણ્યો હું તો વાત વાતમાં ॥ અખુજ આતમા ગર્તમાં ગળ્યો, અરર કલે-
 શથી કૂપમાં પણ્યો ॥ ૧૩ ॥ અણહુતાં દીયાં આળ અન્યને, અલીક ઉચ-
 રી મેલ્યું ધનને ॥ સદ્ગુરૂ તણો સંગ ના કર્યો, અરર પાપથી પિંડ મેં ભર્યો
 ॥ ૧૪ ॥ પરની ચોવટે ચુગલી કરી, નૃપ સભા બૂઠી સાહેદી ભરી ॥
 પિશુન ધૂર્ત હું લાંચ લાલચી, પશુપણે રહ્યો પાપમાં મચી ॥ ૧૫ ॥
 પર તણી પુંકે દોષ દાખવા, જશ તણો ઘણો સ્વાદ ચાખવા ॥ રહસ
 વાત તો મેં કરી છતી, ભવઅરણ્યમાં હું ભૂડ્યો અતિ ॥ ૧૬ ॥ અધમ
 કામમાં હુર્ષ મેં ધર્યો, ધરમ ધ્યાનમાં અમર્ષે ભર્યો ॥ દુર્ગુણે
 રચ્યો મોહમાં મચ્યો, અરર કર્મના નૃત્યમાં નચ્યો ॥ ૧૭ ॥ છળ
 વિધિ કરી અર્થ સંચીઆ, બૂઠ લવી ઘણા લોક વંચીઆ ॥ પતિત
 રાંકને છેતયા બહુ, અરર પાપ હું કેટલાં કહું ॥ ૧૮ ॥ શરીર શુદ્ધ
 તો મેં નવિ કર્યો, જડ પ્રસંગથી ચેનિમાં ફર્યો ॥ શુદ્ધ વિચાર તો
 ચિત્ત ના ચણ્યો, મિથ્યા શત્ય તો મુજને નણ્યો ॥ ૧૯ ॥ કર્મ
 વેરીએ વીંટીયા મને, કરગરી કરૂં અરજ જિનને ॥ કર ગ્રહો પ્રભુ

રાંક બાણીને, દિલ દયા ધરો મેહેર આણીને ॥ ૨૦ ॥ તકસીરો ઘણી
કો શકે ગણી, બક્ષીસો ગુના જગતના ઘણી ॥ રીઝ કરી ખરી ત્રોડી
ત્રાંસને, શરણુ રાખજો ખોડીદાસને ॥ ૨૧ ॥ નલ લુબ્ધ અરિ ચંદ્રમા
ગ્રહી, પટણુ પ્રાચીથી પશ્ચિમે સહી ॥ ચતુર માસમાં ણિંદરે રહી,
લલિત છંદની જોડ એ કહી ॥ ૨૨ ॥

॥ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન ॥

સુણો ચંદાણ, સીમંધર પરમાતમ પાસે જાણે; મુજ વિનતડી,
પ્રેમ ધરીને ઇણી પરે તુમે સંભળાવજો. એ આંકણી. જે ત્રણુ ભુવનનો
નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે, નાણુ દરિસણુ જેહને ક્ષાયક
છે. સુણો ॥ ૧ ॥ જેની કંચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લાંછન
પાયા છે, પુંડરીગિણિ નયરીનો રાયા છે. સુણો ॥ ૨ ॥ બાર પ-
ર્ષદા માંહિ બિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે, ગુણુ પાં-
ત્રીશ વાણીએ ગાજે છે. સુણો ॥ ૩ ॥ લવિજનને તે પડિખોડે છે,
તુમ અધિક શીતળ ગુણુ સોડે છે, રૂપ દેખી લવિજન મોડે છે.
સુણો ॥ ૪ ॥ તુમ સેવા કરવા રસીયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે વ-
સીયો છું, મહા મોહરાય કર ફસીયો છું. સુણો ॥ ૫ ॥ પણ
સાહિબ ચિત્તમાં ધરીયો છે, તુમ આણુ ખડ્ગ કર ગ્રહીઓ છે, પણ
કાંઈક મુજથી ડરીયો છે. સુણો ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પુંઠ હવે પૂરો,
કહે પદ્મવિજય થાઈ શૂરો, તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો. સુણો ॥
૭ ॥

॥ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન ॥

ધન્ય ધન્ય મહાવિદેહણ, ધન્ય પુંડરીગિણિ ગામ; ધન્ય

તિહાંનાં માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરે રે પ્રણામ; સીમંધર સ્વામી ક-
હીયે રે હું, મહાવિદેહ આવીશ; જ્યવંતા જિનવર કહીયે રે હું
તુમને વાંદીશ ॥ ૧ ॥ ચાંદલીયા સંદેશડોજી, કહેજો સીમંધર સ્વામ;
ભરતક્ષેત્રનાં માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરે રે પ્રણામ ॥ સી૦ ॥ ૨ ॥
સમવસરણુ દેવે રચ્યું તિહાં, ચોસઠ ઈંદ્ર નરેશ; સોના તણે સિંહા-
સન ઝેઠા, ચામર છત્ર ધરેશ ॥ સી૦ ॥ ૩ ॥ ઈંદ્રાણી કાઢે ગહુંલીજી,
મોતીના ચોક પૂરેશ; લગી લગી લીયે લૂછણુંજી, જિનવર દીયે ઉપ-
દેશ ॥ સી૦ ॥ ૪ ॥ એહવે સમે મેં સાંભડ્યુંજી, હવે કરવાં પચ્ચ-
ખખાણુ; પોથી ઠવણી તિહાંકણેજી, અમૃત વાણી વખાણુ ॥ સી૦ ॥
૫ ॥ રાયને વહાલા ઘોડલાજી, વેપારીને વહાલાં છે દામ; અમને
વહાલા સીમંધર સ્વામી, જિમ સીતાને શ્રીરામ ॥ સી૦ ॥ ૬ ॥ નહીં માગું
પ્રભુ રાજ ઋદ્ધિજી, નહીં માગું ગરથ ભંડાર; હું માગું પ્રભુ એટલુંજી,
તુમ પાસે અવતાર ॥ સી૦ ॥ ૭ ॥ દૈવ ન દીધી પાંખડીજી, કેમ
કરી આવું રે હજૂર; મુજરો માહરો માનજેજી, પ્રહુ ઉગમતે સૂર ॥
સી૦ ॥ ૮ ॥ સમયસુંદરની વિનતિજી, માનજો વારંવાર; ઝે કર
જેડી વિનવુંજી, વિનતડી અવધાર ॥ સી૦ ॥ ૯ ॥

॥ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ ॥

॥ સકલકુશલવદ્વીપુષ્કરાવર્ત્તભેદો, દુરિતતિમિરભાનુઃ કલ્પ-
વૃક્ષોપમાનઃ ॥ ભવજલનિધિપોતઃ સર્વસંપત્તિહેતુઃ, સ ભવતુ ભવતાં
લો ! શ્રેયસે પાર્શ્વનાથઃ ॥ ૧ ॥ દશાવતારો ભુવનૈકમલ્લો, ગોપાંગના-
સેવિતપાદપદ્મઃ ॥ શ્રીપાર્શ્વનાથઃ પુરુષોત્તમોડયઃ, દદાતુ વઃ સર્વસ-
મીહિતાનિ ॥ ૨ ॥ શ્રીપાર્શ્વનાથો ભવપાપતાપ, -પ્રશાંતધારાધર-
ચારૂરૂપઃ ॥ વિઘ્નોઘહંતા પ્રણુતોરઞ્ઞેદ્રઃ સમસ્તકલ્યાણુકરો
જિનેન્દ્રઃ ॥ ૩ ॥

॥ શ્રી શાંતિ જિન સ્તવન ॥

શાંતિજીતું મુખડું જોવા લણીજી, મુજ મનડું રે લોભાય ॥
 ચિત્તડું જાણે ઉડી મિલુંજી, પણ પ્રભુ કેમ રે મિલાય ॥ શાંતિં
 ॥ ૧ ॥ દૈવ ન દીધી મુજને પાંખડીજી, આવું હું કેમ રે
 હજૂર ॥ પણ પ્રભુ જાણજે વંદનાજી, આતમરામ સનૂર ॥ શાંતિં
 ॥ ૨ ॥ ગજપુરી નગરીનો રાજાજી, અચિરાદેવીનંદન એહ ॥
 જિમ રે પારેવડો રાખીજી, તિમ પ્રભુ રાખજે નેહ ॥ શાંતિં
 ॥ ૩ ॥ મસ્તકે મુગટ સોહામણોજી, કાને કુંડલ શ્રીકાર ॥ બાંહે
 બાભુબંધ બહેરખાજી, કંઠે નવસરો હાર ॥ શાંતિં ॥ ૪ ॥ આજ
 ભલે રે દિન ઉગીયોજી, દૂધકે વૂઠડા મેહ ॥ વાચક સહજસુંદર
 તણોજી, નિત્ય લાલ પ્રભુ ગુણગેહ ॥ શાંતિં ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન ॥

પાસ શંખેશ્વરા સાર કર સેવકાં, દેવકાં એવડી વાર લાગે; કોડી
 કર જોડી દરબાર આગે ખડા, ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે ॥ ૧ ॥
 પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડદો પરો, મોર અસુરાણુને આપ છોડો;
 મુજ મહીરાણુ મંજુસમાં પેસીને, ખલકના નાથજી બંધ જોડો ॥
 ૨ ॥ જગતમાં દેવ જગદીશ તું જાગતો, એમ શું આજ જિનરાજ
 ઉંધે; મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાખીએ, દાન દે જેહ જગ કાળ મોંધે
 ૩ ॥ ભીડ પડી જાહવા જોર લાગી જરા, તતક્ષણ ત્રીકમે તુજ
 સંભાર્યો; પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ, ભક્ત જન તેહનો ભય
 નિવાર્યો ॥ ૪ ॥ આદિ અનાદિ અરિહંત તું એક છે, દીનદયાળ છે
 કોણુ હજો; ઉદયરત્ન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી, પામી ભયભંજનો
 એહ પૂજો ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી વીર પ્રભુનું ચૈત્યવંદન ॥

સિદ્ધાર્થસુત વંદીએ, ત્રિશલાનો જાઓ; ક્ષત્રી કુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાયો ॥ ૧ ॥ મૃગપતિ લાંછન પાઉલે, સાત હાથની કાયા; ખહોંતેર વરસનું આઉખું, વીર જિનેશ્વર રાયા ॥૨॥ ક્ષમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત; સાત બોલથી વર્ણવ્યા, પદ્મ-વિજય વિખ્યાત. ॥૩॥

॥ શ્રી પ્રભુના વર્ણનું ચૈત્યવંદન ॥

પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ; ચંદ્રપ્રભ ને સુવિધિનાથ, દોય ઉજ્જવલ લહીએ ॥ ૧ ॥ મદ્ધિનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નિરખા; મુનિસુવ્રત ને નેમનાથ, દો અંજન સરિખા ॥૨॥ સોળે જિન કંચન સમા એ, એવા જિન ચોવીશ; ધીરવિમળ પંડિત તણે, જ્ઞાનવિમળ કહે શિશ ॥ ૩ ॥

॥ શ્રી પ્રભુના ભવનું ચૈત્યવંદન ॥

પ્રથમ તીર્થકર તણા હુવા, ભવ તેર કહીજે; શાંતિ તણા ભવ ખાર સાર, નવ ભવ નેમ લહીજે ॥૧॥ દશ ભવ પાસ જિણું દને, સત્યા-વીશ શ્રી વીર; શેષ તીર્થકર ત્રિહું ભવે, પામ્યા ભવજળ તીર. ॥૨॥ જ્યાંથી સમકિત ફરસીયું, ત્યાંથી ગણીએ તેહ; ધીરવિમળ પંડિત તણે, જ્ઞાનવિમળ ગુણગેહ ॥૩॥

॥ શ્રી અરિહંતનાં લાંછનનું ચૈત્યવંદન ॥

વૃષભ લાંછન રિખલદેવ, અજિત લાંછન હાથી; સંભવ લાંછન ઘોડલો, શિવપુરનો સાથી ॥૧॥ અભિનંદન લાંછન કપિ, કૌંચ લાંછન

સુમતિ; પદ્મ લાંછન પદ્મ પ્રભુ, વિશ્વદેવા સુમતિ ॥૨॥ સુપાર્શ્વ લાંછન
 સાથીઓ, ચંદ્ર પ્રભુ લાંછન ચંદ્ર; મગર લાંછન સુવિધિ પ્રભુ, શ્રી
 વચ્છ લાંછન શીતલ જિણુંદ ॥ ૩ ॥ લાંછન ખડ્ગી શ્રેયાંસને,
 વાસુપૂજ્યને મહિષ; વરાહ લાંછન પાયે વિમળદેવ, ભવિયા તે
 નામો શીષ ॥ ૪ ॥ સિંચાણો જિન અનંતને એ, વજ્ર લાંછન
 શ્રી ધર્મ; શાંતિ લાંછન મૃગલો, રાષે ધરમનો ભર્મ ॥ ૫ ॥
 કુંથુ લાંછન ઝોકડો, અર જિન નંદાવર્ત; ઘટ લાંછન મહિ પ્રભુ,
 કાચળો મુનિસુવ્રત ॥ ૬ ॥ નમિ જિનને નીલોકમલ, પામીએ પંકજ
 માંહિ; શંખ લાંછન પ્રભુ નેમજી, દ્વીસે ઉંચે આંહિ ॥ ૭ ॥ પારસ-
 નાથજીને ચરણ સર્પ, નીલવર્ણુ શોભિત; સિંહ લાંછન કંચન તનુ,
 વર્ધમાન વિખ્યાત ॥ ૮ ॥ ઇણી પરે લાંછન ચિંતવી એ, ઓલખીએ
 જિનરાય; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતા, લક્ષ્મીરત્ન સૂરિરાય ॥ ૯ ॥

॥ શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન ॥

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ, બસ સુગંધી રે કાય; કલ્પવૃક્ષ
 પરે તાસ ઈંદ્રાણી નયન જે, ભૂંગ પરે લપટાય ॥ ૧ ॥ રોગ ઉરગ
 તુજ નવિ નડે, અમૃત જેહ આસ્વાદ; તેહથી પ્રતિહત તેહ માનું કોઈ
 નવિ કરે, જગમાં તુમશું રે વાદ ॥ ૨ ॥ વગર ઘોઈ તુજ નિરમલી,
 કાયા કંચનવાન; નહીં પ્રસ્વેદ લગાર તારે તું તેહને, જે ધરે તા-
 હુરૂં ધ્યાન ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો તુજ મન થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય;
 રૂધિર આમિષથી રોગ ગયો તુજ જન્મથી, દુધ સહોદર હોય ॥ ૪ ॥
 શ્વાસોશ્વાસ કમળ સમો, તુજ લોકોત્તર વાદ; દેખે ન આહાર નિ-
 હાર ચર્મચક્ષુ ઘણી, એવા તુજ અવદાત ॥ ૫ ॥ ચાર અતિશય
 મૂળથી, ઓગણીશ દેવના કીધ; કર્મ ખપ્યાથી અગ્યાર ચોત્રીશ ઈમિ

અતિશયા, સમવાયાંગે પ્રસિદ્ધ ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ ગુણુ ગાવતાં, ગુણુ
આવે નિજ અંગ; પદ્મવિજય કહે એમ સમય પ્રભુ પાળજો, જેમ
થાઉં અક્ષય અભંગ ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી અજિત જિન સ્તવન ॥

પ્રીતલડી અંધાણી રે અજિત જિણુંદશુ, કાંઈ પ્રભુ પાળે ક્ષણ
એકે મન ન સુહાય જો; ધ્યાનની તાલી રે લાગી નેહશુ, જલદ ઘટા
જિમ શિવ સુત વાહન દાય જો ॥ પ્રીં ॥ ૧ ॥ નેહધેલું મન માહરું રે
પ્રભુ અલજો રહે, તન ધન મન એ કારણથી પ્રભુ મુજ જો; મારે તો
આધાર રે સાહિબ રાવલો, અંતર્ગતનું પ્રભુ આગલ કહું ગુજ જો
॥ પ્રીં ॥ ૨ ॥ સાહેબ તે સાચો રે જગમાં બાણીએ, સેવકનાં જો સ-
હેજો સુધારે કાજ જો; એહવે રે આચરણે કિમ કરીને રહું, ણિરૂદ્ધ
તુમારો તારણ તરણ જિહાજ જો ॥ પ્રીં ॥ ૩ ॥ તારકતા તુજ માંહે
રે શ્રવણે સાંભળી, તે ભણી હું આળ્યો છું દીનદયાલ જો; તુજ કર-
ણાની લેહરે રે મુજ કારજ સરે, શું ઘણું કહીએ બાણ આગલ કૃપાલ
જો ॥ પ્રીં ॥ ૪ ॥ કરુણાદિક કીધી રે સેવક ઉપરે, ભવ ભય ભાવક
ભાંગી ભક્તિ પ્રસન્ન જો; મનવંછિત કલિયાં રે જિનઆલંબને, કર
જોડીને મોહન કહે મનરંગ જો ॥ પ્રીં ॥ ૫ ॥ ઇતિ.

॥ શ્રી સંભવનાથજીનું સ્તવન ॥

સાહિબ સાંભલો રે, સંભવ અરજ હુમારી; ભવોભવ હું ભ-
ચ્યો રે, ન લહી સેવા તુમારી; નરક નિગોદમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ
ભમીયો; તુમ વિના હુઃબ સહ્યાં રે, અહોનિશ કોધે ધમધમીયો ॥ સા-
હેબં ॥ ૧ ॥ ઈંદ્રિયવશ પડ્યો રે, પાળ્યાં વ્રત નવિ સુસે; ત્રસ પણુ નવિ

ગણ્યા રે, હણીયા થાવર હુંશે; વ્રત ચિત્ત નવિ ધર્યા રે, ખીલું સાચું ન
 ઓલ્યું; પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મેં હઠિહું ઓલ્યું ॥ સાહેબ ૦
 ॥ ૨ ॥ ચોરી મેં કરી રે, ચઉવિહ અદત્ત ન ટાળ્યું; શ્રી જિન-
 આણુશું રે, મેં નવિ સંચમ પાળ્યું; મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન
 આહાર ગવેખ્યો; રસના લાલચે રે, નીરસ પિંડ ઉવેખ્યો ॥ સાહેબ ૦
 ॥ ૩ ॥ નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહવશ પડીઓ; પરસ્ત્રી દેખીને
 રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડીઓ; કામ ન કો સચાં રે, પાપે પિંડ
 મેં ભરીઓ; શુદ્ધ યુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીઓ
 ॥ સાહેબ ૦ ॥ ૪ ॥ લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી; તોપણ
 નવિ મળી રે, મળી તો નવિ રહી રાખી; જે જન અલિલખે રે, તે
 તો તેહથી નાસે; તૃણ સમ જે ગણે રે, તેહની નિત્ય રહે પાસે ॥ સા-
 હેબ ૦ ॥ ૫ ॥ ધન્ય ધન્ય તે નરા રે, એહનો મોહ વિછોડી; વિષય
 નિવારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી; અલક્ષ્ય તે મેં લખ્યાં રે, રાત્રિ-
 ભોજન કીધાં; વ્રત છ નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મૂળથી લીધાં ॥ સાહેબ ૦
 ॥ ૬ ॥ અનંત ભવ હું ભર્યો રે, ભમતાં સાહિબ મળીયો; તુમ વિના
 કોણ દીયે રે, ઓધરયણ મુજ ખળીયો; સંભવ આપજો રે, ચરણ-
 કમળ તુમહુ સેવા; નય એમ વિનવે રે, સુણજો દેવાધિદેવા ॥ સાહિબ
 સાંભળો રે, સંભવ અરજ હુમારી ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન ॥

અભિનંદન જિન દરિશણ તરસીએ, દરિશણ દુર્લભ દેવ;
 મત મત લેદે રે જો જઈ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ ॥ અભિ-
 નંદન ૦ ॥ ૧ ॥ સામાન્યે કરી દરિશણ દોહહું; નિર્ણય સકલ વિ-
 શેષ; મદમેં ઘેર્યાં રે આંધો કેમ કરે, રવિ શશિ રૂપ વિલેખ ॥ અભિ-

નંદન૦ ॥ ૨ ॥ હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઈએ, અતિ દુર્ગમ નય-
વાદ; આગમવાદે હો ગુરૂગમ કો નહીં, એ સખલો વિષવાદ ॥ અલિ-
નંદન૦ ॥ ૩ ॥ ધાતિ દુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિશણુ જગ-
નાથ; ધીકાઈ કરી મારગ સંચરૂં, સેશું કોઈ ન સાથ ॥ અલિનંદન૦ ॥
૪ ॥ દરિશણુ દરિશણુ રટતો જો કરૂં, તો રણુરોઝ સમાન; જોહને
પીપાસા હો અમૃતપાનની, કિમ ભાંજે વિષપાન ॥ અલિનંદન૦ ॥
૫ ॥ તરસ ન આવે હો મરણુ જીવન તણો, સીજે જો દરિશણુ
કાજ; દરિશણુ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનંદધન મહારાજ
॥ અલિનંદન૦ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી સુમતિ જિન સ્તવન ॥

(મોહના મોતી ઘો હમારો—એ દેશી.)

અતુલીબલ અરિહંત નમીજે, મન તનુ વચન વિકાર વમી-
જે; શ્રી જિન કેરી આણુ વહીજે, તો મનવાંછિત સહેજે લીજે ॥
સેવીએ ભવિ સુમતિ જિણુંદા, ટાલીએ ભવકુંદા ॥ ૧ ॥ એ આંક-
ણી ॥ અશુભાશ્રવનો સંગ ન કીજે, સમકિત શુદ્ધ સુધારસ પીજે;
અભય સુપાત્ર દાન દોય દીજે, નિજ ગુરૂની ભલી ભકિત વદીજે ॥
સેં ટાલીં ॥ ૨ ॥ સુમતિ જિનેશ્વર સુમતિ જો આપે, જિન દરશનથી
દુર્ગતિ કાપે; નામ જપો અષ્ટોત્તર શત જાપે, મોહતિમિર હસે તપ
રવિતાપે ॥ સેં ટાલીં ॥ ૩ ॥ ત્રિકરણુ શુદ્ધ નવનિધ નિર્દૂષણુ, પહે-
રો શીલ સલીલ વિભૂષણુ; સંશયથી નિત્ય રહીયે લુખા, જખલગે
નલ અવગાહે પૂખા ॥ સેં ટાં ॥ ૪ ॥ ધર્મનું કામ તે ભાવશું કીજે,
ગુરૂમુખવચન વિનય કરી લીજે; ભવસમુદ્ર તરવો વાંછીજે, જડ
ચેતન ઝેહુ ભિન્ન લખીજે ॥ સેં ટાલીં ॥ ૫ ॥ પંચમગતિગામી

પ્રભુ પાયા, સવિ કારજ સીદ્ધાં દિલ ભાયા; સૌભાગ્યચંદ્ર ગુરુ સુપ-
સાયા, સ્વરૂપચંદ્રે જિનના ગુણુ ગાયા ॥ સે૦ ટા૦ ॥ ૬ ॥

॥ પદ્મપ્રભુનું સ્તવન ॥

શ્રી પદ્મપ્રભ જિનરાજજી, તનુ રક્ત કમલ સમ વાન હો; જ્ઞાન
અનંતશું બાણુતા, દિલ કરુણાગેહુ સમાન હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૧ ॥
કેવલદર્શન દેખીને, કહે લોક અલોકની વાત હો; સમયાંતર ઉપયો-
ગથી, સાકાર અનાકાર જાત હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૨ ॥ ભાવિ ભૂત
ભવિષ્યની, ભવિ આગલ કહે જગનાથ હો; ચઉમુખે વાણી પ્રરૂપતા,
તારણુ કારણુ ભવપાથ હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૩ ॥ પુષ્કર મેઘ થકી ભલી,
બોધિ અંકુર રોપણુહાર હો; શ્રદ્ધા ભાષણુ રમણુતા, મૂલ કંદ અંદ
નિરધાર હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૪ ॥ શમ સંવેગ નિર્વેદતા, અનુકંપા
અને આસ્તિક્ય હો; શાખા ચાર અને ભલો, ઊર્ધ્વ શાખા તે ઝિડિમ
આધિક્ય હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૫ ॥ પત્ર સંપત્તિ સુખરૂપીયા, સુરસુખ
છે ત્યાં ફૂલ હો; ફલ શિવસુખ પામે ભવિ જિહાં, અક્ષય સ્થિતિ
અનુકૂલ હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૬ ॥ ભાવ મેઘ બહુ ગુણુ બાણીએ, જિન-
વાણી સકલ મળ શોધ હો; વાણી ભવનિસ્તારિણી, તે સુણી પામ્યો
પ્રતિબોધ હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૭ ॥ તે ઉપકારી ત્રિલોકને, આપે અવિચલ
સુખવાસ હો; સૌભાગ્યચંદ્ર પસાયથી, કહે સ્વરૂપચંદ્ર ગુણુ ભાસ
હો ॥ શ્રી પદ્મ૦ ॥ ૮ ॥

॥ શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન ॥

(દક્ષિણ દોહિલો હો રાજ-એ દેશી.)

શ્રી જિન સાતમો રાજ, સ્વામી સુપાસજી રાજ, તેહતું દર્શન

હો લહીયે પૂરણ પુણ્યથી; પ્રભુ શુભ ધ્યાની હો રાજ, સમકિતદાની
 હો રાજ, શોભા અધિક હો કહીએ સુર નર અન્યથી ॥૧॥ જગત
 શિરોમણિ રાજ, પાસ જિણુંદનો રાજ, નમીયે તેહને રે શુદ્ધ
 ભાવિત ભક્તિથી; જિનપ્રતિમાને હો રાજ, રૂપ વિધાને હો રાજ,
 પૂજે પ્રણમો હો ધ્યાવો શુભખખર યુક્તિથી ॥૨॥ વાંછિત કાળે
 હો રાજ, સ્વામી નિવાળે હો રાજ, તે જિન આપે હો રૂડી શિવપુર
 સંપદા; જસ મુખ દીઠે હો રાજ, પાતક નીઠે હો રાજ, નામે નાવે હો
 દારિદ્ર દોહગતા કદા ॥૩॥ બાહ્ય અભ્યંતર હો રાજ, શુભ ગુણ શોભતા
 હો રાજ, સહસ્સ અઠોત્તર હો આપે અનંત ગુણાકરા; દોષ ન દીસે હો
 રાજ, અદાર અનેશ હો રાજ, નિજ ગુણુ નિર્મલ હો ભાસે જે નિશાકરા
 ॥૪॥ નયરી વાણારસી હો રાજ, રચણે ઉલ્લસી હો રાજ, તિહાં પ્રભુ
 જન્મ્યા હો સ્વામી નર સુર ઈંદના; સૌભાગ્યચંદ્રનો રાજ, સેવક બોલે
 હો રાજ, સ્વામી સાચી હો માનો સ્વરૂપની વંદના ॥૫॥

॥ શ્રી ચંદ્રપ્રભુજીનું સ્તવન ॥

જિનજી ચંદ્રપ્રભુ અવધારો કે, નાથ નિહાલજો રે લોલ; બ-
 મણી બિરૂદ ગરીબનિવાજની, વાચા પાળજો રે લોલ ॥ ૧ ॥ હરખે
 હું તમ શરણે આવ્યો કે, મુજને રાખજો રે લોલ; ચોરટા ચાર ચુગલ
 જે ભૂંડા કે, તેને દૂર નાખજો રે લોલ ॥ ૨ ॥ પ્રભુજી પંચ તણી પર-
 શંસા કે, રૂડી થાપજો રે લોલ; મોહન મેર કરીને મુજને, દરશન
 આપજો રે લોલ ॥ ૩ ॥ તારક તુમ પાલવ મેં આડ્યો કે, હવે મુને
 તારજો રે લોલ; કુતરી કુમતિ થઈ છે કેડે કે, તેને વારજો રે લોલ
 ॥ ૪ ॥ સુંદરી સુમતિ સોહાગણુ સારી કે, ખ્યારી છે ઘણી રે લોલ;
 તાતજી તે વિણુ જીવે ચૌદ, ભુવન કર્યું આંગણું રે લોલ ॥ ૫ ॥ લખ

શુભ લખમણા રાણીના જાયા કે, મુજ મન આવજો રે લોલ; અનુપમ અનુભવ અમૃત મીઠી કે, સુખડી લાવજો રે લોલ ॥ ૬ ॥ દીપતી દોઢસો ધનુષ પરિમાણ કે, પ્રભુજીની દેહડી રે લોલ; દેવની દશ પૂરવ લખ માન કે, આયુષ્ય વેલડી રે લોલ ॥ ૭ ॥ નિગુણ નિરાગી પણ હું રાગી કે, મન માંહે રહ્યો રે લોલ; શુભ ગુરુ સુમતિ-વિજય સુપસાય કે, રામે સુખ લહ્યો રે લોલ ॥ ૮ ॥

॥ શ્રીસુવિધિ જિન સ્તવન ॥

(હવે ન જાઉં મહી વેચવા રે લોલ— એ દેશી.)

સાહેબ સુવિધિ જિણુંદને રે લો, પૂજો ધરી મન ખંત; શુભ ભાવથી રે, ચાલો જઈએ જિનવર વંદવા રે લો; ઉમંગ આણી અંગમાં રે લો, આલસ મૂકો દિગંત ॥ શું ચાં ॥ ૧ ॥ ચરણ પાવન થાયે ચાલતાં રે લો, દર્શને નયન પવિત્ર; શું પંચાભિગમને સંભારીને રે લો, નિસિદ્ધી ત્રિકરણ વિચિત્ર ॥ શું ચાં ॥ ૨ ॥ શિર નામી કર જોડી રે લો, વંદન કરો એકચિત્ત; શું દ્રવ્ય ભાવ તવ સાચવી રે લો, શુદ્ધ કરો સમકિત ॥ શું ચાં ॥ ૩ ॥ જિન-પ્રતિમા જિન સારખી રે લો, એહમાં નહીં સંદેહ; શું તેહની ભક્તિ કર્યા થકી રે લો, લહીએ સુખ અછેહ ॥ શું ચાં ॥ ૪ ॥ શોભન વિધિ સુવિધિ પ્રભુ રે લો, મગર લાંછન મહારાય; શું દીજે સૌભા-અ પદ સેવતાં રે લો, આત્મ સ્વરૂપ પસાય ॥ શું ચાં ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી શીતલનાથજીનું સ્તવન ॥

મહારે શીતલ જિનશું લાગી પૂરણ પ્રીત જો, સાહેબજીની સેવા ભવદુઃખ ભાંજશે રે જો; જિનપ્રતિમા જિન સરખી દિલમાં જોય

જે, ભક્તિ કરતાં પ્રભુજી ખૂબ નિવાજશે રે જો ॥ ૧ ॥ જેણે
 જોતાં લાધું રત્ન ચિંતામણિ હાથ જો, તેહને રે મૂકીને કુણુ
 ગ્રહે કાચને રે જો; જેણે મનશું કીધાં જૂઠાનાં પરચ-
 ખખાણુ જો, તે નર જોલે સો વાતે પણ સાચને રે જો
 ॥ ૨ ॥ જે પામ્યા પરિગલ પ્રીતે અમૃતપાન જો, ખાઈ જલ
 તે પીવા કહો કુણુ મન કરે રે જો; જે ધરમાં જોઠા પામ્યા
 લખમી જોર જો, ધનને કાજે દેશ દેશાંતર કોણુ ફરે રે જો ॥ ૩ ॥
 જેણે સેવ્યા પૂરણુ ચિત્તે અરિહંત દેવ જો, તેહના રે મન માંહે કિમ
 બીજા ગમે રે જો; એ તો દોષરહિત નિકલંકી ગુણુભંડાર જો, મનકું
 રે અમાઈ પ્રભુ સાથે રમે રે જો ॥ ૪ ॥ મુને મલીયા પૂરણુ લાગ્યે
 શીતલનાથ જો, દેખીને હું હરખ્યો તન મન રંજ્યાં રે જો; એ તો
 દોલતદાથી પ્રભુજીનો દેહાર જો, મેં તો જોતાં પ્રભુને કર્મદલ ગંજ્યાં
 રે જો ॥ ૫ ॥ શ્રી વિધિપક્ષે દેહરે મુંદરા નગર મોઝાર જો, આંગી રે
 નવરંગી શિખર સોહામણી રે જો; એ તો તેજે દીપે ઝગમગ જ્યોતિ
 વિશાલ જો, સોહે રે મનમોહન મૂર્તિ રલીયામણી રે જો ॥ ૬ ॥ સચ
 સત્તર એકાશીએ રૂડો ભાદ્રવ માસ જો, સ્તવન રચ્યું એ પ્રેમે પરવ
 પબ્જસણે રે જો; શ્રી સહજસુંદર શિષ્ય જોલે ઇણી પરે વાણી જો,
 ભાવે રે નિત્ય લાલ કહે હરખે ઘણે રે જો ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી શ્રેયાંસ જિન સ્તવન ॥

(કર્મ ન છૂટે રે પ્રાણીયા—એ દેશી.)

તુમે બહુ મિત્રી રે સાહિબા, મારે તો મન એક; તુમ વિષુ
 બીજો રે નવિ ગમે, એ મુજ મોટી રે ટેક ॥ શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો ॥
 એ આંકણી ॥ ૧ ॥ મન રાખો તુમે સવિ તણાં, પણ કિંહા એક

મળી જાઓ; લલચાવો લખ લોકને, સાથી સહેજ ન થાઓ ॥ શ્રી૦
 ॥ ૨ ॥ રાગ ભરે જન મન રહો, પણ તિહું કાળ વૈરાગ; ચિત્ત
 તુમારા રે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામે રે તાગ ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ એવા
 શું ચિત્ત મેળવ્યું; મેળવ્યું પહેલાં ન કાંઈ; સેવક નિપટ અબૂઝ છે,
 નિર્વહેશો તુમે સાંઈ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ નિરાગીશું રે કિમ મળે, પણ
 મળવાનો એકાંત; વાચક યશ કહે મુજ મિત્રો, ભક્તો કામણ
 તંત ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી વાસુપૂજ્યનું સ્તવન ॥

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવનસ્વામી, ઘનનામી પરનામી રે;
 નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ક્ષણ કામી રે ॥ વા૦ ॥ ૧ ॥
 નિરાકાર અલેહ સંગ્રાહક, લેહગ્રાહક સાકારો રે; દર્શન દુલેહ ચે-
 તન, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારો રે ॥ વા૦ ॥ ૨ ॥ કર્તા પરિણામી
 પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરીએ રે; એક અનેક રૂપ નયવાદે, નિયતો
 નય અનુસરીએ રે ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥ દુઃખ સુખ રૂપ કરમ ક્ષણ જાણો,
 નિશ્ચય એક આનંદો રે; ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિન-
 ચંદો રે ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥ પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ક્ષણ
 ભાવી રે; જ્ઞાન કરમ ક્ષણ ચેતન કહીએ, લેલો તેહ મનાવી રે ॥ વા૦
 ॥ ૫ ॥ આતમજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, ઝીજ તો દ્રવ્યલિંગી રે; વસ્તુગતે જે
 વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન મતિ સંગી રે ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥

॥ વિમળ જિન સ્તવન ॥

વિમલ વિમલ ગુણે રાજતા, ગાહ્ય અભ્યંતર લેહ; જિણુંદ
 જીહારીએ; સૂચી પુલા દષ્ટાંતથી, મન વચ કાય નિવેદ. જિ૦ ॥ ૧ ॥

સ્પષ્ટ બદ્ધ નિઘત્ત તે, નિકાચિત અવિશેષ. જિં ૦ ॥ આત્મપ્રદેશ માંહે
મલ્યા, મલ તે કર્મ પ્રદેશ. જિં ૦ ॥ ૨ ॥ અસંખ્ય પ્રદેશી ચિન્મયી,
ચેતન ગુણ સંભાર. જિં ૦ પ્રદેશે પ્રદેશે રમી રહી, વર્ગણા કર્મ
અપાર. જિં ૦ ॥ ૩ ॥ પંચ રસાયન ભાવના, ભાવિત આતમ તત્ત્વ.
જિં ૦ ॥ ઉપલતા ઘાંડી કનકતા, પામે ઉતમ સત્ત્વ. જિં ૦ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ
ભાવના શ્રુત તણી, ખીણ તપતીય સત્ત્વ. જિં ૦ ॥ તુરીય એકત્વ ભાવના,
પંચમ ભાવ સુસત્ત્વ. જિં ૦ ॥ ૫ ॥ એમ કરી સર્વ પ્રદેશને, વિમલ
કર્યા જિનરાય. જિં ૦ ॥ નામ યથાર્થ વિચારીને, નમે સ્વરૂપ નિત્ય
પાય. જિં ૦ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી અનંત જિન સ્તવન ॥

(રાગ મા૩—દેશી કરેલડાની)

જ્ઞાન અનંતું તાહરે રે, દરિસન તાહરે અનંત; સુખ અનંતમય
સાહિબા રે, વીર્ય ઉદ્ધસ્યું અનંત ॥ ૧ ॥ અનંત જિન આપજે રે,
મુજ એહ અનંતાચાર ॥ અં ॥ મુજને નહીં અવરશું ખ્યાર ॥ અં ॥
તુજને આપંતાં શી વાર ॥ અં ॥ એહ છે તુજ યશનો ઠાર ॥ અં ॥
એ આંકણી ॥ આપ બજનો ન ખોલવો રે, નહીં મલવાની ચિંત;
મારે પોતે છે સવે રે, પણ વિચે આવરણુની ભિંત ॥ અં ॥ ૨ ॥ તપ
જપ કિરિયા મોઘરે રે, ભાંજી પણ ભાંગી ન જાય; એક તુજ આણુ લગે
થકી રે, હેલામાં પરહી થાય ॥ અં ॥ ૩ ॥ માત ભણી મરૂદેવીને રે,
જિન ઋષભે ક્ષણુમાં દીધ; આપ પિયાઈ વિચારતાં રે, ધમ કિમ વીતરા-
ગતા સિદ્ધ ॥ અં ॥ ૪ ॥ તે માટે તસ અરથીયા રે, તુજ પ્રાર્થતા જે
કોઈ લોક; તેહને આપો આપણી રે, તિહાં ન ઘટે કરાવવી ટોક ॥ અં ॥

૫ ॥ તેહને તેહનું આપવું રે, તિહાં શ્યો ઉપજે છે ખેદ; પ્રાર્થના કરતે તાહરે રે, પ્રભુતાઇનો પણ નહીં છેદ ॥ અં ॥૬॥ પામ્યા પામે પામશે રે, જ્ઞાનાદિક જેહ અનંત; તે તુજ આણાથી સવે રે, કહે માનવિજ્ય ઉદ્ધસંત ॥ અનંતં ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી ધર્મ જિનેશ્વરનું સ્તવન ॥

(મુખને મ. કલડે—એ દેશી.)

શ્રી ધર્મ જિણું દયાલુ ॥ ધર્મ તણો દાતા ॥ સવિજંતુ તણો રખવાલુ ॥ ધર્મ તણો ત્રાતા ॥ જસ અમીય સમાણી વાણી ॥ ધર્મં ॥ જેહ નિસુણે ભવિ પ્રાણી ॥ ધર્મં ॥ ૧ ॥ તેહના ચિત્તનો મલ જ્ય-
 ૧ ॥ ધર્મં ॥ જિમ કતક ફલે જલ થાય ॥ ધર્મં ॥ નિર્મલતા તેહજ ધર્મં ॥ ધર્મં ॥ કલુષાઈ મિથ્યાનો મર્મં ॥ ધર્મં ॥ ૨ ॥ નિજ ધર્મં તો સહજ સલાવ ॥ ધં ॥ તોહિ તુજ નિમિત્ત પ્રભાવ ॥ ધં ॥ વનરા ॥ કુલન શક્તિ ॥ ધં ॥ પણ ઋતુરાજે હોઈ વ્યક્તિ ॥ ધર્મં ॥ ૩ ॥ કમલાકરે કમલ વિકાસ ॥ ધં ॥ સૌરભતા લ-
 અમીવાસ ॥ ધં ॥ તે દિનકર કરણી જ્યેય ॥ ધં ॥ ઈમ ધર્મ-
 દાયક તું હોય ॥ ધં ॥ ૪ ॥ તે માટે ધર્મના રાગી ॥ ધર્મં ॥ તુજ પદ સેવે વડલાગી ॥ ધં ॥ કહે માનવિજ્ય ઉવઝાય ॥ ધં ॥ નિજ અનુભવ જ્ઞાન પસાય ॥ ધર્મં ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી શાંતિ જિન સ્તવન ॥

શાંતિ જિનેસર સાહિબા રે, શાંતિ તણો દાતાર ॥ સદૃષ્ટા ॥ અંતરજામી છો માહુરા રે, આતમના આધાર ॥ સં ॥ શાંતિં ॥ ૧ ॥ ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરી રે, મન ચાહે મલવાને કાજ ॥ સં ॥ નયણુ

ચાહે પ્રભુ નિરખવા રે, ઘો દરિસણુ મહારાજ ॥ સ૦ ॥ શાંતિ૦ ॥
 ૨ ॥ પલક ન વિસરો મન થકી રે, જેમ મોરા મન મેહ ॥ સ૦ ॥
 એક પખો કેમ રાખીએ રે, રાજ કપટનો નેહ ॥ સ૦ ॥ શાંતિ૦ ૩ ॥
 નેહ નજર નીહાલતાં રે, વાધે ખમણો વાન ॥ સ૦ ॥ અખૂટ ખબનો
 પ્રભુ તાહરો રે, દીજીએ વંછિત દાન ॥ સ૦ ॥ શાંતિ૦ ॥ ૪ ॥
 આશ કરે જે કોઈ આપણી રે, નહીં મૂકીએ નિરાશ ॥ સ૦ ॥ સેવક
 જાણીને આપણો રે, દીજીએ તાસ દિલાસ ॥ સ૦ ॥ શાંતિ૦ ॥ ૫ ॥
 દાયકને દેતાં થકા રે, ક્ષણ નવિ ભાગે વાર ॥ સ૦ ॥ કાજ સરે નિજ
 દાસનાં રે, એ મોટો ઉપગાર ॥ સ૦ ॥ શાંતિ૦ ॥ ૬ ॥ એવું જા-
 ણીને જગધણી રે, દિલ માંહિ ધરજો પ્યાર ॥ સ૦ ॥ રૂપવિજય
 કવિરાયનો રે, મોહન જયજયકાર ॥ સ૦ ॥ શાંતિ ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી કુંથુનાથ સ્તવન ॥

(કેસરવરણો હો કાઠ કસુંબો મહારા લાલ—એ દેશી.)

કુંથુ જિનની હો સેવા માગું મહારા લાલ, વિનય કરીને હો,
 પાયે લાગું મહારા લાલ; જગજીવન જિનજી હો. ઇણુ ભવ દીઠા
 મહારા લાલ, સાકર દુધથી હો, લાગે મીઠા મહારા લાલ ॥ ૧ ॥
 સમોસરણુ ખેઠા હો, પ્રભુજી દીપે મહારા લાલ, સમતા રસથું
 હો, જગને ઝીપે મહારા લાલ; દેવદંદુલિ રૂઠા હો, ગગને વાજે
 મહારા લાલ, વલી તિહાં કિણુ જાણું હો, ભામંડલ છાજે મહારા
 લાલ ॥ ૨ ॥ ચારે દિશિ દેવતા હો, ચામર ઢાલે મહારા લાલ, ભ-
 વના ફેરા હો, પ્રભુજી ટાલે મહારા લાલ; જિનજીનું દર્શન હો,
 મોહનગારૂં મહારા લાલ, પલ એક દિલથી હો, હું ન વિસારૂં
 મહારા લાલ ॥ ૩ ॥ સેવક ઉપર હો, મહેર ધરીજે મહારા લાલ,

પ્રખ્યાં દીજે હો, તાપ હરીજે મહારા લાલ; નિત્ય લાલ પ્રભુમી
હો, એમ પયપે મહારા લાલ, પ્રભુજીને સમરી હો, પાતક કંપે મ-
હારા લાલ ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી અરથનાથનું સ્તવન ॥

(આણસરા ભેગી—એ દેશી.)

શ્રી અર જિન લવજલનો તારૂ, મુજ મન લાગે વારૂ રે ॥ મન-
મોહન સ્વામી ॥ ખાંહુ ગ્રહી એ ભવિજન તારે, આણે શિવપુર આરે રે
॥ મન૦ ॥ ૧ ॥ તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માને
॥ મન૦ ॥ ૨ ॥ પશુ નવિ ભય મુજ હાથોહાથે, તારે તે છે સાથે રે
॥ મન૦ ॥ ૩ ॥ ભગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકું, જ્ઞાનીને ફલ
ફલ રે ॥ મન૦ ॥ ૪ ॥ કાયા કષ્ટ વિના ફલ લહીએ, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ
રે ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥ જે ઉપાય બહુવિધની રચના, યોગ માયા તે
મણો રે ॥ મન૦ ॥ ૬ ॥ શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ધ્યાને, શિવ દીયે પ્રભુ
પરાણો રે ॥ મન૦ ॥ ૭ ॥ પ્રભુ પદ વલગ્યા તે રહ્યા તાબ, અ-
લગા અંગ ન સાબ રે ॥ મન૦ ॥ ૮ ॥ વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઈ,
એ પ્રભુના ગુણ ગાઈ રે ॥ મન૦ ॥ ૯ ॥

॥ શ્રી મહિ જિન સ્તવન ॥

(સાસુ પૂછે હે વહૂ—એ દેશી.)

મહિમા મહિ જિણુંદનો, એકે જીલે કહ્યો કિમ જાય; યોગ
ધરે ભિન્ન યોગશું, ચાલા પશુ યોગના દેખાય ॥ મ૦ ॥ ૧ ॥ વચણે
મજાવે સભા, મન સમજાવે અનુત્તર દેવ; ઔદારિક કાયા પ્રત્યે,
સમીપે કરાવે સેવ ॥ મ૦ ॥ ૨ ॥ ભાષા પશુ સવિ શ્રોતાને,

નિજ નિજ ભાષાએ સમબળ્ય; હુરખે નિજ નિજ રીજમાં, પ્રભુ તો
નિરવિકાર કહાય ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥ યોગ અવસ્થા જિન તાણી, જ્ઞાતા
હુએ તિણે સમબળ્ય; ચતુરની વાત ચતુર લહે, મૂઠ ઝિચારા દેખી
મુંઝાય ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥ મૂરખ જન પામે નહીં, પ્રભુ ગુણનો અનુભવ
રસસ્વાદ; માનવિજ્ય ઉવઝાયને, તે રસસ્વાદે ગયો વિખવાદ ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન ॥

(પાંડવ પાંચે વંદતાં—એ દેશી.)

મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં, અતિ ઉદ્વેશિત તન મન થાય રે; વદન
અનોપમ નિરખતાં, મારાં ભવ ભવનાં દુઃખ જાય રે ॥ ૧ ॥ મારાં
ભવ ભવનાં દુઃખ જાય, જગદ્ગુરુ જાગતો ॥ સુખકંદ રે ॥ સુખકંદ અ-
મંદ આણુંદ, પરમ ગુરુ જાગતો ॥ સુ૦ ॥ એ આંકણી ॥ નિશિ દિન
સૂતાં જાગતાં, હુઠ્ઠાથી ન રહે ફર રે; જખ ઉપકાર સંભારીએ, તવ
ઉપજે આનંદ પૂર રે ॥ ત૦ ॥ જ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રભુ ઉપકાર
ગુણે ભર્યા, મન અવગુણ એક ન સમાય રે; ગુણ ગુણ અનુખંધી
હુઆ, તે તો અક્ષય ભાવ કહાય રે ॥ તે૦ ॥ જ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
અક્ષય પદ દીયે પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ રૂપ રે; અક્ષર સ્વર
ગોચર નહીં, એ તો અકલ અમાય અરૂપ રે ॥ એ૦ ॥ જ૦ ॥ સુ૦ ॥
૪ ॥ અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન લિખાય રે; વાયક યશ
કહે પ્રેમથી, પણ મન માંહે પરખાય રે ॥ ૫૦ ॥ જ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી નમિ જિન સ્તવન ॥

(ગરખો કણે રે કારાવ્યો કે નંદજના લાલ રે—એ દેશી.)

નમિનાથ જિણેસર વંદો કે, દિલમાં આણી રે, એ તો વિપ્રા

રાણી નંદો કે, ગુણમણિ ખાણી રે, એ તો વિજય નૃપતિ કુલચંદ્રો કે
 ॥ દિ૦ ॥ એહને દીઠે પરમાનંદો કે ॥ ગુ૦ ॥ ૧ ॥ એ તો સોવન વર્ણુ
 સોહાયા કે ॥ દિ૦ ॥ એણે મેલી સંસારની માયા કે ॥ ગુ૦ ॥ એ તો
 વીતરાગ નામ કહાયા કે ॥ દિ૦ ॥ એ તો મુક્તિ મંદિરમાં વાયા કે
 ॥ ગુ૦ ॥ ૨ ॥ હું તો ભક્તિ કરૂં ભલે ભાવે કે ॥ દિ૦ ॥ જેમ જન્મ
 મરણ ભય નાવે કે ॥ ગુ૦ ॥ ધરે મંગળમાળા આવે કે ॥ દિ૦ ॥ મુજ
 મનહું આનંદ પાવે કે ॥ ગુ૦ ॥ ૩ ॥ પ્રભુમૂર્તિ મુજને ખ્યારી કે ॥ દિ૦
 ॥ ભવિષ્યને મોહનગારી કે ॥ ગુ૦ ॥ ગુણ ગાવે સુર નર નારી કે ॥
 દિ૦ ॥ પ્રભુ આપે સંપત્તિ સારી કે ॥ ગુ૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુ તમે હું સેવક
 તારો કે ॥ દિ૦ ॥ મુજ આવાગમણુ નિવારો કે ॥ ગુ૦ ॥ મુજ વિનતડી
 અવધારો કે ॥ દિ૦ ॥ નિત્ય લાલ છે દાસ તુમારો કે ॥ ગુ૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી નેમનાથ જિન સ્તવન ॥

(આવો જમાઇ પ્રાહુણા એ-દેશી)

નિરખ્યો નેમિ જિણુંદ રે અરિહંતાણ, રાજેમતી કર્યો ત્યાગ
 ભગવંતાણ; પ્રહ્યારી સંજમ ગ્રહો અરિં અનુક્રમે થયા વીતરાગ
 ભગવંતાણ ॥ ૧ ॥ ચક્ર ચામર સિંહાસને અરિં પાદપીઠ સંકેત
 ભગવાંછત્ર ચાલે આકાશમાં અરિંદેવદુહુલિ વરતંત ભગવંતાણ ॥ ૨ ॥
 સહસ્ર જ્યેષ્ઠ ધ્વજ સોહતો અરિં પ્રભુ આગળ ચાલંત ભગવં કનક-
 કમળ તવ ઉપરે અરિં વિચરે પાય ઠવંત ભગવંતાણ ॥ ૩ ॥ ચાર
 મુખે દેઈ દેશના અરિં ત્રણ ગઢ અકઝમાળ ભગવાં કેશરી ભસ્મ સુનવા
 અરિં વાધે નહીં કોઈ કાળ ભગવં ॥ ૪ ॥ કાંટા પણ ઉંધા હોઈ
 અરિં સર્વ લોક અનુકૂળ ભગવાં ખટ ઋતુ સમકાળે ફળે અરિં વાયુ

નહીં પ્રતિકૂલ લગ૦ ॥ ૫ ॥ પાણી સુગંધ સુર કુસુમની અરિં વૃષ્ટિ
હોઈ શું રસાળ લગ૦ ॥ ૫ ॥ પંખી દેઈ સુપ્રદક્ષિણા અરિં વૃક્ષ નમે અંતરાલ
લગ૦ ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની અરિં સેવઃ કરે સુર કોડ લગ૦ ॥
ચાર નિકાયના જઘન્યથી અરિં ચૈત્યવૃક્ષ તિમ જાઈ લગવંતા ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી શાંતિ જિન વિજ્ઞપિ ॥

(દોહા)

એ કર જોડી વિનવું, સુષ્ટુ શ્રી જિનવર શાંતિ; પાપ ખમાવું
આપણાં, જે કીધાં એકાંત ॥૧॥ ઢાલ ॥ એકાંત કહું સુણો સ્વામી, હું તો
ચરણ તમારા પામી; મુજ માંહે કપટ છે બહુલાં, તે તો સુણંતા મન
થાયે દહુલા ॥ ૨ ॥ પર છિદ્ર પ્રગટ મેં કીધાં, કૂડાં આળ મેં પરને
દીધાં; તેથી છોડવો મુજ તાત, શાંતિનાથ સુણો મોરી વાત ॥ ૩ ॥ દોહા ॥
ભવ અનંત ભમી આવીયો, ચરણ તુમારે દેવ; જિમ રાજ્યું પારેવડું,
તિમ રાખો મુજ હેવ ॥૪॥ ઢાલ ॥ હવે એકેં દ્રિયાદિક જીવ, દુહવ્યા કરતા
અતિ રીવ; તસ લાખ ચોરાશી ભેદ, રાગ દ્રેષ પમાડ્યા ખેદ ॥ ૫ ॥
મૃષા યોલતાં નાવિ લાજ, તો કિમ સરશે આતમ કાજ; ચોરી ઇણ
ભવ પરભવ કીધી, પર રમણીશું દૃષ્ટિ દીધી ॥૬॥ દોહા ॥ મધુજિંદુ સમ
વિષયસુખ, હુઃખ તો મેરૂ સમાન; માનવી મન ચિંતે નહીં, કરતો
કોડ અજ્ઞાન ॥૭॥ ઢાલ ॥ અજ્ઞાનપણે ઋદ્ધિ મેલી, વ્રત વાડી ભલી પરે
ભેલી; હવે સાર કરો પ્રભુ મોરી, રાત દિવસ સેવા કરૂં તોરી ॥ ૮ ॥
બહુ ગુનહી છું શ્રી શાંતિ, મુજ ટાળો ભવની જ્ઞાંતિ; હું તો માયું છું
અવિચળ રાજ, ઇમિ પલણે શ્રી જિનરાજ ॥ ૯ ॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચળનું ચૈત્યવંદન ॥

(રાગ હરિગીત.)

શ્રી વિમલ ગિરિવર સુર સુસેવિત તીર્થ જે શાશ્વત સદા, મહિમા મનોહર જેહુને જિનરાજ ગાવે સર્વદા; મુનિરાજનાં મંડલ જિહાં વિચરી પરમ સુખને વર્યા, ગાવો સદા ગિરિરાજના ગુણ કાજ સઘળાં તો સર્યા ॥ ૧ ॥ ત્રૈલોક્યમાં ત્રણ કાળમાં જેનો વિચ્છેદ ન થાય છે, સુર અસુર ઈંદ્ર નરેંદ્ર સરવે લાવથી ગુણ ગાય છે; જ્યાં પ્રથમ શ્રી જિનરાજ પૂર્વ નવાણું વાર સમોસર્યા, ગાવો સદા ગિરિરાજના ગુણ કાજ સઘળાં તો સર્યા ॥ ૨ ॥ પુંડરીક પ્રથમાધીશ ગણુપતિ સાધતા ગતિ પંચમી, જસ નામથી સંકટ અને લવલીરૂતા જાયે શમી; દર્શન અને સ્પર્શન થકી લગ્યો ઘણા લવથી તર્યા, ગાવો સદા ગિરિરાજના ગુણ કાજ સઘળાં તો સર્યા ॥ ૩ ॥

॥ શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન ॥

ઋષભ જિણુંદશુ પ્રીતડી, કિમ કીજે હો કહો ચતુર વિચાર; પ્રભુજી જઈ અળગા વસ્યા, તિહાં કિણુ નવિ હો કો વચન ઉચાર; ઋષભ જિણુંદશુ પ્રીતડી ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ કાગળ પણુ પહોંચે નહીં, નવિ પહોંચે હો તિહાં કો પરધાન; જે પહોંચે તે તુમ સમો, નવિ લાખે હો કોઈનું વ્યવધાન ॥ ઋષભ ॥ ૨ ॥ પ્રીતિ કરે તે રાગીયા, જિનવરજી હો તુમે તો વીતરાગ; પ્રીતડી જેહુ અરાગીથી, લેજવવી હો તે લોકોત્તર માગ ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥ પ્રીતિ અનાદિની વિષ ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ લાવ; કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી, કિણુ લાતે હો કહો અને ખનાવ ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ પ્રીતિ અનંતી પર થકી, જે તોડે

હો તે જોડે એહ; પરમ પુરૂષથી રાગતા, એકત્વતા હો દાખી ગુણુગેહ
 ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥ પ્રભુજીને અવલંબતાં, નિજ પ્રભુતા હો પ્રગટે
 ગુણુરાશ; દેવચંદ્રની સેવના, દેજો મુઝ હો અવિચળ સુખવાસ ॥ ઋ-
 ષભ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચલનું સ્તવન ॥

સુણુ સુણુ શત્રુજય ગિરિ સ્વામી, હું તો અરજ કરું શિર નામી;
 કૃપાનિધિ વિનતિ અવધારો, ભવસાગરપાર ઉતારો ॥ કૃપાનિધિ ૦
 ॥ ૧ ॥ પ્રભુ મૂરત મોહનગારી, નિરખ્યાં હરખે નર નારી, જાઉં વારી
 હું વાર હજારી ॥ કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૨ ॥ હવે ક્રીસીય વિમાસ ન ક્રીજે,
 મુજ ઉપર મહેર ધરીજે, દિલરંજન દરિશણુ દીજે ॥ કૃપાનિધિ ૦
 ॥ ૩ ॥ આજ સયલ મનોરથ ક્ષીયા, ભવ ભવનાં પાતીક ગગીયાં,
 પ્રભુ જો મુજસેં મુખ મગીયા ॥ કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૪ ॥ સમર્યા સંકટ
 ટળી જાય, નિત્ય નવ નવ મંગળ થાય, મુજ આતમ પુન્ય ભરાય ॥
 કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૫ ॥ કર જોડી વિનતિ ક્રીજે, કેશર ચંદન ચરચીજે,
 દિન ધન્ય ધન્ય તેહ ગણીજે ॥ કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૬ ॥ સેવો સ્વામી
 સદા સુખદાયી, કમ ના ન રહે ઘર કાંઈ, વાધે સંપત્તિ શોભ સવાઈ ॥
 કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રભુ દર્શ સરસ લહ્યો તારો, એથી હરખિત હોવે
 ચિત્ત મોરો, જેમ દીઠો ચંદચક્રોરો ॥ કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૮ ॥ નાભીરાય
 કુમર કુલચંદા, ભવિજન મન નયન આનંદા, ઓળંગે સુર અસુર
 જિણુંદા ॥ કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૯ ॥ જયકારી ઋષભ જિણુંદા, પ્રહુ સમ
 ધરે પરમ આનંદા, વહે શ્રીજિન ભક્તિ મુનીંદા ॥ કૃપાનિધિ ૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ ॥ જાત્રા નવાણું કરીએ ॥ એ
 આંકણી ॥ પૂરવ નવાણું વાર શેત્રુંજી ગિરિ, ઋષલ જિજ્ઞુંદ સમોસ-
 રીએ ॥ વિં ॥ ૧ ॥ કોઠિ સહસ લવ પાતક ત્રૂટે, શેત્રુંજી સામો
 ડગ ભરીએ ॥ વિં ॥ ૨ ॥ સાત છકૂ દોય અઠ્ઠમ તપસ્યા, કરી
 ચઢીએ ગિરિવરીએ ॥ વિં ॥ ૩ ॥ પુંડરીક પદ જપીએ હરખે,
 અધ્યવસાય શુભ ધરીએ ॥ વિં ॥ ૪ ॥ પાપી અલબ્ધ ન નજરે
 દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ ॥ વિં ॥ ૫ ॥ ભુઈ સંથારો ને નારી
 તણો સંગ, દૂર થકી પરિહરીએ ॥ વિં ॥ ૬ ॥ સચિત્ત પરિહારી ને
 એકલ આહારી, ગુરૂ સાથે પદ ચરીએ ॥ વિં ॥ ૭ ॥ પડિક્કમણું દોય
 વિધિશું કરીએ, પાપપડલ વિખરીએ ॥ વિં ॥ ૮ ॥ કળિકાળે એ
 તીરથ મોટું, પ્રવહણુ જિમ ભવદરીએ ॥ વિં ॥ ૯ ॥ ઉત્તમ એ
 ગિરિવર સેવતાં, પદ કહે ભવ તરીએ ॥ વિં ॥ ૧૦ ॥

॥ શ્રી પુંડરીકજીનું સ્તવન ॥

પ્રણમો પ્રેમે પુંડરીક રાજીઓ, ગાજીઓ જગમાં રે એહ ॥
 સૌભાગી ॥ જાત્રા રે જાતાં રે પગે પગે નિરજરે, ખહુ ભવ સચિત
 ખેહ ॥ સૌં ॥ પ્રણમોં ૧ ॥ હોઈયું વજલેપ સમોવડે, તે પણ
 બયે દૂર ॥ સૌં ॥ જો એ ગિરિનું દર્શન કીજીએ, ભાવ ભક્તિ ભ-
 રપૂર ॥ સૌં ॥ પ્રણમોં ॥ ૨ ॥ ગૌહત્યાદિક હત્યા પંચ છે, કારક
 તેહના જે હોય ॥ સૌં ॥ તે પણ એ ગિરિ દરશન જો કરે, પામે
 શિવગતિ સોય ॥ સૌં ॥ પ્રણમોં ॥ ૩ ॥ શ્રી શુક રાજા નૃપતિ
 ઇષ્ટ ગિરિ, કરતો જિનવર ધ્યાન ॥ સૌં ॥ ખટ માસે રિપુ વિલય

ગયા, વાઘ્યો અધિક તસ વાન ॥ સૌં ॥ પ્રણમોં ॥ ૪ ॥ ચંદ્ર-
 શેખર નિજ ભગિની ભોગવી, પાપ કીધો મહંત ॥ સૌં ॥ તે પંજુ એ
 તીરથ આરાધતાં, પામ્યો શુભ ગતિ સંત ॥ સૌં ॥ પ્રણમોં ॥ ૫ ॥
 મોર સર્પ વાઘણુ પ્રમુખ, બહુ જીવ છે જે વિકરાળ ॥ સૌં ॥ તે
 પજુ એ ગિરિ દરિશન પુન્યથી, પામે સુગતિ વિશાળ ॥ સૌં ॥ પ્ર-
 ણમોં ॥ ૬ ॥ એવો મહિમા એ તીરથ તણો, ચૈત્રી પુનમે વિશેષ
 ॥ સૌં ॥ શ્રી વિજયરાજ સૂરીશ્વર શિષ્યનો, દિન ગયા દુઃખ લેશ
 ॥ સૌં ॥ પ્રણમોં ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી રાયણુનું સ્તવન ॥

નીલુડી રાયણુ તરૂ તળે, સુણુ સુંદરી, પીલુડા પ્રભુના પાય રે,
 ગુણમંજરી. ઉજ્જવળ ધ્યાને ધ્યાઈએ, સુણું એહીજ મુક્તિ ઉપાય
 રે. ગુણું ॥ ૧ ॥ શીતળ છાયાએ ઝેસીએ, સુણું રાતડો કરી મન
 રંગ રે. ગુણું પૂજીએ સોવન કુલડે, સુણું જેમ હોય પ્રીતિ અભંગ
 રે. ગુણું ॥ ૨ ॥ ખીર ઝરે જેહ ઉપરે, સુણું નેહુ ધરીને એહુ રે.
 ગુણું ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે, સુણું થાયે નિર્મળ દેહુ રે. ગુણું
 ॥ ૩ ॥ પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા, સુણું હીયે એહુને જે સાર રે. ગુણું
 અભંગ પ્રીતિ હોય તેહુને, સુણું ભવ ભવ તુમ આધાર રે. ગુણું
 ॥ ૪ ॥ કુસુમ ફળ પત્ર મંજ રે, સુણું શાખા થડ ને મૂળ રે. ગુણું
 દેવ તણા વાસાય છે, સુણું તીરથને અનુકૂળ રે. ગુણું ॥ ૫ ॥ તીરથ
 ધ્યાન ધરો મુદ્દા, સુણું સેવો એહુની છાંય રે. ગુણું જ્ઞાનવિમળ
 ગુણુ ભાખીયો, સુણું શેત્રુંજી માહાત્મ્ય માંહુ રે. ગુણુમંજરી ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન ॥

મારગદેશક મોક્ષનો રે, કેવળજ્ઞાન નિધાન; ભાવ દયા સાગર
 પ્રભુ રે, પરઉપગારી પ્રધાન રે ॥ ૧ ॥ વીર પ્રભુ સિદ્ધ થયા, સંઘ
 સકળ આધારો રે; હવે ઇણ ભરતમાં, કોણ કરશે ઉપગારો રે ॥ વીર૦
 ॥ ૨ ॥ નાથ વિહુણું સૈન્ય જ્યુ રે, વીર વિહુણો રે જીવ; સાધે
 કોણ આધારથી રે, પરમાનંદ અભંગ રે ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ માતા વિ-
 હુણો ખાળ જ્યુ રે, અરહો પરહો અથડાય; વીર વિહુણા જીવડા રે,
 આકુળ વ્યાકુળ થાય રે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ સંશય છેદક વીરનો રે,
 વિરહ તે કેમ ખમાય; જે દીઠે સુખ ઉપજે રે, તે વિષુ કેમ રહેવાય
 રે ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ નિર્ધામક ભવસમુદ્રનો રે, ભવઅટવી સત્થવાહ;
 તે પરમેશ્વર વિષુ મળે રે, કેમ વાધે ઉત્સાહ રે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥
 વીર થકા પણુ શ્રુત તણો રે, હુતો પરમ આધાર; હવે ઇહાં શ્રુત આ-
 ધાર છે રે, અહો જિનમુદ્રા સાર રે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥ ત્રણ કાળે સવિ
 જીવને રે, આગમથી આણુંદ; સેવો ધ્યાવો ભવિજના રે, જિનપડિમા
 સુખકંદ રે ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥ ગણધર આચારજ મુનિ રે, સહુને ઇણી
 પડે સિદ્ધ; ભવ ભવ આગમ સંગથી રે, દેવચંદ્ર પદ લીધ રે ॥ વીર૦ ॥ ૯ ॥

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન ॥

ગિરૂઆ રે શુણુ તુમ તણા, શ્રી વર્ધમાન જિનરાયા રે ॥ સુણુતાં
 શ્રવણે અમી ઝરે, માહરી નિર્મળ થાયે કાયા રે ॥ ગિ૦ ॥ ૧ ॥ તુમ
 શુણુ ગણુ ગંગાજળે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉં રે ॥ અવર ન ધંધો
 આદરૂં, નિશિદ્ધિન તોરા શુણુ ગાઉં રે ॥ ગિ૦ ॥ ૨ ॥ ઝીડ્યા જે
 ગંગાજળે, તે છિદ્ધર જળ નવિ પેસે રે ॥ જે માલતી કુલે મોહીઆ,

તે બાવલ જઈ નવિ ઘેસે રે ॥ ગિ૦ ॥ ૩ ॥ એમ અમે તુમ ગુણ
ગોઠશું, રંગે રાચ્યા ને વળી માચ્યા રે ॥ તે કેમ પરસુર આદર્શ, જે
પરનારી વશ રાચ્યા રે ॥ ગિ૦ ॥ ૪ ॥ તું ગતિ તું મતિ આશરો,
તું આલંબન મુજ પ્યારો રે ॥ વાચક યશ કહે માહરે, તું જીવન જીવ
આધારો રે ॥ ગિ૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન ॥

વીર પ્રભુને ચિત્ત ધારજે ॥ સદા રે જીવ ॥ વીર પ્રભુને ચિત્ત
ધારજે ॥ કાળ અનાદિના મોહ અરિ જે, વિવેક આસિથી તું મારજે
॥ સદા રે ॥ ૧ ॥ આર્ત ને રૌદ્ર ધ્યાન કહ્યાં છે, ધર્મથી તેને
નિવારજે ॥ સદા રે ॥ ૨ ॥ ચોરાશી લક્ષ યોનિ માંહે ફેરા ફરતાં,
અજ્ઞાની જીવને તારજે ॥ સદા રે ॥ ૩ ॥ કુદેવ કુધર્મી ચિત્ત વિષેથી,
સ્વરૂપ બાણી વિસારજે ॥ સદા રે ॥ ૪ ॥ દીન જનોનાં દુઃખ ભેદને,
રહેમ ધરીને ઉધારજે ॥ સદા રે ॥ ૫ ॥ પરોપકારી જીવ થયા જે,
ગુણો તેના તું સંભારજે ॥ સદા રે ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી પંચતીર્થનું સ્તવન ॥

(ચોવીશ ચોકની દેશી.)

હે સાહેબજી નેક નજર કરી નાથ સેવકને તારો ॥ હે સાહેબજી ॥
મહેર કરી પૂજનું ફળ મુને આલો ॥ પ્રભુ તુજ મૂરતિ મોહનવેલી,
પૂજે સુર અસરા અલખેલી, વર ધનસાર કેસરશું લેજી ॥ હે સાહે-
બજી ॥ ૧ ॥ સિદ્ધાચળ તીર્થ લવિ સેવો, ચૌદ ક્ષેત્રે તીરથ નહીં
એવો, એમ જોલે દેવાધિદેવો ॥ હે સાહેબજી ॥ ૨ ॥ ગિરનારે
જઈએ નેમ પાસે, ઈહાં લવિજન સિદ્ધિ બાશે, જસ ધ્યાને પાતકડાં

નાસે ॥ હે સાહેબજી ॥ ૩ ॥ આબુગઢે આદિ જિનરાયા, નેમનાથ
 શિવાદેવી જાયા, જસ ચોસઠ ઈંદ્રે ગુણુ ગાયા ॥ હે સાહેબજી ॥ ૪ ॥
 વળી સમેતશિખરે જઘન ઇશ, ગયા મોક્ષે જિનરાજ વીશ, ધ્યેય
 ધ્યાવો ભવિજન નિશદિન ॥ હે સાહેબજી ॥ ૫ ॥ અષ્ટાપદે સકળ
 કર્મ ટાળી, પ્રભુ વરીયા શિવવધૂ લટકાળી, આદીશ્વર પૂજતાં દીવાળી ॥
 હે સાહેબજી ॥ ૬ ॥ એ તીર્થ પ્રભુમો મનરંગે, વળી પૂજે પ્રભુને
 નવ અંગે, કહે ધર્મચંદ્ર અતિ ઉમંગે ॥ હે સાહેબજી ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી તીર્થમાળાનું સ્તવન ॥

શત્રુજય ઋષભ સમોસયાં, લલા ગુણુ લયાં રે ॥ સિદ્ધા સાધુ
 અનંત ॥ તીરથ તે નમું રે ॥ ત્રણુ કૃત્યાણુક તિહાં થયાં, મુગતે ગયા રે ॥
 નેમીશ્વર ગિરનાર ॥ તીરથ ॥ ૧ ॥ અષ્ટાપદ એક દેહરો, ગિરિ
 સેહરો રે ॥ ભરતે ભરાવ્યાં ણિંબ ॥ તીરથ ॥ આબુ ચૌમુખ અતિ
 ભલો, ત્રિભુવન તિલો રે ॥ વિમલવસહિ વસ્તુપાલ ॥ તીરથ ॥ ૨ ॥
 સમેતશિખર સોહામણો, રણિયામણો રે ॥ સિદ્ધા તીર્થકર વીશ ॥
 તીરથ ॥ નયરી ચંપા નિરખીએ, હૈયે હુરખીએ રે ॥ સિદ્ધા શ્રી
 વાસુપૂજ્ય ॥ તીરથ ॥ ૩ ॥ પૂરવ દિશે પાવાપુરી, ઋકધે ભરી રે ॥
 મુક્તિ ગયા મહાવીર ॥ તીરથ ॥ જસલમેર જુહારીએ, દુઃખ વા-
 રીએ રે ॥ અરિહંત ણિંબ અનેક ॥ તીરથ ॥ ૪ ॥ વિકાનેરજ
 વંદીએ, ચિર નંદીએ રે ॥ અરિહંત દેરાં આઠ ॥ તીરથ ॥ ૫ ॥ સોરિ-
 સરો સખેસરો, પંચાસરો રે ॥ કલોધી થંભણુપાસ ॥ તીરથ ॥ ૫ ॥
 અંતરીક અબ્બવરો, અમીઝરો રે ॥ છરાવલો જગનાથ ॥ તીરથ ॥
 ત્રૈલોક્ય દીપક દેહરો, જાત્રા કરો રે ॥ રાણુપુરે રિસહેસ ॥ તીરથ ॥
 ૬ ॥ શ્રી નાડુલાઈ જાદવો, ગોડી સ્તવો રે ॥ શ્રી વરકાણો પાસ ॥

તીરથ૦ ॥ નંદીશ્વરનાં દેહુરાં, બાવન લલાં રે ॥ રૂચક કુંડે ચાર ચાર ॥
 તીરથ૦ ॥ ૭ ॥ શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા છતી રે ॥ સ્વર્ગ
 મૃત્યુ પાતાલ ॥ તીરથ૦ ॥ તીરથ બત્રા કૃળ તિહાં, હોળે મુજ
 ઇહાં રે ॥ સમયસુંદર કહે એમ, તીરથ તે નમું રે ॥ ૮ ॥

॥ શ્રી શેત્રુબ્જનું સ્તવન ॥

(વહાલા વેગે આવો રે—એ રાગ.)

સિદ્ધાચળ ગાવું રે, મોતીડે વધાવું રે ॥ દાદા સુણો વિનતિ
 હોજી ॥ પ્રભુ મારાં લવોલવનાં દુઃખ વાર ॥ દાદા સુણો ॥ ૧ ॥

સાખી.

પ્રથમ પતિ પૃથ્વી તણા, પેલા જિથુંદ મુર્ષીદ ॥ યોર્ગીદ્ર શ્રી
 આદીશ્વર, મરૂદેવી માતા નંદ ॥ હું તો ગિરિવરના ગુણ ગાઉં રે ॥ દાદા
 સુણો ॥ ૨ ॥ જે પ્રીત પાળો પૂર્વની, સન્મુખ લાળો આપ ॥ પાપી
 અધમને ઉદ્ધરો, પ્રતિપાળની એ છાપ ॥ દયાનિધિ દિલમાં હું લાવું
 રે ॥ દાદા સુણો ॥ ૩ ॥ કુર્કટ મટી રાજ થયો, જે સૂરજકુંડે
 ચંદ ॥ ભગિનીભોગી ઉદ્ધર્યો, જે ચંદ્રશેખર નરિંદ ॥ હું તો મોહથી
 જંગ મચાવું રે ॥ દાદા સુણો ॥ ૪ ॥ એ ઠામ સિદ્ધ અનંતનો,
 છે શાશ્વતો ગિરિરાજ ॥ સિદ્ધિ વર્યા પાંડવ પ્રમુખ, એ મુક્તિ મંદિર
 પાજ ॥ પ્રભુ તારૂં ધ્યાન લગાવું રે ॥ દાદા સુણો ॥ ૫ ॥ તારો
 પ્રભુ જે મુજને, તો ગણું જગદાધાર ॥ નથી ખબતનો કાંચ ખોટ,
 તરી તારીયાં નર નાર ॥ રૂડી તારી આંગીઓ રચાવું રે ॥ દાદા
 સુણો ॥ ૬ ॥ ત્રિભુવન વિષે નહીં તીર્થ, બીજું કહે વીર જિથુંદ ॥
 ગિરિરાજના ગુણગાન ગાયે, સેવક સાંકળચંદ ॥ હું તો આવાગમન
 પાવું રે ॥ દાદા સુણો ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી ગિરનારજીનું સ્તવન ॥

(ગરબાની દેશી.)

જઘને રહેજો મારા વાલાજી રે, શ્રી ગિરનારને ગોંખ ॥
 જઘને ॥ અમે પણ તિહું આવશું ॥ મારાં ॥ જ્યારે પામીશું
 જોખ ॥ જઘં ॥ ૧ ॥ જન લઈ જુનાગઢે ॥ મારાં ॥ આવ્યા
 તોરણુ આપ ॥ જઘં ॥ પશુઆં પેખી પાછા વળ્યા ॥ મારાં ॥
 જતાં ન દીધો જવાખ ॥ જઘં ॥ ૨ ॥ સુંદર આપણુ સારિખા
 ॥ મારાં ॥ જોતાં નહીં મળે જોડ ॥ જઘં ॥ જોડ્યા અણુજોડ્યા
 કરો ॥ મારાં ॥ એ વાતે તમને જોડ ॥ જઘં ॥ ૩ ॥ હું રાગી તું
 વૈરાગીઓ ॥ મારાં ॥ જગમાં જાણે સહુ કોઈ ॥ જઘં ॥ રાગી
 તો લાગી રહે ॥ મારાં ॥ વૈરાગી રાગી ન હોય ॥ જઘં ॥ ૪ ॥
 વર ધીજો હું નવિ વરૂં ॥ મારાં ॥ સઘળા મેલી સવાદ ॥ જઘં ॥
 મોહનીયાને જઘ મળી ॥ મારાં ॥ મોટા સઘથે શ્યો વાદ ॥ જઘં
 ॥ ૫ ॥ ગઢ તો એક ગિરનાર છે ॥ મારાં ॥ નર તો છે એક શ્રી નેમ
 ॥ જઘં ॥ રમણી એક રાજમતી ॥ મારાં ॥ પૂરો પાડ્યો જેણે
 પ્રેમ ॥ જઘં ॥ ૬ ॥ વાચક ઉદયની વંદના ॥ મારાં ॥ માની
 લેજો મહારાજ ॥ જઘં ॥ નેમ રાજુલ મુક્તે મત્યાં ॥ મારાં ॥
 સાર્યાં આતમ કાજ ॥ જઘને રહેજો મારા વાલાજી રે ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી અષ્ટાપદજીનું સ્તવન ॥

(કુંવર ગભારો નજરે દેખતાજી—એ દેશી.)

ચઉ અઠ દસ દોય વંદીએજી, વર્તમાન જગદીશ રે ॥ અષ્ટાપદ
 ગિરિ ઉપરેજી, નમતાં વાધે જગીશ રે ॥ ભરત ભરતપતિ જિન-
 મુખેજી, ઉચ્ચરીયાં વ્રત ખાર રે ॥ દર્શનશુદ્ધિને કારણેજી, ચોવીશ

પ્રભુનો વિહાર રે ॥ ચઉં ॥ ૧ ॥ ઉચપણે કોસ તિગ કહુંજી, યોજન
એક વિસ્તાર રે ॥ નિજ નિજ માન પ્રમાણુ ભરાવીયાંજી, ઝિંખ સ્વ પર
ઉપગાર રે ॥ ચઉં ॥ ૨ ॥ અજિતાદિક ચઉ દાહિણેજી, પશ્ચિમે
પડિમા આઠ રે ॥ અનંત આદે દશ ઉત્તરેજી, પૂરવે રિખલ વીર
પાઠ રે ॥ ચઉં ॥ ૩ ॥ રિખલ અજિત પૂર્વે રહ્યાજી, એ
પણુ આગમપાઠ રે ॥ આત્મશકતે કરે જાતરાજી, તે ભવિ મુકિત
વરે હણી આઠ રે ॥ ચઉં ॥ ૪ ॥ દેખો અચંબો શ્રી સિદ્ધાચણેજી,
હુઆ અસંખ્ય ઉદ્ધાર રે ॥ આજ દિને પણુ એણે ગિરિજી, ઝગમગ
ચૈત્ય ઉદાર રે ॥ ચઉં ॥ ૫ ॥ રહેશે ઉત્સર્પિણી લગેજી, દેવમહિ-
મા ગુણુ દાખી રે ॥ સિંહુ નિષઘાદિક ધિરપણેજી, વસુદેવ હિંડ-
ની શાખ રે ॥ ચઉં ॥ ૬ ॥ કેવળી જિનમુખ મેં સુણ્યુંજી,
એણે વિધે પાઠ પઠાય રે ॥ શ્રી શુભવીર વચન રસેજી, ગયા રિખવ
શિવ ઠાય રે ॥ ચઉં ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી તારંગાજીનું સ્તવન ॥

તુંગ તારંગ ગિરિ શોભતો રે લાલ, રાજે અજિત જિણુંદ રે ॥
સોભાગી ॥ દર્શન કરતાં દુઃખ ટલે રે લાલ, હોયે પરમાનંદ રે ॥
સોભાગી ॥ તુંગં ॥ ૧ ॥ અજિત જિણુંદ જુહારીને રે લાલ, કીજે
સફલ અવતાર રે ॥ સોભાગી ॥ મહિમા જસ ગાજે સદા રે લાલ,
ઉતારે ભવપાર રે ॥ સોભાગી ॥ તુંગં ॥ ૨ ॥ કોટિશિલા જસ ઉ-
પરે રે લાલ, સિદ્ધશિલાની જેમ રે ॥ સોભાગી ॥ શોભેનયણે નીહા-
લતાં રે લાલ, મોદ ધરે મન જેમ રે ॥ સોભાગી ॥ તુંગં ॥ ૩ ॥
અવલંબન લેતાં મુદા રે લાલ, મોહુ પરાજય થાય રે ॥ સોભાગી ॥
તારે તે તીરથ ગણો રે લાલ, ભવ્ય જનોને સહાય રે ॥ સોભાગી ॥

તુંગ૦ ॥ ૪ ॥ નિરખી હરખે સહુ જનો રે લાલ, સેવે સુર નર સંત
 રે ॥ સોભાગી ॥ રત્નત્રયી પ્રગટે ખરી રે લાલ, આવે ભવનિધિ અંત
 રે ॥ સોભાગી ॥ તુંગ૦ ૫ ॥

॥ શ્રી આયુજનુ સ્તવન ॥

(કાષ્ઠલો પર્વત ધુધલો રે એ—દેશી.)

આયુ અચળ રણિઆમણા રે લોલ, દેલવાડે મનોહાર ॥
 સુખકારી રે ॥ વાહલીએ જેસર ધશ્યું રે લોલ, દેવલ દીપે ચાર ॥ બ-
 લીહારી રે ॥ ભાવ ધરીને ભેટીએ રે લોલ ॥ આ૦ ॥ બાર બાહશાહ
 વશ કરી રે લોલ, વિમલ મંત્રીશ્વર સાર ॥ સુખ૦ ॥ તેણે પ્રાસાદ નિ-
 પાઈઓ રે લોલ, રિખવ જગદાધાર ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥ તેહ
 ચૈત્યમાં જિનવરૂ રે લોલ, આઠસેં ને છોંતેર ॥ સુ૦ ॥ જેહ દીઠે પ્રભુ
 સાંભરે રે લોલ, મોહુ કર્યો જીણે જેર ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥ દ્રવ્ય
 ભરી ધરતી ભલી રે લોલ, લીધો દેવકાજ ॥ ચૈત્ય તિહાં મંડાવીઉં
 રે લોલ, ક્ષેવા શિવપુર રાજ ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥ પંદરસેં કારી-
 ગરે રે લોલ, દીવીધરા પ્રત્યેક ॥ સુ૦ ॥ તેમ મરદનકારક વલી રે
 લોલ, વસ્તુપાલ એ વિવેક ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ કોરણી વોરણી
 તિહાં કરી રે લોલ, દીહાં અને તે વાત ॥ સુ૦ ॥ પણુ નવિ જાએ મુખે
 કહી રે લોલ, સુરશુરૂ સમ વિખ્યાત ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥ ત્રણુ
 વરસે નીપન્યો રે લોલ, તે પ્રાસાદ ઉત્તમ ॥ સુ૦ ॥ બાર કોડી ત્રેપન
 લક્ષને રે લોલ, ખરચ્યા દ્રવ્ય ઉછરંગ ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ દે-
 રાણી જેઠાણીના ગોખલા રે લોલ, દેખતાં હરખ તે થાય ॥ સુ૦ ॥
 લાખ અઠાર ખરચીઆ રે લોલ, ધન્ય ધન્ય એહુની માય ॥ બ૦ ॥
 આ૦ ॥ ૭ ॥ મૂળનાયક નેમીસરૂ રે લોલ, જન્મ થકી બ્રહ્મચાર ॥ સુ૦ ॥

નિજ સત્તા રમણી થયા રે લોલ, ગુણુ અનંત આધાર ॥ ૭૦ ॥ આં
 ॥ ૮ ॥ ચારસેં નેં અડસઠ ભલાં રે લોલ, જિનવરખિંબ વિશાલ
 ॥ સુ૦ ॥ આજ ભલે મેં ભેટીયા રે લોલ, પાપ ગયાં પાતાળ ॥ ૭૦ ॥
 આં ॥ ૯ ॥ રિખલ ધાતુમયી દેહરે રે લોલ, એકસો પીસ્તાળીશ
 ખિંબ ॥ સુ૦ ॥ ચામુખ ચૈત્ય જુહારીએ રે લોલ, મર-
 ધરમાં જેમ અંબ ॥ ૭૦ ॥ આં ॥ ૧૦ ॥ બાણું કાઉસ્સ-
 ગીઆ તેહમાં રે લોલ, અગન્યાશી જિનરાય ॥ સુ૦ ॥ અચલગઢે બહુ
 જિનવરા રે લોલ, વંદું તેહના પાય ॥ ૭૦ ॥ આં ॥ ૧૧ ॥ ધાતુમયી
 પરમેસર રે લોલ, અહ્ભુત બસ સ્વરૂપ ॥ સુ૦ ॥ અઉમુખ જિન
 વંદતાં રે લોલ, થાયે નિજ ગુણુ ભૂપ ॥ ૭૦ ॥ આં ॥ ૧૨ ॥ અઢારસેં
 નેં અઢારમાં રે લોલ, અર્ધતર વદિ ત્રીજ દિન ॥ સુ૦ ॥ પાલણુપુરના
 સંઘશું રે લોલ, પ્રણુમી થયો ધન્ય ધન્ય ॥ ૭૦ ॥ આં ॥ ૧૩ ॥ તેમ
 શાંતિ જગદીસર રે લોલ, બત્રા કરી અહ્ભુત ॥ સુ૦ ॥ જે દેખી જિન
 સાંભરે રે લોલ, સેવ કરે પુરહુત ॥ ૭૦ ॥ આં ॥ ૧૪ ॥ ઈમ બણી
 આણુ તણી રે લોલ, બત્રા કરશે જેહ ॥ સુ૦ ॥ જિન ઉત્તમ પદ પામશે
 રે લોલ, પદ્મવિજય કહે તેહ ॥ ૭૦ ॥ આં ॥ ૧૫ ॥

॥ શ્રી રાણકપુરનું સ્તવન ॥

શ્રી રાણકપુર રળીઆમણું રે લાલ ॥ શ્રી આદીસર દેવ ॥ મન
 મોહું રે ॥ ઉત્તંગ તોરણુ દેહરું રે લાલ, નિરખીજે નિત્યમેવ ॥ મન ॥
 શ્રી ॥ ૧ ॥ અઉવીશ મંડપ ચિહું દિશે રે લાલ, અઉમુખ પતિમા ચાર
 ॥ મન ॥ ત્રિભુવન દીપક દેહરું રે લાલ, સમોવડ નહીં સંસાર ॥ મન ॥
 શ્રી ॥ ૨ ॥ દેહરી ચોરાશી દીપતી રે લાલ, માંજ્યો અષ્ટાપદ મેર ॥ મન ॥
 ભલે જુહાર્યા ભોંચરાં રે લાલ, સુતાં ઉઠી સવેર ॥ મન ॥ શ્રી ॥ ૩ ॥ દેશ

બાણીતું દેહરૂં રે લાલ, મોટો દેશ મેવાડ ॥મનઠા લખ નવાણું લગા-
વીયા રે લાલ, ધન ધરણે પોરવાડ ॥મનઠા શ્રીં ॥૧૪॥ ખરતરગચ્છહી
ખાંતશું રે લાલ, નિરખતાં સુખ થાય ॥મનઠા પાંચ પ્રાસાદ ધીબ
વળી રે લાલ, જોતાં પાતીક બય ॥મનઠા શ્રીં ॥૧૫॥ આજ કૃતારથ હું
થયો રે લાલ, આજ થયો આણુંદ ॥ મનં ॥ યાત્રા કરી જિનવર
તણી રે લાલ, દૂર ગયું દુઃખ દંદ ॥મનઠા શ્રીં ॥૧૬॥ સંવત્ સોલ ને
છોંતરે રે લોલ, માગશિર માસ મઝાર ॥ મનં ॥ રાણકપુર યાત્રા
કરી રે લાલ, સમયસુંદર સુખકાર ॥મનં ॥ શ્રીં ॥૧૭॥

॥ શ્રી કેશરીયાજીનું સ્તવન ॥

કેશરીયાસેં લાગ્યું માંડું ધ્યાન રે, ધીજીનું મુને.કાંઈ ન ગમે રે ॥કેઠા
નાલિ ભૂપ મરદેવીકો નંદન, તુમ પર જીયા ખુરખાન રે ॥ધીજીનું ॥
કેશં ॥૧॥ ધનુષ પાંચસેં માન મનોહર, કાયા કંચનવાન રે ॥ધીજીનું ॥
કેશં ॥ ૨ ॥ જીગલા રે ધર્મ નિવારણ સાહિબ, રાજેશ્વર રાજન રે
॥ ધીજીનું ॥ કેશં ॥૩॥ ઋષલદાસકી આશા પૂરજો, સેવક અપના
જન રે ॥ધીજીનું ॥ કેશં ॥૪॥

॥ શ્રી શિખરજીનું સ્તવન ॥

ચાલો ચાલો શિખર ગિરિ જઈએ રે ॥ ચા ઠા વીશ જીજીનું
મુગતે ગયા ॥ ચાલો ઠા એ આંકણી ॥ પાલગંજમેં સફલ જોલાઈ,
મધુખનમેં જઈ રહીયે રે ॥ વીં ॥ ૧ ॥ આઠ મંદિર હૈ સ્વેતાંબ-
રકા, ત્રીન દિગમ્બરી લહીયે રે ॥ વીં ॥ સીતા નાલે નિર્મલ થઈને,
કેશર ખ્યાલા ગ્રહીયે રે ॥ વીં ॥ ૨ ॥ વિષમ પાહાડકી કુંજ
ગલનમેં, શીતલતા બહુ લહીયે રે ॥ વીં ॥ પશ્ચિમ આઠ પૂરવ દિશિ

બારે, વીશ ટુંકે, જિન પદ લહીયે રે ॥ વી ૦ ૩ ॥ શામલીયા
પારસકો મંદિર, બિચ શિખર પર સોહીયે રે ॥ વી ૦ ॥ વીશ
ટુંકે જિનપૂજન કરકે, નરભવ લાહો લહીયે રે ॥ વી ૦ ॥ ૪ ॥ ઓગ-
ણીશસે ઇગ્યારા મહા વદિ, એકાદશી વિધુ કહીયે રે ॥ વી ૦ ॥
સંઘ સહિત યાત્રા ભઈ સફલી, વિનય નમત ગુણુ ગહીયે રે ॥
વી ૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી રાજગૃહી સ્તવન ॥

(શિખરજીકી યાત્રા ક્યું ન કરે—એ દેશી.)

આજ આનંદ ધરી, સખી મોરી આજ આનંદ ધરી ॥ એ
આંકણી ॥ રાજગૃહીમે પાંચ મંદિરકા, દર્શન પૂજા કરી ॥ ગોબર ગા-
મમે એક મંદિર હૈ, ગૌતમ જનમ પુરી ॥ સખી ૦ ॥ ૧ ॥ વિપુલા-
ચળ સ્તનગિરિ દુલ્લે, ત્રીજે ઉદયગિરિ ॥ સોન ગિરિ વૈભાર પંચો-
પરિ, મંદિર સોલ વરી ॥ સખી ૦ ॥ ૨ ॥ મંદિર મુદ્રા ચરન પુરા-
તન, વંદું ભાવ ધરી ॥ બહુ મુનિ મુગતિપદ પાયે, ધન્ય ધન્ય એહ
ગિરિ ॥ સખી ૦ ॥ ૩ ॥ ઉષ્ણ યોનિ જલકા બહુ થાનક, કુંડકી ર-
ચના કરી ॥ કેવલી પ્રભુકા જ્ઞાન ણિના નર, તીરથ પદ પકરી ॥
સખી ૦ ॥ ૪ ॥ તીરથ ભૂમિ પદ ફરશનસે, નરભવ સફલ કરી ॥
કોધાદિક સખ દૂર નિવારો, સમતા વિનય ધરી ॥ સખી ૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી બનારસનું સ્તવન ॥

પારસ પ્રભુકાં ચાર કલ્યાણુક, બનારસમે લહીયે રે ॥ પા-
રસ ૦ ॥ ભિલ્લુપુરમે દો મંદિર હૈ, સોઈ પુરાતન કહીએ રે ॥ પા-
રસ ૦ ॥ ૧ ॥ રામઘાટ પર કુશલાજીકે, મંદિર બંદન જઈએ રે ॥

ઔર બહુ મંદિર હૈ સુંદર, તારીફ કહા મુખ કહીએ રે ॥ પારસ૦
 ॥ ૨ ॥ બદનીઘાટ પર એક મંદિર હૈ, શ્રી સુપાર્શ્વ ગુણ ગહીએ રે ॥
 ચાર કલ્યાણક હૈ પ્રભુજીકા, ગંગા લહિસાં લહીએ રે ॥ પારસ૦
 ॥ ૩ ॥ કોશ સાત પર ચંદ્રપુરી હૈ, ચંદા પ્રભુ પદ પહીએ રે ॥ ક-
 લ્યાણક ચારૈં ઉનહુંકા, યાત્રા કરનકું જઈએ રે ॥ પારસ૦ ॥ ૪ ॥
 કોશ ત્રીન પર સિંહપુરી હૈ, શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુ કહીએ રે ॥ ચ્યવન જ-
 નમ દીક્ષા કેવલકી, રચના બહુવિધ લહીએ રે ॥ પારસ૦ ॥ ૫ ॥
 ચારૈં જિનકા સોલ કલ્યાણક, દર્શને ચિત્ત ઠરાઈએ રે ॥ જનમ સ-
 ક્ષણ ભયો યાત્રા કરનસેં, વિનય નમત સુખ પઘયે રે ॥ પારસ૦ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી પાવાપુરીનું સ્તવન ॥

પાવાપુરીમેં વીર જિનેશ્વર, મુકતે ગયે વંદો ભવિ ચરના ॥
 પાવા૦ ॥ એ આંકણી ॥ જલ મંદિરમેં ચરન પુરાતન, સમવસરણુ
 રચના દિલ ઠરના ॥ પાવા૦ ॥ ૧ ॥ જલકી લહેર કમલ શીતલતા,
 નાગ ફીરત ઉનસેં નહીં ડરના ॥ પાવા૦ ॥ ૨ ॥ મંદિર ઔર બ-
 ગીચામેં હૈ, પ્રભુ મુદ્રા દર્શન ભવ તરના ॥ જમણી બાણુ સન્મુખ
 વેદી પર, પ્રભુ પદકા નિત્ય પૂજન કરના ॥ પાવા૦ ॥ ૩ ॥ દેવદિર્ઘિ-
 ગણિ ક્ષમાશ્રમણકી, મૂર્તિ ગણધરજીકા ચરના ॥ દાદાજી શૂલભદ્ર
 મુનિકા, મંદિર ચિહું દિશિ પાતક હરના ॥ પાવા૦ ॥ ૪ ॥
 ધર્મશાલાકી રચના સુંદર, દેખતહી દિલ આનંદ કરના ॥ ક-
 લ્યાણક ભૂમિ ફરશનથેં, દર્શન પૂજન શિવસુખ વરના ॥
 પાવા૦ ॥ ૫ ॥ ઓગણીશ એકાદશ વદિ, ક્રાગુન પંચમીકે
 દિન દર્શન કરના ॥ યાત્રા સફલ ભઈ સબહુંકી, વિનય નમત પ્રભુકે
 નિત્ય ચરના ॥ પાવા૦ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન ॥

મંગળકારી શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જગ જયવંતા, વિદ્મનિવારક
ભવનિધિતારક જય જય શિવકર ભગવંતા ॥ મંગળ ॥ ૧ ॥ જ્ઞદ્વ-
કુલની જરા નિવારી નવણુ નીરથી સુખકંઠા, મંત્ર મહા નવકાર
સુણાવી કર્યો ધરણુપતિ સુખચંદા ॥ મંગળ ॥ ૨ ॥ ધ્યાષ્ટએ નિશ-
દિન નિર્મલ તુમ નામ શાંતિ સુખ દેનારા, હાથ જોડી સંગાથ નાથજી
વિનવીએ દુઃખ દલનારા ॥ મંગળ ॥ ૩ ॥ ચરણુ શરણુ ભય મરણુ
નિહંતા કરણુ કોડ કટ્યાણુ તાણુ, ભવ્ય નાથ મમ હાથ ગ્રહીને કરો
દાસ અરદાસ ભણુ ॥ મંગળ ॥ ૪ ॥ અમૃત સમ અમ પર તમ
છાયા ભવો ભવ હોજો સુખકારી, રત્ન રમણુતા કરતા એક દિન
શિવ લક્ષ્મી છે વરનારી ॥ મંગળ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી ભોયણી તીર્થનું સ્તવન ॥

(રાગ બનબરો)

પ્રભુ મહિનાથ સુખકારી, સમરૂં દિલ હર્ષ વધારી ॥ શ્રી ભોયણી
તીર્થ ધિરાજે, સહુ વિદ્મ વિદારણુ કાજે ॥ પ્રગચ્છા મહિમા અવતારી
॥ પ્રભુ મહિં ॥ ૧ ॥ સહુ અંગ ઉમંગ ધરીને, કરે યાત્રા મોહ
હરીને, જય જય સુમંગલકારી ॥ પ્રભુ મહિં ॥ ૨ ॥ મનમોહન
મૂરત તારી, દેખી હરખે દિલ ભારી, દિલથી નહીં દૂર થનારી ॥ પ્રભુ
મહિં ॥ ૩ ॥ તુમ નામ સદા હું ધ્યાવું, શિવ સંપદ અક્ષય પાવું,
પ્રભુ અરજ સુણો આ મારી ॥ પ્રભુ મહિં ॥ ૪ ॥ જગતારક નામ
ધરાવો, મોહરાયને આપ ડરાવો, કરૂં વંદન વાર હુબરી ॥ પ્રભુ
મહિં ॥ ૫ ॥ મમ મન મંદિરમાં વસજો, પ્રભુ મુજથી દૂર ન
ખસજો, આપો રત્નત્રયી જયકારી ॥ પ્રભુ મહિં ॥ ૬ ॥

॥ અથ શ્રી વૃદ્ધચૈત્યવંદન પ્રારંભ ॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

કેવલનાણી શ્રીનિરવાણી, સાગર મહાજસ વિમલ તે જાણી ॥
 સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર ગુણખાણી, દત્ત દામોદર વંદું પ્રાણી ॥ ૧ ॥
 સુતેજ સ્વામી મુનિસુવ્રત જાણી, સુમતિને શિવગતિ પંચમનાણી ॥ અ-
 સ્તાંગ નેમીસર અનિલ તે જાણી, યશોધર સેવો મન માંહિ આણી ॥ ૨ ॥
 કૃતારથ જપતાં નવિ હોય હાણી, ધમીસર પામ્યા શિવપુર રાણી
 ॥ શુદ્ધ મતિ શિવકર સ્યંદન ઠાણી, સંપ્રતિના ગુણ ગાયે ઇંદ્રાણી
 ॥ ૩ ॥ વાચક મૂલા કહે ઉગતે લાણી, સ્તવન ભણે જિમ થાઓ
 નાણી ॥ એ ચોવીશી નિત્ય નિત્ય ગાણી; મુક્તિ તણાં સુખ જિમ
 દ્યો તાણી ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

આદિ અજિતજ રે, સંલવ અલિનંદન ભણું ॥ શ્રી સુમતિજ
 રે, પદ્મપ્રભજના ગુણ યુજું ॥ શ્રી સુપારસ રે, ચંદ્રપ્રભ જગ જાણીએ ॥
 સુવિધિ શીતલ રે, શ્રેયાંસ હરખે વખાણીએ ॥ ૧ ॥ ત્રુટક ॥ વખા-
 ણીએ શ્રી વાસુપૂજ્ય, વિમલ અનંત ધર્મ શાંતિ એ ॥ કુંથુ અર
 મદ્ધિ મુનિસુવ્રત, નમિ નેમ ધ્યાઉં ચિત્ત એ ॥ શૂર ધીર પાર્શ્વ વીર,
 વર્તમાને જિનવરા ॥ કર જોડી વાચક ભણે મૂલા, સ્વામી સેવક
 સુખકરા ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

પદ્મનાભ સૂરદેવ, સુપાર્શ્વ સ્વયંપ્રભ હોઈ ॥ સર્વાનુભૂતિ દેવ-
 સુત, ઉદય પેઢાલજ જોઈ ॥ ૧ ॥ પોટિલ સત્કીર્તિ, મુનિસુવ્રત
 અમમ નિઃકષાય ॥ નિપુલાયક નિર્મમ, ચિત્રગુપ્તિ વંદું પાય ॥ ૨ ॥

સમાધિ સુસંવર, યશોધર વિજય મહિ દેવ ॥ અનંતવીરજ ભદ્રકૃત,
તેહની કીજે સેવ ॥૩॥ અનાગત જિનવર, હોશે તેહનાં નામ ॥ લણે
વાચક મૂલા, તેહને કરૂં પ્રણામ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ચોથી ॥

મહાવિદેહ પંચ મઝાર, પ્રત્યેકે જિન ચાર ॥ સીમંધર જુ-
ગમંધર, બાહુ સુબાહુ અ સુખકાર ॥ ૧ ॥ સુજાત સ્વયંપ્રભ સ્વામી,
ઋષભાનન લેહું નામી ॥ અનંતવીરજ દેવ, સૂર પ્રમુ કરૂં અ સેવ
॥ ૨ ॥ વિશાળ વજંધર સાહુ, ચંદ્રાનન ચંદ્રબાહુ ॥ ભુજંગ ઇશ્વર
ગાઉં, નેમિ પ્રમુ ચિત્ત એ લાઉં ॥ ૩ ॥ વીરસેન મહાભદ્ર વંદું, દે-
વજસા દીઠે આનંદું ॥ અજિતવીરિય વંદન, શાશ્વતા ઋષભ ચંદ્રાનન
॥ ૪ ॥ વર્દ્ધમાન વારિષેણુ ઇશિ, એ હુવા જિન ચોવીશ ॥ એવા
છનું એ જિનવર, વાચક મૂલા કહે સુખકર ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ પાંચમી ॥

હવે પાયાલે લોક મજ્જ, જિહાં અસુરકુમાર ॥ લાખ ચોસઠ
જિનભુવન અછે, તિહાં કરૂં જુહાર ॥ ૧ ॥ નાગકુમાર માંહિ કહ્યાં,
તિહાં લાખ ચોરાશી ॥ એતાં જિનહર તિહાં નમું, થાઉં સમકિત-
વાત્રી ॥ ૨ ॥ સોવનકુમાર મજ્જ લાખ, બહુંતેર પ્રાસાદ ॥ છનું
લાખ વાયુ મજ્જ, સુણીએ સુરનાદ ॥ ૩ ॥ દીપકુમાર દિશાકુમાર,
વગી ઉદ્ધિકુમાર ॥ વિઘ્નુ સ્તનિતકુમાર અને, વગી અગ્નિકુમાર
॥ ૪ ॥ એ છએ સ્થાનક જાણીએ, પ્રત્યેકે જિનહર ॥ છહુંતેર છહું-
તેર લાખ તિહાં, ભવિયણુ જિન સુખકર ॥ ૫ ॥ એ તંદારે સવિ મલી,
બહુંતેર તિહાં લાખ ॥ સાઠ કોડી જિનહર નમું, શ્રી જિનવર લાખ
॥ ૬ ॥ લાખ સાઠ નેવ્યાશી કોડી, અને તેરસેં કોડી ॥ જિનપડિમા

શ્રી જિન તણી, વંદું ઝે કરજેડી ॥૭॥ અસંખ્યા અંતર જોધપી, અ-
સંખ્યાં જિનહર ॥ અસંખ્ય પડિમા જિન તણી, નમીએ નહીં દુર્ગતિ
ડર ॥ ૮ ॥ વાચક મૂલા કહે દેવ, દીઓ સુમતિ સદા મુજ ॥ જિન-
વચને હું લીન થઇ, ગાઉં જિનજી તુજ ॥ ૯ ॥

॥ ઢાળ છઠી ॥

સોહમ ઇશાન સનતકુમાર એ, માર્હિદ અંભ રે લાંતક સાર એ
॥ ત્રુટક ॥ સાર શુક અને સહસારહ, આનત પ્રાણુત આરણુ ॥ અ-
ચ્યુત નવગ્રૈવેયક ત્રિક તિહાં, પંચ અનુત્તર તારણુ ॥ અનુક્રમે પ્રાસાદ
કહીએ, લાખ સહસ શત સંખ્યા ॥ બત્રીશ અઠ્ઠાવીશ આરહ, અઠ્ઠ
ચઉ લખ અખખયા ॥ ૧ ॥ ચાલ ॥ પત્તાસ ચાલીસ છ સહસ જિન-
હરા, દો દો દોઢજ દોઢજ સતવરા ॥ ત્રુટક ॥ વરા સત્તવર ઇગ્યારૈ-
ત્તર, સત્યોતર સો જાણીએ ॥ એકસો ઉપર પંચ અનુત્તર, અનુક્રમે
વખાણીએ ॥ સર્વે મળી જિનહર જિનહર, લાખ ચોરાશી સાખ એ
॥ સહસ સત્તાણું આગલાં, તિહાં વીશ ને ત્રણુ લાખ એ ॥ ૨ ॥
ચાલ ॥ એકસો કોડી રે, આવન કોડી એ ॥ લાખ ચોરાણું રે, સંખ્યા
જોડીએ ॥ ત્રુટક ॥ જોડીએ ચોસઠ સહસ એકસો, ચાલીશે તિહાં આ-
ગલી ॥ જિનપ્રાસાદ એકસો અસિચ લેખે, વંદું પ્રતિમા ઉજ્જલી ॥
ચૈત્ય સંખ્યા ઊર્ધ્વ લોકે, વીર વચન વિખ્યાત એ ॥ વાચક મૂલા કહે
ભણુજો, સ્તવન એ પરભાત એ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

વેયઢગિરિ સિતિર શય જિનહર, વૃષધરનાં તિહાં ત્રીશજી ॥
કુરૂકુમનાં દશ જિનહર ખોડ્યા, ગજદંતે તિહાં વીશજી ॥ ૧ ॥
અસિચ તે જિનહર કુરૂકુમ પરિધે, અસિચ વખારે જાણુજી ॥ મેરૂ

તણાં પંચાશી જિનહર, ઇશુકારે ચાર વખાણું ॥ ૨ ॥ માનુષોત્તર
 પર્વત તિહાં ચારજ, નંદીસરનાં વીશણ ॥ કુંડલ રચક તિહાં
 ચાર ચાર જિનહર, ઋષભાદિક તિહાં ઇશણ ॥ ૩ ॥ પંચ સયા ઇચ્ચારે
 અધિકાં, જિનહર તીર્થે લોકેણ ॥ પડિમા એકસઠ સહસ ચાર-
 સેં, ભાલી સઘળે થોકેણ ॥ ૪ ॥ અથો જીર્વ ને તીર્થે લોકે, સવે
 મળી કોડી આઠેણ ॥ લાખ છપ્પન ને સહસ સત્તાણું, પણસય
 ચોત્રીશ પાઠેણ ॥ ૫ ॥ જિનપડિમા પન્નરસેં કોડી, મેંતાગીશ વળી
 કોડીણ ॥ લાખ પંચાવન સહસ પણવીશ, પણસય ચાગીશ જોડીણ
 ॥ ૬ ॥ એતાં સ્તવન ભણે જે ભાવે, પ્રહુ ઉગમતે સૂરેણ ॥ વાચક
 મૂલા કહે ગુણુ ગાતાં, દુર્ગતિ નાસે દૂરેણ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

અઠાવય સમેતશિખર ગિરિ ॥ સાજનજીઅ ॥ રેવત ગિરિ સિતુંજ
 ॥ ગજપદ ધમ્મ ચક્ર કહું ॥ સાળા વૈભારગિરિ ઉત્તંગ ॥ ૧ ॥ રા-
 વતે કુંજરાવતે ॥ સાળા તિહુંઅણુ ગિરિ ગ્વાલેર ॥ કાશી અવંતી
 જાણીએ ॥ સાળા નાગોર જેસલમેર ॥ ૨ ॥ સોરિપુર હુથિણાઉરે
 ॥ સાળા અવલ ઇરાવણુ પાસ ॥ પીરોણુપુરે ભૂઅડ લલો ॥ સાળા કુળો-
 ધિ પૂરે આશ ॥ ૩ ॥ વિકાનેર ને મેડતે ॥ સાળા સીરોહી આબુશુંગ ॥
 રાણકપુર ને સાદહી ॥ સાળા વરકાણે મનરંગ ॥ ૪ ॥ લિન્નમાળ ને
 કોટકે ॥ સાળા બાહુડમેર મોઝાર ॥ રાયધણુપુર રજિયામણું ॥ સાળા
 શાંતિનાથ દયોદ્ર જુહાર ॥ ૫ ॥ સાચોર જલોર રાડદ્રે ॥ સાળા ગોડીપુર
 વર પાસ ॥ પાટણુ અમદાવાદ વળી ॥ સાળા સંખેસર દીજે ભાસ ॥ ૬ ॥
 અમીઝરે નવપદલવે ॥ સાળા નવખંડ થલાદ્રે ઠામ ॥ તારંગે ખુરહા-
 નપુરે ॥ સાળા વંહું માણુક શામ ॥ ૭ ॥ ખંભાયત ને તારાપુરે ॥

સા ૦ ॥ માતર ને ગંધાર ॥ લોડણુ ચિતામણિ વરૂ ॥ સા ૦ ॥
 સુરત ડલોઈ જુહાર ॥ ૮ ॥ દેવક પાટણુ દેવગિરિ ॥ સા ૦ ॥ નવે-
 નગર વંદી જ્યે ॥ દીવાદિક સવિ અંદરે ॥ સા ૦ ॥ અંતરિક સિરિ-
 પુર હોય ॥ ૯ ॥ વડનગર ને ડુંગરપુરે ॥ સા ૦ ॥ ઇંડર માળવ દેશ ॥
 કચ્ચાણુક જિહાં જિન તણાં ॥ સા ૦ ॥ મન સૂધે પ્રણુમેશ ॥ ૧૦ ॥
 ગામ નગર પુર પાટણુ ॥ સા ૦ ॥ જિનમૂરતિ જિહાં હોય ॥ વાચક
 મૂલા કહે મુજ ॥ સા ૦ ॥ વંદતાં શિવસુખ હોય ॥ ૧૧ ॥ કળશ ॥
 છન્નુંએ જિનવર છન્નુંએ જિનવર ॥ અધો ઊર્ધ્વ ને લોક તીર્થે જાણું
 એ ॥ સાસય અસાસય જિનપડિમા, તે સવે વખાણું એ ॥ ગચ્છ
 વિધિપક્ષ પૂજ્ય પરગટ ॥ શ્રી ધર્મમૂર્તિ સૂરીંદુ એ ॥ વાચક મૂલા
 કહે લણુતાં, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ આણુંદુ એ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઇતિ વૃદ્ધચૈત્યવંદનં સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ શ્રી કચ્છ કેવળનાણી ॥

॥ મંગલાચરણુ ॥

॥ ઠાહરો ॥

અરજ કરૂં આનંદથી, જય જય જગ કર્તાર;
 “લખમ” વિનંતિ આ સમે, ઉર ધારો સુખકાર.

॥ ગીતિ ॥

શ્રી મદ્ધિ જિનવરને, પાયે લાગી પ્રગટ કરૂં કવિતા;
 કરૂંણા મુજ પર કરજો, જેથી પ્રસરે કાચ તણી રવિતા.

॥ કચ્છ દેશે આવેલ જૈન ચૈત્યોની કેવળનાણી ॥

દક્ષિણ ભરતે કુંકણુ દેશે ॥ સાજનજીઅ ॥ મુંબઈ બંદર કહે
 વાય ॥ જિનમંદિર જિહાં ઘણાં ॥ સાજનજીઅ ॥ વંદું વારંવાર
 ॥૧॥ કચ્છ દેશે શોભતા ॥ સાજનજીઅ ॥ સુથરીઅ કીધો વાસ ॥
 આશા સહુની પૂરવે ॥ સાજનજીઅ ॥ ગરતકલ્લોડ જિન પાસ ॥૨॥
 સાહેરો કોઠારો વરાડીઓ ॥ સાજનજીઅ ॥ સાંધાણુ શાંતિ જુહાર ॥
 સાંધવ પરબઉ વારોપદ્ધર ॥ સાજનજીઅ ॥ વાંકુઅ અજિત જુહાર
 ॥૩॥ અરખાણુ રાપર સિંધોડી ॥ સાજનજીઅ ॥ રાણુપુર લાલા જુ-
 હાર ॥ જસાપુર જખૌ બંદર ॥ સાજનજીઅ ॥ વંદું વીર જિણુંદ
 ॥ ૪ ॥ વડસર શુભપુર બાંદીઓ ॥ સાજનજીઅ ॥ તેરા નલીઆ મુ-
 ભર ॥ ચંદ્રપ્રભુ અતિ દીપતા ॥ સાજનજીઅ ॥ વંદું વંદું વારંવાર
 ॥૫॥ મંજલ વિથોણુ અંગીઓ નખત્રાણું ॥ સાજનજીઅ ॥ માક-
 પટ પરગણું કહેવાંચ ॥ ગઠસીસો ને કોટડો ॥ સાજનજીઅ ॥ દેવ-
 પુર દેવ જુહાર ॥૬॥ રાધણુજર ને કોટડી ॥ સાજનજીઅ ॥ નાગર-
 ચો ચીઆસર ગામ ॥ વંઠી નાણુપુર દુમરો ॥ સાજનજીઅ ॥ મો-
 રીમંજલ આદિ જુહાર ॥૭॥ વઠ લઠેરી બાહાડો ॥ સાજનજીઅ ॥
 ભીંચસરા લાયજો ગામ ॥ દેઠીઆ બાયેટ હાલાપુર ॥ સાજનજીઅ ॥
 સાભરાઈ લોબ્ધ ગામ ॥૮॥ નાનું મોટો રતડીઓ ॥ સાજનજીઅ ॥
 ઓનડોટ ગોધરો ગામ ॥ સેડી દોણુ મેરાઓ ॥ સાજનજીઅ ॥ નવે-
 વાસ સંતિ જુહાર ॥૯॥ રાયણુ કોડાય નાગલપુર ॥ સાજનજીઅ ॥
 માંડવી ચૈત્ય પાંચ જુહાર ॥ ગામ ગુંદીઆરી તણુંઆણું ॥ સાજન-
 જીઅ ॥ આસંબીઓ ને વાઠું છે ગામ ॥૧૦॥ બીદડા ભાડીઆ કાંડા-
 કાહા ॥ સાજનજીઅ ॥ નાની મોટી ખાખર જુહાર ॥ ભુજપુર ત્રેગડી
 દેશલપુર ॥ સાજનજીઅ ॥ મુંનરા નગર જુહાર ॥૧૧॥ ગોએર

બારઈ લુણી છસરો ॥ સાજનજીઅ ॥ વાંકી પત્રી વરાડો છે ગામ ॥
 ટુંઠા નવિનાર કપાઈઓ ॥ સાજનજીઅ ॥ ભદરા નગરી મુબર ॥૧૨॥
 આવન જિનાલય દીપતાં ॥ સાજનજીઅ ॥ વંદું વંદું વીર જિલુંદ ॥
 ભુઅડકગાડું કુંઘોડી ॥ સાજનજીઅ ॥ અંબર દુધઈ ગામ ॥ ૧૩ ॥
 ભચાઉ ચોખારીઓ જસરો ॥ સાજનજીઅ ॥ ગરપાતર ધમડકો ગામ ॥
 કિડીઆશર નગર રવ બકુતરો ॥ સાજનજીઅ ॥ જંગી જરડ ભીડીઓ
 ગામ ॥૧૪॥ ગીડી સણુઓ ઉમઈયો ॥ સાજનજીઅ ॥ રાપર કૃતેગઠ ગામ
 ॥ તુણા ભીમાશર આદેશર ॥ સાજનજીઅ ॥ સાંતલપુર ઘેલો છે ગામ
 ॥૧૫॥ પ્રાંસુઓ ને ગાંગોધર ॥ સાજનજીઅ ॥ ચીત્રોડ મુનકરો ગામ ॥
 વાંઠીઓ વેંધ વખાણીએ ॥ સાજનજીઅ ॥ કાનમેર આધોઈ ગામ ॥૧૬॥
 વેજ પાસર અંબેડી કટારીઓ ॥ સાજનજીઅ ॥ સિકારપુર લાકડીઓ
 ગામ ॥ ભુજ માનકુઓ ઘેરાજો ॥ સાજનજીઅ ॥ પુનડી તુંબડી ચુનડી
 છે ગામ ॥ ૧૭ ॥ મુખા ફરાધીઓ રામાણીઉં ॥ સાજનજીઅ ॥ ભદ્ર
 નથુસાની કહેવાય ॥ સંખ્યા સોની જાણીએ ॥ સાજનજીઅ ॥ ઉપર
 બત્રીશ ગામ ॥ ૧૮ ॥ ગામ નગર પુર પાટણે ॥ સાજનજીઅ ॥
 જિનમૂરતિ જિહાં હોય ॥ ઉત્તમસાગર કહે પૂજ ॥ સાજનજીઅ ॥
 વંદતાં શિવસુખ હોય ॥ ૧૯ ॥ કેળશ ॥ છન્નુઅ જિનવર છ-
 ન્નુઅ જિનવર, અધો ઊર્ધ્વ ને લોક તીર્થો જાણીએ ॥ સાસય અ-
 સાસય જિનપડિમા, તે સવે વખાણીએ ॥ ૧ ॥ ગચ્છ વિધિપક્ષ
 પૂજ્ય પ્રકટ, જ્ઞાન દાન મુણુંદુ એ ॥ વાયક મૂલા કહે ભણતાં, શિદ્ધિ વૃદ્ધિ
 આણુંદુ એ ॥ ૨ ॥ ઇતિ કચ્છ દેશની તીર્થમાલા સંપૂર્ણ ॥

॥ શ્રી શામળા પાર્શ્વનાથજીના દેરાસરનું વર્ણન ॥

॥ ત્રોટક છંદ. ॥

સુખદાઈ સવાઈ શહેર લણું, મહી મંડણુ કચ્છ ભૂમિ તણું;
 શાહુકાર શ્રીમંત જનો બહુળા, નવ યૌવન નારી ઘણી ચપળા,
 જિનમંદિર સુંદર શોભી રહ્યાં, સુરલોકથી લાવી વિમાન ગ્રહ્યાં;
 નવ રંગીત પંચ સુવર્ણમયી, બહુ બારી ઝરખ ગવાક્ષ સઈ.
 ચીતરેલ મનોહર શિષ્ય જને, નર નારી જનાવર પક્ષી અને;
 સુર કિંનર દાનવ નાગીનકા, ભુવના સુર વંતર જ્યોતિષકા.
 વગી સાથ સાહેલી ટોળી મગી, ગુણુ ગાય જિનેશ્વરના વિમગી;
 સુરી કિંનરી ખેચરી પ્રજ્ઞપ્તિ, બહુ નૃત્યે સુગીત મુખે સ્તવતી.
 ધરી ભેરી પખાજ મૃદંગ બહુ, સરણાઈ સતારથી ગાય સહુ;
 ગણી કોણુ શકે ગુણુ તેહ તણુ, લલી ભાર્તી ભૂલી રહે લણુતાં.
 જઈ તેરા નગરે શુભ ભાવ ધરી, ચરણાંબુજ વંદન હર્ષ કરી;
 પ્રભુ પાર્શ્વ જિનેશ્વરશામળીઆ, નિરખત મુજ પાપ સવે ટળીઆં.
 કર જોડી લખમશી વદે મુખથી, તુમ મુક્ત કરો મુજને દુઃખથી;
 સુખ શાંતિ કરો પૂરી તાપ હરો, બળ બુદ્ધિ પરાક્રમવાન કરો.

॥ અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં પાંચ કલ્યાણુકનું
 ચોઢાલીયું પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ત્રેમે પ્રણમું સરસ્વતી, માગું અવિચલ વાણી ॥ વીર તણુ
 ગુણુ ગાયશું, પંચ કલ્યાણિક બાણી ॥ ૧ ॥ ગુણુ ગાતાં જિનજી તણુ,
 લહીએ ભવનો પાર ॥ મુખ સમાધિ હોયે જીવને, મુણુજે સહુ
 નર નાર ॥ ૨ ॥

રામ શું ને—એ દેશી.

જંબુદ્રીપના ભરતમાં ને, રૂડું માહણકુંડ છે ગામ ને ॥ ઋષભ-
 દત્ત માહણ તિહાં વસે ને, તસ નારી દેવાનંદા નામ ને ॥ ૧ ॥
 ચરિત્ર સુણો જિનજી તણાં ને ॥ એ આંકણી ॥ જેમ સમકિત નિર્મળ
 થાય ને, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ સંપન્ને ને ॥ વળી પાતક દૂર પલાય ને ॥
 ચ૦ ॥ ૨ ॥ ઉજળી છઠ્ઠ આષાઠની ને, યોગે ઉત્તરાશ્વાશુની સાર
 ને ॥ પુષ્પોત્તર સુવિમાનથી ને, ચવી કુખે લીયો અવભાર ને ॥ ચ૦
 ॥ ૩ ॥ દેવાનંદા તેણી રચણીએ ને, સુતાં સુપન લહ્યાં દશ ચાર ને ॥
 કૃણ પૂછે નિજ કંથને ને, કહે ઋષભદત્ત મન ધારને ॥ ચ૦ ॥ ૪ ॥
 ભોગ અરથ સુખ પામશું ને, તમે લહેશે પુત્રરતન ને ॥ દેવા-
 નંદા તે સાંભળી ને, કીધું મનમાં તહત્તિ વચન ને ॥ ચ૦ ॥ ૫ ॥
 સાંસારિક સુખ ભોગવે ને, સુણો અચરિજ હુઓ તિણી વાર ને ॥
 સુધર્મ ઈંદ્ર તિહાંકણે ને, ભેઈ અવધિ તણે અનુસાર ને ॥ ચ૦
 ॥ ૬ ॥ ચરમ જિણેસર ઉપના ને, દેખી હરખયો ઈંદ્ર મહારાજ
 ને ॥ સાત આઠ પગ સાહામો જઈ ને, એમ વંદન કરે શુભ સાજ
 ને ॥ ચ૦ ॥ ૭ ॥ શકસ્તવ વિધિશું કરી ને, ફરી મેઠો સિંહાસન
 ભમ ને ॥ ચ૦ ॥ મન વિમાસણમાં પડયું ને, ચિત્ત ચિંતવે સુરપતિ
 ભમ ને ॥ ચ૦ ॥ ૮ ॥ જિન ચક્રી હરિ રામજી ને, અંત પંત
 માહણકુળે નેય ને ॥ આઠ્યા નહીં નહીં આવશે ને, એ તો ઉગ્ર ભોગ
 રાજકુળે હોય ને ॥ ચ૦ ॥ ૯ ॥ અંતિમ જિણેસર આવીયા ને,
 એ તો માહણકુળમાં જેણુ ને ॥ એ તો અછેરાભૂત છે ને, થયું
 હુંડા અવસાપિણીમાં તેણુ ને ॥ ચ૦ ॥ ૧૦ ॥ કાળ અનંત ભતે
 થકે ને, એહવા દશ અછેરા થાય ને ॥ ઈણુ અવસાપિણીમાં થયા

જે, તે કહીએ જે ચિત્ત લાય જે ॥૨૦॥૧૧॥ ગર્ભહરણ ઉપસર્ગને
 જે, મૂળરૂપે આવ્યા રવિ ચંદ જે ॥ નિષ્કળ દેશના જે થઈ જે, ગયે
 સૌધર્મ ચમરેંદ્ર જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૨ ॥ એ શ્રી વીરની વારમાં જે,
 કૃષ્ણ અમરકંકા ગયા જાણુ જે ॥ નેમનાથને વારે સહી જે, સ્ત્રીતીર્થ
 મહિ ગુણખાણુ જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૩ ॥ એકસો આઠ સિદ્ધા ઋષભને જે,
 વારે સુવિધિને અસંચતી જે ॥ શીતળનાથ વારે થયું જે, કુળ હુરિ-
 વંશની ઉત્પત્તિ જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૪ ॥ એમ વિચાર કરે ઇંદલોજી,
 પ્રભુ નીચ કુળે અવતાર જે ॥ તેહનું કારણ શું અછે જે, ઇમ ચિં-
 તવે હૃદય મઝાર જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

આસો માસે શરદ પૂતમની રાત જે—એ દેશી.

ભવ મોટા કહીએ પ્રભુના સત્યાવીશ જે, મરિચી ત્રિદંડી તે
 માંહે ત્રીજે ભવે રે જે ॥ તિહાં ભરત ચક્રીસર વાદે આવી જોય જે,
 કુળનો મદ કરી નીચ ગોત્ર ખાંધ્યું તેહવે રે જે ॥ ૧ ॥ એ તો માહણુ-
 કુળમાં આવ્યા જિનવર દેવ જે, અતિ અણુભુગતું એહ થયું થાશે
 નહીં રે જે ॥ જે જિનવર ચક્રી નીચ કુળમાંહે જે, છે માહરો આચાર
 ધરૂં ઉત્તમ કુળે સહી રે જે ॥ ૨ ॥ એમ ચિંતવી તેજ્યો હરિણુગમેષી
 દેવ જે, કહે માહણુકુંડે જઈને એ કારજ કરો રે જે ॥ છે દેવાનંદાની
 કુળે ચરમ જિણુંદ જે, હર્ષ ધરીને પ્રભુને તિહાંથી સંહરો રે જે
 ॥ ૩ ॥ નયર ક્ષત્રિકુંડ રાય સિદ્ધારથ ગેહ જે, ત્રિશલા રાણી તેહની
 છે રૂપે ભલી રે જે ॥ તસ કુળે જઈ સંકમાવો પ્રભુને આજ જે,
 ત્રિશલાનો જે ગર્ભ અછે તે માહણુકુળે રે જે ॥ ૪ ॥ જેમ ઇંદ્રે કહ્યું
 તેમ કીધું તત્ક્ષણુ તેણુ જે, ખ્યાશી રાતને અંતરે પ્રભુને સંહર્યા રે

જો ॥ માહણી સુપનાં જાણે ત્રિશલા હરીને લીધ જો, ત્રિશલા દેખી
 ચૌદ સુપન મનમાં ધર્યાં રે જો ॥ ૫ ॥ ગજ વૃષભ અને સિંહ લક્ષ્મી
 કૂલની માળ જો, અંદો સૂરજ ધ્વજ કુંભ પદ્મ સરોવર રે જો ॥ સાગર
 ને દેવવિમાનજ રતનની રાશિ જો, ચૈત્રમે સુપને દેખી હરખી અગ્નિ
 મનોહર રે જો ॥ ૬ ॥ શુભ સુહણાં દેખી હરખી ત્રિશલા નાર જો,
 પરભાતે ઉઠીને પિયુ આગળ કહો રે જો ॥ તે સાંભળી દિલમાં રાચ
 સિદ્ધારથ નેહ જો, સુપનપાઠક તેડીને પૂછે કૃણ લહે રે જો ॥ ૭ ॥
 તુમ હોશે રાજ અરથ ને સુત સુખ ભોગ જો, સુણી ત્રિશલાદેવી
 સુખે ગર્ભ પોષણ કરે રે જો ॥ તવ માતા હેતે પ્રભુજી રહ્યા સંલીન
 જો, તે જાણીને ત્રિશલા દુઃખ દિલમાં ધરે રે જો ॥ ૮ ॥ મેં ક્રીધાં
 પાપ અઘોર ભવો ભવ જેહ જો, દૈવ અટારો દોષી દેખી નવિ શકે રે
 જો ॥ મુજ ગર્ભ હર્યો જે કિમ પામું હવે તેહ જો, રાંક તણે ઘેર
 રતન ચિંતામણિ કિમ ટકે રે જો ॥ ૯ ॥ પ્રભુજીએ જાણી તતખિણ
 દુઃખની વાત જો, મોહ વિટંગન જલિમ જગમાં જે લહું રે જો ॥
 બુઝો અદીઠા પણ એવડો જાગે મોહ જો, નજરે આંધ્યા પ્રેમનું કારણ
 શું કહું રે જો ॥ ૧૦ ॥ પ્રભુ ગર્ભ થકી હવે અભિગ્રહ લીધો એહ
 જો, માતપિતા જીવતાં સંયમ લેશું નહીં રે જો ॥ એમ કરૂણા આણી
 તુરત હલાવ્યું અંગ જો, માતાને મન ઉપન્યો હર્ષ ઘણો સહી
 રે જો ॥ ૧૧ ॥ અહો ભાગ્ય અમારું જાગ્યું સહીયર આજ
 જો, ગર્ભ અમારો હાલ્યો સહુ ચિંતા ગઈ રે જો ॥ એમ
 સુખભર રહેતાં પૂરણ હુવા નવ માસ જો, તે ઉપર વળી
 સાડીસાત રચણી થઈ રે જો ॥ ૧૨ ॥ તવ ચૈત્ર તણી સુદિ તેરસ
 ઉત્તરા રિખખ જો, જન્મ્યા શ્રી જિન વીર હુઈ વધામણી રે જો ॥ સહુ
 ધરણી વિકસી જગમાં થયો પ્રકાશ જો, સુર નરપતિ ધર વૃષ્ટિ કરે
 સોવન તણી રે જો ॥ ૧૩ ॥

॥ દાલ ત્રીજી ॥

માહરી સહી રે સમાણી—એ દેશી.

જનમ સમય શ્રી વીરનો જાણી, આવી છાપત્ર કુમારી રે ॥
 જગજીવન જિનજી ॥ જનમ મહોત્સવ કરી ગીતજ ગાયે, પ્રભુજીની
 જાઉં બલિહારી રે ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ તતક્ષણ ઇંદ્ર સિંહાસન હાડ્યું,
 ઘોષે ઘંટા વજડાવી રે ॥ જ૦ ॥ મગીયા કોડી સુરાસુર દેવા, મેરૂ
 પર્વતે આવી રે ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ ઇંદો પંચ રૂપે પ્રભુજીને, સુરગિરિ
 ઉપર લાવે રે ॥ જ૦ ॥ યત્ન કરી હૈડામાં રાખે, પ્રભુને શીશ નમાવે
 રે ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ એક કોડી સાઠ લાખ કળશલા, નિર્મળ નીરે લ-
 રીયા રે ॥ જ૦ ॥ નાહાનો બાળક એ કિમ સહેશે, ઇંદ્રે સંશય ધરી-
 યા રે ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥ અતુલીબળ જિન અવધે જોઈ, મેરૂ અંગુઠે
 અખ્યો રે ॥ જ૦ ॥ પૃથ્વી હાલકલોલ થઈ તવ, ધરણીધર તિહાં
 કાખ્યો રે ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥ જિનનું બળ દેખીને સુરપતિ, લક્ષિત ક-
 રીને ખમાવે રે ॥ જ૦ ॥ ચાર વૃષભનાં રૂપ ધરીને, જિનવરને નવ-
 રાવે રે ॥ જ૦ ॥ ૬ ॥ અમૃત અંગુઠે થાપીને, માતા પાસે મેલે રે
 ॥ જ૦ ॥ દેવ સહુ નંદીસર જાયે, આવતાં પાતક ઠેલે રે ॥ જ૦ ॥
 ૭ ॥ હવે પ્રભાતે સિદ્ધારથ રાજ, અતિ ઘણા ઓચ્છવ મંડાવે રે ॥
 જ૦ ॥ ચકલે ચકલે નાચ કરાવે, જગતનાં દાણુ છંડાવે રે ॥ જ૦
 ॥ ૮ ॥ આરમે દિવસે સજ્જન સંતોષી, નામ દીધું વર્દમાન રે ॥
 જ૦ ॥ અનુક્રમે વધતાં આઠ વરસના, હુઆ શ્રી વર્દમાન રે ॥ જ૦
 ॥ ૯ ॥ એક દિન પ્રભુજી રમવા ચાડ્યા, તેવતેવડા સંઘાતી રે ॥
 જ૦ ॥ ઇંદ્રમુખે પરશંસા નિસુણી, આખ્યો સુર મિથ્યાતી રે ॥ જ૦
 ॥ ૧૦ ॥ પત્તગરૂપે ઝાડે વળગ્યો, પ્રભુજીએ નાખ્યો ઝાલી રે ॥

જ૦ ॥ તાડ સમાન વળી રૂપ કીધું, મુઠીએ નાખ્યો ઉછાળી રે ॥
 જ૦ ॥ ૧૧ ॥ ચરણે નમીને ખમાવે સુર, નામ ધરે મહાવીર રે ॥
 જ૦ ॥ જેહવા તુમને ઈંદ્રે વખાણ્યા, તેહવા છે પ્રભુ ધીર રે ॥ જ૦ ॥
 ॥ ૧૨ ॥ માતપિતા નિશાળે લખુવા, મૂકે ખાળક જાણી રે ॥ જ૦ ॥
 ઈંદ્ર આવી તિહાં પ્રક્ષજ પૂઠે, પ્રભુ કહે અર્થ વખાણી રે ॥
 જ૦ ॥ ૧૩ ॥ જોખન વચ જાણી પ્રભુ પરણ્યા, નારી યશોદા નામે રે ॥
 જ૦ ॥ અઘ્યાવીશમે વરસે પ્રમુનાં, માતપિતા સ્વર્ગ પામે રે ॥
 જ૦ ॥ ૧૪ ॥ ભાઈજીનો આગ્રહ જાણી, દોય વરસ ધરવાસી રે ॥
 જ૦ ॥ તેહવે લોકાંતિક સુર જાલે, પ્રભુ કહો ધર્મ પ્રકાશી રે ॥ જ૦ ॥
 ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાલ ચોથી ॥

તારે માથે પંચરંગી પાગ સોનાનો છોગલો મારજી—એ દેશી.

પ્રભુ આપે વરસી દાન લલુ રવિ ઉગતે ॥ જિનવરજી ॥ એક કોડી
 ને આઠ લાખ સોનૈયા દિન પ્રતે ॥ જિં ॥ મારગશિર વદિ દશમી ઉત્તરા
 યોગે મન ધરી ॥ જિં ॥ ભાઈની અનુમતિ માગીને દીક્ષા વરી ॥
 જિં ॥ ૧ ॥ તેહ દિવસ થકી ચઉનાણી પ્રમુજી થયા ॥ જિં ॥
 સાધિક એક વરસ તે ચીવરધારી પ્રમુજી ॥ જિં ॥ પછી દીધું
 બંલણુને જે વાર ખંડોખંડે કરી ॥ જિં ॥ પ્રભુ વિહાર કરે એ-
 કાકી અભિગ્રહ ચિત્ત ધરી ॥ જિં ॥ ૨ ॥ સાડાખાર વર્ષમાં ઘોર
 પરિષહ જે સહ્યા ॥ જિં ॥ શૂલપાણિ ને સંગમ દેવ ગોશાલાના કહ્યા
 ॥ જિં ॥ ચંડોશી ને ગોવાળે ખીર રાંધી પગ ઉપરે ॥ જિં ॥
 કાને ખીલા ખોસ્યા તે દુષ્ટ સહુ પ્રભુ ઉદ્ધરે ॥ જિં ॥ ૩ ॥ લેઈ
 અડદના બાકળા ચંદનખાળા તારીયા ॥ જિં ॥ પ્રભુ પરઉપ-

કારી સુખ દુઃખ સમ ધારીયાં ॥ જિં ॥ છમાસી જે ને નવ
 ચોમાસી કહીએ રે ॥ જિં ॥ અઢીમાસ ત્રિમાસ દોઢમાસ
 એ જે જે લહીએ રે ॥ જિં ॥ ૪ ॥ ષટ કીધા જે જે માસ
 પ્રભુ સોહામણા ॥ જિં ॥ બાર માસ ને પઞ્ચ અહોંતેર ને રજિ-
 યામણા ॥ જિં ॥ છઠ્ઠ અસેં ઓગણત્રીશ બાર અઠ્ઠમ વખાણીએ ॥
 જિં ॥ ભદ્રાદિક પ્રતિમા દિને જે ચૌદશ જાણીએ ॥ જિં ॥ ૫ ॥
 સાડાબાર વર્ષ તપ કીધાં વિષુ પાણીએ ॥ જિં ॥ પારણાં ત્રણસેં
 ઓગણપચાસ જાણીએ ॥ જિં ॥ તવ કર્મ ખપાવી ધ્યાન શુકલ
 મન ધ્યાવતા ॥ જિં ॥ વૈશાખ સુદિદશમી ઉત્તરા યોગે સોહાવતા
 ॥ જિં ॥ ૬ ॥ શાલી વૃક્ષ તળે પ્રભુ પામ્યા કેવળનાણુ રે ॥ જિં ॥
 લોકાલોક તણા પરકાશી થયા પ્રભુ જાણુ રે ॥ જિં ॥ ઈંદ્રભૂતિ
 પ્રમુખ પ્રતિઓધી ગણુધર કીધ રે ॥ જિં ॥ સંઘથાપના
 કરીને ધર્મની દેશના દીધ રે ॥ જિં ॥ ૭ ॥ ચૌદ સહસ
 ભલા અણુગાર પ્રભુને શોભતા ॥ જિં ॥ વળી સાધ્વી સહ-
 સ છત્રીશ કહી નિર્લોભતા ॥ જિં ॥ ઓગણસાઠ સહસ એક
 લાખ તે શ્રાવક સંપદા ॥ જિં ॥ ત્રીન લાખ ને સહસ અઠાર તે
 શ્રાવિકા સંપદા ॥ જિં ॥ ૮ ॥ ચૌદપૂર્વધારી ત્રણસેં સંખ્યા
 જાણીએ ॥ જિં ॥ તેરસેં ઓહિનાણી સાતસેં કેવલી વખાણીએ ॥
 જિં ॥ લખિધધારી સાતસેં વિપુલમતિ વળી પાંચસેં ॥ જિં ॥
 વળી ચારસેં વાદી તે પ્રભુજી પાસે વસે ॥ જિં ॥ ૯ ॥ શિષ્ય સા-
 તસેં ને વળી ચૌદસેં સાધ્વી સિદ્ધ થયાં ॥ જિં ॥ એ પ્રભુજીને
 પરિવાર કહેતાં મન ગહગહ્યાં ॥ જિં ॥ પ્રભુજીએ ત્રીશ વરસ ધ-
 રવાસે ભોગવ્યાં ॥ જિં ॥ છન્નસ્થપણામાં બાર વરસ તે ભોગવ્યાં ॥
 જિં ॥ ૧૦ ॥ ત્રીશ વરસ કેવળ અહોંતાળીશ વરસ સંજમપણું ॥
 જિં ॥ સંપૂરણુ અહોંતેર વરસ આયુ શ્રી વીર તણું ॥ જિં ॥

દીવાળી દિવસે સ્વાતિ નક્ષત્ર સોહંકરૂ ॥ જિં ॥ મધ્ય
 રાતે મુક્તિ પોહોતા પ્રમુજી મનોહરૂ ॥ જિં ॥ ૧૧ ॥ એ પાંચ
 કલ્યાણક ચોવીશમા જિનવર તણાં ॥ જિં ॥ ભણતાં ગણતાં હરખ
 હોયે મનમાં ઘણા ॥ જિં ॥ જિન શાસનનાયક ત્રિશલા સુત ચિત્ત
 રંજણો ॥ જિં ॥ ભવિયણને શિવસુખકારી ભવભય ભંજણો ॥
 જિં ॥ ૧૨ ॥

॥ કળશ ॥

જયવર જિનવર સંઘ સુખકર, યુજ્યો અતિ ઉત્સુક ધરી ॥
 સંવત્ સત્તર એકાશીએ, સુરત ચોમાસું કરી ॥ શ્રી સહજસુંદર તણો
 સેવક, ભક્તિશુ એણી પરે કહે ॥ પ્રમુજીશુ પૂરણ પ્રેમ રાખ્યો, નિત્ય
 લાભ વંછિત લહે ॥ ૧૩ ॥

કરવળની પ્રસિદ્ધ પ્રતિષ્ઠાનું ચોદાળીયું.

દોહરા.

કુકણુ દેશ સોહામણો, મમાઈ બંદર ધામ;	
અનંતનાથજીના દેહરે, માંડવી બંદર સામ.	૧
સંઘ ચતુર જિહાં શોભીએ, તિહાં પરમ નિધાન;	
દશા એસવાળ કુળે પ્રગટીયો, સવા નેણુશી કામ.	૨
વેલજી માહુ માંહે દીપતા, કેશવજી નાયક પ્રમાણુ;	
સંઘ મળી તિહાં સામટો, દીપાવીયો જિનધર્મ.	૩
જાત્રાએ જાવે સહુ રીઝશું, વાજિત્રનો નહીં પાર;	
ઘેલા પદમશી શુ મ સેવતાં, હિયડે હરખ ન માય.	૪
સંવત્ ઓગણીસેં અઠારમાં, માગશિર સુદિ એકાદશી વાર,	
જગદ્ગુરૂ દિન સોહાવીયા, ઘોઘા બંદિર મોઝાર.	૫

શ્રી અરિહંત ૫૬ ધ્યાન્યે—એ દેશી.

નવખંડાજી જીહારીએ, જાત્રા કીધી મનુહાર લલના ॥ પુન્ય
પસાયથી પામીએ, અધિકી ઉમેદ અપાર લલના ॥ નવ૦ ॥ ૧ ॥ શામલી
મૂરત સુહામણી, અળકે કેવળ જ્યોત લલના ॥ પરચો પૂરે પાસજી,
આતમનો આધાર લલના ॥ નવ૦ ॥ ૨ ॥ કામકાંજ સવિ મેલીયાં,
કીધો પરઉપકાર લલના ॥ ભગતિ ભાવશું કીજીએ, શિવગતિનો વિ-
સરામ લલના ॥ નવ૦ ॥ ૩ ॥ પહેલી જાત્રા તિહાં કીધી, ખીજી ભાવનગર
મઝાર લલના ॥ ગોડીપાસ જિન વંદીએ, પાતીક દૂર પલાય લલના ॥
પાસ જિનેશર વંદીએ ॥ ૪ ॥ તવ તિહાંથી ચાલીયા, ભેટવા શે-
ત્રુંજરાય લલના ॥ સ્નાત્રપૂજા જે કરે, શુદ્ધ સ્વરૂપ નીહાલ લલના ॥
પાસ૦ ॥ ૫ ॥

દુહા.

શેત્રુંજે સુહામણો, મરદેવીનો નંદ;
યુગલાધર્મ નિવારકો, નમો યુગાદિ જિજ્ઞુંદ ॥૧॥
સંઘ સામૈયાં સારાં કર્યાં, વાજિત્ર સખ સોહાય;
ગીત ગાવે શુભવંતના, જાઈ તળેટી સમુદાય ॥૨॥
સંસારે ભમતાં થકાં, ગયો એજે અવતાર;
માનવલવ જે પામીએ, જાઉં શેત્રુંજે સુપસાય ॥૩॥
શ્રાવકકુળે અવતર્યા, પામ્યો સર્વથી સાર;
આતિમરૂપ નીહાળતાં, વધતે મંગળમાળ ॥૪॥

ધન ધન તે જગ પ્રાણીયા મનમોહન મેરે—એ દેશી.

શેત્રુંજે સોહામણો, રળિયામણો એ ભેટવા આદેસર દયાળ
॥ મનમોહન મેરે ॥ ૧ ॥ ઐમુખ ચાર દિશે ભલો ॥ મન૦ ॥ નવ

ટુકે નીહાળ ॥ મન૦ ॥ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર ભલો ॥ મન૦ ॥ ત્રિહું
વંદના સાર ॥ મન૦ ॥ ૨ ॥ શિવપુરમાં વાસો વસે ॥ મન૦ ॥ ઉમેદ અ-
ધિક અપાર ॥ મન૦ ॥ કામકાળ સવિ કૃપ્યાં ॥ મન૦ ॥ દરિસણુ
દેખ્યા આજ ॥ મન૦ ॥ ૩ ॥ સાહુમીવછળ તિહાં કર્યાં ॥ મન૦ ॥
દીધાં સાધુને દાન ॥ મન૦ ॥ જાત્રા નવાણું જે કરે ॥ મન૦ ॥ ધન્ય
તે નર ને નાર ॥ મન૦ ॥ ૪ ॥ પંચમ કાળે પામવો ॥ મન૦ ॥
એહવા પ્રભુનો દીદાર ॥ મન૦ ॥ સર્વ તીર્થથી છે વડો ॥ મન૦ ॥
શિવગતિનો વિસરામ ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥

દુહા.

સિદ્ધાચળ સહુ ભેટીયા, ભાવ ધરી ભરપૂર;
આવશે આશાએ બહુ, મન વચન કરી શુદ્ધ ॥ ૧ ॥
તવ તિહાંથી ચાલીયા, સોરઠ દેશ મગર;
રાજકોટ આવી તિહાં, કીધો આગમ વિસ્તાર ॥ ૨ ॥
આડંબર કીધો બહુ, રચના બહુ રસાળ;
અધિકી ઉપમા તે કહું, મનમાં કરી વિશાળ ॥ ૨ ॥
ધર્મ કરે ધનવંત તે, દેખી દેખ્યા કરે શાલ;
અવસરે તે જાણુજો, ભાળે તવ તે સાર ॥ ૩ ॥

(સાંભળો શેઠી વિનતિ રે લાલ—એ દેશી.)

કચ્છ દેશ સુહામણો રે લાલ, સરવ માંહે સાર ॥ મન મોઘું
રે ॥ ધનવંત વસે તિહાં રે લાલ, શ્રાવકનો પરિવાર ॥ મન૦ ॥ કચ્છ૦
॥ ૧ ॥ પરઉપગારી તિહાં હુઆ રે લાલ, ભદ્રેસર પાટણુ ॥ મન૦ ॥
જગડુસા લાસા તિહાં હુઆ રે લાલ, દીધાં જગતને દાન ॥ મન૦ ॥

કચ્છ ॥ ૨ ॥ તવ શ્રાવક તિહાં તેહવા રે લાલ, ધનવંત ધર્મી
 કહેવાય ॥ મન ॥ પુણ્યપસાયથી પામીયા રે લાલ, ખરચે ધન
 અપાર ॥ મન ॥ કચ્છ ॥ ૩ ॥ પ્રેમે પ્રતિષ્ઠા જે કરે રે લાલ,
 આવ્યા મોરથી મઝાર ॥ મન ॥ ભગતિભાવશું લેપીયા રે લાલ,
 કૂળે મનોરથ સર્વ ॥ મન ॥ કચ્છ ॥ ૪ ॥ સંઘની શોભા સારી
 કહું રે લાલ, વજર વાજિત્ર રસાલ ॥ મન ॥ જુગતિ જોવા જેવી
 કરી રે લાલ, ભાવ ધરી ભલી ભેટ ॥ મન ॥ કચ્છ ॥ ૫ ॥

દુહા.

સકારપુર બહુ શોભતો, ઓપતો અધિક અપાર;
 ભલી ભાતશું ભેટવા, આવ્યા અંબર મોઝાર ॥ ૧ ॥
 જિમ જોઈએ તિમ શોભીયો, શ્રાવકનો પરિવાર;
 સહસ એકસો દોય, ઉપસંખ્યા કીધી મનોહાર ॥ ૨ ॥
 હરખ હિયડા માંહે ઘણો, કર્યા ધરમનાં કાજ;
 આડંબર અધિકો ઓપતો, કોઈ કરી પરિણામ ॥ ૩ ॥

(જ્ઞાન આગળ સુંદર દીવો રે મનમોહન સુંદર મેળો—એ દેશી.)

આવ્યા કોઠારા નગર મઝાર, વાજિત્ર વળી સાથ; રચના રચી
 અપાર રે, મળીયા માણસ બહુ સાર રે ॥ મનમોહન સુંદર મેળો ॥
 હરખ હિયે સહુને ઘણો રે ॥ મન ॥ હૃ ॥ ૧ ॥ દેશ દેશ કંકોતરી
 જાવે, હરખિત સહુ તે આવે; મનની મોજે સુખ સહુ પાવે, જગતમાં
 જસ સહુ ગાવે રે ॥ મન ॥ હરખ ॥ ૨ ॥ આઠ દિન ઉછવ
 મંડાવે, માંડવામાં સંઘ સુહાવે; ભગતિ ભલી ભાત કરાવે, તીકમજી
 વેલજી તવન કેવરાવે રે ॥ મન ॥ હરખ ॥ ૩ ॥ ગચ્છ અંચળ
 સાગરશું ભરીયો, રતનસાગર સૂરિ જ્ઞાનનો દરીયો; સર્વ સાધુ સંઘે

પરિવારે પરિવરીયો, હરખ હિયકે મનને ધરીયો રે ॥ મન૦ ॥
 હરખ૦ ॥ ૪ ॥ ગજપુરી નગરીમેં તાબ, વિશ્વસેન મહારાબ; અ-
 ચિરા માતાએ હુલરાવ્યા, શાંતિનાથ તિહાં પધરાવ્યા રે ॥ મન૦
 ॥ હરખ૦ ॥ ૫ ॥ એક લાખ વરસ આયુ પ્રમાણે, ધનુષ ચાલીશતું
 માન; મૃગલંચ્છણ માતું ભાન, પ્રભુ પધરાવી દીધાં દાન રે ॥ મન૦ ॥
 હરખ૦ ॥ ૬ ॥ સાવગ ભારાનો દેહરે કીધો, શિખર ચઢાવીને જશ
 લીધો; જિમ કલ્પતરૂની પરે ધ્વજ રોપ્યો, મહા સુદિ તેરસ વાર ભુધ
 સીધ્યો રે ॥ મન૦ ॥ હરખ૦ ॥ ૭ ॥ દેહરાની માંડણી સારી લાગી, નવા-
 નગરથી ખ્યારી; અધિક ઉપમા રસાળી, જિમ દેખી તિમ લાગે ખ્યારી
 રે ॥ મન૦ ॥ હરખ૦ ॥ ૮ ॥ સામીવચ્છલ કરીયાં : સારાં, શ્રીસંઘને
 લાગે ખ્યારાં; ચતુર્વિધ સંઘ હરખાયા, ઓગણીશ અઠાર મહા સુદ
 તેરસ વારા રે ॥ મન૦ ॥ હરખ૦ ॥ ૯

કૃષ્ણ.

ગાયો ગાયો રે શાંતિ તણો ગુણુ ગાયો, ઘર ઘર ઓચ્છવ અ-
 ધિક મંડાવ્યો, સંઘ સકળ હરખાયો રે ॥ શાંતિ તણો ગુણુ ગાયો
 ॥ ૧ ॥ કચ્છ દેશ કોઠારા નગરમેં પ્રતિષ્ઠાભાવ બનાયો, અંચલ ગચ્છ
 અધિક ઓપાયો, રતનસાગર સૂરિ કહાવ્યો રે ॥ શાંતિ ॥ ૨ ॥ ઘર
 ઘર થાળ અપાયો, પાંચ હબર તે પરમાણો, તીકમજી વેલજી અલા-
 યો રે ॥ શાંતિ ॥ ૩ ॥ જાચક જનને ગુણુ ગવરાવી દાન અધિકો
 દેવરાવ્યો, મનમાં ધ્યાવે શિવરામપદ પાવે, જિમ જગમાં જશ ગ-
 વરાવે રે ॥ શાંતિ ॥ ૪ ॥

ધતિ ચૌઠાળીયું સ્તવન સંપૂર્ણ.

૫૦૪ ઝંડ.

ઉપદેશાત્મક પદોની રસમય ચુંટણી.

સંસારની અસારતા વિષે.

જપતી પ્રીતમની જપમાળ—એ રાગ.

આહા આ સંસાર અસાર જીવ તું જો વિચારી,
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ અહોનિશ જારી;
જારી જન્મ જરા ને મરણ જવારી. આહાં ॥ ૧ ॥
સાખી.

રોમ રોમ વ્યાપી રહ્યા, રોગ અસંખ્ય પ્રકાર;
પળમાં પ્રગટે પરવશે, પડ્યો કરે પોકાર.
જાણી લે આતમ અળગી, કાયા આ કરમે વળગી;
વળગી કષ્ટ સહે મન માની મારી. આહાં ॥ ૨ ॥
સાખી.

કામ ક્રોધ મોહ માન મદ, લોભ જુઠ વ્યભિચાર;
હિંસા પરિગ્રહમાં પડી, લહે લવ અટવી પાર.
તન ધન ધરણી પરણી, કાજે કરજે એ કરણી;
કરણી તેવી પાર ઉતરણી તારી. આહાં ॥ ૩ ॥
સાખી.

વીતરાગ વૈરાગ્યધર, વીર વચન અનુસાર;
મોહજાલ મૂકી પરી, નિર્મોહી શણગાર.
ટોકરશી ક્ષયો કર્મે કરી લહે, લહે આનંદધન પદ મંગળ-
જકારી—આહાં ॥ ૪ ॥

આશા.

આશા ઔરનકી ક્યા કીજે, જ્ઞાન સુધારસ પીજે ॥ આશાં ॥
 ભટકે દ્વાર દ્વાર લોકનકે, કુકર આશાધારી;
 આતમ અનુભવ રસકે રસીયા, ઉતરે ન કબહુ ખુમારી. આશાં ॥૧॥
 આશા દાસીકે જે જાણે, તે જન જગકે દાસા;
 આશા દાસી કરે જે નાયક, લાયક અનુભવ પ્યાસા. આશાં ॥૨॥
 મનસા પ્યાલા પ્રેમ મસાલા, બ્રહ્મ અગ્નિ પરબલી;
 તન ભાડી અવટાઈ પીયે કસ, જાગે અનુભવ લાલી. આશાં ॥૩॥
 અગમ પીયાલા પીયો મતવાલા, ચિહ્ની અધ્યાતમ વાસા;
 આનંદધન ચેતન વૈ ખેલે, દેખે લોક તમાસા. આશાં ॥૪॥

જમનો અપાટો.

જમ દે નિત્ય અપાટા રે, કોઈ ચેતનહારા ચેતો. હારે કોઈં ॥જમં ॥
 ઠી, ઠી, ઠી, ઠી, દાંત કાઠે શું, પળમાં બગડે પીઠી;
 દીઠી દીઠી ઘણાની બગડી, ચડપ આવી ગઈ ચીઠી. જમં ॥ ૧ ॥
 માતપિતા જાણે સુત મારો, થાયે દિન દિન મોટો;
 મોત નજીક આવે છે એક દિન, ખેલ થશે ભાઈ ખોટો. જમં ॥ ૨ ॥
 બંધુ જાણે બંધવ મારો, જીવે જુગ જુગ જોડી;
 કાળ અચાનક આવી પકડશે, તરત નાખશે તોડી. જમં ॥ ૩ ॥
 સોલ અંગ શણગાર સજીને, રોગડ સાસુ રીઝે;
 એક દી લાલ વેરાગણુ બનવું, વેશ બદલવો બીજો. જમં ॥ ૪ ॥
 દર્પણ લઈ શું મુખડું દેખો, સમજો જમની સહેજમાં;
 એક દી કરશે કાગ કોલાહલ, ચડપ સુવાડે ચેહમાં. જમં ॥ ૫ ॥
 દારા પુત્ર પરિવાર તજીને, જીવું મિલકત મેલી;
 ઋષિરાજ જિનરાજ વિના નથી, કોઈ ખરેખર ખેલી. જમં ॥ ૬ ॥

અમે અમરપદ પામ્યા.

અખ હમ અમર ભયે ન મરેંગે ॥ અખ૦ ॥
 યા કારણ મિથ્યાત દીયો તજ, ક્યું કર દેહ ધરેંગે. અખ૦ ॥ ૧ ॥
 રાગ દ્વેષ જળ અંધ કરત હૈ, ઇનકો નાશ કરેંગે;
 મર્યો અનંતકાળતે પ્રાણી, સો હમ કાળ હરેંગે. અખ૦ ॥ ૨ ॥
 દેહ વિનાશી હું અવિનાશી, અપની ગતિ પકરેંગે;
 નાસી જાસી અમ થિર વાસી, ચોખે ઠહે નિખરેંગે. અખ૦ ॥ ૩ ॥
 મર્યો અનંત વાર ઝિન સમજ્યો, અખ સુખ દુઃખ વિસરેંગે;
 આનંદધન નિપટ નિકટ અક્ષર દો, નહીં સમરે સો મરેંગે.
 અખ૦ ॥ ૪ ॥

આત્મજગૃતિ ભાવનો ઉપદેશ.

જુલણા જંદ.

જાગ રે આતમા જાગ રે આતમા, મોહની ઉંધમાં ચોર લુંટે;
 વિત્ત દારા અને વિષયની વાસના, પાશથી શત્રુઓ ખૂબ કુટે.
 જાગ૦ ॥ ૧ ॥
 વૃત્તિ બાહિર વહે કર્મ આઠે શ્રેણે, આતમા જ્ઞાન્તિથી ભાન ભૂલ્યો;
 ક્રોધ ને માનથી લોભ માયા થકી, લક્ષ ચોરાશીમાં ખૂબ જુલ્યો.
 જાગ૦ ॥ ૨ ॥
 પામી માનવપણું પુણ્ય ઉત્કર્ષથી, મુક્તિ સાધન અરે તેં વિસાર્યું;
 ખૂબ અપકૃત્યથી પાપ ગાડું ભર્યું, જલ્પું નરકમાં કેમ ધાર્યું.
 જાગ૦ ॥ ૩ ॥
 શ્વાસ ઉછશ્વાસથી જીવ આયુ ઘટે, ખૂબર નહીં કાલની કેમ થાશે;
 કાલનું કૃત્ય તે આ ક્ષણે કીજાએ, ધર્મથી આ ભવાળિધ તરાશે.
 જાગ૦ ॥ ૪ ॥

કોટી ધન આવશે નહીં કદિ સાથમાં, પાપ ને પુણ્ય સાથે જ આવે;
દાન કરજે સદા ધર્મ વાટે મુદ્દા, દાનથી આતમા મોક્ષ પાવે.

જાગ૦ ॥ ૫ ॥

સ્મરણ કર દેવનું શરણ જે દીનનું, સાધુનાં દર્શને પુણ્ય થાવે;
સાધુ દર્શન થકી સાધુ વંદન થકી, કોટી ભવનાં કર્યાં પાપ જાવે.

જાગ૦ ॥ ૬ ॥

સાધુના સંગથી આતમા જાગતો, તીર્થ જંગમ મુનિ ભવ્ય સેવો;
તીર્થ જંગમ મુનિ કટપવેલી અહો, પુષ્કરાવર્તના મેઘ જેવો.

જાગ૦ ॥ ૭ ॥

સાધી લે સિદ્ધને ધર્મ વ્યવહારથી, ભક્તિ ઉત્સાહથી ચતન ધારો;
ધર્મકરણી કરી ફેક થાવે નહીં, ધર્મથી આવશે દુઃખ આરો.

જાગ૦ ॥ ૮ ॥

ઉંઘ ત્યાગી અહો દેહ દેવળ વિષે, શુદ્ધ ચેતન પ્રભુને જગાડો;
પુદ્ગિસાગર સદા ભાવના મોગરી, સ્મરણનો ઘંટ હેતે જગાડો.

જાગ૦ ॥ ૯ ॥

ઘડીના નવનવા રંગ.

(ગઝલ)

ઘડીમાં સુખ આવે છે,	ઘડીમાં દુઃખ આવે છે;	
ઘડીમાં ચિત્ત ચક્રડોલે,	ઘડીમાં તત્ત્વ તો ખોલે.	૧
ઘડીમાં જ્ઞાનની વાતો,	ઘડીમાં શોકની વાતો;	
ઘડીમાં પ્રેમના ખ્યાલા,	ઘડીમાં શોકની જવાલા.	૨
ઘડીમાં લાગતું મીઠું,	ઘડીમાં થાય નહીં દીઠું;	
ઘડીમાં ચિત્ત આણુંદે,	ઘડીમાં ચિત્તડું કુંદે.	૩

ઘડીમાં ક્રોધની માયા, ઘડીમાં ધ્યાનની છાયા;	
ઘડીમાં ધ્યાનની વેલા, ઘડીમાં મિત્રના મેલા.	૪
ઘડીમાં થાય ધુળધાણી, ઘડીમાં થાય ગુણુખાણી;	
ઘડીમાં થાય છે સારું, ઘડીમાં થાય અધારું.	૫
ઘડીમાં અન્ન ને પાણી, ઘડીની વાત નહીં જાણી;	
ઘડીમાં ચિત્તને વાડી, ઘડીમાં ખેસવા ગાડી.	૬
ઘડીમાં રંકની વેળા, ઘડીમાં હોય ખગડેલા;	
ઘડીમાં ચિત્ત હડકાયું, ઘડીમાં ચિત્ત છે ડાહું.	૭
ઘડીમાં તત્વની વાતો, ઘડીમાં યુદ્ધની લાતો;	
ઘડીમાં થાય અણુધાર્યું, જીવન તો જ્ઞય છે હાર્યું.	૮
ઘડીમાં ચિત્ત દિલગીરી, ઘડીમાં વાત અણુધીરી;	
ઘડીમાં વાત છે ખોટી, ઘડીમાં વાત ખહુ મોટી.	૯
ઘડીમાં રંગ છે ન્યારા, સમજતે દિલમાં ખ્યારા;	
ઘડીના રંગમાં ગોટા, ઘડીના રંગમાં છોટા	૧૦
ઘડીમાં જ્ઞાનની ખાજી, ઘડીમાં રંક ને કાજી;	
બુદ્ધચન્દ્રિય ધ્યાનમાં ધીરા, વિવેકે જાણુજે વીરા.	૧૧

મિથ્યા ગર્વ.

કીસ પર માન ગુમાન કરીને, એક પ્રભુજીકે ધ્યાન ધરીને.	
જેબન જોર માયાકે નીશેમેં, ભૂલ ગયે તુમ ગુરુ એક પલમેં.	કી૦ ૧
ક્રોધ ક્રૂપમેં પડકે ગીમારા, એક ઉપાય ન શોધું તુમારા.	કી૦ ૨
લોભ લુગાઈસેં મોહ પાયકે, ખહોત દુઃખી હુઓ નરક જાયકે.	કી૦ ૩
પાંચ મિત્રકે ક્રંદમેં પડકે, વારંવાર તું લક્ષ લમીકે.	કી૦ ૪
ઈનકું છોડ તુમ ધ્યાન લગાવો, અજર અમર સુખ રહેજે પાવો.	કી૦ ૫
જિનદાસકી આશ પૂરીને, જૈન પ્રકાશક ગુણુ ગાઈજે.	કી૦ ૬

અંતે એકલા જવાનું છે.

જવું છે એકલા ચાલી, ખંખેરી હાથને ખાલી ॥ જવું ० ॥
 ઠાલી માથાકુટ ઠાલી ઠકારો, મોજ રહ્યો જોઈ મહાલી;
 ઘાલી બેઠા ઘરવેલા ગુમાની, જમડા જશે ઝાલી રે. જવું ० ॥૧॥
 જવું અચાનક થિર આ થાનક, તોય રહ્યો ધુળ ઘાલી;
 કાચી કાચા તારી કાચનો કુંપો, મુછ મરડમાં ઠાલી રે. જવું ० ॥૨॥
 જાણુ જુવાની જોર આ તારું, જાય પાણીપૂર ચાલી;
 જરા આવીને જુતીયાં વાગ્યાં, તુતીયાં મ કર ખાલી રે. જવું ० ॥૩॥
 જુઠી માયા તને મીઠી લાગે પણ, બેવડ દીધો વાળી;
 ઘેરી દીધો તને ગઢમાં ઘેલા, ઘાણીમાં દીધો ઘાલી રે. જવું ० ॥૪॥
 માનવજન્મ અકારથ દીધો, દીધો દાટજ વાળી;
 અંત સમે સૌ વૈભવ ફેકટ, વીરની લે રખવાળી રે. જવું ० ॥૫॥

મિથ્યા સંસાર.

(કામ છે દુષ્ટ વિકારી—એ રાગ.)

દોલત દુનિયા હારી, જવું જીવ દોલત દુનિયા હારી;
 જનમ્યો તે જવાનો નકી (ર) કોઈ રહ્યું નહીં જારી. જવું ० ॥૧॥
 પલની ખખર નહીં પ્રાણીને, કાળ ભમે શિર ડાલી. જવું ० ॥૨॥
 પાંડવ કૌરવ રામ ગજનન, કંસ ગયો રે મોરારી. જવું ० ॥૩॥
 રાવણ યોદ્ધો રણમાં હાર્યો, કીધી કષ્ટ પથારી. જવું ० ॥૪॥
 સત્યવાદી હરિશ્ચંદ્ર ગયા, વળી હાકેમ ને અધિકારી. જવું ० ॥૫॥
 વીર ગયા ને ધીર ગયા કોઈ, અમીર ગયા નિરધારી. જવું ० ॥૬॥
 મહામલ યોદ્ધા ગત પામ્યા, રણમાં યશ વિસ્તારી. જવું ० ॥૭॥
 ચક્રવર્તી નિજ વૈભવ મૂકી, આલ્યા એકલા હારી. જવું ० ॥૮॥

માત પિતા સુત નૌતમ નારી, પ્રીત પલકમાં વિસારી. જલવું ૦ ૧૧૬૧
 પાપ પુણ્યની પાળો બાંધી, જાન્ય બલક જે વિચારી. જલવું ૦ ૧૧૭૧
 પાપ પ્રયોગે પુંજી વધારી, અધિક કરી રખવાળી. જલવું ૦ ૧૧૮૧
 કોડી એક ન સાથે આવે, હસ્ત ચોર જનારી. જલવું ૦ ૧૧૯૧
 અંત સમે સૌ વૈભવ ફેકટ, સત્ય ધર્મ સુખકારી. જલવું ૦ ૧૨૦૧
 સાંકળચંદ સદા પ્રભુ ધ્યાને, દુર્ગતિ દૂર નિવારી. જલવું ૦ ૧૨૧૧

મોહ નિદ્રામાંથી જાગો.

(રાગ—આશાવરી.)

અવધૂ ખોલી નયન અખ જેવો, દિગ મુદ્રિત કહા સોચો ૧૧૨૧
 મોહનિદ્રા સોવત તું ખોયા, સરવસ માલ અપાણા;
 પંચ ચોર અજહું તોય લૂંટત, તાસ મરમ નહીં જાણ્યા. અવધૂ ૦ ૧૧૩૧
 મળી ચાર ચંડાળ ચોકડી, મંત્રી નામ ધરાયા;
 પાઈ કેદ પીયાલા તોહે, સકલ મુલક ઠગ ખાયા. અવધૂ ૦ ૧૧૪૧
 શત્રુરાય છે મહાબળ જોધો, નિજ નિજ સૈન્ય સજાયે;
 ગુણકાણુમે બાંધ મોરચે, ઘેર્યા તુમ પુર આયે. અવધૂ ૦ ૧૧૫૧
 પરમાદી તું હોય પિચારે, પરવશતા હુઃખ પાવે;
 ગયા રાજપુર સારથ સેંતી, ફિર પાછા ઘર આવે. અવધૂ ૦ ૧૧૬૧
 સાંભળી વચન વિવેક મિત્તકા, છિનમે નિજ દલ જોડ્યા;
 ચિદાનંદ એસી રમત રમતાં, બ્રહ્મ બંકા ગઠ તોડ્યા. અવધૂ ૦ ૧૧૭૧

જગતમાં તાઝું કાંઈ નથી.

નથી જગતમાં સાથ સંબંધી, વિના જિનેશ્વર નાથ;

શું ફેકટ ફાંફાં મારે મુરખડા, ભરે આલથી બાથ.

કમળપત્ર પર જળખિંદુને, સુકાતાં શી વાર;

શ્રાવણની જળ ભરી વાદળીઓ, વિખરાતાં શી વાર.

જીવતર સમજવું તેવું, આખર નહીં લેવું દેવું;

જીવ જવું છે ખાલી હાથ, અંતમાં પાપ પુણ્ય સંગાથ. કાંઈં

સાખી—પંથી જીવ પામી ગયો, નરભવ નગર ખબર;

સોદાગર સમજી જઈ, કરો પુણ્ય વેપાર.

જીવ જવું છે ખાલી હાથ, અંતમાં પાપ પુણ્ય સંગાથ. કાંઈં

સ્વપ્ના સમ સંસાર.

આ સ્વપ્ના સમ સંસાર, સમજી લીધોને શાણા;

હૃલ્લભ માનવ અવતાર, અવની માંહિ ઓ શાણા.

બાળપણું રમતાં ગુમાવે, બુવાનીમાં લંપટપણું ભાવે;

વૃદ્ધપણાએ જીવ લોભે તણાયે, રટે નહીં કીરતાર રે ॥આઠા

મરણુ શ્વાસ જળ ચાહુ થાયે, કૃત્ય કુંડ નજરે ઉભરાયે;

પીડાય ભારે પસ્તાય પાપી ત્યારે, આંસુ વહે ચોધાર રે ॥આઠા

જીવને શિખામણુ.

(ચેતાવું ચેતી લેજે રે—એ રાગ.)

જીવલડા ઝટપટ જીવું રે, ખટપટ લટપટમાં શું ઝુઝયો;

મોહ માયા માંહિ મલકાતાં, શિવપંથ પુર ન સુઝયો ॥ જીવં ॥

મસ્તાનો થઈ મગરૂરીમાં, ભૂત્રી કરે લડાકો;
 ખચિત આઉખું તુટી જતાં, થારો ઘડ ઘડાકો ॥ ૭૧૦ ॥
 બાઝં બાઝ, લાતં લાતા ગાળં ગાળા આવો;
 વાત તડાકા ગપગડાકા, મારો નહીં પણ કાવો ॥ ૭૧૦ ॥
 વાત વાતમાં ઢડી પડીને, ધમં ધમા બહુ કરશે;
 ઉચાળો અણુધાયો ભરશે, કામ કદિ નહીં કરશે ॥ ૭૧૦ ॥
 ગપાસપાં નાતજાતમાં, ઝગડામાં જકડાશે;
 પ્રાણુ પલકમાં પડતો રેશે, ખતાં દુઃખનાં ખાશે ॥ ૭૧૦ ॥
 સોટી ઝલો કુતર પાલો, હસતા હસતા ચાલો;
 એક દિન ડાચું કાટી જશે, પરભવ પંથ ન ઝાલો ॥ ૭૧૦ ॥
 પહેરો પાઘડી પાએ ઘડીની, મરડી મુછો મ્હાલો;
 બાણી ઠણીને અંતે મરવું, ઠાઠ પડી રહે ઠાલો ॥ ૭૧૦ ॥
 છેલછબીલા શાહ ને શાણા, પણ અંતે ગભરાણા;
 પ્રભુ ભજ્યા વિણુ પાર ન પામ્યા, પાપ કરમ પડાણા ॥ ૭૧૦ ॥
 લાખ ચોરાશી લટકો ભારી, એ તો નર ને નારી;
 બુદ્ધિસાગર અવસર પામી, ધર્મ કરો સુખકારી ॥ ૭૧૦ ॥

મૃત્યુ.

અરે ૭૧ પામર પંખી રે, માથે મૃત્યુ બાજ છે મોટો;
 ગફલતમાં ગમગીન બન્યાથી, વળે ઘડીમાં ગોટો ॥ અરે ॥
 ઝડપ દહને ઝડપે ઝટપટ, વાર ન લાગે ઝઝી;
 રમત ગમતનો રંગ બગાડે, બગડી જાવે બાજી ॥ અરે ॥
 રાજન સ્નાન માજન મોટા, મૃત્યુ આગળ છોટા;
 ભલભલા પણ ઉઠ્યા ભાગી, ખેલ થઈ ગયા ખોટા ॥ અરે ॥

ફક્કડ થઈને અક્કડ ચાલે, મારગ સીધો ગાલી;
 કાળ પકડશે વજ પેટીમાં, પેસો જો પાતાલે ॥ અરે૦ ॥
 જેની હાકે ધરણી ધ્રુજે, તે પણ ઉઠ્યા ચાલી;
 માટી કાયા માટી માંહિ, ખટપટ વીશે ખાલી ॥ અરે૦ ॥
 ભણો ગણો પણ અતે ભય છે, આંખ મીંચારો ઉડી;
 કાયા વાડી કરમાશે કટ, કપટ કળા સહુ કુડી ॥ અરે૦ ॥
 મુસાફર તો માન માનવી, સગાં ન સાથે આવે;
 કરશે તે લોગવશે ભવમાં, દર્યાં કર્મ સહુ પાવે ॥ અરે૦ ॥
 આશામાં અમથા અથડાવું, બ્રાંતિમાં ભરમાવું;
 જીવન સઘળું હારી જાવું, પાપ પાશ પકડાવું ॥ અરે૦ ॥
 વિષયવાસના વિષ છે વહાલું, આશાનું અજવાળું;
 માન મૂરખ ખોટું તે સહુ, ઠામ રહે સહુ ઠાલું ॥ અરે૦ ॥
 કરો વ્યાપારો ભલે હજારો, સત્તામાં દેખાતા;
 કરો નોકરી હાજી હા કરી, સદ્દામાં છે બદા ॥ અરે૦ ॥
 કરો કર્મ પણ શર્મ ન છેવટ, મુક્તિમાર્ગ ઝટ ગાલો;
 પુલ્હિસાગર અવસર પામી, સમતા સુખમાં મહાલો ॥ અરે૦ ॥

મહને આ સંસારમાં સગાં સંબંધીથી ખંરી શાંતિ
 જણાતી નથી.

(ગજવ.)

સગાંઓ! સ્વાર્થ જ્યાંસુધી, મરતા ત્યાં લગી મિત્ર;
 અશક્ત ત્યાં લગી પુત્રો, કુટુંબી સ્વાર્થના માટે.
 ઉપરનો પ્રેમ લલનાનો, પ્રિયા એ સ્વાર્થ જ્યાંસુધી;

ઉપરનો ંહાલ દેખાડે, વિપત્તિમાં નથી કોઈ.
 અશાતા ઉદયે સઘળા, અરે શાતા ઉદય સખળા;
 અરે શાતા અશાતામાં, વખતના રંગ ઁરંગી.
 અરે જે સ્વાર્થના સાધુ, ઉપરથી પ્રેમ દેખાડે;
 વિપત્તિ વેળા નથી લેળા, જરા નહીં ઁળખે ત્યારે.
 થયો પંખી તણા મેળા, સહુ નિજ માર્ગને લેશે;
 મલીને લિજ્ઞ જ્યાં થાવું, ઘણા મેળા થયા ઁવા.
 જગતમાં બાહ્ય દૃષ્ટિએ, કર્યા મેળા અનંતા રે;
 મળ્યો નહીં શાંતિનો છેડો, અરેરે અંઝવા જળમાં.
 સમજ ઁ એ જીવ મારા રે, ગણી સહુ ખેલને જૂઠા;
 સહજની શાંતિ પરખી લે, સદાની ઁહુ શોધી લે.
 ઉપાધિ દુઃખની ક્યારી, ઉપાયો જે કરે કોટે;
 તથાપિ દુઃખ દેખાશે, ઉપાધિ સંગ છોડી દે.
 અહીં તુસારની પેઠે, અરે આશા તણાં બિંદુ;
 પલકમાં સર્વ ચળ થાશે, ફના સહુ દેખતાં થાશે.
 મધુબિંદુ સમાં સુખડાં, ભવિષ્યે દુઃખ દેનારાં;
 સમજ નક્કી ખરું દિલમાં, સુધારી લે જીવન સારં.
 મને ભાસે જગત્ સ્વપ્નું, હવે ઁ દૃષ્ટિનો સાક્ષી;
 નથી ઁ દૃષ્ટિનો દૃષ્ટા, તટસ્થત્વ હવે સહુમાં.
 ખરો નિશ્ચય થયો મુજને, ફરે નહીં ધ્રુવની પેઠે;
 વિચારીશું સુધારીશું, ગ્રહીશું મુક્તિ નિસરણી.
 મને મારો મળ્યો દીવો, સકળ જ્યાં ભાસતા તેઁઓ;
 ખુદ્ધચબ્ધિ સાધ્ય સાધીશું, ગ્રહીને સાધનો સઘળાં.

તૃષ્ણાની વિચિત્રતા.

(એક ગરીબની વધતી ગયેલી તૃષ્ણા.)

મનહર છંદ.

૧

હતી દીનતાઈ ત્યારે તાકી પટેલાઈ અને, મળી પટેલાઈ ત્યારે
તાકી છે શેઠાઈને;
સાંપડી શેઠાઈ ત્યારે તાકી મંત્રિતાઈ અને, આવી મંત્રિતાઈ ત્યારે
તાકી નૃપતાઈને.
મળી નૃપતાઈ ત્યારે તાકી દેવતાઈને, દીઠી દેવતાઈ ત્યારે
તાકી શંકરાઈને;
કહે સેવક માનો માનો શંકરાઈ મળી, વધે તૃષ્ણાઈ તોય
જાય નમરાઈને.

૨

કરોચોલી પડી દાઢી ડાચા તણો દાટ વાજ્યો, કાળી કેશપટી વિશે
સ્વેતતા છવાઈ ગઈ;
સુંઘવું સાંભળવું ને દેખવું તે માંડી વાજ્યું, તેમ દાંતઆવલી તે
ખરી કે ખવાઈ ગઈ.
વળી કેડ વાંકી હાડ ગયાં અંગ રંગ ગયો, ઉઠવાની આય જતાં
લાકડી લેવાઈ ગઈ;
કહે સેવક એમ યુવાની હરાઈ પણ, મનથી ન તોય રાંડ મમતા
મરાઈ ગઈ.

૩

કરોડોના કરજના શિર પર ડંકા વાગે, રોગથી રૂંધાઈ ગયું શરીર સુકાઈને;
પુરપતિ પણ માથે પીડવાને તાકી રહ્યો, પેટ તણી વેઠ પણ શકે ન પૂરાઈને.

પિતૃ અને પરણી મર્યાવે અનેક ઘંઘ, પુત્ર પુત્રી ખાઉં ખાઉં દુઃખ દાઇને;
કહે સેવક તોય જીવ ગ્રાવાદાવા કરે, જંબળ છંડાય નહીં તજી વૃષ્ટાઇને.

૪

થઇ ક્ષીણ નાડી અચાનક જેવો રહ્યો પડી, જીવન દીપક પામ્યો કેવળ
જંખાઇને
છેલી ઇસે પડ્યો ભાલી ભાઇએ ત્યાં એમ ભાખ્યું, હુવે ટાઠી માટી
થાય તો તો ઠીક ભાઇને.
હાથને હલાવી ત્યાં તો ખીજી બુઢે સૂચ્યું એ, બોલ્યા વિના બેસ
બાળ તારી ચતુરાઇને;
કહે સેવક દેખો દેખો આસપાસ કેવો, જતાં ગઈ નહીં ડોશે મમતા
મરાઇને.

પ્રભુપૂજા પ્રત્યે મનને ઉપદેશ.

હે મનવા ! કાં ચક્રકોળે ચડાવ !
સત્પથ મારે સાધવો, શિવ પ્રીતિ સાધન થાય;
સાધ્ય દષ્ટિમાં આવતું, ભાવારોગ્ય થવાય-હે મનવા !
પૂજા પ્રીતિરૂપ છે, પ્રીતિરૂપ અનેક;
દર્શન નામ નમન સ્તુતિ, ધ્યાન મગ્નતા છેક-હે મનવા !
પ્રીતિમાં જન જે વસે, પ્રીતિ પાત્ર સમાન;
મનવા કાં પ્રીતિ કરે ? વિષય અચૂક નિદાન-હે મનવા !
ધાવ ધાવ કરતો ફરે, પવન થકી વધી બાય;
ધ્યાને કરી સ્થિરતા તું થા, ધ્યેયાત્માની સહાય-હે મનવા !
ખંધ મોક્ષ હેતુ થઈ, નવ કર કુવ્યવહાર;
ભાવ સન્નિપાતથી, મુક્ત દશા અવધાર-હે મનવા !
કૂડી જગની વાસના, થા તું તેથી ખિન્ન;
આત્મ ધર્મ અવલોકીને, જિન પરમાત્મા લીન-હે મનવા !

દુનિયાની જૂઠી બાલુ.

ચેતનજી ચેતો જૂઠી આ દુનિયાની બાલુ,
 રહ્યો શું તેમાં રાચી માચી રે ॥ ॥ ચેતનજી ॥

અજ્ઞાને અંધ થઈ જોયું ન જીવડા, અંતે તો કાંઈ નથી તારૂં ॥
 હસતા હેં હેં કરતાં હો માનવી, ફાટી જશો તારૂં ડાયું રે ॥ ચેતનજી ॥

મહેલ બનાયા બાગ બનાયા, લક્ષ્મીના થોભા ગણાયા ॥
 એક દિન અણધાર્યો ઉઠીશ દેહથી, કોઈ ન જાણે ક્યાં જયા રે
 ॥ ચેતનજી ॥

મનમાં આવે તેવું માની લે માનવી, એજો જશો જન્મારો ॥
 ખુદ્ધિસાગર સદા ગુરૂજના શરણે રહીને, આતમ ઝટ તારો રે
 ॥ ચેતનજી ॥

યૌવન.

(ગઝલ)

યૌવન ધન સગ રંગ પતંગ રે, મત મન મૂરખ રાચો રે. (૨)
 પ્રાતઃસમય જો નજરે આવે, મધ્ય દિને નહીં દીસે રે;
 ખીલી ગુલાબકળી કરમાશે, કર્યો વિરથા મન હીંસે રે ॥ યૌવન ॥ ૧ ॥

પવન ઝંકોરસેં બાદલ વીખરે, યું તુમ જીવન નાસે રે;
 ખીજીલીકા ચમકારા જેસે, લક્ષ્મી લીલા જશે રે ॥ યૌવન ॥ ૨ ॥

વલ્લભ સંગ તરંગ સુપનકા, અંચલ ચિત્તસેં ચેતો રે;
 ચક્રી ઈંદ્ર પુરંદર રાજે, નામ નિશાન ન દેતો રે ॥ યૌવન ॥ ૩ ॥

જગમાયામેં ભાવીત હો કે, મત જૂલો મતવાલે રે;
 અજર અમર મનમોહન મેરે, સુધારસ અનુભવ પી લે રે ॥ યૌવન ॥ ૪ ॥

(રાગ-આશાવરી.)

અવધૂ એસો જ્ઞાન ઊચારી, વામે કોણુ પુરૂષ કોણુ નારી ॥ અવધૂં ॥
 બમનકે ઘેર નહાતી ઘોતી, જ્ઞેગીકે ઘર ચેલી ॥
 કલમા પઠ પઠ ભઈ રે તુરકડી તો, આપહી આપ અકેલી ॥ અવધૂં ॥ ૧ ॥
 સસરો હમારો બાળોલોળો, સાસુ બાળકુંવારી ॥
 પીયુજી હમારો પોઠે પારણીએ તો, મેં હું જુલાવનહારી ॥ અવધૂં ॥ ૨ ॥
 નહીં હું પરણી નહીં હું કુંવારી, પુત્ર જણાવનહારી ॥
 કાલી દાઢીકો મેં કોઈ નહીં છોડ્યો તો, હબુએ હું બાળકુંવારી ॥ અવધૂં ॥ ૩ ॥
 અઢીકીપમેં ખાટ ખટુલી, ગગન એસીકું તળાઈ ॥
 ધરતીકો છેડો આલકી પીછોડી, તોપણુ સોડ ન ભરાઈ ॥ અવધૂં ॥ ૪ ॥
 ગગનમંડપમેં ગૌઆં બીઆની, વસુધા દુધ જમાઈ ॥
 સઈ રે સુણો ભાઈ વસોણું વસોવે તો, તત્તવ અમૃતકો પાઈ ॥ અવધૂં ॥ ૫ ॥
 નહીં જાઉં સાસરીએ ને નહીં જાઉં પીયરીએ, પીયુજીકી સોડ બીછાઈ ॥
 આનંદધન કહે સુણો ભાઈ સાધુ તો, જ્યોતસેં જ્યોત મીલાઈ ॥
 અવધૂં ॥ ૬ ॥

સંસારની આસક્તતા.

દુઃખે ચિંતવે મન આદિનાથ, સુખે કોઈ ના કદિ સાંભરે ॥
 એ દુઃખ છે એ સુખ છે, એ સત્ય નાંહી કદિ કરે ॥ દુઃખેં ॥ ૧ ॥
 સગાંશું સહોદર રાચતો, સ્વસ્ત્રી સંગમાં બહુ માલતો ॥
 સ્થિર ના થયો શિવપ્રીતિમાં, કાર્ય ક્યાં થકી તાડું સરે ॥ દુઃખેં ॥ ૨ ॥
 સુખ જ્યાં મને માની લીધું, તે સ્થાનનું સ્મરણ કીધું ॥

એ સુખ ગયું ને દુઃખ રહ્યું, તે સુખાર્થ યાદ પ્રભુ કરે ॥ દુઃખે ॥ ૩ ॥
 આત્મા જડે વિલસી રહ્યો, આત્મા સ્વજ્ઞાન ભૂડી ગયો ॥
 આસક્તિથી પરિબદ્ધ થઈ, નવાં રૂપ લઈશું અવતરે ॥ દુઃખે ॥ ૪ ॥
 આસક્તિથી તું સુક્રત થા, અનાસક્તિમાં તું આસક્ત થા ॥
 આત્મભાવ સર્વ જીવો મહી, પરમાત્મ બની તું વિચરે ॥ દુઃખે ॥ ૫ ॥

કાળનો અપાટો.

જળરો કાળ અપાટો રે, માથે મરણી ખીક છે મોટી ॥
 જંતર જાણે મંતર જાણે, જાણે તંતર ટાળા ॥
 મહોત બડો મરદાન મર્દ જ્યાં, ધ્રુજ પડે ધરાળા ॥ જબ ॥ ૧ ॥
 વૈદ જોલાવો સૈદ જોલાવો, કરો ઉડાળા કુટી ॥
 ખુટી તે તો જરૂર ખુટી, ખુટી તણી નહીં ખુટી ॥ જબ ॥ ૨ ॥
 ભોંયડું ખોદો શિખો સરોદો, તત્ત્વ વિચારો તાળું ॥
 ખાડી ભેદ દહાડી રૂમો પણ, વળશે ઉંધાં વાળું ॥ જબ ॥ ૩ ॥
 જોસ જુઓ નિર્દોષ લાણીને, કોશ શુકનના કાદો ॥
 જમ કિંકરનો અજબ અપાટો, ગજબ કરે છે ગાદો ॥ જબ ॥ ૪ ॥
 વેશ ઉતારો કેશ ઉતારો, દેશ ઉતારો દૂજે ॥
 પકડે આવી મોત પલકમાં, જીવલડો શું ઝુઝે ॥ જબ ॥ ૫ ॥
 રોટી બદલો ચોટી બદલો, લોટી બદલો લાખો ॥
 દરદ મરદ જે ગર્દ કરી દે, મોત મર્દ છે આખો ॥ જબ ॥ ૬ ॥
 ધર્મ ધરો અધર્મને મેલી, ખાતેથી દ્યો ખેલી ॥
 ઋષિરાજ જિનરાજ વિના નથી, કોઈ બરાબર ખેલી ॥ જબ ॥ ૭ ॥

(૨)

પકડે કાળ પલકમાં રે, કાંઈ અજબ અપાટો આ તો ॥
 જીવ વિચારે અભેદાન થઈ, મેદાન કરીને માણું ॥
 કાળ વિચારે ખેદાન કરવા, ભેગ મળે તો અણું ॥ પકડે ॥ ૧ ॥
 ગડ ગડ ગડ નોખત બાળે, જખરું લશ્કર જાતું ॥
 ખડખડ ખડખડ કાળ હુસે, કોઈ ભાણું માઈ ભાતું ॥ પકડે ॥ ૨ ॥
 ઘોડો નાચે વરઘોડામાં, ઝગઝગ ઝલકે ઝુલો ॥
 જોડે જોને જમડા નાચે, લાડકડા શું કુલો ॥ પકડે ॥ ૩ ॥
 નારી સારી ઘર સૂત્ર પુત્ર દો, દે જીવડા સાઈ જાણે ॥
 કાળ વિચારે ફરાળ કરવા, ત્રાસ પડાવું ટાણે ॥ પકડે ॥ ૪ ॥
 જમાદાર સરદાર તૈયાર ત્યાં, છડીદાર નિત્ય જોલે ॥
 અમલદાર બળદાર કાળ તો, ગણે તણુખલા તોલે ॥ પકડે ॥ ૫ ॥
 રોખડ રીઝે નંગ રંગ જોઈ, અંગ બરાબર ઓપે ॥
 ખલગલક કુરબાન કરી દે, કાળ પલકમાં જો કોપે ॥ પકડે ॥ ૬ ॥
 દેહ આળ પંપાળ કાળભય, શિખામણુ આ છેલી ॥
 ઋષિરાજ જિનરાજ વિના, નથી કોઈ બરાબર બેલી ॥ પકડે ॥ ૭ ॥

દયામય દષ્ટિપાત.

અંતરના કાચા કેમ રહ્યો છે કુટી, કેમ રહ્યો છે કુટી હૈયાના કુચ્યા ॥ કેમ ૦ ॥
 ઉત્તમ અવસર આ માનવતન, ક્ષણમાં જાય વધુટી ॥ અંતરના ૦ ॥ ૧ ॥
 ખાતાં પીતાં ને વાવરતાં, ખરચી જાશે ખુટી ॥
 પુન્ય કર્મને કાળે દમડી, છેડેથી નહીં છુટી ॥ અંતરના ૦ ॥ ૨ ॥
 કામ કોધ મદ લોભ લૂંટારા, ધીરજ ધન લે લૂંટી ॥

ભુંડા ભુંડે હાલે ભટક્યો, તોએ ન આશા ત્રુટી ॥ અંતરનાં ॥ ૩ ॥
 કાચા કુંભ સમાન કલેવર, કુલણુ જાશે કૂટી ॥
 શમ દમ સાધન સંપ સરલતા, ચોંપવડે લે ચુટી ॥ અંતરનાં ॥ ૪ ॥
 બગડી બાજી બેસ બનાવા, બીજી ક્યાં છે બુટી ॥
 કેશવ કહે પ્રભુ નામ સુધારસ, ઘેરો રસ લે ઘુંટી ॥ અંતરનાં ॥ ૫ ॥

કાચા મનોહર બંગલી, લુટાશે તારી માનવી;
 સંધ્યા સમયના રંગ જેવી, હુંદગીઓ જાણવી.
 આશાફી વિષવેલથી, વીંટાઈ પામર શું કરે;
 વેળા વેળાની છાંયડી, પસ્તાવો પાછળ શું કરે.

ભાવી સૂચન.

(રાશ-દેશ, તાલ-સાવણી.)

ચેત તો ચેતાવું તુને રે, પામર પ્રાણી—એ.
 તારે હાથે વપરાશે, તેટલુંજ તારૂં થાશે ॥
 બીજું તો બીજને જાશે રે ॥ પામરં ॥ ૧ ॥
 સજી ઘરબાર સારૂં, તું કહે છે મારૂં મારૂં ॥
 તેમાં નથી કશું તારૂં રે ॥ પામરં ॥ ૨ ॥
 માખીએ મધપૂડું કીધું, ન ખાધું ન ખાવા દીધું ॥
 લૂંટનારે લૂંટી લીધું રે ॥ પામરં ॥ ૩ ॥
 ખંખેરીને હાથ ખાલી, ઓર્યાંતુ જાવું છે ચાલી ॥
 કરે માથાફેડ ઠાલી રે ॥ પામરં ॥ ૪ ॥
 સાહુકારમાં સવાયો, લખપતિમાં લેખાયો ॥
 કહે સાચું શું કમાયો રે ॥ પામરં ॥ ૫ ॥

કમાયો તું માલ કેવો, આવે તારી સાથે એવો ॥
 અવેજ તપાસ તેવો રે ॥ પામર૦ ॥ ૬ ॥
 હજી હાથમાં છે બાજી, કર તું પ્રભુને રાજી ॥
 મુડી તારી થાશે તાજી રે ॥ પામર૦ ॥ ૭ ॥
 હાથમાંથી બાજી બાજી, પછીથી પસ્તાવો થાશે ॥
 કશું ન કરી શકાશે રે ॥ પામર૦ ॥ ૮ ॥
 હાથમાંથી ધન ખોયું, ધૂળથી કપાળ ધોયું ॥
 બાજીપણું તારું જોયું રે ॥ પામર૦ ॥ ૯ ॥
 મનનો વિચાર તારો, મનમાં રહી જનારો ॥
 વળતી ન આવે વારો રે ॥ પામર૦ ॥ ૧૦ ॥
 નીકળ્યો શરીરમાંથી, પછી તું માલીક નથી ॥
 કહે દલપત કથી રે ॥ પામર૦ ॥ ૧૧ ॥

ભૂલા પડેલા મુસાફરને.

(ધીરાની કાશી-રાગ.)

ઓ મુસાફર ઘેલા રે, સીધો રસ્તો ત્યાગ માં ॥
 અરે મૂરખ મન મેલા રે, અવળી વાટે ભાગ માં ॥
 માયાની અંધારી બાંધી, બન્યો આંધળો બેલ ॥
 ચાર્યાશીની ઘાણી ફેરી, ત્યાં નીકળ્યું તારું તેલ ॥
 તોય નથી થાક્યો રે, મધ દરિયાને તાગ માં ॥ ઓ ॥ ૧ ॥
 કાળે કોળીઓ થાયે મોહથી, બ્રમર કુમાર પૂરાય ॥
 દીપક તેજ વિષે મોહીને, પતંગ ભસ્મ થઈ બન્ય ॥
 આ દુનિયાની હોળી રે, ઉછળીને પડ માં આગમાં ॥ ઓ ॥ ૨ ॥

પુણ્ય પૂર્વનાં પ્રબળ હતાં, તે પામ્યો માનવદેહ ॥
 મોહ કરોળીયો જાળ પાથરી, દેશે તુજને છેહ ॥
 એ વેર તારાં જુનાં રે, આંચો છે આજે લાગમાં ॥ ઓં ॥ ૩ ॥
 નામ તેહનો નાશ છે, સહુને શિર અવસાન ॥
 જાણે જુવે રૂવે નિરંતર, તોય ન લજે ભગવાન ॥
 મીઠાશ તે શી લાગે રે, ભજનથી અધિક કાગમાં ॥ ઓં ॥ ૪ ॥
 ભગવત ભજ ત્યજ મનગમતાં, શું કર વિષય વિશેષ ॥
 અત્તર તેલ કુલેલ ત્યજને, શી ચોપડવી મેશ ॥
 તજને મોક્ષ મેવા રે, લીંગોળી ખાવા લાગ માં ॥ ઓં ॥ ૫ ॥
 મોહ માયા છે જગની રાણી, તેને તારી જાણુ ॥
 પાપ પ્રપંચ કરે કમાણી, કરી ખેંચ ને તાણુ ॥
 ચોરી તું કરમાં ચોટ્ટા રે, પુદ્ગલના આ ખાગમાં ॥ ઓં ॥ ૬ ॥
 પાન કરીને ભક્તિ રસાયન, અમર બની જી વીર ॥
 અવર નથી રસ એ સમ ઉત્તમ, વિચાર કર કરી ધીર ॥
 વિષય વિષ ચુસી રે, હાથેથી મૃત્યુ માગ માં ॥ ઓં ॥ ૭ ॥
 હીરા જડિત સુવર્ણ દાબડી, ભર શું તેમાં થોર ॥
 અમૂલ્ય હીરો માનવ જીવન, ગુમાવે શું ઢોર ॥
 વસંત તને વારે રે, હંસા જી માં કાગમાં ॥ ઓં ॥ ૮ ॥

અમે મેમાન.

કાશી.

અમે તો આજ તમારા જે દિનના મેમાન ॥
 સકૂળ કરો આ સહજ સમાગમ, સુખતું એજ નિદાન ॥ અમેં ॥ ૧ ॥
 આંખ્યા જેમ જશું તે રીતે, સર્વે એમ સમાન ॥

પાછા કોઈ દિને નહીં મળીએ, ક્યાં કરશે સન્માન ॥ અમે ॥ ૨ ॥
 સાચવજો સંબંધ પરસ્પર, ધર્મે રાખી ધ્યાન ॥
 સંપી સદ્ગુણ લેજો દેજો, દૂર કરી અભિમાન ॥ અમે ॥ ૩ ॥
 લેશ નથી અમને અંતરમાં, માન અને અપમાન ॥
 હોય કશી કડવાશ અમારી, તો પ્રિય કરજો પાન ॥ અમે ॥ ૪ ॥

શ્રાવકને ચૌદ નિયમ પાળવા વિષે ટૂંક સ્વરૂપ.

- ૧ સચિત્ત—ખીજવાળાં ફળ, ફૂલ અને ધાન્ય પ્રમુખ (અપરિપકવ) ખાવાનું પ્રમાણ કરવું.
- ૨ દ્રવ્ય—બુદ્ધા બુદ્ધા સ્વાદનો અનુભવ થાય તેવા ખાવા પીવાના પદાર્થોનું પ્રમાણ કરવું.
- ૩ વિગદ—દુધ, દહીં, ઘી, ગોળ, તેલ તળી તાવી (કડાઈ) વિષયોનું અને તેટલું પ્રમાણ કરવું.
- ૪ ઉપાનહ—પગરખાં તથા મોઢાં પ્રમુખ પગે પહેરવાનું બની શકે તેટલું પ્રમાણ કરવું.
- ૫ તંબોલ—પાન, સોપારી, એલચી, લવીંગ વિગેરે મુખવાસનું પ્રમાણ કરવું.
- ૬ વસ્ત્ર—પહેરવાં ઓઢવાં યોગ્ય વસ્ત્રો ઉપયોગમાં લેવાનું પ્રમાણ કરવું.
- ૭ કુસુમ—પુષ્પ, ફુલેલ અત્તર પ્રમુખ સુંઘવા યોગ્ય દ્રવ્યોનું પ્રમાણ કરવું.
- ૮ વાહન—ગાડી, ઘોડા, ઉંટ, વહાણુ, રેલ્વે, સ્ટીમર પ્રમુખ સ્વારીનું પ્રમાણ કરવું. ફરતું, ચરતું ને તરતું પ્રમાણ કરવું.

- ૯ શયન—જેના ઉપર ખેસી કે સુઈ શકાય તેવાં પાટ, પલંગ, માંચા, તળાઈ, ગાદી પ્રમુખનું પ્રમાણ કરવું.
- ૧૦ વિલેપન—ચંદન, ઝરાસ, ઔષધ પ્રમુખ શરીરે ચોપડવા યોગ્ય દ્રવ્યોનું પ્રમાણ કરવું.
- ૧૧ અહ્યચર્ય—મન, વચન અને કાયાથી સર્વથી કે દેશથી દિવસે કે રાત્રે પાળવા નિયમ રાખવો.
- ૧૨ દિશિ—દિક્વિરમણુ નામના છટ્ટા વ્રતમાં કરેલ નિયમનો દિશા વિદિશાના પ્રમાણનો નિયમ કરવો.
- ૧૩ સ્નાન—આખા શરીરે સર્વ સ્થાન અને હાથ પગની શુદ્ધિરૂપ દેશસ્નાનનું પ્રમાણ કરવું.
- ૧૪ ભક્ત—લોજન (ખાનપાન) સંબંધી સુખે નિર્વાહુ થાય તેટલું પ્રમાણ કરવું.

અભ્યાસયોગે જેમ જેમ સંતોષવૃત્તિ વધતી જાય તેમ તેમ વસ્તુઓનો સંક્ષેપ કરવો. પંદર કર્માદાન પૈકી બધાંનો કે અને તેટલાંનો ખાસ ત્યાગ કરવો.

શ્રી શ્રાવકના ૨૧ ગુણોનું વર્ણન.

આ ભયંકર અને પારાવાર સંસાર ભ્રમણમાં ભમતાં થકા જીવને મનુષ્યજન્માદિ ઉત્તમ સામગ્રી મળવી અતિ દુર્લભ છે, કદાચ તે મળે તોપણ શુદ્ધ ધર્મની યોગ્યતા પ્રાપ્ત થવી બહુજ મુશ્કેલ છે, તો પછી શુદ્ધ ધર્મની પ્રાપ્તિની દુર્લભતાનું તો કહેવુંજ શું ? માટે જ્ઞાની મહારાજ ધર્મની યોગ્યતા પામવાના શ્રાવકના ૨૧ ઉત્તમ લક્ષણરૂપ ૨૧ ગુણોનું કાંઈક ટુંક સ્વરૂપ બતાવે છે.

૧ ક્ષુદ્ર નહીં—અક્ષુદ્ર ગંભીર આશયવાળો સૂક્ષ્મ રીતે વસ્તુ-તત્ત્વનો વિચાર કરવાને શક્તિ ધરાવનાર સમર્થ જીવન વિશેષ ધર્મ-રત્નને પામી શકે.

૨ રૂપનિધિ—પ્રશસ્ત રૂપવાળો પાંચે ઇન્દ્રિયો જેને સ્પષ્ટ રીતે પ્રાપ્ત થયેલ છે એવો અર્થાત્ શરીર સંબંધી સુંદર આકૃતિને ધારનાર આત્મા.

૩ સૌમ્ય—સ્વભાવેજ પાપ દોષ રહિત શીતળ સ્વભાવ-વાળો આત્મા.

૪ જનપ્રિય—સદાચારને સેવનાર લોકપ્રિય આત્મા.

૫ કૂર નહીં—કૂરતા યા નિષ્કૂરતાવડે જેનું મન મલિન થતું નથી એવો અકિલ્મ્બ યાને પ્રસન્ન ચિત્તયુક્ત શાંત આત્મા.

૬ ભીરૂ—આ લોક સંબંધી તથા પરલોક સંબંધી અપ-વાદથી ડરવાવાળો અર્થાત્ અપવાદભીરૂ તેમજ પાપભીરૂ હોવાથી બધી રીતે સંભાળીને ચાલનાર ઉભય લોક વિરૂદ્ધ કાર્યનો અવશ્ય પરિહાર કરનાર આત્મા.

૭ અશક—છળ પ્રપંચવડે પરને પાશમાં નાખવાથી દૂર રહેનાર.

૮ સુદમ્બિન—શુભ દાક્ષિણ્યવંત ઉચિત પ્રાર્થનાનો ભાગ નહીં કરવાવાળો સમયોચિત વરતી સામાનું દિલ પ્રસન્ન કરનાર.

૯ લલ્લજીઓ—લલ્લશીલ અકાર્ય વર્જ સત્કાર્યમાં સહેજે ભેડાઈ શકે એવો મર્યાદાશીલ પુરૂષ.

૧૦ દયાળુઓ—સર્વ કોઈ પ્રાણીવર્ગ ઉપર અનુકંપા રાખનાર.

૧૧ સોમદિહિમજ્જથ—રાગદ્વેષ રહિત નિષ્પક્ષપાતપણે વસ્તુતત્ત્વને યથાર્થ રીતે ઝોળખી મધ્યસ્થતાથી દોષને દૂર કરનાર.

૧૨ ગુણુરાગી—સદ્ગુણીનોજ પક્ષ કરનાર, ગુણુનોજ પક્ષ લેનાર.

૧૩ સત્કથ—એકાંત હિતકારી એવી ધર્મકથા જેને પ્રિય છે એવો.

૧૪ સુપખખ—સુશીલ અને સાનુકૂળ છે કુટુંબ જેનું એવો સૌભાગ્યવંત.

૧૫ દીર્ઘદર્શી—પ્રથમથી સારી રીતે વિચાર કરીને પરિણામે જેમાં લાભ સમાયો હોય એવા શુભ કાર્યને કરવાવાળો.

૧૬ વિશેષજ્ઞ—પક્ષપાત રહિતપણે ગુણુ દોષ હિતાહિત કાર્ય અકાર્ય ઉચિત અનુચિત લક્ષ અલક્ષ પેય અપેય ગમ્ય અગમ્ય વિગેરે વિશેષ વાતનો જ્ઞાણુ.

૧૭ વૃદ્ધાનુગત—પરિપક્વ બુદ્ધિવાળા અનુભવી પુરૂષોને અનુસરી ચાલનાર, નહીં કે જેમ આબુ તેમ ઉચ્છૃંબલપણે ઈચ્છા મુજબ કામ કરનાર.

૧૮ વિનયવંત—ગુણાધિકતું ઉચિત ગૌરવ સાચવનાર સુવિનીત.

૧૯ કૃતજ્ઞાણુ—ખીજાએ કરેલા ગુણુને કદાપિ નહીં વિસરી જનાર.

૨૦ પરહિતકારી—સ્વતઃ સ્વાર્થ વિના પરોપકાર કરવામાં તત્પર, દાક્ષિણ્યતાવંત તો જ્યારે તેને કોઈ પ્રેરણા અથવા પ્રાર્થના કરે ત્યારે પરોપકાર કરે અને આ તો પોતાના આત્માનીજ પ્રેરણાથી સ્વ-

કર્તવ્ય સમજીનેજ કોઈની કંઈ પણ અપેક્ષા રાખ્યા વિનાજ પરોપ-
કાર કર્યા કરે એવા ઉત્તમ સ્વભાવને સ્વાભાવિક રીતે ધરનારા ભવ્ય
આત્મા.

૨૧ લઘુદક્ષ — કોઈ પણ કાર્યને સુખે સાધી શકે એવો
કાર્યદક્ષ.

શ્રી બાર વ્રતની સંક્ષિપ્ત ટીપ.

સમ્યકત્વ.

૧ શુદ્ધ દેવ—તે શ્રી અરિહંત (અઠાર દૂષણુ રહિત).

૨ શુદ્ધ ગુરૂ—તે પંચ મહાવ્રતના પાળવાવાળા સુસાધુ.

૩ શુદ્ધ ધર્મ—તે કેવલિભાષિત.

આ ઉપર પ્રમાણે ત્રણ તત્ત્વ મારે માનવાં. અન્ય મિથ્યાત્વી
દેવ ગુરૂ આદિકને કારણસર નમવું પડે તો વ્યવહાર સાચવવાની જ-
યણા. સ્વલિંગી (વેષધારી)ને વ્યવહારથી તથા ઉપકારબુદ્ધિથી વં-
દનાદિક કરવું પડે તેની જયણા, ભૂલથી અતત્ત્વને તત્ત્વ અને અધ-
ર્મને ધર્મ મનાઈ જાય તેની જયણા.

રોજ સવારના યનતાં સુધી ઓછામાં ઓછું નવકારશીતું
પરચખખાણુ કરવું અને સાંજે દુવિહાર કે ચોવિહાર કરવો.

શક્તિ પ્રમાણે દર વર્ષે ૩૧. સાત ક્ષેત્રમાં વાપરવા.
સાત ક્ષેત્રનાં નામ (૧) સાધુ (૨) સાધ્વી (૩) શ્રાવક (૪) શ્રાવિ-
કા (૫) દેરાસર (૬) જૈન પ્રતિમા અને (૭) જ્ઞાન.

જ્યાં દેરાસરનો જોગ હોય, ત્યાં રોજ એક વખત દર્શન કરવાં
અને પૂજની જયણા. જે દિવસે દર્શન ન થઈ શકે તે દિવસે
ત્યાગ કરવો.

આર વ્રત.

૧ (દેશથકી) પ્રાણાતિપાતવિરમણુ વ્રત.

કોઈ વ્રસ જીવને જાણી જોઈને સંકલ્પીને ધરાદાપૂર્વક હણવા-
ની બુદ્ધિએ હણવા નહીં. આરંભ સમારંભે તથા વ્યાપારમાં તેમજ
ઔષધાદિકના પ્રયોગથી હણાય તેની જ્યણા. *

૨ (દેશથકી) મૃષાવાદવિરમણુ વ્રત.

૧-કન્યાલીક^૧ એટલે કે કન્યા સંબંધી સગપણુ વિવાહાદિમાં
જૂઠું જોલવું નહીં.

* આ ખાલી પડેલી જગ્યામાં પોતાને તે વ્રતના સંબંધમાં જે લખવું
હોય તે લખવું.

૧ નાની કન્યાને મોટી ન કહેવી અને મોટી કન્યાને નાની ન કહેવી વિગેરે.
કન્યાલીકથી દરેક જે પગલાળા સંબંધી જૂઠું નહીં જોલવાનો સમાવેશ થાય છે,
પણુ વ્રત લેનારને જેવી અપેક્ષા હોય તેવી રીતે પચ્ચખખાણુ કરવું.

૨—ગવાલીકર એટલે ગાય, પશુ આદિક ચોપગાં જનાવર સંબંધી જૂઠું ઝાલવું નહીં.

૩—ભૂચાલીક એટલે ભૂમિ, ખેતર, મકાન સંબંધી જૂઠું ઝાલવું નહીં.

૪—થાપણમોસો એટલે પારકી થાપણ ઝોળવવી નહીં.

૫—કૂટી સાખ એટલે ખોટી સાક્ષી પૂરવી નહીં.

આ ઉપરાંત જેઓને વિશેષ છુટ રાખવાની જરૂર જણાય તે ઝોઝો નીચે લખી લેવું.

૨ ગવાલીકમાં દરેક ચાર પગવાળા પ્રાણી સંબંધી ખોટું ઝાલવાનો સમાવેશ થાય છે, તોપણ વ્રત લેનારને ખાલી જગ્યામાં આગાર રાખી લેવા. નાની ગાયને મોટી કહેવી અને મોટીને નાની કહેવી, થોડા દુધવાળીને વધારે દુધવાળી કહેવી અને વધારે વેતરવાળીને ઓછા વેતરવાળી કહેવી વિગેરે.

૩ પોતાની જમીન વિગેરે ખીજની કહેવી, ખીજની જમીન વિગેરે પોતાની કહેવી.

૩ (દેશથકી) અદત્તાદાનવિરમણુ વ્રત.

૧-ગાંઠ ન છોડવી.

૨-ખીસો ન કાતરવો.

૩-ખાતર ન પાડવું.

૪-તાણું ન લાંગવું.

૫- લૂંટ ન કરવી.

૬-કોઈની પડી રહેલી ચીજ લેવી નહીં.

આ ઉપરાંત જ્યોત્તે વિશેષ ત્યાગ કરવો હોય તેજ્યોએ નીચેની જગ્યામાં લખી લેવું.

૪ (દેશથકી) મૈથુનવિરમણુ વ્રત.

સ્વસ્ત્રી^૧ (પોતાની પરણેલી) ।સવાય પરસ્ત્રીનો સર્વથા કા-
ચાથી ત્યાગ કરવો.

૧ તેમજ સ્ત્રીઓએ (પરણેલા) પતિ સિવાય પરપુરુષનો સર્વથા ત્યાગ કરવો.

આઠમ ચૌદશ આદિકનાં પરિચ્છેદાણુ કરવાં હોય તો નીચે લખી લેવું.

૫ (દેશચક્રી) પરિચ્છેદપરિમાણુ મત.

પરિચ્છેદનું નીચે પ્રમાણે પરિમાણુ કરવું.

૧-રોકડા રૂ.	અપે.	
૨-સ્થાવર મિલકત* (ઘર, હાટ વિગેરે) રૂ.		ની
કિમતની અપે.		
૩-સોના* રૂપાના હાગીના તથા ઝવેરાત રૂ.		ની
કિમતના અપે		
૪-નોકર ચાકર (સંખ્યા)		અપે
૫-સોના* રૂપા સિવાય બીજી ધાતુ રૂ.		ની કિમત-
ની અપે.		

* આ મિલકત ખરીદતી વખતે જેટલી કિમતની હોય તેટલી કિમતનો હિસાબ ગણવો.

૬-કરનીચર રા.	ની કિમતનું ખપે.
૭-જનાવર (સંખ્યા)	ખપે.
૮-તે *સિવાય ધીજી મિલકત રા.	સુધીની ખપે.
૯-ધાન્ય +કિમત રા.	સુધી ખપે.
અથવા ૧એકંદર રીતે રોકક, સ્થાવર અને જંગમ મિલકત	
ખધું મળીને રા.	સુધીનું ખપે.

૬ દિશિ પરિમાણ વત.

પૂર્વ દિશાએ	ગાઉ જવું ખપે.
અગ્નિ ખુણામાં	ગાઉ જવું ખપે.
દક્ષિણ દિશાએ	ગાઉ જવું ખપે.
નૈર્ઋત્ય ખુણામાં	ગાઉ જવું ખપે.
પશ્ચિમ દિશાએ	ગાઉ જવું ખપે.
વાયવ્ય ખુણામાં	ગાઉ જવું ખપે.
ઉત્તર દિશાએ	ગાઉ જવું ખપે.
ઈશાન ખુણામાં	ગાઉ જવું ખપે.
ઉર્ધ્વ (ઉંચે)	ગાઉ જવું ખપે.
અધો (નીચે)	ગાઉ જવું ખપે.

* આ મિલકત ખરીદતી વખતે જેટલી કિમતની હોય તેટલી કિમતનો હિસાબ ગણવો.

+ વ્યાપારને માટે જયણા.

૧ આ પ્રમાણે એકંદર નિયમ પણ થાય છે.

આ ઉપરાંત કાગળ, તાર અને છાપાંઓ વાંચવાની અથવા લખવાની તેમજ માણસ મોકલવાની જયણા.

૭ ભોગોપભોગપરિમાણુ વ્રત.

ભોગ એટલે એક વાર ભોગવાય તે, જેમકે પુષ્પ, વિલેપન, ભોજન વિગેરે.

ઉપભોગ એટલે એકજ ચીજ બહુ વાર ભોગવાય તે, જેમકે વસ્ત્ર, અલંકાર, ઘર, સ્ત્રી વિગેરે.

ઉપર પ્રમાણે ભોગ અને ઉપભોગની વસ્તુનું પરિમાણુ કરવું તેને સાતમું ભોગોપભોગપરિમાણુ વ્રત કહે છે.

તેને માટે હુમેશાં ચૌદ નિયમ ધારવા.

૧-- +સચિત્ત વસ્તુ રોજ

ખપે.

-
- + ૧ પૃથ્વી-માટી, મીઠું વિગેરે.
 ૨ પાણી-ખીચા તથા નાવાને માટે પરિમાણુ કરવું.
 ૩ અગ્નિ-ચૂલા, સગડી, ચૂલ વિગેરેનું પરિમાણુ કરવું.
 ૪ વાયુ-પંખા, હિંડોળાખાટ વિગેરેનું પરિમાણુ કરવું.
 ૫ વનસ્પતિ-અમુક વનસ્પતિ ટીપમાંથી જે દિવસે જે ખાતી હોય તે ધારી લેવી.

- ૨—દ્રવ્ય એટલે ખાવાપીવાના પદાર્થ રોજ ખપે.
- ૩—*વિગય એટલે ઘી, તેલ, દુધ, દહીં, ગોળ અને કડાનું વિગય એ છ વિગયમાંથી એક વિગયનો પ્રત્યેક દિવસે ત્યાગ કરવો.
- ૪—વાણુહુ એટલે ઉપાનહુ, પગરખાં તથા મોઝાં વિગેરેની જોડ ખપે.
- ૫—તંબોલ તે પાન સોપારી વિગેરે મુખવાસ ખપે.
- ૬—વથ એટલે વસ્ત્ર ખપે.
- ૭—કુસુમ તે સુંઘવાની વસ્તુ ખપે.
- ૮—^૧વાહુન એટલે ગાડી, વહાણુ, ઘોડા વિગેરે ખપે.
- ૯—શયન એટલે શય્યા અને આસન ખપે.
- ૧૦—વિલેપન તે શરીરે ચોપડવાની વસ્તુ ખપે.
- ૧૧—બ્રહ્મચર્યનો નિયમ ધારી લેવો.
- ૧૨—દ્વિશિ^૨ તે દશે દિશાએ કોશ જલું.

*વિગયનો ત્યાગ એ પ્રકારે થઈ શકે છે. (૧) કાચી વિગયનો ત્યાગ એટલે દુધ વિગેરે મૂળ પદાર્થનો ત્યાગ અને (૨) પાકી વિગયનો ત્યાગ એટલે મૂળ-માંથી બનેલા સઘળા પદાર્થનો ત્યાગ, જેમકે દુધપાક, મિષ્ટાન્ન વિગેરે.

+ તળેલી ચીજ (પકવાન વિગેરે) તે ત્રણ ઘણુ પહેલાં સમજવું.

૧. ફરતું, તરતું અને ચરતું.

૨. છઠ્ઠા વ્રતમાં દ્વિશિપરિમાણુ કરેલું હોય તેમાંથી ઝોષ્ટું કરવું.

૧૩—નહાણુ તે રોજ
લોકાચારની જયણા.

વખત સ્નાન કરવું.

૧૪—ભક્ત તે લોજન શેર
ખપે.

અને પાણી શેર

૫૦૨ કર્મોદાન. ૧

૧ ઈગાલકર્મ—ચુનો, ઈટ, નળીયાં, કોલસા, ધુપેલ તેલ વિગેરે જે ભઠ્ઠીથી ચીજ પાકતી હોય તેનો ભઠ્ઠી કરાવીને તથા પકાવીને વેપાર ન કરવો.

૨ વનકર્મ—તે પાન, ફૂલ, શાક, લાકડાં વિગેરેનો વ્યાપાર ન કરવો.

૩ સાડીકર્મ—ગાડાં, હુળ પ્રમુખ તૈયાર કરાવી તેનો વ્યાપાર ન કરવો.

૪ ભાડીકર્મ—ગાડી, ઘોડા વિગેરે ભાડે આપવાનો વ્યાપાર ન કરવો, તેમ વેચવાનો વ્યાપાર ન કરવો, ઘરતું વેચવું પડે તેની જયણા.

૫ ફેડીકર્મ—સુરંગ કરાવી જમીન ફેડાવવાનો ધંધો કરવો નહીં.

૬ દંતવાણિજ્ય—હાથીદાંત વિગેરેનો વ્યાપાર ન કરવો.

૭ લખવાણિજ્ય—લાખ તથા ગુંદનો વ્યાપાર ન કરવો.

૧ ૫૦૨ કર્મોદાન માંહેથી કોઈ પણ ચીજના શેર, બોન્ડ રાખવા પડે તથા તેનો સદ્દો કરવો પડે તેની જયણા.

૮ રસવાણિજ્ય—ઘી, ગોળ, તેલના વ્યાપારનો ત્યાગ કરવો.
જ્યણા રાખવી હોય તેા નિયમ કરી લેવો.

૯ વિષવાણિજ્ય—અક્રીણુ, ઝેર વિગેરેનો વ્યાપાર ન કરવો.

૧૦ કેશવાણિજ્ય—પશુ પંખીનાં કેશ, પીછાં, ઉન વિગેરેનો
વ્યાપાર ન કરવો.

૧૧ ચંત્રપિલ્લુકર્મ—તે મીલ, જીન, સંચા, ઘાણી, ઘંટી વિ-
ગેરેથી ધંધો ન કરવો.

૧૨ નિર્લાંછનકર્મ—કોઈ ખળદ, ઘોડા વિગેરેને સમરાવવા નહીં.

૧૩ દવ—વનમાં અગ્નિદાહ દેવો નહીં.

૧૪ શોષણુકર્મ—સરોવર, તળાવ વિગેરેના પાણીનું શોષણ
કરાવવું નહીં, કારણુસર કુવા, ટાંકાં ગળાવવાં પડે તેની જ્યણા.

૧૫ અસતીપોષણુ—રમતને ખાતર કુતરા, ખિલાડા, મેના,
પોપટ વિગેરે પાળવાં નહીં.

આ પંદર કર્મદાનમાં જેને જે રીતે ત્યાગમાં ફેરફાર કરવો
હોય તેણે આ નીચેની જગ્યામાં અનુક્રમે લખી લેવું.

૧

૨

૩

૪

૫

૬

- ૭
૮
૯
૧૦
૧૧
૧૨
૧૩
૧૪
૧૫

૮ અનર્થદંડવિરમણુ વ્રત.

કોઈને ફાંસી આપતા હોય ત્યાં જોવા જવું નહીં, કોઈ પણ પક્ષીઓને કીડાને માટે ઘેર પાળવાં નહીં. તેમજ કુતરા, બિલાડા વિગેરે હિંસક જાનવરોને પાળવાં નહીં. હાથી, ઘોડા, ખાડા, ઘેટા, કુકડા વિગેરેની લડાઈની રમત જ્યાં થતી હોય ત્યાં જોવા જવું નહીં. રસ્તે ચાલતાં જોવાઈ જવાય તેની જયણા. અને ત્યાં સુધી સ્ત્રીકથા, રાજ-કથા, દેશકથા તથા લોજનકથા વિના કારણુ નહીં કરવાનો ઉપયોગ રાખવો, પણ પરચખખાણુ નહીં.

આ સિવાય કોઈ પણ અનર્થદંડ થતો હોય તો ખનતાં સુધી ઉપયોગ રાખવો, પણ પરચખખાણુ નથી. શસ્ત્રના વ્યાપારનો આમાં સમાવેશ થાય છે, તો તેનો ત્યાગ કે જયણા નીચે લખી લેવું.

૯ સામાયિક વ્રત.

દર વર્ષે

સામાયિક કર્મ. રોગાદિક કારણે જયણા.

૧૦ દિશાવગાશિક વ્રત.

ચૌદ નિયમ ધારવા અને સંક્ષેપવાનો ખપ કર્મ એનો અધિકાર સાતમા વ્રતમાં આવેલો છે. વળી પરંપરાથી દશ સામાયિકનું દિશાવગાશિક વ્રત ચાલે છે તે દર વર્ષે કર્મ. રોગાદિક કારણે જયણા.

૧૧ પૌષધ વ્રત.

દર વર્ષે આઠ પહોરના અથવા ચાર પહોરના પૌષધ કરે.

૧૨—અતિથિસંવિભાગ વ્રત.

પૌષધના પાશ્વે અથવા તેમ ન અને તો વર્ષ એકમાં વાર સાધુને દાન આપ્યા પછી જમવું, અને આખા વર્ષમાં કોઇ ઉત્તમ સાધુનો જ્ઞેગ ન અને તો કોઇ ઉત્તમ સાધર્મી ભાઈને વાર જમાડીને પછી જમવું.

બારતિથિ લીલોતરી ખાંડવું, દળવું.
 (ત્યાગ કે જ્યણા લખવું) (ત્યાગ કે જ્યણા લખવું)
 અગર વજન માપ વિગેરેથી લખી લેવું.

સુદ્ધિ ૨

૫

૮

૧૧

૧૪

૧૫

વદ્ધિ ૨

૫

૮

૧૧

૧૪

૦))

સમસ્ત ઝાંડ.

ક્રોધની સજ્જાય.

કડવાં ક્ષણ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલે ॥	
રીસ તણો રસ જાણીએ, હલાહલ તોલે ॥	કડવાં ॥ ૧ ॥
ક્રોધે ક્રોડ પૂરવ તણું, સંજમ ક્ષણ જાય ॥	
ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેજે ન થાય ॥	કડવાં ॥ ૨ ॥
સાધુ ઘણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ ॥	
શિષ્યના ક્રોધ થકી થયો, અંડકોશીયો નાગ ॥	કડવાં ॥ ૩ ॥
આગ ઉઠે જે ઘર થકી, તે પહેલું ઘર બાજે ॥	
જળનો ભોગ ભે નવિ મળે, તો પાસેનું પરબજે ॥	કડવાં ॥ ૪ ॥
ક્રોધ તણી ગતિ એહવી, કહે કેવળનાણી ॥	
હાથુ કરે જે હેતની, જળવળે એમ જાણી ॥	કડવાં ॥ ૫ ॥
ઉદ્યરતન કહે ક્રોધને, કાઢજો ગળે સાહી ॥	
કાયા કરજો નિર્મળી, ઉપશમ રસ નાહી ॥	કડવાં ॥ ૬ ॥

માનની સજ્જાય.

રે જીવ માન ન કીજીએ, માને વિનય ન આવે રે ॥	
વિનય વિના વિદ્યા નહીં, તો કિમ સમકિત પાવે રે ॥	રે જીવ ॥ ૧ ॥
સમકિત વિષુ ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર વિષુ નહીં મુકિત રે ॥	
મુક્તિનાં મુખ છે શાશ્વતાં, તે કેમ લહીએ જુક્તિ રે ॥	રે જીવ ॥ ૨ ॥
વિનય વડો સંસારમાં, જીવમાં અધિકારી રે ॥	

માને ગુણ જાયે ગણી, પ્રાણી જોજો વિચારી રે ॥ રે જીવ૦ ॥ ૩ ॥
 માન કચુર્જી જો રાવણે, તે તો રામે માર્યો રે ॥
 દુર્યોધન ગરવે કરી, અંતે સવિ હાર્યો રે ॥ રે જીવ૦ ॥ ૪ ॥
 સૂકાં લાકડાં સારિજો, દુઃખદાયી એ જોટો રે ॥
 ઉદયરત્ન કહે માનને, દેજો દેશવટો રે ॥ રે જીવ૦ ॥ ૫ ॥

માયાની સજ્જાય.

સમકિતનું મૂલ જાણીએ જી, સત્ય વચન સાક્ષાત્ ॥
 સાચામાં સમકિત વસે જી, માયામાં મિથ્યાત્વ રે ॥
 પ્રાણી મ કરીશ કાયા લગાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 મુખ મીઠો જૂઠો મને જી, ફૂડકપટનો રે કોટ ॥
 જીલે તો જી જી કરે જી, ચિત્તમાં તાકે ચોટ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨ ॥
 આપ ગરજે આઘો પડે જી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ ॥
 મનશું રાખે આંતરે જી, એ માયાનો પાસ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૩ ॥
 જેહુદ્યું ખાંધે પ્રીતડી જી, તેહુદ્યું રહે પ્રતિકૂલ ॥
 મેલ ન છડે મન તણો જી, એ માયાનું મૂલ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૪ ॥
 તપ કીધું માયા કરી જી, મિત્રશું રાખ્યો રે લેહ ॥
 મદ્ધિ જિનેશ્વર જાણુજો જી, તે પામ્યા સ્ત્રીવેદ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૫ ॥
 ઉદયરત્ન કહે સાંભજો જી, મેલો માયાની ખુદ્ધ ॥
 મુક્તિપુરી જાવા તણો જી, એ મારગ છે શુદ્ધ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૬ ॥

લોભની સજ્જાય.

તુમે લક્ષણુ જોજો લોભનાં રે, લોભે જન પામે ક્ષોભના રે ॥
 લોભે ડાહ્યા મન ડોળ્યા કરે રે, લોભે દુર્ઘટ પંથે સંચરે રે ॥ તુમે ૦ ॥૧॥
 તજે લોભ તેહનાં લઈ લાભણાં રે, વળી પાયે નમીને કડું ખામણાં રે ॥
 લોભે મરજદા ન રહે કેહની રે, તુમે સંગત મેલો તેહની રે ॥ તુમે ૦ ॥૨॥
 લોભે ધર મેલી રણમાં મરે રે, લોભે ઉંચ તે નીચું આચરે રે ॥
 લોભે પાપ લણી પગલાં ભરે રે, લોભે અકારજ કરતાં ન
 ઓસરે રે ॥ તુમે ૦ ॥૩॥

લોભે મનડું ન રહે નિર્મળું રે, લોભે સગપણુ નાસે વેગળું રે ॥
 લોભે ન રહે પ્રીતિ ને પાવડું રે, લોભે ધન મેલે બહુ એકડું રે ॥
 તુમે ૦ ॥૪॥

લોભે પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણે રે, લોભે હત્યાપાતક નવિ ગણે રે ॥
 તે તો દામ તણે લોભે કરી રે, ઉપર મણિધર થાયે તે મરી રે ॥
 તુમે ૦ ॥૫॥

જોતાં લોભનો થોભ દીસે નહીં રે, એવું સૂત્ર સિદ્ધાંતે કહું સહી રે ॥
 લોભે ચક્રી સૂમ્રમ નામે જુઓ રે, તે તો સમુદ્ર માંહે ડુબી મુવો રે ॥
 તુમે ૦ ॥૬॥

એમ જાણીને લોભને છંડજો રે, એક ધર્મશું મમતા મંડજો રે ॥
 કવિ ઉદયરત્ન ભાષે મુદા રે, વંદું લોભ તજે તેહને સદા રે ॥
 તુમે ૦ ॥૭॥

શ્રી જંબૂસ્વામીની સજ્જાય.

- સરસ્વતી સામિણી વિનવું, સદ્ગુરૂ લાગું જી પાય ॥
 ગુણુ રે ગાશું જંબૂસ્વામીના, હરખ ધરી મન માંય ॥
 ધન્ય ધન્ય જંબૂસ્વામીને ॥ ૧૧ ॥
- ચારિત્ર છે વત્સ દોહિલું, વ્રત છે ખાંડાની ધાર ॥
 પાયે અણુઆણુ જી આલવું, કરવો જી ઉગ્ર વિહાર ॥ ધન્ય૦ ॥૨૧ ॥
- મધ્યાહ્ન પછી કરવી ગોચરી, દિનકર તપે રે નિલાડ ॥
 વેળુ કવળ સમ કોળીયા, તે કિમ વાળ્યા રે જાય ॥ ધન્ય૦ ॥૩૧ ॥
- કોડી નવાણું સોવન તણી, તમારે છે આઠે જી નાર ॥
 સંસાર તણાં સુખ સુણ્યાં નહીં, લોગવો લોગ ઉદાર ॥ ધન્ય૦ ॥૪૧ ॥
- રામે સીતાને વિન્નેગડે, ખહોત કીયો રે સંગ્રામ ॥
 છતી રે નારી તમે કાંઈ તજ્જે, કાંઈ તજ્જે ધન ને ધાન ॥ ધન્ય૦ ॥૫૧ ॥
- પરણીને શું જી પરિહરે, હાથ મળ્યાનો સંબંધ ॥
 પછીથી સ્વામી કરશે ઓરતો, જિમ કીધો મેઘ મુર્ણીદ ॥ ધન્ય૦ ॥૬૧ ॥
- જંબૂ કહે રે નારી સુણો, અમ મન સંયમ લાવ ॥
 સાચો સ્નેહ કરી લેખવો, તો સંયમ લ્યો અમ સાથ ॥ ધન્ય૦ ॥૭૧ ॥
- તેણે સમે પ્રલવો જી આવીયો, પાંચસેં ચોર સંઘાત ॥
 તેને પણ જંબૂસ્વામીએ ખુઝવ્યો, ખુઝવ્યાં માત ને તાત ॥ ધન્ય૦ ॥૮૧ ॥
- સાસુ સસરાને ખુઝવ્યા, ખુઝવી આઠે નાર ॥
 પાંચસે સત્યાવીશશું, લીધો જી સંયમ ભાર ॥ ધન્ય૦ ॥૯૧ ॥
- સુધર્મા સ્વામી પાસે આવીયા, વિચરે છે મનને ઉદ્ધાસ ॥
 કર્મ ખપાવી કેવળ પામીયા, પહોંચ્યાજી મુક્તિ મોજર ॥ ધન્ય૦ ॥૧૦૧ ॥

આપ સ્વભાવની સંજ્ઞાઓ.

આપ સ્વભાવમાં રે, અગધૂ સદા મગનમેં રહેના ॥
 જગત જીવ હે કરમધીના, અચરિજ કછુઅ ન લીના ॥ આપ૦ ॥૧॥
 તુમ નહીં કેરા કોઈ નહીં તેરા, ક્યા કરે મેરા મેરા ॥
 તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સખે અનેરા ॥ આપ૦ ॥ ૨ ॥
 વપુ વિનાશી તું અવિનાશી, અગ હે ઇનકો વિલાસી ॥
 વપુ સંગ જગ દૂર નિકાસી, તખ તુમ શિવકા વાસી ॥ આપ૦ ॥૩॥
 રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા ॥
 જગ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તખ તુમ જગકા ઇશા ॥ આપ૦ ॥૪॥
 પરફી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા ॥
 તે કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા ॥ આપ૦ ॥ ૫ ॥
 કખહીક કાજી કખહીક પાજી, કખહીક હુઆ અપબ્રાજી ॥
 કખહીક જગમેં કીર્તિ ગાજી, સખ પુદ્ગલકી બાજી ॥ આપ૦ ॥૬॥
 શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતાધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી ॥
 કર્મ કલંકકું દૂર નિવારી, જીવ વરે શિવનારી ॥ આપ૦ ॥ ૭ ॥

વૈરાગ્ય સંજ્ઞાઓ.

ઉંચાં મંદિર માળીયાં, સોડ વાળીને સુતો ॥
 કહાડો કહાડો એને સહુ કહે, બાજી જનમ્યોજ નહોતો ॥
 એક રે દિવસ એવો આવશે, મને સખલોજી સાલે ॥ ૧ ॥
 મંત્રી મળ્યા સર્વે કારીમા, તેનું કાંઈ નવ આલે ॥ એક૦ ॥ ૨ ॥
 સાવ સોનાનાં રે સાંકળાં, પહેરજી નવ નવ વાઘા ॥
 ધોળું રે વસ્તર એના કર્મનું, તેતો શોધવા લાગ્યાં ॥ એક૦ ॥ ૩ ॥

ચરૂ કઠાઈ અતિ ઘણાં, બીજાનું નહીં લેખું ॥
 જોખરી હાંડી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખું ॥ એકં ॥ ૪ ॥
 કેનાં છોરૂ ને કેનાં વાછરૂ, કેનાં મા ને બાપ ॥
 અંતકાળે જાવું જીવને એકલા, સાથે પુણ્ય ને પાપ ॥ એકં ॥ ૫ ॥
 સગી રે નારી એની કામિની, ઉભી ટગમગ જીવે ॥
 તેનું પશુ કાંઈ ચાલે નહીં, ખેડી ધુસકે રૂવે ॥ એકં ॥ ૬ ॥
 બહાલાં તે બહાલાં શું કરો, બહાલાં વોળાવી વળશે ॥
 બહાલાં તે વનનાં લાકડાં, તે તો સ્મથેજી બળશે ॥ એકં ॥ ૭ ॥
 નહીં તાપી નહીં તુંબડી, નથી તરવાનો આરો ॥
 ઉદયરત્ન પ્રભુ ઈમ ભણે, મને પાર ઉતારો ॥ એકં ॥ ૮ ॥

મન ભમરાની સજ્જાય.

ભૂલ્યો મન ભમરા તું ક્યાં ભમ્યો, ભમ્યો દિવસ ને રાત ॥
 માયાને બાંધ્યો પ્રાણીઓ, ભમે પરિમલ જ્વલ ॥ ભૂલ્યો ॥ ૧ ॥
 કુંભ કાચો રે કાચા કરમી, તેહની કરો રે જ્વલન ॥
 વિષ્ણુસંતા વાર લાગે નહીં, નિર્મળ રાખો રે મન ॥ ભૂલ્યો ॥ ૨ ॥
 કેનાં છોરૂ ને કેનાં વાછરૂ, કેહનાં માય ને બાપ ॥
 પ્રાણી રે જાવું છે એકલું, સાથે પુણ્ય ને પાપ ॥ ભૂલ્યો ॥ ૩ ॥
 આશા તો ડુંગર જેવડી, મરવું પગલાં રે હેઠ ॥
 ધન સંચી સંચી કાંઈ કરો, કરો દૈવની વેઠ ॥ ભૂલ્યો ॥ ૪ ॥
 ધધો કરી ધન મેળવ્યું, લાખાં ઉપર કોડ ॥
 મરણની વેળા માનવી, લીયો કંદોરો છોડ ॥ ભૂલ્યો ॥ ૫ ॥

મૂરખ કહે ધન માહરૂં, ઘોંખે ધાન્ય ન ખાય ॥
 વસ્ત્ર વિના જઈ પોઢવું, લખપતિ લાકડા માંચ ॥ ભૂદ્યો ॥ ૬ ॥
 ભવસાગર દુઃખજળે ભર્યો, તરવો છે રે તેહ ॥
 વચમાં ભય સખળો થયો, કર્મ વાયરો ને મેહ ॥ ભૂદ્યો ॥ ૭ ॥
 લખપતિ છત્રપતિ સખ ગયા, ગયા લાખ જે લાખ ॥
 ગર્વ કરી ગોંખે ખેસતા, સર્વ થયા ખળી રાખ ॥ ભૂદ્યો ॥ ૮ ॥
 ધમણ ધુખંતી રે રહી ગઈ, ખુજ ગઈ લાલ અંગાર ॥
 એરણકો ઠખકો મચ્યો, ઉઠ ચડ્યો રે લુહાર ॥ ભૂદ્યો ॥ ૯ ॥
 ઉવટ મારગ ચાલતાં, જવું પહેલે રે પાર ॥
 આગળ હાટ ન વાણીયો, સંખલ લેજે રે સાર ॥ ભૂદ્યો ॥ ૧૦ ॥
 પરદેશી પરદેશમેં, કુણુશું કરો રે સનેહ ॥
 આયા કાગળ ઉઠ ચડ્યા, ન ગણે આંધી ને મેહ ॥ ભૂદ્યો ॥ ૧૧ ॥
 કેઈ ચાડ્યા રે કેઈ ચાલશે, કેઈ ચાલણુહાર ॥
 કેઈ ખેડા રે ખુઠા ખાપડા, જાયે નરક મોઝાર ॥ ભૂદ્યો ॥ ૧૨ ॥
 જીજી ઘર નોખત વાજતી, થાતા છત્રીશે રાગ ॥
 ખંડેર થઈ ખાલી પડ્યાં, ખેડણુ લાગ્યા છે કાગ ॥ ભૂદ્યો ॥ ૧૩ ॥
 ભમરો આંચો રે કમળમાં, લેવા કમળનું કૂલ ॥
 કમળની વાંછાએ માંહે રહ્યો, જિમ આથમતે સૂર ॥ ભૂદ્યો ॥ ૧૪ ॥
 સદ્ગુરૂ કહે વસ્તુ વહોરીએ, જે કોઈ આવે રે સાથ ॥
 આપણા લાલ ઉગારીએ, લેખું સાહિબ હાથ ॥ ભૂદ્યો ॥ ૧૫ ॥

શ્રી સુખાહુ કુંવરની સજ્જાય.

હવે સુખાહુ કુંવર એમ વિનવે, અમે લેશું સંજમ ભાર ॥
 માડી મોરી રે ॥

વીર પ્રભુની વાણી સાંભળી, તેણે મેં જાણ્યો અથિર સંસાર ॥
 માડી હવે હું નહીં રાચું રે સંસારમાં ॥ ૧ ॥

હારે જાયા તુજ વિના સૂનાં મંદિર સૂનાં માળીયાં, જાયા તુજ
 વિના સૂનો સંસાર ॥

જાયા મોરા રે માણુક મોતી મુડીકાં, કાંઈ રિદ્ધિ તણો નહીં પાર ॥
 જાયા મોરા રે તુજ વિના ઘડીએ ન નીસરે ॥૨॥

હારે માણુ તન ધન જોળન કારમો, કારમો કુટુંબ પરિવાર ॥
 માડી મોરી રે, કારમો સગપણમાં કોણુ રહે ॥
 મેં તો જાણ્યો અથિર સંસાર, માડી મોરી રે ॥ હવે૦ ॥૩॥

હારે જાયા સંયમ પંથ ઘણો આકરો, જાયા જેમ છે ખાંડાની ધાર ॥
 જાયા મોરા રે, બાવીશ પરીસહ જીતવા ॥
 જાયા રહેવું જીવ પાસ, જાયા મોરા રે ॥ તુજ૦ ॥૪॥

હારે માડી વનમાં રહે છે મૃગલાં, તેની કોણુ કરે સંભાળ ॥
 માડી મોરી રે વનમૃગની પેરે ચાલશું, અમે એકલડા નિરધાર ॥
 માડી૦ ॥૫॥

હારે માણુ નરક નિગોદમાં હું ભમ્યો, ભમ્યો અનંત અનંતી વાર ॥
 માડી મોરી રે છેદન લેદન મેં સહ્યાં, તે કહેતાં નાવે પાર ॥
 માડી હવે૦ ॥૬॥

હાંરે જાયા પાંચસો પાંચસો નારીઈ, રહેવા પાંચસો પાંચસો મહેલ ॥
જાયા મોરા રે ઈંચા તે કુળની ઉપની, રૂપે અપસરા સમાન ॥

જાયા૦ ॥૭૧॥

હાંરે માજી ધરમાં જો નીકળે એક નાગણી, સુખે નિકા ન આવે લગાર ॥
તો પાંચસો નાગણીઓમાં કેમ રહું, મારું મનકું આકુળ વ્યાકુળ
થાય ॥ માડી હવે૦ ॥૮૧॥

હાંરે જાયા એટલા દિવસ હું જાણતી, રમાડી બહુ રીતે બાળ ॥
જાયા દિવસ અટારો આવીયો, તું લે છે સંજમ ભાર ॥ જાયા૦ ॥૯૧॥
હાંરે માજી મુસાફર આવ્યો કોઈ પડ્યો, ફરી લેગો થાય ન થાય ॥
ઈમ માનવભવ પામવો દોહિલો, ધર્મ વિના દુર્ગતિ મોજાર ॥
માડી હવે૦ ॥૧૦૧॥

હવે પાંચસો વહુઓ એમ વિનવે, તેમાં વડેરી કરે છે જવાખ ॥
વાલમ મોરા રે, સ્વામી તમે તો સંજમ લેવા સંચર્યા ॥
સ્વામી અમને તે કવણુ આધાર, વાલમ મોરા રે વાલીમ વિના કિમ
રહી શકું ॥૧૧૧॥

હાંરે માજી માત પિતા ને ભાઈ બેનડી, નારી કુટુંબ ને પરિવાર ॥
માડી મોરી રે અંત સમય અલગાં રહે, એક જૈન ધરમ તારણહાર ॥
માડી હવે૦ ॥૧૨૧॥

હાંરે માજી કાચી ને કાયા કારમી, સડી પડી પણ સીઝાય ॥
જીવડો જાયા ને કાયા પડી રહે, મુઆ પછી બાળી કરે રાખ ॥
માડી૦ ॥૧૩૧॥

હવે ધારિણી માતા રહી વિનવે, આપુ મનહિ રહે સંસાર ॥

ભવિક જન રે, એક દિવસનું રાજ્ય લોગવી,
 સંયમ લીધું મહાવીર સ્વામી પાસ ભવિક જન રે,
 સુખાહુ કુંવર સંયમ આદ્યું ॥ માડીં ॥૧૪॥

તપ તપી કાયા શોષવી, આરાધી ગયા દેવલોક ॥
 ભવિક જન રે પંદર ભવ પૂરા કરી, મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં જશે મોક્ષ ॥
 ભવિક જન રે ॥ ૧૫ ॥

પરસ્ત્રી ત્યાગ સજ્જાય.

સુણ ચતુર સુભાણ, પરનારીશું પ્રીત કબુ નવ કીજીએ ॥ એ આંકણી ॥
 હારે જેણે પરનારીશું પ્રીત કરી, તેને હૈડે રૂંધણુ થાય ઘણી ॥
 તેણે કુળ મરજદા કાંઈ ન ગણી ॥ સુણું ॥ ૧ ॥

તારી લાજ જશે નાત જાતમાં, તું તો હજવો પડીશ સહુ સાથમાં ॥
 એ ધુમાડો ન આવે હાથમાં ॥ સુણું ॥ ૨ ॥

હારે સાંજ પડે રવિ આથમે, તારો જીવ ભમરાની પરે ભમે ॥
 તુને ઘરનો ધંધો કાંઈ ન ગમે ॥ સુણું ॥ ૩ ॥

હારે તું જઈશ મળીશ ફૂતીને, તારૂં ધન લેશે સર્વ ધૂતીને ॥
 પછી રહીશ હૈડું કુટીને ॥ સુણું ॥ ૪ ॥

તું તો જોકો મુછો મરડીને, તારૂં કાળજી આશે કરડીને ॥
 તારૂં માંસ લેશે ઉઝરડીને ॥ સુણું ॥ ૫ ॥

તુને પ્રેમના પ્યાલા પાઈને, તારાં વસ્ત્ર લેશે વાઈને ॥
 તુને કરશે જોખું આઈને ॥ સુણું ॥ ૬ ॥

તું તો પર મંદિરમાં પેસીને, તિહાં પારકી સેને ઘેસીને ॥
 તેં લોગ કર્યા ઘણા હેંસીને ॥ સુણુ ॥ ૭ ॥
 જેમ ભુજંગ થકી ડરતા રહીએ, તેમ પરનારીને પરિહરીએ ॥
 ભવસાયર ફેરા નવિ ફરીએ ॥ સુણુ ॥ ૮ ॥
 હાલા પરણી નારીથી પ્રીત સારી, એ માયું વઢાવે પરનારી ॥
 તમે નિશ્ચે જાણુને નિરધારી ॥ સુણુ ॥ ૯ ॥
 સદ્ગુરુ કહે તે સાચું છે, તારી કાયાતું સર્વે કાચું છે ॥
 એક નામ પ્રભુતું સાચું છે ॥ સુણુ ॥ ૧૦ ॥

આવક ચોગ્ય કરણીની સજ્જાય.

ચોપાઠ.

આવક તું ઉઠે પરભાત, ચાર ઘડી લે પાછલી રાત ॥
 મનમાં સમરે શ્રી નવકાર, જેમ પામે ભવસાયર પાર ॥ ૧ ॥
 કવણુ ^૧ દેવ કવણુ ગુરુ ધર્મ, કવણુ અમારું છે કુળકર્મ ॥
 કવણુ અમારો છે વ્યવસાય^૨, એવું ચિંતવજે મન માંચ ॥ ૨ ॥
 સામાયિક લેજે મન શુદ્ધ, ધર્મની હૈડે ધરજે બુદ્ધ ॥
 પડિક્કમણું કરજે રચણી^૩ તણું, પાતક^૪ આલોઈ આપણું ॥ ૩ ॥
 કાયા શક્તે કરે પરચખાણુ, સુધી પાળે જિનની આણુ ॥
 ભણુજે ગણુજે સ્તવન સજ્જાય, જિણુહુંતિ^૫ નિસ્તારો થાય ॥ ૪ ॥
 ચિતારે^૬ નિત્ય ચઉદે નિમ, પાળે દયા જીવતાં સીમ ॥

૧ કોણુ, ૨ વ્યાપાર-રોજગાર. ૩ રત્રિનું. ૪ પાપ. ૫ જેથી. ૬ ચૌદ
 નિયમ સદાય ધારજે.

દેહરે બાઈ બુહારે દેવ, દ્રવ્ય ભાવથી કરજે સેવ	॥ ૫ ॥
પૂજા કરતાં લાલ અપાર, પ્રભુજી મોટા મુક્તિ દાતાર ॥	
જે ઉત્થાપે જિનવર દેવ, તેહને નવ દાંડકની ટેવ	॥ ૬ ॥
પોશાળે ^૧ ગુરૂ વંદજે બય, સુણે વખાણુ સદા ચિત્ત લાય ॥	
નિર્દૂષણુ સુજતો ^૨ આહાર, સાધુને દેજે સુવિચાર	॥ ૭ ॥
સ્વામીવત્સલ ^૩ કરજે ઘણું, સગપણુ મોહોટું સામી તણું ॥	
દુઃખીયા હીણા દીનને દેખ, કરજે તાસ દયા સુવિશેષ	॥ ૮ ॥
ધર ^૪ અનુસારે દેજે દાન, ^૫ મોટાશું મ કરે અભિમાન ॥	
ગુરૂને મુખ લીજે આખડી ^૬ , ધર્મ ન મૂકીશ એકે ઘડી	॥ ૯ ॥
વારૂ શુદ્ધ કરે વ્યાપાર, ઓછા અધિકાનો પરિહાર ॥	
મ ભરજે કેની કૂડી સાખ, કૂડા જનશું કથન મ લાખ ॥ ૧૦ ॥	
અનંતકાય ^૭ કહી બત્રીશ, અભક્ષ્ય ^૮ બાવીશે વિશ્વાવીશ ॥	
તે ભક્ષણુ નવિ કીજે કિમે, કાચાં કુણાં ફળ મત જિમે	॥ ૧૧ ॥
રાત્રિભોજનના બહુ દોષ, બાણીને કરજે સંતોષ ॥	
સાજી સાખુ લોહ ને ગળી, મધુ ધાવડી મત વેચો વળી	॥ ૧૨ ॥
વળી મ કરાવે રંગણુ પાસ, દૂષણુ ઘણાં કહ્યાં છે તાસ ॥	
પાણી ગળજે ઝે ઝે વાર, અણુગળ પીતાં દોષ અપાર	॥ ૧૩ ॥
જીવાણીના ^૯ કરજે યત્ન, પાતક છંડી કરજે પુણ્ય ॥	
છાણાં ઇંધણુ ચૂલો જોઈ, વાવરજે જિમ પાપ ન હોય	॥ ૧૪ ॥

૧ પૌષ્પશાળા-ઉપાશ્રયે. ૨ દોષ વગરનો સાધુને ખપે એવો શુદ્ધમાન. ૩ સ્વધર્મીની સેવા. ૪ સંપત્ પ્રમાણે. ૫ બળીયા સાથે બાથ ભીડીશ નહીં. ૬ વ્રત, નિયમ, પ્રતિગ્રા. ૭ જમીનકંદ વિગેરે. ૮ મધ, માખણુ, કાચું મીઠું વિગેરે. ૯ પાણીનો સંખારો વાળતાં બચેલા જીવજંતુઓ.

ઘૃતની પરે વાવરને નીર, અણુગળ નીર મ ધોઈશ ચીર ॥
 પ્રહ્નવ્રત સુધું પાળને, અતિચાર સઘળા ટાળને ॥ ૧૫ ॥
 કહ્યાં પત્રરે કર્માદાન, પાપ તણી પરહરને ખાણુ ॥
 માથે મ લેને અનરથદંડ, ૧મિથ્યા મેલ મ ભરને પિંડ ॥ ૧૬ ॥
 સમકિત શુદ્ધ હૈડે રાખને, યોલ વિચારીને ભાખને ॥
 પાંચ તિથિ મ કરે આરંભ, પાળે શીયળ તજી મન દંભ ॥ ૧૭ ॥
 તેલ તક ૨ ઘૃત દુધ ને દહીં, ઉઘાડાં મત મેલે સહી ॥
 ઉત્તમ ઠામે ખરચે વિત્ત, પર ઉપગાર કરે શુભ ચિત્ત ° ॥ ૧૮ ॥
 ૩દિવસચરિમ કરને ચોવિહાર, ચારે આહાર તણો પરિહાર ॥
 દિવસ તણાં આલોએ પાપ, જિમ ભાંને સઘલા સંતાપ ॥ ૧૯ ॥
 સંધ્યાએ આવશ્યક^૪ સાચવે, જિનવર ચરણુ શરણુ ભવભવે ॥
 ચારે શરણુ કરી દઢ હોય, સાગારી^૫ અણુસણુ લે સોય ॥ ૨૦ ॥
 કરે મનોરથ મન એહવા, તીરથ શેત્રુંને જાયવા ॥
 સમેતશિખર આણુ ગિરનાર, લેટીશ હું ધન્ય ધન્ય અવતાર ॥ ૨૧ ॥
 શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહથી થાયે ભવનો છેહ^૬ ॥
 આઠે કર્મ પડે પાતળાં, પાપ તણા છૂટે આમળા^૭ ॥ ૨૨ ॥
 તારૂ લહીએ અમર^૮ વિમાન, અનુક્રમે પામે શિવપુરધામ ॥
 હે જિનહર્ષ ધણે સસનેહ, કરણી દુઃખહરણી છે એહ ॥ ૨૩ ॥

૧ મિથ્યાત્વ મેલથી આત્માને મલિન કરીશ નહીં. ૨ છાશ. ૩ સૂર્ય
 અસ્ત થયા પહેલાં સઘળાં ખાનપાનનો ત્યાગ કરને. ૪ પ્રતિક્રમણાદિ. ૫ અમુક
 આગાર (છુટ) વાળું. ૬ અંત, છેડો. ૭ અંધ. ૮ દેવ.

ગૌતમસ્વામીની સજ્જાયા.

હે ઇંદ્રભૂતિ તાહરા ગુણ કહેતાં હરખ ન માય, હે ગુણુદરિયા
 સુરવધૂ કર જોડી ગુણુ ગાય ॥ એ આંકણી ॥ જે શંકર વિરંજની
 જોડી, વળી મોરલીધરને વિજોડી ॥ તેં જિનજી સાથે પ્રીત જોડી ॥
 હે ઇંદ્રં ॥ ૧ ॥ વેદના અરથ સુણી સાચા, વીરના ચેલા થયા જાચા ॥
 કોઈ લખિધએ ન રહ્યા કાચા ॥ હે ઇંદ્રં ॥ ૨ ॥ પરિગ્રહ નવવિધના
 ત્યાગી, તુમચી જાગરણુદશા જાગી ॥ ધર્મધ્યાન શુકલધ્યાનના રાગી ॥
 હે ઇંદ્રં ॥ ૩ ॥ અનુજોગ ચારના બહુ જાણુ, તેણે નિર્મળ પ્રબળ
 તુજ નાણુ ॥ અમરત રસ સમ મીઠડી વાણુ ॥ હે ઇંદ્રં ॥ ૪ ॥ જે
 કામ નૃપને રમવા દડી, ત્રણુ ગતિ ત્રિવટે તેહુ પડી ॥ તે રમણી તુજને
 નહીં નડી ॥ હે ઇંદ્રં ॥ ૫ ॥ અતિ જાગરણુદશા જ્યારે જાગી, લાવઠ
 સઘળી ત્યારે લાગી ॥ કહે ધર્મજીત નોખત વાગી ॥ હે ઇંદ્રં ॥ ૬ ॥

હિતોપદેશ સજ્જાયા.

હું તો પ્રણુમું સદ્ગુરૂ રાયા રે, માતા સરસતીના વંદું પાયા
 રે ॥ હું તો ગાઈ આતમરાયા ॥ જીવણુજી બારણુ મત જાજે રે ॥
 તુમ ઘેર બેઠા કમાવો ચેતનજી ॥ બારણુ મત જાજ્યો રે ॥ ૧ ॥
 તાહરે બાહિર દુર્મતિ રાણી રે, કેતાશું કુમતિ કહેવાણી રે ॥ તુને
 જોળવી આંધશે તાણી ॥ જીં ॥ બાં ॥ ૨ ॥ તાહરા ઘરમાં છે ત્રણુ
 રતન રે, તેનું કરજે તું તો યતન રે ॥ એ અખૂટ ખજાનો છે ધન ॥
 ॥ જીં ॥ બાં ॥ ૩ ॥ તાહરા ઘરમાં પેઠા છે ધૂતારા રે, તેને કાઢોને
 પ્રીતમ ખ્યારા રે ॥ એથી રહોને તુમે ન્યારા ॥ જીં ॥ બાં ॥ ૪ ॥
 સત્તાવનને કાઢો ઘરમાંથી રે, ત્રેવીશને કહો જાચે ઇહાંથી રે ॥ પછી

અનુલવ જાગશે માંહેથી ॥ ૭૦ ॥ બાં ॥ ૫ ॥ સોજ કષાયને દીયો
 શીખ રે, અઠાર પાપસ્થાનકને મગાવો ભીખ રે ॥ પછે આઠ કરમની
 શી ખીક ॥ ૭૦ ॥ બાં ॥ ૬ ॥ ચારને કરોને ચકચૂર રે, પાંચમીશું
 થાઓ હજૂર રે ॥ પછે પામો આનંદ ભરપૂર ॥ ૭૦ ॥ બાં
 ॥ ૭ ॥ વિવેકદીવે કરો અનુવાણો રે, મિથ્યાત્વ અંધકારને ટાળો રે ॥
 પછે અનુલવ સાથે માલો ॥ ૭૦ ॥ બાં ॥ ૮ ॥ સુમતિ સાહેલીશું
 ખેલો રે, દુર્ગતિનો છેડો મેહેલો રે ॥ પછે પામો મુક્તિ ગઢ હેલો ॥
 ૭૦ ॥ બાં ॥ ૯ ॥ મમતાને કેમ ન મારો રે, જીતી બાજી કાંઈ
 હારો રે ॥ કેમ પામો ભવનો પારો ॥ ૭૦ ॥ બાં ॥ ૧૦ ॥ શુદ્ધ
 દેવ ગુરૂ સુપસાય રે, મારો જીવ આવે કાંઈ ઠાય રે ॥ પછે આનંદધન
 મન થાય ॥ જીવજી ॥ બાં ॥ ૧૧ ॥

મૃગાપુત્રની સજ્જાયા.

સુગ્રીવ નયર સોહામણું જી, રાજા શ્રી બળભદ્ર ॥ તસ ઘરણી
 મૃગાવતીજી, તસ નંદન ગુણવંત રે ॥ માડી ખેણુ લાખિણી બન્ય
 ॥ ૧ ॥ સંયમ ચિંતામણિ સમોજી, અધિક મોરે મન થાય ॥ તન
 ધન જોખન કારમોજી. ખિણુ ખિણુ ખૂટે આય રે ॥ માડી ॥ ૨ ॥
 એક દિન ખેઠા માળીયે જી, નારીને પરિવાર ॥ શીશ સૂર દાઝે તજેજી,
 દીઠો સીરી અણુગાર રે ॥ માડી ॥ ૩ ॥ તસ દરસણુ ભવ સાંભ-
 ર્યોજી, આંચો મન વૈરાગ ॥ આમણુ દુમણુ ઉતર્યોજી, લાગ્યો મા-
 તાને પાય રે ॥ માડી ॥ ૪ ॥ પાય લાગીને વિનવેજી, સાંભળો
 મોરી રે માત ॥ નાટકની પરે નાચીઓજી, હુવે ન લેખું ઘાત રે
 ॥ માડી ॥ ૫ ॥ સાતે નરકે હું લખ્યોજી, અનંત અનંતી રે વાર ॥

છેદન લેદન ત્યાં સદ્યાંજી, કહેતાં ન લહું પાર રે ॥ માડીં ॥ ૬ ॥
 સાયરજળ પીધાં ઘણુંજી, વળી પીધાં માયનાં થાન ॥ તૃપ્તિ ન
 પામ્યો પ્રાણીઓજી, વળી વળી માગું માન રે ॥ માડીં ॥ ૭ ॥
 વયણુ સુણી ખેટા તણુંજી, જનની ધરણી ઢળાંત ॥ ચિત્ત વળ્યું તવ
 આરડેજી, નયણે નીર ઝરંત રે ॥ માડીં ॥ ૮ ॥ વળતું માડી ઇમ
 લણેજી, સાંભળો મોરા રે પુત ॥ મનમોહન મુજ વાલહોજી, કાંઈ ભાગે
 ધરસૂત્ર રે ॥ જાયા તુજ વિષુ ઘડીય ન જાય ॥ ૯ ॥ મોટા મંદિર
 માળીયાંજી, નારીનો પરિવાર ॥ વચ્છ તુમ પાખે એ સહુજી, રણુ
 સમોવડી થાય રે ॥ જાયાં ॥ ૧૦ ॥ દશ મસવાડા ઉદર ધર્યોજી,
 જનમ તણે દુઃખ દીઠં ॥ કનકકચોળે પોખીયોજી, હવે હું થઈ અનિઠ
 રે ॥ જાયાં ॥ ૧૧ ॥ જોખનવય રમણી તણુંજી, લીજે બહુલા રે
 ભોગ ॥ એ જોખન વીત્યા પછીજી, આદરજો તપ જોગ રે ॥ જાયાં
 ॥ ૧૨ ॥ પરધર ભિક્ષા માગવીજી, અરસ વિરસ વિહાર ॥ ચારિત્ર
 છે વચ્છ દોહિલોજી, જેસી ખાંડાની ધાર રે ॥ જાયાં ॥ ૧૩ ॥ પંચ
 મહાવ્રત પાળવાંજી, પાળવા પંચ આચાર ॥ દોષ જેંતાલીશ ટાળ-
 વાજી, લેવો શુદ્ધ આહાર રે ॥ જાયાં ॥ ૧૪ ॥ મીઠુદાંત લોહમય
 ચણુજી, તું કિમ ચાવીશ વચ્છ ॥ વેળુકવળ સમ કોળીયાજી, સંજમ
 કહે જિનરાજ રે ॥ જાયાં ॥ ૧૫ ॥ પલંગ તળાઈ પોઠતાજી, કરવા
 ભૂમિ સંથાર ॥ કનકકચોળાં છાંડવાંજી, વચ્છ કાચલીએ વ્યવહાર રે
 ॥ જાયાં ॥ ૧૬ ॥ શિયાળે શીત વાય છેજી, ઉનાળે લૂ વાચ ॥ વરસાલે
 અતિ દોહિલોજી, ઘડી વરસ સો થાય રે ॥ જાયાં ॥ ૧૭ ॥ કુંવર
 ભણે માવડીજી, સંયમ સુખ ભાંડાર ॥ ચૌદ રાજ નગરી તણુજી, ફેરા
 ટાલણુહાર રે ॥ માડીં ॥ ૧૮ ॥ સુણુ અમારા બાલુડાજી, કોણુ

કરશે તુજ સાર ॥ રોગ જખ આવી લાગશેજી, નહીં ઔષધ ઉપચાર
 રે ॥ જ્યાં ॥ ૧૯ ॥ વનમાં રહે છે મૃગલાંજી, કોણુ કરે તેહની
 સાર ॥ વનમૃગની પરે ચાલશુંજી, અનુમતિ દીયો મોરી માય રે
 ॥ માડીં ॥ ૨૦ ॥ માય મોકલાવીને વલીજી, સમરથ સાહસ ધીર ॥
 શ્રીગુરૂ ચરણે જઈ નમ્યોજી, દીક્ષા દો શ્રી વીર રે ॥ જ્યાં ॥ ૨૧ ॥
 સુર નર કિન્નર બહુ મિલ્યાજી, ઓચ્છવનો નહીં પાર ॥ સર્વવિરતિ
 જેણે આદરીજી, જિણે લહીએ ભવજળ તીર રે ॥ જ્યાં ॥ ૨૨ ॥
 ષટ્કાય ગોવાળીયોજી, ઉપશમ રસ ભંડાર ॥ સમિતિ શુભિ ઋષિ
 પાળતોજી, નિરાધાર આધાર રે ॥ જ્યાં ॥ ૨૩ ॥ મૃગાપુત્ર ઋષિ
 રાજ્યોજી, પામ્યો શિવપુરઠામ ॥ સિંહુવિમલ એમ વિનવેજી, હોજો
 તાસ પ્રમાણુ રે ॥ જ્યાં તુજ વિષુ ઘડીય ન જાય ॥ ૨૪ ॥

ઇલાચી પુત્રની સજ્જાય.

નામ ઇલાપુત્ર જાણીએ, ધનદત્ત શેઠનો પુત્ર ॥ નટવી દેખીને
 મોહીએ, નવિ રાજ્યું ધરતું સૂત્ર ॥૧॥ કરમ ન છૂટે રે પ્રાણીયા, પૂરવ
 નેહ વિકાર ॥ નિજ કુળ છંડી રે નટ થયો, નાણી શરમ લગાર ॥
 કરમં ॥૨॥ માત પિતા કહે પુત્રને, નટ નવિ થઈએ રે જાત ॥ પુત્ર
 પરણાવું રે પદ્મિણી, સુખ વિલસો સંઘાત ॥ કરમં ॥ ૩ ॥ કહેણુ ન
 માન્યું રે તાતનું, પૂરવ કર્મ વિશેષ ॥ નટ થઈ શીખ્યો રે નાચવા,
 ન મટે લખ્યા રે લેખ ॥ કરમં ॥ ૪ ॥ ઇકપુર આંચો રે નાચવા,
 ઉંચો વંશ વિશેષ ॥ તિહાં રાય જોવાને આવીએ, મળીયાં લોક અનેક
 ॥ કરમં ॥ ૫ ॥ ઢોલ વજવે રે નટવી, ગાવે કિન્નર સાદ ॥ પાયતળ
 ધુધરા ધમધમે, ગાજે અંબર નાદ ॥ કરમં ॥ ૬ ॥ દોય પગ પહેરી
 રે પાવડી, વંશ ચઢ્યો ગજ ગેલ ॥ નોધારો થઈ નાચતો, ખેલે

નવનવા ખેલ ॥ કરમ૦ ॥ ૭ ॥ નટવી રંલા રે સારિખી, નયણે
 દેખે રે જામ ॥ જો અંતેઉરમાં એ રહે, જનમ સફળ મુજ તામ
 ॥ કરમ૦ ॥ ૮ ॥ તવ તિહાં ચિતે રે ભૂપતિ, લુખ્યો નટવીની
 સાથ ॥ જો નટ પરે રે નાચતો, તો નટવી કહું મુજ હાથ ॥ કરમ૦ ॥ ૯ ॥
 કર્મ વશે રે હું નટ થયો, નાચું છું નિરાધાર ॥ મન નવિ માને રે
 રાયનું, તો કોણ કરવો વિચાર ॥ કરમ૦ ॥ ૧૦ ॥ દાન ન આપે રે
 ભૂપતિ, નટે જાણી તે વાત ॥ હું ધન વાંછું છું રે રાયનું, રાય વંછે
 મુજ ધાત ॥ કરમ૦ ॥ ૧૧ ॥ દાન લહું જો હું રાયનું, તો મુજ જીવિત
 સાર ॥ એમ મન માંહે ચિંતવી, ચઢીઓ ચોથી રે વાર ॥ કરમ૦
 ॥ ૧૨ ॥ થાળ ભરી શુદ્ધ મોદકે, પદમણી ઉભી છે ધાર ॥ દ્યો
 દ્યો કહે છે લેતા નથી, ધન્ય ધન્ય મુનિ અવતાર ॥ કરમ૦ ॥ ૧૩ ॥
 એમ તિહાં મુનિવર વોહોરતા, નટે પેખ્યા મહાભાગ ॥ ધિગ્ ધિગ્
 વિષયા રે જીવને, એમ નટ પામ્યો વૈરાગ ॥ કરમ૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવર-
 ભાવે રે કેવળી, થયો તે કર્મ અપાય ॥ કેવળ મહિમા રે સુર કરે,
 લખિધવિજય ગુણ ગાય ॥ કરમ ન છૂટે રે પ્રાણીઆ ॥ ૧૫ ॥

લોભની સજ્જાય.

લોભ ન કરીએ પ્રાણીયા રે, લોભ ખૂરો સંસાર ॥ લોભ સમો
 જગમાં નહીં રે, દુર્ગતિનો દાતાર ॥ ભવિકજન, લોભ ખૂરો રે સંસાર ॥
 કરજો તુમે નિરધાર ॥ ભવિકજન ॥ જિમ પામો ભવપાર ॥ લ૦ ॥
 ॥ લોભ૦ ॥ ૧ ॥ અતિ લોભે લક્ષ્મીપતિ રે, સાગર નામે શેઠ ॥
 પૂર પયોનિધિમાં પડ્યો રે, જઈ ઝેઠો તસ હેઠ ॥ લ૦ ॥ લોભ૦
 ॥ ૨ ॥ સોવનમૃગના લોભથી રે, દશરથ સુત શ્રીરામ ॥ સીતા નારી
 ગમાવીને રે, ભમીયો ઠામો ઠામ ॥ લ૦ ॥ લોભ૦ ॥ ૩ ॥ દશમા

શુષ્કાણા લગે રે, લોભ તણું છે જોર ॥ શિવપુર જતાં જીવને રે,
એહજ મોટો ચોર ॥ ભ૦ ॥ લોભ૦ ॥ ૪ ॥ ક્રોધ માન માયા લોભથી
રે, દુર્ગતિ પામે જીવ ॥ પરવશ પડીઓ આપડો રે, અહોનિશ પાડે
રીવ ॥ ભ૦ ॥ લોભ૦ ॥ ૫ ॥ પરિગ્રહના પરિહારથી રે, લહીએ
શિવસુખ સાર ॥ દેવ દાનવ નરપતિ થઈ રે, જશે મુક્તિ મોઝાર ॥
ભ૦ ॥ લોભ૦ ॥ ૬ ॥ ભાવસાગર :પંડિત ભણે રે, વીરસાગર
બુધ શિષ્ય ॥ લોભ તણે ત્યાગે કરી રે, પહોંચે સચલ જગીશ ॥
ભવિકજન ॥ લોભ૦ ॥ ૭ ॥

શિખામણની સંજ્ઞાય.

જીવ વાડું છું મોરા વાલમા, પરનારીથી પ્રીતિ મ જોડ ॥
પરનારીની સંગત નહીં ભલી, તારા કુળમાં લાગશે ખોડ ॥ જીવ૦
॥ ૧ ॥ જીવ એ સંસાર છે કારમો, દીસે છે આળપંપાળ ॥ જીવ
એહવું જાણી ચેતજે, આગળ માછીડે નાખી છે જાળ ॥ જીવ૦ ॥ ૨ ॥
જીવ માત પિતા ભાઈ જનડી, સહુ કુટુંબ તણે પરિવાર ॥ જીવ
વેતી વારે સહુ સચું, પછે લાંબા કીધા જુહાર ॥ જીવ૦ ॥ ૩ ॥ જીવ
દેહલી લગે સચું આંગણું, શેરી લગે સગી માય ॥ જીવ સીમ લગે
સાજન ભલો, પછે હુંસ એકીલો જય ॥ જીવ૦ ॥ ૪ ॥ જીવ જતાં
તો નવિ જાણીઉં, નવિ જાણ્યો વાર કુવાર ॥ જીવ ગાડું ભરીયું ઈંધણે,
વળી ખોખરી હાંડલી સાર ॥ જીવ૦ ॥ ૫ ॥ જીવ આઠમ પાખી ન
ઓળખી, જીવ જહુલાં કીધાં પાપ ॥ જીવ સુમતિવિજય મુનિ એમ
ભણે, જીવ આવાગમન નિવાર ॥ જીવ૦ ॥ ૬ ॥

જોવન અસ્થિરની સજ્ઞાય.

જોવનીઆની મોજાં ફોજાં, જય નગારાં દેતી રે ॥ ઘડી ઘડી
 ઘડીઆણાં વાજે, તોહી ન જાગે તેથી રે ॥ જો ॥ ૧ ॥ જરા રાક્ષસી
 જોર કરે છે, ફેલાવી ફોજેતી રે ॥ આવી અવધે ઝોશકે નહીં,
 લખપતિને લેતી રે ॥ જો ॥ ૨ ॥ માળે બેઠા મોજ કરે છે, ખાંતે
 જોવે ખેતી રે ॥ જમરો ભમરો તાણી લેશે, ગોફણુ ગોળા સેંતી રે ॥
 જો ॥ ૩ ॥ જે તે ઉપર જોર કરે છે, ચતુર જુવોને ચેતી રે ॥
 માંધાતા સરખા નર ખળીયા, રાજવિયા થયા રેતી રે ॥ જો ॥ ૪ ॥
 જિનરાબને શરણે જાઓ, જોરાલો કો ન જોથી રે ॥ દુનિયામાં દુજો
 દીસે નહીં, આખર તરશે તેથી રે ॥ જો ॥ ૫ ॥ દંત પડ્યા ને
 ડોસો થયો, કાજ સર્જુ નહીં કેથી રે ॥ ઉઘરતન કહે આપે સમજો,
 કહીએ વાતો કેતી રે ॥ જો ॥ ૬ ॥

શ્રી શીયળ વિષે સજ્ઞાય.

સોમવિમલ ગુરૂ પય નમી જી, નિજ ગુરૂ ચરણુ વંદેવિ ॥ શીળ
 તણુ ગુળ ગાયશું જી, હિયડે હુર્ષ ધરેવિ રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ
 શીળ વ્રત સાર ॥ ૧ ॥ શીળ વિષુ વ્રત સવિ ખડહડે જી, શીળ વિષુ
 સંયમ સાર રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ શીળ વ્રત સાર ॥ એ આંકણી ॥
 તોરણથી રથ વાળીયો જી, જાગ્યો નેમ કુમાર ॥ રાજમતી વિનવે
 ઘણું જી, ન ધરે મોહ લગાર રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૨ ॥ થૂલિ-
 ભદ્ર કોશ્યા ઘર રહે જી, ચતુરપણે ચઉ માસ ॥ ખટરસ નિત્ય લો-
 જન કરે જી, ન પડ્યો કોશ્યા પાશ રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૩ ॥
 નવાણું કંચન કોડી ઘણી જી, કહીએ જંબૂકુમાર ॥ આઠે કન્યા

પરહરી જી, લીધો સંચમ ભાર રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૪ ॥ ધન-
 સંચય પુત્રી ભણે જી, પરજીં વચર કુમાર ॥ વચર સ્વામી મન નવિ
 ચલ્યો જી, ભાણી અધિર સંસાર રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૫ ॥ શેઠ
 સુદર્શનને દીયે જી, અલયા કપિલા રે આજ ॥ શૂળી સિંહાસન
 થયું જી, બાણે બાજ ગોપાળ રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૬ ॥ વંકચૂલ
 ચોરી કરે જી, પેઠા રાય ભંડાર ॥ રાણીએ ઘણું લોળ્યો જી, ન
 ચલ્યો ચિત્ત લગાર રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૭ ॥ કલહ કરાવે
 અતિ ઘણો જી, મનમાં મેલો રે ભાવ ॥ નારદ જે સદ્ગતિ લહે જી,
 તે તો શીજ પ્રભાવ રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૮ ॥ અંદનબાળા
 મહાસતી જી, જગમાં હુધ વિખ્યાત ॥ જસ હાથે વીર પારજીં જી,
 હુધ અસંભવ વાત રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૯ ॥ સાઠ સહસ
 વર્ષ આંગિલ કરી જી, ભરતશું છંડે રે પ્રેમ ॥ ઋષભ પુત્રી તે સુંદરી
 જી, મુકતે પહોતી ખેમ રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૧૦ ॥ શીજવતી
 ભરથારને જી, કમલિની આપે સાર ॥ કચારે કુર માથે નહીં જી,
 શીજ તણે અનુભાવ રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૧૧ ॥ ચાલણીએ
 જળ કાઢીયું જી, સતી સુભદ્રા નાર ॥ અંપા બાર ઉઘાડીયાં જી, લોક
 કરે જ્યકાર રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૧૨ ॥ સતી માંહે સીતા
 ભલી જી, જેહને મન શ્રીરામ ॥ અગ્નિ ટળી પાણી થયું જી, રાખ્યું
 જગમાં નામ રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૧૩ ॥ શીજે હરીયું હરણું
 જી, શીજે સંકટ બય ॥ શીજે સાપ ન આમડે જી, પાવક પાણી
 થાય રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૧૪ ॥ જે પ્રાણી સ્વકાય થકી જી,
 શીજ પાળે ગુણવંત ॥ બ્રહ્મલોકે તે અવતરે જી, ઇંમ ભાખે ભગવંત
 રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ ॥ ૧૫ ॥ શીજ અખંડિત પાળશે જી, ઇંજી

જુગ જે નર નાર ॥ હંસ સોમ ઉવજ્ઞાય ભણે જી, તેહને જયજય-
કાર રે ॥ જીવડા ॥ ધરીએ૦ ॥ ૧૬ ॥

શ્રી સમકિતની સજ્ઞાય.

સમકિત નવિ લક્ષું રે, એ તો રૂથ્યો ચતુર્ગતિ માંહે ॥ ત્રસ થાવ-
રકી કરૂણા કીની, જીવ ન એક વિરાધ્યો ॥ તીન કાળ સામાયિક કરતાં,
શુદ્ધ ઉપયોગ ન સાધ્યો ॥ સમકિત૦ ॥ ૧ ॥ જૂઠું ખોલવાકો વ્રત લીનો,
ચોરીકો પણ ત્યાગી ॥ વ્યવહારાદિક મહા નિપુણ ભયો, પણ અંતર્દ-
ષ્ટિ ન જાગી ॥ સમકિત૦ ॥ ૨ ॥ ઊર્ધ્વ ભુજ કરી ઉંધો લટકે, ભસ્મ
લગા ધૂમ ગટકે ॥ જટા જૂટ શિર મુઠે જૂઠો, વિષુ શ્રદ્ધા ભવ ભટકે
॥ સમકિત૦ ૩ ॥ નિજ પરનારી ત્યાગજ કરકે, બ્રહ્મચારી વ્રત લીનો ॥
સ્વર્ગાદિક યાકો ફલ પામી, નિજ કારજ નવિ સિધ્યો ॥ સમકિત૦
॥ ૪ ॥ બાહ્ય ક્રિયા સખ ત્યાગ પરિગ્રહ, દ્રવ્યલિંગ ઘર લીનો ॥ દેવ-
ચંદ્ર કહે આ વિધ તો હમ, બહુત વાર કર લીનો ॥ સમકિત૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી રાત્રિભોજનની સજ્ઞાય.

પુણ્ય સંજોગે નરભવ લાધો, સાધો આતમ કાજ ॥ વિષયા
રસ જાણો વિષ સરખો, એમ ભાષે જિનરાજ રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિ-
ભોજન વારો ॥ આગમ વાણી સાચી જાણી, સમકિત ગુણ સહી
નાણી રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અલક્ષ્ય બાવીશમાં
ચયણીભોજન, દોષ કહ્યા પરધાન ॥ તેણે કારણુ રાતે મત જમજો,
જો હુવે હુઈડે શાન રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિ૦ ॥ ૨ ॥ દાન સ્નાન
આયુધ ને ભોજન, એટલાં રાતે ન કીજે ॥ એ કરવું સૂરજની શાખે,

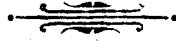
નીતિવચન સમજાવે રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૩ ॥ ઉત્તમ પશુ
 પંખી પશુ રાતે, ટાળે લોજન ટાણો ॥ તુમે તો માનવી નામ ધરાવો,
 કિમ સંતોષ ન આણો રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૪ ॥ માખી જુ
 કીડી કોલીઆવડો, લોજનમાં જો આવે ॥ કોઠ જલોદર વમન વિ-
 કળતા, એહવા રોગ ઉપાવે રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૫ ॥ છનું ભવ
 જીવહત્યા કરતાં, પાતીક જેહ ઉપાર્યું ॥ એક તળાવ ફેાડંતાં તેટલું,
 દૂષણ સુચર બતાયું રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૬ ॥ એકલોત્તર ભવ સર
 ફેાડ્યા સમ, એક દવ દેતાં પાપ ॥ અઠલોત્તર ભવ દવ દીધા જિમ,
 એક કુવણિજ સંતાપ રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૭ ॥ એકસો ચુમા-
 લીથ ભવ લગે કીધા, કુવણિજના જે દોષ ॥ કૂડું એક કલંક દીયંતાં,
 તેહવો પાપનો પોષ રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૮ ॥ એકસો એકાવન
 ભવ લગે દીધાં, કૂડાં કલંક અપાર ॥ એક વાર શીળ ખંડ્યા જેવો,
 અનર્થનો વિસ્તાર રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૯ ॥ એકસો નવાણું ભવ
 લગે ખંડ્યા, શીયળ વિષય સંબંધ ॥ તેહવો એક રાત્રિલોજનમાં,
 કર્મ નિકાચિત બંધ રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૧૦ ॥ રાત્રિસોજનમાં
 દોષ ઘણા છે, શ્યો કહીએ વિસ્તાર ॥ કેવળી કહેતાં પાર ન પાવે,
 પૂરવ કોડી મજર રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૧૧ ॥ રાત્રે નિત્ય ચોવિ-
 હાર કરીને, શુભ પરિણામ ધરીને ॥ માસે માસે માસખમણુને,
 લાલ ઇણે વિધ લીને રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૧૨ ॥ મુનિ વસતાની
 એહ શિખામણુ, જે પાળે નર નારી ॥ સુર નર સુખ વિલસીને હોવે,
 મોક્ષ તણા અધિકારી રે ॥ પ્રાણી ॥ રાત્રિં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી સહજનંદીની સજ્જાય.

(ખીજી અશરણુ ભાવના—એ દેશી.)

સહજનંદી રે આતમા, સૂતો કાંઈ નિશ્ચિંત રે ॥ મોહ તણુ રણી-
યા રમે, જાગ જાગ મતિવંત રે ॥ લૂંટે જગતના જંત રે, નાખી વાંક
અત્યંત રે, નરકાવાસ ઠવંત રે, કોઈ વિરલા ઉગરંત રે ॥ સ૦ ॥ ૧ ॥
રાગ દ્વેષ પરિણુતિ ભણુ, માયા કપટ કરાય રે ॥ કાશ કુસુમ પરે
જીવડો, ફોગટ જનમ ગમાય રે ॥ માથે ભય જમરાય રે, સ્થો મન
ગર્વ ધરાય રે, સહુ એક મારગ જાય રે, કોણુ જગ અમર કહાય રે ॥
સ૦ ॥ ૨ ॥ રાવણુ સરિખા રે રાજવી, નાગા ચાલ્યા વિણુ ધાગ રે ॥
દશ માથાં રણુ રડવડ્યાં, ચાંચ દીએ શિર કાગ રે, દેવ ગયા સવિ
ભાગ રે, ન રહ્યો માનનો છાગ રે, હુરિ હાથે હુરિનાગ રે, જોજો
ભાઈઓના રાગ રે ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતા ચા-
લણુહાર રે ॥ મારગ વહેતો રે નિત્ય પ્રત્યે, જોતાં લગ્ન હબાર રે ॥ દેશ
વિદેશ સધાર રે, તે નર એણે સંસાર રે, જાતાં જમદરખાર રે, ન
બુવે વાર કુવાર રે ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ નારાયણુ પુરી દ્વારિકાં, બળતી
મેલી નિરાશ રે ॥ રોતા રણુમાં તે એકલા, નાઠા દેવ આકાશ રે ॥
કિહાં તરૂ છાયા આવાસ રે, જળ જળ કરી ગયો સાસ રે, બળભદ્ર
સરોવર પાસ રે, સુણી પાંડવ શિવવાસ રે ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ રાજી
ગાજીને યોલતા, કરતા હુકમ હેરાન રે ॥ પોલ્યા અગ્નિમાં એકલા,
કાંચા રાખ સમાન રે ॥ બ્રહ્મદત્ત નરક પ્રયાણુ રે, એ ઋદ્ધિ અથિર
નિદાન રે, જેવું પીપળપાન રે, મ ધરો જૂઠ ગુમાન રે ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥
વાલેસર વિના એક ઘડી, નવિ સોહાતું લગાર રે ॥ તે વિના જનમા-
રો વહી ગયો, નહીં કાગળ સમાચાર રે ॥ નહીં કોઈ કોઈનો સંસાર

રે, સ્વાસ્થીયો પરિવાર રે, માતા મરૂદેવી સાર રે, પોહોતા મોક્ષ
 મોઝાર રે ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ માત પિતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ
 વિચાર રે ॥ નારી અસારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે ॥ બુવો
 સૂરિકાંતા બે નાર રે, વિખ દેતી ભરતાર રે, નૃપ જિનધર્મ આધાર રે.
 સજ્જન નેહુ નિવાર રે ॥ સ૦ ॥ ૮ ॥ હુસી હુસી દેતાં રે તાળીઓ,
 શય્યા કુસુમની સાર રે ॥ તે નર અંતે માટી થયા, લોક ચણે ઘર-
 બાર રે ॥ ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે, એહવું બાણી અસાર રે, છોડ્યો
 વિષય વિકાર રે, ધન્ય તેહનો અવતાર રે ॥ સ૦ ॥ ૯ ॥ થાવચ્યા-
 સુત શિવ વર્યા, વળી એલાચી કુમાર રે ॥ ધિક્ ધિક્ વિષયા રે જી-
 વને, લઈ વૈરાગ્ય રસાળ રે ॥ મેલી મોહજાનળ રે, ધર રમે કેવળ
 બાળ રે, ધન્ય કરકંડૂ ભૂપાળ રે ॥ સ૦ ॥ ૧૦ ॥ શ્રી શુભવિજય
 સુગુર લહી, ધર્મચણુ ધરો છેક રે ॥ વીર વચન રસ શેલડી, ચાખે
 ચતુર વિવેક રે ॥ ન ગમે તે નર ભેક રે, ધરતા ધર્મની ટેક રે, લવ-
 ણ તરીયા અનેક રે ॥ સ૦ ॥ ૧૧ ॥

અષ્ટમ અંક.

લાવણી સંગ્રહ તથા આરતી સમૂહ.

આદિનાથની લાવણી.

શ્રી આદિનાથ નિરવાણી નમું એસે ધ્યાની, ભવિ જીવ તરણુકે
કાજ બણાઇ વાણી ॥ એ આંકણી ॥ તુમ નાભિ રાય કુલધારી બડે
અવતારી, ખૂલ રહી ખલકમેં ખૂબ કેસરકી કચારી ॥ તુમ મમતા
મનકી મારી આતમા તારી, તજ દીની પ્રીત વિષયનકી જાન કર
ખારી ॥ તુમ કરી મુક્તિ પટ્ટરાણી જગતમેં જાણી ॥ ભવિં ॥ ૧ ॥
જાણ્યા સુર નર સુખરાશિ હુવા હે ઉદાસી, જલ ગર્ધ જખર જંજળ
જગતકી કાંસી ॥ તુમ જગતપતિ અવિનાશી મુક્તિકે વાસી, શિવ-
મંદિરમાં સુખ સેજ ખીછાઇ ખાસી ॥ તુમ કરી સફળ જીંદગાની
મેરે મન માની ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ બડે જ્યોતિવંત જિનરાજ જગતમેં
ખાજે, તેરો દરિસણ હે સુખદાયી સુધારે કાજે ॥ તેરી ધૂન ગગનમેં
ગાજે બે સુરપતિ લાજે, ગલ ગયા ગરવ પાખંડ કામના લાજે ॥ નાટક
નાચે ઇંદ્રાણી અધિક ધૂન આણી ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ તેરી મહિમા કહી
નજાવે પાર નહીં પાવે, ગાંધર્વ સુરપતિ સખ દેવ તેરે ગુણુ ગાવે ॥ તેરે
ચરનુમેં લપટાઈ સરસ લય લાવે, નર નાર હિયાકે માંહે ભગતિ તેરી
રહાવે ॥ તેરી તૃષ્ણા સખ વિરલાણી મુગતિકું ઠાણી ॥ ભવિં ॥
૪ ॥ મરૂદેવા કુખકા જાયા અમર પદ પાયા, છપન કુમરી નારી
મીલી જસ ગાયા ॥ દુરગતિકા દુઃખ વિરલાયા સફળ કરી કાયા,

જિનદાસ નિરંજન દેખ શરણુ તેરે આયા ॥ સમકિતકી સેજ
પીછાન મીલી મોહે ટાણી ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

અજિતનાથની લાવણી.

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ, જરૂર જિનવરણ ॥
સેવક શિર નામી તને ઉચ્ચારે અરણ ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ કર
માફી મારા વાંક, રજળીઓ રાંક, અનંતા ભવમેં ॥ આંચો છું
તાહરે શર્ણુ, બળી દુઃખદવમેં ॥ કોધાદિક ધુત્તા ચાર, ખરેખર
ખાર, લગ્યા મુજ કેડે ॥ વળી પાપી મારો, નાથ છેક છંછેડે ॥ આ
મુજરો મુજ ભગવાન, કરું ગુણુગાન, ધ્યાનમાં ધરણ ॥ સેવકં ॥
૨ ॥ મેં પૂર્ણ કર્યાં છે પાપ, સુણુજે આપ, કહું કરજોડી ॥ મુજ
ભુંડામાં ભગવાન, બૂલ નહીં થોડી ॥ જીવહિંસા અપરંપાર, કરી
કિરતાર, હવે શું કરવું ॥ જૂઠું બહુ યોલી, સાચને શું હરવું ॥
તુજ ખોળામાં મુજ શીશ, જાણુ જગદીશ, ગમે તે કરણ ॥ સેવકં
॥ ૩ ॥ મેં કર્યાં બહુ કુકર્મ, ધર્યો નહીં ધર્મ, પૂરણુ હું પાપી ॥
અવળો થઈ તહારી આણુ, મેંજ ઉત્થાપી ॥ મેં મૂરખ નિંદા ઘણી,
મુનિવર તણી, કરી હરખાચો ॥ પરદારા દેખી લગાડ, હું લલચાચો
॥ કિંકર કહે કેશવલાલ, આણીને વહાલ, દુઃખને હરણ ॥ સેવક
શિર નામી, તને ઉચ્ચારે અરણ ॥ ૪ ॥

શાંતિનાથની લાવણી.

સુણુ શાંતિ શાંતિ દાતાર, જગત આધાર, અચળ જિનવરણ,
અચળ જિનવરણ, કિંકર શિર નામી તને સુણાવે અરણ ॥

એ આંકણી ॥ કૈવલ્યદ જિન તુજ નામ, સુણી ગુણુધામ, હરખ
 ધરી મનમાં, હરખ ધરી મનમાં, આંચો હું તારે શરણુ લમી લવ
 વનમાં ॥ કોધાદિક વૈરી ચાર દીએ બહુ માર, પત્યા મુજ કેડે, વળી
 અર્જિત પુન્ય કદંબકને કુંકેડે ॥ મુજ દુઃખવારનો અંત, લાવી ભગ-
 વંત, તુમ સમ કરણ, તુમ સમ કરણ ॥ કિંકર૦ ॥ ૧ ॥ મુજ
 અવગુણને જિનરાજ, માફ કર આજ, કહું કર જોડી, કહું કર જોડી,
 લવકૂપથી તાર કર્મને તોડી ॥ મેં પૂરણુ કર્યાં કુકર્મ, ધર્યો
 નહીં ધર્મ, મર્ત્ય લવ પામી, મર્ત્ય લવ પામી, વળી અમર તણે
 અવતાર થયો બહુ કામી ॥ હવે તુજ વિના જિનનાથ, જોડું નહીં
 હાથ, હરીને હરણ, હરીને હરણ ॥ કિંકર૦ ॥ ૨ ॥ વાસવ સેવિત
 ભગવાન, કડું ગુણુગાન, દર્શ દો જિનણ, દર્શ દો જિનણ, તુજ
 દરિસણુમાં જગદીશ, મુજ મન લીનણ ॥ તુમ ચરણુ જલજની સેવ,
 આપજો દેવ, જગત ઉપગારી, જગત ઉપગારી, પદપંકજ સેવી,
 તુર્ત વડું શિવનારી ॥ માણિક વંદે તુમ પાય, વિભુ જિનરાય, પાપ-
 ચય હરણ, પાપચય હરણ ॥ કિંકર૦ ॥ ૩ ॥

વિમલનાથની લાવણી.

કડું મેં સેવ જિન તેરી, અરજ સુણુ વિમળનાથ મેરી ॥ ટેક ॥
 અવરસુર નવિ ગમે મુજકું, યાચના કરત મેં તુજકું ॥ રતનકું સવિ જ-
 ગત સેવે, કાચકો ખંડ કોણુ લેવે ॥ મધુકર રહે કમળ ઘેરી ॥ અરજ૦
 ॥ ૧ ॥ નાથ તુજ આણુ નહીં પાળી, પારકી વામા નીહાળી ॥ જીવ
 સમુદાય ઘણા મારી, દુઃખ મેં સહ્યાં અતિ ભારી ॥ કરી ચૌગતિ
 ખિચમેં ફેરી ॥ અરજ૦ ॥ ૨ ॥ કડું અમ શરણુ જિન તેડું, નિજ

મરણ કાપ દુઃખ મેરૂં ॥ અચળપદ આપ હસ્ત જોડું, છેડલો નહીં
તુજ છોડું ॥ પ્રભુ ક્યું કરતે હે દેરી ॥ અરજ ૦ ॥ ૩ ॥ જગતગુરૂ
જિનવર જયકારી, નમે તુજકું સુર નર નારી ॥ જૈનકી સભા ગુણ
ગાવે, મુનિ માણિક હર્ષ પાવે ॥ વારજો દુષ્ટ કર્મ વૈરી, અરજ સુણ
વિમળનાથ મેરી ॥ ૪ ॥

ઉપદેશ વિષે લાવણી.

ચેતન ભજ લે જિનરાજ, પ્રણુત પવિ પાણી, (૨) સળ જૂઠો
હે સંસાર, દુઃખકી ખાણી ॥ એ આંકણી ॥ ધન રમણી ભગિની માત,
જનક ને બ્રાતા, (૨) સ્વાસ્થીઓ સખ પરિવાર, કોઈ નહીં ત્રાતા ॥
જેસો ચપળા ઝખકાર, તેસી હે માયા, (૨) ઉઠ ચલે બચગો જીવ,
નંગી કર કાયા ॥ આવેગી સાથ અધ પુન્ય, દોય કમાણી, (૨) સળ ૦
॥ ૧ ॥ તું ભટક્યો ચૌગતિ માંહિ, અનંતી વાર, (૨) બહુ પુન્યો-
દ્યથી લીયો, મનુજ અવતાર ॥ અળ છોડ કોધ ને માન, પાપચયકારી,
(૨) આરાધન કરૂં જિન ધર્મ શર્મ દાતારી ॥ જિનવરકી કર લે સેવ
લાવ મન આણી, (૨) ॥ સળ ૦ ॥ ૨ ॥ પરનિતંબિનીશુ પ્રીત, કબુ
નવ કીજે, (૨) અવિરત જિન આગમ, અમૃત રસકું પીજે ॥ કર
સુમતિકો તું સંગ, કુમતિ નિવારી, (૨) ભવજલધિ.તર લે, કિલષ્ટ
કર્મ વિહારી ॥ ધર લે માણિકકી શીખ, ચિત્તમેં પ્રાણી, (૨) સળ
જૂઠો હે સંસાર દુઃખકી ખાણી ॥ સળ ૦ ॥ ૩ ॥

કેસરીયાજીની લાવણી.

સુનીયો રે.ખાતા સદાશીવજી, મત ચઢ બના ધુલદેવા ॥ ગ-

ઢપતિ ઉનકા બડા હે ડંકા, મત છેડા તુમે ઉન દેવા ॥ સગતારેપત
 ચુડાવત બોલે, અમહી નોકર ઉનહીકા ॥ હિંદુપતસેં હાથ જ્ઞેડ કર,
 તીન ભવનમેં હે ટિકા ॥ સુનીયો રે૦ ॥ ૧ ॥ સરગ મરત પાતાળ
 સુનીયે, સુર નર મુનિજન ધ્યાવત હે ॥ ઈંદ્ર ચંદ્ર મુનિ દરશન આવે,
 મનકી મોજાં પાવત હે ॥ સુનીયો રે૦ ॥ ૨ ॥ ગયા રાજ ઉનહીકું
 આપે, નિરધનીયાકું ધન દેવે ॥ ખાજાં ખીલાવે સુંદર લડકા, સદા
 સુખી રહે જે પ્રભુ સેવે ॥ સુનીયો રે૦ ॥ ૩ ॥ તારે અઝ સમુદર માંહે,
 રોગ નિવારે ભવભવકા ॥ ભૂપ ભુજંગમ હુરિ કરી નદીયાં, ચોરન બંધન
 અરિ દવકા ॥ સુનીયો રે૦ ॥ ૪ ॥ ધું ધું ધું ધું ધુંસા બાજે, દસો
 દિશામેં હે ડંકા ॥ ભાઉ તાતીયા ચું કર બોલે, મત બતલાવો ગઢ
 બંકા ॥ સુનીયો રે૦ ॥ ૫ ॥ રાણાજીકે ઉમરાવજીકા, માનતા
 નહીં વે ખાતાં ॥ થાંકી કીધી થેંહી જ પાવે, મેં નહીં આવું
 તુમ સાથાં ॥ સુનીયો રે૦ ॥ ૬ ॥ મુછ મરોડે ચઢે અભિમાને, ઝેર
 ભર્યા હે નજરોમેં ॥ રિખભદાસકા સાહેબ સચ્ચા, દેખ તમાસા ફ-
 જરોમેં ॥ સુનીયો રે૦ ॥ ૭ ॥

વસંત.

વસંત પંચમી ને નૌતમ ક્ષેત્ર, લગન લીયો નિરધાર લલના ॥
 સહ સાજન મળી તોરજી આયે, પશુડે માંજ્યો પોકાર ॥ વસંતર
 વિવાહ આદર્યો હો ॥ ૧ ॥ લીલા ગીળા વાંસ રંગાવો, ચોરી ચિત-
 રાવો ચાર લલના ॥ ભાવે તે દેવતા વેદ ભજી છે, મંગળ ગાવે સખીયાં
 ચાર ॥ વસંત૦ ॥ ૨ ॥ આઠ ભવની હું નારી તમારી, શ્યો રે અ-
 મારો વાંક લલના ॥ ભવોભવની હું દાસી તમારી, કાળો છે કામણ-

ગારો ॥ વસંતં ॥ ૩ ॥ નેમજી હૈયામાં કોષે ભરાણા, સંસારમાં નહીં
સાર લલના ॥ રથ વાળી નેમ ગિરનારે ચાલ્યા, રેતી રહે રાગુલ
નાર ॥ વસંતં ॥ ૪ ॥ રાગુલ ચાલ્યાં સંજમ લેવા, જઈ ચલ્યાં ગઢ
ગિરનાર લલના ॥ કર જોડી ગૌતમ પાથે લાગું, સાચો છે દીન દ-
યાળ ॥ વસંતં ॥ ૫ ॥

હોરીઓ.

(૧)

મહાવીર એસે જિનવંદનકું, હરિ આવત યે કર જોડી, યે કર
જોડી, (૨) મહાવીર એસે પ્રભુ વંદનકું, હરિ આવત યે કર જોડી ॥૧॥
એ આંકણી ॥ ચૌદ સહસ તે હસ્તી બનાએ, પાંચસેં બાર મુખોરી
॥ હરિ હરિ ॥ મુખ મુખી અષ્ટ દંતુશળ સોહે, વાવડી હાં રે લાલા
વાવડી આઠ લહોરી ॥ મહાવીર ॥ ૨ ॥ વાવ્ય વાવ્ય બિચ અષ્ટ
કમળ હે, પાંખડી લાખ લહોરી ॥ હરિ હરિ ॥ પાંખડી ખાંખડી
નાટક રચના, વંશળી હાં રે લાલા વંશળી વેણુ ઝંકોરી ॥ મહા-
વીર ॥ ૩ ॥ કમળ કમળ બિચ ઈંદ્રભુવન હે, આઠ ભદ્રાસન જોરી ॥
હરિ હરિ ॥ બિચમેં સિંહાસન ઈંદ્ર બિરાજે, વીર લાલા વીર નમત
કર જોડી ॥ મહાવીર ॥ ૪ ॥ દિશારણુભદ્ર દેખી હરિ રચના, નિજ અભિમા-
ન તજ્યોરી ॥ હરિ હરિ ॥ રિદ્ધિ છોડકે ચારિત્ર લીનો, પ્રભુકે લાલા
પ્રભુકે શરણે રહોરી ॥ મહાવીર ॥ ૫ ॥ પ્રભુકે બચન મુણી આનંદ પાવે,
વંદન મુનિપે કર્યોરી ॥ હરિ હરિ ॥ વિનય ધરત બહુ ભક્તિ કરત
હે, હરિ નિજ હાં રે લાલા હરિ નિજ સ્વર્ગે ગયોરી ॥ મહાવીર ॥ ૬ ॥

(૨)

રંગ મચ્યો જિનદ્વાર રે, ચાલો ખેલીએ હોરી ॥ પાસજીકે દર-

ખાર રે ॥ ચાલોં ॥ ક્ષાગનકે દિન ચાર રે ॥ ચાલોં ॥ એ આંકણી ॥
 કનક કચોળી કેસર ઘોળી, પૂળે વિવિધ પ્રકાર રે ॥ ચાલોં ॥ ૧ ॥
 કૃષ્ણાગરકો ધૂપ ઘટત હે, પરિમળ બહેકે અપાર રે ॥ ચાલોં
 ॥ ૨ ॥ લાલ ગુલાલ અખીલ ઉડાવત, પાસજીકે દરખાર રે ॥ ચાલોં
 ॥ ૩ ॥ ભરી પીચકારી ગુલાલકી છીરકો, વામાદેવી કુમાર રે ॥ ચાલોં
 ॥ ૪ ॥ તાલ મૃદંગ વેણુ ડફ બાજે, ભેરી ભુંગળ રણુકાર રે ॥ ચાલોં
 ॥ ૫ ॥ સખ સખીયન મીલી ધુવાર સુનાવત, ગાવત મંગળ સાર
 રે ॥ ચાલોં ॥ ૬ ॥ રત્નસાગર પ્રભુ ભાવના ભાવે, મુખ ખોલે જ-
 ચકાર રે ॥ ચાલો ખેલીએ હોરી ॥ ૭ ॥

(૩)

ચંદ્ર પ્રભુજીસે લાલ રે, મોરી લાગી લગનવા ॥ ચંદ્રં ॥ લાગી
 લગનવા છોડી ન છૂટે, જમ લગ ઘટમે પ્રાણુ રે ॥ મોરીં ॥ ૧ ॥
 દાન શીયળ તપ ભાવના ભાવે, જ્ઞાનધરમ પ્રતિપાળ રે ॥ મોરીં
 ॥ ૨ ॥ હાથ જોડ કર અરજ કરત હે, વંદત શેઠ ખુશાલ રે ॥ મોરી
 લાગી લગનવા ॥ ૩ ॥

(૪)

કીન સંગ ખેલું મેં હોરી રે, મેરો પીયુ બ્રહ્મચારી ॥ કીનં ॥
 સમુદ્રવિજય શિવાદેવીકો નંદન, પંચ મહાવ્રત ધારી રે ॥ મેરોં
 ॥ ૧ ॥ આપ ચલે ગિરનારે ઉપર, પાછળ રાજુલ નારી રે ॥ મેરોં
 ॥ ૨ ॥ સેસાવનકી કુંજ ગલનમે, લીનો કેવળ કર્મ નિવારી રે ॥
 મેરોં ॥ ૩ ॥ કહે નેમિ પ્રભુ નેમ રાજુલ દોએ, પામ્યાં મુક્તિ
 મોહનગારી રે ॥ મેરોં ॥ ૪ ॥

(૫)

હોરી ખેલો રે ભવિક મન શિર કરકે, હોરી ખેલો રે, સુમતિ

સુરંગ ગુલાલ મંગાવો, અખીર ઉડાવો ઝોરી ભર ભરકે ॥ હોરી૦
 ॥ ૧ ॥ ધ્યાન ધ્યાન ડક્ર તાલ બળવો, ગુણ ગાવો પ્રભુ હિત ધરકે ॥
 હોરી૦ ॥ ૨ ॥ અનુભવ અત્તર કુલેલ મંગાવો, વાસ દિસોદિસ મહ-
 મહકે ॥ હોરી૦ ॥ ૩ ॥ ક્રોધ માન રજ ધૂળ ઉડાવો, જ્યુ તે રાખ્યા
 સખલ થરકે ॥ હોરી૦ ॥ ૪ ॥

(૬)

સૈયાં મેને શી કીની ચોરી, શામરેસેં કહીઓ મોરી, શામ-
 રેસેં ॥ સખ જદવ મિલ વસંત ખેલે, ખેલ ખેલત ગિરધર
 ગોરી ॥ હુરિ હુરિ લાલા ખેલ ॥ ડરે ગુલાલ મુઠી ભર ભરકે, અ-
 ખીરકી ભરી હે જોરી ॥ સૈયાં ॥ ૧ ॥ સસરો હુમારો સમુદ્રવિજયજી,
 સાસુ શિવાદેવી ભોરી ॥ હુરિ હુરિ ॥ પીયુજી હુમારો નેમ નગીનો,
 છાંટું કેસર ઘન ઘોરી ॥ સૈયાં ॥ ૨ ॥ કહત ધરમચંદ નેમ ને રાબુલ,
 સખી કરમકું છોરી ॥ હુરિ હુરિ ॥ કરમ નાશ કરી શિવગત સાધી,
 આપ ખીલાઈ દોરી ॥ સૈયાં ॥ ૩ ॥

ગહુળીઓ.

(૧)

પ્રભુ મારો ભોગ કરમ ક્ષીણ જાણી રે, પ્રભુ મારો પરણ્યો
 સંજમ રાણી રે ॥ પ્રભુ મારો ત્રીશ વરસ ઘરવાસ રે, પ્રભુ મારો
 સંજમ લેવા ઉદ્ધાસ રે ॥ પ્રભુ તમે વિહાર હેવામાં ધાર્યો રે, પ્રભુ
 અમને ગમશે નહીં નિરધાર રે ॥ ૧ ॥ પ્રભુ તું તો જ્ઞાનાદિક ગુણ-
 દરિયો રે, પ્રભુ હું તો નિરાશ્રય રહ્યો પડીયો રે ॥ પ્રભુ મારા માતા

પિતાનો નહીં જોગ રે, પ્રભુ મારા બંધવનો ન કરો વિજોગ રે ॥૨॥
 પ્રભુ માહારા તુમ વિના ઘર સુનાં મેડી રે, પ્રભુ માહારા ન ગમે
 મોહોલ ને મેડી રે ॥ પ્રભુ માહારા તુમ આણા વહેતો ઉદ્ધાસ રે, પ્રભુ
 માહારા બંધવ વિણુ થયો જગદાસ રે ॥ ૩ ॥ પ્રભુ મારો ચોસઠ
 ઇંદ્રે પરવરીયો રે, પ્રભુ માહારો સિદ્ધારથ વન સંચરીયો રે ॥ પ્રભુ
 માહારો વ્રત ઉચરી એમ ભાખે રે, બંધવ માહારા કરશું વિહાર
 ઉદ્ધાસે રે ॥ ૪ ॥ પ્રભુ માહારો એમ કહી ચાલ્યો તેણી વાર રે,
 પ્રભુ માહારા નયણે આંસુની ધાર રે ॥ પ્રભુ માહારા નિજ નયરી
 કિમ જાશ્યું રે, પ્રભુ માહારા મુજ મન થયો ઉદાસ રે ॥ ૫ ॥
 પ્રભુ તું તો નિરાગી નિચિંત રે, પ્રભુ માહારા દર્શનથી કરજો
 પવિત્ર રે ॥ પ્રભુ તું તો કરુણારસનો કુંપો રે, પ્રભુ મુને એકત્રટો
 કિમ મૂકો રે ॥ ૬ ॥ પ્રભુ માહારો મણિઉદ્યોત પેરે દીપે રે, પ્રભુ
 માહારો અસંખ્ય સૂરજ તેજ ઝીપે રે ॥ પ્રભુ માહારા વરસીદાને જસ
 લીધો રે, પ્રભુ માહારા દયા પાળી કારજ સીધો રે ॥ ૭ ॥

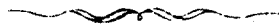
(૨)

જીરે જિનવર વચન સોહંકરૂ, જીરે અવિચળ શાસન વીર
 રે ॥ શુભવંતા ગિરૂઆ, વાણી મીઠી રે મહાવીર તણી ॥ જીરે પર્યાદા
 બાર મળી તિહાં, જીરે અરથ પ્રકાશેા શુભગંભીર રે ॥ શુભવંતા
 ગૌતમ, પ્રજ્ઞ પૂછે રે મહાવીર આગણે ॥ ૧ ॥ જીરે નિગોદસ્વરૂપ
 મુજને કહો, જીરે કેમ એ જીવવિચાર રે ॥ શુ૦ ॥ વા૦ ॥ જીરે
 મધુર ધ્યનિએ જગજુરૂ કહો, જીરે કરવા ભવિક ઉપકાર રે ॥ શુ૦ ॥
 વા૦ ॥૨॥ જીરે રાજ ચૌદ લોક જાણીએ, જીરે અસંખ્યાતા જોજન
 કોડાકોડી રે ॥ શુ૦ ॥ વા૦ ॥ જીરે જોજન એક એમાં લીજીએ,

જીરે લીજીએ એક એકનો અંશ રે ॥ ગું ॥ વાં ॥ ૩ ॥ જીરે
એક નિગોદે જીવ અનંત છે, જીરે પુદ્ગલ પરમાણુઆ અનંત રે ॥
ગું ॥ વાં ॥ જીરે એક પ્રદેશે જાણીએ, જીરે પ્રદેશે વર્ગણા અનં-
ત રે ॥ ગું ॥ વાં ॥ ૪ ॥ જીરે અસંખ્ય ગોળા સંખ્ય છે, જીરે
નિગોદ અસંખ્ય ગોળા શેષ રે ॥ ગું ॥ વાં ॥ જીરે પરમાણુઆ
પ્રત્યે ગુણુ અનંત છે, જીરે વરણુ ગંધ રસ ફરસ રે ॥ ગું ॥
વાં ॥ ૫ ॥ જીરે લોક સકલમય ઇમ ભર્યો, જીરે કહે ગૌતમ ધન્ય
તુમ જ્ઞાન રે ॥ ગું ॥ વાં ॥ જીરે એવા ગુરૂની આગળ ગહુંઅલી,
જીરે કૃતેશિખર અમૃત શિવની શ્રેણી રે ॥ ગું ॥ વાં ॥ ૬ ॥

(૩)

સખી સરસ્વતી લગવતી માતા રે, કાંઈ પ્રણુમીજે સુખશાતા રે ॥
કાંઈ વચન સુધારસ દાતા, ગુણુવંતા સાંભળો વીર વાણી રે ॥ કાંઈ
મોક્ષ તણી નિશાણી ॥ ગું ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કાંઈ ચોવીશમા
જ્ઞિનરાયા રે, સાથે ચૌદ સહસ્ર મુનિરાયા રે ॥ જેહના સેવે સુર નર
પાયા ॥ ગું ॥ સાં ॥ ૨ ॥ સખી ચતુરંગ ક્ષેત્ર સાથ રે, સખી
આવ્યા શ્રેણિક નરનાથ રે ॥ પ્રભુ વંદીને હુઆ સનાથ ॥ ગું ॥ સાં ॥
૩ ॥ ખહું સખીઓ સંયુત રાણી રે, આવી ચેલણા ગુણુખાણી રે ॥
એ તો ભામંડલમાં ઉજાણી ॥ ગું ॥ સાં ॥ ૪ ॥ કરે સાથીઓ મો-
હનવેલ રે, કાંઈ પ્રભુને વધાવે રંગ રેલ રે ॥ કાંઈ ધોવા કર્મના મેલ
॥ ગું ॥ સાં ॥ ૫ ॥ ખારે પર્ષદા નિસુણે વાણી રે, કાંઈ અમૃતરસ
સમ જાણી રે ॥ કાંઈ વરવા મુક્તિ પટ્ટરાણી ॥ ગું ॥ સાં ॥ ૬ ॥

ગાવાનાં ગીતો.

સાત વાર.

આદિતે અરિહંત અમ ઘેર આવો રે, મારા શ્યામ સલુણા નેમ
 દિલમાં લાવો રે ॥ ૧ ॥ સોમે તે શુભ શણુગાર સજીએ અંગે રે,
 મારા જીગજીવનની સાથ રમીએ રંગે રે ॥ ૨ ॥ મંગળ શુભ દિન
 આજ મંગળ ચાડ રે, કાંઈ નવ ભવ કેરો સ્નેહ હું સંભારૂં રે ॥૩॥
 બુધ ઘેર આવો નાથ બુદ્ધિના બળીઆ રે, પ્રભુ એક સહસ ને આઠ
 લક્ષણુ ભરીઆ રે ॥ ૪ ॥ શુક્ર ગિરવા શુભવંત શિવાદેવીના રે, કાંઈ
 સમુદ્રવિજય કુળચંદ નેમ નગીના રે ॥ ૫ ॥ શુકર સેહેસાવન ચાલો
 સજની રે, મારે સમય થયો પ્રભાત વીતી રજની રે ॥ ૬ ॥ શનિ-
 શર સંજમ લીધ પ્રીત વધારી રે, દોનું પામ્યા પરમાનંદ નેમ ને
 નારી રે ॥ ૭ ॥ મુળચંદ કહે એમ આશા કુળશે રે, જે નિરમળ પાળે
 શીયળ ભવજળ તરશે રે ॥ ૮ ॥ અમે નમીએ નેમિ જિણુંદ ગઠ
 ગિરનાર રે, રાણી રાજુલ જીવે વાટ સાતે વાર રે ॥ ૯ ॥

ગરબી.

ચાલો સખીઓ મમ સાથ, જિન ઘર જઈએ રે ॥ અવલોકી
 આદિનાથ, પાવન થઈએ રે ॥ ૧ ॥ મોહન મરદેવી નંદ, જગ જય-
 કારી રે ॥ જસુ વહન પુનમનો ચંદ, જાઉં બલિહારી રે ॥ ૨ ॥ કંચન-
 ગિરિ હરિ જિનરાજ જઈ નવરાવે રે ॥ કરવાને આતમ કાજ, શચિ
 હુલરાવે રે ॥ ૩ ॥ વિનિતા નગરીનો રાય, હરખું નિરખી રે ॥ પણુ
 છે સત ધનુષની કાય, સોવન સરખી રે ॥ ૪ ॥ હુમ દિલ વસીયા એ
 દેવ, રંગ રસિલા રે ॥ જસ સુરવર સારે સેવ, છેલ છખીલા રે ॥૫॥

સ્વામી શિવરમણીના કંથ, કામણગારા રે ॥ સુખ આપો સાદિ અ-
નંત, પૂરણ પ્યારા રે ॥ ૬ ॥ પ્રભુ પૂરણ પુન્ય પસાય, અમે દીકું રે ॥
આ હરખ મનમાં ન માય, લાગે મીકું રે ॥ ૭ ॥ રમઝમ કરી જિન
ગુણુ રાસ, રમીએ રંગે રે ॥ આવો જિનજી આવાસ, સખીઓ સંગે
રે ॥ ૮ ॥ પૂજે હરિ હર શિરતાજ, કેસર ઘોળી રે ॥ અંબોડા લઈએ
આજ, સૈયર ટોળી રે ॥ ૯ ॥

ગરબો.

અનોપમ આજ રે ઓરુછવ છે મહાવીર મંદિરે રે ॥
ચાલો જોવા જઈએ હેતે હુળી મળી આજ ॥
વાલા વીરનો જનમ દિવસ છે આજનો રે ॥ અનોપમ ॥ ૧ ॥
ત્રિશલા કુખે અવતર્યો, મહાવીરનો અવતાર ॥
ધન્ય ધન્ય દિવસ તે ઘડી, વરત્યો જયજયકાર ॥
થાળ ભરી ભરી મોતીડે વધાવતી રે,
છપ્પન કુમરી સજી સૌ શણુગાર;
ઉભી આરસ પારસમણિ ચોકમાં રે ॥ અનોપમ ॥ ૨ ॥
જિન મનરંજન પારણું, હીરાનો ઝળકાટ ॥
પોઢ્યા છે માંહિ મણિ, પુનમ સુખ જણાય ॥
હેતે હિંચોળે છે કંચનવરણી દોરીએ રે,
માતા ત્રિશલા હરખ અપાર;
એવો દિવસ ઉગ્યો છે આનંદનો રે ॥ અનોપમ ॥ ૩ ॥
મોતી તોરણુ ખારણુ, દીસે ઝાકઝમાળ ॥
ઈંદ્રાણી આગે નચે, રણુજણુ ઇંચોળે થાય ॥

ટહકા કરતી કોયલ મધુરા મેણા કંઠની રે,
 વળી બપૈયા ગાવંતા રૂડા રાગ;
 એવું આનંદ આનંદ વીર પારણું રે ॥ અનોપમં ॥ ૪ ॥

મહાવીરસ્વામીનું હાલરીયું.

છાનો મોરા છબ, છાનો મોરા વીર ॥
 પછે તમારી દોરી તાણું ॥
 મહાવીર કુંવર જુલે પારણીએ જુલે ॥ ટેક ॥
 હીરના છે દોર, ધૂમે છે મોર ॥
 કોયલડી સુર નારી ॥ મહાવીરં ॥ ૧ ॥
 ઈંદ્રાણી આવે, હાલણુ હુલણુ લાવે ॥
 વીરને હેતે કરી હુલરાવે ॥ મહાવીરં ॥ ૨ ॥
 સુંદર બેહેની આવે, આલુષણુ લાવે ॥
 ખાલં રૂડાં લાવે, મોતીચૂર લાવે ॥
 વીરને હેતે કરી જમાડે ॥ મહાવીરં ॥ ૩ ॥
 વીર મ્હોટા થાશે, નિશાળે લણુત્રા જાશે ॥
 એમ ત્રિશલા માતા હરખાશે ॥ મહાવીરં ॥ ૪ ॥
 નંદિવર્ધન આવે, રાણી રૂડી લાવે ॥
 વીરને હેતે કરી પરણાવે ॥ મહાવીરં ॥ ૫ ॥
 વીર મ્હોટા થાશે, જગમાં ગવાશે ॥
 એમ કાંતિવિજય ગુણુ ગાશે ॥ મહાવીરં ॥ ૬ ॥

મહાવીરસ્વામીનું પારણું.

માતા ત્રિશલા જુલાવે પુત્ર પારણે, ગાવે હાલો હાલો હાલ-
 રવાનાં ગીત ॥ સોના રૂપા ને વળી રત્ને જડીયું પારણું, રેશમ
 દોરી ઘુઘરી વાગે છુમ છુમ રીત ॥ હાલો હાલો હાલો હાલો મારા
 નંદને ॥ ૧ ॥ જિનજી પાસ પ્રભુથી વરસ અઢીસેં અંતરે,
 હોશે ચોવીશમે તીર્થકર જિન પરિમાણ ॥ કેશીસ્વામી મુખથી
 એહવી વાણી સાંભળી, સાચી સાચી હુઈ તે મારે અમૃત વાણ ॥ હાલો ૦
 ॥ ૨ ॥ ચૌદે સ્વપ્ને હોવે ચક્રી કે જિનરાજજી, વીત્યા ખારે ચક્રી
 નહીં હવે ચક્રીરાજ ॥ જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર, તેહને
 વચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનરાજ ॥ મારી કુખે આવ્યા ત્રણ ભુવન
 શિરતાજ, મારી કુખે આવ્યા તરણ તારણ જિનરાજ ॥ હું તો
 પુન્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઈ આજ ॥ હાલો ૦ ॥ ૩ ॥ મુજને દોહલો
 ઉપન્યો ઝેસું ગજઅંખાડીએ, સિંહાસન પર ઝેસું ચામર છત્ર
 ધરાય ॥ એ સહુ લક્ષણ મુજને નંદન તારા તેજનાં, તે દિન સંભારૂં
 ને આનંદ અંગ ન માય ॥ હાલો ૦ ॥ ૪ ॥ કરતલ પગતલ લક્ષણ
 એક હજાર ને આઠ છે, તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિનવર શ્રી જગદીશ
 ॥ નંદન જમણી જંઘે લંછન સિંહુ ધિરાજતો, મેં તો પહેલે સ્વપ્ને
 દીઠો વિશવાવીશ ॥ હાલો ૦ ॥ ૫ ॥ નંદન નવલા અંધવ નંદિવર્ધ-
 નના તમે, નંદન લોભઈઓના દેવર છે સુકુમાળ ॥ હસશે લોભ-
 ઈઓ કહી લાડકા દીયર માહરા, હસશે રમશે ને વળી ચુંટી ખણશે
 ગાલ ॥ હસશે રમશે ને વળી હુંસા દેશે ગાલ ॥ હાલો ૦ ॥ ૬ ॥
 નંદન નવલા ચેડા રાજના ભાણેજ છે, નંદન નવલી પાંચસેં મા-
 મીના ભાણેજ છે ॥ નંદન મામલીઆના ભાણેજ સુકુમાળ, હસશે
 હાથે ઉછાળી કહીને નાના ભાણેજ, આંખો આંજીને વળી ટબકું ક-

રશે ગાલ ॥ હાલો ॥ ૭ ॥ નંદન મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલાં, રતને જડીયાં ઝુલડો મોતી કસબી કોર ॥ નીલાં પીળાં ને વળી રાતાં સરવે જાતનાં, પહેરાવશે મામી મારા નંદ કીશોર ॥ હાલો ॥ ૮ ॥ નંદન મામા મામી સુખડલી બહુ લાવશે, નંદન ગજવે ભરશે લાડુ મોતીચૂર ॥ નંદન સુખડા જોઈને લેશે મામી લામણાં, નંદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભરપૂર ॥ હાલો ॥ ૯ ॥ નંદન નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી, મારી ભત્રીજી ને જોત તમારી નંદ ॥ તે પણુ ગુંજે ભરવા લાખણસાઈ લાવશે, તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનંદ ॥ હાલો ॥ ૧૦ ॥ રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ધુધરો, વળી સૂડા મેના પોપટ ને ગજરાજ ॥ સારસ હંસ કોયલ તીતરને વળી મોરજી, મામી લાવશે રમવા નંદ તમારે કાજ ॥ હાલો ॥ ૧૧ ॥ છપ્પન કુમરી અમરી જળકળશે નવરાવીઆ, નંદન તમને અમને કેલીધરની માંહે ॥ કુલની વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને માંડલે, બહુ ચિરં જીવો આશીષ દીધી તુમને ત્યાંહ ॥ હાલો ॥ ૧૨ ॥ તમને મેરૂગિરિ પર સુરપતિએ નવરાવીઆ, નિરખી નિરખી હરખી સુકૃત લાલ કમાય ॥ સુખડા ઉપર વારૂ કોટી કોટી ચંદ્રમા, વળી તન પર વારૂ ગોરી ગુણસમુદાય ॥ હાલો ॥ ૧૩ ॥ નંદન નવલા ભણવા નિશાળે પણુ મૂકશું, ગજ પરે અંખાડી જોસાડી મોટે સાજ ॥ પસલી ભરશું શ્રીકૃણ કૌકૃણ નાગરવેલશું, સુખડલી લેશું નિશાળીઆને કાજ ॥ હાલો ॥ ૧૪ ॥ નંદન નવલા મોટા થાશે ને પરણાવશું, વહુ વર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર ॥ સરખાં વેવાઈ વેવાણો પધરાવશું, વર વહુ પોંખી લેશું જોઈ જોઈને દેહાર ॥ હાલો ॥ ૧૫ ॥ સાસરૂં પીયર મારાં જોહુ પખ નંદન ઉજળા, મારી કુખે આવ્યા તાત પનોતા નંદ ॥ માહારે આંગણુ વુઠ્યા અમૃત

દુધે મેહુલા, માહારે આંગણુ કૃણીયા સુરતરુ સુખના કંદ ॥ હાલો ॥
 ॥ ૧૬ ॥ એણી પરે ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું પારણું, જે કોઈ
 ગાશે લેશે પુત્ર તણા સામાજ ॥ બીલીમોરા નગરે વરણ્યુ વીરનું હા-
 લરું, જ્યજ્ય મંગળ હોળે દીપવિજ્ય કવિરાજ ॥ હાલો ॥ ૧૭ ॥

આરતીઓ.

(૧)

અપ્સરા કરતી આરતી જિન આગે, હારે જિન આગે રે
 જિન આગે ॥ હારે એ તો અવિચળ સુખડાં માગે, હારે
 નાલિનંદન પાસ ॥ અપ્સરા કરતી આરતી જિન આગે ॥ ૧ ॥
 તાથેઈ નાટક નાચતી પાય ઠમકે, હારે દોય ચરણે ઝંઝર ઝમકે ॥
 હારે સોવન ઘુવરડી ઘમકે, હારે લેતી કુદડી બાળ ॥ અપ્સરા ०
 ॥ ૨ ॥ તાલ મૃદંગ ને વાંસળી ઝં વેણા, હારે રૂડા ગાવંતી સ્વર
 ઝીણા ॥ હારે મધુર સુરાસુર નયણાં, હારે જોતી મુખડું નીહાળ ॥
 અપ્સરા ० ॥ ૩ ॥ ધન્ય મરૂદેવા માતને પ્રમુ જાયા, હારે તોરી
 કંચનવરણી કાયા ॥ હારે મેં તો પૂરવ પુન્યે પાયા, હારે દેખ્યો
 તોરો દેહાર ॥ અપ્સરા ० ॥ ૪ ॥ પ્રાણુજીવન પરમેશ્વર પ્રમુ ખ્યારો,
 હારે પ્રભુ સેવક હું છું તારો ॥ હારે ભવોભવનાં દુઃખડાં વારો,
 હારે તુમે દીન દયાળ ॥ અપ્સરા ० ॥ ૫ ॥ સેવક જાણી આપણો
 ચિત્ત ધરજો, હારે મોરી આપદા સઘળી હરજો ॥ હારે મુનિ માણુક
 સુખીઓ કરજો, હારે જાણી પોતાનો બાળ ॥ અપ્સરા ० ॥ ૬ ॥

(૨)

જે જે આરતી આદિ જિણુંદા, નાલિરાયા મરૂદેવીકો નંદા ॥
 જે જે આરતી ० ॥ ૧ ॥ પહેલી આરતી પૂજા કીજે, નરભવ પામીને લાવો

લીજે ॥ જે જે આરતી ॥ ૨ ॥ દુસરી આરતી દીન દયાળા, ધુળેવ
મંડન પ્રભુ જગ અજવાળ્યા ॥ જે જે આરતી ॥ ૩ ॥ ત્રીસરી આ-
રતી ત્રિભુવન દેવા, સુર નર ઇંદ્ર કરે તોરી સેવા ॥ જે જે આરતી ॥
૪ ॥ ચોથી આરતી ચક્રગતિ ચૂરે, મનવાંછિત કૃણ શિવસુખ
પૂરે ॥ જે જે આરતી ॥ ૫ ॥ પંચમી આરતી પુન્ય ઉપાયા, મૂળ-
અંદ શિષલ શુભ ગાયા ॥ જે જે આરતી ॥ ૬ ॥

મહાવીરસ્વામીની આરતી.

જય દેવ, જય દેવ, જય સુખના સ્વામી ॥ (પ્રભુ) તુજને વ-
દન કરીએ, (૨) લવ લવના લામી ॥ જય દેવ ॥ ૧ ॥ સિદ્ધારથના
સુત, ત્રિશક્તાના જ્યા ॥ (પ્રભુ) જસોદાના છે કંથજી, (૨) ત્રિભુ-
વન જગરાયા ॥ જય દેવ ॥ ૨ ॥ બાળપણમાં આપ, ગયા રમવા
કાજે ॥ (પ્રભુ) દેવતાએ દીધો પડછાયો, (૨) બીવરાવવા કાજે ॥
જય દેવ ॥ ૩ ॥ એક વારનું રૂપ, લીધું છે નાગનું ॥ (પ્રભુ)
બીજી વારનું રૂપ, (૨) લીધું બાળકનું ॥ જય દેવ ॥ ૪ ॥ બાળક
બીના સઉ, પોતે નથી બીતા ॥ (પ્રભુ) દેવતાનું કાંઈ ન આડ્યું,
(૨) હારી જતા રહેતા ॥ જય દેવ ॥ ૫ ॥ એવા છે ભગવાન,
મહાવીર તમે જાણો ॥ (પ્રભુ) વદે છે સઉ તેને, (૨) નમે રાય
રાણો ॥ જય દેવ ॥ ૬ ॥

શાંતિનાથની આરતી.

જય જય આરતી શાંતિ તુમારી, તોરાં અરણ્યકમલકી જાઉં
બલિહારી ॥ જય ॥ ૧ ॥ વિશ્વસેન અચિરાજીકો નંદા, શાંતિનાથ
સુખ પૂનમઅંદા ॥ જય ॥ ૨ ॥ ચાલીશ ધનુષ સોવનમય કાયા,

મૃગલાંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા ॥જ્યં ॥ ૩ ॥ ચકવર્તી પ્રભુ પાંચમા
સોહો, સોલમા જિનવર જગ સહુ મોહો ॥ જ્યં ॥ ૪ ॥ મંગલ
આરતી તોરી કીજો, જન્મ જન્મનો લાહો લીજો ॥ જ્યં ॥ ૫ ॥ કર
ભેડી સેવક શુભ ગાવે, સો નર નારી અમરપદ પાવે ॥ જ્યં ॥ ૬ ॥

મંગળદીવો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો, આરતી ઉતારક બહુ ચિરં
જીવો ॥ દીવો ॥ ૧ ॥ સોહમને ઘર પર્વ દીવાળી, અંબર ખેલે
અખળા બાળી ॥ દીવો ॥ ૨ ॥ દેપાળ લણુ ઈણુ ઘેર અન્નુઆળી,
ભાવે લગતે વિદ્ય નિવારી ॥ દીવો ॥ ૩ ॥ દેપાળ લણુ ઈણુ આ ક-
જિકાળે, આરતી ઉતારી રાજ કુમારપાળે ॥ દીવો ॥ ૪ ॥ અમ ઘર
મંગલિક તમ ઘર મંગલિક, મંગલિક ચતુર્વિધ સંઘ ઘર હોળે ॥
દીવો રે દીવો ॥ ૫ ॥

અથ મંગળ ચાર.

ચારો મંગળ ચાર, આજ મહારે ચારો મંગળ ચાર ॥ દેખ્યો
દરસ સરસ જિનજીકો, શોભા સુંદર સાર ॥ આજ ॥ ૧ ॥ છિતું
છિતું મનમોહન ચરચો, ઘસી કેસર ધનસાર ॥ આજ ॥ ૨ ॥
વિવિધ જાતિકે પુષ્પ મંગાવો, મોઘર લાલ શુલાલ ॥ આજ ॥ ૩ ॥
ધૂપ ઉખેવો ને કરો આરતી, મુખ ખોલો જયકાર ॥ આજ ॥ ૪ ॥
હર્ષ ધરી આદીશ્વર પૂજો, ચૌમુખ પ્રતિમા ચાર ॥ આજ ॥ ૫ ॥
હૈયે ધરી ભાવ ભાવના ભાવો, જિમ પામો ભવપાર ॥ આજ ॥
૬ ॥ સકળચંદ સેવક જિનજીકો, આનંદધન ઉપગાર ॥ આજ
મહારે ચારો મંગળ ચાર ॥ ૭ ॥

નવમ ઝાંડ.

નાટકના રાગનાં ગાયનો.

ગાયન ૧ છું.

નાથ કેસે ગજકો યંધ છોકાથો—એ રાગ.

પ્રેમે પ્રાર્થના કરીએ, રિખવ પ્રભુ પ્રેમે પ્રાર્થના કરીએ. ટેક.
 સરવળ્યાપક તુજ ચૈતન શક્તિ, વર્ણન શું તેનું કરીએ;
 શુદ્ધ હૃદયથી જો રે આરાધીએ, તો ભવસાગર તરીએ. રિં ૧૧૧
 રચના યથાયોગ્ય આ રે જગતની, તુજ દરિશનથી ઠરીએ;
 અદ્વય સ્વીકારો અર્જ પ્રભુ તમે, કાવ્ય કથન શું કરીએ. રિં ૧૧૨
 અકળ ગતિ પરાપાર પિતુ તારી, વાણીથી શું રે વિસ્તરીએ;
 પ્રથમ પતિ પૃથ્વીના થયા તમે, મહિમા તારો ઉર ધરીએ. રિં ૧૧૩
 મરૂદેવી જાયા પાયા શ્રી કેવળ, મૂર્તિ તમારીને વરીએ;
 કમળાના સ્વામી કર કરૂણા તું, સેવકને ન વિસરીએ. રિં ૧૧૪
 નાભિનંદ કુમાર ભલે તમે, જનમ્યા વિનીતા નગરીએ;
 ચરણકમળનો સેવક તારો, ગાય સ્તવન લગી લગી એ. રિં ૧૧૫

ગાયન ૨ જી.

વંદન કરીએ પ્રથમ પ્રભુને.

આદિનાથ તું સુખકર સાહેબ, તરણુ તારણુ સ્વભાવ;
 દુઃખ હરવા, ભવ તરવા, દેજો જ્ઞાન નાવ રે. વંદન૦ ૧ ટેક.

મરૂદેવીકો હે નંદ, નાભિરાય કુળચંદ;
 ગુણુ તુજ કદપવૃંદ, ગાવે ઇંદ્ર સૂર્ય ચંદ્ર;
 આપે પરમ આનંદ;
 એક ચિત્તથી ધ્યાન ધરતાં, મોક્ષ સુખ પાવંતા. દુઃખ૦ ॥ ૧ ॥
 તુંહી તુંહી પરમેશ, તુંહી તુંહી દાનેશ;
 તુંહી તુંહી જ્ઞાનેશ, તુંહી સકળ તત્વેશ;
 તુંહી વિમલાચલેશ;
 ગાવે માંગરોળ જ્ઞેન મંડળી, સંગીત સાધ્ય કરંતાં. દુઃખ૦ ॥ ૨ ॥

ગાયન ૩ જી.

એવી રે રંભા જાણી જાવા કેમ દઇએ-એ રાગ.

આદીશ્વર સ્વામી, બાળ નમે શીર નામી.
 અંતરજામી અવિચળ નામી, દરિશન તુજનાં કરીએ;
 તુજ સ્વામીનાં દરિશન કરતાં, સર્વે દુઃખડાં હુરીએ રે.
 આદીશ્વર સ્વામી, બાળ નમે શીર નામી. ॥ ૧ ॥
 એક આશરો અંતરજામી, આપ તણો આધાર;
 કૃપાદષ્ટિએ આપ નીહાળો, નહીં તો નિરાધાર રે.
 આદીશ્વર સ્વામી, બાળ નમે શીર નામી. ॥ ૨ ॥
 કેશર ચંદન પુષ્પ કેલકી, જાઇ જીઇ તો સારી;
 એવી રીતે પૂજા કરતાં, લવની પીડા હારી રે.
 આદીશ્વર સ્વામી, બાળ નમે શીર નામી. ॥ ૩ ॥
 કૂડકપટમાં ઘણાંજ કુકૃત્યો, કીધાં મેં ભારી;
 અનંત લવમાં રજાગી રજાગી, આવ્યો શરણુ તમારી રે.
 આદીશ્વર સ્વામી, બાળ નમે શીર નામી. ॥ ૪ ॥

ભે કોઈ જૈની બંધુ પ્રભુની, ભાવે પૂલ કરશે;
જૈન બાબકો ઉદ્ધાસથી કહે, ભવસાગર તો તરશે રે.
આદીશ્વર સ્વામી, બાળ નમે શીર નામી.

॥ ૫ ॥

ગાયન ૪ થું.

નમું પદે ગિરિગ્નપતિને—એ રાગ.

નમું પદે પ્રભુ સુમતિને.

શશી સમ શોભે છે મુખ સાઈં, એકજ શરણુ તમાઈં;

પ્રેમ ધરી દયાનિધિ કાપો કુમતિને.

નમું ૦ ॥૧॥

મેઘરાયના નંદ, ટાળો ભવોભવ કંદ;

મતિ મારી છે મંદ, છોજી આનંદ કંદ, તોડો કર્મના બંધ;

નૃત્યકળા કરી જૈન બાબકો, નમે છે સેવક સંગે. પ્રેમ૦ ॥નમું ૦ ॥૨॥

ગાયન ૫ મું.

શ્રી સોહંકરા, પ્રભુ પાર્શ્વ જિનવરા;

જૈન બાબકોની, વિનતિ સુણો જરા.

ટેક૦

અશ્વસેન વામાજીકો નંદન, વણારસી વાસી;

પ્રભાવતી પીયુ પાસ કુંવરજી, આપ છો અવિનાશી.

શ્રી૦ ॥ ૧ ॥

કમઠ કોપથી નાગ યુગલને, ઉગાર્યા અટવી;

શ્રી નવકાર સુનાયે પાયા, ધરણેન્દ્ર પદવી.

શ્રી૦ ॥ ૨ ॥

તેમ પ્રભુ નિજ હસ્ત ગ્રહીને, ઉતારો ભવપાર;

“જૈન” બાળ સેવકની સંગે, વંદે વારંવાર.

શ્રી૦ ॥ ૩ ॥

સંવત્ ઓગણી પીસ્તાલીશ વર્ષે, સુંદર શ્રાવણ માસ;

કૃષ્ણ ચતુર્દશીને રવિવારે, ઉપન્યો આ ઉદ્ધાસ.

શ્રી૦ ॥ ૪ ॥

ગાયન ૬ હું.

જખકે કલંદર બન બન શીરકે-એ રાહ.

પાર્શ્વ પ્રભુજી અર્જ કરૂં છું, હનિશ સેવા આપોને;
 લકતવત્સલ લગવંત જિનેશ્વર, લવજલ પાર ઉતારોને.
 પ્રભુ તમે ન તારો તો હવે કોનો છે આધાર; (૨)
 કૃપાદષ્ટિ કરોને, કૃપાળુ આ વાર;
 સ્વામી હવે તો કરો, સેવકની સાર. (પ્રભુ૦) પાર્શ્વ૦ ॥ ૧ ॥ .
 જિન જાયા છો વામાના તમે, અવસેન સુત; (૨)
 શાને માટે સ્વામીજી કરો, છો હવે ધૂત; (૨)
 સર્વેની મનોકામના, કરો કૃપીભૂત. (જિન૦) પાર્શ્વ૦ ॥ ૨ ॥

ગાયન ૭ મું.

અહો ઇશ જિન તું સદા દિલદાર, અનંતા દુઃખી લવમાંથી
 ઉગાર ॥ અતિ હિતકારી સદા સુખકાર, સુખી શિવપુરમાં
 જવા મુજ તાર ॥ અહો ઇશ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ સેવકોને તમે
 તારનાર, અહો દેવ હું તો નમું વારંવાર ॥ લવો લખ ચોરાશી
 લખ્યો દુઃખ સાર, પૂરવ પુન્યે પાખ્યો હું તારો દેહાર ॥ સલા જૈન
 વંદે તને કોઠવાર, નમે લકત દોલત તરે લવપાર ॥ અહો ઇશ૦ ॥ ૨ ॥

ગાયન ૮ મું.

જેખનના રંગમાં ઝુલે-એ રાગ.

આ અરજી અર જિનવરજી. (૨)
 અમ તારો ગરીબ નિવાજ,
 ગિરૂદ તુજ રાજ સહાયતા કરજી. આ અરજી અર૦ ॥ ૧ ॥

ચાર ગતિમાં લાખ ચોરાશી, યોનિ દુઃખની ખાણ;
કાળ અનાદિ ભવ અટવીમાં, ભ્રમણ કચું લગવાન.
સહાયતા કરજી. આ અરજી અર૦ ૧૨ ॥

કામ ક્રોધ મદ મોહ માનથી, છોડાવો જગનાથ;
પામર પ્રાણી કરૂં પ્રાર્થના, ગ્રહો સેવકનો હાથ.
સહાયતા કરજી. આ અરજી અર૦ ૧૩ ॥

અનંતબળી પણ અબળ થયો છું, કર્મવશે કિરતાર;
કહે ટોકરસિંહ મંગળ માગું, પ્રભુ તુજ પદ આધાર.
સહાયતા કરજી. આ અરજી અર૦ ૧૪ ॥

ગાયન ૯ મું.

કયસેં પાઉં મેં પતીઆં મોહનકી—એ રાગ.

સખી સામળી સુરતીઆં મોહનની. (બે વાર)
નેમ પ્રભુ મમ નાથ નગીના, પ્યારી સુરતીઆં. ॥ ૧ ॥
(સાખી)

કામણુગારા કંથજી, અધવચ આપી છેહ;
દ્વાર આવી પાછા ગયા, પશુ પર ધારી નેહ.
રાજમતી સખી શ્યામ સલુણા,
આશ રહી મન જ્ઞેવનની. સખી૦ ૧૨ ॥

(સાખી)
શીયળવંત વનમાં ગયા, જીતી કામ વિકાર;
સુંદર શિવરમણી વર્યા, પંચ મહાવ્રત ધાર.
રાજમતી પતિ પ્રીત ન છોડું,
તોડું માયા ત્રિભુવનની. સખી૦ ૧૩ ॥

(સાખી)

સુખ આનંદ અનંતતા, સ્વસંપત સમ ભાવ;
મંગળ ટોકરસિંહ કહે, સાધનતા શુભ દાવ.
નરભવ સાધી અબાધી થયા પ્રભુ,
વારી સુરતીઆં મોહનની. સખી૦ ॥ ૪ ॥

ગાયન ૧૦ સું :

પૂનમ ચાંદની ખીલી પૂરી અહીં રે—એ રાગ.

શ્રીજિન વીર પ્રભુ પરમાત્મા રે, વહાલા રાણી યશોદાના કંથ;
રસિયા વસીયા સૈયર અમ અંતરે રે.
સજની રજની સુંદર શી આજની રે,
શોભે આંગી અનોપમ ઠાઠ. રસિયા૦ ॥ ૧ ॥

(સાખી)

મુગટ રત્ન હીરે જડ્યા, કર્ણ કુંડલ ઉર હાર;
મણિ લાલ મોતી તણા, વિવિધાભર્ણ અપાર.
જિનની મુખમુદ્રા પર વાડું કોટિક ચંદ્રમા રે,
જગમગ જ્યોત ઝળકતી દિનકરવત્ ઉભસ. સજની૦ ॥ ૨ ॥

(સાખી)

મળી સુંદર બહુ માનુની, સજી સોળ શણુગાર;
કર કંચન ચુડી ચમક, ચંદ્રવદની સુકુમાળ.
આરસ જડિત્રજ રંગમંડપ રણીઆમણા રે,
હેતે રમતી ગમતાં ગાતી જિન શુણુગાન. સજની૦ ॥ ૩ ॥

(સાખી)

અંઝરના ઝણકારથી, કુદ કુદે સાખી સાથ;
લલના થઈ થઈ થનક કરે, તાળી દે સાખી હાથ.
નૌતમ રચના ન્યાળી નર નારી ટોળે મળ્યાં રે,
ભવિજન હુરખે નિરખી જૈનધર્મ જયકાર. સજની૦ ॥ ૪ ॥

(સાખી)

જય જય ત્રિશલાનંદ તું, સુર નર નામે શીશ;
મંગળ ટોકરસિંહ કહે, અંતરજની ઇશ.
શ્રીજિન વીર પ્રભુ પરમાત્મા રે, વહાલા રાણી યશોદાના કંથ;
રસિયા વસીયા સૈયર અમ અંતરે રે. ॥ ૫ ॥

ગાયન ૧૧ મું.

વિનતિ ધરજો ધ્યાન, સજન સહુ—એ રાગ.

સાંજ સમે જિન વંદો ભવિજન; સાંજ સમે જિન વંદો.
મેટત ભવદુઃખ કુંદો ભવિજન, સાંજ સમે જિન વંદો.
પ્રથમ તીર્થ કર શ્રીઆદિ જિનેશ્વર, સમરત હોત આનંદો. ભ૦ ॥ સાં ૧ ॥
લેકર દ્વીપક આગેહી વાડું, જરત પાપકો કુંદો. ભ૦ ॥ સાં ૨ ॥
પદ્માસન કરી ધ્યાન લગાવું, ખેવત ધૂપ સુગંધો. ભ૦ ॥ સાં ૩ ॥
રત્નજડિત કડું રે આરતી, વાજત તાલ મૃદંગો. ભ૦ ॥ સાં ૪ ॥
કહે જિનદાસ સમઝ જીયા અપનો, છૂટત પાપ નિકંદો. ભ૦ ॥ સાં ૫ ॥

ગાયન ૧૨ મું.

ગોપીચંદ લડકા બાદલ બરસે કંચન મહેલમે—એ રાહ.

જિન રાજ તાજ મદ્દી બિરાજે લોચણી ગામમે. ટેક.

દેશ દેશકે જાત્રુ આવે, પૂજા સરસ રચાવે;
 મઘ્ની જિનેશ્વર નામ સિમરકે, મનવાંછિત ફલ પાવેજી. જિ૦ ॥ ૧ ॥
 ચાતુર વરણકે નર નારી મીલ, મંગલ ગીત કરાવે;
 જ્ય જ્યકાર પંચ ધ્વનિ વાજે, શિર પર છત્ર ફિરાવેજી. જિ૦ ॥ ૨ ॥
 હિંસકે જન હિંસા તજી પૂજે, ચરણે શીશ નમાવે;
 તું પ્રહ્લા તું હરિ શિવ શંકર, અવર દેવ નહીં ભાવેજી. જિ૦ ॥ ૩ ॥
 કર્ણધારસ ભર નયણ કચોળે, અમૃત રસ વરસાવે;
 વદનચંદચકોર જ્યુ નિરખી, તન મન અતિ ઉલ્લસાવેજી. જિ૦ ॥ ૪ ॥
 આતમરાજ ત્રિભુવન તાજ, ચિદાનંદ મન ભાવે;
 મઘ્ની જિનેશ્વર મનહર સ્વામી, તેરા દરસ સુહાવેજી. જિ૦ ॥ ૫ ॥

ગાયન ૧૩ મું.

શ્રી શ્રી શાંતિનાથ, જોડું હું ખે હાથ—એ રાગ.

જ્ય જિનેશ્વરા તુંજ ઇશ્વરા, હુમેશના કલેશને નિવારકેશ્વરા.
 જ્ય મંગલ વર્તે તુંજ નામે, જપતાં પાતિક જાય;
 મંગલકારી મૂર્તિ તારી, દીકે હુરિત પલાય. જ્ય૦ ॥ ૧ ॥
 આદિ રૂપ પરમેષી માનું, ઐકારે આદેય;
 શિવપદ દાતા યોગીને તું, એક ધ્યાનથી ધ્યેય. જ્ય૦ ॥ ૨ ॥
 સર્વ કાર્યમાં વિધન નિવારે, દે શાંતિ શ્રીકાર;
 અક્ષય જ્ઞાન માંગરોલ સંગીત, મંડગીને વિસ્તાર. જ્ય૦ ॥ ૩ ॥

ગાયન ૧૪ મું.

વિમલાચળ વાસી મારા વાલા, સેવકને વિસારો નહીં;
 જળ વિના મીન હુઃખ અતિ પામે, જિણુદ આપ જાણો સહી.

દુઃખ હરનારા ભવિજન પ્યારા, શરણે છું મહારાજ;
ચાર ચોર મુજ કેડે પડીયા, પુન્ય રત્નને કાજ.
પ્રભુજી પુન્ય રત્નને કાજ. (૩) સેવકને૦ ॥ ૧ ॥

પાપી ચંડાળો પકડી મુજ, માલ હરી લેનાર;
પ્રભુજી જો મુજ વારે આવો, તો છું ઉગરનાર;
પ્રભુજી તો છું ઉગરનાર. (૩) સેવકને૦ ॥ ૨ ॥

જન્મ મરણનાં દુઃખ વેઠ્યાં બહુ, તોએ ન આવ્યો પાર;
તે દુઃખને દૂર કરવા કારણ, (૨) આવ્યો તુજ દરબાર;
પ્રભુજી આવ્યો તુજ દરબાર. (૩) સેવકને૦ ॥ ૩ ॥

અરજી ઉર ધારી નેહ નજર કરી, સેવકની કરો સાર;
કૃપા તણા એ સિંધુ તમ વિણ, કોણ ઉતારે પાર;
પ્રભુજી કોણ ઉતારે પાર. (૩) સેવકને૦ ॥ ૪ ॥

લવ ભયભંજન નાથ નિરંજન, કરો કઠણુ કરમનો નાશ,
પદપંકજ છે પ્રાણ મધુકર, (૨) પૂરો મનની આશ.
પ્રભુજી પૂરો મનની આશ. (૩) સેવકને૦ ॥ ૫ ॥

ગાયન ૧૫ મું.

ચલતી—ડાંડીયારસતું ગાયન.

જીકે જીકું જીવિત ખરૂં જાણુ માં રે;
ખરૂં જાણુ માં રે, સાચું જાણુ માં રે. જીકે જીકું ॥ ટેક ॥ ૧ ॥

જીઠી જનુની જીઠી જાયા, જીઠી મોહ ભરેલી માયા;
કાચ કુંપો છે કાયા, મમતા માણુ માં રે. જીકે જીકું ॥ ૨ ॥

ગગને જાગ્યો વાદળ ગોટો, પાણીમાં પ્રગથ્યો પરપોટો;
ખેલ બધો એમ ખોટો, મૂરખા માણુ માં રે. જીકે જીકું ॥ ૩ ॥

ફેલ કરીને ફેગટ લટકયો, પ્રભુને શરણે નવ અટકયો;
લેલ વિના તું લટકયો, ચારે ખાણમાં રે. જુઠે જુઠું ૦ ॥૪॥

ગાયન ૧૬ સું.

સખીઓ નિજ નિજ નીતિ ધરમ સદા સંભાળીએ રે—એ રાગ.

સજ્જનો પરમાતમ જિન પ્રમુને પાયે લાગીએ રે.

સાચો જગદ્દીવર ભવિજનનો તારણહાર,

તેની નિતે પ્રીતે ભક્તિ કરવી ભાવશું રે;

અર્પે અવિચળ શિવસુખ પરમ ધરમ દાતાર,

એવા જૈન પ્રભુનાં દરિશન મુખથી માગીએ રે. ટેક. ॥ ૧ ॥

(સાખી)

પાય નમો જિનરાયને, આતમ કાર્ય સિધાય;

ભય દુઃખ સહુ દૂરે ટળે, મંગળકારી થાય.

બલુ જિનાલય શુદ્ધ વસ્ત્રોથી સર્વને રે;

જેથી નાથ નિરંજન પ્રભુના ગુણ ગવાય. એવા૦ ॥ ૨ ॥

(સાખી)

ભમ્યા ભવાદિ ચક્રમાં, તોય ન પામ્યા પાર;

માટે ભવિજન ભવ તરો, ધરમ કરી આ વાર.

જૈન શાસનના સિદ્ધાંતો સાચા બાણીએ રે,

જેમાં ભક્તિ જુક્તિ મુક્તિનો શુભ સાર. એવા૦ ॥ ૩ ॥

(સાખી)

અમૂલ્ય હીરો હાથમાં છે, છે જિન તેજ અપાર;

માટે શ્રી મહાવીર ભલો, થાય સફળ અવતાર.

એથી ઉત્તમ ગીત આ સજ્જનોને સંભળાવીએ રે,
શીખ સહુ શુભ જાણી અંતર રાખો નર નાર. એવાં ॥૪૧॥

ગાયન ૧૭ મું.

વાહાલા વેગે આવો રે--એ રાગ.

સિદ્ધાચળ ગાવું રે, મોતીડે વધાવું રે;

દાદા મુણે વિનતિ હોણ.

પ્રભુ મારાં ભવોભવનાં હુઃખ વાર.

દાદાં

(સાખી)

પ્રથમ પતિ પૃથ્વી તણા, પેલા જિજ્ઞંઠ મુણિંદ;

યોગિંદ્ર શ્રી આદીશ્વર, મારૂદેવી માતા નંદ.

હું તો ગિરિવરના ગુણ ગાઉં રે.

દાદાં ॥ ૧ ॥

જે પ્રીત પાળો પૂર્વની, સન્મુખ ભાળો આપ;

પાપી અધમને ઉદ્ધરો, પ્રતિપાળની એ છાપ.

દયાનિધિ દિલમાં હું લાવું રે.

દાદાં ॥ ૨ ॥

કુરકટ મટી રાજ થયો, જે સૂરજકુંડે ચંદ;

ભગિની ભોગી ઉદ્ધર્યો, જે ચંદ્રશેખર નરિંદ.

હું તો મોહથી જંગ મચાવું રે.

દાદાં ॥ ૩ ॥

એ ઠામ સિદ્ધ અનંતનો, છે શાશ્વતો ગિરિરાજ;

સિદ્ધિ વર્યા પાંડવ પ્રમુખ, એ મુક્તિમંદિરપાજ.

પ્રભુ તારૂં ધ્યાન લગાવું રે.

દાદાં ॥ ૪ ॥

તારો પ્રભુ જે મુજને, તો ગણું જગદાધાર;

નથી ખબને કાંઈ ખોટ, તારે તારીયાં નર નાર.

રૂડી તારી આંગીઆ રચાવું રે.

દાદાં ॥ ૫ ॥

ત્રિભુવન વિષે નહીં તીર્થ, ખીજું કહે વીરજિણુંદ;
ગિરિરાજનાં ગુણગાન આવે, સેવક સાંકળચંદ.

હું તો આવાગમન પાવું રે.

દાદા૦ ॥ ૬ ॥

ગાયન ૧૮ મું.

બોલો મારા પ્રેમી પોપટજી બોલ બોલો—એ રાગ.
ચાલો ખ્યારા ચેતન સિદ્ધાચળ ચાલો,
ચાલો ચાલો ઋષભ જિન વંદો;
વહાલો માડદેવી માતાજીનો લાલો,
ચાલો ચાલો પાપ નિકંદો;
પ્રભુ તારાં દર્શનની બલિહારી,
ધારી ધારી વદન જોઈ ધારી;
મૂર્તિ તારી શાંત સુધારસ ક્યારી,
ન્યારી ન્યારી અકળ ગતિ ન્યારી.

આંતરો.

ખ્યારા પ્રભુજી નિશદિન હું સંભારું,
ધ્યાન ધરું ગિરિરાજજીનું સારું;
પ્રથમ જિણુંદ સુખ પૂનમચંદો. ચાલો૦ (૨)
ચેતનજી તીરથપતિ નિત્ય ધ્યાવો,
ગિરિવર ભેટીને લ્યો ભવહુવો;
સોનંદા સ્વામીની છબી સુખકારી. ધારી૦ (૨)
જૈન સભા લઘુ સાંકળચંદે,
ઋષભ જિણુંદ ગુણુ ગાયા આનંદે;
પ્રભુના પસાયથી ન રહે ભવકંદા. ચાલો૦ (૨)

ગાયન ૧૯ મું.

તું તો નામ સમર લે સીતા સતીપતિ—એ રાગ.
 વાલા વાસુપૂજ્ય જિનરાજ, ખાળને તારજો રે.
 ત્રિભુવન સ્વામી અંતરજામી,
 આતમરામી અવિચળધામી;
 દીનખંધુ દીનવત્સલ હુઃખ નિવારજો રે. વાલા૦ ॥ ૧ ॥
 સાખી.

લખ ચોરાશી યોનિમાં, ભટક્યો વારંવાર;
 ચાર ગતિના ચોકમાં, વેચાણો નિરધાર.
 છેદન ભેદન તાડન તર્જન વારજો રે. વાલા૦ ॥ ૨ ॥
 ભજ્યા ભવમંડપ વિષે, નાટક નવ નવ રંગ;
 થાક્યો વિધ વિધ વેષથી, ઘો સુખ હુવે અભંગ.
 શ્રી મુખે સાંકળચંદને કદિ સંભારજો રે. વાલા૦ ॥ ૩ ॥

ગાયન ૨૦ મું.

મનમંદિર આલો રે, કહું એક વાતક્ષત્રી—એ રાગ.
 સુણો સુવ્રતસ્વામી રે, અરજ એક હું ઉચ્ચરૂં;
 ભવસિંધુ ઉતારો રે, સદા તુજ ધ્યાન ધરૂં.
 સાખી.

હું પામર તું મહા પ્રભુ, સમરથ જગદાધાર;
 તુજ આણા નવ શીર ધરી, એ મુજ વાંક અપાર,
 તરતને તારી રે, શી શાખાશી ધરો;
 પણ હુખતો તારો રે, તારક નામ ખરો. સુણો૦ ॥ ૧ ॥

લવસાગરમાં માહરં, ચઢ્યું વહાણ ચકડોળ;
 મહા નિર્યામિક તું મળ્યો, નડે ન અગ્ર વં ટોળ.
 મમ સન્મુખ ભાળો રે, સુખીયો થાઉં સદા;
 લવ ફેરી ન ફેરીએ-રે, સાંકળચંદ કદા. સુષોભાં ॥ ૨ ॥

ગાયન ૨૧ મું.

મને સહાય કરશે મોરારી રે-એ રાગ.

જહુનાથ છો ઉપગારી રે, નેમ પાછા વળોને.
 એક વારી નેહુ નિવારી, રાણીને વિસારી;
 પશુડાંને પોકાર ઉર ધારી. જહુનાથ છોં ॥ ૧ ॥
 અષ્ટ ભવાંતરની છું હું નારી, નવમે લવ ન,
 મૂકો કુંવારી ભે; ન કર મેલાપ કીધો,
 તો પ્રભુ લેલો ઉદ્ધારી. જહુનાથ છોં ॥ ૨ ॥

ગાયન ૨૨ મું.

આવો સખી આવો, માને મોતીડે વધાવો-એ રાગ.

ગાવો ભવિ ગાવો, મહાવીર ગુણ ગાવોં (૨)
 વીર ગુણ ગાવો, મહાવીર ગુણ ગાવો; ગાવોં (૨)
 ચિરમળ ટાળી પ્રભુ અંગ પખાળી,
 કેશર ચંદન ઘન ઘસી પ્રભુ ધ્યાવો. ગાવોં ॥ ૧ ॥
 આતમ ગંધ અનાદિની ટાળી,
 માલતિ મોગર શુભ પુષ્પ ચડાવો. ગાવોં ॥ ૨ ॥
 અષ્ટ પ્રકારી સનાત્રપૂજા કરી,
 ભાવના ભાવી શુભ આંગી રચાવો. ગાવોં ॥ ૩ ॥

લક્ષ્મિ સ્તુતિ શાસનપતિની કરી, જ્ઞાન ધ્યાન એકતાન લગાવો.	ગાવો૦ ॥ ૪ ॥
થેઈ થેઈ નૃત્ય કરી કૃળ નૈવેદ્ય ધરી, થાળ ભરી ભરી મોતીડે વધાવો.	ગાવો૦ ॥ ૫ ॥
સાંકળચંદ મહાવીર મંડળી આવાગમન નમનથી ન પાવો.	ગાવો૦ ॥ ૬ ॥

ગાયન ૨૩ મું.

સુંદર શામળિયા, નામ જપીશ નિત્ય તારૂં—એ રાગ.

મહાવીર જિન મળીયા, શાસનપતિ શણુગારા;
નાઠાં લવદળિયાં, પ્રગલ્યા પુણ્ય પ્રચારા;

મહાવીર જિન મળીયા.

ચંદ ચક્રેર મોર જળધારા, મધુકર માલતી તેમ,
મન મારા, નિશદીન રટણુ કરૂં ગુણુ તારા;
નયન કૃતારથ દર્શથો પ્યારા,

જગગુરૂ જગહિતકારા.

મહાવીર૦ ॥ ૧ ॥

પ્રીત ધની જળ મીન સમ પ્યારા,
પટક રહો નહીં નાણુજી ન્યારા;

હૃદયકમલ સ્થાપું સુખકારા,

સેવક સાંકળચંદ તમારા,

વીરમંડળ જયકારા.

મહાવીર૦ ॥ ૨ ॥

૨૪૪

ગાયન ૨૪ સું.

કોઇ દૂધ લ્યો દીલરંગી—એ રાગ.

જિનરાજને લજ પ્રાણી, સંસાર અથિર જાણી;
જિનરાજને લજ પ્રાણી.

સાખી.

ક્ષણક્ષણ આવરદા ઘટે, ઘટે દિવસ ને રાત;
આજ તણું હુમણું કરો, કાલ તણી શી વાત રે. જિન૦ ॥ ૧ ॥
સમય વિષે નહિં કરી શકે, અંતરાયે પસ્તાય;
વાત પિત્ત કફ વેદના, કંઠકાર રૂંધાય રે. જિન૦ ॥ ૨ ॥
નિત્ય મિત્ર કાયા કદી, કરે ન કોઇનો સાથ;
પર્વમિત્ર પાછા વળે, સ્વજન બતાવી હાથ રે. જિન૦ ॥ ૩ ॥
સત્યમિત્ર ઝુહાર તે, રહેજ સખાઈ ધર્મ;
સાહ્ય કરે પરલવ જતાં, અંતે દે શિવશર્મ રે. જિન૦ ॥ ૪ ॥
તે જિનધર્મ આરાધતાં, રહે ન લવલય કુંદ;
જાચે લવોલવ ધર્મનું, શરણુ સુ સાંકળઅંદ રે. જિન૦ ॥ ૫ ॥

ગાયન ૨૫ સું.

ધીમે ધીમે ચાલોને મારા પ્રાણુ રે —એ રાગ.

જરી સામું જીવોને મહાવીર રે.
ચાર ચોર લુંટારાઓ લુંટી જશે,
વૈરી કેડે થશે ધર્મ ધીર રે. જરી સામું ॥ ૧ ॥

૨૪૫

સાખી.

મોહ જગત જંગલ વિષે, વિરચે માયા જાળ;
સપડાવી જગ જીવને, ઠાર કરે તત્કાળ.
અમ સરખા પતિતોની બહારે તમે,
જગનાથ કૃપાળુતા શરણે અમે;
નામું શિર રે.

જરી૦ ॥ ૨ ॥

સાખી.

અર્જુનમાળી ઉદ્ધર્યો, તાર્યો મેઘકુમાર;
તારી અંદનબાળિકા, એ તારો ઉપકાર.
ભવસિંધુ ઉતારોને ત્રાતા તમે,
વીરમંડળી સાંકળઅંદ નમે;
તારો તી.....ર રે.

જરી૦ ॥ ૩ ॥

ગાયત્રી રઘુ મું.

વાહલા વેગે આવો રે—એ રાગ.

દાદા દુઃખ વારો રે, ભવજાળ તારો રે;
ચિંતામણિ પાસજી હોજી.
પ્રભુજી ભિક્ષા માગું તવ દરબાર.

ચિંતામણિ૦ ॥ ૧ ॥

સાખી.

ભમે ચક્ર કુંભારનું, ભમ્યો તેમ સંસાર;
છેદન ભેદન દુઃખ સહ્યાં, કહેતાં ન લહું પાર.
પ્રભુજી મારાં ભવ દુઃખ વારો રે.

ચિંતામણિ૦ ॥ ૨ ॥

ભીડ પડી ગોવિંદને, સમર્યો જગદાધાર;
 જરા નિવારી નહુવણથી, વર્તાવ્યો જયકાર.
 પ્રભુભી મારી ભીડ નિવારો રે. ચિંતામણિ૦ ॥ ૩ ॥

સ્મરણ કરે પ્રભુ તાહરું, વંધ્યા પ્રસુતા થાય;
 અંધ નેત્ર પ્રગટે નવાં, દીન ઘર શ્રી સોહાય.
 પ્રભુ મારાં કાજ સુધારો રે. ચિંતામણિ૦ ॥ ૪ ॥

ચોર અરિ જલ જવલન ને, ગય રણુ વિષધર રોગ;
 એ મહાભય તુજ ધ્યાનથી, ટળે ન રહે ભવરોગ.
 દયાનિધિ દાસને ઉદ્ધારો રે. ચિંતામણિ૦ ॥ ૫ ॥

રાજપુરે પ્રભુ રાજતો, ધિંગ ધણી દાતાર;
 ચિંતામણિ ચિંતા હરે, ભરે અખૂટ ભંડાર.
 સેવક સાંકળચંદને તારો રે. ચિંતામણિ૦ ॥ ૬ ॥

ગાયન ૨૭ સું.

અહો દિલદાર જરી દેદાર—એ રાગ.

અરજ જિનરાજ કરું એક આજ,
 સુણો અભિનંદન સ્વામી.
 શરણુ તારું સદા સારું, નથી સંસારમાં મારું;
 પિતા માતા તમે ત્રાતા, સુખદ દાતા પરમનામી.
 સ્વજન સ્વાર્થી તું નિઃસ્વાર્થી,
 ધરું એક ધ્યાન હું તારું.
 ઉભય વૈરી પડ્યા કેડી, ભવોદધિમાં મને નાખે;
 મળ્યા જિનરાજ ભવોદધિ ઝાઝ,

હાથ ગ્રહીને ઉગારોને.

ધરમ ધોરી જીવન દોરી, દયા જિનરાજજી દાણે;
ભણું ભાવે ભક્તિ દાવે, મને જિનરાજ તારોને.

સાખી.

મહા ગોપ મહા સાર્થવાહ, નિર્યામક ભવિવૃંદ;
મહા માહુણુ કરુણા કરી, તારો સાંકલચંદ.

અરજ જિનરાજ કરેં.

ગાયન ૨૮ મું.

ધન્ય ભાગ્ય પધાર્યા ભમરા—એ રાગ.

સુપાર્શ્વનાથ મમ સ્વામી, જગજનના અંતરજામી;
તુજ પદકજ સેવા પામી, મહારાજ ગરીબનિવાજ.
તું ધર્મ ધુરંધર ધોરી, કરી હાથ જ્ઞાનની દોરી;
વરી કેવળ કમળા ગોરી રે, તું ધર્મ જિનરાજ હાથ તુજ લાજ,
મહા મોહ સખળ દળ ચૂરી, ભવરણુમાં જીત કરી પૂરી;
તવ વાગી મંગળતુરી રે. મહામોહ૦ મહારાજ૦
તું વીતરાગ વડાગી, હું રાગદ્વેષનો રાગી;
મુજ કેડે કુમતિ લાગી રે, તું વીત. જિનરાજ૦
તું સમતા સાગરનો દરીઓ, હું વિષયકષાયથી ભરીયો;
સાંકલચંદ મોહથી ડરીયો રે, તું૦ મહારાજ૦ ॥

દશમ અંક.

શ્રીનવસ્મરણાનિ

૧ નવકારમંત્ર.

નમો અરિહંતાણું, નમો સિદ્ધાણું, નમો આયરિયાણું, નમો ઉવજ્જાયાણું, નમો લોચ્ચે સંવસાહૂણું, એસો પંચ નમુકારો સંવ-
પાવપ્પણાસણો, મંગલાણું ચ સંવેસિં, પઠમં હવઇ મંગલં.

૨ ઉવસગ્ગહરં.

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મઘણુમુક્કં; વિસહરવિ-
સનિન્નાસં, મંગલકટ્ટાણુઆવાસં ૧ વિસહરકુલિંગમતં, કંઠે ધારેઇજ્જે
સયા મણુએ; તસ્સ ગહ રોગ મારી, દુકં જરા જતિ ઉવસામં ૨ ચિકુઉ
હરે મંતો, તુજ્જ પણામોવિ અહુકલો હોઇ, નરતિરિએસુવિ જીવા, પાવંતિ
ન દુખખદોગચ્ચં (દોહુગ્ગં) ૩ તુહ સમ્મત્તે લકંધે, ચિંતામણિ કપ્પ-
પાયવળહિએ; પાવંતિ અવિઘ્ઘેણું, જીવા અચરામરં ઠાણું. ૪
ઇચ્ચ સંથુએ મહાયસ, ભત્તિભ્ભરનિભ્ભરેણુ હિઅએણુ; તા દેવ
દિજ્જ ઓહિં, ભવે ભવે પાસ જિણુચંદ. ૫

૩ સંતિકર.

સંતિકરં સંતિજિણું, જગસરણું જયસિરીઇદાચારં; સમ-
રામિ ભત્તપાલગ, નિવ્વાણીગરૂકચસેવં. ૧ ઓં સનમો વિખ્ખોસહિ,
પત્તાણું સતિસામિપાયાણું; હોં સ્વાહામંતેણું, સંવાસિવદુરિઅહ-

રણાણું. ૨ ઐં સંતિ નમુકારો, ખેલોસહિમાઇલદ્ધિપત્તાણું, સૌ
 હીં નમો સવ્વોસહિ, પત્તાણું ચ દેઇ સિરિં. ૩ વાણી તિહુઅણુસા-
 મિણિ, સિરિ દેવી જખખરાય ગણિપિડગા; ગહ દ્વિસિપાલ સુરિંદા,
 સયાવિ રખખંતુ જિણુલત્તે. ૪ રખખંતુ મમ રોહિણી, પદ્મત્તી વજ્જ-
 સિખલાય સયા; વજ્જ કુસિ ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલિ મહાકાલી. ૫
 ગોરી તહ ગંધારી, મહન્નલા માણુવી અ વધરુદ્દા; અચ્ચુત્તા માણુ-
 સિઆ, મહામાણુસિઆઓ દેવીઓ. ૬ જખખા ગોમુહ મહજખખ, તિ-
 મુહ જખખેસ તુખંર કુસુમો; માયંગો વિજ્યાજિય, ખલો માણુઓ
 સુરકુમારો. ૭ છમ્મુહ પચ્ચાલ કિન્નર, ગરુડો ગંધવ્વ તહય જખખદો;
 કૂખર વરુણો લિઉડી, ગોમેહો પાસ માયંગો. ૮ દેવીઓ ચક્કેસરિ,
 અજિયા દુરિઆરિ કાલિ મહાકાલી; અચ્ચુઅ સંતાન્નલા, સુતારયા-
 સોય સિરિવચ્ચા. ૯ ચંડા વિજ્યંકુસિ પ, દ્વઇત્તિ નિવ્વાણિ અચ્ચુઆ
 ધરણી; વધરુદ્દ છુત્ત ગંધા, રિ અંખ પઉમાવધ સિદ્ધા. ૧૦ ઇઅ
 તિથરખખણુરયા, અન્નેવિ સુરા સુરી ચજિહાવિ; વંતર નેઇણિ પ-
 મુહા, કુણંતુ રખખં સયા અચ્ચં. ૧૧ એવં સુદ્ધિક્કિ સુરગણુ, સહિઓ
 સંઘસ્સ સંતિ જિણુચંદો; મજ્જવિ કરેઉ રખખં, મુણિસુંદરસૂરિ
 થુઅ મહિમા. ૧૨ ઇઅ સંતિનાહ સમ્મ, દિક્કી રખખં સરઇ તિકાલં
 ને; સવ્વોવદ્ધવરહિઓ, સ લહઇ સુહસંપચં પરમં. ૧૩ તવગચ્ચગ-
 યણુદિણુયર, જુગવર સિરિસોમસુંદરચુરણું; સુસાય લદ્ધ ગણુહર,
 વિન્નસિદ્ધિં લણુઇ ચીસો. ૧૪.

૪ તિજય પહુત્ત નામકં

॥ તિજય પહુત્તપચાસય, અહુ મહાપાડિહેર જુત્તાણું ॥ સમય
 જિખત્ત ઠિઆણું, સરેમિ ચક્કં જિણુંદાણું ॥ ૧ ॥ પણુવીસા ય અ-

સીઆ, પનરસ પન્નાસ જિણુવર સમૂહો ॥ નાસેઉ સયલ દુરિઅંભવિ-
આણું ભત્તિ જુતાણું ॥ ૨ ॥ વીસા પણુયાલાવિય, તીસા પન્નતરી
જિણુવરિંદા ॥ ગહ ભૂઅ રખખ સાઇણિ, ઘોરુવસગ્ગં પણુસંતુ ૩ સિત્ત-
રિ પણુતીસાવિય, સઠ્ઠી પંચેવ જિણુગણો એસો. વાહિ જલ જલણુ હરિ
કરિ, ચોરારિ મહાભયં હરઉ ૪ પણુપન્ના ય દસેવય, પન્નઠ્ઠી તહય ચેવ
આલીસા. રખખંતુ મે સરીરં, દેવાસુરપણુમિઆ સિદ્ધા ૫ ઐ હરહુંહઃ
સરસુંસઃ, હરહુંહઃ તહય ચેવ સરસુંસઃ. આલિહિય નામ ગભ્ભં, ચક્કં
કિર સંવચ્છોભદ્દં ૬ ઐ રોહિણી પન્નત્તી, વજ્જસિંખલા તહય વજ્જઅંકુ-
સિઆ. ચક્કેસરિ નરદત્તા, કાલિ મહાકાલિતહ ગોરી ૭ ગંધારી મહન્નલા,
માણુવિ વધરુદ્ધ તહય અચ્છુત્તા. માણુસિ મહામાણુસિઆ, વિન્નદેવી-
ઓ રખખંતુ ૮ પંચદસ કમ્મ ભૂમિસુ, ઉપ્પન્નં સત્તરિં જિણુણુસયં;
વિવિહ રયણુધવન્નો, વસોહિઅં હરઉ દુરિઆઈ. ૯ ચઉત્તીસ અઈસય
જુઆ, અઠ્ઠમહાપાડિહેર કચ્છોહા; તિત્થપરા ગયમોહા, ઝાએઅવા પ-
યત્તેણુ. ૧૦ ઐ વરણુય સંખ વિદ્ધમ, મરગય ઘણુ સન્નિહં વિગય-
મોહં; સત્તરિસયં જિણુણું, સંવામરપૂર્ણઅં વદ્દે; સ્વાહા. ૧૧ ઐ
ભવણુવધ વાણુવંતર, ભેઈસવાસી વિમાણુવાસી અ; જે કેવિ હુકં
દેવા, તે સંવે ઉવસમંતુ મમ. સ્વાહા. ૧૨ અંદણુકપૂરેણું; ફલએ
લિહિજિણુ ખાલિઅંપીઅં; એગંતરાઈ ગહભૂઅ, સાઇણિ મુગ્ગં પણુ-
સેઈ. ૧૩ ઈઅ સત્તરિસયં જંતં, સમ્મં મંતં દુવારિ પડિલિહિઅં;
દુરિઆરિ વિજયવંતં, નિભ્ભંતં નિચ્ચમચ્ચેહ. ૧૪

૫ અથ નમિઝ્ઞનામકં.

નમિજિણુ પણુયસુરગણુ, ચૂડામણિ કિરણુ રંજિઅં મુણિણો,
અલણુજુઅલં મહાભય, પણુસણું સંથવં વુચ્છં ૧ સડિય કર ચરણુ

નહં મુહ, નિમુકુનાસા વિવન્નલાયન્ના; કુકું મહારોગાનલ, કુલિંગ નિદ્દુ
 સવંગા. ૨ તે તુહ ચલણારાહણ, સલિલંજલિ સેય વુદ્ધિયચ્છાયા
 (ઉચ્છાહા); વણુદવદદ્દા ગિરિપા, યવ વ્વ પત્તા પુણો લચ્છી. ૩
 દુન્વાય ખુલિભય જલનિહિ, ઉલ્લહ કલ્લોલ લીસણારાવે; સંભંત ભય
 વિસંહુલ, નિજ્જમય મુક્કવાવારે. ૪ અવિદલિચ્ચ બાણવત્તા, ખણેણ
 પાવંતિ ઇચ્છિચ્ચ કૂલં; પાસજિણ ચલણુન્નુચ્ચલં, નિચ્ચચિચ્ચ જે
 નિમંતિ નરા. ૫ ખરપવણુધ્ધુચ્ચવણુદવ, જલાવલિ મિલિચ્ચ સયલ
 દુમગહણે; ડજ્જંત મુદ્ધમયવહુ, લીસણુરવ લીસણુમિ વણે. ૬ જગ-
 ગુરુણો કમજ્જુચ્ચલં, નિન્વાવિચ્ચ સયલ તિહુણુલોચ્ચ; જે સંભરંતિ
 મણુચ્ચા, ન કુણુઇ જલણો ભયં તેસિં. ૭ વિલસંત ભોગ લીસણુ,
 કુરિચ્ચારુણુ નયણુ તરલ ળહાલં; ઉગ્ગભુચ્ચંગં નવજલ, ય સત્થહં
 લીસણુચ્ચારં. ૮ મદ્દાંતિ-કીડ સરિસં, દૂર પરિચ્ચૂદ્ધ વિસમ વિસવેગા,
 તુહ નામખર કુડસિ, ધ્ધમંત ગુરુચ્ચા નરા લોચ્ચે. ૯ અડવીસુ લિદ્ધ
 તક્કર, પુલિંદ સદ્દલ સદ્દલીમાસુ; ભયવિહુર વુન્નકાયર, ઉલ્લરિચ્ચ
 પહિચ્ચ સત્થાસુ. ૧૦ અવિલુત્તવિહવસારા, તુહ નાહં પણુમ મત્તવા-
 વારા; વવગય વિગ્ધા સિગ્ધાં, પત્તા હિય ઇચ્છિચ્ચ ઠાણું. ૧૧ પચ્છ-
 લિચ્ચાનલનયણું, દૂરવિચ્ચારિચ્ચમુહં મહાકાયં; નહકુલિસઘાય વિચ્ચ-
 લિચ્ચ, ગઈદ કુંભત્થલાલોચ્ચ. ૧૨ પણુચ્ચસંભમપત્થિવ, નહમણિ-
 માણિક્ક પહિચ્ચ પહિમસ્સ; તુહ વયણુપહરણુધરા, સીહં કુદ્ધપિ ન
 ગણુતિ. ૧૪ સસિધવલ દંત મુસલં, દીહકરુદ્ધાલ વુદ્ધિ ઉચ્છાહં;
 મહુપિંગ નયણુન્નુચ્ચલં, સસલિલ નવજલહરારાવં. ૧૪ લીમં મહા-
 ગઈદ, અચ્ચાસન્નપિ તે નવિ ગણુતિ; જે તુમ્હ ચલણુન્નુચ્ચલં,
 મુણિવઇ તુંગં સમદ્ધીણા. ૧૫ સમરમ્મિ તિખખ ખગ્ગા, ભિગ્ધાય

પવિદ્ર ઉધ્ધુય કખધે; કુન્તવિણિલિદ્ધ કરિકલહ, મુક્ક સિક્કાર
 પઉરમિ. ૧૬ નિઙ્ગિયદ્ધપુદ્ધર રિઉ, નરિન્દ નિવહા ભડા જસં ધવલં;
 પાવતિ પાવપસમિણુ, પાસન્નિણુ તુહ પ્પલાવેણુ. ૧૭ રોગ જલ
 જલણુ વિસહર, ચોરારિ મઈદ ગય રણુ ભયાઈ; પાસન્નિણુ નામ
 સંકિ, તણેણુ પસમંતિ સન્વાઈ. ૧૮ એવં મહાભયહરં, પાસ-
 ન્નિણિદ્ધસ્સ સંથવમુઆરં; ભવિયજ્જણાણુદ્ધયરં, કલ્લાણુ પરંપર
 નિહાણુ. ૧૯ રાય ભય જખખ રખખસ, કુસુમિણુ દ્ધસ્સઝાણુ રિખખ
 પીડાસુ; સંઝાસુ દ્ધોસુ પંથે, ઉવસગ્ગે તહય રયણીસુ. ૨૦ જે
 પઠઈ જે અ વિસુણુઈ, તાણુ કઈણ્ણે! ય માણુતુંગસ્સ; પાસો પાવં પ-
 સમેઉ, સયલ ભુવણુચ્ચિય અલણ્ણો. ૨૧ ઉવસગ્ગતે કમઠા, સુરમ્મિ
 ઝાણાઓ જેન સંચલિઓ; સુર નરકિદ્ધર જ્જુવઈહિં, સ યુઓ જ્યઉ પા-
 સન્નિણો. ૨૨ એઅસ્સ મજ્જપારે, અઠ્ઠારસ અખખરેહિં જે મંતો; જે
 બ્બણુઈ સો આયઈ, પરમ પયત્થં કુઠં પાસં, ૨૩ પાસહ સમરણુ જે
 કુણુઈ, સંતુકેણુ હિઅએણુ; અકુન્તર સપ વાહિ, ભય નાસઈ તસ્સ દ્ધ-
 રેણુ. ૨૪ ઇતિ શ્રીમહાભયહરનામકં પંચમં સ્મરણુ. ૫

૬ શ્રીઅજિતશાંતિસ્તવનામકં સ્મરણં.

અન્નિઅં ન્નિઅ સન્વભયં, સંતિં અપસંત સન્વગયપાવં; જય-
 ગુરુ સંતિગુણુકરે, દ્ધોવિ ન્નિણુવરે પણિવયામિ. ૧ ॥ ગાહા ॥ વવગય
 મંગુલભાવે, તેહં વિઉલ તવ નિમ્મત્ત સહાવે; નિરવમ મહપ્પલાવે,
 થોસામિ સુદ્ધિઠ્ઠં સભલાવે. ૨ ગાહા ॥ સન્વ દુખખ પ્પસંતીણું, સન્વ
 પાવપ્પસંતિણું; સયા અન્નિઅ સંતીણું, નસો અન્નિઅ સંતિણું. ૩
 સિલોગો, અન્નિઅ ન્નિણુ સુહુ પ્પવત્તણું, તવ પુરિસુત્તમ નામકિં

તણું, તહુ ય ધિઈ મઈ ખવતણું, તવય જિણુત્તમ સંતિકિત્તણુ.
 ૪ માગહિયા, ઠિરિઆવિહિ સંચિચ કમ્મ કિલેસ વિગુખખયરં, અ-
 નિચ્ચં નિચિચં ચ ગુણેહિં મહામુણિ સિદ્ધિ ગયં, અનિચ્ચસય
 સંતિ મહામુણિણોવિ ચ સંતિકરં, સયયં મમ નિવ્વુઈ કારણયં ચ
 નમંસણયં. ૫ આલિંગણયં, પુરિસા જઈ દુખખવારણું, જઈ અ
 વિમગ્ગહ સુખખકારણું; અનિચ્ચં સંતિ ચ ભાવચ્ચો, અભયકરે સરણું
 પવજ્જહા. ૬ માગહિયા; અરઈ રઈ તિમિર વિરહિચ્ચ, મુવરચ્ચ જર-
 મરણું; સુર અસુર ગરુલ ભુયગ વઈ, પયય પણિવઈચ્ચં; અનિચ્ચ
 મહુમવિચ્ચ, સુનય નય નિઉણમભયકરં, સરણુ મુવસરિચ્ચ ભુવિ
 દિવિજ, મહિચ્ચં સયય મુવણુમે. ૭ સંગયયં; તં ચ જિણુત્તમ મુ-
 ત્તમ નિત્તમ સત્તધરં, અજ્જવ મદ્વ ખંતિ વિમુત્તિ સમાહિ નિહિં;
 સંતિકરં પણુમામિ દમુત્તમ તિત્થયરં, સંતિમુણી મમ સંતિસ-
 માહિવરં દિસઉ. ૮ સોવાણયં; સાવત્થિ પુવ્વ પત્થિવં ચ વરહત્થિ
 મત્થય પસત્થિ વિચ્છિન્ન સંચિયં; ઠિરસરિચ્છ વચ્છં મયગલ લીલા-
 યમાણુ વર ગંધહત્થિ પત્થાણુ પત્થિયં સંથવારિહં; હત્થિ હત્થ
 ણાહુ ધંત કણુગ કચ્ચગ નિરુવહય પિંજરં, પવર લખખણોવચિય
 સોમ ચારુ રૂવં, સુઈ સુહ મણુભિરામ પરમ રમણિજ્જ વર દેવ હું-
 દુહિ નિનાય મહુરયર સુહગિરં. ૯ વેહ્મચ્ચો; અનિચ્ચં જિચ્ચારિણું,
 જિચ્ચ સંવભયં ભવો હરિઉં; પણુમામિ અહું પયચ્ચો, પાવં પસમેઉ
 મે ભયવં. ૧૦ રાસાલુદ્ધચ્ચો; યુગ્મમ; કુરુ જણુવય હત્થિણાઉર, નરી-
 સરો પઠમં તચ્ચો મહાચક્કવટ્ટિ લોચ્ચે મહાખલાવો; જ્ઞે ણાવત્તરિ પુ-
 રવર સહસ્સ વર નગર નિગમ જણુવય વઈ, ણત્તીસા રાયવર
 સહસ્રાણુયાય મગ્ગો; ચઉદસ વર રયણુ નવ મહાનિહિ ચઉસઠ્ઠિ

સહસ્સ પવર બુવઈણુ સુંદરવઈ, ચુલસી હય ગય રહ સય સહસ્સ
 સામી, ઇણુવઈ ગામ કોડિ સામી આસિજ્ઞે ભારહુમિ ભયવં.
 ૧૧ વેડૂઓ; તં સંતિં સંતિકરં, સંતિણુ સંવભયા, સંતિં થુણુમિ
 જિણુ, સંતિં વેહેઉ મે. ૧૨ રાસાનદિયં; ॥ યુગ્મમ્ ॥ ઇજ્ઞાગ વિ-
 દેહ નરીસર, નરવસહા મુણિવસહા; નવસારય સસિ સકલાણુણુ, વિ-
 ગયતમા વિહુઅરયા; અજિ ઉત્તમ તેઅ ગુણેહિં, મહામુણિ અમિઅ
 બલા વિઉલ કુલા; પણુમામિ તે ભવભયમૂરણુ, જગસરણા મમ સ-
 રણુ. ૧૩ ચિત્તલેહા; દેવ દાણુવિંદ અંદ સૂર વંદ હકુંતુકું જિહૂ પરમ,
 લકું રૂવ ધંત રૂપ પટ્ટ સેગ સુદ્ધ નિદ્ધ ધવલ; દંત પંતિ સંતિ સત્તિ
 કિત્તિ મુત્તિ બુત્તિ ગુત્તિ પવર, દિત્ત તેઅ વંદ ધેઅ સંવલોઅ ભાવિઅ
 પ્પભાવણેઅ પઈસ મે સમાહિં. ૧૪ નારાપઓ; વિમદ સસિ કલાઈ-
 રેઅ સોમં, વિતિમિર સૂર કરાઈરેઅ તેઅં; તિઅસવઈ ગણાઈરેઅ રૂવં,
 ધરણિધર પ્પવરાઈરેઅ સારં. ૧૫ કુસુમદયા; સત્તે અ સયા અજિઅં;
 સારીરે અ બલે અજિઅં; તવ સંજમે અ અજિઅં, એસ થુણુમિ
 જિણુ અજિઅં. ૧૬ ભુઅગપરિરંગિઅં; સોમગુણેહિં પાવઈ ન તં,
 નવ સરય સસી; તેઅગુણેહિં પાવઈ ન તં, નવ સરય રવી; રૂવગુણેહિં
 પાવઈ ન તં, તિઅસગાણુવઈ; સારગુણેહિં પાવઈ ન તં, ધરણિધરવઈ.
 ૧૭ જિજ્ઞિઅયં; તિત્થવર પવત્તયં તમ રય રહિયં, ધીર જણુ થુઅ-
 ચિઅઅં ચુઅ કલિ કલુસં; સંતિ સુહપ્પવત્તયં તિગરણુ પયઓ, સંતિ
 મહં મહામુણિં સરણુ મુવણુમે. ૧૮ લલિઅયં; વિણુઓણુય સિરિ રઈ
 અંજલિ રિસિગણુ સંથુઅં ચિમિઅં; વિબુહાહિવ ધણુવઈ નરવઈ
 થુય મહિઅચિઅઅં બહુસો; અઈરુગય સરય દિવાયર સમહિઅ સ-
 પ્પભં તવસા; ગયણુગણુ વિયરણુ સમુઈઅ આરણુવંદિઅં સિરસા.

૧૯ કિસલયમાલા; અસુર ગરુલ પરિવંદિત્યં, કિન્નરોરગ ણમંસિત્યં;
 દેવકોડિસય સંથુત્યં, સમણસંઘ પરિવંદિત્યં. ૨૦ સુમુહું; અભયં
 અણુહું, અરયં અરૂપં; અન્નિયં અન્નિત્યં, પયઓ પણુમે. ૨૧ વિન્નજુ-
 વિલસિયં; આગયા વર વિમાણુ, દિવ્વ કણુગ રહુ તુરય પહકર સચ્ચેહિં
 હુલિયં; સસંભમોઅરણુ, ખુલિત્ય હુલિત્યચલ કુડલંગય તિરીડ સોહંત
 મહલિમાલા. ૨૨ વેહુઓ; જં સુરસંઘા સાસુરસંઘા; વેર વિઉત્તા ભત્તિ
 સુજ્જત્તા; આયર ભૂસિય સંભમ પિંડિય, સુહુ સુવિમ્હિત્ય સવ્વ
 ખલોઘા; ઉત્તમ કંચણુ રયણુ પરૂવિત્ય, ભાસુર ભૂસણુ ભાસુરિ-
 ત્યંગા; ગાય સમોણુય ભત્તિ વસાગય, પંજલિ પેસિય સીસ પણુમા
 ૨૩ રયણુમાલા; વંદિજણુ થોજણુ તો જિણું, તિણુણુ મેવ ય પુણો
 પયાહિણુ; પણુમિજણુ ય જિણું સુરાસુરા, પમુઇયા સલવણુઈ તો
 ગયા. ૨૪ ખિત્તયં; તં મહાભુણુ મહંપિ પંજલી, રાગ દોસ ભય મોહ
 વજ્જિયં; દેવ દાણુવનરંદ વંદિત્યં, સંતિ મુત્તમ મહાતવં નમે.
 ૨૫ ખિત્તયં; અંખરંતર વિઆરણિઆહિં, લલિત્ય હંસવહુ ગામિણિ-
 આહિં; પીણુ સોણિ થણુ સાલિણિઆહિં; સકલ કમલ દલ લોઅણિ-
 આહિં. ૨૬ દીવયં; પીણુ નિરંતર થણુભર વિણુમિત્ય ગાયલઆહિં;
 મણિ કંચણુ પસિઠિલમેહલસોહિત્ય સોણિતઠાહિં; વર ખિંખિણિ
 નેઉર સતિલય વલય વિમૂસણિઆહિં; રઇકર ચઉર મણોહર સુંદર
 દંસણિઆહિં. ૨૭ ચિત્તખખરા. દેવસુ દરીહિં પાયવંદિયાહિં વંદિયા ય
 જસ્સ તે સુવિક્કમા કમા અખખણોનિઠાલએહિં મંડણોડુણુપગારએહિં
 કેહિં કેહિં વિ અવંગ તિલય પત્તલેહ નામએહિં ચિહ્નએહિં સંગ-
 યંગઆહિં ભત્તિ સંનિવિક્ક વંદણુગયાહિં હુતિ તે વંદિયા પુણો
 પુણો ॥ ૨૮ ॥ નારાયઓ ॥ તમહં જિણુચંદં, અન્નિત્યં જિત્યમોહું
 ધુય સવ્વ કિલેસં, પયઓ પણુમામિ ॥ ૨૯ ॥ નંદિત્યયં; યુત્ય વંદિ-

અસ્સા રિસીગણુ દેવગણેહિં, તો દેવવદૂહિં પચઓ પણુ મિઅસ્સા,
 જસ્સ જશુત્તમ સાસણુપસ્સા, ભત્તિ વસાગય પંડિયઆહિં, દેવવર
 ચ્છરસા બહુયાહિં, સુરવરરઘં ગુણુ પંડિયઆહિં ॥ ૩૦ ॥ ભાસુરયં ॥
 વંસ સદ્ તંતિ તાલ મેલિચ્ચે તિઉખખરાભિરામ સદ્ મીસચ્ચે કચ્ચે
 અ સુધં સમાણુણે અ સુદ્ધ સજ્જં ગીઅ પાયજાલ ઘંટિઆહિં ॥
 વલય મેહલા કલાવ નેઉરઃભિરામ સદ્ મીસચ્ચે કચ્ચે અ દેવનટ્ટિઆહિં
 હાવ ભાવ વિભલામ ખપગારચ્ચેહિં ॥ નચ્ચિગણુ અંગ હારચ્ચેહિં
 વંદિઆ ય જસ્સ તે સુવિક્કમા કમા તયં તિલોચ સંવસત્ત સંતિ-
 કારયં ॥ પસંત સંવ પાવ દોસમેસ હં નમામિ સંતિ સુત્તમ જિણું
 ॥ ૩૧ ॥ નારાયઓ ॥ છત્ત આમર પડાગ જૂવ જવ મડિઆ,
 અચવર મગર તુરય સિરિવચ્ચ સુલંછણા ॥ દીવ સમુદ્દ મંદર દિસા-
 ગય સોહિયા, સથિઅ વસહ સીહ રહ ચક્ક વરંકિયા ॥ પાઠાં-
 તર ॥ સિરિવચ્ચ સુલંછણા ॥ ૩૨ ॥ લલિયયં ॥ સહાવ લકા સમ-
 ખપધંકા, અદોસ દુકા ગુણેહિં જિઠ્ઠા ॥ પસાય સિઠ્ઠા તવેણુ પુકા,
 સિરીહિં ધંકા રિસીહિં જુકા ॥ ૩૩ ॥ વાણુવાસિયા ॥ તે તવેણુ
 ધુય સંવ પાવયા, સંવ લોઅ હિય મૂલ પાવયા ॥ સંથુયા અજિઅ
 સંતિ પાયયા, હુંતુ મે સિવ સુહાણુ દાયયા ॥ ૩૪ ॥ અપરાંતિકા ॥
 એવં તવ બલ વિઉલં, થુઅં મચ્ચે અજિઅ સંતિ જિણુ જુઅલં ॥
 વવગય કમ્મ રય મલં, ગઈ ગયં સાસયં વિઉલં ॥ ૩૫ ॥
 ગાહા ॥ તં બહુ ગુણુખપસાયં, મુખખ સુહેણુ પરમેણુ અવિસાયં;
 નાસેઉ મે વિસાયં, કુણુઉ અ પરિસાવિ અ પસાયં; ૩૬ ॥
 ગાહા ॥ તં મોચ્ચેઉ અનંદિં, પાવેઉ અ નંદિસેણુ મભિનંદિં,
 પરિસાવિ ય સુહનંદિં, મમ ય દિસઉ સંજમે નંદિં. ૩૭ ॥ ગાહા ॥
 પખિખઅ ચાઉમ્માસે, સંવચ્છરિચ્ચે અવસ્સ ભણિઅવ્વો; સોઅવ્વો

संवेदिं, उवसग्ग निवारणो अस्सो. ३८ गाडा. जे पढ्ठं जे अ नि-
सुणुं, उलअो कालं पि अज्जिअ संति थुयं न हुं हुंति तस्स रोगा,
पुणुपपत्ता विनासंति. ३९ गाडा. ज्जं धंछुं परम पयं, अहुवा
कित्तिं सुवित्थं लुवणु; ता तेलुं अरुणु, जिणु वयणु आयरं
कुणु. ४० गाडा. धति.

७ भक्तामरनामकं.

लज्जतामरप्रणुतमौलिमण्डिप्रलाषा—मुद्योतकं दलितपापतमो-
वितानम्; सभ्यं प्रणुम्य जिनपादयुगं युगाहा—वालं अनं लवज्जले
पततां जनानाम्. १ यः संस्तुतः सकलवाङ्मयतत्त्वयोधा—हुइभूतपु-
द्धिपटुलिः सुरलोकनाथैः; स्तोत्रैर्गत्त्रितयचित्तदुरैरुदारैः, स्तोत्रे
किलाहमपि तं प्रथमं जिनैर्द्रम्. २. पुद्धया विनापि विणुधार्थितपाद-
पीठं, स्तोतुं समुद्यतमतिर्विगतत्रपोऽहम्; आलं विहाय जलसंस्थि-
तमिंहुणिंभ—मन्यः कं धंछति जनः सहसा श्रद्धीतुम्. ३. वक्तुं
शुणान् शुणुसमुद्र शशांककान्, कस्ते क्षमः सुरशुरुप्रतिमोपि
पुद्धया; कं पां त्कालपवनोद्धतनकयकं, को वा तरीतुमलमं पुनिधिं
लुल्लयाम्. ४. सोऽहं तथापि तव लज्जितवशान्—मुनीश, कर्तुं स्तवं
विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः; प्रीत्यात्मवीर्यं मविचार्यं मृगो मृगेन्द्रं, नाभ्ये-
ति किं निजशिशोः परिपालनार्थम्. ५. अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहा-
सधाम, त्वहलज्जितरेव मुभरीकुरुते जलान्—माम्; यत्कोकिलः किल भयौ
मधुरं विस्रैति, तत्राकुरुतकविकानिकरैकलेतुः ६. त्वत्संस्तवेन लवसं-
ततिसन्निभं, पापं क्षणत्क्षयमुपैति शरीरलाजम्; आकांतलोकमलि-

नीलमशेषभाशु; सूर्याशुलिन्नमिव शार्करभंधकारम्. ७ भवेति नाथ तव
संस्तवनं भयेद-भारव्यते तनुधियापि तव प्रलावात्; येतो हरिष्यति
सतां नलिनीदक्षेपु, मुक्ताइलधुतिमुपैति ननुद्विंहुः. ८ आस्तां तव
स्तवनमस्तसमस्तदोषं, त्वत्संकथापि जगतां हरितानि हुंति; इरे
सहस्रकिरणः कुरुते प्रलैव, पद्माकरेषु जलजनिविकाशलांजि. ९ नात्य-
इभुतं लुवनभूषणु लूतनाथ, लूतैर्गुणैर्भुवि लवंतमभिष्टुवंतः; तुल्या
लवंति लवतो ननु तेन किं वा, लूत्याश्रितं य एहु नात्मसमं करोति.
१० हृष्टं लवंतमनिमेषविलोकनीयं, नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य
यक्षुः; पीत्वा पयः शशिकरधुतिदुग्धसिंधोः, क्षारं जलं जलनिधेर-
शितुं क एच्छेत्. ११ यैः शांतरागरुचिभिः परमाशुलिस्त्वं,
निर्मापितस्त्रिलुवनैकललाभलूत; तावंत एव षडु तेभ्यणुवः
पृथिव्यां, यत्ते समानमपरं नहि इपमस्ति, १२ वक्त्रं क्व ते
सुरनरैरगनेत्रहारि, निःशेषनिर्जितजगत्त्रितयोपमानम्; णिंभं
कलंकमलिनं क्व निशाकरस्य, यद्वासरे लवति पांडुपलाशकटपम्.
१३ संपूर्णमंडलशशांककलाकलाप, शुभ्रा गुणुस्त्रिलुवनं तव लंध-
यंति; ये संश्रितास्त्रिजगद्दीश्वरनाथमेकं, कस्तान्निवारयति संयरतो
यथेष्टम्. १४ अत्रं किमत्र यद्वि ते त्रिदशांगनालि-नीतं म-
नागपि मनो न विकारमार्गम्; कटपांतकालमरुता यलितायलेन, किं
मंदराद्रिशिषरं यलितं कदाचित्. १५ निर्धूमवर्तिरपवर्जिततै-
लपूरः कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं प्रकटीकरोषि; गम्यो न ननु मरुतां यलि-
तायलानां, हीपोऽपरस्त्वमसि नाथ जगत्प्रकाशः १६ नास्तं कदा-
चिदुपयासि न राहुगम्यः, स्पष्टीकरोषि सहसा युगपज्जगति; नां-
लोधरोदरनिरुद्धमहाप्रलावः, सूर्यातिशायिमहिमासि सुनींद्र लोके.

१७ नित्योदयं दलितमोहमहांधकारं, गम्यं न राहुवदनस्य न वारि-
दानाम्; विब्राजते तव मुष्णमनदपकांति, विद्योतयन्गदपूर्वश-
शांकणंभम्. १८ किं शर्वरीषु शशिनाहि विवस्वता वा, युष्म-
न्मुषेण्डुदलितेषु तमस्सु नाथ; निष्पन्नशालिवनशालिनि ज्वलोके,
कार्यं कियन्नलधरैर्जलभारनम्रैः. १९ ज्ञानं यथा त्वयि विलाति कृताव-
वकाशं, नैवं तथा हरिहरदिषु नायकेषु; तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा
महत्त्वं, नैवं तु कायशकले किरणकुलेषु. २० मन्ये वरं हरिहरादय
एव दृष्टा, दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमेति; किं वीक्षितेन लवता भुवि
येन नान्यः, कश्चिन्मनो हरति नाथ लवांतरेषु. २१ स्त्रीणां शतानि
शतशो जनयति पुत्रान्, नान्या सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता; सर्वा
दिशो दधति लानि सहस्ररश्मिं, प्रायेव दिग्जनयति स्फुरदंशुल-
लम्. २२ त्वामामनंति मुनयः परमं पुमांसं—माहित्यवर्णममलं
तमसः परस्तात्; त्वामेव सम्यगुपलभ्य जनयति मृत्युं, नान्यः शिवः
शिवपदस्य मुनींद्र पंथाः. २३ त्वामव्ययं विबुमयिं त्यमसंभ्यमाधं,
अह्माणुमीश्वरमनंतमनंगकेतुम्; योगीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं,
ज्ञानस्वप्नममलं प्रवदंति संतः २४ युद्धस्त्वमेव विबुधार्थितयुद्धि-
षोधात्, त्वं शंकरोसि भुवनत्रयशंकरत्वात्; धातासि धीर शिवमार्गं
विधेर्विधानात्, व्यक्तं त्वमेव लगवन् पुत्रोत्तमोऽसि. २५ तुल्यं
नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ, तुल्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय;
तुल्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय, तुल्यं नमो जिनलवोदधिशोषणाय.
२६ को विस्मयोऽत्र यद्दि नाम गुणैरशेषै—स्त्वं सश्रितो निरवकाशतया
मुनीश; द्वेषैरुपात्तविधाश्रयणतगर्वैः, स्वभनांतरेषु न कदापिद्वि-
क्षितोसि. २७ उच्यैरशोकतरुसंश्रितमुन्मथूष—भालाति रूपममलं

लवतो नितान्तम्; स्पष्टोद्वसत्किरण्युमस्ततमोवितानं, णिंणं रवेरिव
 पयोधरपार्श्ववर्ति. २८ सिंहासने मणिमयूषशिखाविचित्रे, विभ्रा-
 ञ्जते तव वपुः कनकावहातम्; णिंणं विद्यद्विलसदंशुलतावितानं,
 तुंगोदयाद्रिशिरसीव सहस्ररश्मेः. २९ कुंदावहातयलत्यामरयारु-
 शोलां, विभ्राञ्जते तव वपुः कलघौतकांतम्; उधच्छशांकशुचिनिर्ग-
 वारिधार-मुञ्चैस्तटं सुरगिरेरिव श्वातकौलम्. ३० छत्रत्रयं तव वि-
 लाति शशांककांत-मुञ्चैः स्थितं स्थगितलानुकरप्रतापम्; मुक्ताङ्क-
 लप्रकरजलविवृद्धशोलां, प्रणयापयत्त्रिजगतः परमेश्वरत्वम्. ३१
 उन्निरुद्धेभनवपंकजपुंजकांति-पर्युद्वसन्नभमयूषशिखालिरामौ; पादौ
 पदानि तव यत्र निनेंद्र धत्तः, पद्मानि तत्र विष्णुधाः परिकल्पयन्ति.
 ३२ हृत्थं यथा तव विभूतिरभून्ननेंद्र, धर्मोपदेशनविधौ न तथा
 परस्य; यादृक्प्रला दिनकृतःप्रहृतांधकारा, तादृक्कुतो ग्रहगणस्य विका-
 शिनोपि. ३३ श्रियोत-महाविलविलोलाकपोलमूल-मत्तभ्रमद्वभ्रमरनाद-
 विवृद्धकोपम्; अैरावतालमिलमुद्धतमापतंतं, दृष्ट्वा लयं लवति
 नो लवहाश्रितानाम्. ३४ लिन्नेलकुंलगलदुग्गवलशोषिताकत-मु-
 कताङ्कलप्रकरभूषितभूमिलागाः; अद्धकमः कमगतं हरिष्ठाधिपोऽपि,
 नाकामति कमयुगायलसंश्रितं ते. ३५ कटपांतकालपवनोद्धतवह्निक-
 द्दपं, हावानलं ज्वलितमुग्गवलमुत्कुलिंगम्; विश्वं ज्वलत्सुमिव
 संभुभमापतंतं, त्वन्नामकीर्तनजलं शमयत्यशेषम्. ३६ रक्तेक्षुं
 समदकोकिलकंठनीलं, कोधोद्धतं इण्डिनमुत्क्षुभापतंतम्; आकामति
 कमयुगेन निरस्तशंके स्त्वन्नामनागहमनी हृदि यस्य पुंसः. ३७
 वदगत्तुरंगजगर्जितलीमनाद-मान्जै अलं अलवतामपि लूपती-
 नाम्; उधद्विवाकरमयूषशिखापविद्धं, त्वत्कीर्तनात्तम धवाशु लिहा-
 मुपैति. ३८ कुंताग्रलिन्नगजशोषितवारिवाह-वेगावतारतरणातुर-

योधलीमे; युध्धे जयं विजितहुर्ज्यजेयपक्षा-स्त्वत्पादपंकजवनाश्र-
यिष्ठो लसन्ते. उ६ अलोनिधौ क्षुभितलीषणुनकच्यङ्क-पाडीनपीठल-
यदोऽभणुवाडवाणै, रंगत्तरंगशिभरस्थितयानपात्रा-स्त्रासं विडाय
भवतःस्मरणाद्मन्ति. ४० उद्भूतलीषणुल्लोहरभारभुग्नाः, शोभ्यां
दशामुपगताऋयुतलविताशाः; त्वत्पादपंकजरत्नेमृतद्विग्धद्वेडा, भर्त्या
भवन्ति मकरवज्रतुल्यरूपाः. ४१ आपादकडंमुकशृण्वलवेष्टितांगा,
गाढंभृङ्गनिगडकोटिनिवृष्टजंघाः; त्वन्नाममंत्रमनिशं मनुजः स्मरन्तः,
सधः स्वयं विगतभंघलया भवन्ति. ४२ भक्तद्विपेद्रंभृगराजद्वान-
लाहि-संग्रामवारिधिमहोदरणंघनोत्थम्. तस्याशु नाशमुपयाति
लयं लियेव, यस्तावकं स्तवमिमं मतिमानधीते. ४३ स्तोत्रस्रजं
तव जिनोद्रं गुणैर्निषद्धां, लकत्या मया रुचिरवर्णुविचित्रपुष्पाम्;
धत्ते जनो य धडु कडंगतामजस्रं, तं मानतुंगमवशा ससुपैति
लक्ष्मीः. ४४ धति लक्ष्तामरनामकस्तोत्रं सप्तमस्मरणम्. ॥७॥

८ श्रीकल्याणमंदिरस्तोत्रं.

कल्याणमंदिरमुद्धारभवधलेदि, लीतालयप्रदमनिंदितमंघ्रिप-
क्षम्; संसारसागरनिमज्जदशेषजंतु पोतायमानभलिनभ्य जि-
नेश्वरस्य. १ यस्य स्वयं सुरगुरुर्गरिभांपुराशेः, स्तोत्रं सुविस्तृतम-
तिर्नविलुर्विधातुम्; तीर्थेश्वरस्य कमठस्मयधूमकेतो-स्तस्याहमेष
किल संस्तवनं करिष्ये. २ युग्मम्; सामान्यतोऽपि तव वर्णयितुं
स्वल्प-मस्मादशाः कथमधीश भवंलधीशाः; धृष्टोपि क्रौशिकशिशु-
र्यद्विवा द्विवांधो, रूपं प्ररूपयति किं किल धर्मरश्मेः उ मोक्षक्षयादनु-
भवन्नपि नाथ भर्त्यो, नूनं गुणान् गणयितुं न तव क्षमेत; कःपांत-
वांतपयसः प्रकटोऽपि यस्मा-न्मीयेत केन जलधेर्ननु रत्नराशिः ४

अभ्युद्यतोस्मि तव नाथ जडाशयोऽपि, कर्तुं स्तवं लसदसंभ्यशु-
 ष्णाकरस्य; आदोऽपि किं न निज्जगद्गुणं वितत्य, विस्तीर्णतां
 कथयति स्वधियांभुराशोः प ये योगिनामपि न यांति शुष्णा-
 स्तवेश, वक्तुं कथं भवति तेषु मभावकाशः; ज्ञता तद्देवमसमी-
 क्षितकारितेयं, जडपंति वा निज्जगिरा ननु पक्षिणोऽपि. ६ आस्ता-
 मयित्यमहिमा जिन संस्तवस्ते, नामापि पाति भवतो भवतो
 जगति; तीव्रातपोपहतपांथज्जनाद्दिवाधे, प्रीणुति पद्मसरसः सरसो-
 निदोऽपि. ७ हृद्दृष्टिनि त्वयि विलो शिथिलीभवति, जंतोः क्षणेन
 निविडा अपि कर्मभंधाः, सद्यो लुजंगमभया धव मध्यभाग-मध्या-
 गते वनशिभंडिनि अंदनस्य. ८ मुच्यंत एव मनुजः सहसा
 जिनैर्द्र, रौद्रैरुपद्रवशतैस्त्वयि वीक्षितेपि; गोस्वामिनि स्फुरितेजसि
 दृष्टमात्रे, यौरैरिवाशु पशवः प्रपलायमानैः ९ त्वं तारको जिन कथं
 भविनां त एव, त्वामुद्रंति हृदयेन यदुत्तरंतः; यद्वा इतिस्तरति
 यज्जलमेष नून-मंतर्गतस्य मरुतः स किदानुभावः १० यस्मिन्
 हुरप्रलूतयोऽपि हुतप्रलावाः, सोऽपि त्वया रतिपतिः क्षपितः क्षणेन;
 विंध्यापिता हुतलुजः पयसाथ येन, पीतं न किं तदपि दुर्द्धरवाडवेन.
 ११ स्वामिन्ननदपगरिमाणुमपि प्रपन्ना-स्त्वां जंतवः कथमहो हृदये
 दधानाः; जन्मोदधिं लघु तरंत्यतिलाधवेन, यित्यो न हुंत महतां
 यद्विवा प्रलावः १२ कोधस्त्वया यद्वि विलो प्रथमं निरस्तो, ध्वस्ता-
 स्तदा अत कथं किल कर्मचौराः; प्लोषत्यमुत्र यद्विवा शिशिरापि लोके,
 नीलद्रुमाणि विपिनानि न किं हिमानी. १३ त्वां योगिनो जिन
 सदा परमात्मरूप-मन्वेषयति हृदयांभुज्जोशदेशे; पूतस्य निर्मल-
 रुचैर्यद्विवा किमन्य-दक्षस्य संलविपदं ननु कर्षिजायाः १४ ध्याना-
 निज्जनेश भवतो भविनः क्षणेन, देहं विहाय परमात्मदशां प्रजति;

तीव्रानलाहुपललावमपास्य लोके, आभीकरत्वमयिरादिव धातुलेहाः
 १५. अंतः सदैव जिन यस्य विलाव्यसे त्वं, लव्यैः कथं तदपि
 नाशयसे शरीरम् ; अेतस्वइपमथ मध्यविवत्तिनो हि, यद्विग्रहं
 प्रशमयति मडानुलावाः १६. आत्मा मनीषिलिरथं त्वदलेहपुद्धया,
 ध्यातो जिनेंद्र लवतीहः लवत्प्रलावः ; पानीयमभ्यमृतमित्यनुचिंत्य-
 मानं, किं नाम नो विषविष्टारमपाकरोति १७. त्वामेव वीततमसं
 परवादिनोपि, नूनं विलो हुरिहरादिधिया प्रपन्नाः ; किं कायकाम-
 विलिरीश सितोपि शंभो, नो गृह्यते विविधवर्णविपर्ययेषु १८.
 धर्मोपदेशसमये सविधानुलावा-दास्तां जनो लवति ते तरुरभ्य-
 शोकः ; अब्युद्धते दिनपतौ नमहीइहोपि, किं वा विमोघमुपयाति
 न श्रवलोकः १९. चित्रं विलो कथमवाङ्मुभ्रवृत्तमेव, विष्वक् पतत्य-
 विरवा सुरपुष्पवृष्टिः ; त्वद्रोचरे सुमनसां यद्विवा मुनीश गच्छति
 नूनमथ अेव हि अंधनानि २०. स्थाने गलीरहृदयेदधिसंलवायाः,
 पीथूषतां तव गिरः समुद्वीरयति; पीत्वा यतः परमममदसंगजाले,
 लव्या व्रजति तरसाभ्यजराभरत्वम् २१. स्वाभिन् सुद्धरभवनम्य
 समुत्पततो, मन्ये वहति शुरायः सुरथाभरौघाः ; येऽस्मै नतिं वि-
 दधते मुनिपुंगवाय, ते नूनमूर्ध्वगतयः अलु शुद्धलावाः २२ श्यामं
 गलीरगिरमुज्ज्वललेभरल-सिंहासनस्थमिह लव्यशिषंडिनस्त्वाम् ;
 आलोडयति रलसेन नहतमुच्यै-श्रीभीकराद्रिशिरस्वीव नवांभुवाहम् ;
 २३ उद्गच्छता तव शितिघुतिमंडलेन, लुप्तच्छदच्छविरशोकतरुर्भूव;
 सान्निध्यतोऽपि यद्विवा तव वीतराग, नीरागतां व्रजति डो न सचे-
 तनोपि. २४ लो लोः प्रमादभवधूय लज्ध्वमेन-मागत्य निर्वृति-
 युरिं प्रति सार्थवाहम् ; अेतन्निवेदयति देव जगत्त्रयाय, मन्ये नद-
 न्नखिनलः सुरहुंहुलिस्ते. २५ उद्योतितेषु लवता लुवनेषु नाथ,

तारान्वितो विधुरयं विडुताधिकारः; मुक्ताकलापकलितोऽर्धसितात-
 पत्र-व्यान्त्रिधा धृततनुध्रुवमभ्युपेतः २६ स्वेन प्रपूरितजगत्प्रय-
 पिंडितेन, कांतिप्रतापयशसामिव संयथेन; भाषिक्यडेभरजत-
 प्रविनिर्मितेन, साक्षत्रयेषु लगवन्नलितो विलासि. २७ दिव्य-
 स्तने जिन नमत्त्रिदशाधिपाना-मुत्सृज्य रत्नरचितानपि भौ-
 लिगंधान्; पादौ श्रयंति लवतो यद्विवा परत्र, त्वत्संगमे सुमनसो
 न रमंत एव. २८ त्वं नाथ जन्मजलधेर्विपराड्मुषोपि, यत्तार-
 यस्यसुमतो निजपृष्ठलशान्; युक्तं हि पार्थिवनिपस्य सतस्तवैव,
 चित्रं विलो यदसि कर्मविपाकशून्यः. २९ विश्वेश्वरोऽपि जनपालक
 दुर्गतस्त्वं, किं वाक्षरप्रकृतिरभ्यलिपिस्त्वमीश; अज्ञानवत्यपि सदैव
 कथञ्चिद्देव, ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्वविकाशहेतुः. ३० प्राग्भारसं-
 लृतनलांसि रत्नांसि शेषा-दुत्थापितानि कभठेन शठेन यानि; छा-
 यापि तैस्तव न नाथ हुता हुताशो, अस्तस्त्वमीलिरयमेव पर
 दुशात्मा. ३१ यद्गर्भद्विर्जितधनौघमद्वेषीमं, अश्रयत्तडिन्मुसलमां-
 सलघोरधारम्; दैत्येन मुक्तमथ दुस्तरवारि दध्ने, तेनैव तस्य जिन
 दुस्तरवारिकृत्यम्. ३२ ध्वस्तोर्ध्वकेशविकृताकृतिमर्त्यमुंड, आलंभ-
 लृद्धयद्वकत्रविनिर्यद्विभिः; प्रेतत्रयः प्रति लवंतमपीरितो यः, सोऽस्या-
 ऽलवत्प्रतिलवं लवदुःखहेतुः. ३३ धन्यास्त एव लुवनाधिप ये
 त्रिसंध्य-भाराधयंति विधिवद्विधुतान्यकृत्याः; लक्ष्योऽस्त्वेतत्पुलकप-
 क्षमलदेहदेशाः, पादद्वयं तव विलो लुवि जन्मलाजः. ३४ अस्मिन्न-
 पारलववारिनिधौ मुनीश, मन्ये न मे श्रवणुगोचरतां गतोऽसि; आक-
 षिंते तु तव गोत्रपवित्रमंत्रे, किं वा विपद्विषधरी सविधं समेति. ३५
 जन्मांतरेपि तव पादयुगं न देव, मन्ये भया मद्धितमी हितदानदक्षम्;
 तनेहु जन्मनि मुनीश परालवानां, जतो निडेतनमहुं भयिताशया-

नाम्. उ६ नूनं न मोड्ढतिभिरावृतलोचनेन, पूर्वं विलो सङ्घट्टपि प्रवि-
 लोडितोऽसि; मर्माविधो विधुरयति हि मामनर्थाः, प्रोद्यत्प्रणधगतयः
 कथमन्यथैते. उ७ आकृष्टितोऽपि भड्डितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न
 येतसि मया विधृतोऽसि लक्या; नतोऽस्मि तेन जनभांधव दुःप्रपात्रं,
 यस्मात्कियाः प्रतिङ्क्षति न लावशून्याः उ८ त्वं नाथ दुःपिजनवत्सल
 हे शरष्य, कारुष्यपुष्यवसते वशिनां वरेष्य; लक्या नते मयि मडेश
 द्यां विधाय, दुःभांकुरोदहनतत्परतां विधेहि. उ९ निःसंभ्यसारश-
 रणुं शरणुं शरष्य-मासाध साहितरिपुप्रथितावदात्म; त्वपादपंक-
 नमपि प्रष्टिधानवंध्यो, वध्योऽस्मि येदुभुवनपावन डाडुतोऽस्मि.
 ४० हेभेद्रवंध विहिताभिलवस्तुसार, संसारतारक विलो भुवना-
 धिनाथ; त्रायस्व देव करुणाडुद मां पुनीडि, सीदंतमध लयदव्यसनां-
 पुराशेः ४१ यद्यस्ति नाथ लवदंघिसरोरुडाणां, लकतेः इदं किमपि
 संततिसंयितायाः; तन्मे. त्वद्वेकशरणस्य शरष्य लूयाः, स्वामी त्व-
 मेव भुवनेऽत्र लवांतरैऽपि. ४२ धृत्यं समाडितधियो विधिवन्निनेंद्र,
 सांद्रोद्विसत्पुलककंयुकितांगलागाः; त्वङ्गिं गनिर्मलमुष्णंभुजभद्वलक्षा,
 ये संस्तवं तव विलो रययति लव्याः ४३ जननयनकुमुदयद्रं-प्र-
 लास्वराः स्वर्गसंपदो लुक्त्वा; ते विगलितमलनियया, अचिरान्मो-
 क्षं प्रपद्यते; युग्मम्. ४४ धृति श्रीकल्याणुमंदिरेनामकं अष्टमस्म-
 रणुम्. ८

९ बृहच्छांतिस्तवनामकं.

लो लो लव्याः शृणुत वचनं प्रस्तुतं सर्वमेतत्, ये यात्रा-
 यां त्रिभुवनगुरोराडुता लकितलाजः; तेषां शांतिर्लवतु लवतामडुंदादि-
 प्रलावा-द्वारोच्यश्रीधृतिभतिकरी क्लेशविध्वंसडेतुः १ गधं. लो लो

लव्यलोकः षड् भरतैरावतविदेहसंभवानां समस्ततीर्थकृतां जन्म-
 न्यासनप्रकंपानंतरभवधिना विशाय सौधर्माधिपतिः सुधोषाधं टाया-
 लनानंतरं सकलसुरासुरैर्द्रैः सह संभोगत्य सविनयमर्द्धद्वारकं
 गृहीत्वा गत्वा कनकाद्रिशृंगे विहितजन्मभालिषेकः शांतिमुद्घोषयति
 यथा ततोऽहं कृतानुकारमिति कृत्वा महाजनो येन गतः स पंथाः
 धृति लव्यजनैः सह समेत्य, स्नात्रपीठे स्नात्रं विधाय शांतिमुद्घोष-
 यामि तत्पूजयात्रास्नात्रादिमहोत्सवानंतरमिति कृत्वा कर्षुं दत्त्वा
 निशम्यतां निशम्यतां स्वाहा, ओं पुण्याहं पुण्याहं प्रीयंतां प्रीयंतां
 लगवतोर्द्धतः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनस्त्रिलोकनाथास्त्रिलोकमहितास्त्रिलोक-
 पूज्यास्त्रिलोकेश्वरास्त्रिलोकेशोतकराः , ओं रुषल अजित संभव
 अलिनं हन सुमति पद्मप्रल सुपार्श्वं चंद्रप्रल सुविधि शीतल श्रेयांस
 वासुपूज्य विमल अनंत धर्म शांति कुंथु अर मद्धि मुनिसुव्रत नमि
 नेमि पार्श्वं वर्द्धमानांता जिनाः शांताः शांतिकरा भवतु स्वाहा; ओं
 मुनयो मुनिप्रवराः रिपुविजयदुर्भिक्षकांतारेषु दुर्गमार्गेषु रक्षतु वो
 नित्यं स्वाहा; ओं ह्रीं श्रीं धृति मति कीर्त्तिं कांति बुद्धिं लक्ष्मी
 मेधा विद्यासाधन प्रवेशननिवेशनेषु सुगृहीतनामानो जयंतु ते
 जिनेद्राः ; ओं रोहिणी प्रक्षप्ति वज्रशृंभला वज्रांकुशी अप्रतिचका
 पुरुषदत्ता काली महाकाली गौरी गांधारी सर्वास्त्रा महाज्जवाला मानवी
 वैरुध्या अञ्जुहा मानसी महामानसी षोडश विधादेव्यो रक्षतुं वो
 नित्यं स्वाहा; ओं आचार्योपाध्यायप्रभृतिव्यांतुवर्णस्य श्रीश्रमण-
 संधस्य शांतिर्भवतु तुष्टिर्भवतु पुष्टिर्भवतु; ओं ब्रह्मेश्वरं सूर्या-
 गारकं बुधं गृहस्पतिं शुक्रं शनैश्चरं राहुं केतुसहिताः सलोक-
 पादाः सोम यम वज्रं कुजेर वासवादित्य स्कंद विनायकोपेताः
 ये आन्येऽपि ग्रामनगरक्षेत्रदेवतादयस्ते सर्वे प्रीयंतां प्रीयंतां

अक्षीणुकोशकोषागारा नरपतयश्च लवंतु स्वाहा; ओं पुत्र मित्र
 भ्रातृकलत्रसुहृद् स्वजन संघंधि अंधुवर्गसहिता नित्यं यामोदप्र-
 मोदकारिणुः अस्मिंश्च लूमंडलायतननिवासिसाधुसाध्वीश्रावकश्रावि-
 काणुं रोगोपसर्गव्याधि दुःअहुर्लिक्षदौर्मनस्योपशमनाय शांतिर्ल-
 वतु, ओं तुष्टि पुष्टि ऋधि वृद्धि मांगल्योत्सवाः सदा प्राहुर्भूतानि
 पापानि शाम्यंतु हरितानि; शत्रवः पराङ्मुखा लवंतु स्वाहा; श्रीमते
 शांतिनाथाय, नमः शांतिविधायिने; त्रैलोक्यस्यामराधीश, मुकुटाख्य-
 र्चितांघ्रये. १ शांतिः शांतिकरः श्रीमान्, शांतिं द्दिशतु मे शुः; शां-
 तिरेव सदा तेषां, येषां. शांतिगृहे गृहे. २ ७-मृष्टरिष्टदुष्ट, अहुर्गतिदुः-
 स्वप्नदुर्निमित्तादि; संपादितहितसंप, नामअहुणुं न्यति शांतेः.
 ३ श्रीसंधजगज्जनपद, राजधिपराजसन्निवेशानाम्; गोष्ठिकपुरमु-
 ष्यानां, व्याहुरणैर्व्याहुरेच्छांतिम्. ४ श्रीश्रमणसंधस्य शांतिर्लवतु,
 श्रीचौरजनस्य शांतिर्लवतु, श्रीराजधिपानां शांतिर्लवतु, श्रीराजस-
 न्निवेशानां शांतिर्लवतु, श्रीगोष्ठिकानां शांतिर्लवतु, श्रीपुरमुष्याणुं
 शांतिर्लवतु; श्रीअहलोकस्य शांतिर्लवतु, ओं स्वाहा ओं स्वाहा ओं
 श्रीपार्श्वनाथाय स्वाहा; ओषा शांति प्रतिष्ठायात्रास्नात्राधवसानेषु
 शांतिकलशं गृहीत्वा कुंकुमयंदनकपूरागरुधूपवासुकुसुमांजलिसमेतः
 स्नात्रयतुष्ठिकायां श्रीसंधसमेतः शुचिशुचिवपुः पुष्पवस्त्रयंदनालर-
 णालंकृतः पुष्पमालां कंठे कृत्वा शांतिमुद्घोषयित्वा शांतिपानीयं
 मस्तके दातव्यमिति; नृत्यंति नित्यं भण्डिपुष्पवर्षं, स्रजंति गायंति
 य मंगलानि; स्तोत्राणि गोत्राणि पठंति मंत्रान्, कल्याणुलाजे हि
 जिनालिषेके. १ शिवमस्तु सर्वजगतः, परहितनिरता लवंतु लूत-
 गणुः, दोषाः प्रयांतु नाशं, सर्वत्र सुभीलवंतु लोकाः. २ अहं ति-
 त्थयरमाया, सिवा देवी तुम्ह नयरनिवासिनी; अम्ह सिवं तुम्ह

સિવં, અસિવોવસમં સિવં લવતુ સ્વાહા. ૩ ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાંતિ,
ચ્છિદ્યંતે વિઘ્નવદ્વયઃ; મનઃ પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે
૪ સર્વમંગલમંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણમ્; પ્રધાનં સર્વધર્માણાં,
જ્ઞૈનં જ્યતિ શાસનમ્. ૫

અથ સામાયક લેવાની વીધી.

૧ પ્રથમ ઉંચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ મુકવું, ૨ શ્રાવક શ્રાવિકાએ
કટાસણું મુહપત્તિ ચવળોં લઈ શુદ્ધ વસ્ત્રે જગ્યા પુંજી કટાસણા ઉપર
એસવું, ૩ મુહપત્તિ ડાબા હાથમાં મુખ પાસે રાખી જમણા હાથ
થાપનાજી સન્મુખ રાખી એક નવકાર ગણવો પછી પંચિંદ્રિયનો
પાઠ લણવો.

અથ પંચિંદ્રિય.

પંચિંદ્રિય સંવરણો, તહ નવ વિહ ખંલ ચેર ગુત્તિ ધરો; ચઉ
વિહ કસાય મુક્કો, ઇઅ અઠારસ ગુણેહિં સંબુત્તો ૧. પંચમહાવ્ય
બુત્તો, પંચવિહાયાર પાલણુ સમથથો; પંચ સમિઓ તિગુત્તો, છ-
ત્તીસ ગુણો ગુરૂ મજ્જ-૨. (ત્યારપછી ખમાસમણુ દેવું)

ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જાવણિજ્જાએ નિરિસહીઆએ
મથએણુ વંદામિ.

(ત્યારપછી ઇરિયા વહિઆનો પાઠ લણવો.)

અથ ઇરિયા વહિઆ.

ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ લગવન્ ઇરિયા વહિયં પઠિક્કમામિ

ધચ્છં ધચ્છામિ પડિક્કમિઉં ધરિઆવહિયાએ વિરાહણાએ ગમણા
ગમણે પાણુકમણે ધીયકમણે હરિયકમણે ઓસાઉત્તિંગ પણુગદગ
મટ્ટી મકકડા સંતાણા સંકમણે જેમે જીવા વિરાહિયા એગિંદિઆ
એઈદિઆ તેઈદિઆ ચઉરિંદિઆ પંચિંદિઆ અલિહયા વત્તિઆ
લેસિઆ સંઘાઇઆ સંઘટ્ટિયા પરિયાવિયા કિલામિયા ઉદ્ધવિયા ઠાણુ-
ઓઠાણું સંકામિયા જીવિયાઓ વવરેવિયા તસ્સ મિચ્છામિ દુકકંડં.

તસ્સઉત્તરીનો પાઠ ભણુવો.

અથ તસ્સઉત્તરી.

તસ્સઉત્તરીકરણેણું પાયચ્છિત્તકરણેણું વિસોહીકરણેણું વિસ-
હીકરણેણું પાવાણું કમ્માણું નિગ્ધાયણુકાએ ઠામિકાઉસ્સગ્ગં.

અથ અન્નથ્થજીસસિએણુંનો પાઠ ભણુવો.

અન્નથ્થજીસસિએણું નીસન્નિએણું ખાસિએણું છીએણું જંલા-
ઇએણું ઉદુએણું વાયનિસ્સગ્ગેણું ભમલિએ પિત્તમુચ્છાએ સુહુમેહિં
અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં સુહુમેહિં દિઠ્ઠીસંચાલેહિં
એવમાઇએહિં આગારેહિં અભગ્ગો અવિરાહિઓ હુન્ન મે કાઉસ્સગ્ગો
જવઅરિહંતાણું ભગવંતાણું નમુકારેણું ન પારેમિ તાવકાયં ઠાણેણું
માણેણું આણેણું અપ્પાણું વોસિરામિ.

ત્યાર બાદ એક લોગસ્સનો અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ
કરી પારિ પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો.

અથ લોગસ્સ.

લોગસ્સઉન્નેઅગરે, ધમ્મતિથ્થયરેજિણે; અરિહંતેકિત્તધસ્સં,
ચઉવીસપીકેવલી ૧ ઉસભમન્નિઅં ચ વંદે, સંભવમભિણુંદંણુંચ સુમ-

ઈચ્છ; પઠિમપદ્મસુપાસં, જિણું ચચંદ્રપદ્મં વદેર સુવિહિંચ પુષ્કરંતં,
 સ્ત્રીઅલ સિન્નં ચ વાસુપુજ્જંચ, વિમલમણુંતંચજિણું ધમ્મંસંતિં,
 ચ વંદામિ ૩ કુંથું અરંચ મદ્ધિં, વંદે સુણિસુન્વયં નમિજિણુંચ; વંદામિ
 રિક્કનેમિં, પાસં તહ વદ્ધમાણુંચ ૪ એવં મએ અભિથુઆ, વિહુચરયમલા
 પહીણજરમરણા; ચઉવિસંપીજણુવરા, તિથ્યયરા મે પસીયંતુ પ કિત્તિ-
 ચવંદિય મહિયા, જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા; આરુગ્ગ ઓહિલાલં,
 સમાહિવરસુત્તમં દિંતુ ૬ ચંદેસુ નિમ્મલયરા, આઈચ્છેસુ અહીયંપયા-
 સયરા; સાગરવર ગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ,

(પઠી ખમાસમણુ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ લગવન સામા-
 યિક મુહપત્તિ પડિલેહુ ઇચ્છં એમ કહેવું)

પઠી મુહપત્તિ તથા અંગની પડિલેહુણુના પચાસ ઓલ કરી
 મુહપત્તિ પડી લેવી.

મુહપત્તિના પચીસ ઓલ.

સુત્ર અરથ તત્વ કરી સદહુ ૧ સમકિતમોહની ૨ મીશ્રમોહની
 ૩ મિથ્યાત્વમોહની પરીહરૂં ૫ કામરાગ ૬ સ્નેહરાગ ૭ દષ્ટિરાગ
 પરીહરૂં ૮ સુદેવ ૯ સુગુરૂં ૧૦ સુધર્મ આદરૂં ૧૧ કુદેવ ૧૨ કુચુરૂં
 ૧૩ કુધર્મ પરીહરૂં ૧૪ જ્ઞાન ૧૫ દરશન ૧૬ ચારિત્ર આદરૂં ૧૭
 જ્ઞાન ૧૮ દર્શન ૧૯ ચારિત્ર વિરાધના પરીહરૂં ૨૦ મનશુષ્પિ ૨૧
 વચનશુષ્પિ ૨૨ કાયશુષ્પિ આદરૂં ૨૩ મનહંડ ૨૪ વચનહંડ ૨૫ કા-
 ચહંડ પરિહરૂં.

અંગના પચીસ ઓલ.

હાસ્ય ૧ રતી ૨ અરતી ૩ પરીહરૂં ડાબે હાથે પડી લેવા

ભય ૪ સોગ ૫ દુગંધ ૬ પરીહરૂં જમણે હાથે પડી લેવા કૃષ્ણ-
લેશ્યા ૭ નીલલેશ્યા કાપોતલેશ્યા ૮ પરીહરૂં માથા ઉપર પડી લેવા
રસગારવ ૧૦ સિદ્ધિગારવ ૧૧ સાતાગારવ ૧૨ પરીહરૂં મોઢે પડી
લેવા માયાશલ્ય ૧૩ નીયાણુશલ્ય ૧૪ મિથ્યાત્વશલ્ય ૧૫ પરીહરૂં
છાતી આગળ પડી લેવા ક્રોધ ૧૬ માન ૧૭ પરીહરૂં પુંઠે ડાબે
ખલે પડી લેવા માયા ૧૮ લોભ ૧૯ પરીહરૂં જમણે ખલે પડી લેવા
પૃથ્વીકાય ૨૦ અપૂકાય ૨૧ તેઉકાય ૨૨ ની જ્યણા કડું ડાબે ખલે
પડી લેવા વાઉકાય ૨૩ વનસ્પતિકાય ૨૪ ત્રસકાય ૨૫ ની રક્ષા કડું
જમણે પગે પડી લેવા તે મધ્યે સાધુ શ્રાવકને યોલ ૫૦ કહેવા અને
લેશ્યા ૩ શલ્ય ૩ કષાય ૪ એ દશ શિવાય ૪૦ યોલ સાધ્વી શ્રા-
વિકાને કહેવા મુહુપત્તિ પડિલેહિ અંગના પચાસ યોલ ઉપર પ્રમાણે
કહી પછી ખમાસમણુ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહુ લગવન્ સામાયક
સંદિસાહુ ઇચ્છં વગી ખમાસણુ દેઈ ઇચ્છા કારેણુ સંદિસહુ લગવન્
સામાયકઠાઈ ઇચ્છં એમ કહી યે હાથ યેડી એક નવકાર ગણી પછી
ઇચ્છકારી લગવન્ પસાયકરી સામાયક દંડક ઉચરાવોજી તેવારે
વડીલ કરેમિલતે કહે વડીલ ન હોય તો જાતે પાઠ લણવો.

અથ કરેમિલતે.

કરેમિલતે સમાઈયં સાવજ્જં જ્જેગં પરચ્ચખખામિ જ્જવનિયમં પ-
જ્જવવાસામિ દુહિવં તિવિહેણું મણેણું વાયાએ કાએણું ન કરેમિ ન કા-
રવેમિ તસ્સ લંતે પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણું વોસિરામિ.

પછી ખમાસમણુ દેઈ ઇચ્છા કારેણુ સંદિસહુ લગવન્ યેસણુ
સંદિસાહુ ઇચ્છં ખમાસમણુ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહુ લગવન્
સગાય સંદિસાહુ ઇચ્છં ઇચ્છામિ ખમાસમણુ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંદિ-

સહ ભગવન્ સગાય કરૂં ઇચ્છિં એમ કહી ત્રણ નવકાર ગણવા. પછી બે ઘડી ધર્મધ્યાન કરવું.

સામાયિક પારવાની વિધિ.

૧ ખમાસમણ દેવું ૨ ઇરિયાવહિયા ૩ તસ્સઉત્તરી ૪ અન્ન-
થજીસસિએણુ કહી પછી એક લોગસ્સનો અથવા ચાર નવકારનો
કાઉસ્સગ્ગ કરી લોગસ્સ પ્રગટ કહેવો ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છા કારેણુ
સંદિસહ ભગવન્ મુહુપત્તિ પડિલેહું એમ કહી મુહુપત્તિ પડીલેહી
ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છા કારેણુ સંદિસહ ભગવન્ સામાયક પારૂં યથા-
શક્તિ વલી ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છા કારેણુ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક
પારૂં તહત્તિ કહી પછી જમણો હાથ ચરવળા ઉપર અથવા કટાસણા
ઉપર થાપી એક નવકાર ગણી સામાઇયવયજીતો કહીએ.

અથ સામાઇય વય જીતો.

સામાઇય વય જીતો, જીવ મણે કોઇ નિયમ સંજીતો; છિન્નઇ અ-
સુહું કર્મં, સામાઇય જત્તિઆવારા ૧ સામાઇયમિઉકએ, સમણો ઇવ
સાવઓ હવઇ જમ્હા; એએણુ કારણેણુ, બહુસો સામાઇયં કુજ્જ ૨
સામાયક વિધિં લીધું વિધિં પાયું વિધિ કરતાં જે કોઇ અવિધિ
હુઓ હોય. તે સવિ હું મન વચન કાયાયે કરી તસ્સ મિચ્છામિ
દુક્કંડં. દશ મનના, દશ વચનના; બાર કાયાના, એવં બત્રીસ દોષમાં
જે કોઇ દોષ લાગ્યો હોય. તે સવિ હું મન, વચન, કાયાએ કરી
તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કંડં.

ત્યાર પછી જમણો હાથ થાપના સન્મુખ. સવળો રાખીને એક
નવકાર ગણીએ. (ઇતિ સામાયક વિધિ સંપૂર્ણ)

અથ પરચખખાણુ લેવાની વિધિ.

અથ નમુકાર સહિઅં.

ઉગ્ગએસૂરે, નમુકાર સહિઅં, પરચખખાઈ, ચઉવિહંપિ, આહારં અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું સહ-સાગારેણુ વોસિરે (ઇતિ).

અથ નમુકાર સહિઅં મુઠ્ઠ સહિઅં.

ઉગ્ગએસૂરે નમુકાર સહિઅં મુઠ્ઠસહિઅં પરચખખાઈ ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું, સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સઠ્ઠ સમાહિય વત્તિયાગારેણું વોસિરે (ઇતિ).

અથ સાઠ પોરિસિનું.

ઉગ્ગએસૂરે નમુકાર સહિઅં પોરિસિ સાઠ્ઠપોરિસિ મુઠ્ઠસહિઅં પરચખખાઈ ઉગ્ગએસૂરે ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું સહસાગારેણું પરચ્છન્નકાલેણું દિસામોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સઠ્ઠ સમાહિ વત્તિયાગારેણું વોસિરે (ઇતિ).

અથ પુરિમુઠ્ઠ અવઢું.

ઉગ્ગએસૂરે નમુકાર સહિઅં પુરિમઠ્ઠ અવઢું મુઠ્ઠસહિઅં પરચખખાઈ ઉગ્ગએસૂરે ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથણા ભોગેણું સહસાગારેણું પરચ્છન્ન કાલેણું દિસા-

મોહિણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિઆગારેણું
વોસિરે (ધતિ).

અથ વિગઈ નિવિગઈનું.

વિગઈઓ નિવિગઈઅ પચ્ચખખઈ અન્નથથણા લોગેણું સહસા-
ગારેણું લેવાલેવેણું ગિહથ્થ સંસકેણું ઉચ્ચિખત વિવેગેણું પડુંચ્ચ
મચ્ચિખએણું પરિક્કા વચિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું વોસિરે (ધતિ).

અથ ઝેઆસણા તથા એકાસણાનું.

ઉગ્ગએ સૂરે નમુક્કાર સહિઅં પોરિસિં સાહુપોરિસિં પુરિમકું
મુહુસહિઅં પચ્ચખખાઈ ઉગ્ગએ સૂરે ચઉવ્વિહંપિ આહારં અસણું
પાણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથથણા લોગેણું સહસાગારેણું પચ્ચન્ન
કાલેણું દિસામોહિણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગેણું સંવસમાહિ
વત્તિઆ ગારેણું એકાસણું ઝે આસણું પચ્ચખખાઈ તિવિહંપિ
આહારં અસણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથથણા લોગેણું સહસાગારેણું
સાગારિ આગારેણું આઉંટણુ પસારેણું ગુરૂ અપ્પલુકાણેણું પારિકાવ-
ણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વતિઆગારેણું પાણુસ્સ
લેવેણુવા અલેવેણુવા અચ્છેણુવા બહુલેવેણુવા સસિથ્થેણુવા અસિથ્થે-
ણુવા વોસિરે. (ધતિ).

અથ આયંખિલનું.

ઉગ્ગએસૂરે નમુક્કાર સહિઅં પોરિસિં સાહુપોરિસિં મુહુસ-
હિઅં પચ્ચખખાઈ ઉગ્ગએસૂરે ચઉવ્વિહંપિ આહારં અસણું પાણું
ખાઈમં સાઈમં અન્નથથણા લોગેણું સહસાગારેણું પચ્ચન્ન કાલેણું
દિસામોહિણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વતિયાગારેણું

એગાસણું પચ્ચખખાઇ તિવિહંપિ આહારં અસણું ખાઇમં સાઇમં
અન્નથથણા લોગેણું સહસાગારેણું સાગરિ આગારેણું આઉંટણુ પસા-
રેણું ગુરૂઅખલુઠાણેણું પરિક્ષાવણિયા ગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવ-
સમાહિ વત્તિયાગારેણું પાણુસ્સ લેવેણુવા અલેવેણુવા અથથેણુવા
ખહુલેવેણુવા સસિથથેણુવા અસિથથેણુવા વોસિરે.

અથ ચઉવિહાર ઉપવાસનું.

સૂરે ઉગ્ગેએ અલત્તકું પચ્ચખખાઇ અઉવિહંપિ આહારં
અસણું પાણું ખાઇમં સાઇમં અન્નથથણા લોગેણું સહસાગારેણું
પારિક્ષાવણિઆગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિયાગારેણું
વોસિરે.

અથ તિવિહાર ઉપવાસનું.

સૂરેઉગ્ગેએ અલત્તકું પચ્ચખખાઇ તિવિહંપિ આહારં અસણું
ખાઇણું સાઇમં અન્નથથણા લોગેણું સહસાગારેણું પારિક્ષાવણિઆ
ગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વતિઆ ગારેણું પાણુહાર
પોરિસિં સાકુ પોરિસિં મુકુ સહિઅં ધરસહિઅં પચ્ચખખાઇ ઉગ્ગેએ
સૂરે પુરિમકું અવકું પચ્ચખખાઇ અન્નથથણા લોગેણું સહસાગારેણું
પચ્છન્ન કાલેણું દિસા મોહિણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સંવ
સમાહિ વત્તિયા ગારેણું પાણુસ્સ લેવેણુવા અલેવેણુવા અથથેણુવા
ખહુલેવેણુવા સસિથથેણુવા અસિથથેણુવા વોસિરે.

અથ ચઉથથ છકૂલતાદિકંનું.

સૂરેઉગ્ગેએ ચઉથથલત્તં અલત્તકં પચ્ચખખાઇ સૂરેઉગ્ગેએ
છકૂલત્તં અલત્તકું પચ્ચખખાઇ સૂરેઉગ્ગેએ અકૂમલત્તં અત્તકું પચ્ચ-

ખખાઈ પાણુહાર પૌરિસિં મુકુસહિઅં પરચખખાઈ અન્નથથણા ભોગે-
ણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિયાગારેણું પાણુ-
સ્સ લેવેણુવા અલેવેણુવા અથથેણુવા ખહુલેવેણુવા સસિથથેણુવા અસિ-
થથેણુવા વૌસિરે.

અથ ગંથસહિઅં આદિ અભિઅહોનું.

ગંઠ સહિઅં વેકુ સહિઅં દિવસહિઅં થિખુગહી સહિઅં
મુકુસહિઅં પરચખખાઈ અન્નથથણા ભોગેણું સહસાગારેણું મહત્ત-
રાગેણું સંવસમાહિ વત્તિયાગારેણું વૌસિરે.

અથ ચૌદ નિયમ ધારનારને દેસાવગાસિકનું.

દેસાવગાસિઅં ઉવભોગં પરચખખાઈ અન્નથથણા ભોગેણું સહ-
સાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિયાગારેણું વૌસિરે.

અથ ચૌદ નિયમ ધારવાની ગાથા.

સચિત્ત દવ વિગઈ વાણુહ તંગોલ વથ્થકુસુમેસુ; વાણુહ સ-
યણુ વિલેવણુ અંભદિસિ નાણુલત્તેસુ ૧

સાંજના પરચખખાણુ.

અથ પાણુહાર દિવસ ચરિમનું.

પાણુહાર દિવસ ચરિમં પરચખખાઈ અન્નથથણા ભોગેણું સ-
હસાગારેણું સંવ સમાહિ વત્તિયાગારેણું વૌસિરે.

અથ ચઉવિહારનું.

દિવસ ચરિમં પરચખખાઈ ચઉવિહંપિ આહારં અસણુપાણુ

ખાઇમં સાઇમં અન્નથ્યણા ભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરે.

અથ તિવિહારનું.

દિવસચરિમં પરચખખાઇ તિવિહંપિ આહારં અસણું ખાઇમં
સાઇમં અન્નથ્યણા ભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમા-
હિવત્તિયાગારેણું વોસિરે.

અથ દુવિહારનું.

દિવસ ચરિમં પરચખખાઇ દુવિહંપિ આહારં અસણું ખાઇમં
અન્નથ્યણાભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિ
આગારેણું વોસિરે.

અથ પરચખખાણુના આગારની ગાથા.

દો ચેવ નમુક્કારો આગારા છચ્ચેવ પોરસિચ્ચે; સત્તવય પુરિમહે
એકાસણુગંમિ અઠ્ઠેવ. ૧ (સત્તગ) ઠાણેસુ અઅઠ્ઠેવય અંબલમિ આગારા;
પંચેવય ભત્તકે છખખાણુ ચરિમ ચતારિ. ૨ પંચચઉરો અભિગ્ગહે નિ-
વીચ્ચે અઠ્ઠનવ આગારા; અખખાઉરણુ પંચચઉહવંતિ સેસેસુ ચતારિ. ૩

હવે છ પ્રકારે પરચખખાણુ શુદ્ધ થાય છે તે ગાથા.

ક્રસિચ્ચં પાલિચ્ચં સોહિચ્ચં તિરિચ્ચં કિટ્ટિચ્ચં આરાહિચ્ચં; જ-
ચનઆરાહિચ્ચં તસ્સમિચ્ચામિ દુક્કંડં. ૧

શ્રીશાંતિનાથાય નમઃ

શ્રીનેમનાથ સ્વામિનો શ્લોકો પ્રારંભઃ

સિદ્ધિ બુદ્ધિ દાતા બ્રહ્માની બેટી, બાલ કુંવારી વિદ્યાની પેટી,
હંસવાહની જગમાં વિખ્યાતા, અક્ષર આપોને સરસતી માતા. ૧
નેમણ કેરો કેહ, શું શલોકો, એક મનથી સાંભલજો લોકો; જંબુદ્રી-
પના ભરતમાં જાણું. નગર સૌરીપુર સરગ સમાણું. ૨ ચહુટા ચો-
રાશી બારે દરવાજા, રાજ્ય કરે તિહાં યદુવંશી રાજા; સમુદ્ર વિજય-
ધર શિવાદેવી રાણી, શીયલેં સીતાનેં રૂપેં ઈદ્રાણી. ૩ તેહ તણી જે
કુખે અવતરીયા, સહસ અઠોત્તર લક્ષણેં ભરિયા; બારો બાટો ને
મીઠો જે આહાર, ગર્ભને હેતેં કીધો પરિહાર. ૪ ઘોર ઘટાને જલધર
ગાજે, સજલ લીલાંબર પુહવી ધિરાજે; વાદલ દલમાં વિજ અખૂકે,
ક્ષણ ક્ષણ અંતર મેહ ટહૂકે. ૫ પૂરણ નદીયેં આવ્યાં છે પૂર, પૂરણ
પૂહવી પસર્યાં અકુર; રતુ મનોહર દાદુરડહકે, ભર્યાં સરોવર લેહેરેં
તે લહકે. ૬ છબી હરિયાંની અજબ છબીલી, નીલે આભરણે ધરતી
રંગીલી; રાગ મહુરની રતુ ભલેરી, અનુઆલી પાંચમ શ્રાવણ-
કેરી. ૭ પૂરણ પસર્યાં પાવસ કાલ, પૂરણ પુહવી પસર્યાં સુગાલ;
મધ્યરાતને પૂરણ માસેં, નેમણ જનમ્યા રાજ આવાસેં. ૮ ચોસઠ
ઈંદ્રને છપજ કુમારી, ઓછવ કરીને ગયા નિજઠારી; થયો પરભાત
રાત વિહાઈ. દાસીયેં જઈને દીધી વધાઈ. ૯ ફરતે કીધું દાસી આ-
ચરણ, અનેક આખ્યાં વસ્ત્ર આભરણ; સોવન થાલ માંહેં રૂપેયા, સવા
લાખ તે આખ્યા સોનૈયા. ૧૦ અતિ આનંદ પામ્યો નરેશ, રાજસભામાં

ક્રીધો પ્રવેશ; પુત્ર જન્મ્યાની નોખત વાજી, નાદે તે રહું અંબર ગાજી.
 ૧૧ બત્રીશ બદ્ધતિહાં નાટિક થાય, ઘેર ઘેર કુંકુમ હાથ દેવાય; દાન
 યાચકને દીધાં અછેહ, જાણો કે પુઠા ઉત્તર મેહ. ૧૨ તોરણ બાંધ્યાં
 ઘરઘર ખાર, ઘર ઘર ગાયે મંગલ ચાર; ખાર દિવસ લગે
 ઓચ્છવ ક્રીધો, લખમી તણો ત્યાં લાહોજ લીધો. ૧૩ અર-
 થ ગરથના ખરથ્યાં ભંડાર, નામ તે ઠંચું નેમકુમાર; દિન-
 દિન વાધે ચંદ્ર વહિતો, કેડને લકે કેશરી જીત્યો. ૧૪ ત્રિવલી
 દેખીને ત્રિભુવન મોહે, ગંગાજમુનાને સરસતી સોહે; નાસા નિરૂપમ
 દીપશિખારી, નયણ પંકજ પત્ર પ્રકાશી. ૧૫ મુહુર્થી ઝોલે અમીરસ
 વાણી, મનમાંહે હરખે શિવાદેવી રાણી; ખાલલીલામાં ખુદ્રિ ભંડાર,
 દેખીને સુરનરનાર. ૧૬ એક દિન નેમજી ખાબર માંહે, નગરીના
 ખ્યાલ જીવે ઉછાહે; કૃષ્ણ તણી જિહાં આયુધશાલા, તિહાં કણે પો-
 હોતા દીન દયાલા. ૧૭ શંખ ચક્ર ને ધનુષ ઉદાર, કોદંડ તાણીને ક્રીધો
 ટંકાર; વલતા સેવક ઈણી પરે ઝોલે, ગોવિંદ વિના એ ચક્ર ન ડોલે.
 ૧૮ ટચી આંગુ ચક્ર ઉપાડયું, ચાક તણી પરે ભલું ભમાડયું; અચક
 ઉભાઈણી પરે ભાંખે, શંખ ન વાજે કૃષ્ણજી પાંખે. ૧૯ હલવેશું
 લઈ શંખ બજાયો, સાતે પાતાલે સરગે સુણાયો; શેષ સલસલીયા
 ધરાતિહાં ધમકી; જરૂખે ખેઠી કામની અખકી. ૨૦ હબક લાગીને હાર
 તિહાં ત્રૂચ્યા, કંચૂક તણા બંધ વિછૂચ્યા; સમુદ્ર જલહલીયા ચઢિયા
 કલ્લોલે, કાયર કંપે ને ડુંગરા ડોલે. ૨૧ હાથી હબક્યા ને અબક્યા
 ઝૂંબર, તેજી ત્રાઠાને ડયા દિક્પાલ; પવણ થંબ્યો ને ધરતી ઘેરાઈ,
 કૃષ્ણજી કહે સુણો બલસમુદ્ર ભાઈ. ૨૨ કોઈક નવો તે વેરી અવત-
 રીયો, મહોટો બલવંત મહર ભરિયો, નાદે અનહદ અંબર ગાજે,
 એહવો તે શંખ કેણે ન વાજે. ૨૩ ત્રિભુવન માંહે કોઈ ન સુજે,

ચક્રી ખારેને ઈંદ્ર અલબ્ધે; જહુનાથને થઈ તે જાણુ, વાત સુણીને થયા હેરાણુ. ૨૪ ધ્રુજે ભૂધર ચિંતે મનમાંચ, રાજકાજ તે મેલ્યા કહેવાય; સુગુણુ સોભાગી સાહસીક શૂરો, એકે વાતે એ નહી અધૂરો. ૨૫ મુઝથી ખલિયો મહાખલ ધારી. મહોટે સોસે તે પડ્યો મોરારી; વલી વલી મનમાં ચિંતે વનમાલી, રાજ્ય અમારૂં લેશે ઉલાલી. ૨૬ ઇણે અવસરે નેમકુમાર, મલપતા આઠ્યા સભા મઝાર; આઘા આવોણુ આદર દીધો, સભા સહુ કોઈ પરમાણુ કીધો. ૨૭ પાણી પસારી શારંગ-પાણી, મુહથી યોલ્યા તે એહવી વાણી; આજ પરખીયેખલ તુમારો, નેમ નમાવો હાથ અમારો. ૨૮ કાચી કાંખજિમ કણચર કેરી, કમલ તણી પરે વાલ્યો કરકેરી. નેમણુ રહ્યા ખાંહ પસારી, જાણે હીંચોલે હીંચે ગિરિધારી. ૨૯ વિઠલ મનમાં જીવો વિચારી, એહ કુંવારો ખાલ પ્રહ્લાચારી; ઇમ ચિંતિને નારી હકારી, છાંટે નેમને ખાંહે પસારી. ૩૦ ભરી ખંડો કેશર કુંકુમે, ગોપી દ્વીચરશું રમત રમે; સત્યભામાને રૂકિમ-ણી રાણી, કહે નેમને એહવી તે વાણી. ૩૧ પરણો રાજુલ રૂપે રઠીઆલી, નારી વિના તે નર કહીયે હાલી; નારીનો રસ તે મહોટો સંસાર, નારી તે અછે નરનો આધાર. ૩૨ પુરૂષની પાસે જો ન હોય નારી, વસ્તુ ન ધીરે કોઈ વ્યાપારી; નારી તે છે રતનની ખાણુ, ઘરણી વડે તે ઘરનું મંડાણુ. ૩૩ મુસકીશું યોલે ગોવિંદરાણી, ખત્રીશ સહસ્સમાં વડી જેઠાણી; પાય પડવું તે દોહેલું જાણી, તે માટે તમે નહાની દેરાણી. ૩૪ જેહશું અપૂરવ પ્રીત ખંધાણી, આજ તે હવે કેમ રહિયે તાણી; ફરી ઉત્તર નેમે ન દીધો, માન્યો માન્યોણુ સહુ કોણે કીધો. ૩૫ યોલ યોલ્યા ને કીધી સગાઈ, લીધાં લગન ને કરી સબાઈ; છપત્ર કુલ કોડી યાદવ મલિયા, તૂરને નાદે સમુદ્રજલ હલીયા. ૩૬ ચઢી

જાનને વાજિત્ર વાળે, જાણે આષાઢો જલધર ગાળે; જુગતે કરીને
 જાદવ ચઢીયા, પ્રથમ ઘાવ નગારે પડીયા. ૩૭ મયગલ માતાને પર-
 વત કાલા, લાખ ખેતાલી સખલ સુઠાલા; છાકેં છક્યાને મહેજરંતા,
 મૂકે સારસી ચાલે મલપંતા. ૩૮ લાખ ખેતાલીસ તેજ પાખરીયા,
 ઉપર અસવાર સોહે કેસરીયા; અચ્છી કચ્છી ને પંચકચ્યાણા, પૂઠે
 પોઠા ને પુરૂષ સવાણા. ૩૯ સમગતે ચાલે ને ચક રહંતા, ચંચલ
 ચપલને ચરણે નાયંતા; સાજ સોનેરી શોહે કેકાણુ, લાખ ખેતાલીશ
 વાળે નિશાણુ. ૪૦ લાખ ખેતાલીશ રથ જે તરીયા, કોડી અડતાલીશ
 પાલા પરવરિયા; નેજા પંચરંગી પંચકોડ જાણું, અઠીલાખ તે દીવી-
 ધર વખાણું. ૪૧ સોહે રાજેંદ્ર શોલહજાર, એકશોએંશી વલી સાથે
 સૂહાર; સાથે સેજવાલાં પંચલાખ વાર, માંહે સુદરી ખેડી દેદાર. ૪૨
 શેઠ સેનાપતિ સાથે પરધાન, લલીલાંતશું ચાલી હવે જાન; ખંદુકની
 ધૂમે સૂર છિપાયો. રજડંખરે અંખર છાયો. ૪૩ ધવલમંગલ ગાયે
 જાનરણી, જાણે સરસતીની વિણારણુજાણી; વાગે કેશરીયે વરઘોડે
 જડિયા, કાને કુંડલ હીરે તે જડીયા. ૪૪ છત્ર ચામર મુકુટ ખિરાજે,
 રૂપ દેખીને રતિપતિ લાજે; જાન લઈને જાદવ સધાવ્યા, ઉગ્રસેનને
 તોરણે આવ્યા. ૪૫ દેખી રાજુલ મનમાં ઉલ્લેસે, અંતર દેખી જેમ
 સમુદ્ર ઉધસે; ઘણા દિવસની રાજુલ તરસી, સજી શણગાર જુએ
 આરસી. ૪૬ અંજન અંજીત આંખો અણીઆલી, વેણી સરલીને
 સાપણુ કાલી; શીશ કૂલને સેંથે સીદ્ધર, મયણુ રાજાતું પસર્યું છે પૂર.
 ૪૭ ગાલે ગીરીને ઝાલ ઝખૂકે, મહલર માતીને નજર ન ચૂકે; નાસા
 નિર્મલ અધર પરવાલી, કેડે થોડીને ઘણું સુકુમાલી. ૪૮ ભૂષણુ
 ભૂષિત સુંદર રૂપ, મુખ પૂરન ચંદ અનુપ; રૂડા રૂપાલા કુચ ઉતંગ,
 કણુસે કસીને કીધાં છે તંગ. ૪૯ હૈયે લાખીણો નવસર હાર, ચરણે

ઝાંઝર રણુજીજીકાર; સજી શિણુગાર ઉભી જરૂખે, નિરખી નેમને મન-
 માંહે હરખે. ૫૦ મહોટા મંડપની રચના અતિ રૂડી, ગાળે વાજિત્ર
 ઉછલે ગૂડી; ભુંગલ લેરીને વાળે નફેરી, જીએ રાજીલ નેમને હેરી.
 ૫૧ ગોખે ચઢીને રાજીલ ભાંખે, દિવસ દોહીલા ગયા તુમ પાખે, કંત
 તેં કાંઈ કામણ કીધું, મન માહરૂં ઉલાલી લીધું. ૫૨ આજ ફરકે છે
 જિમણુરે અંગ, સહીએ થાશે રંગમાં ભંગ; કહે રાજીલ સુણો સાહેલી,
 રખે યાદવ જાએ મુજ મહેલી. ૫૩ પશુ પેખીને પાયો વૈરાગ, મુગતિ
 રમણી શું કીધો છે રાગ; નેમજી પૂરવની પ્રીત પાલીને, એમ છટ-
 કીને છેહ ન દીને. ૫૪ મુગતિ મંદિરમાં આવળે-મલશું, સદા સરવદા
 રમત રમશું; દાન સંવચ્છરી જિનવરેં દીધું, નેમ રાજીલે સંજમ
 લીધું. ૫૫ પૂરવની પ્રીત અવિચલ પાલી, પહોતા મુગતિમાં કરમ
 પ્રબલી; વેગે વિરહની વેદના ટાલી, શિવ મંદિરમાં જાળે સંભાલી.
 ૫૬ શીલપાલે જે ચતુર સુબણુ, નામે તેહને કોડ કલ્યાણુ; ઉદયરત્ન
 કવિ ઇણીપરે ખાલે, કોઈ ન આવે શ્રીનેમનાથને તોલે. ૫૭ ઇતિ
 શ્રીનેમજીનો શલોકો સંપૂર્ણ:.

શ્રીશાલિભદ્રશાહનો શલોકો પ્રારંભ.

સરસતિ માતા કરીને પસાઉ, પાસજી કેરા પ્રણમું હું પાઉ,
 શાલિભદ્રશાહનો કહું શલોકો; લાલ જાણીને સાંભલળે લોકો. ૧ નગર
 રાજગૃહે શ્રેણિક રાજ, મગધ દેશનો એક મહારાજ; રૂડી તેહને છે ચેલણુ
 રાણી, જગમાં જેહની કીરતી જાણી. ૨ તેહ નગરીમાં દામેછે તાળે,
 શેઠ ગૌભદ્ર મહોટો મલાળે; ભદ્રાનામે છે ભારિયા તેહને, જેતાં
 શીલે કો જીતે ન જેહને. ૩ દેઈ મુનિવર ને ખીરતું દાન, સંગમ

ગોવાલો ભાગ્ય નિધાન; આવી ભદ્રાની કુખે અવતરિયો, જાણે મુક્તા ફલ છીપે સંચરિઓ. ૪ પૂર્ણ માસે પ્રસવ્યો તે પુત્ર, સઘલું શોભાવ્યું ધરતું સૂત્ર; અનેક ધરનાં અખ્યાણાં આવે, ચા૩ મોતીએ સહુ વધાવે. ૫ થોકે થોકે તિહાં નાટિક થાય, માના હૈયામાં હરખ ન માય; પિતા આપે તિહાં લાખ પસાય, યાચક જનનાં દારિદ્ર જાય. ૬ કરી ઓચ્છવ શાલિકુમાર, જનકે નામ ત્યાં ધર્યું જયકાર; દિન દિન ચઢતે વેશે તે દીપે, રૂપે જે રતિના નાથને ઝીપે. ૭ બાપે પરણાવી બત્રીશ બાલા, આપે સંયમ લઈ ઉજ માલા; પહોતો સ્વર્ગમાં પુણ્ય પસાયે, અવધિ પ્રયુંજી જોતાં ઉછાહે. ૮ પેખી પુત્રને પ્રેમે ભરાયો, સ્નેહ પૂર્વનો વધ્યો ન સમાયો; મોહનો ખાંધ્યો તે માનને મેટી, પિતા પઠાવી તેત્રીશ પેટી. ૯ જોઈયે જેહુ જેહુ લોગ સજાઈ, તે તો મોકલે સુરતે સદાઈ; મેવા મીઠાઈ માણિક મોતી, એક એકથી અધિક ઉઘોતી. ૧૦ નિત્ય નિત્ય નવલા નેહે તે પૂરે, હેતે કરીને રહે હજૂરે; આપે મંદિર કુંભી પરવાલે, ખિલમાં કસ્તૂરી વહે જિહાં ખાલે. ૧૧ ભૂષણ નિર્માલ્યે ભરાયે ફૂવો, યુગતિ વૈભવની નવલીયે જૂઓ; લોગી શાલિભદ્ર સરિખો ભૂપાઠે, નર જોતાં શુનાવે કો દષ્ટે. ૧૨ તાજી ઠકુરાઈ જાણીને તેહવે, રતન કંબલના વેપારી એહવે; શ્રેણિક રાજને દરબારે આવ્યા, ફેરો પડ્યો ને કાંઈ ન ફાવ્યા. ૧૩ સઘલે સેહરે તે ધરધર ફરિયા, કંબલ કોણે તે હાથે ન ધરિયા; રતન કંબલ શોલે તે લીયે, ભદ્રા વહુરોને વેચીને દીયે. ૧૪ વિશ લાખ ત્યાં સોનૈયા વા૩, દીધા ગણીને તેહને દીદા૩; લઈ સોનૈયા વેપારી વલિયા, મનના મનોરથ તેહના ફલિયા. ૧૫ ચેલના રાણીની ચિંતા જાણીને, તેડી વ્યાપારી કહે તાણીને; કરી સપાડા કંબલ કાજે, શ્રેણિક રાજ ભરી સમાજે. ૧૬ નૃપને વ્યાપારી કહે શિરનામી, શાને સપાડા

કરે છે. સ્વામી; કંબલ શોલે તે ભદ્રાચે લીધા, વેગે વિશલાખ દીનાર દીધા. ૧૭ મનમાં વિચાર્યું શ્રેણિક મહારાજે, વાણીચે લીધા વ્યાપાર કાળે; એમ ચિત્તિને એક મંગાવે, ખાલે નાખ્યો તે ખબર પાવે. ૧૮ વાત મેહોલમાં તેહ વંચાણી, કહે રાજને ચેલણા રાણી; ઇહાં તેડી તે વણિક્ અનૂપ, જોઇયે કહેવું છે તેહનું રૂપ. ૧૯ તુરત મહારાજ તેહને તેડાવે, ભેટ લઇને ભદ્રા તિહાં આવે; ભદ્રા આવીને ભૂપને ભાંખે, સ્વામી સાંભલો રાણીની સાખે. ૨૦ ઘણું સુહાલો શાલિકુમાર, હુમ્મ થાયે એ કોશ હુજર; ન લહે રાતને દિવસ નૂર, કિહાં ઉગે કિહાં આથમે સૂર. ૨૧ નિપટ નાબુક છે તેહ ન્હાનડીઓ, કયારે કેહની નજરે ન પડીયો; તે માટે તમો લાજ વધારો, પ્રભુજ અમારે મંદિર પધારો. ૨૨ પૂરે માવિત્ર છોડનાં લાડ, સ્વામી તેમાં શોપાડ સપાડ; ઇમ સુણીને શ્રેણિકરાય, પ્રધાન સાહમું જોયું તે ઠાય. ૨૩ અભયકુમાર તવ કહે એમ, પ્રભુ તુમ ઘરે આવશે પ્રેમ; ભદ્રા ભૂપને પાય લાગીને, સાત દીવસની અવધ માગીને. ૨૪ શીખ લઇને ભદ્રા સધાવી, રૂડી મેહોલની રચના રચાવી; પરિકર લેઇને નૃપ ભાંભસાર, પહોતા શાલિભદ્ર શેઠને ખાર. ૨૫ વેગે આગલથી ચાલ્યા વધાઉ, ખરી ભાંખે જઈ ખબર અગાઉ; જોયે જમાડી હરખ ઉપાઈ, વાડ તેહને દીધી વધાઈ. ૨૬ મેહોલની રચના જોતાં મહારાય, અચરિજ પામીને માનશું અકુલાય; અહો અહો હું શું અમરાપુર આયો, બ્રાંતિયે ભૂલ્યો ને ભેદ ન પાયો. ૨૭ જિમતિમ કરીને ઘીજી ભૂઈ જાય, ત્રીજે માલે તો દિગ્ મૂઠ થાય; જોયે ઉચું ને નયણને જોડી, જાણે કે ઉચ્યા સુરજ કોડી. ૨૮ સહુ સાથને ખેસાડી તિહાં, ભદ્રાજઈ ભાંખે પુત્ર છે જિહાં; શ્રેણિક આવ્યા છે મેહોલ મઝારી, વેગે તિહાં આવો તજીને નારી. ૨૯ ગેલે ગુમાની કહે તે ગાજી, મુજને તમોશું

પુછાઈ માણ; શ્રેણિક લઈને વખારે ભરો, લાલે લોલે વલીદેયોને વરો. ૩૦ તિહારે માતા કહે ન લહે તુંટાણું, સુતણ શ્રેણિક નહી કર્યાણું, મગધ દેશનો મોહોટો છે રાય, આણુ એહની લોપી ન જાય. ૩૧ એહવું સુણીને કુમાર આલોચે, સાંસે પડયો તે મનમાંહે શોચે; માહેરે માથે પણ જો છે મહારાજ, તજશું તોસહી લોગ-એતાજ. ૩૨ એમ ચિંતિને મુજરોતે આયો નૃપને નમીને મહોલ સધાયો; લોજન કરીને શ્રેણિક ભૂપ, કોડે ઘરેણાનો જોઈને રૂપ. ૩૩ માનગાલીને મંદિર ગયો, શેઠ સંયમનો રાગી તે થયો; નિત્યે એકેકી પરિહરી નારી, પ્રેમદા સાસુને જઈ પોકારી. ૩૪ માનિ મહિલાના સુણી વિલાપ, જોરે તેણે ત્યાં દીધો જખાપ; રાગે રમણીને રેખન ખલીયો, જો જો ધન્નો હવે કેઈ પરે મલીયો. ૩૫ નામે સુભદ્રા ધત્તા ઘરે જાણું, શાલિભદ્રની ખહિન વખાણું; વેણી સ્વામીની સમારે સાહી, તેણે અવસરે સાંભર્યાં લાઈ. ૩૬ આંખે આંસુકાં આળ્યાં તે સાંસે, પડ્યા બિઠૂટી પીઉને વાંસે; ધન્નો દેખીને પૂછે તે ધીર, નયણે વઘૂટાં કહો કેમ નીર. ૩૭ દીસે આજતું ઘણું દીલ-ગીર, શાલિભદ્ર સરખો તાહરે છે વીર; વનિતા આઠમા મુજને તું વહાલી, ચોક્કર આંસુની ધારો કિમ ચાલી. ૩૮ વલતી ખોલી તે મેહેલી નીસાસો, તુમે સાંભલો એક તમાસો; આળ્યો શ્રેણિક તિહાંથી નિર-ધારી. અંધવ તજે છે એકેકી નારી. ૩૯ ખત્રીશ દહાડે ખત્રીશે તજશે, પછી સાધુના પંથને ભજશે; લોચ કરશે તે સાંભરી વેણ, આંખ્યો ભરાણી આંસુયે તેણ. ૪૦ ધન્નો ખોલે તવ સાહસ ધીર, તાહરે શા-લિભદ્ર એકજ વીર, તેણે ખરખરો એ નહી ખોટો, પણ તુજ ણાંધવ કાયર મહોટો. ૪૧ ભૈરવ જાપતો ખસતી શી ભરવી, લેવી દીક્ષા તો દીલ ન કરવી; એમ સુણીને અબલા તે જખે, સ્વામી કાયર તે વા-

ણીયો કંપે. ૪૨ પણ તુમે તો સૂરાપૂરા છે, પગરખે હવે માંડાળ
 પાછો. કામની તજવાનો કહો છો જો ઠાઠ, એક વારે તો તજે જે આઠ.
 ૪૩ સ્વામી સંયમની વાત છે સહેલી; દુષ્કર આદરતાં ખરી છે દોહેલી;
 શીખ દેવાને સહુ સજ્જ થાય, તુમને વંદું જો ત્રીયા તબાય. ૪૪ ભારે
 ભાઈનું તાણી તે પાસું, હલવો પાડવા કીધું જો હાંસુ; તો મેં આઠે
 ને મેલી ઉલાલી, વચન મ કહીશોં કામની વાહાલી. ૪૫ પીઉળ હ-
 સતાં મેં એહવું એ ભાંખ્યું, તુમે હૈયામાં ગાંડીને રાખ્યું; દિલ ખેં-
 ચીને છેહન દીજે, અબલા જાતિનો અંત ન લીજે. ૪૬ તરૂણી હસતાં
 શું તમે તો કહું, પણ અમે તો સાચું સદ્દહું; સાચી બહેન તું શાલિ-
 ભદ્ર કેરી, ફેકટ વચન મ કહેશો હવે ફેરી. ૪૭ સંજમ લેવાને તે સજ્જ
 થઈ, ધન્નો શાલિભદ્ર યોલાવ્યો જઈ; ઉઠ આવસુ ! હું થયો આગે;
 મહાવીર પાસે જઈ મહાવ્રત માગે. ૪૮ ધન્નો શાલિભદ્ર સંયમધારી,
 થયા વિષયની વાસના વારી; ભદ્રા પુત્રને વોરાવી રલીયાં, વહુયર
 લેઈને મંદિર વલીયાં. ૪૯ વીર સાથે તે દેશ વિદેશે, વિચરે વૈરાગી
 સાધુ સુવેષે; તપ કરીને દુર્ગલતને, ખાર વરષને અંતે તે બને. ૫૦
 આવ્યા રાજગૃહી નયરી ઉધાને, માસ ઉપવાસી વધતે તેવાને; આ-
 હારને કાળે વીર આદેશે, પહોતા ભદ્રાને તેહ નિવેશે. ૫૧ આંગણ
 આવ્યા પણ એલખ્યા નાંહી, તત્ક્ષણ પાછા વલીને ઉછાહી; ખીલ વા-
 રતા પહોતા તે ખારે, તો પણ કેણે ન એલખ્યા નારે. ૫૨ પાછા વલીને
 વહે છે વાટે, મલી મહીયારી માથે લઈને માટે; દહી વોહોરીને તેહ
 ને હાથે, મુનિવર વિમાસે તે મન સાથે. ૫૩ વચન વીરનું અલિક ન
 થાય, જો આજગતી ફેરી મંડાય; મહારી માતાને વાંઝણી બાણો,
 આજ મલે છે એહ ઉખાણો. ૫૪ જિનની પાસે જઈ પૂછે તે જેહવે,
 વીરે આગલથી યોલાવ્યા તેહવે; સુણો શાલિભદ્ર સાધુ તમારી, માત

પૂરવની એહ મહીયારી. ૫૫ એવું સાંભલતાં આંવ્યો વૈરાગ, અણ-
 સણ લેવાનો થયો તિહાં રાગ; ગિરિ વૈભારે ગુરને આદેશે, લઈ અ-
 ણસણ પાલે વિશેષે. ૫૬ આવી ભદ્રા તિહાં આંસૂડાં જરતી, વિધવિધ
 ભાતિના વિલાપ કરતી; સાથે લીધી છે વહુયર સઘલી, દુઃખે ટલી
 છે તેહની ડગલી. ૫૭ શિક્ષા ઉપરે દેખી સંથારો, નયણે વિધૂટી ની-
 રની ધારો; ભદ્રા ભાંખે છે પુત્ર હું ભૂંડી, હૈયે શુનીને દુઃખની છું
 હુંડી. ૫૮ સુત પેટનું પાપણીયે સહી, આંગણુ આંવ્યો પણુ ઝોલ-
 ખ્યો નહી; હા હા મુજને એ પડ્યો વરાંસો, સારો અવતાર રહેશે એ
 સાસો. ૫૯ હા હા હાથે મેં આહાર ન દીધો, આંવ્યો અવસર અ-
 ફલજ કીધો; ભદ્રા પુત્રને એવું ત્યાં ભાંખે, કાંઈ વિસાર્યા અવગુણુ
 પાખે. ૬૦ તુજ વિના તો સુના આવાસ, અમને થાય છે ઘડી છ
 માસ; હસી ઝોલે જો વચન વિચાર; અમને સહીતા થાએ કરાર. ૬૧
 માતા જાણીને જુઓ જો સાહસું, પુત્ર તિહારે હું સંતોષ પામું;
 શાલિભદ્રને ધન્નો વારે છે, એ તો આપણને પાપેભરે છે. ૬૨ સા-
 હસું જોશે તો અવતાર કરશે, પડશે કંદમાં પાછા જો કરશે; દિલ
 શું માતાને દિલગીર દેખી, સાધુ ધન્નાની શિખ ઉવેખી. ૬૩ જોયું
 શાલિભદ્રે આંખ ઉઘાડી, ત્યારે રલીયાત થઈને માડી; અંશુક વડે તે
 આશુડાં લહોતી, વંદી વહુઅરશું મંદિર પહોતી. ૬૪ ધન્નો પાધરો
 મુગતે ગયો, એક અવતારી શાલિભદ્ર થયો. પહોતો સર્વાર્થસિદ્ધ વિ-
 માને, સેવક સ્વામીપણું નથી જે થાને. ૬૫ સંવત્ સતરશે સિત્તેરા
 વરશે, માગશિર શુદ્ધી તેરશે હરખે; ઉદયરતન કહે આદ્રજ માંહે, એહ
 શલોકે ગાયો ઉચ્છાહે. ૬૬ ઇતિ શ્રીશાલિભદ્ર શલોકો સંપૂર્ણ:.

અથ શ્રીભરત બાહુબલનો શલોકો પ્રારંભ.

પ્રથમ પ્રણમું માતા ધ્રુવાણી, તૂઠી આપે અવિરલ વાણી; ભરત બાહુબલ ભાઈ સજ્જેડે, કહીશું શલોકો મનને કોડે. ૧ નાભી રાબને કુલે નગીનો, પ્રથમ તીર્થકર રૂપલ ઉપનો; શો પુત્ર તેહના સમરથ બાણું, ભરત બાહુબલ ભલા વખાણું. ૨ આયુધશાલાએ ચક્ર ઉપનો, મન તે હરખીઈ ભરત ભૂપનું; ચક્ર પૂજીને કરી ચઠાઈ, દીધા દેરા તે જંગલમાં બાઈ. ૩ સૈન્યાં લઈને સખલ દીવાળે, વિવિધ જાત તિહાં રણતૂર વાળે; ચક્ર અતુલબલ આકાશે હાલે, ભરત સૈન્યાસું પુંઠે તે ચાલે. ૪ પૂરવ આદિને ઉત્તર અતે, આણુ મનાવી ચક્રી બલવતે; સાધ્યા ષટ્ ખંડ કમલ અપાર, વરશતે વાટ્યા સાઠ હબાર. ૫ ગંગા સિંધુને સાધી સરિતા, પછી મલેછના દેશ તે જીત્યા; સેના લેઈને ભરત સધાવ્યા, સાધી ષટ્ ખંડ અયોધ્યાએ આવ્યા. ૬ નગરીનાં લોક સામાં તે આવે, મોતીયે થાલ ભરીને વધાવે; વાળે વાજિત્ર ભૂંગલ ભેરી, શેરીયે ફૂલડાં નાખે છે વેરી. ૭ યાચકજન તો કીરતિ બાલે, કોઈ ન આવે શ્રીભરતને તોલે; દિન દિન દોલત વાધે સવાઈ, ખી-બાની નહિં તેવી અધિકાઈ. ૮ અનુક્રમે કીધો નગર પ્રવેશ, ચક્રને આચ્છવ માંડયો નરેશ; ચક્ર તે રહું આકાશુ ભમે, આયુધશાલાએ આવે નહીં કિમેં. ૯ સહુ મલીને મનમાં વિમાસે, શામાટે રહું ચક્ર આકાશે; સુણો સાહિબ કહે સેનાની, ભાઈ તુમારો એક શુમાની. ૧૦ બાહુબલ નામે મહાબલધારી, તેહ ન માને આણુ તુમારી; હઠ માંડીને રહ્યો હઠીલો, છત્રપતી છોગાલો છેલ છબીલો. ૧૧ અવલોને એ મહા અભિમાની, સેવા કીધી છે પહેલા સાધુની; અજિત અતુલ બલ તેણે તે બલિઓ, બલમ જોધ્યો સંગ્રામે કલીઓ. ૧૨ અનમી

તે કેહની આણુ નમાને, પ્રાકમે પૂરો પ્રબને પાલે; એહવી તે સુણી
વાત અદ્ભુત, લેખ લખીને મોકલ્યો દૂત. ૧૩ દૂત તેહવે ભરત
આદેશે, વેગે તે પોહોતો બાહુબલ દેશે; કાગલ આપીને કહે કર
જેડી, વેગે તેડયા છે ચાલો તેણે દોડી. ૧૪ કાગલ વાંચીને ચઢ્યો તે
કોધ, દૂત પ્રત્યે કહે વચન વિરોધ; કુણુ ભરત તેડે છે અમને, નથી
ઓલખતા પૂછું છું તમને. ૧૫ દૂત કહે છે ભાઈ તુમારો, ભરત
ચકવત્તી સાહેબ હમારો; આયુધશાલાએ ચક ન આવે, તેણે કરીને
તમને બોલાવે. ૧૬ કરી અસવારી વેગે સધાવો, તિહાં આવીને શીશ
નમાવો; નાવો તો કરો યુદ્ધ સન્નઈ, માંહોમાંહે મઢી સમજે બે ભાઈ.
૧૭ ભરત ચકવત્તી પટ ખંડ લોગી, અભિમાન સહુના રહ્યો આરોગી;
તે આગલ શું ગભું તમારું, તે માટે કહું માનો અમારું. ૧૮ ઈમ
નિસુણીને બાહુબલ જાંપે, મુઝ આગે તો ત્રિભુવન કાંપે; ચઢ્યો કોધને
દંતજ કરડે, હોઠ કરડે ને મૂછ જ મરડે. ૧૯ એહવો તે કુણુ ભૂલો
છ મારી, જેહ તડોવડી કરે હમારી; કહે બાહુબલ ચઢાવી રીસ,
કરું યુદ્ધ પણુ ન નામું શીશ. ૨૦ વેગે ખીજીને દૂત તે વલિઓ,
અનુકમે ભરતને આવી તે મલિઓ; ભરતને જઈ દૂત તે ભાંખે,
આણુ ન માને કટકાઈ પાખે. ૨૧ સુણી વાતને માની તે સાચી,
ચડાઈ કરવા ભેરી તે વાજી; હાથી ઘોડાને રથ નિશાણુ, લાખ ચોરાશી
તેહનું પરિમાણુ. ૨૨ રથ લઈને શસ્ત્ર તે ભરિયાં, ધવલા ઘોરીડા
ધિંગ ભેતરિયા; સાથે છનું કોડ પાલા પરવરિયા, નેજા પચરંગી દશ
કોડ ધરિયાં. ૨૩ પૂરા પાંચ લાખ દીવી ધરનાર, મહીપતિ મુગટાલા
ખત્રીશ હબર; શેષ તુરંગમ કોડ અઢાર, સાથે વ્યાપારી સંખ ન
પાર. ૨૪ સવા કોડ તે સાથે પરધાન, મહોટી નાલનું તેર લાખ
માન; સાથે રસોઈઆ સહસ ખત્રીશ, લશકર લઈને ભરત ચકીશ.

૨૫ લશકર લઈને ચક્રવર્તી ચઢીયો, સાહમો આવીને બાહુબલ અડિઓ; તેના કટકનો પાર ન બાણું, યમ રૂપી તે ચોદ્ધા વખાણું. ૨૬ નીશાણે ઘાવા દેઈ પરવરીયો, સૈન્ય લઈને સાહમો ઉતરીયો; કહે બાહુબલ ભરતને જઈ, તાહરી તો શુદ્ધ શા માટે ગઈ. ૨૭ સગાભાઈશું એમ ન કીજે, શિક્ષિ પામીને છેહ ન દીજે; જાતે દાહાડે જોડે વિભાસી, પર પોતાનો ન હોવે સહવાસી. ૨૮ અંગ વિના તે ડાગ ન વાજે, ભાડુતે રાખી ભીડ ન ભાંજે; ઘર ન વશે પુત્ર પીયારે, સુખ ન લહિયે ભૂત હિયારે. ૨૯ તેં તો અવગણ્યા ભાઈ અઠ્યાણું, યતિ થયા તણ તે આણું; તાતે લોભીયો તુજને વિચારી, તેણે તે લીધું સંચમ ભારી. ૩૦ તાહરે પાપે તે નાશીને છૂટા, ઘણું અઘટતું કીધું તેં જુઠા; કરતુક તાહરાં કહેતાં હું લાભું, મુજવડે તું પદ ખંડ ગાભું. ૩૧ તુજને જોડે ન જરે જો ફેરી, વાર ન લાગે નાખતાં વેરી; કૂલ દડો લઈ કોમલ હાથે, વઢવું સોલેલું ચૂડાડી સાથે. ૩૨ એ નહી એહવા છાકમ છોલા, ચાહે ચિત્તથી ભૂત મલોલા; હાક મારું તો પર્વત કાટે, લાજ રાખું છું અંધવ માટે. ૩૩ ટચી આંગડીયે મેરને તોલું, તાહરો કટક લઈ સમુદ્રમાં ઓલું; પણ રાખું છું લાજ પિતાની, વાત વડી કહું બાલપણાની. ૩૪ ગગને ઉગદ્યો ગિંદુકરીને, પાછો પડતો તું ધર્યો મેં પ્રીતે; ચરણે ચાડીને ફેરવ્યો તુજને, પવનેં જિમ ફેરે દેઉલધ્વજની. ૩૫ વડી ફેરવ્યો પાવક વ નમે, જિમ નલરાજને જૂવટ જગમે; બાલપણને રૂંડાં સંભારી, ગર્વતે કરજો પછી વિચારી. ૩૬ ભરત સાંભલજે સાચું હું ભાખું, હવે કેહની લાજ ન રાખું; બાલપણાની રમત નાહી, હવે ખાંધી છે બકરી કાઠી. ૩૭ એમ કહીને રણવટ રસીયો, ધનુષ લઈને સાહમો તે ધસીયો, ઉમટ્યો ધૂમાડો પ્રગટી જલ, બાહુબલે

તિહાં અલી કરવાલ. ૩૮ આંધી હથીયાર સાહમો તે આળ્યો, પ્રથમ તુંકારે ભરત બોલાળ્યો; કાંઈ હણાવે સુભટની ઘાટા, આપણ કીજે યુદ્ધ બે કાટા. ૩૯ કોઈ બીજાનું ઇહાં નહીં કામ, ફેકટ બીજાનાં ફેકટો કાં ઠામ; ચઢીયે આપણે અવધજ રાખી, સુર નર કોડી કર્યાં તિહાં સાખી. ૪૦ બેહુને શરીરે રહ્યાં બેહુપાસા, તિહાં સુર નર જોવે તમાસા; ભરત બાહુબલ અધિક દીવાળે, બેહુને શિરછત્ર સુકુટ બિરાળે. ૪૧ ભરત બાહુબલ સાહમાં બે ભાઈ, શશિ રવિ સરિખા રહે ચિર થાઈ; નિરખી સુરનર રહે સહુ અલગા, દષ્ટિયુદ્ધમાં પ્રથમજ વલગા. ૪૨ નયણાશું નયણાં મેલીને જૂએ, ભરતની આંખે આંશુ તે ચૂએ; જિમ ભાદરવે જલધર ધારા, બાણે કે ત્રુટા મોતીના હારા. ૪૩ હાર્યો ભરત ને બાહુબલ જીત્યો, ત્રિભુવન માંહે થયો વદિતો; બોલે બાહુબલ બંધવ પ્રીતે, બીજું યુદ્ધ કીજે શાસ્ત્રની રીતે. ૪૪ નરહરિ નાદ ભરતે તિહાં કીધો, શબ્દ તે સઘલે થયો પ્રસિધ્ધો; રણની ભૂમિલગેં રહ્યાં તે ગાજી, ગયવર ગહ-ગહ્યા હણ હણ્યા વાજી. ૪૫ ગડ ગડ ગાજે બાહુબલ વેગે, હરિનાદ કીધો તિહાં તેગે; દશેા દિશ પૂરી નાદને છંદે, ત્રિભુવન કંપે તેહને છંદે. ૪૬ સમુદ્ર જલ હલ કલ્લોલે ચઢિયા. બાણે ત્રિભુવન એકઠા મલિયા; હાથી હલહલિયા હયવર હણ હણિયા, નાદ સુણીને સુર-નર રણજણીયા. ૪૭ ભીમ ભુવન થયું તે જિહારે, ભરત વિમાસે મનમાંહે તિહારે; એહ અતુલી બલ મહાબલ પૂરો, એહ સમોવડ બીજો નહી શૂરો. ૪૮ જાતે દાહાડે દેશવટો દેશે, રિદ્ધિ અમારી ઉલાલી લેશે; ભરતને મોઢે ઢલી તિહાં શાહી, બોલે બાહુબલ સાંભલો ભાઈ. ૪૯ ભૂજ યુદ્ધ કીજે હવે ભારી, અમે નમાવું બાંહ તુમારી; એમ સુણીને ભરત ભૂનાથ, વેગે પસાર્યો પોતાનો હાથ. ૫૦ બાહુ-બલવંતો ભુજબલ બાંહ, ષટ્ અંડ પૃથવી ઝાલે ઉચ્છાહ; કમલ તણી

પરે આહુબલ વાલે, તસ ભુજ નવવલ્યો ભરત ભૂપાલે. ૫૧ વાડ હૈયા માંહે મત રાખો બાકી, ચોથું મુષ્ટિ યુદ્ધ કીજે હવે તાકી; મહોકમ મૂઠી ભરતે ઉપાડી, આહુબલ માથે દિયે પછાડી. ૫૨ મૂઠીને ભારે શિથિલ થયું અંગ, ભરતના મનમાં વાધ્યો ઉછરંગ; આહુબલ મન-સાથે વિચારી, મૂઠી ઉપાડી હૈયામાં મારી. ૫૩ મૂઠીને મારે ભરત લડથડીયો, ભમરી ખાઈને ભૂયેતે પડિઓ; ચઢી રીશને મૂઠ ચમ-ચમે, જેમ દુહાણો વિષધર ધમ ધમે. ૫૪ ઠામે થઈ ભરતે હાથ ઉપાડ્યો, મારી મૂઠ ને ભૂયે તે પાડ્યો. ઠાંચણુ લગે ઘાડ્યો ધરતિ માંહિ, જાણે આરોગ્યો ખીલો જગમાંહિ. ૫૫ સુરતે ઉઠ્યો આપ સંભાલી, ભરતને રીશે માર્યા દંડ ઉલાલી; ઘાડ્યો ધરતીમાં કંઠ પ્રમાણુ, કાયર કંપેને પડ્યું લંગાણુ. ૫૬ ચકીતું સૈન્ય થયું તે અંખું, ભરત વિમાસે લાગ છે વાંકું; આહુબલ કટકે વાણંત્ર વાજે, વીત શોકા થઈ સુભટ વિરાજે. ૫૭ ઉઠ્યો તે આપ ધરા ધંધોલી, કોધે તે રહ્યો ચકને તોલે; ભરત ચકને આગના આપી, આહુબલ માથું લાવજે કાપી. ૫૮ આહુબલ મનમાં એમ વિમાસે, ધીગ્ બોલી ને પછી વિમાસે; શું કુખે આંચો ભરત પાપી, ન્યાયની રીત નાખી ઉથાપી. ૫૯ મૂઠી તોલીને રહ્યો તે જેહવે, જલ હલ ચક આંચું તે તેહવે; વેગે વલિયો તે વાંદીને પાય, ગોત્રમેં ચક ન ચાલે ક્યાંય. ૬૦ ચઢ્યું કલંક ચિતે ઇમ ચકી, મુઝથી ન્હાનો પણ મહોટો એ ચકી; ભરત રહ્યા હવે હાથ ખંખેરી, એહની મૂઠીની ગત અનેરી. ૬૧ દીન હીણો ભરતને જાણી, આહુબલ બોલે તે એહવી વાણી; ભરત ન મારું ભાઈ સલૂણો, માનવ માથું કોઈ મધૂણો. ૬૨ મૂઠીને મનમાં આણી આલોચ, મસ્તકે દાઈ કીધો તે લોચ; આહુબલ થયો તે સાધ વૈરાગી, સુરનર પૂજે

પાય તે લાગી. ૬૩ દેવ હુંદુલિ આકાશે વાળે, ફૂલની વૃષ્ટિ થઈ ચિંહુ પાશે; મનથી મેલી વિષય વિકાર, ધન ધન જંપે સુર નર નાર. ૬૪ કર્મ અપાવી કેવલ પામું, લઘુ ભાઈને શિશ ન નામું; કાઊસગ્ગ કરી કર્મ નિકંદું, પછી જઈને જિનવર વંદું. ૬૫ ઈમ ધારી વનમાં કા- ઉસગ્ગ રહે, વર્ષાકાલે તે કર્મને દહે; કુંજર ચઢી કેવલ કેમ લાહિયે, ઝેનને વચને ખૂઝ્યો તે હૈયે. ૬૬ પગ ઉપાડ્યો કેવલ પામ્યું, જઈને જિનવર મસ્તક નામ્યું; ભાઈ નવાણું એકઠા મલિયા, મનના મનો- રથ સઘલા તે ફલિયા. ૬૭ એક વર્ષ કાઉસગ્ગ રહ્યા, વાચા પાલી ને મુગતે તે ગયા; ઉદય રતન કહે વચન વિલાશ, બાહુબલ નામેં લીલ વિલાસ. ૬૮ ઇતિ.

અથ શ્રીશંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો શતોકો પ્રારંભ.

માત ભુવનેશ્વરી ભુવનમાં સાચી, જેહની જગતમાં કીરતિ જાચી; દેવી પદમાવતી ધરણેંદ્ર રાણી, આપો શુભ મતિસેવક જાણી. ૧ પાશ શંખેશ્વર કેરો શતોકો, મન ધરીને સાંભળજે લોકો; દેશ વઢીયાર માંહે જે કટ્ટે, કલિકાલ માંહે જલમ પ્રગટયો. ૨ જરાસં- ધને જાદવ વઢીયા, બાંધી મોરચા દલ ખેહુ લડિયાં; પડે સુભટને કાન્નુમ રડાય, કાયર કેતાં તિહાં નાશીને જાય. ૩ રાગ સિં- ધૂયે સરણાઈ વાળે, સુણી સુભટને શૂરાતન જાળે; થાયે જુદને કોઈ ન થાકે, ત્યારે જરાસંધ છલ એક તાકે. ૪ છપત્ર કુલ કોડી જાદવ કહિયે, એક એકથી ચઢીયાતા લહિયે; પ્રાણુ આપે પણુ પાછા ન લાગે, એક મારે તો એકવીશ જાળે. ૫ વઢતાં એહુવો અંત ન આવે, કડું કપટ તો રામત કાવે; એમ ચિંતિને મહેલી તિહાં જરા, ઢલિયું જાદવનું સૈન્ય તિહાં ધરા. ૬ જરા લાગી

ને જાદવ તિહાં ઢલિયા, નેમ કૃષ્ણને જલભદ્ર બલિયા; ત્રણ પુરૂષને જરા લાગી, કહે નેમને કૃષ્ણ પાય લાગી. ૭ એહવો કોઈ કરો ઉપાય, જેણે જરા તે નાશિને જાય; કહે કૃષ્ણને નેમકુમાર, કરો અઠમ તપ ચોવિહાર. ૮ પહેલાં ધરણેંદ્ર તમે ઉપાસો, તેહને દેરાશરે દેવ છે પાસો; તેહ આરાધો આપશે ણિંબ, સરશે આપણો કામ અવિલંબ. ૯ મુખથી મહોટો જોલ ન ભાંખું, ત્રણ દિવસ લગે સૈન્ય હું રાખું; જિનવર ભક્તિનો પ્રભાવ ભારી, થાશે સઘલિ વિધ મંગલકારી. ૧૦ ઈંદ્રે સારથિ માતુલિ નામે, મહેલ્યો જિનવરની ભક્તિને કામે; આસન મારીને દેવ મોરારી, અઠમ કરીને બેઠા તિણે ઠારી. ૧૧ તૂઠો ધરણેંદ્ર આપે શ્રીપાસ, હરખ્યા શ્રીપતિ અતિ ઉલ્હાસ; નમણ કરીને છોટે તેણીવાર, ઉઠ્યું સૈન્યને થયો જ્યકાર. ૧૨ દેખી જાદવનો જલમ જોરો, જરાસંધનો ત્રુઓ તિહાં તોરો; ત્યારે લેઈને ચક્રી તે મેલ્યું, વંદે કૃષ્ણને આવી તે પહેલું. ૧૩ પછી કૃષ્ણને હાથમાં બેહું, જરાસંધને શાલ તો પેહું; કૃષ્ણે તે મેલ્યું તિહાં ફેરી, જરાસંધને નાખ્યો તે વેરી. ૧૪ શીશ છેલુંને ધરણી તે ઢલિઓ, જ્યજ્ય શખ્દ તે સઘલે ઉછલિઓ; દેવ હુંહમિ આકાશે વાજે, ઉપર કૂલની વૃષ્ટિ બિરાજે. ૧૫ તુમે વાસુદેવ ત્રણ ખંડ લોકતા, કીધા ધર્મના મારગ મુગતા; નયર શંખેશ્વર વાસ્યું ઉમંગે, થાપી પાસની પ્રતિમા શ્રીરંગે. ૧૬ શત્રુ છતીને સોરઠ દેશે, દ્વારિકા નગરીમાં કૃષ્ણ નરેશે; પાલે રાજ્યને ટાલે અન્યાય, ક્ષાયક સમકિત ધારી કહેવાય. ૧૭ પાશ શંખેશ્વર પ્રકટ મહ્લ, અવનિ માંહે તું એક અવલ; નામ તાહરું જે મનમાંહે ધારે, તેહનાં સંકટ દૂર નિવારે. ૧૮ દેશી પરદેશી સંધ જે આવે, પૂજા કરીને ભાવના ભાવે; સોના રૂપાની આંગી રચાવે, નૃત્ય કરીને આંગી કેશર ચઢાવે. ૧૯ એક મને જે તુમને આરાધે, મનના મનોરથ સઘલા

તે સાધે; તહારા જગતમાં અવદાત મહોટા, ખરો તુંહીજ ખીજ સર્વ
જોટા. ૨૦ પ્રતિમા સુંદર શોભે પૂરાણી, ચંદ્ર પ્રભૂને વારે ભરાણી; ઘણે
સુરનરે પૂજ્યા તુજ પાય, તેહને મુગતિના દીધા પસાય. ૨૧ ઓગ-
ણશાઠને ઉપર શત વરસે, વધશાખ વદિ છઠીને દિવસે, એહ શલોકો
હરખે મેં ગાયો, સુખ પાયો ને દુરગતિ પલાયો. ૨૨ નિત્ય નિત્ય નવ-
લી મંગલ માલા, દિન દિન દીજે દોલત રસાલા; ઉદય રત્ન કહે પાસ
પસાયે, કોડિકટ્યાણુ સન્મુખ થાય. ૨૩ ઇતિ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વ-
નાથનો શલોકો સંપૂર્ણ: ॥

અથ શ્રી આહિનાથનો શલોકો પ્રારંભ:

સરસતિ માતા ઘો મુજ વાણી, સમરૂ જિન સાસન વરદાની
વાણી; નાલિરાયાને મરૂ દેવા રાણી, કુખે ઉપના કેવલ નાણી. ૧ ચઉદે
સુપનમાં રાત વિહાણી, ખીજે શાસ્ત્રે સખલી વખાણી; મેં તેા સંક્ષેપે
કીયો છે જાણી, હવે વર દીઓ માતા બ્રહ્માણી. ૨ પૂરે મહિને બાલક
જાયો, છપત્ર કુમારી મલીને ગાયો, ચોશઠ ઇંદ્રાદિક ઓછવ આવે,
મેરૂ જઘને નીરે નહવરાવે. ૩ વલતો માવિત્રે ઓછવ કીયો, નામ
રૂષલ કુંચર દીધો; માતા ધવરાવે નવરાવે ગાવે, મહોટેરા હુઆ
મેવા ખવરાવે. ૪ આપણે એટજાનાં નામન આવે, કહેશું વિચારી
તે લલ લાવે; ઘેખર જલેખી લાડુ લાખીણા, પેંડા પતાસા ફલ ફલતાં
ફેણા. ૫ રૂડા દહિંથરા દેવગરાં થાલી, મોહ મરકીને સેવ સુંઆલી;
શાકરનો શીરો લાપશી તરધારી, મરૂદેવા માતા પીરશે દશવારી. ૬
માતાયેં બાલકનું મન ન લાધું, જેટો રીશાણો થોડુશું બાધું; છાંડી
એહુને અલગો જઈ ખેઠો, માતાના મનમાં સંદેહ પેઠો. ૭ મીઠે વચ-
ને કરી માતા મનાવે, એટલે આકાશે ઇંદ્રાણી આવે; રૂષલ રીશાણો

આવો મનાવો, આપણે નાચોને ગુણગીત ગાવો. ૮ આદી-
 શર આગલ ઇંદ્રાણી આવે, નવરસ નાટિકનાં વાજાં બબલે;
 અહો આડંબર ભાઈ! ભાઈ!, ધન ધન સુકૃત તેહની કમાઈ.
 ૯ નાટિકે નાનડીઓ ખુશાલ કીધો, એકે ઇંદ્રાયણીયે ઉછંગે
 દીધો; બીજી મલીને બોકલો દીધો, ત્રીજી કહે છે એમ શું કીધો.
 ૧૦ પૂછે પ્રભુ કેમ રીસાણો કીધો, રૂપલ મનાવી માતાને દીધો; મ-
 રૂદેવા પૂછે કેમ રીસાણા આઈ, શાક સઘલાં મોડા કીમ લાઈ. ૧૧
 પિરશ્યાં પાપડ ભજ્યાં ને ભાજી, શાક બનાવ્યાં ચતુરાઈ ઝાઝી;
 કાકડી કકોડા કારેલાં કેલાં, કાચી કેરી ને કરમદા લેલાં. ૧૨ કોલાં
 કાલિંગા કરપટા લેલાં, બાફ્યાં બત્રીશે શાક શમેલા; શાક પાક તે
 સઘલાં દીધાં, આપેં ઇંદ્રાયણીયેં હાથ શું કીધાં. ૧૩ બુગલિયા ત્યારે
 કાંઈ ન જાણે, સુર દુમ પાસે માગીને આણે; ખાવે ગાવે ને કાંઈ ન
 કમાવે, ઝાઝું જીવને સદ્ગતિયે જાવે. ૧૪ એટલે આદીશર ઉપના
 જાણી, સૌધર્મ ઇંદ્રે અવધે તવ જાણી; નાભિરાજને આગલે જઈ,
 બુગલીયે જઈ વાતજ કઈ. ૧૫ રૂપજને જઈ રાજ તુમે થાપો, પાચે
 લાગીને પદવી આપો; બુગલિયા મલિયા મહોત્સવ કરવા, રૂપલ
 બેસારી ગયા નીર ભરવા. ૧૬ એટલે ઇંદ્રે મલી કામકાજ કીહાંથી વ-
 ધાવ્યા, પરભાતે બેટો વાંદવાને જાય; બુએધું છત્ર ચામર ને સિં-
 હાસન દીધું, ઝગમગ જ્યોત છે પીલા પીતાંબર, માલા મુરકીને
 ઘોતક ખંબર, ૧૭ વનિતા વાસીને ગઠ કોટ કીધો, પેહેલું રાજ તો
 રૂપલને દીધો; વીશ પૂરવ લખ કુંચર રહિયા, વલતા રૂપલ રાજન
 કહિયા. ૧૮ સુમંગલા સાથે વિવાહ કીધો, સુનંદા દોલો આણીને
 દીધો; પરણી પનોતી યુગલિયે જાઈ, ભરત પ્રાક્ષીને અઠાણું લાઈ.
 ૧૯ બીજી બાહુબલ સુંદરી બેટી, જીન બુગલિયે તે રીત મેટી;

ત્રેશઠપૂરવ લખ રાજમેં વહ્યા, પૂત્રોને દેશ વેચીને લહ્યા. ૨૦ દાન દેઈને સંયમ લીધો, બહુલા દેશમે વિહાર કીધો; લોલી બુગતિ યા લેહન બાણે, સોનું રૂપું લઈ દેવાને આણે. ૨૧ ઉનું અન્ન પાણી કોઈ ન આપે, કષ્ટે અંતરાદિક કર્મને કાપે; સંયમિયા સાથે ફલ કૂલ ખાયે, પોતે ગજપુરમાં ગોચરી જાયે. ૨૨ શ્રેયાંસ જાતિસ્મરણ પાયો, તિષ્ણસમે લેટણ ઇક્ષુ રસ લાયો; પહેલું પારણું તો પ્રભુને કરાવ્યું, પસલી માંહે ઇક્ષુ રસ વોરાવ્યું. ૨૩ પ્રથમ પ્રભુ શ્રેયાંસને ત્રૂઠા, સાદીબાર કોંડ સોનેયા વુઠા; ત્યાંથી પશુ આલ્યા આદેસર ઉઠી, દેશમાં કેહવરાવ્યું શ્રેયાંસેં ઉઠી. ૨૪. નીક્ષશિદ્ધાને ઉધાને આયા, સાંલલી બાહુબલ ત્યાંથી વધાવ્યા; પ્રભાતે ઝેટો વાંદવાને જાય, બુએ ઘણું પશુ દરિશન ન થાય. ૨૫ કાને અંગુલિ દેઈ તેણે સાદ કીધો, તુરકે અઘાપિ પંથ જ લિધો; આદિશર પુરમતાલમેં આયા, કર્મ ખપાવી કેવલ પાયા. ૨૬ ચોત્રુખ ઝેડાને વાજિત્ર વાયે, તિણે સમે ભરત પાટ વધાયે; ચક્ર ઉપનું નવ નિધિ પાઈ, ઝેટા અઠાણું દ્યો દીક્ષા ભાઈ. ૨૭ બાહુબલ ટુંકે તો ટેક જણાઈ, સંયમ લીધો તો તિણુ સિદ્ધિ પાઈ; પુત્ર વિયોગે મરૂદેવી માતા, આંખે પાડલને વહે અશાતા. ૨૮ ભરતને કહે વંદણ હાલો, એક વાર દેખું તો રૂપલ વાલ્હો; કટકની કોડી છે ભરતની સાથે, મરૂદેવા માતા ઝેઠાં છે હાથી. ૨૯ પુરિમતાલને પાંખ-તીયોયે આવ્યા, વાબના શબ્દ કાને સુણાયા, મરૂદેવા પુછે ભરત રાજને, ઝેટા ? વાબં તે વાળે કીહાં કને ? ૩૦ તમે રૂપલની રિદ્ધિ ન બાણી, એ તો હુઆ છે કેવલ નાણી; સેવે સુર નર ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી, બારે પરષદાનીમેં રિદ્ધિ બાણી. ૩૧ ઝેઠક બાવાને ત્રણ ગઠ થાય, રૂપે સોને ને રત્ને જડાય; ઝાલી ઝરૂખા પોલ પતાકા, ધર્મ ચકર ફરે ષટકા. ૩૨ મણિમય તોરણ અતિ ઘણું દીપે, કલ્પવૃક્ષ તે સુવર્ણમે

જીવે; આઠ પુષ્કરિણી ઇતિ નિવારે, પાયે લાગે છે પરષદા બારે. ૩૩ કાંટા ઉઘાને કમલ રચાય, વાણી સાંભલતાં વિખવાદ બય; ઇમ સાંભલી મરૂદેવા માતા, આંખ પડલને પામે છે શાતા. ૩૪ મોહની મૂકીને મન પાછો લીધો, કેવલ પામીને સિદ્ધિવાસ લીધો; ભરત આદેસર આગલ બય, રિદ્ધિ દેખીને રલિયાત થાય. ૩૫ પ્રભૂને પૂજે વનિતાને વાસી, એ રિદ્ધિ એણી પરે રહેશે કે બશે; વલતા તીર્થકર ત્રેવીશ થાશે, ચોવીશમા તે મરીચી થાશે. ૩૬ તુમ સરખા ચકવર્તિ બાર, વાસુ પ્રતિવાસુ દેવ અઠાર; નવ બલભદ્રને ત્રેશઠ હુઆ, બીજે શાસ્ત્રે સંબંધ જૂલુઆ. ૩૭ પદવિ ત્રેશઠને શરીર શાઠ, માતા ત્રેપનને જીવ ઓગણુ શાઠ; બાપ એકાવન સહુ કોઈ બાણે, મૂરખ મનમાંહે સંદેહ આણે. ૩૮ મરિચિ પ્રમુખનો સંબંધ કહ્યો, ચકી સાંભલી હેરાન થયો; બાપ બેટાને વંદણુ બય, અહંકારે નીચ ગોત્ર બંધાય. ૩૯ વાંદી પૂજને ભરત બય, સંઘ કાઢ્યાનો ઉછરંગ થાય; શેત્રુંબ કેરો સંઘ ચલાઈ, ધર્મ રૂપલનો બહુલો હલાઈ. ૪૦ તાણી તંબૂને તૈયાર કીધા, મુહૂર્ત બેઠને મેલાણા દીધા; છ એ ખંડમાં ફેરી સહરાઈ, શેત્રુંબે યાત્રા આવોરે ભાઈ! ૪૧ દેશી પરદેશી અતિ ઘણા મલિયા, સ્વામી સઘલા એ સંઘમાં ભલિયા; પુત્ર પોતરા કોઠ સવાઈ, પાંચશેની નિત્ય આવે વધાઈ. ૪૨ લાખ ચોરાશી ઘોડાને હાથી, રાબ બત્રીશ હબર શું સાથી; આઈઓ આડંબર અધિક દીવાળે, વાજિત્ર નિર્દોષ સરણાઈ વાળે. ૪૩ આપ ઐરાવણુ અસવાર છાળે, મેઘાડંબર છત્ર બિરાળે; લાખ ચોરાશી રથ ભેતરિયા, પાયક છન્તું કોઠ પરવરિયા. ૪૪ પાલીતાણે તે સંઘપતિ આવે, ગિરિ દેખીને મન સુખ પાવે; સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવે, ડુંગર દેખીને ભાવના ભાવે. ૪૫ (લાહણી રૂપાને સોનાને નાણે,

કરતો પહોતો સંઘ પાલીટાણે); સંઘ સઘલો હી ચઢીઓ શેત્રુંજે, પેહેલાં રાયણુ તણા પગલાને પૂજે; ચઢી જોઈને હુકમ દીધો, પગલાં પાગથી એ પ્રાસાદ કીધો. ૪૬ રૂપાની રાંગને સોનાના પાયા, મણિ-મય દેવલ નવા નિપાયા; ધવલાં રતનમય ણિંબ ભરાવે, પ્રતિષ્ઠા પુન્ડરીકને કરાવે. ૪૭ પ્રતિમા પખાસણુ પ્રવેશ કીધો, ખજીનો ખરચીને બહુ જશ લીધો; પુન્ડરીકને પૂજે ભરત રાજ; શેત્રુંજ ઉપર તીરથ ઝાઝાં. ૪૮ નામ કહોને વિધિ બતાવો, પ્રદક્ષિણા દર્ષને સંઘ સાથે આવો; સૂરજ કુંડમેં સ્નાનજ કીજે, ભૂંગરિ ભીમ કુંડે ભરીજે. ૪૯ ચેલણુ તલાઈએ વિસામો લીજે, આદીશર પોલે ઉચા ચઢીજે; મરૂ-દેવા દુક માંહે આવીજે, ચોખા ખાણથી એ ચાર લીજે. ૫૦ ઉંચા અદ્ભુતને પાયે લાગીજે, મોક્ષ ખારીને પોલે પેશીજે; કેશર ઘસીને પૂજા કરીને, સુકૃત ફલ એમ જશ લીજે. ૫૧ સુરનર વિદ્યાધર ચક્ર-વર્તિ રાણી, પ્રતિમાને પૂજે ઉલટ આણી; અર્ચે અર્ચે ને ગુણુ ગીત ગાય, ખેલે ખેલીને ખુશિયાલ થાય. ૫૨. ઈણિ વિધિ જાત્રા કરી ઘર આવો, ચઢી મનમાં આનંદ પાવો; પાલીની પાખની પોરવાડ ચાવો, નામ નગોને ગામ હિમાવો. ૫૩ પંડિત શાંતિ વિમલે ચારિત્ર દીધો, પછી શ્રીપૂજ્યે પન્યાસ કીધો; ધર્મના ઉદમ બહુલા ત્યાં થાય, પાપ કર્મ તે દૂર પલાય. ૫૪ તપગચ્છ નાયક શ્રીવિજયપ્રભસૂરિ, ગિરૂઓ ગચ્છનાયક પુણ્યાઈ પૂરી; કહે વિનીત વિમલ કરજોડી, એ લણુતાં આવે સંપત્તિ કોડી. ૫૫

શ્રી શેત્રુંજયનો સલોકો.

સરસતિ માતા હું તુજ પાય લાશું; કહેવા સલોકો વરદાન માશું; જેહવા શાસ્ત્રમાં સુણીયા પરિમાણુ, તેવા સિદ્ધગિરિના કર્ણ

વખાણુ. ૧ પ્રથમ જિનવર પુંડરિક આગે, નિસુણી ભવિજન શ્રુતપુટ
 બાગે; નહી કોઈ ઈષ્ટ યુગ શેત્રુંજી તોલે, અનંત જિનવર એણીપેરે
 યોલે. ૨ ગ્રહગણ માંહે વડો જિમ ચંદ, પર્વતમાંહે તેમ એહ ગિ-
 રિંદ; સુરનર દાનવ મળ્યા છે કોડ, સેવા કરે છે યે કર જોડ. ૩ ભરત
 સગરે ઉદ્ધાર કીધા, સાધુ અનંતા એણે ગિરિ સીધા; દેશ દેશના
 સંઘ બહુ આવે, માણક મોતીડા લેઇને વધાવે. ૪ આરજ દેશમાં
 શ્રાવક સાર, દર્શન કરીને સ્કૃણ અવતાર; કાગ કુકનો નાવે અવતાર,
 કેતો એણે મુખે કડું વિસ્તાર. ૫ સદા એ ગિરિ શાશ્વતો સાર, એના
 ગુણનો કોઈ ન લાલે પાર; એણીપેરે નિસુણી શ્રી ગુરુવાણી, શ્રાવક
 હરખ્યા છે ઉલટ આણી. ૬ દેશમાં સોહે શ્રીકચ્છદેશ, સદા પરિઘળ
 લક્ષ્મી નિવેશ; દક્ષિણ દિશિયે સમુદ્ર તીર, નદીઓ બહુલી ને બલકે
 છે નીર. ૭ તેહ દેશમાં કોડાય ગામ, બાણીયે અભિનવ સ્વર્ગનું
 ધામ; દેહરા ઉપાસરા દીસે છે ચંગ, કરે શ્રાવક નિત્ય બહુ રંગ. ૮
 ન્યાતિમાંહે સોહે ઓશવાળ, માનસમાં જેમ ઓપે મરાલ; શાર રાય-
 મલ કુલ અધિક મંડાણુ, ઉપનો કરમસી શાહ પચાણુ. ૯ માણક
 પુંજે યે દીશે વડવીર, દેશળ પેઠો છે સાહસ ધીર, માલસી પાંચો તે
 દીસે ગુણુ બાણુ, ખેતસી કરમસી કીધા પરિઆણુ. ૧૦ એહવા શ્રાવક
 દીપતા દક્ષ, પક્ષ માંહે જેમ શુકલ પક્ષ; મેલી કંકોતરી મુરત લીધો,
 તિલક સંઘપતિનો પચાણુને કીધો. ૧૧ સંઘ ચાલ્યોને કારજ સીધો,
 પ્રથમ મેલાણુ મુંદરે જઈ દીધો; અદ્ભુત અનોપમ મલિયો છે સાથ,
 સાહ્ય હુઆ શ્રી સીતલનાથ. ૧૨ ખેશી જિહાજે નવીન પુર આયા,
 દેહરા દેખીને આનંદ પાયા; દેવ ભુવન તે રમણિક સ્થાન, બાણીયે
 અભિનવ નલિંગ વિમાન. ૧૩ રાયસી વર્દમાન કીધા પ્રાસાદ, ઉંચાં
 કરે છે ગગનથી વાદ; આવજ જિનાલા દેહરા સોહે, દેવ દાનવ કિન્નર

મોઢે. ૧૪ પેસતાં વામાંગે ચૌમુખ દીપે, તેજે કરીને દિણચર દીપે; સહસ્રશ્લોને શ્રી શાંતિનાથ, સુલ ગભારે ત્રિભુવન નાથ. ૧૫ આઢ્યે સંઘ હુવે સોરઠ દેશ, પંચ રતન જિહાં કીધો નિવેશ; તીરથ તટિની તોય સુદારા, તાંબુલ રિદ્ધિ અતિહી વિસ્તારા. ૧૬ ઝાડ ખીડના ગુચ્છ જ ગહકે, જાઈ જીઈને પરિમલ મહકે; દાડિમ કદલી ને વૃક્ષ સહકાર, વનસ્પતિ શોલે છે ભાર અઢાર. ૧૭ રેવતગીરિને સહુ શિરનામી, જિહાં ખેઠા છે નેમનાથ સ્વામી; કર્મ ખપાવી કેવળપદ પાયા, રા-જીવ નેમજી મુક્તિ સધાયા. ૧૮ તિહાંથી સંઘ હુવે આનંદ પામી, આઢ્યા જિહાં છે શ્રી શેત્રુંબ સ્વામી; ગિરિ દેખીને હરખ ખહુ પાયા, સોના રૂપાને કુલડે વધાયા. ૧૯ ધન ધન દહાડો તે આજનો દીસે, સહુ હરખ્યા છે વિશ્વાસ વિશે; આવી ઉતરીયા પાદલિપ્ત સ્થાન, ઠાકોર ઉનડજી દીપે ખહુ માન. ૨૦ પાડીતાણું નગર તે અત્યંત દીપે, તેજે કરીને અલકાને જીપે, ચહુટા ચોવટા' દીસે અપાર, દ્રવ્ય તણો કોઈ લાલે નહીં પાર. ૨૧ વરણુ અઢાર વસે સદાઈ, દુઃખ દોહુગ નહીં કદાઈ; કિંહાકણે ંયાપારી રૂપૈયા વટાવે, કિહાં તો જવહરી જ-વેર વટાવે. ૨૨ દોસી શેઠને કદોઈ સાર, એહવી શોલે છે રૂડી ખજાર, ગઢ ગઢ મંદિર પહોલ પ્રકાર, લાંબો પહોળો જાણુ વિસ્તાર. ૨૩ યાત્રા કરવાને શ્રી સંઘ ચડીયા, પહેલા સેલર વાઁયે જઈ મળીયા; પાણીમાં દીસે છે અતિ તરંગ; નિર્મળનીર વહે ઘણું ગંગ. ૨૪ દેવ ભુમિકા આશ્રમ કીધો, સંઘે તિહાંકણે વિસામો લીધો; ગીત ગાનને કરતા વિનોદ, પગલાં દેખીને ઉપનો મોદ. ૨૫ શાલિકુંડનું નિર્મળનીર, જેહ દીઠાથી ઉપની ધીર; જળ પીધાથી વિકશે છે નાણુ, અ-જ્ઞાન નાશીને આવે છે જ્ઞાન. ૨૬ હડો હિંગળાજ કુમાર કુંડ, ભવ-જળ તારણુ દીસે તરંડ; જેના જળસંગે કર્મ ખપાવે, મોક્ષપુરીયે

વહેલા પોહોચાવે. ૨૭ ભુખણકુંડ શાહ ભુખણે ક્રીધો, ધન ખરચીને લાહોજ લીધો; પાસે રમણીક કુંડો આરામ, દેવદાનવને રમવાનો ઠામ. ૨૮ આગે ચાલતાં રામ પોળ આવી, વધાણપોળ તે સઘળાને ભાવી; સ્વર્ગદ્વારનો આંધવ દીસે, ભેતાં સંઘનો હૈયડો હીસે. ૨૯ પાસે બેઠા છે ગૌમુખ ચક્ષ, સેવા કરે છે જેહની દક્ષ; સંઘ સાન્નિધ્ય ચક્રેશ્વરી દેવી, સદા તીરથ રખવાલ કરેવી. ૩૦ મૂળનાયક શ્રી ઋષભ જિણુંદ, તેજે જળહુળ કોડી દિણુંદ; વંશ ઇક્ષ્વાગ મરૂદેવા નંદ, ના-ભિરાયા કુળ પુનમચંદ. ૩૧ પદ્માસને બેઠા પ્રભુ યોગધ્યાન, ધનુષ્ય પાંચસે સોવનવાન; સત્તરલેદી તિહાં પૂજા લણાવી, ભાવના શ્રીસંઘે લલીપરે ભાવી. ૩૨ સ્નાત્ર મહોત્સવ અતિ બહુ રંગ, ભેર ભુંગળ વાજે મૃદંગ; નોખત નિશાન જલ્લર સાદ, રણજણુ રણકે ઘંટના નાદ. ૩૩ અગર કેદ્રુના મહકે છે ધુપ, છાજે ઠકુરાઇ ત્રિભુવન રૂપ; પુંઠે ભામંડળ અતિ તેજ છાજે, દેવાધિદેવ તે એહવા ખિરાજે. ૩૪ ના-ટક નૃત્ય સદા ઉછરંગે, ભાવના ભાવી મનને અભંગે; એણીપરે પ્ર-ભુજનાં દરિસણુ ક્રીધાં, દ્રવ્ય ખરચીને બહુ જશ લીધા. ૩૫ સૂર્ય-કુંડ તે ઉગ્યો છે સૂર, તિણુમાંહે વિચી તે ઉઠે ભરપૂર; ક્રીધે સ્નાન વાધે ઘણું નૂર, કર્મ થાય છે સવિ ચકચૂર. ૩૬ સહસ્રકુટ તે નયણે નિરખી, ચૈથૈકાર કરે દેવ હરખી; સારે પ્રભુની અહર્નિશ સેવ, પૂજા ભક્તિ કરે નિત્ય મેવ. ૩૭ પ્રથમ ગણધર શ્રી પુંડરીક, પશ્ચિમ શ્રી ગૌતમ નહી અલીક; પગલાં તેહનાં દીઠે ધન્ય ધન્ય, ગણધર ભેટ્યા ચૌદસેને ખાવજ. ૩૮ પ્રભાતે ઉઠી બે નામજ લીજે, વંછિત કારજ તેા સવિ સિજે; ત્રણ્ય દેવે જિહાં ક્રીધો નિવાસ. એહવા ગૌત-મજી પૂરજો આશ. ૩૯ રાયણ તરૂતળે આદિ જિણુંદ, પગલાં પુજો દેખી ભવિવુંદ; જેહના પૂજનથી સવિ

સિદ્ધિ થાય, કર્મ ખપાવીને મોક્ષ સધાય. ૪૦ પાસે રમણિક અષ્ટા-
 પદ દેહરો, ખાવન જિનાલો શોલે શિર સેહરો; રાવણુ સમકિત
 તિહાંકણે પામ્યો, ગંઠી લેદીને મિથ્યાત્વ વામ્યો. ૪૧ પ્રાચી વામ્ય-
 દિશિ પશ્ચિમ ઉત્તર, દોય ચાર અઠ દશ તીરથંકર; પ્રભુને પુછીને
 દેહરાં કરાવ્યાં, ભરત ચક્રીશ્વરે ણિંબ ભરાવ્યાં. ૪૨ અહ્લુત દેખીને
 અચરજ થાવે, દરિશન કરીને સહુ સુખ પાવે; ધન્યધન્ય પ્રભુને
 મહોટો છે ગાત્ર, એહવા જિનજીની કરીયે ભત્ર. ૪૩ કુંડ ખોડીયાર
 સદા જળ ભરીયો; લહેરાં દીએ છે અલિનવ દરીઓ; મીનકાછમ
 જળચર વંશ, જેહને સેવે છે સર્વદા હંશ. ૪૪ દ્રવ્ય ખરમ્યાં છે જે-
 હમાં લક્ષ, પ્રાસાદ રચીયાં છે દીઠા પ્રત્યક્ષ; એહમાં નથી કાંઈ ખલ-
 ખંચ, તેહમાં થાપ્યા છે પાંડવ પંચ. ૪૫ અઉમુખ શિવા સોમજીયે
 કરાવ્યો, જેણે યુગા યુગ નામ રચાયો; ઉઠી પ્રભાતે દરિસણુ કીજે,
 મુક્તિ રમણીને વેગે વરીજે. ૪૬ ટુંકે ખેઠાં છે મરૂદેવા માતા, જેના
 દરિશણુથી હોય સુખ શાતા; કર્મ ત્રોડીને સિદ્ધિ સોપાન, ચડી પામ્યા
 છે મુક્તિ નિદાન. ૪૭ ફિરતી ચોફેર દેહરા કેડે, દેતાં પ્રદક્ષિણુ
 કર્મને ફેડે; દેઈ પ્રદક્ષિણુ ખાહેર આયા, સર્વે સંઘના કાર્ય સાર્યા.
 ૪૮ વાણી સુણીને ચક્રીયે ભરાવ્યા, મણિમય પાંચશેં ધનુષ્યની
 કાયા; યુક્ષ પશ્ચિમ દિશિયે છે જિહાં, ણિંબ મણિમય ભંડાર્યા તિહાં.
 ૪૯ દેવતા તેહની શેવાયે આવે, પૂજા કરીને ભાવના ભાવે; દેવ કરાવે
 પ્રભુને અંગોલ. નમણુ આવે તે ઝોળખા જોળ. ૫૦ ચંદન તલાવડી
 શીતળ છાયા, જિણુમાં લોટે થાય સુકોમળ કાયા; અશુભ નામના
 કર્મ ખપાવે, તિહાંથી સહુ સંઘ સિદ્ધવડ આવે. ૫૧ નદી શેત્રુંજી
 ન્હાવાને બચ, સ્નાન કરીને પાવન થાય; તીર્થભૂમિકા સ્વચ્છજ
 બાણી, પ્રાચી વાહની નદીય વખાણી. ૫૨ તીર્થ યાત્રાદી ધર્મની ક-

રણી, ભવજળ પાથોધિ પાર ઉતરણી; અનુક્રમે પામે તે ગુણતણી
 શ્રેણી, મુકિતમંદિરની જે છે નિસરણી. ૫૩ સંઘપતિયે ધર્મનાં કાર્ય
 કીધાં, ભાટ લોજકને બહુ દાન દીધાં; ધન્ય શ્રાવક દયા પ્રતિપાળ,
 સંઘ પતિ કંઠે ઠવી વરમાળ. ૫૪ દેહરાં દેહરીનું પાર ન બાણું,
 જિનપડિમા ત્યાં કેતી વખાણું; એણીપરે સુજસ નીશાન બબાઈ,
 આવ્યા ગિરનારે હુર્ષ વધાઈ. ૫૫. બદવ વંશ શિવાદેવી નંદ,
 બાળ પ્રહ્લાચારી નેમ જિણુંદ; તેહની યાત્રા કીધી બહુ ભાવ,
 જઈને પ્રણય્યા માતા અંબાય. ૫૬ મૃગરાજ દેખી ગજ દૂર
 પલાય, શંખ ધ્વની સુણી પન્નગ બાય; તેમ ગિરી સેવનથી પા-
 તક છુટે, અષ્ટ કર્મના બંધન ત્રુટે. ૫૭ છહરી પાળીને યાત્રા
 જે કરશે, મુકિતરમણીની લીલા તે વરશે; નાણુ દરિસણુ ચરણુને
 પાવે, મોહ સપ્તક વહેલો ખપાવે. ૫૮ સંવત અદાર ચોત્રીસા વરષે,
 યાત્રા કીધી છે મનને હરખે; શુદ્ધિ પુનમ ચૈત્રજ માસ, સદા ગોડીચો
 પુરબે આશ. ૫૯ સંઘ સર્વે તિહાં હરખે ધર આવે, સીરા લાપસી
 કરીને જિમાવે; સાધુ સાધ્વીને દીયે છે દાન, ગોરડી ગાયે છે બહુ
 ગીત ગાન. ૬૦ કવિ સંઘપતિને દેઈ આશીષ, અવિચળ તુમતણી
 હોબે જીશ; નહીં કોઈ જૈનમાં ઇણુગિરિ તોલે, મુનિદેવચંદ્ર ઇચિ
 પરે ખોલે. ૬૧

ઇતિ શ્રી શત્રુંજયગિરિ વર્ણનનો સલોકો.

શ્રીશીતલ જિન સ્તવન.

(રાગ—ભરથરીનો.)

શ્રીશીતલ જિન જગપતિ, અરજ કરે એક આજલ;
 દાસ ગણી દિલમાં ધરી, મહેર કરી મહારાજલ. શ્રીશીતલ૦૧
 નરકાદિક ગતિ વિષે, ભટકચો વાર અનંતલ;
 દુઃખ ઘણાં મેં ત્યાં સહ્યાં, કહેતાં નાવે અંતલ. શ્રીશીતલ૦૨
 લાખ ચોરાશી ચોનિમાં, વળી દુઃખ સહ્યાં અપારલ;
 મુજ મુખથી હું શું કહું, જાણો છો કિરતારલ. શ્રીશીતલ૦૩
 દેવ દયા દિલમાં ધરી, તારો ગણી જિન દાસલ;
 આપ ચરણની સેવના, અરપી પૂરો આશલ. શ્રીશીતલ૦૪
 સખળા રિપુઓ આઠ જે, તે નખળા તેં કીધલ;
 સમેતશિખર ગિરિ ઉપરે, અવિચળશિવસુખ લીધલ. શ્રીશીતલ૦૫
 નેક નજર કરી સાહિબા, કીજે શિવસુખ રાજલ;
 કહે ખીહસિંહ કરપા કરી, પૂરો વંછિત કાજલ. શ્રીશીતલ૦૬

શ્રી પદ્મપ્રભુ જિન સ્તવન.

(તીરથની આશાતના નવિ કરીએ.—એ દેશી.)

પદ્મ જિણેસર પ્રભુમીએ, ભવિ ભાવે હારે ભવિ ભાવે રે ભવિ ભાવે;
 હારે દુઃખ સઘળા હૂરે ભવે, હારે ધરતાં જિનધ્યાન. પદ્મ૦ ૧
 શ્રીધર ભૂપ તણે કુલે પ્રમુ આયા, હારે માતા સુશીલાના બયા;
 હારે સોહે રક્ત વરણુ શુભ કાયા, હારે પાય કમળલંછન. પદ્મ૦ ૨
 અંતરયામી માહરા પ્રભુ ખ્યારા, હારે વિનંતિ જગદાધારા;
 હારે તારો ભવોદધિ તારણહારા, હારે જાણી પોતાનો બાળ. પદ્મ૦ ૩

ચોત્રીશ અતિશય આપને પ્રભુ છાને, હારે વળી પાંત્રીશ વાણી ગાને;
હારે જથનો કુકો જગ ખાને, હારે મહિમાનો નહીં પાર. પદ્ય૦ ૪
પ્રેમે અંતર અરગળ હું ચડાવું, હારે વળી ભાવે પૂજા રચાવું;
હારે નિત નવનવી આંગી પહેરાવું, હારે ગાઈ તુજ શુભુતાન. પદ્ય૦ ૫
કર ભેડી ખીહસિંહ કહે શિર નામી, હારે મુજ કષ્ટ હરો જગસ્વામી;
હારે આપો શિવપદ મુજ દુઃખ વામી, હારે ભણી નિજ દાસ. પદ્ય૦ ૬

સિદ્ધાચળનું વર્ણન.

(ભેખ રે ઉતારો રાજ ભરથરી.)

- સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેટીએ, પૂરવ પૂણ્ય પસાયળ;
ભવ ભવનાં ભય ભેટીએ, આતમ શુદ્ધજ થાયળ. સિદ્ધા૦ ૧
- ચૌદ ક્ષેત્રમાં એ સમો, ખીજો તીરથ ન કોયળ;
વીર જિણુંદ પ્રકાશીઓ, શાસવતો ગિરિ સોયળ. સિદ્ધા૦ ૨
- તીર્થકર સવિ આવીઆ, મેમ વિના ત્રેવીશળ;
ઉત્તમ ભૂમિને ફરસવા, આણી મનમાં જગીશળ. સિદ્ધા૦ ૩
- અનંત મુનિવર યહાં કને, સિદ્ધા કાળ અનંતળ;
અનાગત કાળે વળી, અનંતા સીજસે નિતળ. સિદ્ધા૦ ૪
- આદેશ્વર અક્ષયેશ્વર, મૂળનાયક દેવળ;
વાર નવાણું પૂરવ પ્રભુ, સમવસર્યા નિત્યમેવળ. સિદ્ધા૦ ૫
- નવાણું યાત્રા કરીએ, વિધિ અનુપમ ભાવળ;
કર્મ નિકાચિત ઉપશમે, હોવે શાંત સ્વભાવળ. સિદ્ધા૦ ૬
- સુતાસુર વળી કિત્તરા, વિદ્યાધર નર દેવળ;
સમકિત નિરમલ કારણે, કરતાં અહોનિશ સેવળ. સિદ્ધા૦ ૭

ધન્ય દિવસ ધન્ય તે ઘડી, દર્શન હોવે ગિરિરાજજી;
રવિચંદ્ર જિનવર નમી, સારે આતમ કાજજી. સિદ્ધ ૮

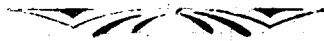
॥ શાંતિ સલ્લુ ॥ એ દેશી ॥

॥ ગિરિવર દરિસણુ વિરલા પાવે, પૂરવ સંચિત કર્મ ખપાવે ॥
ગિરિં ॥ ઋષભ જિનેશ્વરપૂજા રચાવે, નવ નવે નામે ગિરિશુભુ ગાવે ॥
ગિરિં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સહસ્રકમલ ને મુક્તિનિલય ગિરિ,
સિદ્ધાચલ શતકૂટ કહાવે ॥ ગિરિં ॥ ઠંક કહંબ ને કોડિ નિવાસો ॥
લોહિત તાલધ્વજ સુર ગાવે ॥ ગિરિં ॥ ૨ ॥ ઠંકાદિક પંચ કૂટ
સજીવન, સુર નર મુનિ મલી નામ થપાવે ॥ ગિરિં ॥ રમણુખાણુ
જડી ખૂટી ગુફાઉ, રસકૂચિકા ગુરૂ ઇલાં ખતાવે ॥ ગિરિં ॥ ૩ ॥ પણુ
પુણ્યવંતા પ્રાણી પાવે, પુણ્યકારણુ પ્રભુપૂજા રચાવે ॥ ગિં ॥ દશ
કોટી શ્રાવકને જમાડે, જૈનતીર્થ યાત્રા કરી આવે ॥ ગિરિં ॥ ૪ ॥
તેથી એક મુનિ દાન દીયંતાં, લાભ ઘણો સિદ્ધાચલ થાવે ॥ ગિરિં ॥
ચંદ્રશેખર નિજ ભગિની લોગી, તે પણ એ ગિરિ મોક્ષે જાવે ॥
॥ ગિરિં ॥ ૫ ॥ આર હુત્યારા નર પરદારા, દેવ ગુરૂદ્રવ્ય ચોરી
ખાવે ॥ ગિરિં ॥ ચૈત્રી કાર્તિકી પૂનમ યાત્રા, તપ જપ ધ્યાનથી
પાપ જલાવે ॥ ગિરિં ॥ ૬ ॥ ઋષભસેન જિન આદે અસંખ્યા,
તીર્થકર મુક્તિમુખ પાવે ॥ ગિરિં ॥ શિવવહુ વરવા મંડપ એ
ગિરિ, શ્રીશુભવીર વચનરસ ગાવે ॥ ગિરિં ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ વીર કુંવરની વાતડી કેને કહીએ ॥ એ દેશી ॥

॥ તીરથની આશાતના, નવિ કરીએ ॥ નવિ કરીએ રે નવિ

કરીએ, ધૂપ ધ્યાન ઘટા અનુસરીએ, તરીએ સંસાર ॥ તીરથ૦ ॥૧૧॥
 એ આંકણી ॥ આશાતના કરતાં થકા ધતહાણી ॥ ભૂખ્યાં ત મલે
 અન્ન પાણી, કાયા વળી રોગે ભરાણી, આ ભવમાં એમ ॥તી૦॥૨॥
 પરભવ પરમાધામીને, વશ પડશે ॥ વૈતરણી નદીમાં ભળશે, અગ્નિને
 કુંડે બલશે, નહીં શરણું કોઈ ॥ તી૦ ॥ ૩ ॥ પૂરવ નવાણું નાથણ,
 ઈહાં આવ્યા ॥ સાંધુ કેઈ મોક્ષ સધાવ્યા, શ્રાવક પણ સિદ્ધિ સુહા-
 વ્યા, જપતાં ગિરિનામ ॥ તી૦ ॥ ૪ ॥ અષ્ટોત્તરશતકૂટ એ, ગિરિ
 ઠામે ॥ સૌંદર્ય યશોધર નામે, પ્રીતિમંડળ કામુક કામે, વળી સહ-
 બનદ ॥ તી૦ ॥ ૫ ॥ મહેદ્રધ્વજ સરવારથ. સિદ્ધ કહીએ ॥ પ્રિયં-
 કર નામ એ લહીએ, ગિરિ શીતલ છાંચે રહીએ, નિત્ય કરીએ ધ્યાન
 ॥ તી૦ ॥ ૬ ॥ પૂજા નવાણું પ્રકારની, એમ કીને ॥ નરભવનો લાહો
 લીને, વળી દાન સુપાત્રે દીને, ચઢતે પરિણામ ॥ તી૦ ॥ ૭ ॥
 સેવન ફલ સંસારમાં, કરે લીલા ॥ રમણી, ધન સુંદર ખલા, શુભ-
 વીર વિનોદ વિશાલા, મંગળ શિવમાલ ॥તી૦॥૮॥

જેન ગ્રંથો, તીર્થોના નકશા, પર્યુષણ અને
દિવાળીના ફેન્સી કાર્ડ કેમનીઓના
માટે જરૂર પડે ત્યારે નીચેના
શીરનામે લખવું

આવક બીમસિંહ માણિક

બુકસેલર એન્ડ પ્રિન્ટીશર,

૧૦૭, પ્રમણ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ. ૩.

બાઇન્ડર-શ્રી ન્યુ લક્ષ્મી પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ,

શાકગલી, માંડવી, મુંબઈ. ૩.